

امیر القزويني

فرماندهای عالی
۱۳۳۳

بنو زاده امیر القزويني

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

امیران و سزایران
و سزایران و سزایران

فرماندهای نظامی
و سزایران و سزایران

فرماندهای نظامی
و سزایران و سزایران

نام کتاب	زاد المعاد	۲۶/۸
مشخصات	تألیف مهدی - دارالرحم - بهر دل	
	خداوند میرزا ابراهیم قر	
	۱۱۰۷ هجری قمری - عهد ردیف خداد	
تزیینات	لکچر دیرینه دارالکرامت، زین	
		۲۰۲۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

فرماندهای عالی حضرت محمد علی شاه
سنة ۱۳۳۳

بعد از ده سال کارش بهر دست
دختر اسم ۱۵ ساله به نام عیسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله الذي جعل العباد و سبله لنيل السعادة
 في الآخرة والاولى والصلوة على سيد الورى
 محمد وعترته ائمة الهدى بنده خالص محمد
 باقر محمد نفق عفو الله عن جرائمهما بالوفاح اذواح
 صافية برادران ايمان و اخلاء روحاني من كاد
 كه چون جناب مقدس اين دي تعالى شانه براي
 هدايت كم كشتگان بودي جهالت وضلال طبع
 صوم و صلوة و دعا و عبادات كه اشرف طرق نيل
 سعادتند مقرر كمراسيد و از حضرت رسول خدا
 ائمه هدي صلوات الله عليه و عليهم اجمعين
 و اعمال بسيار عنقول كرده كه كتب دعا مشحونست

از آنها

از آنها و اين خادم اخبار ائمه اطهار عليهم صلوات الله
 الملك العفار اكثر آنها و اذركتاب بخارا نوار ابراد نموده ام
 و اكثر خلق را باعتبار اشتغال با انواع اشغال دنيويه و غير
 تحصيل آنها و عمل بجمع آنها ميسترسند خواستم كه منتجى از
 اشغال سال و فضاي ايام و ليالي شريفه و اعمال آنها كه با شغل
 صحيح معتبره وارد شده است را بن رشتا ابراد نمايم كه متخالف
 از بركات آنها محروم نباشند و شايد كه اين بند غاصبي برك
 مغفرت ياد نمايند و مستحق گردانيدم از ابرار و المعاد عسى الله
 ان يهدينا و ياتهم الى سبيل الرشاد و چون اتمام اين رشتا
 و آغاز و انجام اين عجا كه در زمان دولت عدالت ثرو و
 سلطنت سعادت اثر اعلی حضرت سيد سلاطين زمان
 و سر و خواقين دوران شيرازه اوراق ملت دين نفا
 احقاد سيد المرسلين اب و رنك كلستان مضطرب و
 و چراغ دودمان مرتضوى سلطان جم خدام و خاقان فوشه
 حشم شباغت نرادي كه تبغ ابدارش بواسترها كنهان نهشت
 بسوى دار البوار و حسام اقباش بازش بواخر من حيات خلفا
 و معاندان مضد و قير رسل عليهم شواظ من نار دستها
 داعيان مزيد رفعت شان در استان رفيع البنيان ناكه
 الخشب همدستان و خروش صوفيان صفوت نشان نر

دستگاه خود دولت ابد تو امان با عند لیسان اغصا سنده
المنتهی همدستان هر که تیغ خلاف از نیام کین بر کشید چون
بید بر خود بلرزید و هر که چنان ایند نفاق در بر کشید صورت
مرک خود در آید که مجین قهرش عقد کشتای کرهای کار
بستگان کفادگی گفت و یا نوالش سحاب مزارع املهای شمرگا
مؤسس قواعد ملت دین مروج شریعت ابای طاهین حیا
ساحت زکاه خلایق پناهش از تقبیل شفا سلاطین زمان
لبز و خواقین دوران در صرح ممد عزت و جلالش تر
زبان بندای قدسنا الضرایها الغیر یعنی سلطان الاعظم
والخاقان الاعدال الاکرم ملجا و الاکاسر و ملاذ الفیاض
محرم اسم الشریعة العزاء و مشید قواعد الملکة البیضاء الساطا
ابن السلطان و الخاقان بن الخاقان **الشاه سلطان رحیم کین**
الموسوی الحسینی الصفوی بها در خان لالالت زیات ذلوت
المرفوعة و هانمات عدائمه مقبوعه میسر کردید تنفسه ان بارکا
خلایق امیدگار دانید امید که هدیه مقبول طبع شرف کرد
وان اغلی حضرت از فوایدان منتفع کردند محمد و الد طاهین
والله الموفق والمعین وان مشتمل بر چهارده باب خاتمه است
باب اول در بیان فضایل و اعمال ما مبارک و رحمت است
مشتمل بر پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضایل اینها و

در بیان

انست بدانکه این ما و ما شعبان و ما رمضان بهترین ماهها
سالتند و از حضرت رسالت بنصلی الله علیه و اله منقولست
که هر که حرمت ما رجب شعبان را بدارد و وصل کند و روزن آنها
بروزن ما مبارک رمضان و این ماهها مبارک در روز قیامت
کواها ان و باشند نزد حق سبحانه و تعالی و در آن روز منادی ندا
کند از افق اعلی که ای رجب شعبان و رمضان چگونه بوده است
عمل این بند در شماها و طاعت او از برای خدا همه انماها
گویند که این بند توشه گرفت در ماها یاری بر طاعت تو را و
استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی نیاد بر طلب خشنود
تو کرد و نتوانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس کو
دهند ملائکه که موکلند بر این ماهها که ما نیافیم این بند
مکر طلب کنند طاعت خشنودی تو و امیدوار رحمت و
امریزش تو بود و آنچه را نهی فرمودی ترک کرد و آنچه را طلبید
بودی بسوی آنها مسارعت نمود و روزن کامل از تو را نود آ
و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام
کرده بودی اجتناب کردند و روزها را با تشنگی بسر بردند
و در شبها خود را به تعب انداخت از برای بندگی تو و قصد
بفقره و مساکین بسپار داد و احسان بسپار نسبت به بندگان
تو نمود و باین ماهها مصاحبت پیکر کرد و چون از اینها جدا

شد و ذاع نیکو کرد و بعد از رفتن آنها پیرامون محرمات تو
نگرید و نیکو بند بود این بند پس حق تعالی فرماید که پیرایه
بند را بسوی بهشت واستقبال کنند و راملاکه خدا بهشت
و کرامتها و او را بر شتران و اسبان نور سوار کنند و ببرند
بسوی نعمتی که هرگز زوال ندارد و خانه که هرگز فانی نمیشود و
که جوانانش پیر نمیشوند و شادی و خوشحالی آن زوال ندارد و
ایشان را تعب نمیباشد و از عذاب ایمن میگردند و مشقت حسنا
از برای ایشان نیست ایضا از آنحضرت منقولست که ما رجب
ما بزرگ خداست و نماز و حرمت و فضیلت بان میرسد
قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ما خداست شعبان
ما من است و ماه رمضان ما امت منست که یکروز از ماه
رجب و روزه بدارد مستوجب خشنودی بزرگ خدا میشود و غصه
خدا از او دور میگردد و در روزهای چهارم بر روی او بسته گردد
و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقولست که هر که یکروز
از ماه رجب روزه بدارد آتش جهنم بکماله راه از او دور گردد و هر
سه روز از آن روزه بدارد بهشت از برای او واجب میشود ایضا
فرمود که رجب نام نهریست در بهشت از شیر سفید تر و از عسل
شیرین تر و هر که یکروز از رجب روزه بدارد البته از آن نهر
بنیاشاند و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت

رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ما رجب ما استغفار است
من است پس بیدار و اینما طلب از من کنی که خدا از من رزق
مهریاست و رجب را صبت نیکویند زیرا که رحمت خدا از این
ما بر امت من بسیار نخته میشود پس بیدار بگویند استغفر الله
و استسکله التوبه و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست
که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد بهر روز ثواب و زه
یکسال بجا او بنویسند و هر که هفت روز از آن روزه بدارد
هفت رجهتم بر روی او بسته گردد و هر که هشت روز از آن
روزه بدارد هشت رجهتم بر روی او کشوده شود و هر
پانزده روز از آن روزه بدارد حق تعالی حساب ترا آسان بکند
و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی خوشنودی خود را
آن بنویسد و هر که را خدا خوشنود کرد از آن هرگز او را عذاب
نکند و این بابویه رحمه الله بسند معتبر از سالم رواست که
است که گفت رفتم خدمت حضرت صادق در اوایل ماه رجب
که چند روز از آن ماندم بود چون نظر مبارک آنحضرت بر
من افتاد پرسید که ایار روزه گرفته در اینما که منم و الله
فرزند رسول خدا فرمود که انقدر ثواب از تو فوت شد
است که قدر آنرا بغیر از خدا کسی دیگر نمیداند بدرستی
که این ماهیست که خدا آنرا بر ما همها دیگر فضیلت داده است

و حرمت آنرا عظیم شهرده است و برار و نداشتن آن کرامی
 داشتن را بر خود واجب گردانیده است پس گفتیم باین رسول
 اگر در باقی ماندن این مازون بدارم آیا به بعضی از ثواب روز
 داران آن فایز میگردم فرمود که ای سالم هر که یکروز از آخر اینها
 روزه بدارد خدا او را این گرداند از شدت سکرات ملک و
 از احوال بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دوازده روز از آخر اینها
 روزه بدارد از صراط با شایسته بگذرد و هر که سه روز روزه بدارد
 این کردار ترس بزرگ روز قیامت از شدت آنها و هولهای آن
 و برات نیز از آتش جهنم را باو عطا کند و ایضا از حضرت
 امیر المؤمنین روایت کرده است که هر که یکروز از اول مارجب
 یا از وسط یا از آخر روزه بدارد کما همان گذشته و این است
 امروز بدین شود و هر که یکشنبه از اینها را احیا کند حق تعالی او را از
 آتش جهنم آزاد گرداند و قبول کند شفاعت او را در حق هفتاد
 مرد کند کار و هر که در اینها تصدق از برای خدا بکند خداوند
 غفار در بهشت نعمتی باو عطا فرماید که چندی ندیده و گوشه
 نشین باشد و برخواطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا پسند
 معتبر از حضرت صادق روایت کرده است که چون روز
 قیامت شود منادی از میان عرش ندا کند که کجا بیند رجین
 پس گروهی برخیزند که نور رویها ایشان جمیع عشر را روشن

گرداند و تاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکمل باشد
 تاج ایشان بر و آید و یا قوت و باهریات از ایشان هزار ملک
 بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و هموار
 ندا کنند که کوارا باد تو را بهشت که امتها باری نگاه میدهند
 پس خداوند رحمن ندا کند ایشان را که ای بندگان و کینزان من
 بعزت و جلال خود سیو کنید یا دینکنم که شما را در ما و اینکو
 ساکن گردانم و عطاهای شما را بزرگ گردانم و عطا کنم شما
 از بهشت غرهای که نه روزها در زیر آنها جاری میشد و همیشه
 در آن غرهای باشید و نیکو میزدیست غرهای کارکنان از برای من
 بنانکه واجب گردانم بر شما روزه داشتید از برای من در ماهی
 که حرمت آنرا عظیم گردانیدم بودم و حق او را واجب ساخته بودم
 ای ملائکه من بندگان و کینزان مراد اهل بهشت گردانیدم
 حضرت فرمود که این همه ثوابها برای کسی است که چیزی از مارجب را
 روزه دارد اگر چه یکروز باشد از اولش یا میانش یا آخرش
 و پسند معتبر از حضرت امام رضا روایت کرده است که هر
 روز اول مارجب را روزه بدارد حق تعالی او را در روز قیامت از او
 خوشنود باشد و هر که دوازده روز از روزه بدارد خدا بغایت
 از او خوشنود و راضی گردد و او را خوشنود گرداند و هر که سه
 روز از آن روزه بدارد و خداوند کریم از او راضی گردد و خوشنود

او را از او راضی گردانند در قیامت هر که هفت روز از روز
 بدارد چون بمیرد در هفت سال برای روح او کثاده شود تا
 بملاء اعلیٰ برسد و هر که هشت روز از روز بدارد هشت
 در بهشت بر روی او کثوده شود و هر که نوزده روز از روز
 بدارد هر حاجت که از خدا بطلبد بر او زد مگر آنکه سؤال و برا
 کاه باشد یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه از روز
 بدارد از کاهان بیرون آید مانند روزی که از نماز مقوله
 شده باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد و
 بزرگدکان و نیکوکاران باشند و احادیث را این باب بسیار
 و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد **فصل سیم** در بیان اعمال که
 از روز عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعضی از آن بعمل آورد
 در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل روز پنج
 یکدهم تصدق کند که موافق زررها این زمان هفتاد و بنار میباشد
 و بر روایت دیگر عوض روز یکم کند م یا جو باشد و اخوط
 در مد صد درم شیه است ظاهر اصد درم کند میباشد
 در روایتی در خصوص روز ماه مبارک رجیب یک کرده مان نیز
 وارد شده است اگر قادر بر روز نباشد و حمل کرده اند که
 که بر ایشان باشد و قادر بر در هم و مد نباشد و ایضا در خصوص
 روزه مار جبار حضرت رسول وارد شده است که بعضی روز

اگر قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند
 ثواب روزی را بیا بدستخان الاله الجلیل سبحان من لا یغنی
 التبیح الاله سبحان الاعم الاکرم سبحان من لیس الغر و هو له
 اهل و در روایت معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر
 مؤمن خود وارد شود و قصد روزی است باشد و او طعام
 حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب بیا دهنده از ثواب و روزی
 میباشد هفتاد برابر و اگر اظهار نکند که روزه ام ثوابش برابر
 یکسال روزی است و نوزده روز سنت داشتن بیکرخصت شهر
 و غلام و کنیز را بیکرخصت مالک و فرزندان بیکرخصت پدر و مادر
 و مهمانان بیکرخصت مهمانان و مهمانان را بیکرخصت مهمانان
 احادیث ظاهر میشود که خوب نیست مشهور میان علماء است
 که روزی سنت مملوک بدو اذن مالک باطل است و همچنین
 روزی سنت زن بدو اذن شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر
 مشهور است که روزی سنت فرزند بدو اذن ایشان مکروه است
 و باطل نیست بعضی گفته اند که بیکرخصت پدر باطل است و اخوط
 است که بدو اذن پدر و مادر روزی سنت ندارد و در روزی
 سنت مهمان بدو رخصت مهمانان نیز خلاف است و اخوط است که
 مهمان و مهمانان را هیچکس بیکرخصت بگری روزی مستحب ندانند اگر
 چه ظاهر است که مکروه است **فصل سیم** در بیان اعمال هر شب

دنيا سنگين تر باشد و هفت ضد حاجت و زاد روقت مزه
و هفت ضد حاجت و زاد روقت قبر داخل شدن و هفت ضد
حاجت و زاد روقت از قبر بيرون آمدن و مثل آن در وقت
پرواز کردن نامها اعمال و نزد سينجيدن اعمال در ميزان و
پرواز و او را در شاخه شش خود بخا دهند و حساب کنند و اخلا
ايمان و هفت ضد هزار ملك و از مشايفت کنند تا داخل بهشت
شود و با وعطا کند آنچه كه هيچ چشمي نديدن باشد و كوشى نشيند
باشد **فصل چهارم** در بيا فضائل و اعمال شب روز اول
تا روز پانزدهم در شب اول غسيل سنت است منقولست كه
هر كه در شب اول ماه رجب شب پانزدهم و شب آخر غسل كند
از كاهان بيرون آيد و مانند روزى كه از مادر متولد شده است
و در وقت ديدن مادر با حنجره كماله بخواند كه بهترين دعاها
و هفت مرتبه سون حمد را بخواند تا از درد چشم اينم كند و
هر چهار اين سنت است منقولست كه چون ماه رجب به پيشي كو
اللهم اهله علينا بالامن والايمن والسلام والاسلام
ربي وربك الله عز وجل در شب اول ماه و روز اول زيارت
حضرت امام حسين فضيلت بسيار دارد و در حديث معتبر
وارد شده است كه هر كه در اول ماه رجب آنحضرت را زيارت
كند بهشت او را واجب شود البته و احيا شب اول سنت

و از حضرت صادق منقولست كه تا تواني محافظت نما بر احيا
شب عيد مبارك و شب عيد قربان و شب اول محرم و شب
عاشورا و شب اول رجب و شب نهم شعبان و در اين شبها دعا
و نماز و تلاوت قرآن بسيار كن و بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر منقولست كه در شب اول رجب بعد از نماز عشاء اين
دعا بخوان اللهم اني استلكت بك ايامي و انت على كل
شيء مقتدر و انت ما تشاء من امر يكن اللهم اني اتوجه اليك
بنيبي محمد بن النبي صلى الله عليه و آله يا محمد يا رسول
الله اني اتوجه الي الله ربي و ربي ليح لي بك طلبتي اللهم يديك
محمد و بالآئمة من اهل بيته اني اتوجه اليهم طلبتي و حاجات خود را طلب
نمايد و بدست كعبت نماز نيز وارد شده است هر دو ركعتيك
سلام و در هر ركعتي حمد و يك مرتبه قل هو الله احد بخواند تا از بلاها
دنيا و عذاب اخرا اينم كند و شيخ و ديكران بسند معتبر از
حضرت امام موسي كاظم روايت كرده اند كه در شب اول رجب
بعد از آنكه از نماز شب فارغ ميشدند اين دعا را بخوانند
ميخوانند ملك الحمد ان اطعناك و لك الحمد ان عصيناك
لا تصعب لي ولا لغيري في احسان الا بك يا كاشفا قبل كل شيء
يا مكنون كل شيء انت على كل شيء قدير اللهم طيب احوال عوديك
من العبد يله عند الموت و من شتر المرجع في القبور و من التلوة

در شب اول رجب
دعا بخوان
اللهم اني استلكت بك
ايامي و انت على كل
شيء مقتدر و انت ما
تشاء من امر يكن
اللهم اني اتوجه اليك
بنيبي محمد بن النبي
صلى الله عليه و آله
يا محمد يا رسول الله
اني اتوجه الي الله ربي
و ربي ليح لي بك طلبتي
اللهم يديك محمد و بال
آئمة من اهل بيته اني
اتوجه اليهم طلبتي و
حاجات خود را طلب نمايد
و بدست كعبت نماز نيز
وارد شده است هر دو
ركعتيك سلام و در هر
ركعتي حمد و يك مرتبه
قل هو الله احد بخواند
تا از بلاها دنيا و عذاب
اخرا اينم كند و شيخ و
ديكران بسند معتبر از
حضرت امام موسي كاظم
روايت كرده اند كه در
شب اول رجب بعد از آنكه
از نماز شب فارغ ميشدند
اين دعا را بخوانند
ميخوانند ملك الحمد ان
اطعناك و لك الحمد ان
عصيناك لا تصعب لي ولا
لغيري في احسان الا بك
يا كاشفا قبل كل شيء
يا مكنون كل شيء انت
على كل شيء قدير اللهم
طيب احوال عوديك من
العبد يله عند الموت و
من شتر المرجع في القبور
و من التلوة

يا مكنون

در شب اول رجب
دعا بخوان
اللهم اني استلكت بك
ايامي و انت على كل
شيء مقتدر و انت ما
تشاء من امر يكن
اللهم اني اتوجه اليك
بنيبي محمد بن النبي
صلى الله عليه و آله
يا محمد يا رسول الله
اني اتوجه الي الله ربي
و ربي ليح لي بك طلبتي
اللهم يديك محمد و بال
آئمة من اهل بيته اني
اتوجه اليهم طلبتي و
حاجات خود را طلب نمايد
و بدست كعبت نماز نيز
وارد شده است هر دو
ركعتيك سلام و در هر
ركعتي حمد و يك مرتبه
قل هو الله احد بخواند
تا از بلاها دنيا و عذاب
اخرا اينم كند و شيخ و
ديكران بسند معتبر از
حضرت امام موسي كاظم
روايت كرده اند كه در
شب اول رجب بعد از آنكه
از نماز شب فارغ ميشدند
اين دعا را بخوانند
ميخوانند ملك الحمد ان
اطعناك و لك الحمد ان
عصيناك لا تصعب لي ولا
لغيري في احسان الا بك
يا كاشفا قبل كل شيء
يا مكنون كل شيء انت
على كل شيء قدير اللهم
طيب احوال عوديك من
العبد يله عند الموت و
من شتر المرجع في القبور
و من التلوة

سویله نیرسان و با بیان
و توبه چه برستی و برستی
نیت و نیت و نیت
نیت

نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت

و انک

يَوْمَ الْاِزْفَةِ فَاسْئَلْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَانْ تَجْعَلَ
عَيْشَتِي عَيْشَةً نَقِيَّةً وَمَيِّتَتِي مَيِّتَةً سَوِيَّةً وَتَنْقِلَنِي مِنْ قَلْبٍ
كَرِيمٍ غَيْرِ خَجَزٍ وَلَا فَاَضِجَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَيْمَةِ يَا بَاعِجِ
الْحِكْمَةَ وَأَوَّلِي النِّعَةَ وَمُعَادِنِ الْعَصَمَةَ وَاجْعَلْهُم مِّنْ كُلِّ سُوءٍ
وَلَا تَأْخُذْنِي عَلَى عَمَلِي وَلَا عَلَى عَفْوَالِي وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ عَمَلِي حَرَةً
وَأَرْضَ عَمَلِي فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ لَقِّنْ
لِي مَا لَا يَصْرُكَ وَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ أَوْسَعُ رَحْمَةً
الْبَدْعِ حِكْمَتُهُ وَأَعْطِنِي السَّعَةَ وَالِدَعَةَ وَالْأَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَ
التَّوْبَةَ وَالْفُتُوحَ وَالثَّنَاءَ وَالْمُعَافَاتِ وَالْقُوَى وَالصَّبْرَ وَالْإِثْقَالَ
عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَائِكَ وَالْبَسْرَ وَالثَّنَاءَ وَاعْنَمْ بِذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَوَلَدِي وَأَخَوَانِي فِيكَ وَمَنْ أَحْبَبْتِ وَأَحْبَبْتِي وَوَلَدْتِ وَوَلَدْتِ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
وَأَيْضًا بِسْمِ اللَّهِ مَعْبُورٌ مَنْقُولٌ كَمَا يَسْتَحْبَبُ أَنْتَ كَمَا بَعْدَ زَسَلَامَتِهِ
از نماز و ترخان که نشسته است این دعا بخواند الحمد لله الذي لا
تَقْدِرُ آتِيَّتُهُ وَلَا يَخَافُ أَمْنُهُ رَبِّانِ اِرْتَكَبْتُ الْمَعَاصِيَ فَذَلِكَ
مِقْبَلُ نِقْمَتِكَ بِكَرَمِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَعْفُو عَنْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَتَغْفِرُ لِكُلِّ فَاتِكٍ فَتَأْتِيكَ بِدَاخِيَاكِ وَمِنْهُ قَرِيبٌ فَأَنَا
تَائِبٌ إِلَيْكَ مِنَ الْخَطَا يَا وَاعْبُ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنَ الْعَطَا يَا
يَا خَالِقَ الْبَرِّ يَا يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا خَيْرِي مِنْ كُلِّ عَذَابٍ

نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت

وَقَوْ عَلَى الشُّرُورِ وَأَكْفِنِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ عَلَى
نِعْمَاتِكَ وَجَزِيلُ عَطَاكَ مُشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ **وَأَيْضًا** أَنْصَرُ
أَمَامَ عَلَى نَفْسِي مَنْقُولٌ كَمَا بَعْدَ زَسَلَامَتِهِ
النُّورِ يَا مُدِيرَ الْأُمُورِ يَا جَرِيَّ الْبُحُورِ يَا بَاعِثَ الْقُبُورِ يَا كَهْفِي جَنَّ
تَعْيِينِي الْمَذَاهِبِ كَثَرَتِي جَنَّ تَجَرُّنِي الْمَكَاسِبِ مُؤَلِّمِي جَنَّ تَجْعَلْنِي
الْأَبَاعِدَ وَتَمَلِّئِي الْأَقَارِبَ وَمُنِيرِي نَجَاسَتِهِ أَوْلِيَائِهِ وَمُزَافَةِ
أَجْنَاسِهِ فِي رِيَاضِهِ وَسَاقِي نَهْوَاسَتِهِ مِنْ نَيْمِ حِيَاضِهِ وَزَافِي
نَجَاسَتِهِ مِنْ رُطْبَةِ الدُّنُوبِ إِلَى رَوْقِ التَّقَرُّبِ وَبُيُوتِ الْوَلَدِيَّةِ
عِزَّةَ الْعَطَا يَا مَنْ ذَكَرَ الْخَطَا يَا اسْئَلْكَ يَا مَوْلَايَ بِالْفَجْرِ وَاللَّيْلِ
الْغَيْرِ وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّيْلِ إِذْ أَسِيرُ وَمَا جَرَى بِهَ قَلَمُ الْأَقَالِمِ
بَعِيرُ كَفِّ وَلَا أَبْهَامِ وَيَا سَمَاتِكَ الْعِظَامِ وَتَحْجَّكَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنَامِ
عَلَيْهِمْ مِنْكَ أَفْضَلُ السَّلَامِ وَبِمَا اسْتَحْفَظْتَهُمْ مِنْ أَسْمَائِكَ الْكَلِمِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَتَرْحَمَنِي شَهْرِي هَذَا وَمَا بَعْدَ مِنْ الشُّهُورِ وَ
الْأَيَّامِ وَأَنْ تُبَلِّغَنِي شَهْرَ الصِّيَامِ فِي غَايَةِ هَذَا وَفِي كُلِّ عِلَامٍ يَا
الْجَلِيلَ وَالْإِكْرَامَ وَالْمِنْ أَيْحَسَامِ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِثْلُ أَفْضَلِ السَّلَامِ
وَالْحَمْدُ وَادْعِي لِي مِنْ شَبِّ بَسِيئَاتِي رُؤُونِ رُؤُوسِ فُضَيْلَتِكَ
بَسِيئَاتِي أَرَادَ أَنْصَرُ أَمَامَ مُحَمَّدٍ قَرَمَ مَنْقُولٌ كَمَا بَعْدَ زَسَلَامَتِهِ
مَا رَجَبَ حَضْرَتِ نُوحٍ بِكَشْتِي سَوَارِشِدِ وَأَمْرُكَ دَجْمِيعِ جَنَّ وَتَرْ
كَبَا وَدَرْكَشْتِي بُودَنْدِ كَه رُونِ بَذَارَنْدِ وَهَرَكِهْ أَنْزُورَ رُؤُوسِ بَذَارَنْدِ

من فم

نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت

نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت

نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت
نیت و نیت و نیت

اثنی عشر بکمال راه از او دور شود و از حضرت امام رضا
 منقولست که هر که روزه بدارد روز اول مارجبه از برای غنیمت
 در ثواب خدا بهشت او را واجب شود و هر که یکروز از وسط
 اینماه روزه بدارد حق تعالی شفاعت او را قبول نماید در مانند
 ربیع و مضر که دو قبیله عظیم اند از قبایل عرب هر که یکروز
 از آخر اینماه روزه بدارد حق تعالی او را از پادشاهان بهشت
 گرداند و قبول شفاعت کند در حق پدر و مادر و دختر و پسر
 و برادر و خواهر و عمه و عمو و خالو و خاله و جمیع همتایان
 و اشنایان او هر چند همه مستوجب جهنم شده باشند و شیخ
 طوسی دیگران از سلمان فارسی روایت کرده اند که گفت در
 روز آخر جمادی الثانی رفتم خدمت حضرت رسالت حضرت
 فرمود ای سلمان تواز ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن و
 مؤمنه که در ماه رجب زکات نماز بکند و در هر رکعت یک
 مرتبه سون حمد و سه مرتبه سون قل هو الله و سه مرتبه قل یا
 ایها الکافرون بخواند البته حق تعالی محو کند از نامه عمل او هر گاه
 که در کودکی و بزرگی کرده باشد و خدا عطا کند با ثواب که
 تمام اینماه دارون گرفته باشد و تا سال آیند حق تعالی او را
 از نماز گذاردگان نویسد و در هر روز از ثواب شهیدی
 از شهیدان بدر برای او بآسمان ببرد و بهر روز که در اینماه

بدارد عبادت یکسال در نامه عمل او نویسد و هزار درجه دهد
 بهشت از برای او بلند کنند و اگر تمام نماز روزه بدارد خدا او را
 از اثنی عشر نجات دهد و بهشت را از برای او واجب گرداند ای
 سلمان جبرئیل این نماز را از برای من آورد و گفت یا محمد این علامت
 است میان شما و منافقان زیرا که منافقان این نماز را نمیکنند گفتیم
 یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم و در چه وقت بخوانم فرمود
 که در روز اول مارجبه زکات نماز بخوانی و زی یعنی هر دو رکعت
 بنیک سلام و در هر رکعت یک مرتبه سون حمد و سه مرتبه سون قل
 هو الله احد و سه مرتبه سون قل یا ایها الکافرون بخوانی و بعد
 از هر سلام دست بسم الله بلند کن و بگوید لا اله الا الله و حد لا
 شریک له لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 لا یخیر و هو علی کل شیء قدير اللهم لا مانع لما أعطیت ولا معطر لما
 منعت ولا یففع ذا الجدر منک الحمد پس دستها را بر روی خود بیند
 و در روز وسط یعنی پانزدهم ده رکعت بماند بخواند و زی و بعد
 از هر سلام دستها را بر روی آسمان بر میداری و میگوید لا اله الا
 الله و حد لا شریک له لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 لا یخیر و هو علی کل شیء قدير اللهم لا مانع لما أعطیت ولا معطر لما
 منعت و لا یففع ذا الجدر منک الحمد و لا یففع ذا الجدر منک الحمد
 در روز آخر ماه ده رکعت بماند بخواند و بعد از هر سلام دست

برینداری و مبنی که لا اله الا الله و احد لا شریک له له الملك
 وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء
 قدير و صلی الله علی محمد و آله الطاهین و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم پس دستها را بر روی خود بمال و حاجت خود را بطلب
 که البته برآورده است و حق تعالی مینماید تو و جنت هفت خندق قرار
 میدهد که غرض هر خندقی بقدر مابین آسمان و زمین بوده باشد
 و بعد هر رکعتی ثواب هزار هزار رکعت زمانه عمل تو مینویسند
 و برات بیزار می از جنت و کدشتن بر صراط یسرا تو مینویسد و مینویسد
 که هر که در روز جمعه مارجب صد مرتبه سون قل هو الله احد بگوید
 حق تعالی در قیامت با و نوری عطا کند که بان نور داخل بهشت گردد
 و در حدیث معتبره وارد شده است که حضرت امام محمد باقر و در روز
 جمعه اول مارجب متولد شدن و موجب یادتی شرف این روز گردید
 و در روایتی وارد شده است که ولادت حضرت امام علی نقی در
 روز دهم مارجب شد و بر روایت دیگر در روز سیم مارجب واقعه شد
 و بر روایت ابراهیم بن هاشم وفات آنحضرت در روز سیم واقعه شد
 و ابن عیاشی گفته است که ولادت آنحضرت در نیم ایما واقعه شد
 و ولادت حضرت امام محمد تقی در دهم ایما شده است بعضی از روایات
 در فضیلت خصوص هم وارد شده است و در فضیلت امام البقر
 مارجب احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم

و پانزدهم و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقولست
 که حق تعالی فضیلت سده ما را باین امت داده است که با حکم از امتها
 گذشته نداده است مارجب ما شنبه و ثمار رمضان و سده شنبه
 امت داده است که با امتها دیگر نداده است سیزدهم و چهاردهم
 و شب پانزدهم و سده سون باین امت داده است که مثل آنها با امتها
 پیش نداده است سون یس و سوره تبارک الذی بیده الملك یس
 قل هو الله احد پس هر که جمع کند مینا این سده فضیلت جمیع قضایا
 این امت را جمع کرده خواهد بود پور سیدند که چگونه جمع کند فرمود که
 در شب سیزدهم هر یک از این سده مارجب یکبار در روز و در هر روز
 بعد از سون حمد این سده سون را بخواند و در شب چهاردهم چهار
 رکعت بگذارد بدو و سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سده سون
 بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بخواند و در سده سلام و در
 هر رکعت بعد از حمد این سده سون را بخواند تا جمیع فضیلت این
 سده ما را بیابد و جمیع کاهانش از مرتبه شدن بغير از شرک بخدا و از
 حضرت صادق منقولست که هر که ایام البیض مارجب را روزی
 حق تعالی به روزی عبادت یکساله و روزی یکساله بخواند و بگوید
 و در قیامت او را در محل ایمان باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته
 باشد و مشهور است که ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین
 در مینا کعبه معطره در روز سیزدهم مارجب بود و از ده سال

قبل از مبعوث شدن حضرت رسول و علی بن ابرهیم گفته است
 که ولادت حضرت امام علی نقی نیز در روز نهم ماه رجب بود
 در سال دویست و چهل و سه از هجرت و شب پانزدهم از ایام تبرک
 است غسل در آن سنت است و احیاناً انشب عبادت فضیلت
 بسیار دارد و از حضرت رسول منقولست که در شب نهم رجب
 حق تعالی امر میکند ملائکه را که هر کجا کسی که در دیوان اعمال مؤمنان
 باشد بخوابد و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که روز نهم
 و چهل و سه و پانزدهم رجب را روزه بدارد و در شبها آنها مشغول
 عبادت باشد از دنیا رود مگر با توبه نضوح و بهر روز که روزه
 داشته باشد هفتاد گناه کبیره او امرزید شود و هفتاد حاجت
 او برآورده شود و در وقتی که از قبر بیرون می آید و نزد میزبان و نزد
 صراط و چنان باشد که هفتاد بند از فرزندان اسمعیل آزاد کرد
 باشد و شفاعت او را قبول کنند در هفتاد نفر از اهل بیت خویش
 که مستحق جنتم شدن باشند و حق تعالی بنا کند از برای او درجات
 فردوس هفتاد هزار شهر و در هر شهر هفتاد هزار قصر بود
 باشد و در هر قصر هفتاد هزار حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار
 خادم داشته باشد و شیخ طوسی بسند صحیح از حضرت صاحب
 روایت کرده است که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز
 بجای آوری یعنی ایش سلام با حمد و هر سون که خواهی و چون

فارغ شوی هر یک از سون حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
 برب الناس و قل هو الله احد و آیه الکرسی را چهل مرتبه بخواند
 پس چهل مرتبه میگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله
 اکبر پس میگوید الله الله ربی لا اشرک به شیئا و ما شاء الله و لا
 قوه الا بالله و در شب روز زیارت حضرت امام حسین است
 مؤکد است و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت
 امام رضا سوال کرد که زیارت امام حسین در کدام وقت بهتر
 فرمود که در نیمه رجب نیمه شعبان و در روز پانزدهم و بیست و یکم
 باید کرد بکفایتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق
 منقولست که حضرت امیر المؤمنین درین روز چهار رکعت نماز
 کرد و دستهای خود را کشود و این دعا را بخواند پس فرمود که هر که
 بشدتی و غمی مبتلا گردد و این دعا را بخواند البته کرب و شدت او
 زایل میگردد و این چهار رکعت با بد و سلام میکند و هر سون که
 خواهد بخواند و **و دعای اینست** اللهم یا مدد کل جبار و معز المؤمنین
 انت کفنی عن تعین المذاهب و انت باری خلقی رحمتی و قد
 کنت عن خلقی غیبا و لو لا رحمتک لکنت من الهالکین فانت و قد
 بالنصر علی اعدائ و لو لا نصرک لایای لکنت من المقضوحین یا ناصر
 الرعیه من معادینها و منشی البرکة من مواضعها یا من یخیر الشیخ
 و الرعیه فاولیاءه و یعز زو ن یا من و صعت له الملوک و ینیر

در این روز زیارت امام حسین است
 مؤکد است و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت
 امام رضا سوال کرد که زیارت امام حسین در کدام وقت بهتر
 فرمود که در نیمه رجب نیمه شعبان و در روز پانزدهم و بیست و یکم
 باید کرد بکفایتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق
 منقولست که حضرت امیر المؤمنین درین روز چهار رکعت نماز
 کرد و دستهای خود را کشود و این دعا را بخواند پس فرمود که هر که
 بشدتی و غمی مبتلا گردد و این دعا را بخواند البته کرب و شدت او
 زایل میگردد و این چهار رکعت با بد و سلام میکند و هر سون که
 خواهد بخواند و دعای اینست اللهم یا مدد کل جبار و معز المؤمنین
 انت کفنی عن تعین المذاهب و انت باری خلقی رحمتی و قد کنت عن خلقی غیبا
 و لو لا رحمتک لکنت من الهالکین فانت و قد بالنصر علی اعدائ و لو لا نصرک
 لایای لکنت من المقضوحین یا ناصر الرعیه من معادینها و منشی البرکة من مواضعها
 یا من یخیر الشیخ و الرعیه فاولیاءه و یعز زو ن یا من و صعت له الملوک و ینیر

الْمَذَلَّةَ عَلَى أَعْنَاقِهَا فَهَمُّهُمْ مِنْ سَطْوَاتِهِ خَائِفُونَ أَسْأَلُكَ بِكَوْنِكَ
 الَّتِي أَشَقَقْتُهَا مِنْ كِبَرِ بَاتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكَرْبَاتِكَ الَّتِي أَشَقَقْتُهَا
 مِنْ عَزَلِكَ وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي أَتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ
 بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهَمُّكَ لَكَ مُدْعُونَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ
 پس حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید **و بدانکه** عدل اعمال نصف
 رجب دعا ام داود است که این بابویه و شیخ طوسی و سید بن
 طاووس و بسند آنها معتبر روایت کرده اند و ثواب ابرامدن حاجات
 و کشف کربیات و دفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل روایات نشانست
 که فاطمه مادر داود بن الحسن پسر زاده حسن مجتبی را به حضرت امام
 جعفر صادق بود و بشیر داود آنحضرت را بشیر داده بود چون محمد
 بن عبدالله بن الحسن در مدینه خروج کرد و منصور در آنجا لشکر
 فرستاد و او را کشتند و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و محمد
 الله بن الحسن و جمعی از سادات حسنی را با اهل و زنجیر از مدینه
 بعراق بردند داود نیز در میان آنها بود ام داود گفت چون من مدینه
 از مجلس فرزندان گذشت از او خبری بمن نمیرسید بیوسته دعا
 و تضرع میکردم و از صلوات و نیکان و برادران مؤمن است دعا
 دعا مینمودم و ایشان تقصیر نمیکردند و مطلقا اثر استجابتی
 یافتم و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشتند و گاهی میکشند که
 او را با پیران عم او در زیر عمارت زندگداشتند و روز بروز

علی بن ابی طالب

مصیبت من عظیم تر و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم کد انعم و پیر
 شدم و از ملاقات و نا امید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت
 صادق را علی غرض شده است بعبادت آنحضرت رفتم چون الحو
 گرفتم و دعا کردم و خواستم بگویم حضرت فرمود که از داود چه خبر
 داری و من بشیر داود را بان حضرت داده بودم چون نام داود را
 شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داود کجاست و در عراق محبوس
 و من از ملاقات و قطع امید کرده ام و از شما التماس میکنم که او را
 دعا کنید که او برادر رضاعی شماست حضرت فرمود چرا غافل از
 دعا است فتاح و دعا الجاب و نیاز و ان دعا تیس که در راه
 اسماء را او کشوده میشود و ملائکه استقبال میکنند خوانند او
 و بشارت میدهند و از حاجات و ان دعا تیس که از عجب الدعوات
 محبوب نمیکرد و خوانند او را ثوابی نیست بجز از بهشت ام داود
 گفت ای فرزند طاهرین و راستگو یان چگونه است ان دعا حضرت
 فرمود که ای مادر داود ما محترم یعنی حاجب نزدیک شده است
 انما هی است مبارک و حرمت ان عظیم است دعاها در ان استجابت
 چون انما در اید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم انرا که ایام البیضاء
 روز بدر پس حضرت کیفیت ان عمل را تعلیم او نمود و فرمود که
 این دعا حفظ کن و همه کن تعلیم کن که میترسم بدست کسی افتد که از
 امری باطلی و نامشروعی این دعا را بخواند بد رستی که این دعا بدینا

شریف است و مشتمل است بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند البته
 برآورده میشود حاجب او و اگر در کما اسما و زمین همه بسته
 شود و دریاها حایل باشند میان او و حاجت تو چون آیند عازا
 بخوانی البت حق تعالی اسان میگردانند رسیدن تو را بمطلب تو و
 حاجت تو را بری آورد و هر که این دعا را بخواند خدا مستجاب بخرد
 خواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن فرزند تو باشند خداوند
 قادر کفایت شر ایشان میکند و زبان را پی بندد و ایشان را منقاد
 فرزند تو میکند اندام داود گفت که حضرت آیند عازا بر من نوشت
 و بخانه ترکشتم و چون مار جمل داخل شد آنچه حضرت فرموده بود
 بعمل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم
 و از روزه افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم و خواب
 دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عباده را که من برایشان صلوات
 فرستاده بودم و حضرت رسول مر خطاب فرمود که ای مادر داود
 بشارت باد تو را که این جماعت که بی بینی همه برادران و یاوران و
 شفیعان تو اند و از برای تو طلب امرزش میکنند و بشارت میدهند
 تو را بآنکه حاجت تو برآورده است پس بشارت باد تو را بامرزش خدا
 و خوشنودی خدا و خدا تو را اجرای خیر دهد و شاد باشی که حق تعالی تو را
 تو را حفظ میکند و تو بر میگردانند انشاء الله تعالی داود گفت که آن دعا
 بیدار شدم و بعد از آن بانقدر زمانه که سواری تند روی از عراق

بمدینه آید داود بنزد من آمد و گفت ای مادر من در عراق در زندان
 بسینا تنگی و سنگینی بند و زنجیر بودم و نا امید بودم از خلاص شدن
 چون شب نصف شب شد در خواب دیدم که بلند یکجا زمین پیست
 شد و تو را دیدم که بر روی حصیر نماز خود نشسته بودی و بر دود
 تو مردانی چند بودند که سرهای ایشان در آسمان بود و پاها ایشان
 در زمین و تسبیح خدا و تزیین میکردند پس یکی از ایشان که از همه
 خوش روبرو تر و خوش صورت تر بود و جامه ها بسینا پاکیزه در برداشت گان
 کردم که حضرت رسالت پیام جد من است خطاب کرد بام من که بشنا
 باد تو را ای فرزند عیوره صالح که حق تعالی دعا ما در تو را در حق تو بخا
 کرد چون بیدار شدم رسولان منصوره و انبیا بیدار شدن رسید
 بطلب من آمدند بودند در میان شب مرا بیدار آوردند پس امر کردند که
 از من برداشتنند و ده هزار درهم که زیاده از هزار تومان بوده بحسب
 آن زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بر شتر رهواری سوار کنند و بشنا
 سرعت بمدینه بیاورند ام داود گفت که من داود را بخدا متضرع
 صادق کردم حضرت فرمود که سبب خلاصی تو آن بود که منصور
 حضرت امیر المؤمنین را در خواب دید که با و فرمود که رهان کن فرزند
 مرا و اگر کنی تو را در این آتش می اندازم چون نظر کرد در آتش در
 زیر پا خود دید پس از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان شد
 و تو را رهان کرد **اما** کیفیت این عمل شریف ام داود گفت که حضرت

تسبیح حضرت محمد و آل محمد
 سبحان الله و بحمده
 سبحان الله و بحمده
 سبحان الله و بحمده

يَجْعَلُ لَكَ يَا مُنِيبُ عَلَى وَجْهِكَ وَالْقَوِي عَلَى أَمْرِكَ وَالْمُطَاعَ فِي سَمَوَاتِكَ
 وَخَالِكَ كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَلِّ لِكَلِمَاتِكَ التَّاصِرَ لَانْبِيَاءِكَ الْمَدْرِي لِعَالَمِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى بَيْنَاكَ يَلْكَ رَحْمَتِكَ وَالْخَاطِفِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ
 الْمُعِينِ لَا هَلْ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمِلَّةِ عَرْشِكَ وَ
 صَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لَا مَرَّةَ الْوَجَلِ الْمُسْتَفْعِي نِيَجْفَتِكَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ
 الذِّكْرَ أَهْلِ الثَّاقِبِينَ عَلَى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ
 الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّ أَيْمَلِ قَابِضٍ أَرْوَاحَ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ
 عَلَى النُّفَرِ الْكَرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ
 وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْإِنجَانِ وَخَزَنَةِ الْبَيْرَانِ وَمَلَائِكَتِ الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ يَا
 ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آدَمَ بَدِيعِ فَطْرِكَ اللَّهُ
 أَكْرَمْتَهُ بِمُحَمَّدٍ مَلَائِكَتِكَ وَأَجْنَحْتَهُ بِخَتَمِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 الْمَطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاهِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُتَرَدِّدَةِ
 بَيْنَ عَالَمِ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَشَيْبِ وَادْرِيْسَ نُوْحٍ
 وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ
 الْأَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ إِيُوبَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَنُوحٍ وَمِيثَا
 وَالْحَصِرَ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَنُوحَ الْبَاسِ وَالْيَسَعَ وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ
 وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا وَشُعَيْبًا وَيَحْيَى وَنُوحًا وَمَنْ وَارِثِيهِ
 حَقِيقًا وَذَانِيَالٍ وَعِزَّ وَغَيْرِهِمْ وَشُعَيْبًا وَنُوحًا وَنُوحًا وَنُوحًا
 وَالْأَتْبَاعَ وَخَالِدٍ وَخَظْلَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 عرشك

كرمته
 اللعين

تسبیح حضرت محمد و آل محمد
 سبحان الله و بحمده
 سبحان الله و بحمده
 سبحان الله و بحمده

مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحَّمْتَ وَبَارَكْتَ
 عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ
 وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَأَيُّمَةِ الْمُهَدِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْدِيَّةِ
 وَالشُّجَاعِ وَالْعَبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالرُّفَادِ وَأَهْلِ الْجَدِّ وَالْإِجْتِهَادِ
 وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَآهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَانْزِلْ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ
 رُوحَهُ وَجَسَدَهُ بِمَنْ تَجِبَتْهُ وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَامَةً
 حَتَّى تُبْلِغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ الْبَشَرِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 الْمُفْتَرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ سَمَّيْتَهُ وَمَنْ لَمَّسْتَهُ مِنْ مَلَائِكَتِكَ
 وَنَبِيِّاتِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ
 أَرْوَاهُمُوعًا وَاجْعَلْهُمْ لِي خَوَانِي فِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 اسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ إِلَيْكَ كَرِيمًا وَيُجَوِّدْ لِي الْخَيْرَ وَرَحْمَتَكَ
 إِلَيَّ رَحْمَتِكَ وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَاسْتَغْنِ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا شِئْتَ
 بِأَحَدٍ مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرَ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَوْتُكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ
 مُجَابَةٍ غَيْرَ خَبِيثَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَبِيلُ
 يَا مُنِيبُ يَا جَبِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا جَبْرِ يَا خَيْرُ يَا مُبِيرُ يَا
 مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا
 طَهْرُ يَا طَاهِرُ يَا فَاضِلُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا جَوَّادُ يَا مُقْتَدِرُ يَا
 حَفِيفُ يَا خَمِيرُ يَا قَرِيبُ يَا دُودُ يَا حَمِيدُ يَا عَمِيدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِينُ
 يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجَلِّ يَا مُنِيبُ يَا مُقْضِلُ يَا فَاضِلُ يَا بَاسِطُ يَا هَادٍ

باجل
 كرمه

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد

وإبراهيم

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد

در باب

حاجت

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَقُلَّ عَنِّي كُلَّ حَلْفَةٍ ضَمِنْتُ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤَدِّبُنِي وَتَقْبَلَ
 لِي كُلَّ بَابٍ وَتُلِينَنِي كُلَّ صَعْبَةٍ تُسَهِّلُ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخَفِّرَ عَنِّي كُلَّ
 نَاطِقٍ يَشِيرُ وَتَكْفِتَ عَنِّي كُلَّ بَالِغٍ وَتَكْبِتَ لِي كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَتَسِدْ بَيْنِي
 وَبَيْنَ كُلِّ ظَلَمٍ وَتَكْفِيَنِي كُلَّ عَاقِبٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَتُجَاوِلَنِي بِرَحْمَتِكَ
 بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَتُبَلِّغَنِي عَنِ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَلْجَأَ الْمُتَوَكِّلِينَ
 وَفَهَرَ غَنَاءَ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رَفَابَ الْمُتَجَبِّينِ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُسْلِمِينَ
 عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَهْتِكُ لِمَا
 تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ بَيْنَ لَحْجَتِي وَرُؤُوسِ
 بَهْلَوَاهِي رُؤْيِ خُودِي بِرَحْمَتِكَ يَا مَنْ يُكْوِلُكَ اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَةٌ وَبِأَمْرِكَ
 أَمِنْتُ فَأَرْحَمْ ذُنُوبِي وَفَاقَتِي وَاجْعَلْهُ دِي وَتَضَرَّعِي وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي
 إِلَيْكَ يَا رَبِّ بِسْمِ حَضْرَتِ فَرْمُودِ كَيْفَ سَعَى كُنْ كَيْفَ أَبْزَدِيكَ أَنْتَ يَرْوِي
 أَيْدَاكَ بِقُدْرَتِكَ سَرْمَكْنِي بُوْدَه بَاشَدَ كَيْفَ أَنْ عِلَامَتِ اسْتِجَابَتِ عَاقِبَتِ
 وَدَرْ رَوَايَتِ دِيكَوَارْدِ شَدَنِ اسْتَكْ دَرْ سَجْدِ اَيْنْدَا عَاجِزَانْدِ
 اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَةٌ وَبِكَ أَمِنْتُ فَأَرْحَمْ ذُنُوبِي وَخُصُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ
 وَفَقْرِي وَفَاقَتِي إِلَيْكَ وَأَرْحَمِ انْفِرَادِي وَخُشُوعِي وَاجْعَلْهُ دِي وَتَضَرَّعِي
 يَدَيْكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيَّ اللَّهُمَّ يَا مَنْ تَسْتَفِيحُ وَبِكَ تَسْتَفِيحُ وَتَسْتَفِيحُ
 وَرَسُولُكَ وَاللَّهُ أَوْجِبَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ سَهْلٌ لِي كُلَّ حُرُوفَةٍ وَذَلِيلٌ لِي
 كُلَّ صُعُوبَةٍ وَاعْظِمْنِي مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرُ مَا أَتَجَوَّعُ غَافِقِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ
 عَنِّي السُّوءَ وَبِرَوَايَتِ بِيكَرِ صَدْرِي بِرَحْمَتِكَ بَكُونِي دِي فَاغْنِي عَنِ الْخَيْرِ

الطالبيين

الطالبيين افض حاجتي بلطفك يا خفي الاطاف وذر رؤي معتبر
 وارد شدن است که مادر را و در حضرت عرض کرد که ای سید و آقای
 من آیا این دعا را در غیرها رجبت میتوان خواند حضرت فرمود که در روز
 عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فریغ
 نمیشود مگر آنکه خدا او را بی امرزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض
 افتاد او زنده بدارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بخوی که ذکر کردم
 حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر وارد است که حضرت فرمود
 که در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند برآورده میشود و **نکته**
 که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض افتد یعنی سیزدهم
 و چهاردهم و پانزدهم را روزی بدارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند
 آورده مطلوبش برآید و در روایت دیگر که اگر در روز عرفه و جمعه و سایر
 ایام متبرکه که نیز این عمل را بدو روز و سه روز و خوب باشد و اگر غرض
 اشهر حرم که ذی القعدة و ذی الحجة و محرم و مارجب است این دعا را بخواند
 غنیمت و هذا الشهر الحرام بگوید بخرمته الشهر الحرام و هذا را بدین دازد
 بهتر باشد **فصل پنجم** در بیان فضایل و احوال نصف اخر مارجب است
 شیخ طوسی و دیگران گفته اند که در روز هجدهم و بیستم و بیست و یکم
 رسول خدا از دنیا رفت پس خون و اندوه و لعن بر آنها که در این
 مصیبت شهادت کردند مناسبت خصوصاً عایشه و ابن عباس
 که یکی از محدثان شیعه است گفته است که حضرت فاطمه در روز بیست

و بكم ما رجب بعالم قدس رتخال نموده اگر چه خلاف مشهور است اما
 لغز بر قاتلان و ظالمان آن جگر کوشه حضرت رسالت که عدم آنها عمر
 ابن الخطاب نسبت و زیارت آنحضرت احتیاطا مناسبت بنحوی که
 مذکور خواهد شد و شیخ مفید گفته است که در بیست و نهمینما
 معاویه از دنیا رفته است مستحب است که این روز را روزه دارند و شکر
 این نعمت در روز بیست و نهمینما خارجیا آنحضرت هر لود بر زامبار
 حضرت امام حسن مجتبی زدن زیارت آنحضرت و لغز بر ظالمان و
 قاتلان آنحضرت مناسبت و در روز بیست و چهارم اینما فتح خیبر
 بر دست معجز نمای علی بن ابیطالب جاری شد و موجب یهود گردست
 آنحضرت کشته شد گفته اند روزه آنروز بشکر این نعمت زیارت
 آنحضرت مستحب است و شیخ ذکر کرده است که شهادت حضرت اما
 موسی کاظم در روز بیست و نهم رجب واقع شد اما احادیث نبی
 در فضیلت این روز و ثواب و زه اش وارد شده است و روایت
 نقل کرده اند از ابن بابویه و غیره که حضرت رسول در روز
 و نهم رجب بعثت بر سالت شد و این خالف مشهور است و احادیث
 بسینا است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت و زه
 شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین منقولست که روز و زه
 کاهار دویست ساله گاهست پسند بیما معتبر از حضرت امام
 مرویست که هر که روز بیست و نهم رجب را روزه بدارد حق تعالی

روزه او را کاهار هفتاد سال گاه او گرداند و ایضا از آنحضرت
 منقولست که هر که روز بیست و نهم رجب را روزه بدارد حق تعالی
 روزه او را کاهار هشتاد سال گاه او گرداند و روز بیست و نهمینما
 از جمله اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول از آن
 روز بر سالت بر امت بعثت گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آنحضرت
 نازل شد و شبش نیز شب بیما میار لکن پسند بیما معتبر از حضرت
 امام محمد باقر منقولست که در رجب شبی هست که بهتر است از هر روز
 از آنچه افتاب بر آن می تابد و آن شب بیست و هفتم اینما است و در صحیح
 انشب حضرت رسول بر سالت بعثت شد و کوفی که عبادت کند
 اینشب را مثل آخر شصت سال عبادت خدا با و عطا میفرماید پسند
 که عمل این شب چیست فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت
 از شب بیدار شوی خوابت را از نصف شب خواب بعد از آن برخیز و
 دو اوزه رکعت نماز کن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت
 بعد از حمد یک سو از سوره های کوچک بعد از آن بس را بخوان
 و چون از همه فارغ شوی چنانکه نشسته سوره حمد و قل اعوذ
 بر رب الفلق و قل اعوذ بر رب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون
 و اما انزلنا فی لیل القدر و آیته الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان
 پس این دعا را بخوان الحمد لله الذی لم یخذلنا و لذلک یکن له
 شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الدن و کثره تکبیر اللهم

اِنِّي اسْتَسْلَمْتُ بِمَعَاذِكَ عَلَيَّ اَرْكَانَ عَرْشِكَ وَمُسْتَهَيَّ الرَّحْمَنِ مِنْ كُلِّ
 وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْاَعْلَى الْاَعْلَى وَبِكَلِمَتِكَ
 الْمُنْتَابَةِ كُلِّهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 بِرَهْرَاجَتِكَ خَوَافِي بِطَلْبِكَ هَرَجَةٍ بِطَلْبِي مُسْتَجَابٌ مَشْهُودٌ مَكْرَانُكَ
 حَرَامِي بِطَلْبِي قَطْعٌ رَحْمِي بِاهْلَاكِ جَمْعِي اَزْ مُؤْمِنَانِ رَاطِبِي كَيْ وَرُوثِي
 رُوزِهِ بِذِكْرِكَ اَزْ رَايِ تَوْحَابٍ مَشْهُودٌ بِرُؤُونِ بَكَاالٍ وَبَسَدٍ مُعْبَرٍ
 دِيكَرِ اَزْ حَضَرَتِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ مَقُولُكَ كَهْ دَرْ شَبِّ بَيْتِمْ وَهَيْتُمْ
 رَجَبِ هَرِ وَقْتُ شَبِّ كَهْ بَاشَدِ دَوَا زِدَه زَكَتِ نَمَازِ بِيَا اَوْ رَوْدِ هَرِ رَكْعَتِ
 بَعْدِ اَزْ سُورَةِ مُحَمَّدٍ حَتَّى اَخْرَجْتَهُ سُورَةَ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ اَعُوذُ
 بِرَبِّ الْاَنْثَرِ قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ خَوَانِ وَحُجُونِ اَزْ دَوَا زِدَه زَكَتِ فَارِغِ
 شَوِي رَهْمَا مَكَانِ حَتَّى اَمْرِي بِكَوَلَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ
 لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ اللهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِرَهْرَاجَتِكَ
 كَهْ خَوَافِي بِطَلْبِكَ **وَقُلْ كَلِمَةً** كَهْ بَهْرِيكَ اَزْ بَيْنِ دُورِ وَايْتِ كَهْ عَمَلِ كَنْدِ خَوِيستِ
 وَاَكْرَهْ دُورِ اَيْتِ كَنْدِ بَهْرِيكَ اَيْتِ اَكْرَهْ نَمَازِ شَبِّ نَصْفِ جَبِّ اَكْرَهْ بَسَدِ
 صَفِيحِ مَذْكَورِ شَدِّ دَرِ اَيْنِ شَبِّ هَلَا اَوْ دَخَوِيستِ دَرِ اَيْنِ رَوَايْتِ فَا زِدِ
 شِدِّ اَيْتِ كَهْ دَرِ اَيْنِ شَبِّ نَمَازِ اَوْ زِدِ شَيْخِ طَوْسِي كَهْتِه اَيْتِ كَهْ
 غَسَلِ دَرِ اَيْنِ شَبِّ مُسْتَحَبِّ اَيْتِ وَزِيَارَتِ حَضَرَتِ رَسُولِ وَخَضَرَتِ
 اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ دَرِ اَيْنِ شَبِّ مُنَاسِبَتِ وَايْتِ دَعَايِ زِدِ شَدِّ اَيْتِ
 كَهْ دَرِ اَيْنِ شَبِّ خَوَانَتِ **اللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَسْلَمْتُ بِاِحْسَنِ الْاَعْظَمِ فِي هَذِهِ**

در این شب دعا می خواند و در هر روز یک بار بخواند

بالحقیقه

المعظم والرحيم

السلامة مِنَ الشَّهْرِ الْمَكْرَمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا اَنْتَ
 بِرَحْمَتِكَ اَعْلَمُ يَا مَنْ يَعْلَمُ وَلَا يَعْلَمُ **اللّٰهُمَّ** بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي
 يُشْرِفُ لِرِسَالَةِ فَضْلِكَهَا وَبِكْرَامَتِكَ اَجَلَتَهَا وَبِاِحْسَنِ الشَّرِيفِ اَجَلَتَهَا
اللّٰهُمَّ فَارِنَا نَسْلَكَ بِالْبَعْثِ الشَّرِيفِ سَيِّدِ الْطَائِفِ وَالْعَصْرِ
 الْعَمِيقِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اَعْمَالَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 وَفِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَحَسَنَاتِنَا مَشْكُورَةً وَ
 سَيِّئَاتِنَا مَسْئُورَةً وَقُلُوبُنَا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً وَاَرْزَاقُنَا فِي ذَلِكَ
 بِالْيُسْرِ مَدْرُورَةً **اللّٰهُمَّ** اَنْتَ تَرَى وَلَا تَرَى وَاَنْتَ بِالْغَيْبِ الْاَعْلَى
 وَاَنْ لَيْتَكَ الرَّحْمَى وَالْمُسْتَهَيَّ وَاَنْ لَكَ الْمَنَاتِ وَالْهَيَا وَاَنْ لَكَ
 الْاٰخِرَةَ وَالْاَوَّلَى **اللّٰهُمَّ** اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ اَنْ نَذَلَّ وَنَخْزِي وَاَنْ نَاهِي مَا
 عَنْهُ تَنْهَى **اللّٰهُمَّ** اِنَّا نَسْتَسْلِمُ اِلَيْكَ اِيْمَةً بِرَحْمَتِكَ وَتَسْتَعِيْذُ بِكَ
 مِنْ النَّارِ فَاعْزِدْنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَتَسْتَسْلِمُ مِنْ اَحْوَالِ الْعِيْرِ فَارِنَا
 بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ اَوْسَعَ اَرْزَاقِنَا عِندَ كِبَرِ سَيِّدِنَا وَاَحْسَنَ اَعْمَالِنَا عِندَ
 اقْرَابِ اَجَالِنَا وَاَطْلِفْ طَاعَتَكَ وَمَا يَقْرِبُ اِلَيْكَ وَتُخْلِجُ عِندَكَ
 وَبِرْلَفِ لَدَيْكَ اَعْمَالَنَا وَاَحْسِنْ فِي جَمِيعِ اَحْوَالِنَا وَاُمُورِنَا مَعْرِفَتِنَا وَلَا
 تُكَلِّمْنَا اِلَّا اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فَيَمُنْ عَلَيْنَا وَتَفْضَلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا
 لِلدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَبْدًا بِاَبَانَتِنَا وَابْنَانَتِنَا وَجَمِيعِ اَحْوَالِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي
 جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لَا تَفْضِلْنَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **اللّٰهُمَّ** اِنَّا نَسْتَسْلِمُ
 بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

القبول

در این شب دعا می خواند و در هر روز یک بار بخواند

واعتقادات

ملک

تغفر لنا الذنوب العظیم انہ لا یغفر العظیم الا العظیم اللهم وهذا
 رجب المکرم الذی اگر مستجاب اول اشهر المحرم اگر مستجاب بین
 الایم فلک الحمد یا ذا الجود والکریم فاستلمک به وبانیمک الاعظم
 الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی خلقته فاستقر فی ظلمک فلا
 یخرج منک الی غیرک ان تضل علی محمد واهل بینه الظالمین و
 ان تجعلنا من العالمین فیہ بطاعتک والامیلین فی شفاعتک
 اللهم اهدنا الی سوا السبیل واجعل مقبلنا عندک خیر مقبل
 فی ظلم ظلیل و ملک جریل فانک حسبنا ونعم الوکیل اللهم قلنا
 مقبلین یحیی غیر معصوب علینا ولا ضالین برحمتک یا ارحم
 الراحمین اللهم انی استلمک بقرآنم مغفرک وبواجب تحیتک
 السلامة من کل اثم والعقبة من کل یز والقوز بالجنة والنجاة من
 النار اللهم دعاک الداعون ودعوتک وسئلتک الشاکلون
 وسئلتک وطلبک الیک الطالبون وطلبک الیک اللهم انت
 البقیة والرجاء والینک منتهی الرغبة والدعاء اللهم فصل
 علی محمد واله واجعل الیقین فی قلبی والنور فی بصری والیقظة
 فی صد ری و ذکرک فی اللیل والنهار علی لسانی وزرقا واسعا
 غیر ممنون ولا مخطور فارزقی وبارک لی فیما رزقتنی واجعل
 غنائی فی نفسی رغبتی فیما عندک برحمتک یا ارحم الراحمین
 پس بسجدها و بکوا الحمد لله الذی هدانا لمرغبتنا وخصنا بکونه

اینکه چنانکه در روایتی است
 در این وقت که در آن روز
 از آن بزرگواران و سالکان و عارفان

ووضعتنا الطاعت به پس بکوا شکر اشکر اصد مرتبه پس سراز سجد
 بر دار و بکوا اللهم انی قصدتک بما جئنی واعتمدت علیک بمسئلتی
 وتوجهت الیک بایمتی وسادتی اللهم انفعنا بحجهم واوردنا
 موردهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة فی زمرة من برحمتک
 یا ارحم الراحمین و در روز بیست هفتم غسل سینه است و روزه
 اش فضیلت بسبب ادا و بسبب دعا معتبر از حضرت صادق منقول
 که روزه اش برابر است با روزه هفتاد سال و بر وایت نکوست
وایضا منقولست که حسن بن راشد از حضرت صادق سؤال کرد که
 ایابیر از عیدها مشهور عید هفت حضرت فمود بلی شریفتر و فاضل
 همه روزیست که حضرت رسول بر سالت مبعوث گردید است
 و ان بیست هفتم واجب است بایده روزه بداری و صلوات بر محمد
 و ال محمد بسبب بفرستی و زیارت حضرت رسول و حضرت امیرالمؤمنین
 در این روز منقولست نماز این روز بطریق مختلفه وارد شده است
 و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود
 در هر وقت روزه بکنند خوبست بسبب معتبر از زیان بن الصلت منقول
 که چون حضرت امام محمد بنی بیغداد شریف را آوردند در روز نهم
 و روز بیست هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر
 فرمودند که این دو روز را روزه بدارند و در هر یک دو روزه رکعت نماز
 بکنند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و هر رکعت بیست و هر سوره که خوا

الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ الْأَجَلُ الْأَكْرَمُ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا
 يَخُجُّ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ تَحْتِ
 مِنَ الْعَالَمِينَ فِيهِ طَاعَتُكَ وَالْإِطَاعَةُ فِيهِ لِيُغَاغِيَنَّكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا
 إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا غَدَاكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ
 حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفَيْنِ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ
 أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَلْتَهُ وَبَكَرْتَهُ
 جَلَلْتَهُ وَبَارَكْتَ فِيهِ الْعَظِيمُ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلَّ عَلَى مَنْ فِيهِ الْإِبْرَاهِيمُ
 أَنْزَلْتَهُ وَبَارَكْتَ فِيهِ الْكَرِيمُ أَهْلَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً دَائِمَةً تَكُونُ
 لَكَ شَاكِرًا وَلَنَا ذِكْرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا نَيْسَرًا وَلِنَعْمَ لَنَا بِالْإِسْعَادِ
 مُنْتَهَى الْجَانِ وَقَدْ قِيلَ لَيْسَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ
 أَمَّا لَنَا أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبَارَكْ
 مُعْتَبِرًا خَضِرًا مَامَ رَضًا مَقُولًا فَهَكَذَا هُوَ رُزْ بَيْتُ فَهَسْتُمْ مَا
 رَجَبُ رُوزُهُ بَدَا زَكَاةً نَوْدُ سَالِ كَمَا أَوْكَدَ دَوَّهْرُهُ رُوزِ بَيْتِ
 رُوزُهُ بَدَا زَكَاةً صَدَّ سَالِ كَمَا أَوْكَدَ دَوَّهْرُهُ رُوزِ سَامِ أَيْمَانِ
 رُوزُهُ دَارَ حَقِّ كَمَا كَاهَانِ كَذْ شَتَّهَ وَابْنُكَ أَوْ زِيَا مُرْدُودِ
 رُوزِ آخِرِ نَمَانِ سَتَانِ بَتَّ حَوِيَّ كِي دَرِ أَوَّلِ مَدَّ كُورِ شَدَّ وَكَرِ
 أَحْمَا أَفْضَانِ مَا بَاشَدَ دَرِ رُوزِ بَيْتِ نَهْمِ لَحْيَا طَا نِيرُ بَكْدُودِ
 كِتَابِ عَوَاتِ زَبْرِي هَرِ شَبَّ ائِمَّا نَمَازِ مَحْضُوعِي ذِكْرُ كَرْدِهَ اَنْدِ جُونِ سَتَدِ
 مُعْتَبَرِ نَظَرِ نَوَسِيدِ نَحْوَانِ سَمِ اِيْرَادِ نَمَائِمِ وَجُونِ بَسْمَاءِ مِشْهُورِ اَسْتَدِ

ایراد مینمایم بر سبیل اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوة خود را
 بکند بد نیست **شب اول** سنی زکعت در هر زکعت بعد از حمد سه
 مرتبه بخند یعنی قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه توحید یعنی قل هو
 الله احد **ویم** ده زکعت باحمد و خند **سیم** ده زکعت باحمد و پنج
 مرتبه سون اذ جاء نصر الله در هر زکعت **چهارم** صد زکعت در هر دو
 زکعت را اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد
 قل اعوذ برب الناس **پنجم** شش زکعت در هر زکعت بعد از حمد
 و پنج مرتبه توحید **ششم** دو زکعت در هر زکعت بعد از حمد هفت
 ایتة الکرب **هفتم** چهار زکعت در هر زکعت بعد از حمد توحید و دو مرتبه
 هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه سبحان
 اربع **هشتم** بیست زکعت در هر زکعت یک حمد و هر یک از چهار قل
 سه مرتبه **نهم** دو زکعت بخند و پنج نوبت الحمد الشاکر **دهم** دو زکعت
 زکعت بعد از مغرب باحمد و سه مرتبه توحید یا **یازدهم** دو زکعت
 باحمد و دو زکعت مرتبه ایتة الکرب **و یازدهم** دو زکعت باحمد و ایل من
 الرسول ده مرتبه **سیزدهم** ده زکعت در هر دو زکعت اول بعد از حمد
 سون و العادیات و در دوم سون الحمد الشاکر **چهاردهم** سنی زکعت
 در هر زکعت بعد از حمد سون توحید و ایتة قل انا انما بشر مثکم کما
 اخر سون یا **پانزدهم** ده زکعت **هفدهم** سنی زکعت باحمد و ده مرتبه سون
 توحید در هر زکعت **هیجدهم** دو زکعت در هر زکعت بعد از حمد

و معوذتین هر یک ده مرتبه **نویسم** چنان رکعت در هر رکعت بعد
از حمد پانزده مرتبه توحید و اینها **یکصد و بیست** دو رکعت در هر
رکعت سون حمد و بجز مرتبه انا انزلناه **بیست و یک** شش رکعت در هر
رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثور و ده مرتبه توحید
بیست و یک هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سون حمد و هفت مرتبه قل
یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل
محمد و ده مرتبه استغفار **بیست و یک** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد
مرتبه سون و الصلوة **بیست و یک** چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد اینها
الرسول و سون توحید یک مرتبه **بیست و یک** بیست رکعت در میان اذان
و ختم در هر رکعت حمد و اینها من الرسول و سون توحید یک مرتبه
بیست و یک دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید
بیست و یک هشت مرتبه **بیست و یک** دوازده رکعت در هر رکعت بعد
از حمد ده مرتبه سون و اعلی و ده مرتبه سون انا انزلناه و بعد از تمام
کردن رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار
سیصد ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک
از این نمازها ثوابهای بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتنا بر سید
ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر دو رکعت یک سلام است
و بعضی که طویلی دارد در میان نماز شام و ختم واقع شده است و باید
بعد از داخل شدن وقت ختم و اعتقاد کرد نشخالی از اشکالی

اعمال عاشقان

نیست لهذا نماز مشهور شب غایتی را در این رساله برادر نموده
با آنکه از طریق عامه نقل شده است و معتبر نیست **باب بیست و یکم**
در بیان فضایل و اعمال مایه مبارک شعبان و ایام و لیالی آنست و در
نیمه فصل است **فصل اول** در بیان فضیلت این ماه است و
ثواب و روزه اش بدانکه فضل ما شعبان زیاده از ما رجبت و ثواب
بحضرت سید الانبیاء **چنانچه** منقولست از حضرت صادق که چون
حضرت رسول ما شعبان را مشاهده مینمود از میفرمودند که ای
را که ندانند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسول از جانب رسول
خدا بشو شما و میفرماید که شعبان ما امن است خدا رحمت کند کسی را
که یار پی کند مرا و ما من پس حضرت امیر المؤمنین فرمود که از روزی
که ندای منادی انحضرت را شنیدم روزه شعبان را ترک نکردم
تا ندانم ترک نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه ما شعبان
رمضان تو بایست از جانب خدا بر اجمع کاهان و ایضا از ام سلمه منقولست
که حضرت رسول هیچ ما را تمام روزه نمی داشتند مگر ما شعبان که
از او صل میگردیم ما رمضان و ایضا منقولست که از انحضرت سوال
کردند که کدام روز از روزهاست افضل است فرمود که روزه شعبان
بر اعظم ما رمضان و از حضرت امیر علیه السلام منقولست که حضرت رسول
ما شعبان را روزه میداشت و وصل میکردیم ما رمضان و میفرمود که
هر دو ما خداست روز هر دو هزاره کاهان گذشت و اینها

وایضا از حضرت باقر منقولست که هر که ماه شعبان را روزه دارد و را
پاک گرداند از هر لغزشی و از قضا معصیت و قضاها در وقت غصه و از
حضرت رسالت پیما منقولست که ماه شعبان ماهی است شریف و انما
من است حاملان عرش الهی را تعظیم مینمایند و حق و حرمات را
میشناسند و انما هی است که زیاده میشود در روزهای بندگان از
پروا و مضامین و زینت میکنند در آن بهشتها را و از اشعبان نام کرده
بر آنکه مشعب باینما میگردد در آن روزها مؤمنان و حسنه در آنما
مضاعفتر میگردد هفتاد برابر و یکا در آن است میگردد و از زیاده
و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار نظر میکند بسوی
روز داران و عبادت کنندگان اینها پس میاهات میکند بایشان
با حاملان عرش پس در فضیلت و زه هر روز اینها انقدر فرمود که
ذکرش موجب تطویل کلام است پسند معتبر از حضرت صادق منقولست
که روزه شعبان ذخیره بند است از بزرگوار قیامت هر بنده که در
شعبان روزی بسینا بکشد البتة حق تعالی از معیشت او را باصلح او
و کفایت کند شتر دشمنان او را و کمتر تواند که روزه دارد و روزی از شعبان
میدهند آنست که بهشت را او واجب کرده و بسند تمام معتبر از
انحضرت منقولست که حضرت رسول فرمود که ماه شعبان ماه من
و رمضان ما خداست پس هر که یکروز از ما من روزه بدارد و من
شعبان و باشم در قیامت هر که دوروز از ما من روزه بدارد کاهها

گذشت و از هر یک که دوروز از ما من روزه بدارد و او را
کنند که عمل را از سر که یعنی هیچ کارنداری و بسند عالی از حضرت امام
رضا منقولست که هر که یکروز شعبان را از برای خدا روزه بدارد
داخل بهشت شود و هر که در یکروز شعبان هفتاد مرتبه استغفار
کند در قیامت در زمره حضرت رسول بحشور شود و اگر از شتر
خدا او را واجب کرده و هر که در شعبان صدقه بکند اگر چه نصف
دانه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که سه
روز از آخر شعبان روزه بدارد و وصل کند بماء رمضان خدا ثواب
روزه دو ما متصل بپروا و بنویسد و این بابوید روایت کرده است
که از اسامی پرسیدند که کدام ما را حضرت رسول زیاده از ماهها
دیگر روزه میگرد که گفت شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند
و آن ماهیست که در آنما عملها بسو خدا بالا میرود و دوست میداند
که عمل من بالا رود در وقتی که روزه باشم و ایضا روایت کرده است
که از انحضرت پرسیدند از روزه و جبه فرمود که چرا غافلند از روزه
شعبان یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر
از حضرت خیر البشر که فرمود که شعبان ماه من است هر که از ما من یکروز
روزه دارد بهشت او را واجب شود و هر که دوروز روزه بدارد در
از رفیقان پیغمبر او صدیقان باشند و هر که تمام ما را روزه بدارد و پیوسته
کند بماء رمضان توبه او باشد از هر گناه که چلت و بزرگ هر چند داخل

بنوعی حرام شده باشد که او را نفع میدهد و بستاند و بستاند و بستاند و بستاند
روایت کرده است هر که سه روز از شعبان را روزه دارد بهشت او را
و آنچه که در دور رسول خدا شفیع او باشد در قیامت ایضا بستاند
معتبر از حضرت صادق روایت کرده است که چون ما شعبان را داخل
میشد حضرت امام زین العابدین صاحب خود را جمع مینمود و میفرمود
که ای گروه اصحاب من میدانید این چه ماهیست اینها شعبان است حضرت
رسول میفرمود شعبان امام من است پس روزه بدارید در این ماه از هر یک
پیغمبر خود و از برادران و اقربای خود و از هر یک که در این ماه از
الحسین بدست اوست بگویند یا میگویند که شنیدم از پدرم حسین بن
علی که گفت شنیدم از امیر المؤمنین که هر که روزه دارد شعبان از برای
محببت پیغمبر خدا و از برادران و اقربای خود و از هر یک که در این
بکر است خود در روز قیامت بهشت از برای او واجب گرداند و ایضا
از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است که حضرت رسول فرمود که
شعبان امام من است ما رمضان را خدا است پس هر که ما را روزه بدارد من
شفاعت کنم او را در روز قیامت هر که روزه بدارد ما خدا را حق تعالی
مونس او گرداند و در وحشت قبر او را تنها نکند و از قبر بیرون یابد
قیامت را روی سفید نورانی و نامه عمل او را بدست استیلا دهند
نامه نخلد بودن در بهشت را بدست چپ دهند تا آنکه او را از در عزت
الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را ندا کند که ای پسر من او بگوید یا

ای خداوند من پس خدا فرماید که روزه داشتی از برای من گوید یا ای
اقای من پس خدا بگوید یا ای خداوند من که بگوید دست بند مرا
و ببرد بند پیغمبر من پس بیا و روزه بدار و از بند من بیا و بگویم یا ای
روزه داشتی و بگوید یا ای خداوند من بگویم یا او که من امروز شفاعت تو میکنم
پس حق تعالی فرماید که من حقوق خود را به بند خود بخشیدم اما حق
خالق من هر که از و عفو کند من انقدر عوض بیا و بدهم که او را ضعیف و پیر
من دست او را بگیرم و بیا و دم بند در صراط پس بنیم که صراطی که از
و میگذرد و پاکاهکاران برانند نمیشود پس دست او را بگیرم ملک که
مؤکل است بر صراط گوید که گشت این مرد من گویم این فلان کس است از امت
من که در دنیا ما را روزه گرفته است بامید شفاعت من و ما خدا را
روزه داشتند از برای طلب عفو خدا پس او را از صراط بگذرانیم
بعفو خدا تا آنکه او را بدر بهشت برسانیم پس وضو او کند که امروز روزه
که در این امت تو میگذرانیم و او را داخل بهشت کنیم پس حضرت امیر المؤمنین
فرمود که روزه بدارید ما حضرت سالت تا ما او شفیع شما گردانیم در قیامت
و روزه بدارید ما خدا را تا بیا شما ما را از شراب و غیره بهشت **فصل**
در بیان اعمال هر روز شعبان است بستاند معتبر از حضرت امام زین
منقولست که هر که هر روز هفت مرتبه از ما شعبان استغفار کند که ها انتر
از زمین شود اگر چه بعد دستارها است با باشد و ذکر کتاب حسین **بستاند**
از حضرت صادق منقولست که حضرت رسول فرمود که شعبان ما

در این شب

[Faint handwritten Persian text from another manuscript]

تغیبات

گفت والله بهشت ثواب است گفت باین رسول الله بهترین علمها در
 اینما چیست فرمود تصدق کردن و طلب غرض نمودن هر که در اینما
 تصدق بکند حق تعالی انرا تربیت میکند چنانچه یکی از شماست و خود
 تربیت کند تا آنکه در قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد **فصل**
سیم در بیان فضایل و اعمال ایام مخصوصه اول ثانی است تا ایام البیضر
 پسند شما معتبر منقولست از حضرت صادق که هر که روز اول ماه
 شعبان روزه دارد بهشت او را واجب کرد البتّه و از حضرت امام رضا
 منقولست استحباب روزه سه روز اول و سه روز میا و سه روز
 آخر ماه و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که رسول خدا فرمود که
 در هر یکشنبه ما شعبان زیارت میکنیم تا سمانها را پس ملائکه میکنند
 خداوند بیا مرز روزه داران این روز را و دعا ایشانرا مستجاب گردان
 و روز سیم ما شعبان روز سیما میار کیست موافق مشهور روز و
 حضرت امام حسین است از حضرت صاحب الامر فرمود بایرون آمد
 که روز سیم ما شعبان روز ولادت حضرت امام حسین است پس روز
 بدارید و این دعا بخوانید **اللهم انی استسئلتک بحق الملوک فی هذا**
الیوم الموحود بشهادت قبل استهلاله و ولادته بکعبه التمام و
 من فیها و الارض و من علیها و لما یطال بینهما قبل العبر و سید
 الانس و الممدود بالنصره یوم الکرمه الموحود من قبله ان الائمة
 من نسله و الشفاء فی تربته و الفوز معه فی اوبته و الاوصیاء من

در این روز که روز ولادت حضرت امام حسین است و روز سیما میار کیست موافق مشهور روز و حضرت امام حسین است از حضرت صاحب الامر فرمود بایرون آمد که روز سیم ما شعبان روز ولادت حضرت امام حسین است پس روز بدارید و این دعا بخوانید اللهم انی استسئلتک بحق الملوک فی هذا الیوم الموحود بشهادت قبل استهلاله و ولادته بکعبه التمام و من فیها و الارض و من علیها و لما یطال بینهما قبل العبر و سید الانس و الممدود بالنصره یوم الکرمه الموحود من قبله ان الائمة من نسله و الشفاء فی تربته و الفوز معه فی اوبته و الاوصیاء من

عترته بعد قائمهم و غیبه جی یذکره الا و تار و تیار و التار
 و یروضوا الحجار و یکنوا خیرا نصاری علیهم مع اخلاف الیک
 و التار اللهم فیهم البک توکل و اسئل سوال مقتری منق
 الی نفسه مما قوط فی یوم و اسئله استک العصمه الی محل ربکم
 صل علی محمد و عترته و اخترنا فی زمته و توئمنا معه دار الکرامه و محل
 الاقامه اللهم و کما اگر متنا بمعرفه فاگر متنا برفقه و از رقتنا رفقه
 و سایقه و اجعلنا من نسلهم لایم و یکنر الصلوة علی عید ذکری
 و علی جمیع اوصیائهم و اهل اصطفائهم الممدودین منک بالعدو
 الا فی عشر النجوم الزمره و الحج علی جمیع البشر اللهم و هب لنا فی هذا
 الیوم خیر موهبه و انج لنا فی کل طلبه کما و هبت الحسب لجماعه
 و حاد فطرش و همد فخر عالمون بقره و من بعد شهاده و نه و یکنر
 اوبته امین رب العالمین و زیارت انحضرت و غسل زیارت در این روز
 مستحبست و کیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله و
 شیخ طوسی روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین در روز نهم
 اینما متولد شد است که احتیاطا هر روز حرمت بدارند و اعمال از در
 این روز نیز بعمل آورند خصوصاً زیارت بهتر است و بعضا شیخ
 معتبر از حضرت صادق روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین در
 روز هفتم ما شعبان متولد شد است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه
 در ما رجعت مذکور شد اما ترویج این روایت اگر روز و زیارت انحضرت

در این روز که روز ولادت حضرت امام حسین است و روز سیما میار کیست موافق مشهور روز و حضرت امام حسین است از حضرت صاحب الامر فرمود بایرون آمد که روز سیم ما شعبان روز ولادت حضرت امام حسین است پس روز بدارید و این دعا بخوانید اللهم انی استسئلتک بحق الملوک فی هذا الیوم الموحود بشهادت قبل استهلاله و ولادته بکعبه التمام و من فیها و الارض و من علیها و لما یطال بینهما قبل العبر و سید الانس و الممدود بالنصره یوم الکرمه الموحود من قبله ان الائمة من نسله و الشفاء فی تربته و الفوز معه فی اوبته و الاوصیاء من

و سایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند منافست **فصل چهارم**
در اعمال ایام البیض ما شعبان است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
در اعمال ما رجوع مذکور شد که سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت
و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت نماز
آورند و در هر رکعت بعد از حمد سوره بسم و تبارک الذی بیدلک
و قل هو الله احد بخوانند و در نماز سنت سوره ها که از بر نتوانند خوانند
از روی قرآن میتوان خوانند و روزن هر سه روز سنت است و نماز
و اعمال شب پانزدهم زیاد از آنست که در این رساله الحاصل نموده
و اکثرا می نمایند با پنج صحیح تر است از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست
که حضرت رسول ص فرمود که چون شب نصف شعبان شود شبش را بعبادت
بایستید و روزش را روزه بدارید بدرستی که اول نا اینو این شبانه
جانب حق تکرار نماید می رسد که آیا استغفار کنند هست که طلب آمرزش
کنند از کماهان خود و ما کما هان او را یا آمرزشیم یا کما هست که از ما طلب
روزی کند ما روزی او را قایل گردانیم و غسل در این شب سنت است
و از حضرت صادق ع منقولست که روزه بدارید ما شعبان را و در
نیمه آن غسل کنید که باعث تخفیف کما هان شما باشد و رحمت الله
در یابد و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین ع است
و از حضرت امام زین العابدین ع منقولست که هر که خواهد با او صفا
کنند روح ضد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت

امام حسین و از در شریف شعبان روز که ملائکه و پیغمبر از این شب
از خدا رخصت طلبند که زیارت آنحضرت بیایند و رخصت بیایند
پس خوشحال کفوی که این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جمله ایشان
پیغمبر او و آل العزیز نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد که مبعوث
گردیدند اندیشم و مغربین بین و جینیان و ادیبان و از حضرت صادق
منقولست که در شب شنبه شعبانی از نزد جمیع کلاهان کبھی که زیارت
آنحضرت کند در آتش و آفل زیارت آنحضرت است که بیایا یا بخی کشتا
دزاید و بجانب آسمان و جانب چپ بیالای من نظر کند پس بگوید
اشان کند بجانب آست قبله و بگوید السلام علیک یا ابا عبد الله
السلام علیک یا بن رسول الله التلم علیک ورحمة الله وبرکاته
و اگر یکی از زیارات مبسوط را بعد از روز نهتر است از جمله آنها اینست
السلام علیک یا وارث آدم صغوة الله التلم علیک یا وارث نوح
بنی الله السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث
موسی کلیم الله التلم علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک
یا وارث محمد حبیب الله التلم علیک یا وارث امیر المؤمنین ولی الله
التلم علیک یا بن محمد الحطینی السلام علیک یا بن علی المرتضی التلم
علیک یا بن فاطمة الزهراء السلام علیک یا بن خدیجه الکبری التلم
علیک یا ثار الله و بن ناره و الوتر المونور اشهد انک قد اقمت الصلوة
و اتت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و اطعت الله و ر

شعبان (۱۰۸۰)

[illegible]

و بخدا سوگند که اگر بعدد قطرات باران حاجت بطرحی تقاضا ورزاناها
میرساند بکرم و فضل خود و بر وایت یکر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت
بگویند یا رب محمد و شیخ گفته است پس بگو ای محمد عرض کن که فی هذا الليل
لمنعروضون و قصدك الفاصدون و اتمل فضلك و معروفاك
الظالمون و لك في هذا الليل نجات جواز و عطا یا موهب
بها علی من شاء من عبادك و تمنعها من لم یسئل العناية منك
ها انا ذاعبیدك الفقیر الیک المؤمن فضلک و معروفاك فان كنت
یا مولای تقصلت فی هذه الليلة علی احد من خلقك و عدت علیه
بما آتاك من عطفك فصل علی محمد و آل محمد الطاهرين الطاهرين
الفاصلين و جد علی بطولك و معروفاك یا رب العالمین و صل علی
محمد خاتم النبیین و آله الطاهیرین و سلم تسلیما ان الله حمید مجید
اللهم انی ادعوك كما امرت فاستجب لی كما وعدت انك لا تخلف علی
مؤمن کوی که این دعا را بنام خودت از دعاها اینست اما ظاهرش
علی سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن عسکری روایت کرده است که بیل
بر حضرت رسول نازل شد و گفت یا محمد امت خود را از من که در شب شعبان
دور گشت نما بکنند هر دو رکعت بک سلام و در هر رکعت بعد از حمد دوشتر
سوره قل هو الله احد بخوانند پس بجهنم روند و در جهنم بگویند اللهم لك
سجد سوادى و خیالى و بیاضى یا عظیم کل عظیم اغفر لی ذنوبی العظیمه
لا یغفر غیرک یا عظیم پس هر کس این دعا را بخواند حق تعالی از او عطا

[illegible]

و در هر روز یک بار او مثل آن حسنه در نماز عمل او بنویسد و بخوندازد بد
و مادرش هفتاد هزار کافران نماز دیگر نمازیست که عا و عا انصر
رسول روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب
بودم جبرئیل بر من نازل شد و گفت ای محمد ای ابو طایب و در این شب
گفتم این چه شبی است گفت شب نیمه شعبان است پس بر خیزند مرا و بر بسو
قبرستانا بقیع و گفت سر بلند کن ببینوا شما بدرستی که این شبی است که
در کما شما در این شب کشته میشود یعنی در کما رحمت درهای
خوش و خدا و در کما از کما و در کما فضل و احسان و در کما
توبه و در کما نعمت و در کما جود و بخشش و فی المیزد حق کما از بندگان
در این شب بعد دو کما چنان ایاان و پنهان ایشان ای محمد هر که بخواند این
شب را که این الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا الله و نماز کردن و قرا
خواندن و طلب امرزش کردن و استغفار نمودن بهشت در آخرت کما
او باشد و کما همان گذشت و ایند او امرزش شود ای محمد هر که در
این شب صد رکعت نماز کند هر روز که یک سلام و در هر رکعت
از حمد ده مرتبه سور قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود
ده مرتبه ایة الکرسی و ده مرتبه سور حمد بخواند و صد مرتبه سبحان
الله بگوید حق تعالی کما کبیره هلاک کنند او را بیا مرزد و بعد
هر سور و تسبیحی قصه در بهشت با و عطا کند و شفاعت را قبول
کند در صد نفر از اهل خانه او و خویشان او و شریک گرداند او را

ثواب شهیدان و ثواب و نوازان این ما و عبادت کنندگان اینها را
 با و عطا کند باینکه از ثواب آنها چیزی کم شود پس احیاناً این شب را
 نخل و آخر کن امت خود را که احیا کنند و را و تقریب جویند بخوا خدا بعبادت
 آن بدرستی که شبی است بسیار شریف یا محمد من چون نزد تویی که
 جمیع ملائکه اسمانها پایی خود را جفت کرده بودند و نزد خدا بعبادت
 مشغول بودند و بعضی ر سجد و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی
 بشکیر و بعضی تسبیح و بعضی باستغفار یا محمد بدرستی که حق تعالی
 در این شب نظر رحمت بکسوبندگان می افکند و می آمرزد هر مؤمن را که
 بنما ایستد باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود
 باشد یا مشغول یا دعا باشد و این شبی است که هر که دعا کند الله
 دعایش مستجاب میشود و هر که سوال کند با و عطا کرده میشود و هر
 که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد
 محروم کسی است که از خیر این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین
 منقول است که هر که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند با هر رکعت
 قل هو الله احد یعنی در هر رکعت قمره بخواند نمیرد دل و روزی
 دله از ترس مرده باشد و نمیرد تا آنکه صد ملک بیدارند که او را
 این کردارند از عذاب الهی بفرایشان بشارت دهند و از بهشت
 و سقی فرشتهها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میدارند
 و سقی نفرانها باشند که در شب روز جزا او استغفار میکردند

ساغات شب و روزه نفر که او را حفظ میکردند از شر دشمنان و شیطان
 که حضرت رسول در این شب این دعا بخوانند اللهم اقبلنا خیرنا
 ما نحول بیننا و بین معصیتک و من طاعتک ما تبلیغنا به صوابک
 و من البقین ما یهول علینا به مصیبات الدنیا اللهم امتنعنا
 باسما عننا و ابصارنا و قوتنا ما اخیبتنا واجعلها الوارثتنا و
 اجعلنا رزاقا علی من ظلمنا و انصرنا علی من عادانا و لا تجعل مصیبتنا
 فی دیننا و لا تجعل الدنیا اکرهتنا و لا تبلغ علینا و لا تسلط علینا
 من لای رحمتنا برحمتک یا ارحم الراحمین و این دعا جامع کاملی است
 منتظم جمیع مطالب دنیا و آخرت هست چون دعا کنید بن زیاد کذا
 خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین است بهترین دعاهاست و از دعا
 این شب است و در اوقات دیگر نمیتوان خواند با ترجمه در اینجا آورده شد
 که در وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فائده اش تمام شود و نویز
 عظیم تر باشد **بدانکه** سید جلیل بن طاووس در کتاب اقبال روایت
 کرده است که یکیل بن زیاد گفت وزی بامولای خود حضرت امیر المؤمنین
 در مسجد بصره نشسته بودم شب نیمه شعبان آمد و گفتم که فرمود که هر
 بندگی این شب بعبادت احیا کند و دعا حضرت خضر را در این شب بخواند
 دعا او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل مرلجعت نمود شب بخواب رفتم
 چون مریدید پرسید که چه کار آمد ای یکیل گفتم یا امیر المؤمنین بطلب
 دعا حضرت آمده ام فرمود که بنشین ای یکیل چون این دعا را حفظ کنی

این دعا را در این شب
 بخواند که در این شب
 دعا او مستجاب گردد
 و این دعا جامع کاملی است
 منتظم جمیع مطالب دنیا و آخرت
 هست چون دعا کنید بن زیاد کذا
 خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین
 است بهترین دعاهاست و از دعا
 این شب است و در اوقات دیگر
 نمیتوان خواند با ترجمه در اینجا
 آورده شد که در وقت خواندن
 متذکر معانی آن باشند تا فائده
 اش تمام شود و نویز عظیم تر
 باشد بدانکه سید جلیل بن
 طاووس در کتاب اقبال روایت
 کرده است که یکیل بن زیاد
 گفت وزی بامولای خود حضرت
 امیر المؤمنین در مسجد بصره
 نشسته بودم شب نیمه شعبان
 آمد و گفتم که فرمود که هر
 بندگی این شب بعبادت احیا کند
 و دعا حضرت خضر را در این شب
 بخواند دعا او مستجاب گردد
 چون حضرت بمنزل مرلجعت نمود
 شب بخواب رفتم چون مریدید
 پرسید که چه کار آمد ای یکیل
 گفتم یا امیر المؤمنین بطلب
 دعا حضرت آمده ام فرمود که
 بنشین ای یکیل چون این دعا را
 حفظ کنی

تَجَرَّاتٍ يَهْتَلِي وَيَسْكُنُ لِي قَدِيمٌ ذِكْرُكَ لِي وَمَنْكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كَرَمٌ
 مِنْ قَبْلِ سِرِّهِ وَكَرَمٌ فَادِجٌ مِنَ الْبَلَاءِ أَقْلَنَهُ وَكَرَمٌ عِشَارٌ وَقِيَّتَهُ
 وَكَرَمٌ مَكْرُوفٌ دَفَعْتَهُ وَكَرَمٌ ثَنَاءٌ جَمِيلٌ لَسْتُ أَهْلًا لَكَ فَتَرْتَبِّدُ اللَّهُمَّ
 عَظْمَ بِلَالٍ وَأَفْوَطِي سَوَةَ حَالِي وَقَصْرَتِي بِي عَالِي وَقَعْدَتِي أَهْلًا لِي
 وَحَسْبِي عَنْ نَفْسِي بَعْدَ مَالِي وَخَدْعَتِي الدُّنْيَا يَغُرُّ رَهْمًا وَنَفْسِي
 بِخِيَانَتِهَا وَمِطَالِي بِأَسِيدِي فَأَسْتَلِكُ بِغَيْرِيكَ إِنْ لَانَجَّ عَنْكَ
 دُعَائِي سَوْءٌ عَلَيَّ وَفِعَالِي وَلَا تَقْضِنِي خُفْيَ مَا أَطْلَعْتَ عَلَيَّ مِنْ بَرِي
 وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتُ فِي خُلُوقِي مِنْ سَوْءٍ فَعَلِي وَإِسَاءَةٍ
 وَدَوَامِ تَقَرُّبِي وَجِهَاتِي وَكَثْرَةِ شَهْوَائِي وَغَفْلَتِي وَكُنْ اللَّهُمَّ بِغَيْرِيكَ
 لِي فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رَوْفًا وَعَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطْفًا اللَّهُمَّ رَحْمَةً مِنْ
 لِي غَيْرِيكَ أَسْأَلُكَ كُنْتُ خَيْرِي وَالنَّظَرُ فِي أَمْرِ خَالِي وَمَوْلَايَ جَرِيَّتِي
 عَلَى حَكْمَا اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي وَلَمْ أَخْتَرِ فِيهِ مِنْ تَرْبِيَّتِي عَدُوِّي
 بَرِيٌّ عِلْمِي وَبَرِيٌّ دِينِي وَبَرِيٌّ خَيْرِي وَبَرِيٌّ خَيْرِي وَبَرِيٌّ خَيْرِي وَبَرِيٌّ خَيْرِي

از آنکه در این روز دعا کند که در روز شعبان دعا کند که در روز شعبان دعا کند

وچنانچه دعا کند که در روز شعبان دعا کند که در روز شعبان دعا کند

وچنانچه دعا کند که در روز شعبان دعا کند که در روز شعبان دعا کند

فَقَرَّ بِنَا أَهْوَى وَأَسْعَدَ عَلَى ذَلِكَ الْقَضَاءَ فَجَاءَ وَرَثَتِي بِمَا جَرَى
 عَلَى مِنْ ذَلِكَ بَعْضُ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ وَأَمْرِكَ فَلَاكُ الْجَدُّ
 عَلَى فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا تَجْعَلْ لِي فِيهِ جَرَى عَلَى فِيهِ قَضَاؤُكَ وَالزَّمَنِي حَكْمٌ
 وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ تَبَيَّنَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَأَسْرَفِي عَلَى نَفْسِي عَقْدًا
 نَارِدًا مِنْكَ رَامَسْتُمْ قَبِيلًا مُسْتَقَرًّا مِنْبِئًا مُقَرَّرًا مَدْعَا مُعْتَرَفًا لِأَجْدِ
 مُقَرَّرًا لِمَا كَانَ مِنْهُ لَا مَقَرَّعًا أَتَوْجَّهَ إِلَيْهِ فِي غَيْرِيكَ قَوْلُكَ عَذْبِي
 وَأَذْخَالِكَ يَا نَبِيَّ فِي سَعَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عَذْرَتِي رَحْمَةً
 شَدِيدَ خَيْرِي وَفَكِّرْ مِنْ شِدَّةِ وَثَائِي يَا رَبِّ رَحْمَةً صَغْفَ بَدَنِي وَرَفَقَةً
 جِلْدِي وَدَقَّةَ عَظْمِي مَا مِنْ بَدَا خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَّتِي وَبَرِيَّتِي وَ
 تَعْدِيَّتِي مَبْنِيَّ بِنْدَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِي بَرَكَةِ لِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي
 وَرَقِيَّتِي تَرَاكَ مُعْتَدِي بِنْيَارِكَ بَعْدَ تَوْجِيدِكَ وَبَعْدَ مَا أَنْطَوِي عَلَيْهِ
 فَلَيْتَ مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَوْ بِي لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَأَعْمَقَ خَيْرِي
 مِنْ دُشْنِي وَدُشْنِي وَدُشْنِي وَدُشْنِي وَدُشْنِي وَدُشْنِي وَدُشْنِي وَدُشْنِي

وچنانچه دعا کند که در روز شعبان دعا کند که در روز شعبان دعا کند

اللهم

وچنانچه دعا کند که در روز شعبان دعا کند که در روز شعبان دعا کند

مِنْ جَلَّتْ وَبَعْدَ حَيْدٍ غَيْرَ إِلَهٍ وَدُعَائِي خَاصُّ الْعَالَمِ يُؤَيِّدُكَ فِيهَا
 انْتِ اَكْرَمُ مِنْ اَنْ تَضِيْعَ مِنْ رَيْبَتِهِ اَوْ تَبْعِدَ مِنْ اَذْنَتِهِ اَوْ تَنْتَرِ مَنْ
 اَوْيَتُهُ اَوْ تَسْلِمَ اِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَيْفَتِهِ وَرَحْمَتِهِ وَلَيْتَ شِعْبِي يَأْتِيكَ
 وَالْهَيِّ وَمَوْلَايَ اسْلُطْ اِلَى النَّارِ عَلَيَّ وَجُودَكَ عِظَمِكَ سَاجِدٌ
 وَعَلَى السِّنِّ نَطَقْتُ بِتَوْجِيْدِكَ صَادِقَةً وَبِشَرِّكَ مَا دَحَّ وَعَلَى قَاوٍ
 اَغْتَرَفْتُ بِإِهْلِيكَ حَقِيقَةً وَعَلَى ضَمَائِرِ حَوْتٍ مِنَ الْعِلْمِ بِلِكْ جَعَلِي
 صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحِ سَعَتٍ اِلَى اَوْطَانِ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً وَ
 اَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُدْعِيَةً مَا هَكَذَا اَلطَّنْ بِكَ وَلَا اَخْبِرْنَا
 بِفَضْلِكَ عَمَّا يَكْرَهُمْ يَا رَبِّ اَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلْبِي مِنْ بَلَاءِ
 الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ لَكَ
 بَلَاءً وَمَكْرَفًا قَلِيلًا مَكْنَةً يَسِيرُ بَقَاؤُ فَصِيرُ مَلَأَةٍ فَكَيْفَ اَجْمَعُ
 لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلٍ وَقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطْوُلُ مَدَّتُهُ

وَحَلُولُ

وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا بِعَيْنِ غَضَبِكَ
 وَأَنْتَ يَا رَبِّ وَتَحْتَ وَتَحْتَ وَتَحْتَ وَتَحْتَ وَتَحْتَ وَتَحْتَ وَتَحْتَ وَتَحْتَ وَتَحْتَ
 يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ تَعْبُدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ الْحَجِيرُ الْمَيْكِي
 السَّكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبِّ
 أَنْتَ كَوْنُهَا أُنْجِ وَأَنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 مَدَّتْ قَلْبِي صَبْرَتِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَغْدَاتِكَ وَجَعَلَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ
 أَهْلِ بِلَادِكَ وَفَرَّقَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْبَائِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ فَهَبْنِي يَا
 إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرَتَكَ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ
 عَلَى خِرَافِكَ وَهَبْنِي صَبْرَتَكَ عَلَى قُرْبِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنْ النَّظَرِ إِلَى
 كَرَامَتِكَ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَحْمَتِي عَفْوِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي
 وَمَوْلَايَ قِيمُ صَادِقًا لَنْ تَرْكُنِي نَاطِقًا لَا ضَمِيرَ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِي
 ضَيْحِ الْأَمَلِينَ وَلَا صُرْخَ إِلَيْكَ صُرْخَ الْمُسْتَخِيرِينَ وَلَا بَيْكُنَ

وَحَلُولُ

عَلَيْكَ بُكَاءُ الْفَاقِدِينَ وَلَا نَارَ يَتِكَ إِن كُنْتَ يَا وَليُّ الْمُؤْمِنِينَ
 يا غَايَةَ أَمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَيِّبَ قُلُوبِ
 الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْزَلَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَهَيْلَكَ
 لَسَمِعَ فِيهَا صَوْتَ عَبْدِ مُسْلِمٍ سَمِعَ فِيهَا نَحْلَ لِقَابِهِ وَذَاقَ عَمَّ عَذَابِهَا
 بِمَعْصِيَتِهِ وَحَلَسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجَرْمِهِ وَجَرَّ بِرَبِّهِ وَهُوَ يَضْحَكُ إِلَيْكَ
 ضَحِيحٌ يَقُولُ رَحِمَكَ وَيُنَادِيكَ بِلسَانِ هَيْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ
 إِلَيْكَ بِرُؤُوسِ بَنِيكَ يَا مُؤَلَّى فَكَيْفَ يَنْفَعِي فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَوْمًا
 سَلَفَ مِنْ خَلْقِكَ وَرَأَيْكَ وَرَحِمَكَ أَمْ كَيْفَ تَوَلَّى النَّارَ وَهُوَ
 يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ تَجْرِمُ قُلُوبَهُمَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ
 زَبَانَيْدَهُمَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبِّ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَذَابِهِ
 وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبِّ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَذَابِهِ

وَمَوْلَايَ

يَسْمَعُ

وَمِنْ بَيْنِ قُلُوبِهِمْ رَحْمَتُكَ يَا رَبِّ

مِنْهَا فَتَمُرُّ كَيْفَ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرِفَةُ
 فَضْلَكَ وَلَا مَشَبَّهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ تَرْكِ وَاحِدَاتِ
 قَبْلِ الْيَقِينِ قَطْعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعَذُّبِ جَاحِدِيكَ وَفَضْلِكَ
 كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرٌّ وَلَا مَقَامًا لِكَيْفَ تَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ
 اقْتَسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اجْتَمَعِينَ وَأَنْ
 تَخْلُدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ قُلْتَ مُبْتَدَأًا
 تَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَلِّمًا أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كُنْ كَانَ فَاسْقِلَا
 بِسُوءِ الْهَوَىٰ وَسَيِّئِ الدِّينِ فَاسْتَلْكَ بِالْقَدَرِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا
 بِالْقَضِيَّةِ الَّتِي خَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مِنْ عَلَيْهَا أَجْرَ نَهَايْنِ
 تَهَبُّ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ جَرْمٍ أَجْرُهُ وَكُلِّ نَبِيٍّ
 أَذْنَبْتُهُ وَكُلِّ قَبِيحٍ اسْرَرْتُهُ وَكُلِّ جَمِيلٍ عَلِمْتُ كَثَمْتُهُ أَوْ غَلَبْتُ

تَرْتَمِصُ مَعْتَبِرًا وَتَتَذَكَّرُ

وَمِنْ بَيْنِ قُلُوبِهِمْ رَحْمَتُكَ يَا رَبِّ

وَمِنْ بَيْنِ قُلُوبِهِمْ رَحْمَتُكَ يَا رَبِّ

فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِإِذْنِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِإِذْنِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِإِذْنِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَجَائِي وَكَفِّ عَنِّي شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ عَذَابِي يَا سَبِّحْ الرِّضَا الْفَقِيرَ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْنُ رَبِّنَا لَمُنَّاسُوا سَبِيلًا مَنَّا

لَمَّا شَاءَ فَاثْبَاتِكَ فَقَالَ لَمَّا شَاءَ يَا مَنَّا نَعْمَةُ دُعَائِي

وَنُورُكَ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غَنَى رَحْمَتِي مِنْ رَأْسِ مَالِي الرَّجَاءُ وَسِيلًا

الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْجِبِينَ فِي الظُّلُمِ

يَا عَالِمًا لَا يَعْلَمُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

فَصَلِّ بِحُجَّتِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ

بَكْنِ وَتَوْبَةٍ كُنْ بِسُوءِ حَقِّ تَعَا أَزْكَهَا خُودَنَا أَنْكَرُ حُجُونِ مُمَابَارَكِ ذُرِّيَّةِ

خَالِصِ كَرْدِ ائِينَدِ بَاشِي خُودِ اَزْ اَزْ بَرِای خُدا وَ مَكْدَارِ دَرْ كَرْدَنِ خُودِ اَمَّا

وَسَقِ كَبِي نَا مَكْرَانَكَا دَا كَبِي وَ مَكْدَارِ دَرْ دَلِ خُودِ كِنْتِ كَبِي نَا مَكْرَانَكَا كَبِي

كَبِي وَ مَكْدَارِ كَا هَبِي كَا مَبَكْرَدَه مَكْرَانَكَا تَرْكِ كَبِي وَ اَزْ خُدا بَزِ مَرْ تَوَكَّلْ

كُنْ بَرِ خُدا دَرْ پَنَهَانِ وَ اَشْكَا رَا مُو دَرْ خُودِ وَ هَرَكِه بَرِ خُدا تَوَكَّلْ كَنْدِ بَرِ اَنَسِ

اَوْرَا وَ بَشِي اَبْخُوانِ دَرْ بَقِيَّةِ اِنْتِمَا اِنْدِ عَارَا اَللّهُمَّ اِنْدِ لَوْ كُنْ غَفَرَ

لَنَا اِنْفِما مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفُ عَنَّا اِنْفِما بَقِيَ مِنْهُ بَدَرْ سَقِي حَقِّ تَعَا اِنْفِما

اَزَادِ مَبَكْرَدَانِدِ بَدَلِ كَا اِنْفِما اَزَادِ اَنْشِ حُجْمِ بَرِ اَحْرَمَتِ مُمَابَارَكِ رَضَا

وَبَسَدِ بَشِي مَعْبَرِ مَقُولَتِ كَحَضَرَتِ صَادِقِ دَرْ شَبْرِ اَخْرَمَا شَعْبَانَ اَشَبْ

اَوَّلِ مَارِ رَضَا اِنْدِ عَامِ اَمِنْ اَنْدِ اَللّهُمَّ اِنْدِ هَذَا الشَّهْرُ الْمُبَارَكِ اَللّهُ

اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ جَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَ

الْفُرْقَانِ فَدَحَضَرْتُمْ قُلُوبَنَا فِيهِ وَ سَلَّمْتُمْ لَنَا وَ تَسَلَّمْتُمْ مِنَّا فِي ذِيهِ نَزَلَتْ

وَعَافِيَةٌ يَا مَنَّا اَعْدَا الْقَلِيلِ وَ شَكَرَ الْكَبِيرِ اِقْبَلْ مِنِّي اَلْكَسِيرُ اَللّهُمَّ

اِنِّي اسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي اِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَ مِنْ كُلِّ مَالٍ اَحْبَبْتُ

مَالِي اَوْ اَرَحِمَ الرَّا حِينَ يَا مَنَّا عَفَى عَنِّي وَ عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنْ اَسْأَلُكَ

يَا مَنَّا لَوْ اَوْ اَخَذْتَنِي بِاَرْ تَكَا بِاَلْمَعَا صِي عَفْوِكَ عَفْوِكَ يَا اَكْرَمَ

الْحَنِ وَ عَظَمَتِي فَلَمْ اَنْعِظْ وَ زَجَرْتَنِي عَنْ عَارِيكَ فَلَمْ اَنْزِيحْ فَاَعْدَدْتَنِي

فَاعْفُ عَنِّي يَا اَكْرَمَ عَفْوِكَ عَفْوِكَ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ اَلرَّاحَةَ عِنْدَ

الْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

اَلْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الدَّيْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنْ

سُبْحَانَ الَّذِي يَحْيِي الْمَوْتَةَ وَيُمْيْتُ الْأَحْيَاءَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **ثُمَّ**
 دُورِكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ الْكَرْبِيِّ وَبِأَزْدَةِ مَرْتَبَةِ تَوْحِيدِ
هَفْدِ هَمْدِ دُورِكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَهَفْدَادُ وَبِكَ مَرْتَبَةِ تَوْحِيدِ وَبَعْدَ
 از نماز هفتاد مرتبه استغفار **هَمْدِ هَمْدِ** ده رَكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِجِ
 مَرْتَبَةِ تَوْحِيدِ **نَفْسِ نَفْسِ** دُورِكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِجِ مَرْتَبَةِ آيَةِ الْقَلَمِ
 مَا لَكَ الْمَلِكُ **بِسْمِ** چَهار رَكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِأَزْدَةِ مَرْتَبَةِ سُورَةِ
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ **بِسْمِ** هَشْتِ رَكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ
 تَوْحِيدِ وَمَعُودَتَيْنِ **بِسْمِ** دُورِكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ قُلْ
 يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَبِأَزْدَةِ مَرْتَبَةِ تَوْحِيدِ **بِسْمِ** هَمْدِ رَكَتْ زَهْر رَكَتِ
 حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ سُورَةِ إِذَا زُلْزِلَتْ **بِسْمِ** دُورِكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ
 وَبِكَ مَرْتَبَةِ سُورَةِ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ **بِسْمِ** ده رَكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ
 وَبِكَ مَرْتَبَةِ الْحَنِّكَمِ التَّكَاثُرِ **بِسْمِ** دُورِكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ
 آيَةِ آمَنَ الرَّسُولُ **بِسْمِ** دُورِكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ سُورَةِ
 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى **بِسْمِ** چَهار رَكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ
 تَوْحِيدِ وَمَعُودَتَيْنِ **بِسْمِ** ده رَكَتْ زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ هُوَ
 يَكُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ وَتَوْحِيدِ مَعُودَتَيْنِ ده مَرْتَبَةِ **سُورَةِ** دُورِكَتْ
 زَهْر رَكَتِ حَمْدٍ وَبِكَ مَرْتَبَةِ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى وَبَعْدَ از سلام
 صَلَواتِ اللَّهِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **بِسْمِ** در بیست و یک رَكَتْ
 فضایل و احوال مآب بارک رَحْمَةً است در هشت فصل است

در فضایل احوال
 مآب رَحْمَةً

فصل اول در بیست فضیلت ایما مبارک است باید دانست که مآب رَحْمَةً
 مآخذا وند عالمین است شهرت بیشترین ماهها است چنانچه بسند غیر
 از حضرت امام رضا روایت کرده اند که حضرت رسول در آخر ماه
 شعبان خطبه خوانند و فرمودند ایها الناس بد رُسُوبِ که رو کرده است
 بسو شما مآخذا بابرکت و رحمت و اغزش ماهی است که نزد بهترین ماههاست
 و روزهایش بهترین روزهاست شبهایش بهترین شبهاست
 و ساعتها آن بهترین ساعتهاست ایما است که خوانند اند شما را
 در این بسو ضیافت خدا و گردیدند از اهل کرامت خدا نفسها
 شما را ثواب بپیچ دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملها ثواب
 مقبولست و دعا شما در این مستجابست پس سوال کنید از پروردگار
 خود بیکسها در رستگاری کثیر از گناهان و صفاتی میده که توفیق دهد
 شما را برادر و زده داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در این بدستی که شقیه
 و بد عاقبت کبی است که محروم گردد از اغزش خدا در اینما عظیم و بیا
 کنید بگو سنی و تشنگی شما در اینما اگر سنی و تشنگی روز قیامت
 و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نما کنید پیران
 خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نماید خویشان خود را
 و نگاه دارید زبانتها خود را از آنچه نباید گفت و پوشید دیدگاهها
 خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسو آن و باز دارید
 گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهرها

کنید باینهمان مردم تا مهر بیا کنند بعد از شما باینهمان شما و باز گشت
 کنید بسو خدا از کاهان خود و بلند کنید بسو خدا دستها و خج در
 بد خدا و اوقات نمازها خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها
 نظر میکند حق تعالی در این اوقات بر رحمت بسو بندگان خود و بخواهد
 ایشانرا هرگاه او را مناجات کنند و لیلی بی گوید ایشانرا هرگاه او
 ندانند و مستجاب بینگرداند هرگاه او را دعا کنند ای کوف مردم
 بدرستی که جائیها شما در کردوها شما است پس از کرد و بدرستی
 بطاعت زین از خدا و پشتهای شما اگر ان با راست از کاهان شما پس
 سبک کرد ایندانهها را بطول دادن سجدهها و بیدار کنید که حق تعالی
 یاد کرده است بمرت خود که عذاب نکند شما کذا و کذا و کذا
 کنندگان را و نترساند ایشانرا با آتش جهنم در روز قیامت **ایها الناس**
 هر که از شما اقطار نماید روزی دار و مومنی در اینها از بر او و خود
 بود نزد خدا ثواب بند از اذ کردن و امرش کاهان گذشت پس
 بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم
 حضرت فرمود که بپرهیزید از آتش جهنم با اقطار فرمودن روزی در
 اگر چه بنصف اند خرمایا باشد اگر چه بیست شربت آب باشد بیدار
 که خدا این ثواب را میدهد کسی که چنین کند اگر قادر بر زیاد کردن
 نباشد **ایها الناس** هر که خلق خود را در اینها نیکو گرداند و بر
 بگذرد در روزی که قدمها بر این لغز و هر که سبک گرداند

اینها خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت حساب و از آن کرد
 و هر که در اینها شری خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در
 قیامت از او باز دارد و هر که در اینها بیستیم پدر یا گری دارد خدا
 او را در قیامت گری دارد و هر که در اینها صله و احسان کند با خویش
 خود خدا وصل کند او را بر رحمت خود در قیامت هر که در اینها طبع
 کند اینها خود را بخویشاں خود بکند خدا عز و جل در قیامت قطع
 رحمت خود از او بکند و هر که نماز سستی اینها بکند خود را بر اوقات
 بیزار دینی از آتش جهنم بنویسد و هر که در اینها نماز واجب را ادا کند خدا
 عطا کند با و ثواب هفتاد نماز واجب که در ماهها دیگر کرده شود
 هر که در اینها بیست صلوات فرستد بر من و بر آل من خدا سبک کن
 گرداند ترازوی عمل او را در روزی که ترازو و کاهان سبک باشد
 و کسی که یک اینها از قرآن در اینها بخواند ثواب کبی داشته باشد که در
 دیگران ختم کرده باشد **ایها الناس** بدرستی که در هفتاد اینها
 کشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که بر روی شما بنهد
 و در هفتاد جهنم در اینها بسته است از خدا سوال کنید که بر شما نکند
 و شباطین را در اینها غل نیکند پس سوال کنید از خدا که هر که بر
 شما مسلط نکرد اند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین منقولست که در
 ماه رمضان خطبه خوانند و فرمودند که **ایها الناس** اینها هفتاد
 اینها بر شما ماهها فضیلت زیادتى داده است مانند فضیلت ماهها

بیت بر سایر مردم و در اینها کسوف میشود در آنها و در آنها
و در آنها رجعت کسوف میشود در آنها جهم و در اینها شبنم میشود
مؤمنان و مستجاب میگردد دعا های ایشان و درم میکنند در آنها ایشان را
و در اینها شبنم هست که در انبیا که از انبیا بزرگترند و سلامی
کنند بر مردمان و زنان و بون دار و رخصت پروردگار خود را طالع
صبح و انبیا را است که حق تعالی مقدر کرده است در انبیا که است
امامت علی پیش از انکه آدم را خلق کند بدو هزار سال عبادت است
از عبادت هزار سال و درون روزش بهتر است از روزه هزار سال آنها
التماس بدو رستی که آنها را رمضان و ماهها آن طالع میشوند بر
و زنان روزه دار با رجعت و اینها آنها مانند ماهها دیگر نیستند
بهترین روزهاست شبهای شنبه بهترین شبهاست در یوا و شبهای
در اینها غل کرده و در زندانند و زیاده میکنند خدا در اینها روزها
و عمرها را و مینویسد و مقدر میکند که در اینها حاجت یابد الله
و در اینها حق تعالی رو میکند بسوی اهل ایمان با مژش و فیروزی و
رجعت روزی و خوشنودی خداوند بخواد دهند ای روزه دار
پس ندید که بخورد بکن بدو رستی که در اینها ماهها پروردگار خودی
نظر کن و تأمل کن که چگونه خواهی بود در شب خود و در روز خود
و چگونه نگامنداری اعضا و جوارح خود را از معصیتها بپزد
خود پس نظر کن که شبها در خواب بپا و روزها غافل از یاد خدا

نباشی پس بیرون رود و ما و کاهات تو بر تو باقی ماند باشد پس در
هنگامی که روزه داران حرفها خود را بگویند تو از جمل ذی انکاران
باشی و در وقتی که بگرامت آقای خود فایز گردند از جمل محرومان
باشی و در روزی که سعادت مند گردند بخوارت و ستیاب روزگار
خود تو از راندن شده باشی ای روزه دار اگر تو را آقای تو در
خود بزرگ دارند بکدام در کار و خواهی آورد و اگر محروم گردانند تو را
پروردگار تو که روزی خواهند داد تو را و اگر او تو را بخواند که تو
کرامی خواهند داشت که او تو را بدینل گردانند که تو را غنی خواهند
کرد و اگر او تو را و اگر از یک تو را یاری خواهند کرد و اگر او تو را از
خود قبول نکنند بند که کدام خداوند را اختیار خواهی کرد و اگر او
غیر شما و کاهات تو را نیاورد امید بکی خواهی داشت بگرامت
کاهات خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانند از تو طلبت بید چه
جوابی بر خواهی گفت ای روزه دار تو بر بنحوی بسو خدا بنالای
کردن کاه خدا در شبها و روزها این نماز را که کاه خدا شفا
کنند ایست که شفاعت او را قبول میکنند و در قیامت شفاعت
بین کنند بگرامت آنها که تلاوت آن کرده اند پس بگرامت تو در جنت
بهشت و تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت باد تو را
که هر نفسی که در اینها مینگشی تو را بتجیح در نامه عمل تو مینویسند
خواب تو در اینها عبادت است طاعت تو در اینها مقبول است کاهات

تو در اینها امر زین است و از آنها تو بدعا داری تا شنید شدن
و مناجات و ازی که با خدا میگوید تو زحم میکند بدوستی که شنید
از حبیب خود حضرت رسول که خداوند عالم را در هر شبی
شبها ما مبارک و مصلی ازاد کردهاست از آتش جهنم که عذاب
بغیر از خدا کسی نمیداند چون شب آخر ما میشود در آن شب نماز
مثل آنچه در جمیع ما امر زین است و ایضا فرمود که هر که نماز
روزه دارد و نفس خود را از چیزها که خدا حرام کرده است نگذارد
بهشت البته او را واجب کرد و هر که در اینها روزه دارد و در هیچ
شب شبها آن افطار حرام نکند البته داخل بهشت شود چنانچه
افتر فرمود که شنیدم از سید اندیا که فرمود که بهترین اوصیا
پنج نفر از بهترین ماهها شهید خواهد شد که بهترین ماهها کلا
و بهترین اوصیا که است فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان است و بهترین
اوصیا تو بی یا علی کهتم یا رسول الله خواهد شد فرمود بی
بحق پروگارم بدوستی که بر این گفته میشود بدیخت ترین امت من
جنتی کنند تا قضا و ضریبی بر سر تو خواهد زد که در پیش
تو از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند
و حضرت از منبر برآمد و ایضا از حضرت رسول منقولست
بسندها معتبر که فرمود اینها الثانی هر که وارد شود بر او مائت
در رمضان پس روزه دارد و روزانرا و بایستد نماز و عبادت قدر

از شب نماز و نمازها را در اوقات فضیلت بخا آورد و مبادرت
کند نماز جمعه و بامداد بنما عیدان حاضر شود پس در یافته
خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز دیگر در جایزها و بخششها
خدا و بخششها خدا ما نند بخششها بندگان نیست **فصل پنجم**
در بیان حقیقت صوم است آنچه در آن معتبر است بدانکه روزه
باز داشتن خود است از چیز چند که روزه را میسکند از طایع صبح
تا بوقت شدن سرخی از جانب مشرق بنا بر مشهور یا پنهان شدن قرص
اقاب یعنی بر طرف شدن شعاع آن از کوهها و عمارات و غیره
اول لحاظ است باینکه قریب پس باید که بدانند آنچه را تا نیت
تواند کرد و چون میان علما اختلاف بینا هست رانها اگر قصد
کند ترك همه را از بجز رخصا خدا ظاهر کافی باشد تا بهتر است که
آنچه متیقن باشد ترك و جوب آنها قصد ترك آنها کند بعنوان
جوب آنچه خلاف باشد قصد ترك آنها کند احتیاطا و آنچه غیر
مکروه باشد قصد ترك آنها کند مستحباً و اگر قصد ترك جمیع
ضم کند بهتر است اما آنها که واجب است ترك آنها کردن **قول دوم**
چیزی خوردن و چیزی شامیدن است چیزی که خوردن و شامیدن
آن متعارف معناد باشد در آن خلاف نیست که مبطل صوم است
و موجب قضا و كفاره هر دو میشود و اگر بعنوان متعارف خوردن و کفر
معناد باشد مثل آنکه درد مانع یا گوش بچکاند چیزی را و بچاق و لعل

شود محل خلافت است و همچنین خلافت است در خوردن و اشان خوردن
چند که معناد مردم نباشد خوردن و اشان آنها مانند سبب
و خاک و یکاها و آب فشرده شده از یکاها غیر معنا و اظهر است
که اگر بعنوان معنا باشد اجتناب آن واجب است احوط است که اگر
بکند قضا و کفاره بعد از **ورد سیم** جماع کردن در قبل زنت مطلقا
خواه انزال بشود و خواند و فعل انموجب قضا و کفاره میشود بی خلافی
جماع در در بر زن هرگاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره
لازم میشود و مشهور است که جماع در در بریدن و انزال نیز مطلق
صنوم و موجب کفاره و قضا است بعضی باطل نمیدانند و اولی
چهارم باقی ماندن است بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی است که بطلان
و موجب قضا و کفاره است بعضی بطلان دانستند و بعضی قضا
تنها واجب دانستند و احوط است که اگر زن حائض باشد شو پیش
از صبح غسل نکند و اگر نکند احوط است که غسل کند بعد از صبح
و اگر روز را روزه بدارد و قضا نیز نکند و اگر جنب غسل معتذر
باشد احوط است که تیمم نکند و تیمم را نشکند تا صبح بشود و خواب
اول بعد از جنابت رکعت نیت غسل کردن داشته باشد و بعد
بیدار شدن دهد جایز است مشهور است که اگر تا صبح بیدار
نشود قضا از روز بر او واجب نیست بعضی واجب دانستند و احوط
و مشهور است که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بطلان

قضا و کفاره لازم است این احوط است اگر چه در دلایل سختی
و مشهور در خواب و تیمم واجب قضا است این قول قویست بلکه
خلاف ظاهر نیست جمعی از اصحاب بر اعتقاد است که در خواب
جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره هر دو واجب است قوی علی وجه
کفاره است بعضی از متأخران بر اعتقاد است که خواب بعد از بیدار
شدن از احتلام حکم خواب و تیمم دارد چنانچه والد مزجوم فی جنابت
نموده و این احوط است بلکه خالی از قوتی نیست بدانکه در روزها
دیگر غیر از ما مبارک رمضان نیز خلاف است که آیا باید که صبح زانکه
یا نه و حق اینست که در قضا ما مبارک میباشد صبح جنب نباشد و در غیر
قضا احوط است که اگر صبح ظاهر نباشد و واجب معین نباشد از روز
بدارد و قضا نیز نکند اما اگر قضا کرده باشد و نیت که کفاره
کار نباشد و اگر بدهد احوط است در روز سنت که بر جنابت عمل
نماید تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت روزه نکند بجا بقیه
روزه این صحیح است در واجب معین اگر عمد نیت ترک کند و پیش از زوال
نیت کند مشهور است که روزه این باطل است قضا میکند و کفاره
واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت
میتواند کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند کرد اگر چه
ما را مضایق باشد و در روزه نیست خلاف نیست که اگر در شب نیت کرد
باشد و مفطری عمل نیاورده باشد تا اول زوال نیت میتواند

کرد و بعد از زوال خلافت بعضی گفته اند تا نزدیکESHAM نیت نیت
کرد و جمعی از محققین علماء باین قایلند و نزد فقیر اقوی است بعضی
اند بعد از زوال نیت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال
نیت کند ثواب و ن تمام روز را می یابد و اگر بعد از زوال نیت کند
ثواب و زره بعد از نیت تاESHAM را می یابد **پنجم** رسانیدن عبا علی علیه السلام
جایز و بعضی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضا تنها و بجا
فقیر مطلق نیست لخط رعایت شهوات است و بعضی از متأخرین
ملحق ساخته اند بعبار غلیظ و دود غلیظ و بخار غلیظ و اگر از آن اجزا
منفصل شود چون دود تنور و بخار دیک و اظهر عدم بطلان است
و اخطو اجتناب است حتی از دود تنباکو **ششم** استمناء یعنی طبعی طلب
منی کردن یا حصول آن و موجب قضا و کفاره است و مشهور است که
هرگاه ملاسه ملاعبه کند و انزال شود روزه آن باطل میشود و قضا
و کفاره لازم است بعضی را این تا مثل نموده اند خصوصاً وقتی که
نسبت بحال خود باشد و عادت و انزال نباشد و اخطو بلکه
اقوی موجب قضا و کفاره است طلقاً و در نظر کردن بزین حال
یا حرام یا صکلاً آنرا شنیدن یا بخیا خود را آوردن هرگاه باعث
آمدن منی شود و قصد انزال نداشته باشد و بان معتنا نباشد
خلافت و اظهر عدم موجب قضا و کفاره است **هفتم** ذکر دست
علماء و اکثر موجب قضا تنها میدانند و بعضی قضا و کفاره هر دو

و اجتناب دانند و بعضی هیچیک را واجب میدانند و مسئله مشکلی است
و موجب قضا تنها خالی از قوت نیست و مشهور است که هرگاه طبعی
آید بر او قضا نیست و بعضی قضا را واجب دانستند و این قول ضعیف
هشتم حقه نیست بعضی موجب قضا و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی
موجب قضا تنها و بعضی حرام دانستند و موجب هیچیک ندانند
و بعضی حقه مایع را موجب قضا دانسته اند و حقه جامد را مانند
شیاف مکرر دانسته اند و بعضی مطلقاً مکروه دانستند و این قول
اقوی است اخطو است که بدون ضرورت حقه مایع نکند و اگر
بکند قضا بکند و اشتهر اقوی است که چکانیدن دوا در کوزه
موجب قضا صوم نمیشود و صعوط در بینی هرگاه تعدی بخلق نکند
ایضا اقوی است که جایز است بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند
و اگر بخلق رسد اخطو اجتناب است **نهم** دروغ گفتن برخدا و رسول
خدا و ائمه هدی است تا آنکه حدیثی روئی نقل کند یا آنکه مسئله
خلافی را بگوید بگویند بلکه گفتی که اهلیت میدهد گفتن نداشته باشد
مسئله بگوید و در حرمت آن شک نیست بعضی در روزه مجوز
قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند موجب قضا و صوم نمیشود
و بجا از قوتی نیست اخطو است که اگر بکند قضا کند و کفاره دهد
دهم سرفرو بردن در ابست جمعی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند
و بعضی موجب قضا تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب

هیچیک نمیدانند و بعضی میگویند و اظهار حرمت است
عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را با فرو بردن
ناکردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم از تماس دارد و این
و بعضی گفته اند که اگر فرو بردن سر را در قاع هر چند منابت
مویرون باشد باز حکم از تماس دارد و این احوط است و احوط
است که در رون سنت نیز سر را با فرو بردن و بعضی میگویند
اند و احوط ترک است **باب دوم** در بعضی از سینه برآید یا از دماغ فرو
آید در فرو بردن آن علماء گفته اند قولست **اول** جواز ابتلاع چیزی
چون یک از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز انقباض
دیگر **ثانی** جواز ابتلاع هر دو قسیم مادام که بدن نرسد و نهم
ابتلاع هر دو هرگاه بدن نرسد **سوم** جواز کشیدن از سینه و
جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که حکم بقضا
کرده اند بعضی بعضا آنها قایل شده اند و بعضی گفته اند و این را
میدانند و بعضی گفته اند جمع قایل شده اند و گمان فقیر است
که هیچیک لازم نمیشود اما احتیاط است که بعد از آنکه بقضا
بیاید فرو بردن **باب سوم** مشهور میان علماء است که مکروه است
رون دارد و مینا آب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا اگر در آب
قضا بر او لازم است و بعضی گفته اند لازم دانسته اند و اول
اظهار است در جوبیدن قدران و مصطکی که آب را فرو بردن بعضی

حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهار حرمت است
و مشهور میان علماء است که اگر کسی گمان داشته باشد که شب با
بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن
مشخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده است آنوقت که خوردن یا آشامیدن
اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه
نکرده خورده باشد قضا واجب است و کفاره واجب نیست و اگر کسی
مضه کند جهت وضو نماز واجب است و اگر چیزی را بخلق و رو قضا
بر او واجب نیست و اگر جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر
او واجب است و اگر جهت مضه کند واجب بخلقش و در جمیع قضا را
واجب دانسته اند و این احوط است و اظهار عدم وجوب است و طافا
و در روایتی وارد شده است که بعد از مضه سه مرتبه آب دهان را
ببیندازد و این احوط است **فصل سیم** در سستیها و آداب و زیارت
مکروه است زیارت زوزه داران و بوسیدن زنان و دست بیدن ایشان
مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقربا است که کراهت
بخصوص بصورت نیست که اینها محرک شهوت و باشد و خوف وقوع
بجاء داشته باشد و مکروه است چشم کشیدن چیزی که از اطعمه باشد
که بخلق رسد یا در آشی که باشد و مشهور که اهت بیرون آوردن
خونت از بدن که باعث ضعف شود و در حجامت احتیاط بیشتر است
کرد و همچنین داخل شدن حمام که مضطرب باشد و مکروه است بوسیدن

خصوصاً نرگز و بهتر است که مشک را هم نبوید و سایر بوها خوش بگو
 نیست بلکه بیت است و از حضرت صادق منقولست که طیبی که
 صائم است فرمود که هر روزی که در اول روز خود را خوشبو کند
 عقابش زایل نگردد و شهر و اقوی است که بگویدن رایحه غلیظ
 مفطر نیست بعضی گفته اند بگویدن رایحه غلیظ که بخوف سد موجب
 قضا و کفاره میشود و لحوط است که بوی خوش ساینده که بدماغ
 بالا رود نبوید چنانچه در روایتی وارد شده است مکروه است که صائم
 جامه که ملاصق بدست نرکند و مکروه است ن صائم که در
 نشیند چنانچه گذشت از حضرت صادق منقولست که هر که روزی
 میناید که روزه باشد کوش تو و چشم تو و موی تو و پوست تو و جمیع
 اعضا تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرمود که باید روز روزه
 تو مانند روز اخطار تو نباشد و ایضا از آنحضرت منقولست که فرمود
 روزی نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها بلکه باید که در روز
 روزه نکند از پدید زبانش خوردن از دروغ و پوشانید پدیدها خود را
 از حرام و با یکدیگر نزاع نکنند و حسد مبرید و غیبت مکنند و محاربه
 مکنند و سوگند دروغ بخورید بلکه سوگند راست نیز و دشنام
 مدهید و فحش مگویند و ستم مکنید و بیخیزی مکنید و دلالت است
 و غافل شویید از یاد خدا و از نماز خاموش میناشیند از آنچه بگفت
 و صبر کنید و راست گو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب

کنند از گفتار بد و بد روع و افترا و خصومت کردن با مردم و گما
 بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشغول بر آخرت
 دانند و از روزی که بخواهند آخرت باشند و منتظر فرج و ظهور قائم
 ال محمد باشند و توشه اعمال صالحه برآیند آخرت بردارند و
 بر شما باد با دام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مملکت
 بند که از آفتای خود ترسد تر شا باشد از عذاب خدا امیدوار باشد
 رحمت و از او باید پالک باشد ای روزه دارد دل تواز عیبها و باطن تو
 از حیلهها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تواز کافرها و بیزار می شود
 بسو خدا از آنچه غیر است در روز و ولایت خود را خالص گردانی از برای
 او و خاموش باشی از آنچه حق تعالی کرده است تو را از آن در آشکار
 و پنهان و بر سر خداوند قهار آنچه سزاوارتر رسیدن و ستودن
 و اشکار و بجهت روح و بدن خود را بخدای عزوجل را تمام روز خود
 و فارغ گردانی دل خود را از بزم محبت و یاد او و بدن خود را بکار دین
 در آنچه خدا تو را امر کرده است یا ن و خواندن است یسوی آن که هر روز
 بعل و از آنچه سزاوارتر روزی داشتن است بعل و زده و فرموده خدا
 اطاعت کرده و آنچه که کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن روز
 تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن و بد رستی که پدرم گفت که اگر روزی
 شنید که زنی در روز روزه جار بخورد دشنام داد حضرت طعنا
 طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت من روزی ام حضرت فرمود چگونه

روزی و بخاری خود را دشنام دادی و زه از خوردن و آشامیدن
تنها نیستی و درستی که حق تعالی روز را احباب که دانند است از شما
قبض کرد و در بد و کفایت بد چندی که اندر روز داران و بدی اند
که سینه کشند کان و حضرت امیر المؤمنین فرمود که چندی روز
دار می که بهره نیست و از روزی بغیر شنبی و کرسی و چندی
عبادت کنند که نیست و از بهره از عبادت بغیر تعبای خوشبخت
زیرکان که بهتر از بدی و عبادت احسان است خوشا افکار کرد
زیرکان که بهتر از روز و دشتین بخیر دان نیست و اگر خوابت بمان
چون بدیت صحیح و قلبی هر واقع میشود از جمله عبادات ایشان
بلکه از واج ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و صلوات
مؤمنان محسوس میگردد و بر این رغبت بر وی صادقه مطلع میگردد
و از راهها قریب ایشان است افطار خود مندان چون از روی
دانا نیست و بوجهی که جو طاعت خواسته افطار نمینمایند بهتر است از دانا
احتمال که روزی را دست کا خود فروشی خود کرده اند و بر این عجب
منزوح میگردانند و بشیرا یط صوم عمل نمیکند **فصل** در بیان
اذاب دخول مایه بارک رمضان است شنبی است طلب هلال ماه رمضان
واجب است اند و از حضرت امام جعفر صادق منقولست که چون هلال
ماه رمضان دیدی اشاره بسوی هلال بکن و رو بقبل کن و دستهای
بسو خدا بلند کن و خطاب کن ما را و بگو **یا ربنا** الله رب العالمین

مجلس نهم

اللهم اهله علينا بالآمن والإيمان والسلامة والأسلام وامننا
إلى ما نحب وترضى اللهم بارك لنا في شهرنا هذا وارضنا خيره و
جوده وافرغ عنا صرع وشره وبلأه وفتنه وبتهمين دعاها
هلال حقیقه کامله است و این عقیدت این دعا را در وقت ثواب
مبارک واجب است اند **الحمد لله** الذي خلقني وخلقك وخلق ربنا
وبعدك مواقيت لنا **اللهم اهله علينا** اهلا لا مبائنا اللهم
ادخله علينا بالسلمة والأسلام واليقين والإيمان والبر والتقوى
والتوفيق لما نحب وترضى ودر شب قبل مجامع با حلال خود ست است
و غسل در شب اول ست است و از حضرت صادق منقولست که هر قدر
کند در شب اول ماه رمضان در نه چار می سبکی آب بر سر بزند با طهارت
معنوی باشد تا ماه رمضان آید و در حدیث دیگر فرموده که هر که در
شب قبل ماه رمضان غسل کند خارش بدن در آن سال با و نرسد و
منقولست که چون ماه رمضان داخل میشود حضرت صادق فرزندان
خود را وصیت میفرمود که اهتمام کنید و سعی نمایند در این ماه
که در این ماه و زیادهها قیمت میشود و اجالها و عمرها نوشته میشود
خارجا در این ماه مقدرمیشوند و در این ماه شنبی هست که بهتر است از
هر ماه و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که بر شما باد در ماه رمضان
باستغفا و دعا بدرستی که دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفا
مخیر میکند گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین در شب اول

مارمضان مستحب است و از حضرت صادق منقولست که هر که در شب اول
مارمضان یا شب اول یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان او بریزد
مانند برك از درختان و از گدایان و آید مانند روزی که از مادر زود
شده است ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضا از آنحضرت
منقولست که هر که در هر شب مرمضان سون انا فتحنا در نماز نافله
در انسال از بارها محفوظ گردد و بر وایت دیگر از آنحضرت منقولست
که هر که در شب اول مبارک دو رکعت نماز او برد و در هر رکعت
بعد از حمد سون انعام بخواند و سوال کند که حق تعالی از و کفایت شو
بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میسر رسد در اینها و حفظ کند او را
در آنچه میسر رسد و از بیماریها و دردها و نماز را نشسته میتوان کرد
سون را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول مانده روز
تمام مارا بکند و باز هر شب بکند بهتر است و نیت را چنین کند
که قصد میکنم که فردا روز مرمضان بمیدارم و اجمع قریب الی الله
در روز اول ماه سبب است که غسل کند در آب جاری و سبب کفایت
سرمه نزد و از حضرت صادق منقولست که چون در اول سال چنین
کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد و ایضا از
آنحضرت منقولست که هر که در روز اول اینها کفی از کلاب بریزد و از
خواری پریشانجات یا بد و اگر هر روز بکند در آن روز از این بارها
ایمن گردد و هر که یک کف از کلاب در روز اول مارمهر بریزد در سال

از مرض سرسام ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی
منقولست که هر که در اول هر ماه دو رکعت نماز بکند از دو رکعت
اول بعد از حمد بی مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد
بی مرتبه تا انزلنا بخواند و بعد از نماز صدق کند یا آنچه میسر شود
انما از آخر این است در روز اول این دعا نیست اللهم قد جسر
شهر رمضان و قد افترضت علینا صیامه و انزلت فی القرآن
هدی للناس و بینات من الهدی و الفرقان اللهم اعنا علی صیامه
و تقبله منا و تسکمه لنا و یسر منک و عافیه انک علی
کل شیء قاهر و ایضا از حضرت صادق منقولست که چون مبارک
داخل میشود حضرت رسول این دعا را بخواند اللهم انی قد دخل
شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فی القرآن و
جعلت بیئات من الهدی و الفرقان اللهم قبارک لنا فی شهر
رمضان و اعنا علی صیامه و صلوته و تقبله منا و ایضا بسند
از حضرت صادق منقولست که هر که نزد داخل شدن مارمضان یعنی روز
اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سون
انا فتحنا بخواند و در رکعت دوم هر سون که خواهد حق تعالی جمیع بارها را
در انسال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آیند و در
اول یا روز اول دعا صحیفه کامل را بخواند که بهترین دعاها است
و کلیبی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت

امام موسی کاظم فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول شب یعنی روز
 مائجانه علماء فقیهین اند این دعا را بخواند و فرمود که هر که این دعا را
 از برای صاحب حق بخواند و پیش از غرض فاسد و ریا بخواند در آن
 با و نرسد فتنه و کراهی و نه افتی که ضرر رسد باین او یا ببدن او و حق
 او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها دعا اینست
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ الَّذِي ذَاكَ كُلُّ شَيْءٍ وَرَحْمَتِكَ
 الْبَرِّ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الْإِنِّي تَوَاصَعٌ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الْإِنِّي
 فَهَرَبْتُ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الْإِنِّي خَضَعٌ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِحَبْرُوكَ الْإِنِّي عَلَيَّ
 كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي لَا حَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلُ قَدْ
 كُلُّ شَيْءٍ يَا بَاقِي بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تُزِيلُ
 النِّعَمَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تُرَدُّ الدُّعَاءَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ
 الَّتِي يُسَبِّحُ بِهَا زُورُ الْبَلَاءِ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تُجِلِّسُ غَيْثَ السَّمَاءِ
 وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تُكَثِّفُ الْعَطَاءَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعْجِلُ
 الْفَنَاءَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ اللَّدَمَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُهْلِكُ الْعِصَمَ وَالْبِسْنِي دَرَعُ الْحَصِينَةِ الْإِنِّي لَا تَرَامُ وَعَافِي مِنْ
 شَرِّ مَا أَحَادَثَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي مَسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ
 السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ

مجا نچه علماء

اولا

يا باقيا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 و اعف عني الذنوب التي تغير النعم
 و اعف عني الذنوب التي تزيل النعم
 و اعف عني الذنوب التي تقطع الرجاء
 و اعف عني الذنوب التي تدل الأعداء
 و اعف عني الذنوب التي تجلس غيث السماء
 و اعف عني الذنوب التي تكثف العطاء
 و اعف عني الذنوب التي تعجل الفناء
 و اعف عني الذنوب التي تورث اللدم
 و اعف عني الذنوب التي تهلك العصم
 و اعف عني الذنوب التي لا ترام
 و اعف عني من شر ما احادث بالليل
 و النهار في مستقبل سنتي هذه
 اللهم رب السموات السبع و رب الارضين
 السبع و ما فيهن و ما بينهن و رب

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 و اعف عني الذنوب التي تغير النعم
 و اعف عني الذنوب التي تزيل النعم
 و اعف عني الذنوب التي تقطع الرجاء
 و اعف عني الذنوب التي تدل الأعداء
 و اعف عني الذنوب التي تجلس غيث السماء
 و اعف عني الذنوب التي تكثف العطاء
 و اعف عني الذنوب التي تعجل الفناء
 و اعف عني الذنوب التي تورث اللدم
 و اعف عني الذنوب التي تهلك العصم
 و اعف عني الذنوب التي لا ترام
 و اعف عني من شر ما احادث بالليل
 و النهار في مستقبل سنتي هذه
 اللهم رب السموات السبع و رب الارضين
 السبع و ما فيهن و ما بينهن و رب

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ السَّبْعِ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ سَائِرِ الْفَلَاحِ
 وَمِنْكَ أَيْلَ وَجِبْرِيلَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ
 أَسْأَلُكَ بِكَ وَبِمَا سَمَّيْتَ بِهِ الْعَظِيمَ أَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَ
 تَدْفَعُ كُلَّ بَخْدٍ وَرَوْ تُعْطِي كُلَّ جَبِيلٍ وَتُضَاعِفُ الْحَسَنَاتِ بِالْقَبِيلِ
 وَبِالْكِبَرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 أَهْلِ بَيْتِهِ وَالْبِسْنِي فِي مَسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ سَتَرَكَ وَتَصَرَّ وَجْهِي
 بِنُورِكَ وَاجْعَلْهُ تَهْنِئَتِكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِّفْ كَرَامَتِكَ وَجَنِّمِ
 عَظِيمَتِكَ وَاعْطِنِي مِنْ جَنِّ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ جَبْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَجَدًا
 مِنْ خَلْقِكَ وَالْبِسْنِي مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتِكَ يَا مُوَضِّعُ كُلِّ شَكْوَى يَا مُنْشِئَ
 كُلِّ نَجْوَى يَا عَالِمُ كُلِّ خَفِيَةٍ يَا دَافِعُ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمُ الْعَفْوِ
 يَا حَسَنَ النَّجْوَى وَتَوْفِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَطَهَّرْنِي وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَتَشَبَّهْ
 وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ تَوْفِي مَوْلِيَ الْأَوْلِيَاءِ مُعَاذًا لَكَ لَا أَعْدَاكَ اللَّهُمَّ
 وَجَنِّبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَ
 اجْعَلْنِي فِي كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي خَافِضًا
 عَافِيَتِي وَأَخَافُ مَقْتِكَ يَا بَاقِي عِلْمِي حَذَرًا أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ
 الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوجِبْ بِهِ نَفْصًا مِنْ حُطِّي غِنْدَكَ يَا رَوْفَ الْيَا حَسَنُ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حَفْظِكَ وَفِي جَوَارِكَ وَفِي
 كَنَفِكَ وَجَلِّبْنِي سَتَرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ وَجَلِّبْنِي

مستقبل سنتك

من

والكبير

نصرة

وشرف

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 و اعف عني الذنوب التي تغير النعم
 و اعف عني الذنوب التي تزيل النعم
 و اعف عني الذنوب التي تقطع الرجاء
 و اعف عني الذنوب التي تدل الأعداء
 و اعف عني الذنوب التي تجلس غيث السماء
 و اعف عني الذنوب التي تكثف العطاء
 و اعف عني الذنوب التي تعجل الفناء
 و اعف عني الذنوب التي تورث اللدم
 و اعف عني الذنوب التي تهلك العصم
 و اعف عني الذنوب التي لا ترام
 و اعف عني من شر ما احادث بالليل
 و النهار في مستقبل سنتي هذه
 اللهم رب السموات السبع و رب الارضين
 السبع و ما فيهن و ما بينهن و رب

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 و اعف عني الذنوب التي تغير النعم
 و اعف عني الذنوب التي تزيل النعم
 و اعف عني الذنوب التي تقطع الرجاء
 و اعف عني الذنوب التي تدل الأعداء
 و اعف عني الذنوب التي تجلس غيث السماء
 و اعف عني الذنوب التي تكثف العطاء
 و اعف عني الذنوب التي تعجل الفناء
 و اعف عني الذنوب التي تورث اللدم
 و اعف عني الذنوب التي تهلك العصم
 و اعف عني الذنوب التي لا ترام
 و اعف عني من شر ما احادث بالليل
 و النهار في مستقبل سنتي هذه
 اللهم رب السموات السبع و رب الارضين
 السبع و ما فيهن و ما بينهن و رب

وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ الصَّالِحِ مِنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
وَأَخْفِي بَيْنَهُمْ وَاجْعَلْ بَيْنِي مُسْلِمًا لَكَ قَالَ بِالْإِصْدَاقِ عَلَيْكَ نَبِيَّهُمْ وَأَعُوذُ
بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُخَيِّطَ بَيْنِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَأَسْأَلُكَ عَلَى نَفْسِي وَآيَاتِي
لَهُوَ أَيْ وَاسْتِغَاثَتِي لِمَهْوَايَ فَيَقُولُ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَ
رِضْوَانِكَ فَكُونَ مَدِينًا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا لِسَخَطِكَ وَنَقْمَتِكَ
اللَّهُمَّ وَفَقِي لِكُلِّ عِلٍّ صَالِحٍ رَضَى بِهِ عَنِّي وَفَرَّقِي بَيْنَكَ وَزُلْفَى
اللَّهُمَّ كَاكِبَتِ بَيْتِكَ مُحَمَّدًا هُوَ عَدُوٌّ وَفَوَّجَتْ فَمَهُ وَكَفَفَتْ
غَمَّهُ وَصَدَّقَتْ وَعْدَكَ وَأَنْجَزَتْ لَعْنَتَكَ اللَّهُمَّ فَيَذَلُّكَ فَكَيْفَ
هُوَ هَذِهِ السَّنَةُ وَأَفَاتِهَا وَأَسْقَامُهَا وَقِدَّتُهَا وَسُرُورُهَا وَخُرَابُهَا
وَضِيْقُ الْمَعَاشِ فِيهَا وَبَلْغَى رَحْمَتِكَ كَمَالِ الْعَافِيَةِ بِمَا دُونَ الْقِيَمَةِ
عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجْلِ اسْتِثْلَاكِ سُؤَالَ مِنْ أَمِيَاءٍ وَظُلْمٍ وَاسْتِثْلَاكِ
وَأَعْتَرَفَ وَاسْتِثْلَاكِ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا
بِحَفْظِكَ وَلِخَصَّتْهَا كِرَامًا مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي الْهَيْ مِنْ
الذُّنُوبِ فِيهَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي إِلَى مُنْتَهَى أَجْلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَارْتِنِي كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ
فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالْإِعْمَالِ وَتَكَلَّمْتَ بِي بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
فصل في ذكر أحوال شهر شبّه هر روز ما مبارک و رمضان است ان حضرت
صادق و کاظم منقول است که بعد از هر شبّه در نماز مبارک این دعا بخوانند
یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم انت الربّ العظیم الذی لیس کنایه

این دعا را در هر شبّه و در روزهای ماه مبارک و در روزهای ماه رمضان بخوانند
و این دعا را در هر شبّه و در روزهای ماه مبارک و در روزهای ماه رمضان بخوانند
و این دعا را در هر شبّه و در روزهای ماه مبارک و در روزهای ماه رمضان بخوانند

ثَقٌّ وَهُوَ السَّبْعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عِظَمَتِهِ وَكَثَمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ
وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي قُضِيَ صِيَامُهُ عَلَى وَهُوَ
شَهْرُ مَضَانِ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ
مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا
مِنَ أَلْفِ شَهْرِ فَإِذَا يَا أَلْمَنَ لَا يَمُرُّ عَلَيْكَ مِنْ عَمَلٍ بِفِكَالِكَ رَقِيبَتِي
مِنَ النَّارِ فَمَنْ تَمَنَّيَ عَلَيْكَ وَأَدْخَلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَدَعَا بِيَاخُو بَيْتِ أَفَلَا شَيْءٌ يَكْمُرُ بِخُوبَتِ خَوَانَدِ شَوْ وَبَسَدِ
صِيحِّ مَنْقُولِست که هر شبّه در هر شبّه مبارک این دعا بخوانند که کمال
سپاسگاه و آمرزیدن شود اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ مَضَانِ الَّذِي أَنْزَلْتَ
فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَغْفِرْ
لِي ذُنُوبَ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلِيمُ وَ
أَيْضًا هَرِ شَبّه هر روزه سوره انا انزلنا سبتك سبت خواندن و صد
مرتبه سوره حم دخان اگر میسر شود و سحر خوردن در سحر شبّه
مبارک است از حضرت رسول منقول است که ترک نکنند از
من سحر خوردن را اگر چه بیک دانه غنم یا زبون باشد و ایضا از
ان حضرت منقول است که حق تعالی و ملائکه صلوات بفرستند بر آنها که
استغفار میکنند در سجدهها و سحر بخورند پس سحر بخورید اگر چه
شربت آب باشد و بهترین سحر قاف و تائست و خرم و ایضا فرمود که

در نماز شبّه

سحور بخورید که چه بیک جرم باشد و خدا صلاوات و رحمت میفرستد
بر سحور خورندگان و از حضرت صادق منقولست که هر که سحور را
انزلنا در وقت سحور و در وقت افطار بخواند در میان این دو حالت
ثوابی داشته باشد که در خدا شهید شدن باشد و در خون خود
غلطیدن باشد و گفته اند که اگر نیت خون را بعد از سحور بکند بهتر است
و از اول شب تا آخر شب میتوان کرد و همین که میداند و قصد دارد که
فردا خون نمیکند و از بخور خدا نمیکند بر آنست دعاها در سحر و مبارک
بیتها است و بهترین آنها دعا ابوحنن ثمالی است و مختصر ترین آنها این
یا مفرغی عند ربی یا غوثی عندی شدت الیک فوغت و یا سیتنت
و یا لذت لا اؤذیک و لا اطلب الفرج الا منک یا غوثی ففرج
عنی یا من یقبل الیسر و یعفو عن الکبیر اقبل فی الیسر و اعف عنی
الکبیر انک انت الغفور الرحیم اللهم انما استلک لئلا نباشیر به
قلبی حتی اعلم انه لن یضییعی الا ما کتبت له و رجی من العیش بما
قسمت له یا ارحم الراحمین یا عدلی فی کربتی یا صاحبی فی شدتی
یا ولی فی غیبتی یا غایبی فی رغبתי انت الشارح عورتی و الایمن عی
و المقبل عشرتی یا غفر لی خطیبتی یا ارحم الراحمین و اما ادب افطار
ست است که اول نماز را بخواند و بعد از آن افطار کند و اگر آنکه
انتظار او بر نهد یا آنکه کوسنی یا تشنگی بر او غالب باشد و مانع حضور
قلب باشد در نماز که در این دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر

یا صاحبی

و در وقت افطار سون انا انزلنا خواندن سنت است چنانچه در احادیث
و از حضرت رسول منقولست که هر که در وقت افطار بگوید یا عظیم
یا عظیم انت الی لا اله الا انت اغفر لی الذنب العظیم ان لا یغفر
الذنب العظیم الا العظیم از کاهان بیرون آید مانند روزی که از مقام
متولد شده است از حضرت امام حسن منقولست که هر روز در این
در وقت افطار دعا میخواند بهیت پس باید در لقمه اول بگوید یا عظیم
الرحیم یا واسع المغفرة اغفر لی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام
موسى منقولست که در وقت افطار بگوید اللهم لك صمت و علی
رزقك افطرت و علیک توكلت یا خدا عطا کند بتو ثواب هر کس که
در این روز خون داشته است در روایت دیگر منقولست که حضرت
امیر المؤمنین در وقت افطار بدو زانو می نشستند و چون خواند
مینکذا شنید مینگفتند اللهم لك صمتنا و علی رزقك افطرتنا فقبلة
منا انک انت الیمیع العظیم و در احادیث معتبر وارد شده است
که حضرت سالت بنیام افطار مینکردند برخما و اب یا برطی و اب
در حدیث دیگر منقولست که از حضرت در وقت افطار ابتدا بجلو میفرمودند
و اگر بنیام افطار مینکردند یا قد یا خرم افطار مینکردند و اگر حاضر نبود
با بنیم کرم افطار مینکردند و بنیم میزدند که اب بنیم کرم یا ک مینکند
معدن را و قوه میدهد حدقه را و بیندازد یاد مینکند و کاهان را
مینشوید و عروق را ساکن مینگرداند و صفرائی غالب را و قوه میندازد

و قطع نمیکند بلبغم را و اطفای حرارت نمیکند و صداع را بر طرف
 نمیکند و ایضا از حضرت رسول ص منقولست که هر که بر خرمای حلال
 افطار کند ثواب نمازش چنان صد برابر مضاعف گردد و از حضرت
 صادق منقولست که افطار کردن باب کاهان دل را میشوید و در
 حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المومنین ع دوست میداشت که
 افطار فرمایند پیشرو از حضرت امام رضا منقولست که هر که در وقت
 افطار یک کرده نان تصدق کند بر مسکینی خدا کاهان روزیایم و ثواب یک
 بنده ازاود کردن از فرزندان اسمعیل در نامه اعمال و ثواب
 شود و بهترین اعمال در روزها و شبها ما مبارک رمضان است و در قرآن
 و بیابا باید خواند چون قرآن در اینها نازل شده است و در حدیث
 که هر چیز را بهار دینست بهار قرآن ما مبارک رمضان است در ماهها
 دیگر در هر ماه یک ختم سنت است و اقلش شش روز است در ما مبارک
 رمضان هر سه روز یک ختم سنت است اگر هر روز یک ختم تواند کرد
 خوبست در حدیث است که بعضی از ائمه در اینها چهل ختم زیاد میکرد
 و اگر هر چندی ثوابش را بر روح مقدس ما می از ائمه و رسول خدا و ائمه
 زهراء ع هدیه کند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمد و آل او
 بسپار باید فرستاد و استغفار بسپار باید کرد و لا اله الا الله دنیا
 باید گفت و نمازها شب و روز را ترک نباید کرد و در شبها طاق ما
 مبارک غسل سنت است خصوصا شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم

نماز شب در ماه رمضان

و بیست و یکم و بیست و سیم و در دهها آخر در شبها جفت نیز غسل
 سنت است خصوصا شب آخر و در وایتی و از شدن است که در جمیع ماه
 در هر شب غسل مستحبست بسند معتبر از حضرت صاحب الامر منقولست
 که بشیرین نوشتند که در هر شب ما مبارک رمضان این دعا بخوانند که
 دعا اینها را ملائکه میشنوند و بر صاحبش استغفار میکنند و دعا
 اینست اللهم انی افق الشاة بهذا وانت مسدد للصواب و انی
 و ايقنت انك انت ارحم الراحمین فی موضع العفو و الرحمة و اشد العفو
 فی موضع التكال و النقة و اعظم المنجین فی موضع الکبرياء و العزة
 اللهم ادرت فی دعاك و مسئلتك فاستجب یا سميع مدحی
 اجب یا رحیم دعوی و اقل یا غفور عشرتے فکم یا الهی من کبرتے قد
 قوتتها و هویم قد کففتها و عشرتے قد اقلتها و رحمتے قد نشرتها و خلقته
 بالاء قد فککتها الحمد لله الذی لم یخذ صاجته و لا ولد له یکر
 له شهرک فی الملک و لم یکن له و ی من الدل و کبره تکبیر الحمد لله
 یجمع حامدین کلها علی جمیع نعمه کلها الحمد لله الذی لا مضاد له
 فی ملک و لا منازع له فی امر الحمد لله الذی لا شهرک له فی خلقه
 لا شبه له فی عظمته الحمد لله الفاعلی فی الخلق امر و حمد الظاهر
 بالکم محمد الباسط بالجوید الذی لا تنقص خزائنه و لا تزدیک
 کثرة العطاء الاجود و کرمانه هو العزیز الوهاب اللهم انی استلک
 قلیلا من کبر مع حاجتے الیه عظمته و غناک عنه قدیم و هو عظیم

نماز شب در ماه رمضان

نماز شب در ماه رمضان

كثير وهو عليك سهل يسر اللهم ان عفوك عن ذنبي نجا ورك
عن خطيئتي وصحتك عن ظلمي وسرك على قبيح علي وحلمك عن كثير
جرمي غنيد ما كان من خطايي وعدي اطمعني ان اسئلك ما لا استحق
منك الذي رزقني من رحمتك وارزقني من قدرتك وعزفتني من
اجابتك فصرت ادعوك امنا واسئلك مستائلا لا خائفا ولا
وجلا مدلا عليك فيما حدث فيك فان ابطأ حق عبدك فاحمل
عليك ولعل الذي ابطأ عني هو خير لي لعلك يعاقبه الامور فلم
ادموا كبريما اصبر على عبد ايتهم منك على يارب انك تدعوني فاول
عنك وتحبب الي فابغض اليك وتودد الي فلما قبل منك كان
لي التطول عليك فلم تمنعك ذلك من الرحمة والاحسان الي
والفضل علي بخودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجه عليه
بفضل احسانك انك جواد كريم الحمد لله مالك الملك بحري الفلك
مسيح الرباح فالق الاصباح ديان الدين رب العالمين الحمد لله على
رحله بعد عليه والحمد لله على عفو بعد قدرته والحمد لله على طول
انابته في غضبه وهو قادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق باسط
الرزق فالق الاصباح ذي الجلال والاکرام والفضل والانعام الذي
بعد فلا توبى وقرب فيه النجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي لم
لمنازع عباد له ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضد فهم بغيره لا
وقواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي لم ينجب

جِنِّ نَازِبَةٍ وَبَشَرٍ عَلَى كُلِّ شَاوٍ وَأَنَا اِعْبَسُهُ وَبِعَظَمِ الرَّحْمَةِ عَلَيَّ
 فَلَا اُجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ فَبَيْدَتْهَا قَدَ اَعْطَانِي وَعَظِيمَةٍ خُوفِي قَدْ
 كَفَانِي وَبُحْبُوحَةٍ مَوْفَقَةٍ قَدَارَانِي فَأَتْبَعِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَادْكُنْ مُسَبِّحًا اَلْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَا تُهْنِكُ حُجَابُهُ وَلَا يَغْلِقُ بَابُهُ وَلَا يَزِدُّ سَأَلُهُ وَلَا يُخَيِّبُ اَسْأَلُهُ
 اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْكَافِرِينَ وَيُنَجِّي الصَّالِحِينَ وَتَرْفَعُ الْمِصْصَعَيْنِ
 وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيَهْلِكُ مَلُوكًا وَيَسْخَلُفُ اَحْرَارًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ فَاجِبِ
 الْجَبَابِ مِنْ مَنِيْرِ الظَّالِمِينَ مَذْرُوكِ الْمَذْرُوبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَاحِبِ الْمَنَافِعِ
 مَوْضِعِ حُلَاكِي الظَّالِمِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ
 رَعَدَ السَّمَاءُ وَسَكَنَهَا وَتَرَجَّتْ اَلْأَرْضُ وَخَارَها وَتَوَجَّحَ الْجَارُ وَمَنْ
 يَسْجُدُ فِي عَمَرِهَا اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ
 هَدَانَا اللهُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَرَزَقَ وَلَا يَرْزُقُ وَطَعِمَ
 وَلَا يَطْعَمُ وَيَمَيِّتُ اَلْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَةَ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ اَمْرِهِ
 هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ اَيُّهَا
 وَصِيَّتِكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبْلِغِ
 رِسَالَتِكَ اَفْضَلُ وَاَحْسَنُ وَاجْمَلُ وَآكِلُ وَارِثُكَ وَأَنْمَى وَأَطْيَبُ
 أَطْهَرُ وَأَيْسَرُ وَأَكْثَرُ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَجَدَّدْتَ وَسَلَّمْتَ
 عَلَى اَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَرُسُلِكَ وَصَفَوْنِكَ وَاهْتَدَى
 الْكَرَامَةُ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ
 رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَآخِرِ رُسُلِكَ وَخَيْرَتِكَ عَلَيَّ

[Faint handwritten Persian text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten Persian script, likely bleed-through from the reverse side.]

294

اسئلك من شرفك يا شرفه وكل شرفك شريف اللهم اني اسئلك
 بشرفك كله اللهم اني اسئلك من سلطانك يا ذو مبدى وكل سلطانا
 واقم اللهم اني اسئلك بسلطانك كله اللهم اني اسئلك من ملكك
 يا خبير وكل ملكك فاجر اللهم اني اسئلك بملكك كله اللهم اني
 اسئلك من جلوك يا علاه وكل علوك عال اللهم اني اسئلك
 بعلوك كله اللهم اني اسئلك من منيك يا قديم وكل منيك قديم
 اني اسئلك بملكك كله اللهم اني اسئلك من ايانك يا كرمها وكل
 ايانك كريمه اللهم اني اسئلك بايانك كلها اللهم اني اسئلك
 بما انت فيه من الشان والجبروت واسئلك بكل شان وحد
 جبروت وحدها اللهم اني اسئلك بما تحبني حين اسئلك فاجبي
 يا الله بكن فتر حاكمه فاذن حق تعالى طلبه لك الله برأوده است
 ادعيته مشهوره مخرجها نيك شيخ طوسي وديكران ازا بوجز فمارونه
 كرده اند كه خضر امام زين العابدين در شبها امام مبارك رضا الكشي
 فاما ينكر دند و چون سحر ميشد اين دعا را بخواند الله لا تو ديني فهو بينك
 ولا تمكروني في حيلتك من اين في الخبر يا رب ولا يوجد الا من عندك
 ومن اين في التجاه ولا استطاع الا بك لا الذي احسن استغنى عن
 عونك برحمته ولا الذي ساء واجترأ عليك ولم يرضك خرج
 عن قدرتك يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب
 عرفتك وانت دلتني عليك ودعوتني اليك ولو لا انت لآذرت

يا الله بكن فتر حاكمه فاذن حق تعالى طلبه لك الله برأوده است ادعيته مشهوره مخرجها نيك شيخ طوسي وديكران ازا بوجز فمارونه كرده اند كه خضر امام زين العابدين در شبها امام مبارك رضا الكشي فاما ينكر دند و چون سحر ميشد اين دعا را بخواند الله لا تو ديني فهو بينك ولا تمكروني في حيلتك من اين في الخبر يا رب ولا يوجد الا من عندك ومن اين في التجاه ولا استطاع الا بك لا الذي احسن استغنى عن عونك برحمته ولا الذي ساء واجترأ عليك ولم يرضك خرج عن قدرتك يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب

ما انت الحمد لله الذي دعوه فيصيني وان كنت بطيئا حين يدعوني
 والحمد لله الذي اسئله فيعطيني وان كنت خجلا حين يستغني عني
 اللهم الذي ناديه كلما شئت فاجبني واجلو به حيث شئت لم يضرني
 شفيق فيقضي حاجتي والحمد لله الذي دعوه ولا ادعونه ولو دعو
 غيره لم يصيبني دعاي والحمد لله الذي ارحم ولا ارحم غيره ولو رجو
 غيره لا يخلت حاجتي والحمد لله الذي وكلني اليه فاكرمني ولم يكلني
 الى الناس فيهنوني والحمد لله الذي يحب لي وهو غني عني والحمد
 لله الذي يحلم عني حتى كافي لا ذنب لي وربي احمدي عندني واسئلك
 اللهم في اجد سبل المطالب اليك مشرقة ومناهل الرجاء اليك
 مشرقة والاسئله بفضلك من املك مباعدة وابواب الدعاء اليك
 للصلار حين مفقوده واعلم انك للراحي بموضع اجابة وللالموقنين
 بمصر صديقاته وان في اللهم الى جودك والرضا بقضائك عوضا
 عن منع الباخلين ومنذ وعافاي ايدي المستأجرين وان الراجل
 اليك قريب المسافة وانت لا تخرج عن خلقك الا ان تفهم الامان
 دونك وقد قصدت اليك بطيبي وتوجهت اليك طاجي وجعلت
 لك استغاثي ويدعائك توسلي من غير استغفار لا سيما عني
 ولا استجاب لعقوك عني بل انتقي بكرمك ويكوفي صدق وعيدك
 وتجاؤي الى ايمان يتوحدك ويغني عن غيرك عني ان لا اربح غيرك
 ولا اله الا انت وحدك لا شريك لك اللهم انت الغافل وقولك

لديك

حين

عن

الاعمال

تفتي

اشهد ان لا اله الا الله
 من ادنى قلوبنا
 شانهما فلهما كاشية
 من ادنى قلوبنا
 شانهما فلهما كاشية
 من ادنى قلوبنا
 شانهما فلهما كاشية

ان الله لا يهدي القوم الظالمين
 ان الله لا يهدي القوم الظالمين
 ان الله لا يهدي القوم الظالمين
 ان الله لا يهدي القوم الظالمين

يا رب عن قبيح ما عندنا نجعل ما عندك وافي حمل يا رب لا تسعه
 جودك او اتي زمان اطول من انائك وما قدر اعمالنا في حجب عيوك
 وكيف نتكبر اعمالا لا تقابل بها كرمك بل كيف يصيب على المؤمنين
 ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوقنا
 يا سيدي لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كفت عن تملقك لنا
 انتهى الى يا سيدي من المعرفة هو ذكرك وكرمك وانت الفاعل لما نشاء
 تعذب من نشاء بما نشاء كيف نشاء وترحم من نشاء بما نشاء كيف
 نشاء ولا تشل عن فعلك ولا تنزع في ملكك ولا تشار في امرك
 ولا تضاد في حكمك ولا تعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق
 والامر تبارك الله رب العالمين يا رب هذا مقام من لا ذكرك وسجادة
 بكرمك والفا حسانك ونعمك وانت الجواد الذي لا يضيئ عيوبك
 ولا ينقص فضلك ولا يقل رحمتك وقد توفقتنا منك بالصفحة القدر
 والفضل العظيم والرحمة الواسعة افترالك يا رب تخلف ظنونا او
 نجيب ما لنا كلاً يا كريم فليس هذا ظننا بك ولا هذا طعننا فيك يا
 رب ان لنا فيك ملاطمة لا كبر ان لنا فيك رجاء عظيم اعطينا
 ونحن نرجو ان تيسر علينا ودعونا ان نخبر نرجو ان تسحب لنا
 فحق رجاءنا يا مولنا فقد علمنا ما انت ووجب باعمالنا ولكن علمك
 فينا وعلمنا برأيتك لا تصرفنا عنك جنتنا على الرحمة اليك وان كنا
 غير مستوجبين رحمتك فانت اهل ان تجود علينا وعلى المؤمنين

يا رب عن قبيح ما عندنا
 نجعل ما عندك

تبارك يا رب

بسعرة فضلك

يا رب عن قبيح ما عندنا
 نجعل ما عندك

يفضل سعتك فامن علينا بما انت اهل له وجد علينا فافنا نحن اهل
 الى تبارك يا غفار يا غفار اهدنا وبفضلك استغنيانا وبمعينك
 اجتنا وامننا دوننا بين يديك لتغفر لك اللهم فيها ونوبنا
 تحبب لنا بالنعيم وتعارضك بالذنوب خيمرك الينا نازل وشمرك الينا
 صاعد ولعزرك ولا يزال ملك كرمك يا رب عني كل يوم عمل قبيح فلا
 يمنحك ذلك من ان تحطنا بنعمك وتفضل علينا بالانعام بحال
 ما احلمك واعظمك واكرمك مبديا وبعيدا تفقد سبتنا فوك و
 جل ثناؤك وكرم صناعتك وفعالك انت الهى وسع فضلك واعظم
 جلالنا ان تقايضني بعلي وحطيتني فاعفوا عفو سيدي سيدي
 سيدي اللهم اشغلنا بذكرك واعذنا من سخطك وابخرنا من عذابك
 وارزقنا من مواهبك واتم علينا من فضلك وارزقنا حج بيتك وزنا
 قبر بيتك صلواتك ومعفرك ورحمتك وبركاتك ورضوانك
 عليه وعلى اهل بيته اياك قريب نجيب وارزقنا عملاً بطاعتك
 توفقنا على بركاتك وشدة نيتك اللهم اغفر لي ولوالدي وارحمهما
 كما ربياني صغيراً واخبرها بالاحسان احساناً وبالاستغفار اغفرنا اللهم
 اغفر للمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات وتابع بيتنا ودينهم
 بالخير اياك اللهم اغفر محبتنا وسيدتنا واهلنا واهلنا واهلنا
 صغيرنا وكبيرنا وجماعتنا واهلنا واهلنا واهلنا واهلنا واهلنا
 وحسنوا لخسرنا مهيئنا اللهم صل على محمد وآل محمد واخبرهم في غير ما كتبه

يا رب عن قبيح ما عندنا
 نجعل ما عندك

يا رب عن قبيح ما عندنا
 نجعل ما عندك

ما أفتني من أمر دنياي وأخرتي ولا أسطر علي من لا يرجمني ولا يجعل علي
 منك وأقرب باقية ولا تسلبني صالح ما أعتبت به علي وأرزقني من قليل
 زرقا واسعا حلالا طيبا اللهم وأوسني محرابك واحتضني عنقك
 وأكلني بكلا ثيابك وأرزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام
 ويا من قبليك والائمة عليهم السلام ولا تخلفني يا رب من تلك الشاهد
 الشريفة والمواقف الكريمة اللهم تب علي محبي لا تعصيك ولا تحب
 أنجر والعمل به وحشيتك بالليل والنهار أبدا ما ابتغيته يا رب
 العالمين اللهم أنت كلنا قلت قد تهتات وتعبت وقت للصلاة بين
 يديك وناجيتك لفتت علي نعا إذا أنا صليت وسلبت مناجاةك
 إذا أنا ناجيتك ما لي كلما قلت قد صليت سررتني وقرب من جاليس
 التوايين فجلسي عرست لي ليلة أزالك قددي وحالت بيني وبين جدي
 سيدي لعلك عن بابك طرفتي وعن خديك بختيتي أو لعلك تبتني
 مستخفا عني فاقصيتني أو لعلك رايتني معرضا عنك فقلبتني
 أو لعلك وجدني في مقام الكاذبين فوصفتني أو لعلك رايتني فغيرتني
 لئلا أتلك فخرتني أو لعلك قد فتنتني من جاليس العلماء فخذلتني أو لعلك
 رايتني في الغافلين فمن رحمك أيسني أو لعلك رايتني ألف جاليس
 البطالين فبيني وبينهم خلستني أو لعلك لم تحب أن تسمع دعائي فاعتد
 أو لعلك محرمي وجبرني كافتيتني أو لعلك بغلة حياتي منك جانتني
 فإن عفوت يا رب فطال ما عفوت عن المذنبين قبل لأن كرمك

هذا ما كان عليه
 من العجز والضعف
 والافتقار إلى الله
 تعالى في كل وقت
 وحين يحتاج إليه
 في كل حاجة
 من دنياه وآخرته
 والافتقار إلى
 خلقه في كل وقت
 وحين يحتاج إليه
 في كل حاجة
 من دنياه وآخرته

أي رب يجل عن مكانات الفقيرين وأنا عائد بفضلك هاربا منك
 إليك تنصرت ما وعدت من الصبح عن حسن بك طارا الهوانت وسع
 فضلا وأعظم جلا من أن تقايني علي أو أن تسرني خطيتي وما أنا
 يا سيدي وما حظي هبني بفضلك يا سيدي وصدق علي بقول
 أي رب وجل لي بسترك وأعف عن قوتني بكرم وجهك سيدي أنا
 الصغير الذي ربيتني وأنا الجاهل الذي علمتني وأنا الضال الذي
 هديتني وأنا الوضيع الذي رفعتني وأنا الخائف الذي آمنته وأنا
 الجائع الذي أشبعته والطشان الذي رويتني والعارى الذي
 كوتته والفقير الذي أغنتني والضعيف الذي قوتته والدليل
 الذي أغزته والتقيم الذي شقيته والشاكر الذي أعطيتني والمذنب
 الذي سترته والخطي الذي أفلته وأنا القليل الذي كثرتني
 والمستضعف الذي نصرته وأنا الظريف الذي أويتني وأنا يا رب
 الذي لم استحيك في الخلاء ولم أراغبك في الملاء أنا صلي الله
 العظمي أنا الذي علي سيده اجترأ أنا الذي عصيت جبار السما
 أنا الذي أعطيت علي معاصي الجليل الرشي أنا الذي حين بُيرت
 بها خرجت ليها السعي أنا الذي أهلتني فما ازعوت وسرت
 علي فما استحييت وعملت بالمعاصي فعدتني وأسقطتني من
 عينك فما باليت فجليلك أهلتني وبسترك سترتني كأنك
 اغفلتني ومن عفو يا رب المعاصي جنتني حتى كأنك استحييتني لم

جاءنا الذين و
 حلت بك

هذا ما كان عليه
 من العجز والضعف
 والافتقار إلى الله
 تعالى في كل وقت
 وحين يحتاج إليه
 في كل حاجة
 من دنياه وآخرته
 والافتقار إلى
 خلقه في كل وقت
 وحين يحتاج إليه
 في كل حاجة
 من دنياه وآخرته

المعاصي جليل

الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...
الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...
الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...

أَعْصَيْتَ حِينَ عَصَيْتَكَ وَأَتَا بِرُؤُوسِكَ جَاخِدًا وَلَا يَأْمُرُكَ سَتِغْفِرُكَ
لِعَفْوَتِكَ مُعْرِضًا وَلَا لَوْ عَيْدَكَ مَتَّاعًا وَلَكِنْ خَطْبَتُهُ عَرَضَتْ وَ
سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَتْنِي هَوَايَ وَأَعَانَتْنِي عَلَيْهِمَا شَيْعُوهُ وَغَرَبَتْ سِتْرُكَ
الْمُرْخِي عَلَى قَدْرِ عَصَيْتِكَ وَخَالَفَتْكَ جَهْدِي فَأَلَانَ مِنْ عَذَابِكَ
مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَمِنْ أَيْدِي أَلْحَمَاءٍ عَدَامًا مَنْ يَخْلُصُنِي وَيَجْلِي مَنْ أَقْبِلُ
إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ جَبَلَكَ عَنِّي فَوَاسُوا أَنَا عَلَى مَا لَبِصْتُ كَمَا بَكَ مِنْ عِلْمِي
الَّذِي لَوْلَا مَا أَرَادَ مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ يَأْتِي عَنِ
الْقَنُوطِ لَقَطِطْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاكَ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَا
رَاجٍ اللَّهُمَّ بِدِقَّةِ الْإِسْلَامِ أَوْسَلُ إِلَيْكَ وَخَيْرُةِ الْفَرَانِ عَقِيدَةً
وَفُجْجَ النَّبِيِّ الْأَتَمِّ الْفَرَسِيِّ لَهَا يَتْبَعِي الْعَرَبِيَّةَ التَّهَامِيَّةَ الْمَكِّيَّةَ الْمَدِينِيَّةَ
عَلَيْكَ وَالْهَرَوِيَّةَ لَدَيْكَ فَلَا تُؤْخِشْ سَبِينًا مِنْ إِيْمَانِي وَلَا جَمْعًا
تَوَالِي تَوَابٍ مِنْ عِبَادَتِكَ فَإِنْ قَوْمًا آمَنُوا بِالْإِسْلَامِ لِيَجْتَنِبُوا رِجَاءَ
فَادْرِكُوا مَا آمَنُوا وَأَنَا أَمَّا بِكَ بِالْإِسْلَامِ وَفُلُونَا لِنَعْفُو عَنَّا قَادِرٌ
بِنَا مَا آمَنَّا وَنَبَيْتَ رَجَاءَ لَكَ فِي صُدُورِنَا وَلَا نَزَعُ فُلُونَا بَعْدَ إِهْدَانَا
وَقَبْلَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً أَنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوْعَرْتَكَ لَوْ أَنْتَ تَهْتَمُّ بِمَا نَزَحَ
مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَيْتَ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أَلْهِمَ قَلْبِي سَيِّدِي مِنَ الْعَرَفَةِ
يَكْرَمُكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَى مَوْلَاهُ وَالْمَوْلَى مِنْ
بَلْعِي الْخَلْقُ إِلَى الْإِلَهِ الْخَالِقِ الْغَنِيِّ الْقَوِيُّ نَتَقِي بِالْأَصْفَادِ وَمَنْعَتِي سَيِّدِكَ
مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَدَلَّتْ عَلَى فَضَائِحِي عُيُونُ الْعِبَادِ وَأَمْرِي بِالْإِ

الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...
الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...
الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...

وجه:

النَّارِ وَجَلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَحْمَةً مِنْكَ وَمَا صَرَفْتَ
تَأْمِيلِي لِعَفْوَتِكَ وَلَا أَخْرَجْتَ جَبَلَكَ عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا أُنْبِي إِلَّا بِأَدْيَاكَ عَذَابًا
وَسِتْرِكَ عَلَى فِي دَارِ الدُّنْيَا يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْ
جَبَلَ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَالْبَرِّ خَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَحَاطِمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَانْقَلِبْ إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَاعْبُدْكَ الْبُكَاءَ
عَلَى نَفْسِي قَدْ أَفْقَيْتُ بِالتَّوْبَةِ الْأَمَالَ عَمْرِي وَقَدْ نَزَلَتْ نَفْسِي لَدُنْكَ
مِنْ خَيْرِي مَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَى نَيْلٍ حَالِي إِلَى قَبْرِ
لَمْ أَمُتْ لِرُقْدَتِي وَلَمْ أَقْشِرْ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِنَفْسِي وَمَا لِي لَا أَبْكِي
لَا أَذْهَبُ لِمَا يَكُونُ مَصِيبِي وَارَى نَفْسِي تَحَارُغِي وَأَيَّامِي تَحَارُغِي
قَدْ خَفَّتْ عِنْدَ رَأْسِي أَلْحَمَةُ الْوَيْتِ فَمَا لِي إِلَّا أَبْكِي أَبْكِي خُرُوجَ نَفْسِي لَكَ
إِطْلَعِ قَبْرِي أَبْكِي لِيَصْنُقْ لِحْدِي أَبْكِي لَسْوَالِ مُنْكَرٍ وَبِكْرٍ أَنَا يَا أَبْكِي لِحْدِي
مِنْ قَبْرِ عَمْرِي أَنَا ذَلِيلٌ لِحَالِي أَقْبِلْ عَلَى ظَهْرِي أَنْظِرْ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَشِمَائِلِي
عَنْ شِمَائِلِي إِذَا الْخَلَاقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يَغْنِبُهُ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ يَسْفِرُهُ ضَاحِكٌ مَسْتَبْشِرٌ وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
غَمْرَةٌ تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ وَذَلِكَ سَيِّدِي عَلَيْكَ مَعُونٌ وَمُعْتَمِدِي وَرَجَاءُكَ
وَتَوَكُّلِي وَرَحْمَتِكَ بَعْلِي نَصِيبِي وَرَحْمَتِكَ مِنْ تَشَاءٍ وَنَهْيِكَ كَرَامَتِكَ
مِنْ تَجِبِ فَلَاكِ الْحَمْدُ عَلَى مَا نَقَيْتَ بَيْنَ الشَّرِّ قَلْبِي وَكَأَنَّكَ الْحَمْدُ عَلَى لُحْمِ
إِسَانِي فَبَلِّسَانِي هَذَا الْكَمَالَ أَشْكُرُكَ أَمَّ بِنَايَا جَهْدِي فِي عَمَلِي
وَمَا قَدَّرَ لِيَانِي يَا رَبِّ فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَمَا قَدَّرَ عَلَيَّ فِي جَنْبِ نَهْيِكَ وَ

الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...
الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...
الحمد لله الذي جعل هذا الشهر من جملة شهوره المباركة...

احسانك الى الا ان جودك ببط امل وشكر لك قبل على سيدي اليك
 رغبتي ومنك رغبتي اليك تا ميني قد ما فني اليك امل وعلمك
 يا واحدي عكفت همتي وفيها عندك انبسطت رغبتي ولك خاف
 رجائي وخوفي وبك انت محبتي واليك القيت بيدي وبجمل احمدي
 مددت رغبتي يا مولاي بذكرك عاش قلبي وبمناجاتك بردت لم
 الحوق عني يا مولاي ويا مؤملي ويا منتهى سؤلي وفرف بني وبين
 ذنبي الما بعلي من لزوم طاعتك فانما استلك لقديم الرجاء فيك
 وخوفك اليك وعظيم الطمع منك الذي اوجبت علي نفسك من الزاوة
 والرحمة والامر لك وحدك لا شريك لك والخلق كله عيالك و
 في قضيتك وكل شئ خاضع لك تباركت يا رب العالمين الهى رحمتي اذ
 انقطعت حجتى من كل عن جوابك لسانى وطاش عند سؤلك اياى الهى
 عظيم رجائى ولا تخيبني اذا استندت فاقبى اليك ولا تردني بجهلى ولا
 تمنعني لعلك صبري واعطني لفقري وارحمني لصغى سيدي عبادك سعة
 ومعولي ورجائي ونوكل ورحمتك تغلفني وفيها لك بط رحمتي
 اقصد طلبتي بكرمك اى ربيا تفتح دعائى ولديك انجوا فاقبى
 بغيرك اجبر عيالى وثقت ظل عفوكم فاقبى طالى جودك وكرمك
 ارفع بصري والى معروفك اذ لم نظري فلا تخزني بالشار وانت مخرج
 امل ولا تشكيتى المداوية فانك ووعيتى يا سيدي لا تكذب ظني
 بل احسانك ومعروفك فانك شقي ورجائي ولا تخزني ثوابك فانا

صلى على محمد وآله

منه

عن ابن عباس عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم
 ان من اذنب ذنبا لم يغفر له الا ان يعترف به

العارف بقبحه الهى ان كان قد ذنا اجل ولا يقرب منك على قد
 جعلت لا غير افر اليك بذنبي سائل على الهى ان عفو من ولي
 منك بالعمو وان عذبت من اعدك منك في الحكم ارحم في هذه الدنيا
 غيبي وعند الموت كرمي وفي القبر وجدني وفي اللحد وحشي واذا نزلت
 للحساب بين يديك ذل موقعي واغفر لي ما خفي على الاديبيين من
 علي وادم لي ما لم يسترني وارحمي صريعا على الفراش قبلتي يدي
 اجبتى فضل على ممدودا على المغسل بعثاني صاخر خجرتي وتحن على
 بحولا قد تناول الا فر باة اطراف جنازي وجد على منقولا قد ترك
 بك وجداني خجرتي وارحم في لك البيت الجدي عني حتى لا استا
 بغيرك يا سيدي فانك ان وكلتني الى نفسي هلكت سيدي فمين
 استغثت ان لم تغلبي عثرتي والى من افرع ان فقدت عنايتك في
 ضجعتي والى من الفحي ان لم تنفوس كرمي سيدي مني ومن رحمتي ان
 لم ترحمني وفضل من اؤمل ان عذبت فضلك يوم فاقبى والى
 من الفراز من الذنوب اذ انقضى اجل سيدي لا تعذبني وانا ارجو
 الهى بحق رجائي وامن خوفي فان كثرت ذنوبي لا ارجو فيها الا عفو
 سيدي انا استلك ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل الغفر
 فاغفر لي واليسني من ظلمك ثوبا يغلي على الذنوب واليهاب و
 تغفر هالي ولا اطالب بها انك ذو من قديم وصنح عظيم ونجا وزي
 الهى انت الذي تفيض بيبيك على من لا يثلك وعلى الجاحدين

اللهم فاقم

قبلتي

اللهم

عن ابن عباس عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم
 ان من اذنب ذنبا لم يغفر له الا ان يعترف به

خال تحب ان يكون عليهما احد من اوليائك وارضاهالك ثم جعلها
 لي خيرا من الف شهر وازرقني فيها افضل ما رزقت احدا من بلغته
 اياها واكرمته بها واجعلني فيها من عتقائك من جهنم واطفئ
 من النار وسعداء خلقك بمغفرتك ورضوانك يا ارحم الراحمين
 اللهم صل على محمد وال محمد وازرقنا في شهرنا هذا الجدة والخير
 والقوة والنشاط وما نحب وترضى اللهم رب الفجر والليل عشرين
 والوتر ورب شهر رمضان وما انزلت فيه من القرآن ورب جبرئيل
 وميكائيل واسرافيل وجميع الملائكة المقربين ورب ابراهيم واسحق
 ويعقوب ورب موسى وعيسى وجميع النبيين والمرسلين
 ورب محمد خاتم النبيين صلواتك عليهم وعليهم اجمعين وسلك
 بحجهم عليك وبحجك العظيم عليهم لما صليت عليهم واليه وعليهم
 اجمعين ونظرت الى نظرة رحمة ترضى بها عني رضى لا يسخط علي
 بعد ابدا واعطيني جميع سؤلي ورغبتني وانبتني وارادني وصر
 عني ما اكن واحذر ولتأف علي نفسي وما لا اتأف وعن اهلي وولي
 واخواني وذريتي اللهم اليك قردنا من ذنوبنا فانا تائبين و
 تب علينا مستغفرين واغفر لنا معوزين واعذنا مستجيرين و
 اجرنا مستسلمين ولا تخذلنا وارهبين وامنا راغبين وشقيقتنا
 سائلين واعطنا انك سميع الدعاء فرب محجب اللهم انت ربي
 وانا عبدك والحق من سئل العبد ربه ولم يسئل العباد شيئا

كتبه شيخنا
 في شهر رمضان

هذا الدعاء
 من كتاب
 الدعوات
 في شهر رمضان

كثيرا وجودا يا موضع شكوى السائلين ويا منتهى حاجة الراغبين و
 يا غياث المستغيثين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ملجأ الملهدين
 ويا صريح المستصرخين ويا رب المستضعفين ويا كاشف كرب
 المكروبين ويا فارح هم المهتمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله
 يا رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين صل على محمد وال محمد واغفر لي ذنوبي
 وعيوني واسألي وظلمي وجرمي واسألي على نفسي وازرقني من فضلك
 ورحمتك فانه لا يملكهما غيرك واغفر عني واغفر لي كلما سلف
 من ذنوبي واعصمني فيما بقي من جهنم واسئلك وعلى والدتي و
 ولدتي وقوايتي واهلي واهلي ومن كان مني بسبيل المؤمنين و
 المؤمنات في الدنيا والاخرة فان ذلك كله بيدك وانت واسع الغفران
 فلا تخيبني بسببدي ولا ترد دعائي ولا ترد يدي الى خير حتى تقبل
 ذلك في استجيب لي جميع ما يسئلك وتريدني من فضلك فانك
 على كل شيء قدير ونحن اليك راغبون اللهم لك الاسماء الحسنى و
 الامثال العليا والكبرياء والالا اله اسئلك باسمك يسو الله
 الرحمن الرحيم ان كنت فضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح
 فيها ان ضللي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
 في السعداء وروحي مع الشهداء واجساني في عليين واسألك
 مغفوت وان تهب لي قبيلا ثباتا في قلبي ايماننا لا يشوبه شك
 ورضا بما قسمت لي وانني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفي

هذا الدعاء
 من كتاب
 الدعوات
 في شهر رمضان

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الدِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْيَاءِ
 كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ
 اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي
 لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يَبْصُرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا خَلَقَ سَبْعَ أَرْضِينَ وَ
 يَبْصُرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تَذْكُرُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يَذْكُرُ الْأَبْصَارَ
 وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تَعْنِي بَصَرُهُ الظُّلُمَةُ وَلَا يَسْتَعْمِرُ مِنْهُ يَدٌ وَلَا
 يُوَارِي مِنْهُ جَدَارٌ وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ جَبَلٌ مَا
 فِي صُلْبِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَعْمِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ
 وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُ كُرْسِيَّ الْأَرْضِ
 كَيْفَ بِنَاءً لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الدِّمِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسْجِئُ الرِّجْدَ
 يَجْعَلُ وَالْمَلَائِكَةَ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ
 وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ كَثْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ يَكْبِتُ
 وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ يَهْدِيهِ وَيَنْقُطُ أَوْقٌ عَلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا
 يَغْرُبُ عَنْهُ مَرْقَلٌ ذَرَفَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ

وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابِ يَمِينِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الدِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحِلُّ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَقْضِي الْأَرْحَامُ
 وَمَا تَزِدُّهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ عِنْدَ مَقْدَارِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الشَّعْبِ
 سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَعَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَّزَهُ وَمَنْ هُوَ سَتِّخِفَ بِاللَّيْلِ سَارًّا
 بِالنَّهَارِ لَمْ تُعْقِبَاتٍ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 اللَّهُ الَّذِي يُهَيِّئُ الْأَحْيَاءَ وَيَمْحِي الْمَوْتِ وَيَعْلَمُ مَا تَقْضِي الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَ
 يُقَرِّبُ الْأَرْحَامَ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُعَيَّنٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الدِّمِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ نُورِي الْمَلِكِ
 مَنْ نَشَاءُ وَنَنْزِعُ الْمَلِكِ مَنْ نَشَاءُ وَنُعْزِزُ مَنْ نَشَاءُ وَنُزِيلُ مَنْ نَشَاءُ
 يَدُكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُنْجِي الْيَتَامَى فِي النَّهَارِ وَتُنْجِي السَّيِّئَاتِ
 فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ
 نَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الدِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الدِّمِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْيَاءِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ يَبْصُرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ مَا خَلَقَ سَبْعَ أَرْضِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ يَبْصُرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تَذْكُرُهُ الْأَبْصَارُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَهُوَ يَذْكُرُ الْأَبْصَارَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تَعْنِي بَصَرُهُ الظُّلُمَةُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا يَسْتَعْمِرُ مِنْهُ يَدٌ وَلَا يُوَارِي مِنْهُ جَدَارٌ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ جَبَلٌ
 سُبْحَانَ اللَّهِ مَا فِي صُلْبِهِ وَلَا قَلْبٌ
 سُبْحَانَ اللَّهِ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا جَنْبٌ
 سُبْحَانَ اللَّهِ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَعْمِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُ كُرْسِيَّ الْأَرْضِ كَيْفَ بِنَاءً
 سُبْحَانَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ الدِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا
 سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَيُسْجِئُ الرِّجْدَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ يَجْعَلُ وَالْمَلَائِكَةَ مِنْ خِيفَتِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ كَثْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ يَكْبِتُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ يَهْدِيهِ وَيَنْقُطُ أَوْقٌ عَلَيْهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَغْرُبُ عَنْهُ مَرْقَلٌ
 سُبْحَانَ اللَّهِ ذَرَفَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ

الله فارق الحجة النوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق
ما يرى وما لا يرى سبحان الله ماذا كلما به سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذي غنى مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر
والبحر وما يتقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض ولا
رطب ولا يابس الا في كتاب مبين سبحان الله باري السم سبحان الله
المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فارق الحجة النوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان
الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله ماذا كلما به سبحان الله
رب العالمين سبحان الله الذي لا ينجي مدحه القائلون ولا ينجي
بالاثر الشاكرين والعابدون وهو كما قال وفوق ما نقول والله سبحانه
كما اتنى على نفسه ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه
السموات والارض ولا يؤده حططهما وهو العليم العظيم سبحان الله
باري السم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان
الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فارق الحجة النوى سبحان
الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
ماذا كلما به سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما بين
في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يغفل
ما بين في الارض وما يخرج منها عما ينزل من السماء وما يعرج فيها
ولا يغفل ما ينزل من السماء وما يعرج فيها عما يلي في الارض وما يخرج

منها ولا يَنْفَعُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَنْفَعُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ
شَيْءٍ وَلَا يَحْفَظُ شَيْءٌ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يَأْوِيهِ شَيْءٌ وَلَا يَبْدُلُهُ شَيْءٌ لَكِنْ كُلُّ
شَيْءٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الدِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَارِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَلَمَتْهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكُوتِ رِيسًا أُولَئِكَ أَشْوَاعُ
مَشْنُوِي وَفَلَاث وَرِبَاعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا دِشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
مَا يَفْقَهُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ
مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الدِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَارِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَلَمَتْهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ الرَّابِعُ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا اِدْنِي
مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنَّمَا كُنَّا نَؤْتِيهِمْ بَيِّنَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ **فَإِذَا** اسْتَجَابَ سَيِّدُكَ ابْنَ صَلَوَاتٍ دُرْدُرُومًا
مُبَارَكًا وَدُرْدُرُومًا جَمْعُهُ دُرْدَامٌ لَنَا نَحْوَانْدَارِ اللَّهُ وَمَا لَكُمْ أَنْ تَصَلُّوا
عَلَى النَّبِيِّ إِنَّمَا الْبَشَرُ أَمْسُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَيْتَ كَمَا

اقاب ضاقت في الدنيا

وَالْأَلَاءِ وَغَادٍ مِنْ عَادَةٍ وَجَعَلَ قَوْمَهُ اللَّهُ صِلَ عَلَى الْقَائِمِ
 الطَّاهِرِ ابْنِي نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى رَقِيبَةِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ
 أَذَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى أُمَّ كَلْبُومَ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ
 أَذَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى ذُرِّيَةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اخْلُقْ نَبِيَّكَ
 فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ يَكُنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ
 وَمَدَدِهِمْ وَأَنْصَارِهِمْ عَلَى الْيَقِينِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ لِنَبِيِّكَ
 وَوَرِثَتِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِأَسْ
 كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَائِيٍّ أَنْتَ أَخَذَ بِنَاصِيئِهِمَا إِنَّكَ أَنْتَ أَشَدُّ بَأْسًا
 أَيْدِي تَنْكِحُ الْأُذُنَ وَدِرَاقَالٍ وَبَعْضُ أَرْزَاقِهَا دِيكَرُ غَا زِخْرٍ عَلَى الْخَيْرِ
 تَأْخِضُ أَمَامَ حَسَنِ عَيْنِ كَرِيٍّ بِمَا عَلَى مِنْ ظُلْمَةٍ جَنِينٍ اسْتَعْلَى مِنْ
 شِرْكٍ فِي رُبِّهِ وَأَزْجَلُهُ دَعَا هَاهُ وَوَمَا مَبَارَكُ رَمَضَانَ دَعَا يَسْتَكْ
 سِيدِنِ طَاوُسٍ فَضِيلَتِ بَيْتِنَا أَنْ هَذَانِ رَوَايَتُ كَرِيمَةٍ أَيْتُ فِي دَر
 اسْتَجَابَتْ دَعْوَاتُ بَحْرِيَّةٍ فِي رَمَضَانَ مِنْ عَالِيَةِ شَيْئِ اسْتِغْفَارٍ **وَمَا أَيْتُ**
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سَمِعْتُهُمَا** اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَهْلَاءِ وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهَيْئِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ
 جَلِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 جَمَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ
 كُلِّهِ **سَمِعْتُهُمَا** **يَكُونُ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد
 وآل محمد الطاهرين
 وسلم

وَمَا أَيْتُ
 بهي

كَمَا وَعَدْتَنِي **يَكُونُ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ
 عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ نُورِكَ بِأَنُورِهِ وَكُلِّ نُورِكَ بِنُورِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا **يَكُونُ** **سَمِعْتُهُمَا** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
 فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **يَكُونُ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَرَامَتِكَ بِأَكْرَمِهَا
 وَكُلِّ كَرَامَتِكَ كَرِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَرَامَتِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ كَلَامَتِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ كَلَامَتِكَ كَلِمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا **يَكُونُ** **سَمِعْتُهُمَا** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
 أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **يَكُونُ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ غَرَّتِكَ
 بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ غَرَّتِكَ غَرِيزَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغَرَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَسِيَّتِكَ مَا ضِيءُ اللَّهِمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغَدْرِكَ الْخَوِ
 اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُتَطِيلَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِغَدْرَتِكَ كُلِّهَا **يَكُونُ** **سَمِعْتُهُمَا** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
 أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **يَكُونُ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ
 بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِعٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَوْضَاهِ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

رمضان

بقولك كله اللهم اني استسلك من مسالكك يا حيها اليك وكل مسلك
 حبيبه اليك اللهم اني استسلك مسالكك كلها **بين** ستمترية **بكون**
 اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني **بين** **بكون** اللهم اني
 استسلك من شرفك يا شرفه وكل شرفك شرفي اللهم اني استسلك
 بشرفك كله اللهم اني استسلك من سلطانك يا ذا ومير وكل سلطان
 دائم اللهم اني استسلك بسلطانك كله اللهم اني استسلك من
 ملكك يا خيرة وكل ملكك فاجرا اللهم اني استسلك بملكك كله
بين ستمترية **بكون** اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
بين **بكون** اللهم اني استسلك من علائقك يا علاه وكل علائقك عال
 اللهم اني استسلك بعلائقك كله اللهم اني استسلك من نيك يا فقه
 وكل منك قد علم اللهم اني استسلك من ايمانك يا عجمها وكل ايمانك
 عجمية اللهم اني استسلك بايمانك كلها **بين** ستمترية **بكون** اللهم
 اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني **بين** **بكون** اللهم اني
 استسلك من فضلك يا فضله وكل فضلك فاضل اللهم اني استسلك
 بفضلك كله اللهم اني استسلك من رزقك يا عجمه وكل رزقك
 عام اللهم اني استسلك برزقك كله اللهم اني استسلك من عطايتك
 يا هناد وكل عطايتك هنيئ اللهم اني استسلك بعطائك كله اللهم
 اني استسلك من خيرك يا عجمه وكل خيرك عاجل اللهم اني استسلك
 بخيرك كله اللهم اني استسلك من احسانك يا احسنة وكل احسانك

اللهم اني استسلك من

حسن اللهم اني استسلك باحسانك كله اللهم اني استسلك بما تحب
 به من ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك يا الله اللهم اني استسلك بما
 انت فيه من الشون والجزوات اللهم اني استسلك بكل شان وجبروت
 اللهم اني استسلك بشانك وجبروتك كلها اللهم اني استسلك بما
 تحبني به من استسلك به فاجبني يا الله صل على محمد وال محمد **بين** **بكون**
 كما داري بطلبك بكون اللهم صل على محمد وال محمد وابغني على الدنيا
 بك والتصدقني برسولك والولاية لعلني اكون طالبا والارثما لا
 من ال محمد والبراة من اعدائهم فاني قد رضيت بذلك يا ربنا اللهم
 صل على محمد وال محمد وابغني استسلك خير الخير رضوانك والجنة واجود
 بك من شير الشير سخطك والتار اللهم صل على محمد وال محمد وحظني
 من كل مضبته ومن كل بليته ومن كل عقوبة ومن كل فتنه ومن كل
 بلاه ومن كل شير ومن كل مكروه ومن كل افة نزلت وتنزل من السماء
 الى الارض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا
 الشهر وفي هذه السنة اللهم صل على محمد وال محمد واقبل من كل
 سرور ومن كل بھمة ومن كل استقامية ومن كل فرح ومن كل عافية ومن
 كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل ذرق واسيع حلال طيب ومن كل
 نعمه ومن كل حسنة نزلت وتنزل من السماء الى الارض في هذه الساعة
 وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم
 ان كانت ذنوبي قد اخلقت وجمعت عندك وحالت بيني وبينك او

اللهم اني استسلك من

ومن كل مضبته

نبي

وَأَسْأَلُكَ الْمَوْتَ وَنُفُوسَ خَائِزِي الْجَنَّةِ وَمَالَكَ خَائِزِي النَّارِ
وَالرُّوحَ الْقُدُسَ وَحَمَلَةَ الْعَرْشِ وَمُسْكِرَ وَنَكِيرَ وَعَلَى الْمَلَكَيْنِ الْخَاطِئِينَ
عَلَى الصَّلَاةِ أَلَيْسَ نَجْشَانُ تَصَلِّي بِهَا عَلَيْهِمْ صَلَوةٌ كَثِيرَةٌ طَيِّبَةٌ مُبَارَكَةٌ
ذَلِكَ تَامِيَةً طَاهِرَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَى الْآلِ الْوَالِدِينَ
وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْصِرَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دُعَايَ وَتَقْصِرَ
ذُنُوبِي وَتُخَيِّرَ طَلِبَتِي وَتَقْصِرَ حَاجَاتِي وَتَقْبَلَ قِسْمَتِي وَتُخَيِّرَ مَا وَعَدْتَنِي
تُجِيبُنِي عَنْ رَغْبَتِي وَتُجَاوِزَ عَنِّي حَقِيقتِي وَتُخَفِّضَ عَنِّي ظُلْمِي وَتَقْصِرَ عَنِّي جُزْئِي وَ
تُقْبَلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْزِضْ عَنِّي وَتَرْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَتُعَاوِظْنِي وَلَا تُبْذِلْنِي
تَرْزُقْنِي مِنْ طَيِّبِ الرِّزْقِ وَأَوْسَعِهِ وَأَهْنَأَهُ وَأَمْرَأَهُ وَأَسْبَغَهُ وَكَثْرَهُ
وَلَا تُخَيِّرْنِي يَا رَبِّ إِلَّا لِمَا يَنْفَعُنِي وَتُجَاهِلُ الْكَرِيمِ وَالْفُوزَ بِالْجَنَّةِ وَالْعَقْدَ
مِنَ النَّارِ وَأَقْصِ عَنِّي يَا رَبِّ دِينِي وَأَمَانَتِي وَصُغْ عَنِّي وَرِزْقِي وَلَا
تُجْلِسْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَ
آلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُ مِنْهُ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ
طَرَفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا
مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَتِي إِلَى الْبَرِّ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ
وَهُوَ عِنْدَكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ فَأَمْنٌ بِهِ عَلَى أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا فِيهِمْ عِلِّيِّينَ فَأَرْفَعْنَا وَبُكَارِيْنَ
مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلَسِبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنْ الْجُورِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ وَرَوْحِنَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْ وَلَدَانِ مُخْلِدينَ كَانَهُمْ لَوْ لَوْ تَكُونُونَ فَاحْذَرْنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ
وَمِنْ حُومِ الطَّيْرِ فَاطْعِنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَبِيرِ وَالْأَسْتَبْرِ وَالْأَسْبَرِ
وَلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَحُجَّةِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقِنَا فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ تَوْفِي
لَنَا وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالسَّأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا جَالِسُنَا أَسْمَعَ وَأَسْمِعْ لَنَا
وَإِذَا جَمَعْتَ الْوَالِدِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْغَيْمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنْ النَّارِ
وَأَمَّا نَارُ الْعَذَابِ فَانْكُتِبْ لَنَا فِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ
فِي النَّارِ فَلَا تُفَرِّقْنَا فِي هَوَانِكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تُغْلِبْنَا وَمِنْ الرُّقُومِ وَالْأَقْرَبِ
فَلَا تُطْعِمْنَا فِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهِ فَلَا تُكَبِّرْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَرَوْحِ
الْفُطْرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ إِلَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَوْلَا أَنْتَ
فَتَجِبْنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَيْسَ ثَمَّ شَيْءٌ وَأَرْغِبُ إِلَيْكَ وَلَيْسَ غَيْرُكَ
إِلَّا مِثْلَكَ يَا رَبِّ أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السَّائِلِينَ وَمُسْتَعْنَى رَغْبَةِ الْغَائِبِ
أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِفَضْلِكَ أَمَّا أَنْتَ كُلُّهَا وَأَنْحِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
الْحَرُونَ الْمَصُونِ الْأَعَزَّ الْأَجَلَ الْأَعْظَمَ الَّذِي نَجَّيْتَهُ وَنَهَوَاهُ وَرَفَعْتَهُ عَنْ
دَعَاكَ بِهِ وَسَخَّيْتَهُ دُعَاءَهُ وَحَقَّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا تُخَيِّرَ سَأَلْتَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ نَسَمَةٍ هَوَّلَكَ دَعَاكَ بِهِ عِنْدَ هَوَّلِكَ فِي بَرٍّ أَوْ
أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ فَأَدْعُوكَ
يَا رَبِّ عَالَمٍ مَنْ قَدِ اسْتَدَّتْ فَاقَتَهُ وَعَظُمَ حُومُهُ وَصَغُفَ كَدُّهُ فَأَيَّدْتَهُ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَتَسَبَّحُوا لَهُ بِحَمْدِهِ مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَجِدْ لَهَا هَوْفِيهِ سَأَلْتُكَ وَلَا
لِدُنْيِيهِ غَاوِيٍّ وَلَا لِعَاقِبَتِيهِ مُقْبِلًا غَيْرَكَ هَادِيًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ تَعَوِّذًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْفٍ وَلَا مُسْتَكْرٍ وَلَا مُسْتَحِيرٍ وَلَا مُسْتَغِيرٍ وَلَا مُسْتَغِيرٍ وَلَا مُسْتَغِيرٍ
 فَعَبْرَاتُكَ مُسْتَحِيرَاتُكَ يَا اللَّهُ يَا حَسَنُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 صَلَواتُكَ كَثِيرَةٌ وَطَيِّبَةٌ مَبَارَكَةٌ نَابِيسَةٌ ذَاكِيَّةٌ شَرِيفَةٌ يَا سَيِّدَ الْوَسْطَى
 أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِ هَذَا وَتَرْحَمَنِي وَتَغْفِرَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَطَيِّبِي
 فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْ
 آخِرَ شَهْرِي مَضَانُ حُمْنَةً لَكَ مِنْذُ سَكَنْتِي أَرْضَكَ لِي يَوْمِي هَذَا بَلِ
 اجْعَلْهُ عَلَيَّ أَمَّةً نِعْمَةً وَأَعْمَةً عَافِيَةً وَأَوْسَعَةً رِزْقًا وَاجْرُلْهُ وَأَهْلَهُ اللَّهُ
 إِلَيَّ عَوْدِي بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمَلِكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَقْرِبَ النَّفْسَ مِنْ يَوْمِي هَذَا
 أَوْ تَنْقُضَ نَفْسِي هَذَا الْيَوْمَ أَوْ تَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ تَخْرُجَ هَذَا الشَّمْسُ
 وَلَكَ قَبْلِي تَبَعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَاتِلَنِي بِهَا أَوْ تُؤَلِّجَنِي بِهَا
 أَوْ تُوقِفَنِي بِهَا مَوْقِفَ خَزِيٍّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقِيَامِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لِي لِيَقْبِرَ جُفَاءً وَلِيُحْمَدَ لِي أَتَمَّ الْأَيَّامِ
 وَلِكُرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لَا تُبْلَغُ إِلَّا بِكَ وَطَلَبَةٍ لَا تُقْضَى إِلَّا بِكَ
 اللَّهُمَّ فَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحْمَتِكَ مِنْ
 ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ لَا سِتْجَابَةَ لِي فِيهَا دَعْوَاتِكَ بِهِ وَالْجَاءَ لِي فِيهَا
 فَوَيْسَ بِلَيْتِكَ مِنْهُ يَا مَلِيحًا لِي الْحَدِيدَ لِدَاؤِي كَأَشْفِ الْخَيْرِ وَالْكَرْبِ الْعَظِيمِ
 عَنْ يَتُوبٍ وَمُفْتَرِحٍ يَغْفُوبٍ وَمُنْفَسٍ كَرَبٍ يُوسِفُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفْوَةِ اللَّهُمَّ

أَرْتَبِقُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنْتَ تَقْبِلُ فِي كُلِّ كَرْبٍ وَرَجَائِي فِي كُلِّ شَأْنٍ وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ تَزِلُّ نَفْسِي
 وَعَنْ كَرْبٍ كَرَبٍ يَضْعَفُ مِنْهُ الْفَوَادُ وَيَقِلُّ فِيهِ الْإِحْيَاءُ وَيُجْدَلُ فِيهِ
 الصَّدِيقُ وَيَهْمُثُ فِيهِ الْعَدَاؤُ أَنْزِلْهُ بِكَ وَشَكْوَةَ إِلَيْكَ وَرَغْبَةَ
 رَبِّي فِيهِ إِلَيْكَ عَنْ رِوَالِكَ فَتَرْجِيَهُ وَكُفَّتَهُ وَكُفَّتَهُ فَأَنْتَ وَلِيَّ كُلِّ
 نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ الثَّلَاثَا
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي يَوْمِي هَذَا حَتَّى أَسْأَلَكَ اللَّهُمَّ يَا سَيِّدَ
 بَرَكَتِي يَوْمِي هَذَا وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ وَرِزْقٍ
 وَاسِعٍ جَلَالٍ تَبَسُّطُهُ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَتِي وَوَلَدَتِي وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَهْلِ
 خُرَاتَمِي وَمَنْ أَحَبَّنِي وَأَحَبَّنِي وَوَلَدَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
 النَّفَاثَةِ وَالنَّيْرَانِ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْجَبِينَةِ وَالْعَصْبِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ
 السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ مِنْ أَمْرِي بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ **فِي يَوْمِي**
 سُبْحَانَ حَمْدِ وَابْنِ الْكَرِيمِ **اللَّهُمَّ** أَنْتَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ ﷺ وَلَوْ بِطَيْبَةٍ
 دُرِّيَّةٍ فَغَضِي اللَّهُمَّ إِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ وَخَيْرَكَ مِنْ خَلْقِكَ
 لَا يَرْضَى بِلَا تَعْدَبَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ ذَانِكَ بِمَا لَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
 أَهْلُ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مِنْدُوبًا خَاطِبًا لِي نَادِيًا حَتَّمْتُ فَأَجِبْنِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ
 وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ الْخَيْرِ
 عَلَى نَاقَتِهِ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْهَبَةِ وَنَارِ الْغِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ
 جَامِعًا لِهَؤُلَاءِ عَلَى مِثَرٍ مُتَقَابِلِينَ وَيَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَبَيْنَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خلفها له واما فتح حزن كل محزون واما سهل كل غريب ياراحي في غربة
وفي كل احوال بحسن الخط والكتابة الى يا مفتح ما بين من الصبر والفتح
صل على محمد وال محمد واجمع بيني وبين اجتهتي وقادتي وسيا دني هذا
وموالي يا مؤلفا بين الاحياء صل على محمد وال محمد ولا تقبضني باقطاع
روية محمد وال محمد عني ولا باقطاع رويعي عنهم في كل مسألتك يا رب
ادعوك الي فاستجب طاعتك يا ارحم الراحمين اللهم اني استاك
باقطاع محبي ووجوب محبتك ان تغفر لي اللهم اني اعوذ بك من تزويج
يوم المحنة ومن شر ما بقي من الدهر ومن شر الاعداء وصغير الفتنة و
عضال الداء وخيبة الرجاء وروال النعمة وفجأة النعمة اللهم
اجعل لي قلبا يحشاك كانه يراك الى يوم يلقاك ودوديك كذالك
ديكرهم كاه شدي رؤودها حاجت ضروري بهم رسايند عازا
خواند **فصل ششم** در اعمال مختصه شبها وروزها مخصوص اينها ما كرت
ودر روايتي ارد شده است كه اينجمل بر حضرت عيسى در سيم اينها نازل
شد و روايت ديكر در ششم و روايت معتبر ديكر در دوازدهم شيخ
مفيد نقل كرده است كه در روز ششم اينها ما مون خاين ملعون الجحش
امام رضا بيعت كرد و روايت شده است كه هر كه در ان روز دوزك
نمايكد و در هر زكعت بعد از حمد بيست پنج مرتبه سون قل هو الله احد
بخواند شكر نعمت ظاهر شدن حق المحضر را ذا كرده خواهد بود و روايت
معتبر از حضرت صادق منقول است كه در شب شنبه دوزك نمايكد

[illegible]

و در هر زکعت بعد از خند سون پس و تبارک الذي بيد الملك و قل
هو الله احد و در شب چهاردهم چهار زکعت بدو سلام باين صفت و در
پانزدهم شش زکعت بسه سلام بهمين کیفیت و شب پانزدهم زاليالي
متبرکه که اينست غسل و زيارت حضرت امام حسين ع مستحبست در آن
چنانچه مذکور شد و در حديث معتبر از حضرت صادق منقولست که
حضرت رسول فرمود که هر که در شب نهار رمضان صد زکعت نما بکند
يعني هر دو زکعت بيک سلام و در هر زکعت بعد از حمد ده مرتبه سون و قل
هو الله احد بخواند حق تعالي شاه ملک فرو فرستد بجواب او که دفع کند از او آخر
دشمنان او را از جنبيان و اذميان و در هنگام مرگ او بنی ملک بفرستند که
او را بشارت دهند بيهشت بنی ملک که او را امن گردانند از جهنم
و ايضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب نصف نهار رمضان زيارت مالک خير
بکند و بعد از نما عشاء ده زکعت نما زند قبر آنحضرت بکند و در هر زکعت
سون حمد و ده مرتبه سون قل هو الله احد بخواند بنميرد تا در دخول بيهشت
ملکي چند را که بشارت دهند او را بيهشت و ملک چندين که اينم گردانند
او را از جهنم و شب هفدهم نیز شب نيامنا و کينه و در انبشک حضرت
رسول و بالشکر که در او شش ملاقات کردند در بدر و در روز شهادت
بدر شدند و حق تعالي الشکر آنحضرت را بر کافران نظر فراد و ان اعظم فتوحنا
اسلام بود و غسل و عبادت در ان شب بيهشت عظيم دارد و شنبه روز دهم
اول شبها قدر است و حق تعالي اينفرمايد انما انزلناه في ليلة القدر

ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شب که نوحی تعالی فرمود
عظیم دارد یا تقدیر را مود سال در این شب میشود باز من تنگ میشود
از بسیاری نزول ملائکه و ما ادرناک ما لیکه القدر و چیز نور
اخبار کرده است که چه چیز است شب قدر لیکه القدر و چیز نور
شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عشتا
در هزار ماه تنزل الملائکه و الروح فیها فرود می آید ملائکه و روح که
از همه ملائکه اعظم است و این شب بزرگتر از تمام بر خصلت پروردگار
ایشان من کل امر بسبب تقدیر هر امری حادث میشود و از شدت است
که ملائکه و روح در این شب بر امام زمان نازل میشوند و آنچه از برای
هر کس در این شب مقدّر شد است بر امام اعظم میکنند سلام می
بخشند و طالع الفجر یعنی سیلان شب از جمیع بدنها طالع صبح یا
سلام میکنند بر امام و بر مؤمنان که در این شب عبادت میکنند تا
طالع صبح و میانی و شب و شیعه در شب قدر خلاف بسینا هستند بعضی
ستیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول ص بود و بعد از
ان حضرت بر طرف شد و اکثر ایشان گفته اند که در روز قیامت طاقی است
پس بعضی گفته اند که در تمام سال آنها نیست در همه شبها عبادت باید
کرد تا فضیلت شب قدر را در یاد بیاورد و بعضی گفته اند در ماه شعبان و در
رمضان آنها است بعضی گفته اند شب نیمه شعبان و بعضی گفته اند شب
اول ماه رمضان است بعضی گفته اند شب نیمه است بعضی شب هفتم

و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و سیم و بعضی شب بیست
و نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اکثر ستیان در این زمان اتفاق کرده اند
بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند بر آنکه از شب
نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم بیرون نیست بعضی مردم میان
شب بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری از احادیث معتبره
دلیل میکنند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست این سه شب
نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم را الحیا باید کرد تا فضیلت شب قدر
در یاد بیاورد و در بعضی احادیث معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم
شد است و در بعضی تعیین خصوص بیست و سیم واقع شده است
و منقول است که انشب جمعی است از اعراف بود حضرت رسول ص عرض کرد
که منزل من دور است از مدینه میخواهم شبی را از شما تعیین کنی که
بهتر شبها باشد که در انشب خدمت تو برسم حضرت شب بیست و سیم
از برای او تعیین فرمود و او پیوسته در انشب بخیر و اهل و خدمت خویش
خود داخل مدینه میشود و چون صبح میشود بر میخیزد از بعضی از آنها
ظاهر میشود که هر سه شب قدر را در شب اول تقدیر بر او میشود
و در شب دوم بکثرت عا و عبادات ممکن است بعضی تغییر بیاورد و در
شب بیست و سیم ختم میشود و تغییر بیاورد یا بسیا که تغییر بیاورد یا نشین
مانند از قام پادشاهان که اول تعلیق میشود و تغییر یا سانس بعد
از آن ثبت فایز میشود و تغییرش دشوار تر است اما آنها هم هرگاه از هر

نکردن باز ممکن است تغییر یابد و چون همواره شرف رسید بمنزله
ختم است تغییر در غایت صعوبت است حق تعالی را حکمتها در اینها
بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که بزرگتر مردم مشیت نماز
و سطر که بهترین نمازهاست ساعت استجاب در هر شب در روز
جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک حکمت در مهم سخن
اینها آنست که بر همه شما مقدس الهی و اطلب نمایند و اهتمام در همه نمازها
بکنند و در همه ساعات شب روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال
خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر شبها که احکام
آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتواند بود
مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه کنند مانند بعضی از نفوس شری و ادا
و صیله حصول مطالب نه کنند چنانچه از بلیغ نقل کرده اند و همچنین
شب قدر و ساعت استجاب اگر مخصوص آنها را بدانند ممکن است که امور
غیر مشروع و عیاضی عظیم نسبت به بعضی از مسلمانان استعدا کنند
و اگر مخصوص دانند باید البته استجاب که در دیگر آنکه مغرور با اعمال
خود نکردند و حکمتهای دیگر بینا است که این رساله گنجایش در آنها
ندارد پس باید مؤمن این سه شب احیا کند و اهتمام در عبادت
دعا بکند تا فضیلت شب قدر را بداند و در دو شب آخر اهتمام بیشتر
بکنند و در شب بیست و سیم که احادیث معتبره بینا در تخصیص آن وارد
شده است که شب قدر است و بیشتر بکند و فواید عبادت شب قدر

بینا است از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را در باید بنص
زیاده از ثواب هزار ساله از هشتاد سال است از برای او مقدر
میفرمایند دیگر آنکه چون تقدیر برایت جمیع امور از عمر و مال و فرزند
و عورت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب پیشواصلاح
احوال تمام سال خود را در این شب که ده خواهد بود و ممکن است که
نام او در دیوان اشقیاء نوشته باشند و در این شب تغییر یابد و روز
سعادتمندان نوشته شود چنانچه اینمضمون در اکثر دعاها و احادیث
معتبره وارد شده است دیگر آنکه چون امام و حضرت صاحب الامر
در تمام این شب با ملائکه مقربین مشغول است فوج فوج بخدا می آید
ایند و بر او سلام میکنند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده است
بر او عرض میکنند و از اینست که در چنین شبی یا امام خود نکند
و بگذرد و بر او وارد از حضرت رسول منقولست که چون شب قدر
میشود فرو می آیند ملائکه که در سندهای المنتهی می آید و از جمله ایشان
جبرئیل است و جبرئیل با خود علمهای او و دیگر علم بر قبر منور من نصب
مینکنند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در کوفه
سینا و همچنین از مردم مؤمن وزن مؤمن را مگر آنکه بر او سلام میکنند
و ایضا از حضرت رسول منقولست که هشتاد و هشتاد از بندگان داخل شد
تا مبارک رمضان زینت میکنند چون شب اول تمام میشود پس از آن
عشر میوزد که آنرا امیره میگویند و صدای او در درختان و حلقهها

در کما بهشت این نفع از آن میشود که هر که شنودگان از آن خوش
 آیند تر نفع دشمنند اند پس خوربان اغریها بهشت بیرون می آیند
 و ندامت کنند که آیا کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا با اعمال
 صالحه خود پس از روضه اخرا از بهشت می پرسند که این چه شایسته
 رضوان میگوید بلیک ای بنک و رونا بنک و کاران این شب اول ماه
 روضه است در کما بهشت کسوده شده است بخار و زهره داران امت
 محمد پس حق تعالی میفرماید که ای روضه بکشا در کما بهشت ای ما
 ببند در کما جهنم را از روزه داران امت محمد ای جبرئیل برو و بگوئی من
 و در زنجیر کن شیاطین متمرده را و غلها در گردن ایشان گذار و ایشان
 در کماهای دریا ببند از تا فاسد نکردا نند بر امت حبیب من محمد
 و روز کما ایشان را و حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب شبها امام و
 سه مرتبه ندا میفرماید که آیا سوال کنند هست که سوال او را عطا کنم
 آیا توبه کنند هست که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کنند هست
 که کما هشر یا امرم یکست که قرض دهند بخداوند ما لداری که هر که بپوشد
 نمیشود و وفا کنند است بوعده های خود و ستم نمیکند و فرمود که در
 آخر هر روز از روضه ما روضه در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را
 از امت جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر روز
 هزار هزار کس را از امت جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب عذاب است
 باشند و در شب آخر روز آخر ماه بعد از آنچه در تمام ما آزاد کرده است

از آدمین کند و چون شب قدر میشود حق تعالی امر میکند جبرئیل را که برویز
 بیاید بالشکر عظیمی از ملائکه و با خود علم سبزی بی آورد و بر بالای کعبه
 معطر نصب کند و او ششصد سال دارد و دو بالش نمیکشاید مگر در
 قدر و چون در شب قدر آن دو بالش را نمیکشاید از مشرق و مغرب گذرد
 و بهن میکند جبرئیل املا آنکه را در این شب اطراف بین پس سلام
 میکنند بر هر ایشاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با
 ایشان مضامین میکنند و چون ایشان دعا میکنند ملائکه امین میگویند
 و پیوسته مشغول این کار اند تا طلوع صبح پس چون صبح طالع میشود ندا
 میکند جبرئیل که ای کرم ملائکه روانه جانباستان شوید پس ملائکه
 میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مؤمنان از امت محمد سبحان و
 خدا کما هان همه را امر میزد مگر یک که همیشه شراب خور و با عاق بد
 و مازد ریاشد یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب جمعه
 میشود و از شب چهارمین که بنده خدا اثر بیند هدیه عمل کنندگان را و روضه
 بیخاست و چون با مژده و عید میشود حق تعالی ملائکه بسپارد و جمیع آنها
 میفرستد که زمین بیایند و بر سر کوهها و بارها و راههای ایشانند
 و بیند ای امت محمد بیرون روید بسو درگاه پروردگار که می عطا کما
 بزرگی می بخشد و کما هان عظیم را بی امر میزد پس چون بمصلی میروند بر آنرا
 عید حق تعالی ملائکه میگویند ای ملائکه من چیست برای مزد و درگاه
 عمل خود را بکنند ملائکه میگویند ای خداوند ما و اقای ما اجرای ما کنند

که خردش تمام داده شود حق تعالی مغفایابی بآنگاه که من شما را کوهی بیکم
 که ثواب ایشان از روزه روزها نماز و عبادت شبها ان عطا کرد
 که از ایشان راضی شدم و کاهها ایشان را از زمینم پس بدایم فرمایند و من
 که در آن جمع حاضر شده اند که ای بنده گان من هر چه خواهید از من سؤال
 کنید بفرست و جلال خود سوگند یاد میکنم که در این جمع شما هر حاجتی که
 آخرت و دنیا خود سؤال کنید البته عطا میکنم و عیبها شما را میپوشانم
 تا از من روگردان نشوید و مردگها شما را مضاعف میدهم و شما را در دنیا
 کاهها را از رسولانی که از من برگردید از مصلی امرزید بدرسه که خوشنود
 گردانید بدید و خوشنود شدم از شما پس بآنگاه که سرور و شاد بپوشید
 و یکدیگر را مبارک باد میگویند یا چه حق تعالی بامت محمد عطا کرد و در
 حدیث معتبر حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر که احیا کند شب
 قدر را کاهها او از زمین شود هر چند بعد دستار کاهها است و سکنی
 کوهها و کجلا دریاها باشد و اما اعمال این سه شب که بر دو نوع است
اول آنکه در هر سه شب یاد کردی و **ثانی** آنکه مخصوص این سه شب است **ثانی**
 از حضرت رسول ع منقولست که هر که در شب قدر دو رکعت نماز
 بجا آورد و در هر رکعت بعد از سون حمد هفت مرتبه قل هو الله احد
 بخواند و بعد از فارغ شدن هفت مرتبه یا استغفر الله و اتوب الیه
 بگوید از جای برخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیا امرزد و بگوید
 چند بفرستد که حسنات بخواه و بگوید تا سال آیند و ملک بفرستد

اینکه در هر سه شب یاد کردی و ثانی آنکه مخصوص این سه شب است

بسیار است که درختها از برای او غرس نمایند و قصرها را او بنا کند و
 نه هاست او جاری گردانند و از دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده نماید
 و غسل در این سه شب است و غسل این شبها را مقارن غروب است
 کردن بهتر است که نماز شام را با غسل نکند و مستحب است در این شبها
 که قرآن مجید را بدست بگیرد و بکشد و این دعا را بخواند اللهم انی
 استسئلت بکاکل الشکر وما فیہ و فیہ اسمک الاکبر واسماؤک
 الحسنى و ما یخاف و یرجی ان یجعلنی من عتقائك من النار و تقضی
 حوائجی الدنیا و الآخرة **پس** از حق تعالی حاجات خود را طلب نماید که انشاء
 الله برآورده است و این دعا از حضرت امام محمد باقر ع منقولست از حضرت
 امام جعفر صادق ع منقولست که مصحف را بگیر و بر سر یکدال **بگو** اللهم
 بحق هذا القرآن و بحق من از سئله به و بحق کل مؤمن مدحیه فیہ
 و بحق علمهم فلا یجد اعرف بحق منک **پس** ده مرتبه **بگو** یا
 یا الله و ده مرتبه محمد و ده مرتبه یعلی و ده مرتبه فاطمه و ده مرتبه علی
 و ده مرتبه باحسین و ده مرتبه یعلی بن الحسین و ده مرتبه محمد بن علی
 و ده مرتبه جعفر بن محمد و ده مرتبه موسی بن جعفر و ده مرتبه یعلی بن موسی
 و ده مرتبه محمد بن علی و ده مرتبه یعلی بن محمد و ده مرتبه باحسین بن علی
 و ده مرتبه باحججه القائم **پس** هر حاجتی که داری طلب کن و زیارت حضرت
 امام حسین ع در هر یک از این سه شب مستحب است و کلاست و در هر یک
 خصوصاً شب بیست و سیم صد رکعت نماز است اینست هر دو رکعت

سلام و در هر رکعت بعد از خنده مرتبه سون قل هو الله احد بخواند
و در بعضی از روایات معتبر وارد شده است که بهفت مرتبه یا پنج مرتبه باشد
مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله اکفا میتواند کرد و احادیث بسینا در فضیلت
این صد رکعت وارد شده است و باید این صد رکعت غیر نافله شب
بوده باشد و اگر ضعیف باشد نشسته هم میتواند کرد و بهترین
احمال دیرین شبها طلب امرزش و دعا از برای طالب دنیا و آخرت خود
و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن زند و مرده ایشان و
از کار و صلوات بر محمد و آل محمد و آنچه مقدور شود و در بعضی روایات
وارد شده است که دعا خوش کبیر را در هر یک از این صد شب بخوانند
اشاره و بی پس اعمال مخصوص شب نوزدهم است که صد مرتبه بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّیْ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ وَ صد مرتبه اَللّهُمَّ اَعِنِّ فِتْنَةَ اَمْرِ الْوَقْتِ
و این دعا بخواند اَللّهُمَّ اجْعَلْ فِیْهَا تَقْضِیْ قَدَرِیْ مِنَ الْاَمْرِ الْقَوِیْمِ وَ فِیْهَا
تَفَرِّقْ بَیْنَ الْاَمْرِ الْحَکِیْمِ فِی سَلْبِ الْقَدَرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِیْ لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ
اَنْ تَكْتَنِبَنِیْ مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ اَحْرَامَ الْمَبْرُورِ وَ حُجَّاجِ الْمَشْکُورِ سَعِیْهِمْ اَلْعَفْوُ
ذُنُوبِهِمْ اَلْمُکْرَمَةُ عَنْهُمْ سِیَّئَاتِهِمْ وَ اجْعَلْ فِیْهَا تَقْضِیْ قَدَرِیْ اَنْ یُطْلِعَ عَیْ
وَ تَوْسِعَ عَلَیَّ فِی رِزْقِیْ وَ تَقْدِرْ لِیْ فِی جَمِیعِ اُمُورِیْ مَا هُوَ خَیْرٌ لِّیْ فِی دُنْیَایْ
اُخْرَیْ بِاَرْحَمِ الرَّاحِمِیْنَ **بک** حوائج خود را از حق تعالی طلب نماید و شب بیست
و یکم فضیلتش زیاده از شب بیست و نهم است و غریب و اعمال سابقه داهیهل
باید آورد و درین دهم اعتراف و استغفار جامع است و در ده شب

در ده شب

دعا است و بسند بسینا معتبر از حضرت امام موسی منقولست که در شب
بیست و یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت ده مرتبه
قل هو الله احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام
محمد باقر این دو شب را احیا میکرد و در نصف اول شب مشغول دعا
میشد و در نصف آخر مشغول نماز و بسند مؤثرا حضرت صادق
مرویست که اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم نماز صد رکعت
یک صد رکعت نماز بکن بغیر از سینه رکعت نماز شب نافله صبح و تا
صبح بیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی و بدانی
که این صد شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هزار ماه
فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه و هر امری که در آن سال واقع
میشود در شب قدر مقدر میگردد و دعا این شب رخصت دعاها می
آخر مدکور خواهد شد انشاء الله **و اما** شب بیست و سیم اکثر احادیث
معتبره دلالت نمیکند بر آنکه شب قدر راست و در آن دو غسل است
یکی در اول شب یکی در آخر شب حضرت صادق فرمود که شب بیست
سیم شب جعفری است در آن شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد
و در آن شب قدر میشود مرگها و بلاها و اجالها و روزها و قضاها و
انچه در این سال واقع میشود تا شب قدر باند پس خوشحال بنده که
احیا کند آن شب را و بیدار باشد بعد از آن و گاه در رکوع باشد و گاه
در سجود و گاه آن خود را در برابر دیدهای خود نمیشد کرد اند و اینها

در ده شب

بگوید چون چنین کند امید داریم که از فضیلت شب قدر محروم نگردد
انشاء الله و فرمود که حق تعالی امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر روز
ما رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندگان من که بخشیدم
کافران گذشته شما را و در شب قدر شفاعت شما را در حق یکدیگر قبول
بینم و دعاها شما را در حق یکدیگر مستجاب بینم و انعم مکرر کنی و
افطار کند بر میست کنند با کینه و موفی را در دل داشته باشند و بسند
معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که سون چنگبوت و روم را در
شب بیست و سیم بخواند و الله که او را اهل بهشت و استسنا بینم و در
احدی بر او غیر سیم که خدا در این سو کند بر من گاهی بنویسد و این دو
در حق تعالی مثل عظیم هستند و ایضا بسند معتبر از حضرت منقولست
که هر که در شب بیست و سیم ما مبارک رمضان هزار مرتبه سون را
اثر لیا را بخواند هر این صبح کند یا یقین شدید با عتراف با آنچه مخصوص است
از کرامتها در این شب بسبب آنچه در خواب می بیند و سون هم بخواند
نیز شست و اش که در این شب بخواند و از حضرت امام محمد تقی منقولست
که هر که زیارت کند حضرت امام حسین را در شب بیست و سیم که امید
شب قدر در آن هست در آن هر امری مقدور میشود مضاف کند او
روح صد و بیست و چهل هزار پیغمبر که همه در این شب خصصه طلبند
از حق تعالی در زیارت آنحضرت و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
روایت کرده است که هر که احیا کند شب بیست و سیم ما مبارک را و بخند

زکات نماز بکند حق تعالی او را فرج کرد اند در دنیا و شتر شهنما
از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن
و لغه در گلو گرفت و از شتر درندگان و دفع کند از او هول منکر و نیکو را
و از قهر و خون آید و او را نوری باشد که روشنی بخشد اهل عیال و نامه
اش را بدست ناسک دهند و بنویسند بر او برات نیزاری از آتش جهنم
و کشتن بر صراط را و ایمنی از عذاب و داخل بهشت شود بیحساب و در
بهشت او را از رفیقان پیغمبر و صدیقان و شهیدان و صالحان کرد
و بنیکو رفیقانند ایشان و در آن شب از جمله دعا های هدیه
بخواند **یا ایها الله** بخواند **اللهم** آمد در بی غمیری و اذیع فی رزق
و اصح جبهی و یخنی امی و ان کنت من الا شقیاء فانجی من الا شقیاء و
من السعداء فانک قلت فی کلامک المثل علی یدیک صلواتک علیه
والله ینحوا الله ما بشاء و یثبت و عنده ام الکتاب و ایضا بگوید **اللهم**
لجملتی من افر عبادک نصیباً من کل خیر انزلت فی هذه الليلة و انت
میزله من نور تهدی بها و رحمة تنشرها و رزق تقیمة او بلا عیلة
او غیر تکسفه و اکتب ما کنت لا ولیا لک الصالحین الذین استنجوا
منک الثواب و اموا برضا عنهم منک العقاب یا کریم یا کریم صل علی
محمد و آل محمد و اعمل فی ذلک برحمتک یا ارحم الراحمین و هر مقداری
از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاها صحیفه کامله بخواند
خصوصاً دعا مکارم اخلاق و دعا توبه و روزهای این شبها را زیاده

خوبت داشته بعبادت و تلاوت و دعا بفرموده و زنی را که در احادیث
 معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت نیز مثل شب قدر است
 و در شب بیست و چهارم نیز مخصوص غسل است و در شب بیست
 و پنجم نیز غسل است و احادیث معتبره در استحباب غسل و آواز
 شده است منقولست که عذرا و جل در این شب بجهنم می کند بدنها
 و کما هان و جمیع انواع بلاها را از روزه داران ماز می کشد و عطا میکند
 حق تعالی ایشان نوری در کوشها و بیدها ایشان و در شب بیست و هفتم
 نیز غسل مخصوص وارد شده است منقولست که حضرت امام زین العابدین
 در این شب مکررا این دعا می خواند از اول شب تا آخر شب اللهم زدني
 التقوى عن دار الغرور و الانا بترالى دار الجلود و الاستعداد للوفاء
 حلول الموت و در شب بیست و نهم نیز غسل مخصوص وارد شده است
 و همچنین در شب آخر غسل است و زیارت حضرت امام حسین
 است است و داع ما مبارك رمضان است و کذا است براظهار آنکه
 روزه و عبادات اینها مبارک بر ما کران و دشوار نبود و ما خواهان
 او بودیم و از مفارقت آن از روزه و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی را
 یافته است و فواید آنرا در دنیا و عقبا داشته است عاشق عبادت و بند
 میباشد پس باید این ماه و اقباله را با بنحوی داع کند که عزیزترین اهل
 خود را در هنگام مفارقت داع میکند و معلوم است که غلامی که
 از خدمت آقای خود شهادت و خوشحال باشد و از ترک خدمت بگریزد

مثل غلامی نیست که از ترس خدمت کند و بان راضی نباشد و دعاها
 و داع را در شب آخر است و استخواندن و اگر در روز آخر نیز بخوانند
 خوبست در حدیث است که اگر لغزها مشبه باشد در شب بیست
 و نهم احتیاطا استخواندن و دعاها و داع بسیار است
 بهترین دعاها دعا صحیفه کامله است و بسندها معتبر است از
 حضرت امام جعفر صادق این دعا و داع منقولست بنیم الله الرحمن الرحیم
 اللهم انك قلت في كتابك المنزل على الانبياء ان يذكروا فضل رسولهم
 عليه وآله و قولك حق شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هذا
 للتائب و بدينا بينك و الفرقان و هذا شهر رمضان قد نصر
 و انقضت ايامه و ليلته فاستسلك بوجهك الكريم و كلمتك
 الثابتة ان كان يحيى على ذنب لم تغفر له او لم يدان بعد يحيى عليه
 او قتل يحيى ان يطلع فجر هذه الليلة او يصترم هذا الشهر الا و
 قد غفر له يا ارحم الراحمين اللهم لك الحمد فحمدك كل ما اوتينا
 و اجرها ما قلت لنفسك منها و ما قال لك الخلائق الحمد و ان
 الجحيم و المعدون المؤثرون في ذكرك و الشكر لك الذين
 احسنهم على اداء حقيقتك من اصناف خلقك من الملائكة المقربين
 و النبيين و المرسلين و اصناف الناطقين المسبحين لك من جميع
 العالمين على انك بلغتنا شهر رمضان و علمتنا من نعمك و عبادتنا
 من جليل قيمك و احسانك و تطاهرنا من دنسك بذلك لك

در این شب مکررا این دعا می خواند از اول شب تا آخر شب اللهم زدني التقوى عن دار الغرور و الانا بترالى دار الجلود و الاستعداد للوفاء حلول الموت و در شب بیست و نهم نیز غسل مخصوص وارد شده است و همچنین در شب آخر غسل است و زیارت حضرت امام حسین است است و داع ما مبارك رمضان است و کذا است براظهار آنکه روزه و عبادات اینها مبارک بر ما کران و دشوار نبود و ما خواهان او بودیم و از مفارقت آن از روزه و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی را یافته است و فواید آنرا در دنیا و عقبا داشته است عاشق عبادت و بند میباشد پس باید این ماه و اقباله را با بنحوی داع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت داع میکند و معلوم است که غلامی که از خدمت آقای خود شهادت و خوشحال باشد و از ترک خدمت بگریزد

مُنْتَهَى الْحَمْدِ خَالِدًا لِدَائِمِ الرَّابِّ الْكَامِلِ الْحَمْدُ الشَّرِيدُ الَّذِي لَا يَنْقُضُ طَوْلَ الْإِيمَانِ
 تَنَاوَلَكَ أَعْدَاؤُكَ عَلَيْكَ بِحَقِّ فَضِيلَتِكَ عَمَّا جِئْتَ بِهِ مِنْ صَلَوةٍ وَمَا كَانَ
 مِثْلَافٍ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِإِحْسَانٍ قَبُولِكَ وَتَجَاوُزِكَ
 وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْلَتِكَ وَحَقِيقَةِ رِضَاكَ حَتَّى تَنْظُرَ نَائِفًا بِكُلِّ مَرَّةٍ
 مَطْلُوبٍ جَزِيلٍ عَطَاءٍ مُوَهَّوبٍ تَوْفِيقٍ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ مُرْغُوبٍ ذَنْبِكَ كَسْرٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَأَلَكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ أَسْأَلُكَ وَ
 جَزِيلِ تَسْأَلُكَ وَخَاصَّةِ دُعَاؤِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
 شَهْرَنَا هَذَا أَكْثَمَ شَهْرَ رَمَضَانَ مَرَّةً عَلَيْنَا مِنْ أَنْزَلْتَنَا إِلَى الدُّنْيَا بِرُكْنِ غَضِيَّةٍ
 دِينِي وَخَلَاصِ نَفْسِي وَقَضَا حَاجَتِي وَتَشْفِيعِي فِي سَأَلِي وَتَمَامِ النِّعَةِ عَلَى
 وَصَرَفِ الشُّوْهِ عَنِّي وَبِإِسْرَافِ الْعَافِيَةِ عَلَيَّ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ غَزْوَةٍ لَدَى
 لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلَ لَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي أَكْثَرِ الْأَجْرِ وَكَرِيمِ الدُّنْيَا وَخَوَلَا
 الْعَمْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَدَوَامِ الْبَشْرِ اللَّهُمَّ وَاسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ
 وَعَفْوِكَ وَتَعَاظُكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَأَمْتِنَانِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَ
 آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا الشَّهْرَ رَمَضَانَ حَتَّى تُبَلِّغَنَا مِنْ قَابِلٍ عَلَى أَحْسَنِ حَالٍ
 وَتُعْرِضَ لِي هِلَالَهُ مَعَ الْتَاطُرِ مِنَ الْيَمِّ وَالْمُتَعَرِّفِينَ لَدَى عَافِيَتِكَ وَأَتَمِّ
 نَعْمَتِكَ وَأَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَتُجْزِلَ فِيهِكَ اللَّهُمَّ مَا رَجَيْتُ الَّذِي لَيْسَ لِي رِثَةٌ
 غَيْرُهُ لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مِنِّي وَدَاعٍ قَنَاءٍ وَلَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنَ الْإِقْدَاءِ
 حَتَّى يَرُدَّنِيهِ مِنْ قَابِلٍ فِي أَسْبَغِ النِّعَمِ وَأَفْضَلِ الرِّجَاءِ وَأَنَا لَكَ عَلَى الْخَيْرِ
 الْوَفَاءُ أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ اسْمَعْ دُعَائِي وَارْحَمْ ضَرْعِي وَتَدَلِّي لَكَ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 اللهم اغفر لي
 ذنوبي كلها
 وأمرئى
 ما مضى وما بقي
 ما كنت فيه
 وما كنت عليه
 ولا حول ولا قوة
 إلا بالله العلي العظيم

لَكَ سَلَمٌ

وَأَسْتَكَانَتِي وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَلَا مَعَاوَاةً وَلَا
 تَشْرِيقًا وَلَا تَبْلِيغًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَأَمِّنْ عَلَى حَلِّ تَنَاوَلَكَ وَقَدْ سَدَّ
 أَسْمَاؤُكَ بِبَيْلِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَانٍ مِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَتَحْذِيرٍ مِنْ
 جَمِيعِ الْبَوَائِقِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاثَنَا عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَفِيهِ حَتَّى يَكُونُوا
 لَيْلَةَ مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَا دُعِيتَ بِهِ وَأَرْضَى مَا رَضِيتَ بِهِ
 عَنْ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلَ وَدَاعِي شَهْرَ رَمَضَانَ
 وَدَاعِ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعِ آخِرِ عِبَادَتِكَ فِيهِ وَلَا آخِرِ صَوْتِي لَكَ
 وَلِزَوْجِي الْعَوْدِ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا وَليَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَقِفْنِي فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
 وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْجَنَابِ
 الْأَعْلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
 يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا جَبَّارُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي
 هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاجْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ
 إِسْمَاعِيلِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا ثَابِتًا بِرَحْمَتِكَ فَلْيُفِي بِإِمَانًا لَا يَنْوَابُهُ
 شَكٌّ وَرِضَى بِمَا قَسَمْتَ وَأَنْ تُؤَيِّنَنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَأَنْ تَقْبَلَ عَذَابَ النَّارِ أَجْزَلِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتَقْدَرُ مِنْ أَكْثَرِ
 الْعَمَلِ وَفِيمَا تَفَرَّقَ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا
 يُرَدُّ وَلَا يَبْدُلُ وَلَا يُعَيَّرُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ مُجْلَحِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُورِ وَحُجَّكُمْ
 الشُّكْرِ سَعِيَهُمْ الْمَغْفُورِ ذَنْبَهُمُ الْمَكْفُورَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَاجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى
 تَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَأَنْ تُعِيقَ رَفِيقِي مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

إِلَّا أَذَقْتَنِي وَلَا حَاجَةَ مِنْ حَوَالِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا قَصِدْتُهَا عَلَى أَفْضَلِ أَمَلٍ
 وَرَجَائِي فِيكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
 وَلَا تَذِلَّنَا بَعْدَ إِذْ أَعَزَّنَا وَلَا تَضَعْنَا بَعْدَ إِذْ رَفَعْتَنَا وَلَا تَهَيِّئْ لَنَا بَعْدَ إِذْ رَفَعْتَنَا
 وَلَا تُفَرِّقْنَا بَعْدَ إِذْ أَغْنَيْتَنَا وَلَا تَمْنَعْنا بَعْدَ إِذْ أَعْطَيْتَنَا وَلَا تُخْرِجْنَا بَعْدَ إِذْ
 رَزَقْتَنَا وَلَا تُغَيِّرْ شَيْئًا مِنْ نِعَمِكَ عَلَيْنَا وَلِحَسْبِ الْيَسَارَةِ لَنَا شَيْءٌ كَانَ مِنْ ذُنُوبِنَا
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَأَنَّمَا قَرَأَ فِي كَرَمِكَ وَعَفْوِكَ وَضَمِكَ سَعَةً لِمَغْفِرَةِ ذُنُوبِنَا
 فَاعْفِرْ لَنَا وَتَجَاوَزْ عَنَّا وَلَا تُؤَاخِذْنَا عَلَيْهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اكْرُمْنِي فِي
 حَلِيبِي هَذَا كَرَامَةً لَا تُهَيِّئُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَأَعِزَّنِي عِزًّا لَا تُذِلَّنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَعَلِيهِ
 غَافِقَةٌ لَا تُبْتَلِيَنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَارْقُبْنِي رَقَبَةً لَا تُضَعِّبْنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَاصْرِفْ
 عَنِّي شَرَّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ فَرَسِيٍّ وَبَعِيدٍ وَشَرَّ
 كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ وَشَرَّ كُلِّ دَائِبَةٍ أَتَتْ أَخِيذَ بِنَا صِدْقَهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ حُودٍ أَوْ قُوطٍ أَوْ فُجٍّ أَوْ مَرَجٍ أَوْ بَطَرٍ
 أَوْ بَدَحٍ أَوْ خِلَالَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ بَغَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِيبَةٍ
 أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيًّا لَكَ فَاسْتَلِّكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تُخَوِّدَ مِنْ قَلْبِي وَتُبْكَ لِي مَكَانَهُ لِيَأْمَنَّا بِوَعْدِكَ وَرِضَا بِضَائِكَ وَوَقَائِمِيَّةً
 وَوَجَلَامَتِكَ وَزَهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً بِمَا عِنْدَكَ وَتَوْفِيقًا بِكَ وَطَمَئِنَّةً لِقَدَرِكَ
 وَتَوْفِيقًا لِقَوْلِكَ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ بَلَّغْتَنَاهُ وَلَا فَارَحْتَنَا أَلْبَانًا إِلَى قَائِلٍ
 حَتَّى يُبَلِّغَنَا فِي ذِمَّتِكَ وَعَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِهِ كَثِيرًا وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْهِمْ وَذَرِّجْهُمُ الْخَيْرَ وَذَرِّجْ جَمْعَهُمَا بَدَنِيَّةً

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 و اجعلهم من عبادك الصالحين
 و اجمعهم في الفردوس
 و اجمعهم في الفردوس
 و اجمعهم في الفردوس

وَأَجْلًا بِرِزْقِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي مَقُولْتُ كَقَوْلِي فَقَدْ جَدَّدْتُ حَضْرَتِي
 وَرَجَعْتُ إِلَى مَنَازِلِي مِنْ جُودِ نَظَرِ الْحَضْرَةِ بِرُوحَانِيَّةٍ دَفَعْتُ بِهَا مِنْ أَمَانَةٍ دَفَعْتُ بِهَا مِنْ أَمَانَةٍ
 أَيْتُهَا مَا مَنَّا بِكَ رَحْمَةً مِنْ أَمَانَةٍ دَفَعْتُ بِهَا مِنْ أَمَانَةٍ دَفَعْتُ بِهَا مِنْ أَمَانَةٍ
 مِنْ جِيَانِي وَمِنَ الْإِيمَانِ فَارِنْ جَعَلْتَنِي مَرْجُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَرْجُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَرْجُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَرْجُومًا
 كَمَا يَنْدَعَارُ فِي رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ
 مَا رَضَا أَيْتُهَا مَا مَنَّا بِكَ رَحْمَةً مِنْ جُودِ نَظَرِ الْحَضْرَةِ بِرُوحَانِيَّةٍ دَفَعْتُ بِهَا مِنْ أَمَانَةٍ دَفَعْتُ بِهَا مِنْ أَمَانَةٍ
 مَقُولْتُ كَقَوْلِي فَقَدْ جَدَّدْتُ حَضْرَتِي وَرَجَعْتُ إِلَى مَنَازِلِي مِنْ جُودِ نَظَرِ الْحَضْرَةِ بِرُوحَانِيَّةٍ دَفَعْتُ بِهَا مِنْ أَمَانَةٍ
 الْعَهْدُ مِنْ جِيَانِي وَمِنَ الْإِيمَانِ فَارِنْ جَعَلْتَنِي مَرْجُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَرْجُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَرْجُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَرْجُومًا
 إِلَّا وَقَدْ عَفَرْتُ لِي حَقِّي تَقَابُلِي وَأَصْبَحُ أَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا
 كُنْتُ وَأَيْضًا شَيْءٌ أَنْتَ كَمَا يَنْدَعَارُ فِي رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ
 دُعِيْتُ بِهِ وَأَرْضِي مَا رَضَيْتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَلَا تَجْعَلْ دَعَا شَهْرِي هَذَا وَدَعَا
 خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَعَا الْخُرُوجِ مِنْكَ وَوَقْفِي فِيهِ لِلْيَسَارَةِ الْقَدَرِ
 اجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَيْءٍ مَعَ ضَاعِفِ الْآجِرِ وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ مِنَ الذَّنْبِ
 بِرُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ مِنْ رُوحَانِيَّةٍ
 فَرَادَى شَيْءٍ حَقِّي تَقَابُلِي وَأَصْبَحُ أَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا
 فَرَادَى شَيْءٍ حَقِّي تَقَابُلِي وَأَصْبَحُ أَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا وَأَوَّلِيَا مَرْزُوقًا
 بَانَ وَسَعَتْ كَالِ وَرَاثَتِي جَمْعُهُمْ أَذْكَرُ دَانِدُ وَنَامُ أَوْ رَاثِي أَيْدِيَا صَبِيحًا
 مَخُونًا بِمَا جَاءَ مِنْ قَوْلِكَ خَيْرٌ مَا مَرَّ مِنْ الْعَالَمِينَ بِمَنْ بَدَّهَا كَقَوْلِكَ

وَالْحَاشِيَةُ

سال تحصیل می نمود تا بیست نفر و زیاده و کم در شب آخر ماه رمضان ازاد می نمود
و میفرمود که شما ها را ازاد کردم تا بپندانکه خداوند در جیم از تقصیرات من
درگذرد و مرا از عذاب جیم زاد کرد اند و چون روز عید میشد جلوسها
بظیم با ایشان می بخشید که ایشان بی نیاز باشند از سوال کردن از مردم
و می گفت که حق شما در هر شب تا رمضان در هنگام افطار هزار هزار رکعت را
ازاد میکند از آنها که مستوجب جهنم شد باشند و در شب آخر مثل آنچه
در جمیع ما ازاد کرده است ازاد میکند و حضرت هیچ غلام و کینه را ازاد
از یکسال خدمت نفرمود و در روز عرفه در عرفات نیز بنده ها خود را ازاد
میفرمود و روایتی وارد شده است که سید است که در شب آخر سو و انعام
و کفایت پس بخوانند و صد مرتبه بگویند استغفر الله و اوب یا الله **فصل**
هفتم در دعاها که مخصوص دهه آخر ماه مبارک است بسند نبی معبر **احقر**
صادق منقول است که آنحضرت در هر شب از شب چهارده آخر این دعا را بخواند
اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَاتِلُ كُلِّ شَيْطَانٍ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَاتِلُ كُلِّ شَيْطَانٍ اللَّهُمَّ
لِلنَّاسِ وَبَيْنَاتِ الْهُدَى وَالْقُرْآنِ فَطَوَّعْتُ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أَوْلَيْتَ
فِيهِ الْقُرْآنَ وَحَصَّنْتَهُ بِبَيْتِكَ الْقُدُسِيِّ وَجَعَلْتَهَا خَيْرَ أَمْرٍ فِي شَهْرِ الْقُرْآنِ اللَّهُمَّ
وَهَذَا أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ وَلَيْالِيهِ قَدْ خَضَعْتُ وَقَدْ خَضَعْتُ
يَا إِلَهِي مِنْهُ إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَابْحَصْنِي لَعَدَدٍ مِنْ خَلْقٍ أَجْمَعِينَ
فَاسْتَكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ مَا لَمْ تَكُنْ تَقْرَبُونَ وَإِنِّي أُوَكِّلُكَ الْمُسْلِمِينَ
وَعِبَادَكَ الصَّالِحِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقُولَ رَبِّ قَبِّحْ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
وإحسان في عليين وإساءة في مغفورة وإن تهيب في يقيننا ثباتي بقلبي
إيماناً يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وأتنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وأرزقني فيها ذكرك وشكرك
والرجعة إليك والإناية والتوبة والتوفيق لما وقعت له محمد وآل محمد
عليه وعليهم السلام **بسم الله الرحمن الرحيم** يا صالح الثمار من الليل فاذنخ
مظلمون ويخرج الشمس مستمرة لها بتقدير يا عجز يا عليم ومقدرة الفجر
منارل حتى عاد كالغروبون القديم يا نور كل نور وشهني كل رغبة و
قبل كل نعمة يا الله يا رحمن يا الله يا قدوس يا أحد يا أحد يا قدوس يا الله يا
الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأسماء العلى والكبرياء والآلاء استألك
أن تصلي على محمد وأهل بيته وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
وروحي مع الشهداء وإحسان في عليين وإساءة في مغفورة وإن تهيب
يقيناً ثباتي بقلبي إيماناً يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وأتنا
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وأرزقني فيها
ذكرك وشكرك والرجعة إليك والإناية والتوبة والتوفيق لما وقعت له
محمد وآل محمد عليه وعليهم السلام **بسم الله الرحمن الرحيم** يا رب ليلة القدر صل على
خير أمة أفرقتها من الأنداد والجمال والجلال والعلو والظلم والأنوار
والأرض والسماء يا بارئ يا مصور يا خالق يا ممان يا الله يا رحمن يا الله يا
قوم يا الله يا بديع يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأسماء العلى

والكبرياء والآلاء استألك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل
اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحسان في
عليين وإساءة في مغفورة وإن تهيب في يقيناً ثباتي بقلبي وإيماناً يذهب
الشك عني وترضيني بما قسمت لي وأتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
وقنا عذاب النار الحريق وأرزقني فيها ذكرك وشكرك والرجعة إليك
والإناية والتوبة والتوفيق لما وقعت له محمد وآل محمد صلواتك عليه
وعليهم السلام **بسم الله الرحمن الرحيم** يا فائق الأصباح ويا جاعل الليل سكاو
النفس والتمرحبنا يا عجز يا عليم يا ذا المن والطول والقوة والحول
والفضل والإعطاء يا ذا الجلال والإكرام يا الله يا رحمن يا الله يا قويا
وتر يا الله يا ظاهر يا باطن يا حي لا اله الا انت لك الأسماء الحسنى
والأسماء العلى والكبرياء والآلاء استألك أن تصلي على محمد وآل محمد
وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
وإحسان في عليين وإساءة في مغفورة وإن تهيب في يقيناً ثباتي بقلبي
وإيماناً يذهب الشك عني ورضا بما قسمت لي وأتنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وأرزقني فيها ذكرك وشكرك
والرجعة إليك والإناية والتوبة والتوفيق لما وقعت له محمد وآل محمد
صلواتك عليه وعليهم **بسم الله الرحمن الرحيم** يا جاعل الليل لباساً والثمار معاً
والأرض مهاداً والجمال وناذاً يا الله يا ظاهر يا الله يا جبار يا الله يا منيع
يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى و

والكبرياء والآلاء استألك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل
اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحسان في
عليين وإساءة في مغفورة وإن تهيب في يقيناً ثباتي بقلبي وإيماناً يذهب
الشك عني وترضيني بما قسمت لي وأتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
وقنا عذاب النار الحريق وأرزقني فيها ذكرك وشكرك والرجعة إليك
والإناية والتوبة والتوفيق لما وقعت له محمد وآل محمد صلواتك عليه
وعليهم السلام **بسم الله الرحمن الرحيم** يا فائق الأصباح ويا جاعل الليل سكاو
النفس والتمرحبنا يا عجز يا عليم يا ذا المن والطول والقوة والحول
والفضل والإعطاء يا ذا الجلال والإكرام يا الله يا رحمن يا الله يا قويا
وتر يا الله يا ظاهر يا باطن يا حي لا اله الا انت لك الأسماء الحسنى
والأسماء العلى والكبرياء والآلاء استألك أن تصلي على محمد وآل محمد
وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
وإحسان في عليين وإساءة في مغفورة وإن تهيب في يقيناً ثباتي بقلبي
وإيماناً يذهب الشك عني ورضا بما قسمت لي وأتنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وأرزقني فيها ذكرك وشكرك
والرجعة إليك والإناية والتوبة والتوفيق لما وقعت له محمد وآل محمد
صلواتك عليه وعليهم **بسم الله الرحمن الرحيم** يا جاعل الليل لباساً والثمار معاً
والأرض مهاداً والجمال وناذاً يا الله يا ظاهر يا الله يا جبار يا الله يا منيع
يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى و

الشاذية

وَيَسْتَدِ الشَّاذِبَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ بِيٍّ مِنْ جَبَلٍ أَوْ رَيْدٍ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعَلِيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ
 اسْتَغْلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ الْبَلَاءِ
 فِي السَّعَادَةِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالْحَسَنَةِ فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَةً فِي مَغْفُورَةٍ
 وَأَنْ تَهَبَ لِي يَهَيِّئًا ثَبَاتِي بِهَ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِدَهْبِ الشَّكِّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي
 بِمَا قَسَمْتُ لِي وَأَيُّهَا الْمَلِكُ الْبَاحِثُ فِي الْأَخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 الْحَمْدُ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالْإِنَابَةَ
 وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **رَبِّمَا شَبَّ**
سُبْحَانَهُ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَدْبَغِي لَكُمْ وَحُجَّةً وَرَحْمَةً
 وَكَأَمْ هُوَ أَهْلٌ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورًا قُدُّوسُ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى السُّبْحِ
 يَا رَحْمَنُ يَا فَاعِلُ الرَّحْمَةِ يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 وَالْأَمْثَالُ الْعَلِيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ الْبَلَاءِ فِي السَّعَادَةِ وَرَوْحِي مَعَ
 الشُّهَدَاءِ وَالْحَسَنَةِ فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَةً فِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي يَهَيِّئًا
 ثَبَاتِي بِهَ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِدَهْبِ الشَّكِّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتُ لِي وَأَيُّهَا
 الْمَلِكُ الْبَاحِثُ فِي الْأَخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَمْدُ وَارْزُقْنَا
 فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا
 وَفَّقْتَ لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ**

يا قُدُّوسُ

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامة

نمازهای شبها و دعاهای روزهاست که مشهور است علماء در کتب
 دعا ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست **نماز شریف رکعت** چهار رکعت در
 هر رکعت بعد از حمد یا نَزَدَه مرتبه توحید **همین** چهار رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلنا **سبعمائة** ده رکعت در هر رکعت حمد بیست
 مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلنا
پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از سلام
 صد مرتبه اللهم صل على محمد وآل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت
 حمد و سوون تبارک الذي بين الملك **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد
 و سیزده مرتبه انا انزلنا **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید
 و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **نهم** شش رکعت میان نماز شام
 و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه اية الكرسي و بعد از تمام بخانه
 مرتبه اللهم صل على محمد وآل محمد **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد
 و بیست مرتبه توحید یا **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه
 انا اعطیناک الکونین **وزیر** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه
 انا انزلنا **سیف** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید
چهارم شش رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلنا **پانزدهم**
 چهار رکعت در هر رکعت اول حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت
 دیگر بخانه مرتبه توحید **شانزدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و در دو
 مرتبه الحمد التکاتر **هفدهم** دو رکعت در هر رکعت اول حمد و هر سو و دو

وَرِضَاءُ الرَّسُولِ حُكْمُهُ فَوُعِدَ بِالْأَصُولِ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدِ نَا مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ الْخَافِرُ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **مؤلف گوید** که در تقدیم و تاخیر دعاها و عبادات
هر یک در رکعت عوات مختلفه ذکر کرده اند و چون روایتش را معتبر ندانیم
متعرض ذکر آنها نشدیم و در عمارت روز بیست و هفتم را که بعد از روز بیست و هفتم
ذکر کرده است موافق مذهب شیعه در روز بیست و هفتم سیم خواندن دو
پیش از آنست که الله و الله یعلم **باب چهارم** در احوال لیلای و ایام متبرکه
ماشوال و مآذی القعد است از جمله ایام متبرکه ماشوال و روز عید
و شبش از جمله لیلای شهر قیامت است در فضیلت ثواب عبادت و عبادت
آن احادیث بسینا است از حضرت رسول منقولست که هر که
احیا کند شب عید را بمیز دل او در روزی که دلها از ترس میزد و از
حضرت امام محمد باقر مرویست که گفت پدرم علی بن الحسین شب
عید را احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام آن شب در سجده میماند
میگفت ای فرزندان شب کمتر از شب قدر نیست غسل در این شب
و شخصی نزد حضرت صادق عرض کرد که مردم میگویند که امر
نازل میشود بر کسی که روزه دارد نماز و روزه را در شب قدر حضرت
فرمود که کار کمزدش را نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن از کار و آن
در شب عید است وی گفت چه کار سزاوار است که در آن شب بکیم
فرمود که چون آفتاب غروب کند غسل کن و چون فرضه مغربه
نافل از اینجا اوری دستها بسو آسمان بلند کن و بگو یا ذا المین و

در این شب عید

الطَّوَل یا ذا الجود یا مَظْفَى مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُهُ صَلَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغَفِر
لِکُلِّ ذَنْبٍ حَصْبَتَهُ وَهُوَ عِنْدَکَ بِکُلِّ شَیْءٍ بِسْمِ اللَّهِ یُجِودُ وَوَصَدَّتْ
در سجده بگو توب الله پس هر حاجت که داری از حق تعالی طلب کن که
انشاء الله برآورده است پسند منقولست که حضرت امیر المؤمنین
در شب عید فطر دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد
هزار مرتبه سون قل هو الله احد و در رکعت دوم یک مرتبه بخوانند
پس بر کعبه و سجود میفرستند و بعد از سلام بسجده میفرستند و صد مرتبه
مینکشند توب الله پس مینکشند یا ذا المین و الجود یا ذا المین و الطول
یا مَظْفَى مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس حاجات خود را
از خدا می طلبیدند پس سر از سجود بر میداشتند و میفرمودند بخوانند
که جانم بدست قدرت اوست هر که این نماز را بکند هر حاجت که از حق
بطلبد الله او اعطا کند و اگر بعد در بیکهای بیابان گمداشته باشد
خدا بیامرزد و بعد از نماز است که این دعا بخواند یا الله یا الله
یا الله یا رحمن یا الله یا عَمَلِکَ یا قُدُّوسُ یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن
یا الله یا مهین یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا
خالق یا الله یا باری یا الله یا مَصور یا الله یا عالم یا الله یا عظیم یا الله
یا کریم یا الله یا جلیم یا الله یا حکیم یا الله یا متبع یا الله یا بصیر یا الله یا
قریب یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا احد یا الله یا وحید یا الله
یا وکیل یا الله یا مولى یا الله یا قاضی یا الله یا مبرر یا الله یا شہید یا الله

زکوة فطر داده و پروردگار خود را یاد کرد بان تکبیرات که مذکور شد پس
نماز عید را بجا آورد و چنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی مال میشود و مال
از تلف محفوظ میماند چنانکه منقولست که هیچ ثا در دنیا و آخرت تلف نمیشود
مگر بندان زکوة همچنین فطر زکوة بدست بدتر از پاکیزه میکند انداز
بخلاف شکافات معنویه و او را تا سال دیگر از بلاها حفظ میکند چنانکه
بسنده معتبر منقولست که حضرت صادق با معتبر یکل خرج خود و فرزند
که بر و فطره جمیع عیال ما و غلامان و کنیزان ما را بدین و یکی از اینها
ترک میکن که زکوة او را ندی و اگر یکی را ترک کنی میرسم که در غرض
سال بمیرد و بدانکه زکوة فطر بر مال نابالغ و دیوانه و بندگان واجب میشود
و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجبست که فطر ایشان را
بدهد و زکوة بندگان را آقا بدهد بنا بر مشهور مگر آنکه در انش عیال
دیگری باشد و شهره اقوی آنست که در وجوب فطره توانگر شرط
و ان موافق مشهور آنست که قوت سالیا نه خود و عیال خود را داشته
باشد یا قادر بر کسبی باشد که وفای معیشت او و عیال او کند و بعضی
گفته اند که اگر در شب عید زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره
داشته باشد بر او واجبست اظهار آنست که بر او سنت است و اگر
فقیر یک سرفطره را با عیال خود دست بدست بگردانند و بعد از آن
بفقیر دیگر بدهند همه ثواب فطره بر عیال بند و بایند که غنی اخراج فطره
کنند از خود و هر کس که واجب التصدق باشد بشتر از آنکه عیال دیگری

نباشند در شب فطر که اگر عیال دیگری بشد باشد بر او واجبست و
همچنین باید بدهد از هر کس که در خانه او باشد از همه و غیر آن که اخذ
آخر مار رمضان پیش از شام در آن خانه باشد و افطار کنند و اگر بعد از شام
داخل شود و افطار کنند یا نکنند واجب نیست بر صاحبخانه و اگر پیش
از شام داخل شود و افطار از مال او نکند لخط آنست که هر دو بدهند
یا یکی از ایشان بادن دیگری بمستی بدهد قریه الی الله و اگر شخصی عیال
او نباشد اما نفقه و کسوه او را دهد و در خانه دیگری باشد زکوة او بر
مطبی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهت همتایها
طعامی بفرستد یا فقیری را چیزی بدهد یا شخصی در نماز رمضان
باشد و در شب عید بجا دیگری افطار کنند یا بعد از شام عید افطار
کرده بخانه او آید یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او
واجب نیست و لخط آنست که در صورت اخیر هر دو بدهند بلکه مطلقا
مما اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر آنست که وقت بیرون کردن فطر
موافق مشهور شام شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند
تا شام روز عید و اخط آنست که در شب جدا کنند و پیش از نماز عید
بدهد و اگر در صبح جدا کنند نیز خوبست اگر پیش از نماز جدا کنند نیز
خوبست اگر پیش از نماز جدا کنند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر
برای حاضر نبودن مستحق یا عدد دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر
جدا نکند تا ظهر روز عید اخط آنست که تا شام قصدا و وقفا نکند

و اگر از روز عید بگذرد بقصد قوت بد هد و قصد خصوص فطر نکند یا آنکه قصد کند که این را میدهم که اگر قصدا فطر بر من واجب باشد فطره باشد و الا صدق باشد و پدر و مادر و جد و جد و فرزندان و فرزندان زادگان هرگاه فقیر باشند نفقه ایشان بر او واجب است پس اگر نفقه او را خورند فطره بر او مستحب اگر عیال شخصی دیگر باشند بر آن شخص دیگر است اگر عیال دیگری نیز نباشند شهر و احوط آنست که او فطره ایشان را بد هد و اما جعفر فطره مشهور آنست که هر چه قوت غالب و باشد میتواند داد و احوط آنست که بخواب کند یا بپوشد یا کشت بد هد و بهتر آنست که خرما بد هد و بعد از آن هر چه قوت غالب باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشان نان کند است بهتر آنست که کند بد دهند و در حدیث است که اگر یکصاع خرما در فطره بد هم دوست تر میدارم از آنکه یکصاع طلا بد هم و اما مقدار فطره از هر شخصی یکصاع باید داد و صاع موافق حساب مشهور ظاهر یکمن نیز و چنانچه در ربع شغال است و احوط آنست که یکمن و نیم نیز بد دهند و نهایت احتیاط آنست که یکمن شاه بد دهند و باید بکوی بد دهند که قوت سالیان خود و عیال خود را نداشته باشد و شاید بگفت نباشد احوط آنست که مظاهر فسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنست که در زمان غیبت امام عجله جمیع الترابط عادل بد دهند که او مستحق برساند چون مصادف او بهتر میداد و بعضی از

علما این را واجب دانسته اند و احوط آنست که فقیر را کمتر از یکصاع بد دهند و بیک کس چند سر نمیتوان داد و فطره را بواجب التفقه نمیتوان داد و خود ایشان غیر واجب التفقه دادن بهتر است و بعد از آن بهمساکین پزیشان و بعد از آن بکسانی که فاضل تر و صالح تر و پزیشان تر باشند و فطره غیر سید را بید نمیتوان داد و فطره سید را بید و غیر سید هر دو میتواند داد و سنت است که در روز عید پیش از نماز عید در اول روز افطار کنند و سنت است که بر خرما افطار کنند و غسل در روز عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق منقولست که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللهم انا بک و تصد بقا بک بک و تبلیغ سنت نبیک پس بسم الله بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو اللهم اجعله کفارة لذنوبی و طهره بخی اللهم اذ هی عیة الکرسی و زیارت حضرت امام حسین در روز عید نیز سنت مؤکد و ثواب بسیار دارد و از شده است نماز عید در زمان حضور امام و الجاسیت و در زمان غیبت امام اگر علما سنت پیدا کنند و جماعتی که جماعت پیدا کنند و میکنند تنها نیز میتوان کردن و بیکان فقیر و ابله که جماعت بکنند و نماز بجهت عادل حاضر شوند و اگر نتوانستند جماعت شد تنها کردن سنت است و نماز عید دو رکعت است و در رکعت اول بعد از قرائت پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیری یک فوطه میخواند

فطره بر من واجب است
و اگر از روز عید بگذرد
بقصد قوت بد هد و قصد
خصوص فطر نکند یا آنکه
قصد کند که این را میدهم
که اگر قصدا فطر بر من
واجب باشد فطره باشد و
الا صدق باشد و پدر و
مادر و جد و جد و فرزندان
و فرزندان زادگان هرگاه
فقیر باشند نفقه ایشان
بر او واجب است پس اگر
نفقه او را خورند فطره بر
او مستحب اگر عیال شخصی
دیگر باشند بر آن شخص
دیگر است اگر عیال دیگری
نیز نباشند شهر و احوط
آنست که او فطره ایشان را
بد هد و اما جعفر فطره
مشهور آنست که هر چه
قوت غالب و باشد میتواند
داد و احوط آنست که
بخواب کند یا بپوشد یا
کشت بد هد و بهتر آنست
که خرما بد هد و بعد از آن
هر چه قوت غالب باشد
چنانچه مردم شهر چون
غالب قوت ایشان نان کند
است بهتر آنست که کند
بد دهند و در حدیث است
که اگر یکصاع خرما در
فطره بد هم دوست تر
میدارم از آنکه یکصاع
طلا بد هم و اما مقدار
فطره از هر شخصی یکصاع
باید داد و صاع موافق
حساب مشهور ظاهر یکمن
نیز و چنانچه در ربع
شغال است و احوط آنست
که یکمن و نیم نیز بد
دهند و نهایت احتیاط
آنست که یکمن شاه بد
دهند و باید بکوی بد
دهند که قوت سالیان خود
و عیال خود را نداشته
باشد و شاید بگفت
نباشد احوط آنست که
مظاهر فسوق نباشد و
صالح باشد و احوط
آنست که در زمان غیبت
امام عجله جمیع الترابط
عادل بد دهند که او
مستحق برساند چون
مصادف او بهتر میداد و
بعضی از

يا الهى بما سئلك به عبادك الصالحون ان تصلى على محمد وال محمد
اهل بيت محمد وان تقبل عني ما تقرب به اليك وتفضل علي بضعف
علي وقبول تقريتي وقرباني واسئلك دعائي وهب لي منك عتق رقيتي
من النار ومن علي بالفوز بالجنة والامن يوم الخوف من كل فرج ومن
كل هول اعدته ليوم القيمة اعوذ بحجرتك وجهك الكريم وحرمته بئليك
وحرمه الصالحين ان يصرم هذا اليوم ولك قبل بعة تريد ان توافي
بها او ذنب تريد ان تقايسني وتغيبني وتقصيني او خطيئة تريد ان
تقايسني بها وتقصها عني لم تغفرها لي واسئلك بحجرتك وجهك
الكريم الفعالي لما يريد الذي يقول للشيء كن فيكون لا اله الا هو اللهم
اني اسئلك لا اله الا انت ان كنت رضىت عني في هذا الشهر فزبد
فيما بقي من عمري رضا واذا كنت لم ترض عني في هذا الشهر فزبد الان
فارض عني الساعة الساعة الساعة واجعلني في هذه الساعة وفي هذا
الجلس من محققاتك من النار وخلقائك من جحمتك وسعداء خلقك
بمغفرتك ورحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بحجرتك وجهك
الكريم ان تجعل شهرى هذا خير شهر رمضان عبدك فيه وضمنه
لك تقربتي به اليك منذ اسكنتني فيه اعظم اجرا واثمة نعمة واعظم
مغفرة واكمله رضوانا وافر به الي ما يحب وترضى اللهم لا تجعله اخر
شهر رمضان ضمنه لك وارزقني العود ثم العود حتى ترضى وبعد
الرضا وحتى تخرجني من الدنيا سالما وانت عني راض وانا لك متقي

بسم الله الرحمن الرحيم
والله اعلم
بما نزلنا

من

اللهم

اللهم اجعل فيها تقضي نقدر من الامر المحموم الذي لا يرد ولا
يبدل ان تكفيني من حجاج بيتك الحرام في هذا العام وفي كل عام المبر
جهم الشكور سبعهم المعفون ذنوبهم المتقبل منا سيكهم المعافين
على سفارهم القبلين على شكهم المخطئين في انفسهم واموالهم و
ذوابهم وكل ما انعمت به عليهم اللهم اقبلني من جلي هذا في شهر
هذا في يوم هذا في ساعة هذه فليحسبني مستجابا لي مغفورا ذنوبي
من النار معقفا منها عتقا لارق بعد ابد ولا رهبة يا رب الارباب
اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما شئت وارذت وقضيت وقلدت
وصمت وانتدت ان تطيل عمري وتلي في اجلي وان تقوي ضعفي
وان تقوي فقري وان تجبر فاقتي وان ترحم مسكنتي وان تفرج ذلي وان
ترفع صمعي وان تغني عائلتي وان تؤنس وحشي وان تكبر قلبي وان
تدبر رزقي في عافية ويبر وحنفي وان تكفيني ما اقميني من امر دنياي
والآخرة ولا تكملني في نفسي فاحجز عنها ولا الى الناس فيرضوني ان تقا
في عيني وبدني وجسدي وروحي وولدي واهلي واهل مودتي و
ايواني وجبراني من المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات اعيان
منهم والاموات وان تمن علي بالامن والايمان ما ابقيتني فانك وليي
ومولاي وثقتي ورجائي ومعدن مستلتي وموضع شكوى ومستجوي
رجعتي فلا تخيبني في رجائي يا سيدي ومولاي ولا تبطل طبعي ورجائي
فقد توجهت اليك بخلي والخلي وقد منهم اليك امانا واما ما لي

بسم الله الرحمن الرحيم
والله اعلم
بما نزلنا

وطلبتی و نضرتی و مستلنی فاجعلنی بهم وجهی فی الدنیا و الآخرة و
 المقر بین قراتك منذت علیهم فاعلم بالنعاد و السلامة و الامن و
 الايمان و المغفرة و الرضوان و السعادة و الحظ یا الله انت کل حاجیه
 لنا فصل علی محمد و آله و عافنا و لا تسقط علینا احد من خلقك لاطافه
 لنا به و اکفنا کل امر من امر الدنیا و الآخرة یا ذا الجلال و الاکرام صل علی
 محمد و آل محمد و ترسم علی محمد و آل محمد و سلم علی محمد و آل محمد کا فصل
 ما صلیت و بارکت و ترسمت و تجتهدت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک
 حبیب محمد و استجاب و نداشتن شش روز بعد از عید در بعضی
 از روایات وارد شده است و فی اذان نیز وارد شده است ظاهر
 روزه داشتن محمول بر تقیة است چنانچه در میان سنیا مشهور است
 و ترکش بهتر است و همچنین کراهت کالج کردن در میان عید فطر و عید
 قربان اصلی ندارد و شاید اصلش از عامه بوده باشد و در ماثوال چون
 عقد عایشه در آن واقع شده است اگر مفاسد اسلام بر امرت باشد
 و از بعضی روایات کراهت مستفاد میشود اگر در خصوص شوال
 اخترازی کنند بهتر است اما اعمال ذی القعدة بدانکه آن اول ماهها
 حرام است حق تعالی در قرآن یاد فرموده است انها ذوالقعدة و ذو
 الحجة و محرم و ما رجب است در اینهاها ابتدا قتال با کافران بنایا کرد
 و شیخ مفید و غیره از حضرت رسول روایت کرده اند که هر که در
 یکی از این ماهها حرام پنجشنبه جمعه و شنبه و اموالی روزه بدارد و

بمعرفه

این است که کافران را قتل کرد و در روز
 این روز که در این روز است و در روز
 و در این روز که در این روز است و در روز

در این روز که در این روز است و در روز

نقص سال عبادت برای او نوشته شود و در روایتی از حضرت رسول
 منقول است که در شب پانزدهم ماه ذی القعدة حق تعالی بندهاگان مؤمن
 نظر رحمت میکند که کسی که اشب عبادت بسیار و روزه ثواب صد عباد
 با و عطا کند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکرده باشد چنانچه
 شب بگذرد شروع کن عبادت و نماز و حاجات خود را از حق طلب
 کن که هر حاجت که طلب کنی مستجاب میشود و بعضی از علما گفته اند که
 در روز بیست و نهم ذی القعدة زیارت حضرت امام رضا ازین
 و در روز بیست و نهم ذی القعدة نیم ذی القعدة روزه خوا لایق است
 یعنی پهن شدن زمین از کعبه بر روی آن روز بیست و نهم و یکشنبه
 کلینی از محمد بن عبدالله روایت کرده که حضرت امام رضا در شهر
 مرو در روز بیست و نهم ذی القعدة بیرون آمدند و فرمودند که اگر
 روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم فکما توشونیم امر و وجهه رویش
 فرمود که روزه است که رحمت در این روز منتشر گردید است و این
 در این روز پهن شدن است و کعبه در این روز نصب شده است و
 آدم در این روز بر زمین فرود آمدن است و این بابویه روایت
 کرده است از حسن و شاکه گفت من با پدرم در خدمت حضرت امام
 رضا شام خوردیم در شب بیست و نهم ذی القعدة پس فرمود که اشب
 حضرت ابرهیم و حضرت عیسی متولد شده اند و زمین از زلزله
 پهن شده است پس هر که روزه را روزه بدارد چنانکه شصت

روایتی از محمد بن علی

ما را روزه داشته باشد و حضرت قائم در این روز ظاهر خواهد شد
 و از حضرت رسول منقول است که حق تعالی رحمت خود را بر بندگان در
 این روز فرستاده است و روزه ایشان مثل روزه هفتاد سال است و بر او
 دیگر رحمت از آسمان نازل شده است و نازل شدن است و تقویم کعبه بر آدم در
 این روز نازل شد است هر که این روز را روزه بدارد هر چه در دنیا
 آسمان و زمین است بر او استغفار کنند و طلب امرزش نمایند و از
 حضرت امیر المؤمنین مرویست که اول رجب که از آسمان بسوز زمین
 نازل شد در بیست و پنجم ما ذی القعد بود هر که این روز را روزه
 دارد و شب را عبادت بایستد از بجا او عبادت صد سال نوشته
 شود که روزها را روزه داشته باشد و شبها را عبادت بکند و روز
 باشد و هر جماعتی که در این روز جمع شوند بجا او کبر و رکعت بخواند
 پیش از آنکه متفرق گردند حاجت ایشان برآورده شود و در این روز
 هزار هزار رحمت از جانب حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه
 رحمت از آنها مخصوص جمعیست که مجتمع گردند و بند کعبه را مشغول شوند
 و روزش را روزه بدارند و شبش را عبادت کنند و در روایتی وارد
 شده است که مستحب است که در این روز در وقت چاشت و رکعت نماز
 بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره التمسین بخواند
 و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم
 یا مقبل العثرات یا قلی عشره یا عجیب الدعوات یا حنیف دعوت یا سامع

در این روز در وقت چاشت و رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره التمسین بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات یا قلی عشره یا عجیب الدعوات یا حنیف دعوت یا سامع

الدعوات یا منعم صوفی و رجبی و رجبی یا ذا الجلال و الاکرام
 و شیخ طوسی گفته است که مستحب است که در این روز این دعا بخواند
 اللهم داحی الکعبة و فاروق الحبة و صارف الذریر و کاشف کل کربة
 استک في هذا اليوم من آثامک التي اعطيت حقها و اقدمت بها
 و جعلتها عند المؤمنین و دبعة و التک ذریعة و برحمتک الوسیعة
 ان تصلي علی محمد عبدک المصطفى المیار القرب يوم التلاق فابق
 کل رفق و داع الی کل حق و علی اهل بیتی الاطهار الهداة المناقضا
 التجار و ولایة اهل الجنة و النار و اعطانی یومنا هذا من عطاک
 الخیر و غیر یقطع ولا تمنون جمع لنا به النوبة و حسن الاوبة بالخیر
 و اکرم مریو یا کفی یا و فی یا من لطفه خفی الطف یا طیفک و سعید
 یعقوب و ابدي بنصرک و لا تنس کیم ذکرک بکلمة امرک و خطیة یومک
 و احفظنی من شوائب الدهر الی یوم النحر و التشر و اشهدنی ولایة
 عند خروج نفسی حلو و رمسی و انقطاع عیالی و انقضاء اجلی اللهم
 و اذکرني علی طول الی اذ اجملت بین اطباق الثری و نسیب الناس
 من اوری و احملنی د از المقامة و یومنی منزل الکرامه و اجعلنی من
 مرافقی اولیائک و اهل اجناتک و اصطفائک و بارک لک فی اهلک
 و اوزنی حسن العمل قبل حلول الاجل ثم امن الزلل و سوء الخلد
 اللهم و اوردنی حوض نیک محمد و اسبقنی منه مشربا و یاسا غیا
 فبیتنا لا اظلم بعد و لا اخلو و رده و لا غناه ان اذ و اجعله خیر زاد

در این روز در وقت چاشت و رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره التمسین بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات یا قلی عشره یا عجیب الدعوات یا حنیف دعوت یا سامع

در این روز در وقت چاشت و رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره التمسین بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات یا قلی عشره یا عجیب الدعوات یا حنیف دعوت یا سامع

در این روز در وقت چاشت و رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره التمسین بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات یا قلی عشره یا عجیب الدعوات یا حنیف دعوت یا سامع

در این روز در وقت چاشت و رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره التمسین بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات یا قلی عشره یا عجیب الدعوات یا حنیف دعوت یا سامع

در این روز در وقت چاشت و رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره التمسین بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات یا قلی عشره یا عجیب الدعوات یا حنیف دعوت یا سامع

در این روز در وقت چاشت و رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره التمسین بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات یا قلی عشره یا عجیب الدعوات یا حنیف دعوت یا سامع

فصل اول در بیان فضایل ماه ذی الحجه و روز اول ذی الحجه
در بیان فضایل ماه ذی الحجه و روز اول ذی الحجه
در بیان فضایل ماه ذی الحجه و روز اول ذی الحجه

وَأَوْفَىٰ مِيعَادٍ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ وَاللَّهُمَّ وَالْعَن جِبَابَةَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَمُخَوِّقَ أَوْلِيَاءِكَ الْمُسْتَأْذِنِينَ اللَّهُمَّ وَأَقْصِمْ دَعَائِهِمْ وَأَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَعَالِيَهُمْ وَعَجِّلْ مَهْلَكَهُمْ وَأَسْلُبْهُمْ مَالَهُمْ وَصَبِّحْ عَلَيْهِمْ مَسْأَلَهُمْ وَالْعَن مُسَاهِدَهُمْ وَمُشَارِكَهُمُ اللَّهُمَّ وَعَجِّلْ فَوْجَ أَوْلِيَاءِكَ وَارْزُقْ عَلَيْهِمْ مَطْلَمَهُمْ وَأَظْهِرْ بِالنَّجَىٰ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْ لِدِينِكَ مُنْتَجِرًا وَبَارِكْ لِي فِي عِدَائِكَ مُؤْتِمِرًا اللَّهُمَّ اخْفِضْهُ بِمَلَائِكَتِكَ النَّصْرَ وَبِمَا أَلَيْسَ إِلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِلًا حَتَّىٰ تَرْضَىٰ وَيَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَىٰ يَدَيْهِ جَدِيدًا عَصًا وَتَحْضُرَ الْحَقُّ مَحْضًا وَتَرْضَىٰ الْبَاطِلَ رَضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَالْهَلْوَ عَلَىٰ جَمِيعِ آبَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَأَمْرِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتَّىٰ نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ ادْرِكْ بِنَا قِيَامَهُ وَاشْهَدْ بِنَا أَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْزُقْنَا سَلَامَهُ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتَةً **باب سابع** در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک ذی الحجه و ذران پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضایل ماه ذی الحجه و دهه اول و اعمال آنست ایام این دهه هر در نهاییه فضیلت و برکت اند حق تعالی میفرماید وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ يَعْنِي بِأَكْبَرِهَا خَلْدًا ذُرُوزِ چندی شمرده شده یعنی که و باز فرموده است که وَيَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهْمَةٍ أَوْ لَنْعَةٍ بَعْنِي غِلَامَ كُنْ مَرْدَمُ زَابِيَا بِنْدِ حُجَّ نَا انکه بیابند منقعاتهای دنیا و آخرت و یاد کنند خدا و در روزی چند معلوم بخوا انکه روزی کرده است ایشانرا از روز

در بیان فضایل ماه ذی الحجه و روز اول ذی الحجه
در بیان فضایل ماه ذی الحجه و روز اول ذی الحجه

فصل اول در بیان فضایل ماه ذی الحجه و روز اول ذی الحجه

چهار یا پان که گاه و شتر و کوه سفند و برانست و در احادیث معتبره دنیا از ائمه منقولست که ایام معلومات دهه روز اول ذی الحجه است ایام معدودات روز دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه و از حضرت رسول منقولست که عمل خیر و عبادت در پنج ایامی نزدیک تعجب و برکت است ده روز اول ذی الحجه و چون اینها داخل میشدند صحابا و تابعان اهتمام عظیم در عبادت میکردند و بسند معتبره منقولست از حضرت امام جعفر صادق که پدرم امام محمد باقر با من گفت ای فرزندم کرامی البته در هر شب هتاو ذی الحجه دو رکعت نماز میخواند و در دنیا نماز شام و خفتن و در هر رکعت یک مرتبه سون خد و سون قل هو الله احد و این یا رب العالمین و واعدنا موسی ثلثین لیلَةً وَأَتَمَّنَّا هَا بَعَثَ قَوْمٌ مِيقَاتِ رَبِّهِمْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لَا خَیْبَهِ هَرُونَ اخْلُقْنِي فِي قَوْمٍ وَأَصْلَحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج شهرت خواهی بود هر چند حج نروی و روز اول ذی الحجه روز مبارک و در آن روز و از آمدن است که حضرت ابرهیم خلیل علیه السلام در این روز متولد شد است در این روز حق تعالی حضرت ابرهیم را خلیل خود گردانید و بسند معتبره از حضرت موسی بن جعفر منقولست که هر که روز اول ذی الحجه را روزه بدارد حق تعالی او را ثواب هشتاد هزار روز بخشد و از حضرت امام موسی منقولست که هر که نه روز اول ذی الحجه را روزه بدارد حق تعالی او را ثواب هشتاد هزار روز بخشد و شیخ طوسی

نماز پنج رکعتی

در بیان فضایل ماه ذی الحجه و روز اول ذی الحجه

گفته است که از روز اول ذی الحجه تا روز نهم روزه مستحب است و اگر
تواند روز اول را روزه بدارد و در روز اول حضرت رسالت
حضرت فاطمه را بحضرت امیرالمؤمنین ترویج نمود و بر وایت نکرد
در روز ششم ترویج نمود و بدانکه روزه قضای مبارک رمضان
از اول ماه تا روز عرفه میتوان گرفت چنانچه علما گفته اند و احادیث صحیح
بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات که بر منع وارد شده است
معتبر نیست و محمول است بر تقیه چنانچه در کتب مبسوطه دلایل آنرا
ایراد نموده ام و باز شیخ رحمه الله گفته است که مستحب است که در روز
اول نماز حضرت فاطمه را بجا آورد و روایت شده است که آن چهار
رکعت است مثل نماز حضرت امیرالمؤمنین بدو سلام و در هر رکعت
بعد از سوون حمد پنجاه مرتبه سوون قل هو الله احد بخواند و بعد
از سلام تسبیح حضرت فاطمه بخواند و تسبیح اینست سبحان ذی
العرش الشانح المبین سبحان ذی الجلال البادخ العظیم سبحان ذی
الملک الفایز القدر سبحان من بری اثر التملک فی الصفا سبحان
من تری وقع الطیر فی الهواء سبحان من هو هکذا ولا هکذا غیره
مؤلف گوید که بعد از این انشاء الله مذکور خواهد شد که نماز حضرت
فاطمه در رکعت است در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه ان الله
است در رکعت ویم صد مرتبه قل هو الله و اگر هر دو را بجا آورد
و اند غارا بعد از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد از سلام اول

تسبیح مشهور حضرت فاطمه را و بعد از آن این دعا را شاید بهتر باشد
و در بعضی از روایات وارد شده است که مستحب است که در روز اول
نیم ساعت پیش از زوال دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از
حمد ده مرتبه سوون توحید و ده مرتبه یا ایا الکرسی و ده مرتبه ان الله
بخواند و در روایت دیگر وارد شده است که هر که ظالمی را رسد و در
اول ذی الحجه بگوید حبیب حبیب من سؤالی غلط بجا حق بگو
شران ظالم را از او بکند و شیخ و تابع کبری سید بن طاووس بسند
معتبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق در روز اول ذی
الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب با فائز پیش از
شام این دعا میخواندند اللهم هذه الایام التي فضلتها علی غیرها
من الایام و شرفتها و قد بلغت فیها عتیک و رحمتک فآیزل علینا
برکاتک و تسبیح علینا فیها من نعماتک اللهم انی اسئلك ان تفضل
علی محمد و آل محمد فیها و ان تهدينا فیها سبیل الهدی و ترفعنا فیها
التقوی و العفاف و الغنی و العمل فیها بما تحب و ترضی اللهم انی
اسئلك یا موضع کل شکوی و یا سامع کل نجوی و یا شامد کل
ملأه و یا عالم کل خفیة ان تفضل علی محمد و آل محمد و ان تکریمنا
فیها البلاء و تسبیحنا فیها الدعاء و تقویتنا فیها و تعیننا و توفیقنا
فیها لما تحب ربنا و ترضی و علی ما افترضت علینا من طاعتک و طاعة
رسولک و اهمل و لا تبک اللهم انی اسئلك یا ارحم الراحمین ان

تسبیح حبیب که در روز نهم ذی الحجه بخواند
و بعد از آن دعا را بخواند که در روایت دیگر وارد شده است

صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا إِنَّكَ مَبْعُوعُ الدُّنْيَا
وَلَا تُخَرِّمْنَا خَيْرَ مَا تَزَلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ بِأَعْلَامِ الْغُيُوثِ
وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَزَلْ لَنَا
فِيهَا ذُنُوبَنَا لَا غُفْرَةَ وَلَا هَامَا إِلَّا فَوْجَتَهُ وَلَا دِينَ إِلَّا قُضِيَّتَهُ وَلَا غُلَامًا
إِلَّا أَدَيْتَهُ وَلَا حَاجَةَ مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا وَبَيَّعْتَهَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاجِمَ الْعِبْرَاتِ
يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ يَا مَنْ لَا تَنْشَأُ بِرُحْمَتِكَ
الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عُمَّالِكَ مُطْلَقًا
مِنَ النَّارِ وَالْفَأْفَرِ مِنَ يَحْيِيَّتِكَ النَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمْ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ
طَاوُسُ بْنُ عَبْدِ الْمُعِزِّ أَخْبَرَنَا عَنْ أَبِيهِ مُحَمَّدٍ بَاقِرٍ رَوَى عَنْهُ أَنَّكَ جَبْرِئِيلُ
أَزْجَانِي خَلَا وَنَدَّ جَبْرِئِيلُ بِرَأْسِهِ عِلْسَةً بَعِثَ دَعَا بِيَهُدِيًا وَرَدَّ كُتُبًا
يَا عِيسَى ابْنُ بَيْتِ دَعَا رَاذِرْدَهُ أَوَّلَ مَاءِ ذِي الْحِجَّةِ يَخُوانَ بَدْرُ سَبْعِي كَهَيْجِ
عِبَادِي تَزِدُّنِي تَعَالَى حُبُّوبُ تَرْبِيَّتِ الْعِبَادِ تَكْرَدَنَ دَرِينِ دَهْلِيلِ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ
بَيْنَ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **قَالَ** أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَدَقَ لَمْ يَخْذُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا **سَمِعْتُ** أَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَدَقَ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ **هَاجَا** أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
منا

لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ مُجِيبُ دُعَائِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بَيْنَ يَدَيْهِ الْخَيْرُ هُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **بِخَيْرِ** حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ مِنْ دَعَائِي لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُنْجِي
أَشْهَدُ بِاللَّهِ بِمَا دَعَا أَنَّهُ بَرٌّ وَمِنْ بَرٍّ وَأَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى بَيْنَ يَدَيْهِ
كَتَبْتُ بِأَرْوَحِ اللَّهِ جَدِّ ثَوَابِي وَرَدَّ كُفْرِي كَمَا بَيْنَ كَلَامِي أَنْ يَكُونِي بِحَضْرَتِ عَيْسَى
كَهْنُ كَهْرِكُ دَعَا أَوَّلَ رَاصِدٍ مَرْتَبَةٍ بِخَوَانِ عِلْسِي بِكَ أَنْ هَلْ زَمِينِ
أَزْعَلُ وَبِنَاشِدِ دَرَانُوزِ وَدَرْدُوزِ قِيَامَتِ حَسَنًا أَوْ زِيَادَةِ أَهْمِ
كَسْ بِأَشَدِّ وَهْرِكُ دَعَا دَقِيمِ رَاصِدٍ مَرْتَبَةٍ بِخَوَانِ عِلْسِي بِكَ بِأَشَدِّ دَوْدُ
مَرْتَبَةِ تَوْرَةِ وَانْجِيلِ وَالْخَوَانِ بِأَشَدِّ وَثَوَابِهَا بِأَوْبَدِ هَنْدِ حَضْرَتِ
عِيسَى كَهْنُ كَهْنُ ثَوَابِ خَوَانِ تَوْرَةِ وَانْجِيلِ حَيْثُ جَبْرِئِيلُ كَهْنُ
طَافَ بِكَ دَاشْتَنَ بِكَ خَوْفِ تَوْرَةِ وَانْجِيلِ نَدَا شَتَّ هَرَكُ ذَرَا سَمَاءِهَا
هَفْتِكَا نَدَا سَتَازِمَلَانِكُ نَا أَنْكَ مَبْعُوثُ شَدَمَ مِنْ وَاسْرِافِيلِ زِيَارَةِ
اسْرَافِيلِ أَوَّلَ بَيْنَكَ بُوْدَكَ كَهْنُ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَهَرَكُ دَعَا
صَدَقَ مَرْتَبَةٍ بِخَوَانِ عِلْسِي بِكَ بِأَوْبَدِ نَدَا بَيْنَ دَعَا هَزَارِ هَزَارِ حَسَنِ
وَمُحَمَّدُكَ نَا أَوْدَ هَزَارِ هَزَارِ كَمَا وَبُلْدَكَ كَدَا زِيَارَةِ أَوْدَ هَزَارِ هَزَارِ
هَزَارِ دَرَجَةِ وَفَرُودَا بِنْدَا زَا سَمَاءِ هَفْتَا هَزَارِ مَلَكِ كَهْنُ دَسْتِهَا بِرُاشَتِ
بَاشَدُ وَصَلَوَاتِ فَرُسْتَنْدِ بِرُكُوسِ كَمَا بَيْنَ كَلَامِي أَنْ يَكُونِي بِحَضْرَتِ
بِخَيْرِ عِيسَى كَهْنُ كَهْنُ ثَوَابِ خَوَانِ تَوْرَةِ وَانْجِيلِ حَيْثُ جَبْرِئِيلُ كَهْنُ
بِخَيْرِ جَبْرِئِيلِ كَهْنُ هَرَكُ اِيْمَانِ أَوْدَ بَاشَ بِخَيْرِ اَزْجَانِي خَلَا وَرَدَّ
وَتَغْيِيرِ نَدَا شَرِيعَتِ اِيْشَانِ نَا حَقِّ تَعَالَى ثَوَابِ بِخَيْرِ اَزْجَانِي خَلَا وَرَدَّ

و هر که دعا چهارم را صد مرتبه بخواند این دعا را استقبال نماید بلکه
و بالا برد بسو حق تعالی این خدا نظر کند بسو گویند ان دعا بر حمت
که خدا نظر رحمت بر او بکند هرگز شقی بد عاقبت نشود پس حضرت
علیه گفت تا جبرئیل ثواب چهارم چیست جبرئیل گفت ان دعا مژگان
و حق تعالی امر از حصص نداده است که ثواب ترا بگویم **مطلب** که اگر هر
روز هر یک از این دعا ها ده مرتبه بخواند دور نیست که عمل یار
روایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر
خواهد بود و شیخ و ابن بابویه و سید بن طاووس از حضرت امیر
المؤمنین روایت کرده اند که هر که در هر روز از ده اول ذی الحجه
این تهلیلات را ده مرتبه بخواند حق تعالی عطا کند و از بهر تهلیلی
درجه در بهشت از مرغان برید و یا قوت و از میان هر درجه تا درجه
دیکر صد سال را باشد بر قنار سوار کی بنا زد و در هر درجه
شهری بوده باشد و در آن شهر قصری بنا شد از یکجو هر که در افضل
بنا شد و در هر شهر از آن شهرها از انواع جواهر و غرورها و خانها
و فرشها و کرسیها و تختها و حوریان و نهالها و متکاها و خواها
و خدمتکاران و درختها و نهرها و زیورها و سالها بوده باشد که
وصف کنند قادر بر وصف آنها نباشد و چون از قبر بیرون آید
از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مبادرت نمایند بسو
او هفتاد هزار ملک و از پیش رو و جانب راست و چپ او را روند

تا او را بدر بهشت برسانند و چون داخل بهشت شود او را مقعد
دارند و ملائکه از عقب او روند تا آنکه بشهری برسد که بیرونش از
یا قوت سنج باشد و اندر و نش از بر جسد سبز و در آن شهر بود ثواب
هر نعمتی که حق تعالی در بهشت خلق کرده است پس با او گویند که ای دوست
خدا میداند این شهر چیست گویند نه و شما کیستید گویند ما ملک خدا
که حاضر بودیم در هنگام که توان تهلیلها را میخواندی در دنیا و این
شهر را چه دران هست از نعمتهای الهی بگو تا ثواب تو است بخواندن آن
تهلیلها و بشارت باد تو را بهتر از این ثوابها و پیوسته در جوار رحمت
الهی خواهی بود در دار السلام که بلائی و غمی و مکر و هجی را نیماشد
نعمتها و رحمتها خدا هرگز از تو منقطع نمیکرد و تهلیلات اینست
لا اله الا الله عدد الالیان والذهور لا اله الا الله عدد الموالح
لا اله الا الله ورحمته خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد الشوکی
الشیخ لا اله الا الله عدد الشعر والوبر لا اله الا الله عدد الحجر والحد
لا اله الا الله عدد دخی العیون لا اله الا الله فی الکیل اذا عسعس
الصبح اذا تنفس لا اله الا الله عدد ذل البیاح فی البراری الضحی لا اله
الا الله من الیوم الی یوم تنفیض الصور و از بعضی روایات استغفار
میشود که بیک مرتبه نیز گفته میتوان کرد و الله یعلم فضل و برتری در دعا
روز توبه و روز عرفه است و از توبه روز هشتم ذی الحجه است و
مبارک است ابن بابویه از حضرت امام موسی کاظم روایت کرده است

در علی بن ابی طالب
در شهرها و کرسیها و تختها و حوریان و نهالها و متکاها و خواها و خدمتکاران و درختها و نهرها و زیورها و سالها بوده باشد که وصف کنند قادر بر وصف آنها نباشد و چون از قبر بیرون آید از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مبادرت نمایند بسو او هفتاد هزار ملک و از پیش رو و جانب راست و چپ او را روند

در علی بن ابی طالب

بسم الله الرحمن الرحیم

كه حضرت رسول فرمود كه حق تعاليٰ نكره است از روزها چنان روز
 روزه جمعه و روز ترويه و روز عرفه و روز عيد قربان و ايضا از حضرت
 صادق روايت كرده است كه روزه روز ترويه كه در شصت سال كه ما
 و شعبه از ليالي مبركه است از حضرت رسول منقول است كه در شب
 دعا مستجاب است و كنهه ان شب بعبادت بسر او زدا برصد و هفتاد
 سال عبادت نازد و ان شب حاجات با فاضل حاجات هر كه در ان شب
 كند تو به اش مقبول است از حضرت صادق منقول است كه در شب
 يا در شب جمعه اين دعا را بخواند حق تعاليٰ ها انشا بيا فرزد اللهم
 يا شاهد كل شئ و موضع كل شكوى و عالم كل خفيه و مشهي
 كل حاجه يا مبتدئا بالنعيم على العباد يا كريم الغنى يا حسن التاجر يا ولي
 يا من لا يورثي فيه ليل داج ولا بحر تجاح ولا سماه ذات اربع ولا
 ظلم ذات اربع لا يظلمه عند خيائه اي تلك بنور وجهك
 الكريم الذي جعلت للجهل فمحلته دكا و خر موسى صغارا و يا من
 الذي رفعت السموات بلا عمد و سطخت الارض على وجه ماء
 جمد و يا من المكنون الخرون الظاهر الذي اذا دعيت به اجبت
 و اذا استلت به اعطيت و يا منك الشرح القدوس البرهان الذي
 هو نور على كل نور و نور من نور يضيئ منه كل نور اذا بلغ الارض
 انشقت و اذا بلغ السموات فتحت و اذا بلغ العرش اتمت و يا منك
 الذي ترعد منه قرايص ملائكتك و استلك بحج جبريل و ميكائيل

رجال شيعه

در روز جمعه و روز ترويه و روز عرفه و روز عيد قربان و ايضا از حضرت
 صادق روايت كرده است كه روزه روز ترويه كه در شصت سال كه ما
 و شعبه از ليالي مبركه است از حضرت رسول منقول است كه در شب
 دعا مستجاب است و كنهه ان شب بعبادت بسر او زدا برصد و هفتاد
 سال عبادت نازد و ان شب حاجات با فاضل حاجات هر كه در ان شب
 كند تو به اش مقبول است از حضرت صادق منقول است كه در شب
 يا در شب جمعه اين دعا را بخواند حق تعاليٰ ها انشا بيا فرزد اللهم
 يا شاهد كل شئ و موضع كل شكوى و عالم كل خفيه و مشهي
 كل حاجه يا مبتدئا بالنعيم على العباد يا كريم الغنى يا حسن التاجر يا ولي
 يا من لا يورثي فيه ليل داج ولا بحر تجاح ولا سماه ذات اربع ولا
 ظلم ذات اربع لا يظلمه عند خيائه اي تلك بنور وجهك
 الكريم الذي جعلت للجهل فمحلته دكا و خر موسى صغارا و يا من
 الذي رفعت السموات بلا عمد و سطخت الارض على وجه ماء
 جمد و يا من المكنون الخرون الظاهر الذي اذا دعيت به اجبت
 و اذا استلت به اعطيت و يا منك الشرح القدوس البرهان الذي
 هو نور على كل نور و نور من نور يضيئ منه كل نور اذا بلغ الارض
 انشقت و اذا بلغ السموات فتحت و اذا بلغ العرش اتمت و يا منك
 الذي ترعد منه قرايص ملائكتك و استلك بحج جبريل و ميكائيل

و اسرافيل و يحيى محمد المصطفى و على جميع الانبياء و جميع الملائكه
 و بالاسم الذي منى به الخضر على قلل الماء كما منى به على جذال الابر
 و يا منك الذي فلقته بالبحر موسى و غرقته فرعون و قومهم و نجيت
 به موسى بن عمران و من معه و يا منك الذي دعاك به موسى من جبال
 الطور الابين فاستجبت له و اقيمت عليه حجة منك و يا منك الذي
 اتخيت به عيسى بن مريم المولى و تكلم في المهد صبيا و ابرئى الاكه و
 الابرص يا ذيك و يا منك الذي دعاك به حملة عرشك و جبريل
 و ميكائيل و اسرافيل و جبريل محمد و ملائكتك المقربون و
 انبياءك المرسلون و عبادك الصالحون من اهل السموات و الارض
 و يا منك الذي دعاك به ذو النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان
 لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك
 اني كنت من الظالمين فاستجبت له و نجيت من الغم و كذلك نجى
 المؤمنين و يا منك العظيم الذي دعاك به داود و خر لك ساجدا
 فغفرت له ذنبه و يا منك الذي دعيت به اسبى امرأة فرعون
 اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة و نجيت من فرعون و علمه
 و نجيت من القوم الظالمين فاستجبت لها دعاءها و يا منك الذي
 دعاك به يونس اذ حل به البلاء فعاقيه و ائنت اهله و مناهم
 معهم رحمة من عندك و ذكرى للعالمين و يا منك الذي دعاك
 به يعقوب و ددت عليه بصره و فرة عينه يوسف و جعل قنبله

وَبِأَيْمَانِكَ الَّتِي خَالَسَ بِهَا سُلَيْمَانُ قُوَّهَتْ لَهُ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ
مِنْ بَعْدِهِ أَنْتَ الْوَقَّابُ بِأَيْمَانِكَ الَّتِي سَحَرْتَ بِهَا الْبَرَّ وَالْحَيَّةَ
اللَّهُ عَلَيْكَ وَالْبَازِ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي سَرَى بَعْدَكَ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
أَحْرَامَ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى فَقَالَ سُبْحَانَ الَّذِي مَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا
مُقِرِّينَ وَلَا نَعْلَمُ إِلَى رَبِّنَا الْمُتَّقِلُونَ وَبِأَيْمَانِكَ الَّتِي تَزَلُّ بِجَبْرِيلَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَبِأَيْمَانِكَ الَّتِي خَالَسَ بِهَا دُمُ فَعَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَاسْكَنْتَهُ
جَنَّتَكَ وَاسْتَلَمْتَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ
إِبْرَاهِيمَ وَبِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا انْصَبَّتِ الْأَصْحَادُ
إِذَا نُفِثَتْ بِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرَى وَاللَّوْحِ وَمَا انْصَحَى وَبِحَقِّ الْأَرْيَمِ الَّذِي
كُتِبَتْ عَلَيْهِ سُرَادِقُ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقِ وَالْذُّنُوبِ وَالْيَمِينِ وَالْقُرْآنِ
بِأَلْفِ عِلَامٍ وَأَسْهَدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَسْهَدَانِ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاسْتَغْنَى بِأَيْمَانِكَ الْخُرُونِ فِي خُرَاتِيكَ الَّتِي لَا يَنْتَابِرُ
بِهَا فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَطْهَرْ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَأَمَّا كُفْرُ
وَلَا يَنْتَابِرُ مَرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفَى وَاسْتَغْنَى بِأَيْمَانِكَ الَّتِي شَقَّقْتَ
بِهَا الْخَارَ وَقَامَتْ بِهَا الْجِبَالُ وَخْتَلَفَ بِهَا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ
الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكُرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طَهٍ وَبِحَقِّ عِصَى
وَحَمِّ عَصَى وَبِحَقِّ قَوْزِيَّةِ مُوسَى وَبِحَقِّ جِبْرِيلَ عِيسَى وَرَبُّورِ دَاوُدَ وَفِرْقَانِ
مُحَمَّدٍ وَبِحَقِّ جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبِأَيْمَانِكَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
تِلْكَ الْمُنَاجَاةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلٍ

وَسَلَّمَ
وَقَوْلُهُ

بِحَقِّ الْكُرَامِ الْكَاتِبِينَ
بِحَقِّ طَهٍ وَبِحَقِّ عِصَى
وَحَمِّ عَصَى وَبِحَقِّ قَوْزِيَّةِ مُوسَى
وَبِحَقِّ جِبْرِيلَ عِيسَى وَرَبُّورِ دَاوُدَ

بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي
بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
بِحَقِّ الْكُرَامِ الْكَاتِبِينَ
بِحَقِّ طَهٍ وَبِحَقِّ عِصَى
وَحَمِّ عَصَى وَبِحَقِّ قَوْزِيَّةِ مُوسَى

طُورِ سَيْنَاءَ وَاسْتَغْنَى بِأَيْمَانِكَ الَّتِي عَلِمْتَ مُلْكُ الْمَوْتِ لِقَبْرِ
الْأَزْوَاجِ وَاسْتَغْنَى بِأَيْمَانِكَ الَّتِي كَتَبْتَ عَلَى وَرَقِ الزُّبُونِ فَخَرَّ
الْبَيْتَانِ لِيَتْلَاكَ الْوَرَقُ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَاسْتَغْنَى
بِأَيْمَانِكَ الَّتِي كَتَبْتَ عَلَى سُرَادِقِ الْحَدِّ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُخْبِيهِ
سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ يَهْدِي تَعَاثُ وَإِلَيْهِ يُلْجَأُ اسْتَغْنَى
بِحَقِّ قَدْرِ الْعَرْشِ عَرْشِكَ وَمَنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِبَارِكَ وَبِأَيْمَانِكَ الْأَعْظَمِ
وَبِحَقِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَانِيَةِ الْعُلَى اللَّهُمَّ رَبَّ الزُّبُرِ وَالْمَاءِ
وَالسَّمَاءِ وَمَا أَهْلَكَ وَالْأَرْضِ وَمَا أَقْلَكَ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَصْلَكَ
وَالْجِبَارِ وَمَا جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ
وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَجِّينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَقُوتُ
وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يَنْدِي بِكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ
تَسْتَجِيبُ لِدُعَائِهِ يَا مُجِيبُ اسْتَغْنَى بِأَيْمَانِكَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ
أَنْ تَعْفَرَ لَنَا مَا قَدْ مَنَّا وَمَا أَجْرْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَجَلْنَا وَمَا أَبْدَيْنَا
وَمَا نَخَفْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَدِّ كُلِّ وَجِدٍ يَا قَوِّ كُلِّ ضَعِيفٍ
يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ حَرُومٍ يَا مُوَدِّ كُلِّ مُسْتَوْجِرٍ يَا صَاحِبَ
كُلِّ سَافِرٍ يَا عَادِلَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ خَفِيٍّ يَا غَايَةَ
السَّعْيَيْنِ يَا صَاحِبَ الْمُسْتَضْرَجِينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُنْقِذَ
فِي الْمُهْمُومِينَ يَا مُدْبِعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الظَّالِمِينَ

بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي
بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
بِحَقِّ الْكُرَامِ الْكَاتِبِينَ
بِحَقِّ طَهٍ وَبِحَقِّ عِصَى
وَحَمِّ عَصَى وَبِحَقِّ قَوْزِيَّةِ مُوسَى
وَبِحَقِّ جِبْرِيلَ عِيسَى وَرَبُّورِ دَاوُدَ
بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي
بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
بِحَقِّ الْكُرَامِ الْكَاتِبِينَ
بِحَقِّ طَهٍ وَبِحَقِّ عِصَى
وَحَمِّ عَصَى وَبِحَقِّ قَوْزِيَّةِ مُوسَى
وَبِحَقِّ جِبْرِيلَ عِيسَى وَرَبُّورِ دَاوُدَ
بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي
بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
بِحَقِّ الْكُرَامِ الْكَاتِبِينَ
بِحَقِّ طَهٍ وَبِحَقِّ عِصَى
وَحَمِّ عَصَى وَبِحَقِّ قَوْزِيَّةِ مُوسَى
وَبِحَقِّ جِبْرِيلَ عِيسَى وَرَبُّورِ دَاوُدَ

يا مجيب دعوت المصطفين يا ارحم الراحمين يا رب العالمين يا ديان
يوم الدين يا بؤد الاكبرين يا اكرم الاكرمين يا اسمع السامعين
يا ابصر الباطنين يا اقدر العاديين اغفر الذنوب التي تغير النعم
واغفر الذنوب التي تورث الندم واغفر الذنوب التي تورث
السيئة واغفر الذنوب التي تهلك العصم واغفر الذنوب التي
ترد الدعاء واغفر الذنوب التي تجلس فطر السماء واغفر الذنوب
التي تجعل الفناء واغفر الذنوب التي تجلب الشقاء واغفر الذنوب
التي تظلم الهواء واغفر الذنوب التي تكسف الغطاء واغفر الذنوب
التي لا تغيرها غيرك يا الله واحمل عني كل تبعه لاحد من خلقك وبعد
لي من امرك فرجا وخيرا ويبرا وانزل قبيلك في صدري رجاءك
في قلبي حتى لا ارجو غيرك اللهم احفظني وعافني في مقام هذا وصحبي
في ايلي ونهارني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي
من فوق ومن تحتي في السبيل واخبرني بالتيسير ولا تجعلني في
التعسير واحمدي يا خير دليل ولا تجعلني في التقصير في الامور ولتقضي كل
سروري واقبلني الى اهل بالافلاج والتجاج تجوز في العاجل والاجل
انك على كل شيء قدير وارزقني من فضلك واسمع علي من طيبتك
وزيلك واستعملني في طاعتك واخرني من عذابك وبارك وتلينني
اذا توفيتني الى جنتك برحمتك اللهم لي اعوذ بك من زوال نعمتك
ومن تمويه غافيتك ومن جلول نعمتك ومن نزول عذابك واعوذ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بك من حمد البلاء ودر لك الشقاء ومن سوء القضاء ومن ما تلهن
ومن شر ما ينزل من السماء ومن شر ما في الكتاب المنزل اللهم لا تحط
من الاشراق ولا من اصحاب النار ولا تحزنني حجة الاخيار واجيب
حيوتي طيبة وتوفي فاة طيبة تليقني بالابرار وارزقني ما تصد لا يلبث
في مقعد صدق عند مليك مقتدر اللهم لك الحمد على حسن بلائك
وضحكك ولك الحمد على الاسلام والمنة يا رب كما هديتهم لهدى
وعلمتهم كما بك فاهدينا وعلمنا ولك الحمد على حسن بلائك وضحكك
عندي خاصة كما خلقتني فاحسن خلقي وعلستني فاحسن خلقك
هديتني فاحسن هدايتي فلك الحمد على انعامك علي قدما واحدا
فكر من كرب يا سيدي قد وثقت وكبر من غم يا سيدي قد ثقت
وكبر من هم يا سيدي قد كشفت وكبر من بلاء يا سيدي قد صرفته
وكبر من غيب يا سيدي قد سترته فلك الحمد على كل حال في كل متو
ورمان ومنقلب مقام وعلى هذه الحال وكل حال اللهم اجعلني
من افضل عبادك نصيبا في هذا اليوم من خير نعمته او خير نكته
او سوء نصرفته او بلاء تدفعه او خير سوفه او رحمة تشرها او عافية
تلبسها فانك على كل شيء قدير وبديك خرافق السموات والارض
وانت الواحد الكريم المعطي الذي لا يرد سائله ولا ينجب العلة ولا
ينقص اقله ولا ينفد ما عندك بل يزداد كثرة وطيبا وعطاء ونورا
وارزقني من خرائيك التي لا تنفد ومن رحمتك الواسعة ان عطاء

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اعمال و فضیلت

لَرَبِّكَ نَعْتُورًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 و احادیث بسیار در فضیلت زیارت حضرت امام حسین در شب
 روز عرفه وارد شده است زیارت نزدیکتر از کتاب تحفه الزائر ذکر
 کرده ام و زیارت دور افتاده الله بعد از این مذکور خواهد شد و بیشتر
 نیز زیارت حضرت مذکور شد و آثار و زعفران از اعیان عظیم است
 و کبکی که توفیق یابد که در عرفات باشد و اعمال بسیار دارد و
 بهترین اعمال در این روز دعا است حتی مستحب است که جمیع کلمات
 نماز ظهر و عصر در اول وقت نافله و اذان عصر ساقط میشود و بعد
 از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا از برادران مؤمن از
 زن و مرد و بزرگ و کوچک در حدیث صحیح منقولست که اگر هم
 هاشم گفت من عبد الله بن عبد الله دیدم در موقف عرفات و چاه هیت
 کن از او بهتر ندیدم و پیوسته دستها خود را بسوی آسمان بلند کرد
 بود و آب یدک ایشان بر روی جادری بود تا زمین میرسد چون مردم
 فارغ شدند گفتیم و قوف هیچ کس را بهتر از و قوف نوندیدم گفت
 سو کنید دعا نکرده مگر برادران مؤمن خود را که از حضرت امام
 موسی شنیدیم که هر که دعا کند از برادر مؤمن خود در عید الف
 از عرش ندا با و برسد که از برادر تو صد هزار برابر او باد پس من خواهم
 که دشت تو دارم از صد هزار برابر دعا ملک که البته مستجاب است
 بیک دعا خود که نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کبکی توفیق یابد

که در روز عرفه در تحت قبه مقدسه حضرت امام حسین باشد
 کمتر نیست آن کبکی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانکه از حضرت
 صادق منقولست که هر که در روز عرفه زیارت حضرت برود و حق
 او را شناسد و او را امام و اجداد طاعه دانند بنویسد حق تعالی از برای
 او ثواب و هزار حج و دو هزار عمره مقبول و هزار حج که با پیغمبر صلوات
 باشد یا امام عادل اوئی گفت کجاست ثواب قوف عرفات حضرت
 از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستی که بدن مؤمن چون
 در روز عرفه نزد قبر حضرت حاضر شود و در نهار فرات غسل کند
 متوجه زیارت شود هر گاه که بر میدارد ثواب یک حج و عمره بر او میثوب
 و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق تعالی اول نظر رحمت بسوی
 زوار حضرت امام حسین میکند و گناهان ایشان را میمزد و چنانکه
 ایشان را برمی آورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات نیکو در زیر که
 در میان زوار حضرت حرام زاده و فرزندان نیست در میان اهل
 عرفات هست کبکی که توفیق هیچیک از اینها را نیافته باشد باید که
 در شب بلا غسل نکند و در جمیع مؤمن حاضر شود و زیارت حضرت
 نکند و اگر در بام بلند یا صخرای کثافه باشد بهتر است و مشغول
 دعا شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا باشند تا در ثواب آنها بشود
 که در دنیا چنانچه از حضرت صادق منقولست و احادیث در باره روز
 روز عرفه مختلف است و اکثر علما جمیع مینا احادیث باین روش کرده اند

که اگر اشتباهی در مانبا شد و او را از دعا کردن ضعیف نکر دانند
 مستجاب است الا مکروه است یعنی ثوابش کمتر است در روز و افضله
 که روزه عرفه برابر است با روزه یکسال و اگر اشتبا در مانبا باشد باز
 از دعا ضعیف شود روزه نکر فتن بهتر است از حضرت صادق
 منقولست که هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت
 نماز بخواند و در زیر اسماء و اعتراف کند نزد خدا بگناهها خود را
 کند خطاها خود را بزرگتر بدو بخواهد عرفت و گناهها گذشت و این
 امر زین کرد و شیخ مفید این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرد
 و گفته است که این نماز مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در
 عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست
 که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه
 الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه
 قل هو الله و صد مرتبه سون انا انزلنا بخواند و در روایت دیگر
 که صد مرتبه یا ایاک نعبد و صد مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله
 بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد بگوید پس مشغول دعا
 شود و بهترین دعاها دعا صحیفه کامله است از بابشروع و خضوع
 و تاتی و رقت بخواند که مشتمل بر جمیع مطالب دنیا و آخرت است و شیخ
 طوسی بسند معتبر از حضرت صادق روایت کرده که حضرت رسول
 بحضرت امیر المؤمنین گفت میخواهی تورا تعلیم کنم دعا روز عرفه را

دعا پیغمبر پیش از من است میگوید لا اله الا الله و حد لا شریک
 له اله الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی
 کل شیء قدير اللهم لك الحمد كما لا یزی نفع و خیر اما نقول و فوق ما
 نقول و فوق ما یقول القائلون اللهم لك صلواتی و تسبیحی و تحیات
 و ممانی و لك برائی و بك حوب و منك قوه اللهم انی اعوذ بك
 من الفقر و من و سوائس الصد و من شتات الاخر و من عذاب القبر
 اللهم انی استألك خیر الرزاق و اعوذ بك من شر ما تجز به الرزاق و
 استألك خیر اللیل و خیر النهار اللهم اجعل فی قلبی نوراً و فی سمعی نوراً
 و فی بصری نوراً و فی لحمی نوراً و فی عظامی نوراً و فی مقامی مقبلاً
 و مدخلاً و مخرجی نوراً و اعظم لی النور یا رب یوم القاک انک علی کل
 شیء قدير و از حضرت امام رضا منقولست که این دعا را در روز عرفه
 بخواند اللهم کما سترت علی ما لم اعلم فاعف عی ما تعلم و کما و سجت
 علیک قلبی معنی عفوک و کما بدلتی لایحسان فاقم نعمتک بالفضل
 و کما اگر شنبه بمعرفتک فاشفعها بغفرانک و کما عرفتی جدایندک
 فارکنه بطاعتک و کما عصمتی فما اکر ان اعصم منه الا بعصمتک فانظر
 لی ما لو شئت عصمتی منه یا جواد یا کریم یا ذا الجلال و الاکرام و از حضرت
 امام موسی این دعا منقولست اللهم انی عبدک و ابن عبدک ان تعال
 فیما مور قد سلطت بی و انا بین یدیک برمتی و ان تغفر عی هاهنا الغیو
 انت یا اهل العفو یا ارحم من عفا الغفیر و لاخوانی و از جمله دعاها

در روز عرفه و در روز
 عاشورا و در روز
 قیامت

ترانه
 و سائیر
 جرت

نور

در روز عرفه و در روز
 عاشورا و در روز
 قیامت

مشهور روز عرفه دعا حضرت سید الشهداء امام حسین علیه السلام است
و بشیرین عالم السیدین و آیت کرده اند که پین روز عرفه در عرفات
در خد متا حضرت بودندیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با کوهی
اهل بیت و فرزندان و شیعیان خود با نهایت تذلل و خشوع پیش رفتند
چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسو کعبه گردانیدند و دستها
برابر و بر داشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند

وَقَالَ ابْنُ تَيْمِيَّةٍ رَحِمَهُ اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعِقَابِهِ مَانِعٌ وَلَا كَصُورِ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ
الْوَاسِعُ فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَأَنْشَأَ بِحِكْمَتِهِ الصَّنَائِعَ وَلَا تَخْفَى عَلَيْهِ
الطَّلَائِعُ وَلَا تُضَيِّعُ عَنْهُ الْوَدَائِعُ جَازَى كُلَّ صَانِعٍ وَرَازَى كُلَّ فَاعِيٍّ وَهَوَّ
رَاحِمٌ كُلَّ ضَارِعٍ وَمُتَمَرِّلٍ النَّفَائِعِ وَالْكَفَايَا لِمَجَاعٍ بِالْوَرَعِ السَّاطِعِ وَهُوَ
لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَلِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَلِلْكَوَاكِبِ دَافِعٌ وَلِلْمَجَازَةِ فَاعِيٌّ فَلَا
إِلَهَ غَيْرُهُ وَلَا شَيْءَ يُعَدُّ لَهُ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْطَّيِّفُ
الْحَكِيمُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَأَشْهَدُ بِكَ
لَكَ مُقَرًّا بِأَنَّكَ رَبِّي وَأَنَّ إِلَهَكَ حَرَمِي إِنْدَانِي بِبِعْتِكَ قَبْلَ أَنْ
أَكُونَ شَيْئًا مَذْكُورًا وَخَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسَكَنْتَنِي الْأَصْلَابَ إِنَّمَا
رَبِّيَ النَّوْنُ وَاخْتِلَافُ الدَّهُورِ فَلَمْ أَزَلْ ظَالِمًا مِنْ صَلَاحِي رَحِمِ
فِي تَقَادُومِ الْأَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَالْفُرُونِ الْجَالِيَةِ لَمْ تَخْرِجْنِي لِمَ أَقْبَلَ
بِي وَطَفِقْتَ لِي وَاحْسَانًا كَلَى فِي دَوْلَةِ أَيَّامِ الْكُفَرَةِ الَّذِينَ نَقَصُوا

دعای غفران

وَالطَّبِيعِينَ نَافِعٌ

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the manuscript's content, featuring dense cursive script.

چندین خط در مقابل کتب
تاریخ و جغرافیه که در این کتاب

مجلسی کفر و کفر
مجلسی کفر و کفر

رسولك

عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا رَسُولَكَ لَكِنَّكَ أَجْرُ حَبَّتِي لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهَدَى
الَّذِي يَتَرْتَّبُهُ وَفِيهِ أَشْأَتِي مِنْ قَبْلِ ذَلِكَ رُوِّفْتُ فِي عَجَلٍ سُبُوكِ
وَسَوَابِغِ نَعْمَتِكَ فَأَبْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ نَبِيٍّ بَعْنِي أَنْتُمْ اسْكَنْتَنِي فِي ظِلِّهَا
لَمَّا بَيْنَ نَحْمٍ وَجِلْدٍ وَدِيمٍ وَلَمْ أَتُفَهِّرْ فِي خَلْقِي لَمْ أَجْعَلْ لَكَ شَيْئًا مِنْ أَمْرِي
ثُمَّ أَجْرُ حَبَّتِي إِلَيَّ الدُّنْيَا نَامًا سُبُوكًا وَحَقِيقَتِي فِي الْهَدَى طِفْلًا صَبِيًّا وَرُوِّفْتُ
وَمِنَ الْغَدَاءِ لَبَنًا مَرِيًّا وَعَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْمُخَوَّضِينَ وَكَهَلْتَنِي الْأُمَمَاءَ
الرَّحَائِمَ وَكَذَّبْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَسَلَسْتَنِي مِنَ أَرْزَادِ النَّقْصَانِ
فَعَالَيْتَ يَا رَجْمُ يَا رَحْمَنُ حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَكْتَ نَاطِقًا بِالْكَلامِ أَتَمَمْتَ عَلَيَّ
سَوَابِغَ الْإِنْعَامِ فَرَبَّيْتَنِي أَنْتَ فِي كُلِّ عَامٍ حَتَّى إِذَا كَلَّمْتُ فِطْرِي وَاعْتَدْتُ
سُبُورِي أَوْجِبْتَ عَلَيَّ نَجَّتَكَ بِإِنْ أَلَمَسْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ
فِطْرِكَ وَأَنْطَقْتَنِي مَا أَذْرَأْتُ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ
وَبَهْتَنِي لِذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَالْأَجِبِ طَاعَتِي وَعِبَادَتِي وَفَهَّمْتَنِي
مَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ وَبَثَرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ وَمَنْذَرْتَ عَلَيَّ فِي
جَمِيعِ ذَلِكَ بِعَوْنِكَ وَطُفْعِكَ ثُمَّ إِذَا خَلَقْتَنِي مِنْ جُزْأَتِي لَمْ تَرْزُقْ لِي
يَا إِلَهِي نِيْمَةً دُونَ الْخُرَى وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَصُنُوفِ الْإِيمَانِ
بِعَمَلِكَ الْعَظِيمِ عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ لِي حَتَّى إِذَا أَتَمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيعَ
الْبَعِيمِ وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ الْيَقِيمِ لَمْ تَعْنَعْ جَهْلِي وَجُرْأَتِي عَلَيْكَ أَنْ
دَلَسْتَنِي عَلَى مَا يَمُرُّ بِخِلَافِكَ وَوَقَفْتَنِي لِمَا يُزِلُّهُ لَدَيْكَ فَإِنْ دَعَاكَ
أَجِبْتَنِي وَإِنْ سَأَلْتَنِي أَعْطَيْتَنِي وَإِنْ أَطَعْتَنِي شَكَرْتَنِي وَإِنْ شَكَرْتَنِي

1146

رَافَةً مِنْكَ وَنَحْنُ

عَلَى

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the letter or a separate note. The text is written in a cursive style and is partially obscured by the binding of the book.

أحكمت
واقعت

卷之八

تفہیم الیہ

مجموع الفتاوى

20

121

22

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

10

10

وَدَعَيْ كُلَّ ذَلِكَ إِكْمَالًا لَا لِيُفَيْدَكَ عَلَيَّ وَإِحْسَانًا لِي فَسُبْحَانَ سُبْحَانَ
 مِنْ مَبْدِي مُعِيدِ جَمِيدٍ مُجِيدٍ تَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَتْ أَعْوَانُكَ
 فَأَتَى نِعْمَةُ الْعَلِيِّ أَحْصَى عَدَدًا أَوْ ذَكَرَ أَلَمْ أَمْنِي عَطَايَاكَ أَقَوْمٌ بِهَا شَكَرُوا
 وَهِيَ يَا رَبِّ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ يُحْصِيَهَا الْعَادُونَ أَوْ يَبْلُغَ عَلَيْهَا الْخَافُونَ
 ثُمَّ مَا دَرَاتُ وَصَرَفْتُ عَنِّي اللَّهُمَّ مِنَ الصِّرِّ وَالصَّرَاءِ أَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ
 لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَالصَّرَاءِ وَأَنَا أَشْهَدُكَ يَا إِلَهِي بِحَقِّقَةِ إِيْمَانِي وَعَقْدِ
 عَزَمَاتِ نَفْسِي وَخَالِصِ صَبْرِي تَوْحِيدِي وَبَاطِنِ مَكُونِ صَبْرِي
 وَعَلَا تَقْوَى عَاجِزِي نُورِ بَصَرِي وَاسَارِيرِ صَفْحَةِ جَنِينِي وَخَرَقِ سَارِيرِ
 نَفْسِي وَخَذَائِرِ مَارِي عَزِيمِي وَسَارِيرِ جَمَلِي يَتَّبِعِي مَا ضَمَنْتُ
 وَأَطِيقَتْ عَلَيْهِ شَفَقَتِي وَحَرَكَاتِ لَفْظِي لِسَانِي وَمَغِيرَةِ خَلْقِي فِي
 فِكْرِي وَمَنَابِتِ أَضْرَاسِي وَبُلُوغِ جَبَابِلِي بِأَرْوَاحِ غُفْرِي وَمَسَاحِ مَا كَلَى وَ
 مَشْرِعِي وَجَمَالَةِ أَمْرِي وَجَمَلِ خَائِلِ جَبَلِي وَتَبْنِي وَمَا أَشْتَمَلُ عَلَيْهِ
 تَأْمُورِ صَدْرِي وَبِنَاطِجِ بَابِي وَأَفْلَاحِ حَوَائِجِي كَيْدِي مَا حَوَّنِي
 سِرَاسِيْفِ أَضْلَاجِي وَجَفَاقِ مَفَاجِي وَطَرَافِ أُنَامِلِي وَقَبْضِ عَوَامِلِي
 وَتَجْوِي دِي شَعْرِي وَتَبْرِي وَعَصْبِي وَفَصْبِي وَعِظَامِي وَتَجْوِي وَ
 عَرْوِي وَجَمِيعِ خَوَارِجِي وَمَا أَنْتَجِ عَلَى ذَلِكَ أَيَّامِ رِضَاعِي وَمَا أَقَلَّ
 الْأَرْضُ مِنِّي وَنَوْبِي وَيَنْظُرِي سَكُونِي وَحَرَكَتِي وَحَرَكَاتِ رُكُوعِي وَتَبْرِي
 أَنْ لَوْ خَالَوْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدَى الْأَعْصَارِ وَالْأَحْقَابِ لَوَعَّرْتُهَا
 أَنْ أَوْدَى شُكْرِي وَاحْدَةً مِنْ أُنْعَمِكَ مَا لَسْتُ طَعَنْتُ ذَلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ الْوَدَّ

نِعْمَتُكَ

صَرَفْتُ وَدَرَاتُ

يَقِينِي

مَارِي

مقطع

هذا هو المتن الذي وجدته في نسخة بخط الشيخ محمد باقر المجلسي رحمه الله تعالى في كتابه في فضائل أمير المؤمنين عليه السلام

عَلَى شُكْرِكَ الْإِنْفَاجِيدَا وَنَنَا طَارِقًا عَيْنِدَا أَجَلٌ وَلَوْ حَصَّتْ أَنْوَادُ
 الْعَادُونَ مِنْ أَنَا مِثْلَ أَنْ تُجَوِّي مَدَى نِعْمَاتِكَ سَالِفَةً وَآرِقَةً لَنَا
 حَصْرَانَا عَدَدًا وَلَا أَحْصَيْنَاهُ أَبَدًا هَيْهَاتَ أَتَى ذَلِكَ وَأَنْتَ الْخَيْرُ نِعْمَ
 نَفْسِكَ فِي كَيْدِكَ الْتَاطِقِ وَالنَّبَا الصَّادِقِ وَإِنْ نَعُدَّ وَانْفَعَهُ اللَّهُ لَا
 خُصُوصَهَا صَدَقَ كَيْدُكَ اللَّهُمَّ وَتَبْرُوكَ وَبَلَّغْتَ أَيْدِيَاكَ وَرَسُلَكَ
 مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَجْهِكَ وَشَرَعْتَ لَهُمْ مِنْ دِينِكَ غَيْرَ أَنِّي يَا إِلَهِي
 أَشْهَدُ بِجِدِّي وَبِحَمْدِي مِنْ مَبَالِغِ طَائِفَةٍ وَوُسْعِي أَقُولُ مُؤْمِنًا مُؤَقِنًا
 أَتُحْمَدُ لَكَ الَّذِي لَا يُخْذَلُ وَلَا يَكُونُ مَوْرُونًا وَلَا يَكُنْ لَهُ شَرِيكَ فَلِلَّهِ
 فِضَاؤُهُ فِيمَا ابْتَدَعَ وَلَا وَلِيَّ مِنَ الدَّلِيلِ فَيُرْفَدُ فِيمَا صَنَعَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
 لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدْنَا وَتَفْطَرْنَا فُسْطَانُ اللَّهِ الْوَاحِدُ الْيَوْمُ
 الْآخِرُ الصَّمَدُ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ وَلَا يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا الْحَمْدُ لِلَّهِ
 يَعْدِلُ حَمْدًا لَكُمْ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَاءَ الْمُرْسَلِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مِنْ خَلْقِي مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْإِلَهِ الظَّاهِرِينَ الْخَاصِينَ بِسِرِّهِ وَعَوْنِي
 انْخَصَرَتْ رِسْوَالُ وَاهْتِمَامُ غَمُودِ دُرْدَعَا وَابْزَادِ دِيْدُهَا مَبَارَكُشْ
 جَارِي بُودِشْ كَهْتُ اللَّهُمَّ لِحَبَابِي لَخْشَاكَ كَأَنِّي رَاكَ وَاسْتَعْدَدْتُ
 بِتَبْرُوكِكَ وَلَا تَشْفِقْ عَلَى عَجْزِي وَخُذْ لِي فِي ضَعَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي قُدْرِكَ
 حَتَّى لَا لِي حَيْثُ تَجْعَلُ مَا أَعْرَضْتَ وَلَا تَأْخِرْ مَا عَجَلْتَ اللَّهُمَّ لِحَبْلِ غَاوِي
 فِي نَفْسِي الْيَقِينِ فِي قَلْبِي الْإِخْلَاصِ فِي عَمَلِي النُّورِ فِي بَصَرِي الْبَصِيرِ
 فِي دِينِي مَتَعْنِي خَوَارِجِي وَاجْعَلْ سَمْعِي بِصَرِي الْوَارِثِينَ لِي فِي وَاسْطَرِّ

مَوْقِفًا مُؤْمِنًا

سُبْحَانَهُ

الطَّيِّبِينَ

هذا هو المتن الذي وجدته في نسخة بخط الشيخ محمد باقر المجلسي رحمه الله تعالى في كتابه في فضائل أمير المؤمنين عليه السلام

عَلَى مَنْ ظَلَمْتَنِي وَارْزُقْنِي فِيهِ مَا رِيتَنِي وَثَارِي وَأَقْوَمَ بِذَلِكَ عَجَبِي اللَّهُمَّ
 اكْشِفْ كُرْبِي وَاسْتَرْعُوْرِي وَأَغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَأَخْشَا شَيْطَانِي وَفَكَ
 رْهَانِي وَاجْعَلْ لِي يَا إِلَهِي الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي مَبِيعًا بِصَبْرٍ وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي
 فَجَعَلْتَنِي حَيًّا سَوِيًّا رَحِمَةً لِي وَكُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَيْثًا رَبِّ مَا بَرَأْتَنِي قَدْرًا
 وَطَرَةً رَبِّ مَا أَنْشَأْتَنِي فُحْشَتَ صُورَتِي يَا رَبِّ مَا أَحْسَنْتَ لِي وَفِي
 نَفْسِي عَاقِبَتِي رَبِّ مَا كَلَّامَتِي وَوَقَّعْتَنِي رَبِّ مَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَذَا
 رَبِّ بِمَا أُوَيْتَنِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ آتَيْتَنِي وَأَعْطَيْتَنِي رَبِّ مَا اطْعَمْتَنِي
 وَسَقَيْتَنِي رَبِّ مَا أَعْنَيْتَنِي وَأَقْنَيْتَنِي رَبِّ مَا أَعْنَيْتَنِي وَعَزَّيْتَنِي
 رَبِّ بِمَا أَلَسَّيْتَنِي مِنْ ذِكْرِكَ الصَّافِي وَكَيْفَ تَرْتَلِي مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِي
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِنِّي عَلَى بَوَاقِي الدُّعَا وَصُورِي الْأَيَّامِ
 وَاللَّيَالِي وَنَجِّنِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَكَرْبَاتِ الْآخِرَةِ وَآكِهْنِي شَرًّا أَعْمَلُ
 الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَأَكْهِنِي وَمَا أَحْدُرُ فِقْهِي وَفِي
 نَفْسِي دِينِي فَأَجْرُسْنِي فِي سَفَرِي فَأَجْعَلْنِي فِي أَهْلِي وَمَالِي وَ
 وَلَدِي فَأَجْعَلْنِي وَفِيمَا رَزَقْتَنِي فَبَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي فَدَلِّلْنِي وَفِي
 أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي مِنْ شَرِّ الْيَحْيَى وَالْأَيَّامِ فَسَكِّنِي وَبِدُنُوْنِي
 فَلَا تَقْصِبْنِي وَبِرَّيْتَنِي فَلَا تُخْزِنِي وَبَعْلِي فَلَا تَبْتَلْنِي وَنِعْمَكَ فَلَا تُلْجِنِي
 وَآلِي غَيْرَكَ فَلَا تَكِلْنِي إِلَهِي إِلَى مَنْ تَكِلْنِي إِلَى الْقَرِيبِ يَقْطَعْنِي أَمَّ إِلَى الْبَعِيدِ
 يَبْجَحْنِي أَمَّ إِلَى السَّخِيفِينَ لِي وَأَنْتَ رَبِّي وَمَلِيكَ أَمْرِي شَيْكُوَالِي

خَلَقًا

سِيرَكَ
الدُّهُورِ

غُرْبِي وَبَعْدَ دَارِي وَهَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَكَتْ أَمْرِي اللَّهُمَّ فَلَا تَخْلِنِي
 غَضَبِكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضَبْتَ عَلَيَّ فَلَا أَبَالِي سِوَاكَ غَيْرَ أَنْ عَاقِبَتِي
 أَوْسَعُ لِي فَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَفَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ
 وَأَنْكَشَفْتَ بِهِ الظُّلُمَاتِ وَصَلِّ عَلَى عَبْدِكَ أَمْرًا لَا وَبَيْنَ وَالْآخِرِينَ أَنْ
 لَا تَمَيِّزَنِي عَلَى غَضَبِكَ وَلَا تُزِلَّ لِي سَخَطُكَ لَكَ الْعُسْبُوحُ حَتَّى تَرْضَى
 بِقِلِّ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ
 الْعَتِيقِ الَّذِي أَحْلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ مَثَلًا يَا مَنْ عَفَا عَنِ
 الْعَظِيمِ مِنَ الذُّنُوبِ بِحُلُمِهِ يَا مَنْ اسْتَبْعَ النِّعَةَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَى
 الْحَزَنَ بِكَرَمِهِ يَا عَدْلِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَا عِزِّي
 فِي كُرْبِي يَا مُوَدِّي فِي حَضْرَتِي يَا وَدِّي نَفْسِي يَا إِلَهِي وَالْهَ الْبَاقِي بَرِّهِمْ
 وَأَبْنَيْهِمْ وَأَسْتَعِزُّ بِكَ يَا عَفْوِي وَرَبِّ جَبْرَيْهِ وَمِنْكَ تَبِيلُ وَإِسْرَافِي
 وَرَبِّ حَمَلِي خَائِمِ النَّبِيِّينَ وَالْإِنَّمُوتِ وَمَنْزِلِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْزِلِ كَهْيَصِّ وَطِهِ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ
 كَهْيَ جَنِّ تَعْيِينِي الْمَذَاهِبِ فِي سَعَتِهَا وَتَضَيُّقِي عَلَى الْأَرْضِ بِرُجْمِهَا
 وَلَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُقْبِلُ عَثَرَتِي وَلَوْ لَا سُرَّتُ
 إِلَائِي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَأَنْتَ مُوَدِّي بِالْقَصْرِ عَلَى الْأَعْدَاءِ
 وَلَوْ لَا نَصْرُكَ إِلَائِي لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْثَمُودِ
 الرُّفْعَةَ فَأَوْلِيَّائِي بَعْرَهُ يَغْتَرُونَ يَا مَنْ جَعَلَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى
 أَعْنَاقِهِمْ فَهَمُّهُمْ مِنْ سَطْوَاتِهِ خَائِفُونَ تَعْلَمُ خَائِفَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي

إِلَهِي

يَا رَبِّ

الحمد لله رب العالمين
 الذي هدانا لهذا
 الذي كنا لنهتدي لولا
 أن هدانا الله

في حرم بيت المقدس
 في شهر ربيع الأول سنة 1200

یَعْلَمُ

کبر سببہ وفناء عجزہ

فَلَقَ

لَا یَعْلَمُ

جَنَ لَاحِیَ

حَظِیثَانِہ

یَسْہَرُہ

الصدور وعیب ما تاتی بہ الا زمان والدھور یا من لا یعلم کیف ھو
 الا ھو یا من لا یعلم ما ھو الا ھو یا من کبر الارض علی الماء وسید
 الهواء بالسماء یا من لہ اکرم الاسماء یا ذا المعروف الذی لا یقطع
 ابدا یا مفضل الرکب یوسف فی البلد القفر وخرجه من الجحیم فجاءہ
 بعد العبودیۃ ملکا یا راد یوسف علی یعقوب بعد ان یبص عینا
 من الحزن ھو کلیم یا کاشف الضر والبلاء عن یوسف یا من ید
 ابرھیم من الذبح عن ابنہ بعد ان کبر سنہ وفی عمرہ یا من استجاب
 لوزکر یا قویہ لہ یحیی ولم یدعہ فردا وجیدا یا من اخرج یونس من بطن
 السمک یا من فرق البحر لیسر ایلہ فأنجھم وجعل فرعون وجوڈ
 من المرقین یا من ارسل الریح مبشر اب بین یدئ رحمہ یا من
 لم یعمل علی من عصاه من خلقہ یا من استنقذ السحرة من بعد طول
 السجود وقد غدا فی نعیمہ بالکون رزقہ ویعبدون غیرہ وقد اذ
 ونادى وکذبوا رسلہ با الله یا بدئی لا بد لك یا دایما لا تنفاد لك
 یا حی یا حی الموتی یا من ھو قائم علی کل نفس بما کسبت یا من قل لہ
 شکری فلم یجریہ وعظمت عند حطیتہ فلم یفصحی ورانی علی المعاش
 فلم یجد لی یا من خطبت فی صغری یا من رزقنی فی کبری یا من یا ید
 عندی لا تحصی یا من نعم عندی لا تجازی یا من عارضنی بالخیر
 والایحسان وعارضتہ بالاساءة والعصیان یا من هدانی فی الضلال
 قبل ان اعرف شکرا لا یتوان یا من دعوتہ مرثضا فتفانی وغرانی

بدی

لا یتوان

فاشبعنی

یوم یوم اول عمارہ وکرامہ
 عمارہ وکرامہ وکرامہ
 عمارہ وکرامہ وکرامہ
 عمارہ وکرامہ وکرامہ

فکسانہ وجا ناعا فاطعنی وعطشانا فاروانی وذیلنا فاعز ذی جلالہ
 فعر فہمہ وجیدا فکثرہ وغائبا فردہ ومقلا فاعانہ ومختصرا
 فصرہ وغیثا فلم یسلبنی وامسکت عن جمیع ذلک فابتدانی فلک
 الحمد یا من اقال عشرہ ونفس کریمہ واجاب دعوتہ وسر عودہ
 وعفر ذنوبہ وبلغنی طلیقی ونصرہ علی عدوی وان اعدی لک
 ومینک وکرائم منک لا احصیها یا مولای انت الذی انت
 انت الذی احسنت انت الذی اجملت انت الذی افضلت انت
 الذی اکلنت انت الذی رزقت انت الذی وفقت انت الذی اعلیت
 انت الذی اعیت انت الذی اقدت انت الذی اوتیت انت الذی
 کفیت انت الذی هدیت انت الذی عصمت انت الذی سترت
 انت الذی عفرت انت الذی اقلت انت الذی مکنت انت الذی
 اعززت انت الذی اعنت انت الذی عصدت انت الذی ابدت
 انت الذی نصرت انت الذی شفیت انت الذی عافیت انت الذی
 اکرمت تبارکت ربی وتعالیت فلک الحمد دائما ولک الشکر دائما
 ثم انا یا الھی العزیز یدنو بی فاعفرھا لانا الذی ساءنا الذی
 اخطانا انا الذی اغفلت انا الذی جھلت انا الذی همت انا الذی
 سھوت انا الذی اعمدت انا الذی تمذت انا الذی وعدت انا
 الذی اخلقت انا الذی نکثت انا الذی اقررت انا یا الھی العزیز
 عندی وابو یدنو بی فاعفرھا لانا الذی لا نضرہ ذنوب عبادہ

راضیہ

انتم اہل بیتہ
 انتم اہل بیتہ
 انتم اہل بیتہ
 انتم اہل بیتہ

لطيف خبير وعلى كل شيء قدير اللهم انك اقرب من دعي واستج
 من اجاب واكرم من عني واوسع من اعطى واسمع من سئل يا حي يا
 الدنيا والاخرة ورحمة الله لك من سئل انك مستول ولا يواك ما مول
 دعوتك فاجبتني وسئلتك فاعطيني ورجعت اليك فوجبتني
 ووثقت بك فنجيتني وفرغت اليك فكفيتني اللهم فصل على
 محمد عبدك ورسولك ونبيك وعلى اله الطيبين الطاهرين اجمعين
 ونعم لنا نعماءك وهبتنا عطاءك واجعلنا لك شاكرين ولا الاك
 ذاكرين امين امين رب العالمين اللهم يا من ملك فقدروا وقد
 فقروا وعصى قسروا استغفر فقروا غاية رغبة الراغبين ومستهو
 اميل الراغبين يا من احاط بكل شيء علما ووسع المستغفرين رافة
 ورحمة وحلما اللهم انا نتوجه اليك في هذه العشيبة التي شرفها
 وعظمتها محمد نبيك ورسولك وخيرتك من خلقك وامينيك
 على وخيك البشير النذير البشير الذي انعمت به على البشير
 وجعلته رحمة للعالمين اللهم فصل على محمد واله كما محمد اصل ذلك
 يا عظيم صل عليه وعلى محمد النبيين الطيبين الطاهرين اجمعين
 وتعدنا بغيرك عتقا قال لك عتق الاضواء بصوف الغاب فخلا
 لنا في هذه العشيبة نصيبا في كل خير تقسمه ونور تهدي به ورحمة
 تنشرها وعافية تجلها وبركة تنزلها وزيق تبتطه يا ارحم الراحمين
 اللهم اغفر لنا في هذا الوقت نجحين مفلحين مبرورين غائبين ولا

المستغفرين

اللهم فصل على
هو

جعلنا من الفانطين ولا تخلفنا من رحمتك ولا تحرمنا ما توفقه
 من فضلك ولا تردنا خائفين ولا من يابك مطرودين ولا تجعلنا
 من رحمتك محرومين ولا فضل ما توفقه من عطاياك فانطين يا
 اجود الاجودين واياك اكرم الاكرم بين اليك قبلنا مؤمنين طيبين يا
 اكرام امين فاصبرنا فاعنا على منسكنا واجعل لنا حجتا واعف اللهم
 عنا وعافنا فقد مددنا اليك ايدينا وهي يدك الالهية الاعتراف وسوء
 اللهم فاعطينا في هذه العشيبة ما سئلتناك واكفينا ما استغنينا
 فلا كلفة لنا سواك ولا رب لنا غيرك نافذ فينا حكمك محط فينا حكمك
 عدل فينا قضاؤك افضل لنا الخير واجعلنا من اهل الخير اللهم ارحم
 لنا يهودك عظيم الاجر وكرم الذجر ودوام اليسر واغفر لنا ذنوبنا
 اجمعين ولا تهلكنا مع الهالكين ولا تصرف عنا رافتك برحمتك
 يا ارحم الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت من سئلك فاعطيت
 وشكرك فردته وتاب اليك فقبلته ونصل اليك من ذنوبه
 فقفر بها له يا ذا الجلال والاكرام اللهم وقفنا ومددنا واعفنا
 واقبل فقرعنا يا خير من سئل ويا ارحم من استرحم يا من لا يخفى
 عليه الغاض المجنون ولا يخطئ العيون ولا ما استقر في الكون ولا ما
 انطوت عليه مضمرات القلوب لا كل ذلك قد احصاه علمك و
 وسعه حلك سبحانك وتعالى عما يقول الظالمون علوا كبيرا
 تسبح لك السموات السبع والارض ومن فيها ومن فوقها ومن تحتها
 والارضون

مؤمنين
جنتنا

ورحمتك

كلها

والارضون

يُحَدِّثُكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ وَحَلُّوا الْحَمْدُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْقُدْرَةِ
 وَالْأَنْعَامِ وَالْأَيَادِي الْجَسَامِ وَأَنْتَ أَجْوَدُ الْكَرِيمِ الرَّؤُوفُ الْيَحِيمُ اللَّهُمَّ
 أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ وَعَافِيَّ فِي بَدَنِي وَدِينِي وَأَمِنْ خَوْفِي وَأَعِزَّنِي
 رَقِيبِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَمَكِّرْ بِي وَلَا تَسْتَدِرْجِي وَلَا تَخْذِلِي وَأَدْرَأْ عَنِّي
 شَرَّ قَهْقَرَةِ الْيَحْنِ وَالْأَرْنِسِ بِي سِرِّهِ وَدِينِ خُودِ رِبِّهِ أَسْمَاءُ بَلَنْدُكَ دَوْدُكَ
 مَبَارَكُكَ أَنْبِيَاءُ نَبِيَّتْ مَا شَدَّ دُوشَكَ وَبَصَدَا بَلَنْدُكَ مَا شَدَّ السَّامِعِ
 وَيَا أَبْصَرَ التَّائِبِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَئْذِنِ اللَّهُمَّ حَاجَتِي إِلَيْكَ الَّتِي أَنْ عَظَمْتَنِيهَا
 لَمْ يَصُرْ بِي مَا مَنَعْتَنِي أَنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَفْعَلْ بِي مَا مَنَعْتَنِي أَنْ يَفْعَلَ
 فَكَأَنِّي رَقِيبٌ مِنَ النَّارِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ
 الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 إِلَهِي أَنَا الْفَقِيرُ فِي غِنَايَ فَكَيْفَ لَا أَكُونُ فَقِيرًا فِي فَقْرِي إِلَهِي أَنَا الْجَاهِلُ
 فِي عِلْمِي فَكَيْفَ لَا أَكُونُ جَاهِلًا فِي جَهْلِي إِلَهِي أَنْ اخْتَلَفَ تَدْبِيرُكَ وَتَعَيَّرَ
 طَوَائِفِي مَقَادِيرُكَ مَنَاعِي عِبَادِكَ الْعَارِفِينَ بِكَ عَنِ الشُّكُونِ إِلَى عَصَا
 وَالْيَأْسِ مِنْكَ فِي بَلَاءِ إِلَهِي مَتَى مَا يَلِيقُ بِلَوْحِي وَمِنْكَ مَا يَلِيقُ بِكَرَمِكَ
 إِلَهِي وَصَفَتْ نَفْسُكَ بِاللَّطْفِ وَالرَّافِقَةِ قَبْلَ وَجُودِ صَغْفِي أَنْتَ مَتَى
 مِنْهَا بَعْدَ وَجُودِ صَغْفِي إِلَهِي أَنْ تَهْزُبَ الْحَاسِبِينَ مَتَى فَفَضْلُكَ وَلَكَ
 الْمُنْتَعَلَةُ وَإِنْ تَهْزُبَ الْمَسَاوِي مَتَى فَعَدْلُكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَى إِلَهِي
 كَيْفَ تَكَلِّفِي قَدْ تَوَكَّلْتُ بِإِزْنِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكَيْلٌ وَكَيْفَ ضَامٌ

الجلال
 في المحنة
 في المحنة
 في المحنة

الشاة الميامين

وَأَنْتَ التَّائِبُ إِلَيْهِ أَمْ كَيْفَ اجْتَبَيْتَ وَأَنْتَ الْحَيُّ بِهَا أَنَا أَسْأَلُ إِلَيْكَ
 بِفَقْرِي إِلَيْكَ وَكَيْفَ تَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِمَا هُوَ الْحَالُ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ أَمْ
 كَيْفَ اشْكُو إِلَيْكَ حَالِي وَهُوَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْ كَيْفَ تَرْجُمُ بِنِقَالِي وَهُوَ
 مِنْكَ بَرَزْتُ أَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ أَمَالِي وَهِيَ قَدْ وَفَدَتْ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ لَمْ تُخْزِ
 أَحْوَالِي وَبِكَ قَامَتْ إِلَهِي مَا أَلْفَنُكَ فِي مَجِّ عَظِيمِ جَهْلِي وَمَا أَرْحَمَكَ فِي
 مَجِّ قَبِيحِ فِعْلِي إِلَهِي مَا أَقْرَبَكَ بَعْدِي وَابْعَدَ بَعْدَكَ وَمَا أَرَأَيْتَ يَا إِلَهِي
 تَجْعَلِي عَنْكَ إِلَهِي عِلْمِي بِإِنْخِلَافِ الْأَنْبَارِ وَتَنْقُلَاتِ الْأَطْوَارِ أَنْ مَرَّكَ
 مِنْهُ أَنْ تَعْرِفَ إِلَهِي فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا أَجْهَلَكَ فِي كُلِّ شَيْءٍ إِلَهِي كَمَا أَنْبَأْتَنِي
 لَوْحِي أَنْظِفْنِي كَرَمَكَ وَكَلِمَاتِي أَيْتَنِي أَفْصَانِي أَطْعَمْنِي مِثْلَكَ إِلَهِي مَا كُنْتُ
 حَالًا سُدَّ مَسَاوِي فَكَيْفَ لَا تَكُونُ مَسَاوِيهِ مَسَاوِي وَمَنْ كَانَتْ حَالِيَّةً
 دَعَاوِي فَكَيْفَ لَا تَكُونُ دَعَاوِيهِ دَعَاوِي إِلَهِي حُكْمُكَ لِلثَّاقِدِ وَمِثْلُكَ
 الْقَاهِرُ لَوْ يَتَرُكَ الْإِلَهِي مَقَالِ مَقَالًا وَلَا يَذِي حَالًا إِلَّا إِلَهِي كَرَمُ مِنْ طَائِفَةٍ
 بَيْنَهُمَا وَحَالَةٍ شَيْدَتْهَا هَدَمَ اغْنِيَانِي عَلَيْهَا عَدْلُكَ بَلَاءُ قَالِي مِنْهَا
 فَضْلُكَ إِلَهِي أَنْتَ تَعْلَمُ أَنِّي وَإِنْ لَمْ تَنْدَمْ الطَّاعَةِ مَتَى فَعَلَا جُورًا فَقَدْ دَامَتْ
 حُبَّةٌ وَعَزَمْنَا إِلَهِي كَيْفَ اغْنَمَ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ وَكَيْفَ لَا اغْنَمَ وَأَنْتَ الْإِيمَرُ
 إِلَهِي تَرَدَّدِي فِي الْأَنْبَارِ وَجُوبُوعِي لِمَزَارِ مَا جَعَلَنِي عَلَيْكَ جُحْرَةً تَوَسَّلَنِي
 إِلَيْكَ كَيْفَ يَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ بِمَا هُوَ فِي وَجُودِي يَتَقَرَّرُ إِلَيْكَ أَيْكُونُ إِلَهِي
 مِنْ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الْمَظْهَرُ لَكَ مَتَى غَيْبَتْ حَتَّى تَخْتِجَ
 إِلِي دَلِيلُ يَدُكَ عَلَيَّكَ وَمَتَى بَعْدَتْ جَنَّتِي تَكُونُ الْأَنْبَارُ هِيَ الَّتِي تَوَسَّلُ

قناة

في المحنة
 في المحنة

إليك عيت عين لا تراك عليهما رقيباً وخيرت صفقة عبدك
 بمجمل له من حبك صديداً الذي مررت بالرجوع إلى الأناور فأرجع إليك
 يكتوؤا الأناور وهذا يراة الاستيصار حتى أرجع إليك منها كما دخلت
 إليك منها مصوناً ليس عن النظر إليها ومرفوع المصون عن الاعتناء
 عليهما إنك على كل شيء قدير الذي هذا ذل ظاهر بين يديك وهذا
 حال لا يخفى عليك منك أطلب الوصول إليك وبينك استدراكاً
 فاهدني بنورك إليك وأقمني بصيد القبودية بين يديك الذي
 عليتي من عليك الخزون وصنيتي شرك المصون الذي حقيقته عتاق
 أهل القرب واسلك به ملكاً أهل الجديا الذي أغنيته بتدبيرك
 لي عن تدبيرتي والخيار الذي عن اغنياني وني وأوقعتي على مركز الضلال
 الذي أخرجني من ذل نفسي وظهري من شكى وشركي قبل حلول ربي
 انتصر فانتصرتي وعليك أوكل فلا تكلمني وإياك أسئل فلا تخفني
 في فضلك أرغب فلا تحزنني وحنانك أنتسب فلا تبعديني وبنايك
 أقف فلا تطردني الذي قدس رضاك أن تكون له علة منك فكيف
 تكون له علة يبي الذي أنت العتي بذاتك أن يصل إليك التمتع منك
 فكيف لا تكون غنياً عني الخزان الفضاء والقدر يميني وإن المولى أبو
 الشهوة أسرني فكن أنت الصبي الذي تنصرني وتبصرني وأغني فضلك
 حتى استغنيك عن طلبتي الذي أشرف الأناور في قلوبنا أياك
 حتى عرفوك وحدوك وأنت الذي أزلت الأغيار عن قلوبنا أياك

حيث استبان

عاده

حتى لم ينجوا سواك ولم يخلصوا إلى غيرك أنت المولى لهم حيث أوتيتهم
 العوالم وأنت الذي هديتهم حتى استبان لهم العالم ما ذا وجد من
 فذلك وما الذي فقد من وجدك لقد خاب من رضى وونك بدلا
 ولقد خسر من بغي عنك فنجوا كيف ينجى سواك وأنت ما قطعت
 الأيخان وكيف يطلب من غيرك وأنت ما بدلت غاية الأوتنان يا
 من إذا قاجباً حلاوة الموائمة فقاموا بين يديهم يملقون ويأمر
 البس وأولياءه ملايس هينديه فقاموا بين يديهم متغيبين أنت الذي
 قبل الذكركين وأنت البادئ بالإيخان قبل توجه العالدين وأنت
 الجواد بالعطاء قبل طلب الظالين وأنت الوهاب ثمها وقبلكا
 من التفرحين الذي أصليته برحمتك حتى أصل إليك واجدني عندك
 حتى أقبل عليك الذي إن رجائي لا ينقطع عنك وإن عصيتك
 كما أن خوفه لا يزالني وإن أطعناك فقد دعتني العوالم إليك
 وقد أوقعتني على بكرمك عليك الذي كيف أجيبني أنت أملي أم كيف
 أهان وأنت متجمل الذي كيف استوزوني الدلة أركنتي أم كيف لا
 استوزوني إليك نسبتي الذي كيف أفتقر وأنت الذي في الفقر أفتني أم
 كيف أفتقر وأنت الذي يهودك أغنيته أنت الذي لا اله غيرك تغفر
 لكل شيء فما جحلك شيء وأنت الذي تعرفت لي في كل شيء قرأتك
 ظاهر في كل شيء فانت الظاهر لكل شيء يا من أيتوى برحمتك
 فصار العرش عينا في ذاته محقق الأناور بالأناور ومحو الأغيار

الدنوب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

في دُنُوكَ قَدْ تَوَتَّ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَارْتَفَعَتْ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ
تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْغَيْبِ الْكَافِرُ الْغَافِرُ الْكَافِرُ الْغَافِرُ الْكَافِرُ الْغَافِرُ
الْعَلِيُّ وَلَكَ الْكِبَرُ الْكَافِرُ الْغَافِرُ الْكَافِرُ الْغَافِرُ الْكَافِرُ الْغَافِرُ
الْعَقَابُ وَالطَّوِيلُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَهَ الْغَيْبِ وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ
كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ خُجَّتُكَ وَلَا مَعْقِبَ خُجَّتِكَ أَنْتَ لَا تُحِبُّ سَأَلَكَ
أَنْتَ الَّذِي لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ أَنْتَ الَّذِي أَنْتَ
كُلُّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَأَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَأَبْرَمْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِكَ
وَلَا يَقُولُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلَا يَمْتَنِعُ عَنْكَ شَيْءٌ أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْجُرُكَ
هَارِبُكَ وَلَا يَرْفَعُ صَرْعُكَ وَلَا يَنْجِي قَتِيلُكَ أَنْتَ عَلَوْتُ فَهَرْتُ
وَمَلَكْتُ فَقَدَرْتُ وَبَطَنْتُ فَخَبَرْتُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ظَهَرْتُ عَلَيْكَ
خَائِنَةُ الْأَعْيُنِ وَمَا يَخْفَى الصَّدُورُ وَقَلَمُ مَا تَحِلُّ كُلُّ أَنْتَى وَمَا تَصْغُرُ
وَمَا تَعْبُضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمَقْدَارٍ أَنْتَ الَّذِي
لَا تَنْسِي مَنْ ذَكَرَكَ وَلَا تُنْصِبُ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَنْفَعُكَ
مَا فِي جَوَارِحِكَ غَمًّا فِي جَوْهَرَاتِكَ وَلَا يَنْفَعُكَ مَا فِي جَوْهَرَاتِكَ
غَمًّا فِي جَوَارِحِكَ أَنْتَ الَّذِي تَعَزَّزْتَ فِي مَلِكِكَ وَلَمْ يَشْرَكَ أَحَدٌ
فِي جَهْرِيَّتِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ مُلْكُكَ فِي مَلِكِكَ كُلُّ شَيْءٍ أَمَرَكَ
أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ وَاسْتَعْبَدْتَ الْأَرْبَابَ بِعِزَّتِكَ
وَأَنْتَ الَّذِي فَهَرْتَ كُلُّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتُ كُلُّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ
أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ كُفْرُكَ وَصَفِيكَ وَلَا مَسْتَهْزِئُ لِمَا عِنْدَكَ أَنْتَ الَّذِي

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

لَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ عَظَمَتَكَ وَلَا يَسْطِيعُ الْمُرَابِلُونَ تَجَوُّدَكَ
أَنْتَ شِفَاءُ الْمَلِكِ فِي الصَّدُورِ وَهُدًى لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ الَّذِي
لَا يُخْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مَدْحَكَ مَا رُحِّقَ
فَأَمَّلَ أَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمَكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ
شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ
وَلَمْ يَخْلُقْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا السَّمَوَاتُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ
فِيهِنَّ لَكَ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَ الثَّرَى أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَلْحَقْتَ
عِلْمًا وَأَنْتَ تَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ وَأَنْتَ لَا تَنْشُدُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ
يَسْأَلُونَ وَأَنْتَ الْفَعَالُ الْبَارِئُ وَأَنْتَ الْغَرِيبُ أَنْتَ الْبَعِيدُ وَأَنْتَ
السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ
وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارُّ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ
الْقَادِرُ وَأَنْتَ الْفَاهِمُ لَكَ الْأَمَّةُ الْحَسَنَى كُلُّهَا وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي
لَا تَخْلُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا تَدُلُّ وَأَنْتَ مُنْتَبِعُ لَا تَرَامُ لَيْسَ لَكَ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ بِالْخَيْرِ إِجُودُ مِنْكَ بِالْشَّرِّ أَنْتَ رَبُّ
وَرَبُّ آبَائِي الْأَوَّلِينَ أَنْتَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ أَنْتَ تُجِيبُ
نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ وَأَنْتَ غَفَرْتَ لِمَا وَدَّ ذَنْبُهُ وَأَنْتَ تَقْسِتُ عَنْ دُخَانِ
النُّونِ كَرِيمَةً وَأَنْتَ كَشَفْتَ عَنْ يُوسُفَ صُرَّةً وَأَنْتَ دَدْتَ مُوسَى عَلَى
أُمِّهِ وَأَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ الْفُجَرَاءِ إِلَيْكَ حَتَّى قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
وَأَنْتَ وَلَيْ نَعْمَةً الصَّالِحِينَ لَا يَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا الْإِحْسَنُ الْجَبِيلُ وَمَا

البارئ

جبر

العهد عزيز الجند قد تم الحمد لله الذي كان عرشه على الماء
لا يشمس نضحي ولا قمر يبري ولا بحر يجري ولا ريح تذر ري ولا تها
مبيته ولا ارض مدجيه ولا ليل تحن ولا نهار يكر ولا عين تكد
ولا صوت يسمع ولا جبل مرتفع ولا سحاب ميثقي ولا انس مبرق ولا
جن مذود ولا ملك كريم ولا شيطان رجيم ولا ظل ممدود ولا شئ
معدود الحمد لله الذي استحمد اليه من اسحق من اهل حامد الحمد
على ما بذل من نوافله الذي فاق مدح المادحين ما ترخا مدح و
عدا وصف الواصفين قبيته جلاله هو اهل لكل حمد وشئ
كل رغبة وفاضي كل حاجه الواجد الذي لا ياله الملك الذي
لا زال له الرفيع الذي ليس فوقه ناظر ذو المغفر والرحمة المحمود
ليذل نواله المعبود لمسيبه جلاله المذكور بحسن الاله اللتان بسعه
قواضيله المرغوب اليه في تمام المواهب من خرائقه العظم الشار
الكريم في ساطئه العلي في مكانه الحسن في امتنا في الجواد في قواضيله
الحمد لله باري خلق الخالقين بعلمه ومصور اجساد العباد بقدرته
وخالق صور من خلق من خلقه وخالق الارواح في خلقه بعلمه وعلم
من خلق من عباده اسمه ومدبر خلق السموات والارض بعظمته الذي
وسع كل شئ خلق كرسيه وعلا بعظمته فوق الاعلى وقهر الملوك
يجبرونه الجبار الاعلى العبود في ساطئه المنسلط بقوته المتعلا
في ذنوب المنداء في من كل شئ في ارضه عايد الذي فقد بصره في خلقه

الحمد لله الذي لا يدرى
مديته ولا يدرى
مديته ولا يدرى

وحادرت الابصار بشعاع نوره الحمد لله العظيم الرشيد القوي الشايد
المبدئ المعبد الفاعل لما يريد الحمد لله منير الايات وكاشف الكبر
ومؤيد الشوايات الحمد لله في كل مكان وفي كل زمان وفي كل اوان
الحمد لله الذي لا ينسى من ذكره ولا ينحيب من دعاه ولا يذل من ولا
الذي يجري بالاحسان احسانا وبالصبر نجاة الحمد لله الذي لم ياله
السموات في ما في الارض وله الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير الحمد لله
فاطر السموات والارض جاعل الليل نكرا وسلا اوله ابجته في شئ
ثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء ان الله على كل شئ قدير
الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم وسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد
في السموات والارض وعرشا وحين تظهرون وسبحان الله انه
الليل وانظر ارف النهار وسبحان الله بالغدو والاصال وسبحان
ربك رب العرش عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب
العالمين والحمد لله كما يحب ربنا وكما يرزق حمدا كثيرا طيبا وطيبا
الله كلما يسبح شئ وكما يحب الله ان يسبح والحمد لله كلما حمد الله
شئ وكما يحب الله ان يمدح ولا اله الا الله كلما هلك الله شئ وكما
يحب الله ان يهلك والله اكبر كلما اكبر الله شئ وكما يحب الله ان
يكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم بنحو ان يندعوا غزو
الله في اسئلك يا الله يا رحمن هفت مرتبه يا من اناك الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الترضية المكنونة يا الله اللهم اني استألك باسمك الكبير الكبر
 اللهم اني استألك باسمك العزيم المنيعة واستألك باسمك
 التامد الكايلة المشهور يا الله واستألك باسمك التي رضى
 يا الله واستألك باسمك التي لا يرد هذا دونك احد يا الله و
 استألك من مسألك بما عاهدت وفي العهد يا الله ان لا تخيب
 سألك يا الله واستألك بحملة مسألك التي لا يفي عملها شئ غيرك
 يا الله هفت غريب واستألك بكل انيم اوجبته وكل انيم هو لك
 مسئلة حتى ينتهي الى اسمك الاعظم الاعظم الاكبر الاكبر العلي
 الذي استويت به على عرشك واستألك به على كرسيك وهو
 اسمك الفاصل الكامل الذي فصلته على جميع اسمائك يا رحمن
 هفت غريب واستألك بما لا اجله ما لو علمته لستألك به يا الله
 وبكل انيم استأثرت به في علم الغيب عندك يا رحمن يا رحمن استألك
 على محمد عبدك ورسولك ونبينا وامينك وحيدك صفوك
 من خلقك وخاصيتك من برئتك ونجيتك ونجيتك وحيدك
 وصفيك وعلى اهل بيت محمد ورحم على محمد واهل بيته محمد
 كفضل الجبل وازكوا واهم واعظم واكثر واتم ما صليت على
 من انبيائك ورسلك باذ الجلال والاكرام اللهم صل على محمد
 وال محمد في الاولين وصل على محمد وال محمد في الآخرين وصل على
 محمد وال محمد في الملائكة الاعلى وصل على محمد وال في النبيين والبركة

يا رحمن يا رحيم
 يا ذا الجلال والاكرام
 يا ذا الشان والكرام
 يا ذا الشان والكرام
 يا ذا الشان والكرام

يا رحمن يا رحيم
 يا ذا الجلال والاكرام
 يا ذا الشان والكرام
 يا ذا الشان والكرام

اللهم اعط محمد صلواتك عليه واليه الوسيطة والفضيلة والشفقة
 والدرجة الرفيعة اللهم اكرم مقامه وشرف بديانه وعظم نون و
 برهانه وبيض وجهه واهل كعبه وافلج حجتة واظهر عذرة و
 دعوته وتقبل شفاعة كما بلغ رسالاتك وتلا اياتك وامر
 بطاعتك واتم بها ونهى عن معصيتك وانتهى عنها في سيرة
 علانية وجاهد حق الجهاد فيك وعبدك خلاصا حتى اناة البقيت
 اللهم ابنته مقامنا بحودا يعطيه عليه الاولون والآخرين من
 النبيين والمرسلين اللهم استعملنا بسنته وتوفنا على ملة و
 ابنتنا في شيعته ولحشرنا في زمرة واجعلنا ممن يدعوه ولا تخيبنا
 عن رؤيته ولا تفر منا مرة فقد حتى تشكا عرفة وتخلدنا في جوار رب
 ابي لحببته فاجبني لذلك ولا تقرب بيني وبينك طرفة عين في الدنيا
 والاخرة اللهم صل على محمد وال محمد الذين ذهب عنهم الرجس و
 طهرتهم تطهير اللهم افق لهم قها بيرا وانصرهم نصرا عزيزا واجعل
 لهم من لدنك سلطانا نصيرا اللهم مكن لهم في الارض والجعلهم
 ائمة واجعلهم الوارثين اللهم ارفعهم في عدوهم ما يملون واجعلهم
 منهم ما يحدرون اللهم اجمع بينهم في خير وعافية اللهم عجل الرجوع
 والفرج لال محمد اللهم اجمع على الهدى امرهم واجعل قلوبهم على
 قلوب خياريهم واصلي ذات بينهم انك حينئذ جيد اللهم ان استألك
 ان تصلي على محمد وال محمد وان تغفر له ولوالدي وما ولدوا واقربها

صلواتك عليه
 وعلى اهله

تشكنا

يا رحمن يا رحيم
 يا ذا الجلال والاكرام
 يا ذا الشان والكرام
 يا ذا الشان والكرام
 يا ذا الشان والكرام

ذُرِّيَّتِي

مِنَ النَّارِ وَارْحَمَهُمَا وَارْحَمَهُمَا حَقًّا وَاغْفِرْ لِكُلِّ وَالِدٍ دَخَلَ فِي الْأَسْوَءِ
 وَلَا أَهْلِي وَلَا ذِيَّ وَجَمِيعَ قُرَابَائِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
 وَجَمِيعَ وَرَثَتِي وَإِخْوَانِي مِنْ أَهْلِ دِينِي وَلَا يَبُكَ وَحَبْلِكَ فَلَنْتَ لَا
 يَنْقُذُكَ عَلَى ذَلِكَ غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَكَ وَأَشْكُرَ
 نِعْمَتِكَ الْبَقِيَّةَ نِعْمَتِي عَلَى وَعَلَى وَالِدَتِي وَأَنْ أَهْتَمَّ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحَ
 لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنَّكَ بِنُذْرَتِي إِنَّكَ يَا رَحْمَنُ الْمُسْلِمِينَ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ خَيْرٌ مَا جَزَيْتَ
 وَالِدَائِي وَلَدِي وَاجْعَلْ ثَوَابَهُمَا عَنِّي حَبَابًا نَبِيًّا وَغَفِرْ لَنَا وَلَا إِخْوَانَنَا
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا
 إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ وَغَفِرْ لَنَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَخْيَارِ مِنْهُمْ
 وَالْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ أَصْلَحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ وَاجْمَعْ عَلَى الْمُتَكَاثِرِ مِنْهُمْ وَاجْعَلْهُ
 وَإِنَّا لَهُمْ عَلَى طَاعَتِكَ وَحَبْلِكَ اللَّهُمَّ وَالْمُتَعَمِّدِ عَلَيْهِمْ وَاجْعَلْهُمْ
 وَوَلِ أَمْرَهُمْ خَيْرًا فَمِنْ أَهْلِ الرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَعْدِلَةِ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ بِدَعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ
 وَالْكَهَادَةِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ وَالشَّاطِطِ وَالْجَبَرُوتِ
 وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْعِظَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْمَدْحَةِ وَالرَّهْبَةَ وَالرَّحْمَةَ
 وَالْجُودَ وَالْعُلُوَّ وَالْحُجَّةَ وَالْمُدَى وَالطَّاعَةَ وَالْعِبَادَةَ وَالْآخِرَ وَالْأُولَى
 كُلِّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْتَغْنِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 الصَّادِعِينَ الْمُتَضَرِّعِينَ الْمُسْتَكَيْنِينَ الْوَالِغِينَ الْوَاهِبِينَ
 الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ سِوَاكَ يَا مَنْ يَجِبُ الْمُضْطَرُّ بِكَ شَيْءٌ أَضَرُّ وَخَيْرٌ

يَجِدُونَ

الدَّاعِي وَيُعْطِي السَّائِلَ اسْتَغْنِي يَا رَبِّ سُوَالِ مَنْ لَمْ يَجِدْ لِي ضَعْفِي
 مُقَوِّمًا وَلَا لِدُنْيِي غَافِرًا وَلَا لِفَقِيرِي سَادًّا غَيْرَكَ اسْتَغْنِي سُوَالِ رَاشِدِي
 فَاقْتَدِهِ وَضَعْفَتِ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْتَغْنِي يَا رَبِّ مَسْئَلَةَ كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةَ كُلِّ رَاغِبٍ
 تَبْدُلُ إِذَا دُعِيتَ اجْبَتَ فِيهِ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ فِي حَقِّ صَفْوَتِكَ مِنْ
 عِبَادِكَ وَمُسْتَهْيِ الْعِزِّ مِنْ عَرَشِكَ وَمُسْتَهْيِ الرَّحْمَةِ مِنْ كَلَامِكَ لَا
 تَسْتَدْرِجْنِي بِخُطْبَتِي لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَادْكُرْنِي يَا رَبِّ بِمَا
 وَلَا تَنْسَى حِينَ تَنْشُرُ رَحْمَتَكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَمْنًا عَلَيَّ
 بِكَرَامَتِكَ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَاسْتَجِبْ عَنِّي وَارْحَمْ قَضَائِي يَا قَرِيبَ
 خَائِفَتِي مُسْتَجِيبَ مِنْ عَذَابِكَ لَا تُؤْخِرْ عَنِّي رَحْمَتَكَ يَا رَبِّ يَا
 رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ كُنْ لِي حَبِيبًا وَلَا تَجْعَلْنِي لِدُجَانِكَ رَبِّ شَقِيًّا لَمْ يَزَلْ
 عَلَى بِعَافِيَّتِكَ وَاعْتَمَقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَسْتَغْنِي بِعَمَلِكَ وَتَجَرُّ
 فَأَجْرِي مِنْ كُلِّ هَوَلٍ وَمُسْقَةٍ وَخَوْفٍ أَمِنْ خَوْفِي وَشَيْخِ جَنَّتِي وَفَوْضِي
 وَسُدِّ فَاغْفِرْ وَأَصْلَحْ لِي جَمِيعَ أُمُورِي يَا رَبِّ اجْعُدْ لِي مِنْ هَوَلِ الطَّلَعِ
 مِنْ شِدَّةِ الْوَقْفِ يَوْمَ الدِّينِ فَإِنَّكَ تَجِيرُ وَلَا تَجَارُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ يَا
 رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ لَا تُعْرِضْ عَنِّي جَنَّةَ جَنَّتِي وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ
 حِينَ اسْتَغْنِي فَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ وَاعْظِمْنِي مَسْئَلَتِي وَأَمِنْ خَوْفِي يَوْمَ
 الْفِتَنِ اللَّهُمَّ إِنِّي اجْعُدْ لِي فَاعْدِنِي فَإِنِّي ضَعِيفٌ خَائِفٌ سَتَجِيرُ
 يَا قَرِيبَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ اكْنُفْ عَنِّي مَا اسْتَعْدَنَاكَ

تَنْسِيحُ خَيْرِ أَعْيُنٍ
 بِرَحْمَتِكَ

منه والی بنی رحمتک وجعلنی عافیة غایتک وایمی برحمتک فانک نجی
ولایکما رعلینک اللهم انی اعوذ بک من وحشة القبر ومن خلوة
ومن ظلمة وضيقه وضدایه ومن هول ما اتخوف بعد یارب
العالمین یارب یارب یارب اللهم انی استسئلتک ان تصلي علی
واهل بیتی صیغوتک فخریک من خلقتک وان تستجیب دعا
وتعین سؤل والکفی امر اخری ودنیای وارحم فاقی وغفر ذنوبی
ما تقدم منها وما تأخر وانی فی الدنیا حسنة وفي الآخرة حسنة
وفی برحمتک عذاب النار اللهم ارزقنی صلة قرابی وحج مقبول
وعلا صالحا مبرورا ترضاه من علی یه واصلي علی اهل وولدی
ایستلک ان تجعل لی عقبایا صالحا تلحقنی من دعااتهم رضوانا
مغفرة وزیادة فی کرامتک انک علی کل شیء قدير وانت لهم الامیر
یارب یارب یارب اللهم وكلما کان فی قلبی من شک وریبة او حزن
او فوج او فرج او مرج او بطر او فخر او خیار او حین او خفمة او
ریاء او سمعة او شفاة او غاف او کفر او فیوف او عصبان او غیبة
او شیء مما لا تحب علیه اولیاءک فایستلک بحق محمد وال محمد ان
تمحو ذلك من قلبی ان تبدلنی کما ته ایمانا وعدلا ورضا بقضائک
وفاء بعهدهک ووجلا منک وزهدا فی الدنیا ورغبة فی الآخرة
وثقة بک وطمأنينة الیک وتوبة الیک نصوصا یارب یارب
یارب اللهم لك الحمد كما خلقتنی ولم اک شیئا مذكورا فاجع علی

اهوال الدنیا واولیاء الدنیا ونیکات الزمان وکربان الآخرة ومصیبات
الالیام والالیام والکفی شر ما یعمل الظالمون فی الارض اللهم بارک
لی فی قدرک ورضی بفضائک اللهم افصح مسامع قلبی لکبرک وارتفع
شکرا وتوفیقا وعبادة وخشبة یارب العالمین یارب یارب یارب
اللهم اطلع علی الیوم اطلاعة تداخلنی بها الجنة اللهم استجب
واقبله منی واجعله دعا جامعاً یوافق بعضه بعضاً فان کل شیء
عندک بقدر اللهم واجعله من شیانک فانک کل يوم فی شأنکم
واکینه لی علیین فی کلامی لا یخفی ولا یتبدل بان نقول قد غفرت
لعبدی ما تقدم من ذنبه وما تأخر واستجبت له دعوته ووفقته
واصطفیته لنفسی کرمته وفضلته وعصمته وهديته و
زکیته واصلمته واستخلصته وغفرت له وعفوت عنه امین یا
رب یارب یارب اللهم انی اتوجه الیک بیدیک نبی الرحمة محمد
صلی الله علیه واله فی خلاصی وخلاص الدنیا وما ولد واهل و
ولدی وجميع ذریة الی وخواصی فیک وجميع المؤمنین والمؤمنات
وکل ولهم دخل فی الاسلام من احوال يوم القيمة ومن شر عدای
القبر ومن هوم الدنیا والآخرة واهوالها واستلک ان ترزقنی
عزها ونصرف عني شرها وتثبتنی القول الثابت فی الجموع الدنیا
فی الآخرة انک رؤف رحیم وصلی الله علی محمد واله وسلم کثیرا و
حسبنا الله ونعم الوکیل یارب یارب یارب یارب اللهم انی استسئلتک

اَنْ تَصْرِفَ عَنِّي شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ صَغِيرٍ
 مِنْ خَلْقِكَ وَشَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ السَّامَةِ وَالْعَالَمَةِ وَالْآفَةِ وَالْخَاصَةِ
 وَالْعَامَةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ صَغِيرَةٍ أَوْ كَبِيرَةٍ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ
 فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ قَسَمَةِ الْحَيِّ وَالْأَرْنَسِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْخَيْرِ
 يَخْلُقِي دَجَالًا خَيْرَ مَعْبُودٍ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَإِنَّا فِي الذُّلِّ بِاحْتِنَاءٍ وَفِي
 الْآخِرَةِ حَيِّنَةٌ وَقَبَارِئِكُمْ عَذَابُ النَّارِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ
 وَمَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ أَسْأَلُكَ بِهِ وَأَكُونُ فِي رِضْوَانِكَ وَ
 عَافِيَتِكَ وَمَا صَلَحَ مِنْ ذَلِكَ مِنْ أَلْفِ فَا مِثْنِ عِلِّيَّ بِهِ إِنَّ لَكَ رَاجِعٌ
 وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ اللَّهُمَّ مَا اسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ وَمَا عُدْتُ مِنَ الْخَازِي بَعْدَ
 الْفَيْتَةِ وَسُوءِ الظَّالِمِ إِلَّا مَلَأَ الْقَبْرَ فَأَعِدْنِي مِنْهُ اللَّهُمَّ وَمَا أَنْدَمُ
 عَلَيْكَ مِنْ فَعَلٍ لِي وَالْجَازِي عَلَيْكَ يَوْمَ الْعَادَاتِ أَوْ تَرَانِي فِي الدُّنْيَا عَلَى مَا
 الْبَنَى نَوْرُثُ يَخْطُوكَ فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي
 مِنْ جَمِيعِ ذَلِكَ يَا وَليَّ الْعَافِيَةِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَأَسْأَلُكَ بِأَرْوَ
 مَعَ ذَلِكَ الْعَافِيَةِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَسُوءِ الْفَضَاءِ وَشِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ
 وَأَنْ تُجَلِّيَ مَا لَا طَافَةَ لِي بِهِ وَأَنْ يُسَلِّطَ عَلَيَّ ظَالِمًا أَوْ تَبْلِيغِيهِ بِالْإِطَاقَةِ
 لِي بِهِ وَتُنَاقِشَنِي الْحِسَابَ يَوْمَ الْحِسَابِ مُنَاقِشَةً عَسَاوِي لَوْ حُجَّ مَا أَكُونُ
 إِلَى عَفْوِكَ وَتَجَاوَزِكَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ
 ذَلِكَ يَا وَليَّ الْعَافِيَةِ إِنِّي مِنْ عَفْوِكَ عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَوْ جَازِيَهَا أَرْحَمُ عَبْدَكَ

من كل صغير
 من كل دابة
 من كل جبار
 من كل عنييد
 من كل مرید
 من كل شيطان
 من كل جبار
 من كل عنييد
 من كل مرید
 من كل شيطان

اعتذرت
 في كل صغير
 في كل دابة
 في كل جبار
 في كل عنييد
 في كل مرید
 في كل شيطان
 في كل جبار
 في كل عنييد
 في كل مرید
 في كل شيطان

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 سَيِّدَاهُ عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
 تُجْرِي الْقَدَمَ فِي عَرَفٍ عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَ عَبْدُكَ يَا رَبَّاهُ
 يَا مَالِكَاهُ يَا هُوَ يَا رَبَّاهُ لَا حِيلَةَ لِي وَلَا غِنَاءَ لِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتِطَاعَةَ
 لِمَا ضَرَّ وَلَا نَفْعًا وَلَا رَجَاءَ لِي وَلَا أَحَدًا صَانِعًا تَقَطَّعَتْ سَبَابُ
 أَخَذَ أَمْرَ عَفْوٍ وَأَخْصَلَ عَفْوِي كُلَّ بَاطِلٍ أَفْرَدَنِي فِي الدُّهْرِ إِلَيْكَ فَصَبَّ هَذَا
 الْقَامُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعِي لَيْتَ شِعْرِي وَلَا أَشْعُرُكَ
 تَقُولُ لِدُعَايَ تَقُولُ نَعَمْ أَوْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَمَا وَبَلْنَا يَا رَبَّنَا
 يَا وَبَلْنَا يَا عَوْلَانَا يَا عَوْلَانَا يَا عَوْلَانَا يَا شَقُونَا يَا شَقُونَا يَا شَقُونَا
 يَا ذُلَّاهُ يَا ذُلَّاهُ يَا ذُلَّاهُ يَا مَنْ وَلَّى عِندَ مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ يَمَّا ذَا أَوْ إِلَى أَيْ
 شَيْءٍ وَمِنْ رَجَاؤِ مَنْ يَعُودُ عَلَيْكَ أَنْ رَفَضْتَنِي يَا وَسِيعَ الْمُغْفِرِينَ وَأَنْ قُلْتَ
 نَعَمْ كَمَا الظِّلُّ بِكَ فَطُوبَى لِي أَنَا السَّعِيدُ أَنَا السَّعُودُ فَطُوبَى لِي أَنَا الْمَرْحُومُ
 أَيَا مُرَحِّمٍ أَيَا مُرْتَفِعٍ أَيَا مُعْظِفٍ أَيَا مُجْبِي أَيَا مُتَمَلِّكٍ أَيَا مُسَلِّطٍ لَا عَمَلُ لِي
 أَرْجُو بِهِ شَيْءَ حَاجٍ خَاجِي وَلَا أَحَدًا أَنْفَعُ لِي مِنْكَ يَا مَنْ عَرَفْتَنِي نَفْسِي يَا مَنْ أَمَرْتُ
 بِطَاعَتِهِ يَا مَدْعُوَّ أَيَا مَسْئُولٍ أَيَا مُطْلُوبٍ إِلَيْهِ رَفَضْتُ وَصَيَّيْتُكَ
 الْبَنَى وَصَيَّيْتُكَ وَلَوْ أَطَعْتُكَ لَكَيْتَنِي مَا مَنَنْتَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقُولَ
 وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ رَاجِعٌ فَلَا تَحِلُّ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُهُ وَارْدُدْهُ
 فَلَا مِنْ خَيْرٍ لِي بِحَقِّكَ يَا سَيِّدِي يَا وَليَّيَّ أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتُ شَرَّ عَبْدِكَ
 أَنْتَ خَيْرُ رَبِّ بِالْخَيْرِ إِلَّا تَقَامَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ
 اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ
 جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ
 الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحُسَيْنِ
 صَاحِبَ الرِّمَّانِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى عِزَّتِكَ الطَّاهِرِ الطَّاهِرَةِ يَا
 مَوْلَايَ كُنُوا شُفَعَاءَ لِي عِنْدَ اللَّهِ فِي حَقِّ وَرَدِي وَحَقِّي يَا مَوْلَايَ
 بِاللَّهِ وَبِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتَوَالِي آخِرُكُمْ يَا مَوْلَايَ يَا أَوْلَكُمْ وَبَرُّكُمْ
 مِنْ الْجَنَّةِ فِي الطَّاهِرَاتِ وَاللَّارِ وَالْعَرْشِ يَا مَوْلَايَ أَنَا سَلَمٌ لِمَنْ سَأَلَكَ
 وَخَرَجْتُ حَارِبُكُمْ وَعَدُولٌ لِمَنْ عَادَاكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكُمْ وَغَاصِبِيكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَنَبَاَهُمْ
 وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ وَالْيَوْمِ مِنْهُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ
 كُنْ بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلِيًّا وَالْأَبْنَاءَ مِنْ
 ذُرِّيَّتِهِمَا وَالْقَائِمِينَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَالْأَرْبَعَةَ الْأَمْلاَكِ خَزَنَةَ عَلَيْكَ
 إِنِّي بَرَّيْتُ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَعَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرَةِ
 الصَّلَواتُ وَالسَّلَامُ اللَّهُمَّ اقْرَعْ عَيْنِي بِصَلَوَتِهِ وَصَلَوَاتِ أَهْلِ بَيْتِهِ
 وَاجْعَلْ مَا هَدَيْتَنِي إِلَيْهِ مِنَ الْحَقِّ وَالْعَرِيقَةِ مِنْهُمْ مُسْتَقَرًّا لِمُسْتَوْدَعًا

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَعَرِّفْنِي نَفْسَكَ وَعَرِّفْنِي رُسُلَكَ وَعَرِّفْنِي
 مَلَائِكَتَكَ وَعَرِّفْنِي وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أَجِدُ إِلَّا مَا أَعْطَيْتَ لَا
 أَوْفَى إِلَّا مَا وَفَيْتَ اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي مَنَازِلَ أَوْلِيَاءِكَ وَلَا تَرْفَعْ فَلَنِي
 بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي فَمَنْ لَكَ مِنْ رَحْمَةِ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَمَنْ لِي
 مِنْ أَمْرِ رُسُلِكَ اللَّهُمَّ وَعَلَيْكَ نَاطِقُ التَّهْرِيلِ وَخَاصِمُ الْمَلَكِ
 اللَّهُمَّ وَخَاصِمُ مِنَ الْبَطَانِ وَخَزِيرُهُ وَمِنَ الشَّيْطَانِ وَجَدْنِ وَمِنَ
 الْجَنَّةِ وَأَصَارِيهِمْ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ وَبَعْلِي الْمَقْصُودُ وَنَجِّي شَيْرٍ وَشَيْرٍ
 يَقِي أَيُّهَا أَمَّا الْحُسَيْنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَفْضَلُ الصَّفْوَةِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا
 مَوْلَاهُ يَا عَادِلٌ مِنْ لَاحِدَاتِهِ وَيَا سَدِّدٌ لِمَنْ لَاسَدَدَهُ وَيَا ذَوْرٌ مَنْ
 لَا ذَوْرَ لَهُ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ عَلَى عَهْدِكَ وَعَهْدِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
 مَوْفِقًا مُحْمُودًا وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَاشْرِكْ كَلَامِي صَاحِبَ دَعَايَ مِنْ
 دَعَايَ عَيْنِي وَعَرَفَاتٍ وَمَرْدَلَفَةٍ وَعِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالسَّلَامُ
 وَعِنْدَ رَحْمَتِ وَالْمَقَامِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ رَفَعْتَ أَقْدَارَ نَاجِيٍّ شَدِيدِ
 الْوَيْلِ نَبِيٍّ فِي الْأَوْسَاطِ وَالْخَوَائِمِ فِي الْأَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ
 تَجْعَلْنَا زُنَادَةً مُضِلِّينَ وَلَا مَذْهَبَةً شَاكِرِينَ مُرْتَابِينَ وَلَا مَعَارِضِينَ
 وَلَا عَنَّا قَبْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ يَا مُخَوِّفِينَ اللَّهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا هَذَا الْيَوْمَ الْبَارِئَ
 مِنْ شَهْرِنَا وَسَيِّدِنَا هَذِهِ الْبَارِدَةَ فَلْيَبْلُغْنَا آخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ وَبَلَّغْنَا

این دعا را در هر روز بخواند
 و در روز قیامت بر او صد بار
 از هر دروازه که خواهد
 از بهشت وارد شود
 و این دعا را در هر روز بخواند
 و در روز قیامت بر او صد بار
 از هر دروازه که خواهد
 از بهشت وارد شود

عا و بر سر تن و بر
 بر جبهه بر سر تن و بر
 بر سر تن و بر جبهه
 بر سر تن و بر جبهه
 بر سر تن و بر جبهه
 بر سر تن و بر جبهه

اعواما كثيرة برحمتك يا ارحم الراحمين يا رب يا رب يا رب يا الله
يا الله يا الله يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب
مولا يا يا مولا يا يا مولا يا يا مولا يا يا مولا يا يا مولا يا يا مولا
في هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة من خير وبركة او عافية
او مغفرة او راحة او رحمة او عفو من النار او زرق واسع جلال طير
او توبة نصوص فاجعل لنا في ذلك اوقافا نصيب في اجر الحجة اللهم
وما انزلت في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه
السنة من حرقا وشرقا وغرقا وهديم او رديم او خفيف وقذفا و
رجف او مسيح او صيحة او زلزلة او فتنة او صاعقة او برد او جونا او
جذام او برص او اكل سبع او ميتة او جميع انواع البلاء في الدنيا
والآخرة فاصرف عنا كيف شئت فاني شئت وعن جميع المؤمنين
في كل دار ومنزل في شرق الارض وغربها عز وجل ثناؤك ولا
اله غيرك وحدك لا شريك لك فاطر السموات والارض عالم الغيب
والشهادة رب كل شئ ومليك اشهد ان لا اله الا الله وحد لا
شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله واشهد ان الجنة حق
والنار حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في
القبور اشهد ان لا اله الا الله وحد لا شريك له عليها الحيا و
عليها اموت وعليها ائمت حيا ان شاء الله رضيت بالله ربنا و
بالاسلام ديننا وبمحمد نبينا وبالي وليا وبالقرآن كتابا وبالكتبه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شئ
دروسا وعبرا
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد
والآل الطيبين الطاهرين
الذين هم ائمة المرسلين
والعالمين

بعد الموت

بقلة وبابزهم لئلا ينالنا اذى ونحمدا نبينا وبابير المؤمنين ربنا
والجنة والنار فارحمنا وبالمؤمنين من شيعته اخوانا لا اشرك بالله
شيئا ولا اتخذ من دونه وليا ولا ادعى معه الها الا الله وحده
لا شريك له الها واجدا العدا وقد اصمد له يتخذ صاحبة ولا ولد الا
ابن اسئلك بالعظيم من الانك والقديم من نعماتك والجزون من
امانتك وما وارثا لحي من بها لك ومعاقد العز من عرشك و
منهي الرحمة من كبايك وبك وحدك لا شريك لك ان تصلي على
محمد وآل محمد وان رحم هذه النفس المجرعة وهذا البدن الملوغ
الذي لا يطيق حركته ان تعاقبني بزيدي في ملكك شئ وان تغفر
عني لا ينقص من ملكك شئ انت يا رب مخلقك ارحم ويعبادك
اعلم وبياطانك ارفع وبملكك اقدم ويعفوك اكرم وعلى عبادك
انتم لا يزيد في ملكك طاعة المطيعين ولا ينقص منه معصية العاصين
واعف عني يا اكرم الاكرمين ويا ارحم الراحمين اوديع ربك و
استظل بفضلك واستجير بقدرتك واستغيت برحمتك والعظيم
بحملك ولا اتق الا بك ولا اتجأ الا اليك يا عظيم الرجاء يا كاشف
البلاء يا احق من تجا وزعفا اللهم ان ظلي مستجير بعفوك وفي
مستجير بامانك وفقرتي مستجير بغيرك ووجهي البالي لغاي مستجير
بوجهك اللاتم البلاء الذي لا يقى ولا يزول يا من لا يغفل عنا
عن شان لا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا اكبر قبيلا

هو

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شئ
دروسا وعبرا
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد
والآل الطيبين الطاهرين
الذين هم ائمة المرسلين
والعالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده

لَسْتَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ لَابِرَحْمَتِنَا وَعَدِّ جَلِيلِكَ عَلَيْنَا وَإِيحْسَانِكَ عَلَيْنَا
وَبَقَوْلِكَ عَلَى ضَعْفِنَا وَبِعِظَمِكَ عَلَى فَقْرِنَا وَعَدْنَا مِنْ لَدُنِّكَ
وَالْحَيَّرَ وَسَوْءَ الْقَضَاءِ وَشَمَانَةِ الْأَعْدَاءِ وَسَوْءَ النَّظَرِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ
وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِنْدَ مَعَانِيَةِ الْمَوْتِ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ تَشْكُو غَيْبَةَ
بَنِي نَاعِمًا وَقِلَّةَ نَاصِرِنَا وَكَثْرَتَ عَدُوِّنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَفُجُوعَ
الْفِتَنِ بَيْنَنَا وَتَظَاهُرِ الْخَلْقِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْرِجْ
لَكَ بِصَاحِبِكَ مِنْكَ بِجَلَّةٍ وَنَصِيرِ نِعْمَةٍ وَوَجِّهِ تَطْهِيرُهُ اللَّهُمَّ وَابْعَثْ لَنَا
إِلَى مُحَمَّدٍ لِلنَّصْرِ لِدِينِكَ وَأَظْهَارِ حُجَّتِكَ وَالْفَيَاقِ بِأَمْرِكَ وَتَطْهِيرِ
أَرْضِكَ مِنْ رِجَالِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
أَنْتَ وَالْإِلَهَ لَكَ عَدُوٌّ وَأَوْعَادِي لَكَ وَلِيًّا أَوْ اسْتَخْلِكَ رَضَى وَأَوْفَى
لَكَ سَخَطًا أَوْ أَقُولُ نَحْيَ هَذَا بَاطِلًا أَوْ أَقُولُ لِبَاطِلٍ هَذَا حَقٌّ أَوْ أَقُولُ لِلدِّينِ
كَفْرًا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الدِّينِ أَمْنُوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا جَسَدُهُ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَبْرُهُ بِرَحْمَتِكَ غَدَابَةٌ لَتَأْتِيَ
وَسَابِقًا مَذْكُورًا شَدِيدًا عَلَى اسْتِفْخَاحٍ وَإِنْ يَزِيدُ فِي رُوزِ بَعْدٍ أَوْ رَدَن
مُسْتَحْبَابًا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي كُلِّ عَمَلٍ صَاحِبٍ وَرَبِّهِ شَيْعِدٍ قَرِيبٍ وَرُؤُوسِ
وَأَيَّامٍ تَهْرُيقٍ سَائِغٍ زِدْهُمْ وَوَدِّعْهُمْ وَبَيِّنْهُمْ وَبَدِّعْهُمْ وَبَدِّعْهُمْ
أَخِي مِنْ جَمَلِهَا شَيْئًا كَيْفَ أَتَى هَؤُلَاءِ شَيْئًا كَيْفَ أَتَى هَؤُلَاءِ شَيْئًا كَيْفَ أَتَى هَؤُلَاءِ
إِنْ شَبَّ رُكْمًا أَلَمْ يَأْتِ شَيْئًا كَيْفَ أَتَى هَؤُلَاءِ شَيْئًا كَيْفَ أَتَى هَؤُلَاءِ شَيْئًا كَيْفَ أَتَى هَؤُلَاءِ
بِالْأَرُودِ وَصَدَايَا أَهْلَانِ دَرَاهِمًا بِمِثْلِهِمْ أَسْأَلُكَ أَنْ تَصِلَ صَدَقَاتِكَ عَلَيْنَا

بسم الله الرحمن الرحيم

ذُرْكَدُو وَحَقِّ تَعَالِيهِمْ زَانِدًا مَبْنِيًّا كَمَا مَنَّهُمْ بِرُزْدِ كَارِ شَمَاوَتِهِمْ
بِنْدُكَانِ مِنْ وَحَقِّ مَرَادِ كَرْدِيدِ وَبِرْ مِنْ لَازِمِ اسْتِكَ دُكَّانِهِمْ اسْتَجَابَا
كَرْدَانِمْ بِرُكْمِ مُسْتَحَقِّ امْرُزِ شَيْئًا هَمَّةً كَاهَا أَوْ رَاجِي امْرُزِ وَهَرَكَمُ
أَنْ بِنْتِ كَاهَا فَرَاكَ مَبْنِيًّا بِرُكْمِ بَا اِيْشَانِ دَرِ عِبَادَتِ دَعَا
شَرِيكَ شُودِ دَرِ ثَوَابِ بَا اِيْشَانِ شَرِيكَ خَوَاهِدِ بُوَدِ وَغِيْلِ زِيَارَتِ
خَضِرَتِ مَامِ حُصَيْنِ دَرِ اِيْنِ شَبَّ شَيْئًا شَيْئًا مَقُولَتِ كَيْفَ كَرْدَنَ
دَرِ اِيْنِ شَبَّ بَارَتِ كَنْدِ كَاهَا اِنْ كَدَشْتِ وَابْنَدِ اِيْشَانِ امْرُزِ اِيْنِ شُودِ
وَأَمَّا اَعْمَالِ رُوزِ عِيدِ غُسْلِ دَرِ اِيْنِ شَبَّ شَيْئًا بَعْضِ اَلْجِبَابِ نَسَبِ
وَبَهْتَرِ اِيْنِ شَبَّ كَيْفَ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
غَيْبَتِ مَامِ شَيْئًا شَيْئًا شَيْئًا شَيْئًا شَيْئًا شَيْئًا شَيْئًا شَيْئًا شَيْئًا شَيْئًا
وَنَمَازِشِ بِنَمَا كَيْفَ اِيْنِ شَبَّ دَرِ عِيدِ فُطْرِ مَذْكُورِ شُدِ وَدَعَا اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
بِنَمَازِ عِيدِ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
وَاِيْنِ رَسَالَةِ كَاهَا اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
حَيْفَ كَامِلِ شَيْئًا اَوَّلِ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
جَمَلِ شَشْمِ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
بَهْتَرِ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
نِيْزِ اَوْرَدِ شَيْئًا اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
سَابِرِ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ
زِيَارَتِ مَذْكُورِ خَوَاهِدِ شُدِ وَدَرِ اِيْنِ عِيدِ شَيْئًا شَيْئًا اِيْنِ شَبَّ اِيْنِ شَبَّ

از نماز از گوشه قمرانی بشود و از جمله احکام این عید قربان نیست
 سنت مؤکداست بعضی از علما واجب دانسته اند اگر قدرت بر آید
 باشد و از حضرت صادق منقولست که اخیره واجب است بر هر مسلمانی
 و فرموده که آنرا خود آلبسته بکن و از برای عیال خود اگر خواهی بکن و اگر
 خواهی مکن و از ام سلمه زوج حضرت رسول منقولست که با حضرت
 عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحی ندارم آیا قرض
 کنم و اضحی بکنم حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا ادا میکند
 و بهتر آنست که در روز عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم
 نیز میتوان کشت و اگر در منی باشد روز سیزدهم نیز میتوان کشت و بهتر
 آنست که در دهه ذی الحجه بخورید باشد و مکروه است قمرانی کردن حیوانی
 که در خانه تربیت کرده باشد و میباید یا شتر یا گاو یا گوسفند یا بز
 بوده باشد و حیوانات دیگر را قمرانی نمیتوان کرد و اگر شتر یا شترک
 پنج سال تمام داشته باشد یا زباده و اگر گاو یا بز یا شتر میباید یکسال
 تمام باشد و داخل در سال دوم شده باشد و اگر دوسال تمام داشته
 باشد بهتر است اگر گوسفند باشد شش ماهه کافیست اگر هفت
 تمام باشد بهتر است میباید نقصی در اعضایش نبوده باشد و کور
 بیک چشم و یا هر دو چشم نبوده باشد و بینا نلک نباشد که از قرض
 برادشوار باشد و گوشش بریدن نباشد و اگر شق شده باشد و جلا
 نشده باشد باکی نیست اگر شق نیز نباشد بهتر است باید که مؤ

شاخص شکسته باشد و اگر بوسندش نیز شکسته باشد بهتر است و بهتر
 آنست که بینا و بینا پیر نبوده باشد و سنت است که قریه باشد و باید که
 بینا لا غریبا شده که پیر کرده اش نباشد و باید که خصی نباشد
 خصی اش را نبریدن باشد و مکروه آنست که خصی اش را مالیدن باشد
 و اگر بغیر خصی هم نرسد خصی را قمرانی میتوان کرد و سنت است که اگر
 قمرانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد
 و سنت است که بخود بکشد و اگر نتواند دست برد روی شقیصا
 بگذارد و مددی بکند و طریقی کشتن آنست که اگر شتر یا شترک
 یعنی حویه را مانند گاو یا بز در کوه دال پایین گذاشت فرو برد و اگر
 بعوض آن ذبح کند حرام میشود و واجب است که رو قبله بدارد از اول
 خدا ببرد و سنت است که از ابتداء بدارد و رو قبله و هر دو پیشانی
 از سر پا تا زانو بر کشاید یا نمه بر یک دیگر بچسبند و آنکه شتر میکند
 را شتر بایستد و حویه را در بخش فرو برد و اگر گاو یا گوسفند یا بز
 باشد باید که چهار کرا از گردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رگ بزرگ کند
 دو جانب حلقوم است و رگ که در پشت حلقوم است ابی علف از آن
 رگ میوفان میزود و اگر اینها را نخ کند حرام میشوند و سنت است که غا
 بخواند در وقت کشتن چنانچه پسند صحیح از حضرت صادق منقولست که
 چون قمرانی را بخری روی ترا قبله کن و در وقت شتر یا ذبح بگو و هفت
 و سبعی للذی قطر السموات و الارض خبیفا مسلما و ما انا من المشرکین

و ما انا من المشرکین

در روز نهم ماه ذی الحجه
در روز نهم ماه ذی الحجه
در روز نهم ماه ذی الحجه

اِنَّ صَلَوتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَئِنْ
اَسْرَيْتُ اَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ وَلَدِكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَارِكْ لَهُمْ
وَاغْنِهِمْ بِكَ وَبِكُوْلِهِمْ تَقَبَّلْ مِنْهُمْ وَفَرِّجْ لَهُمْ سُبُلَ رَحْمَتِكَ
چون بوسه بکنند بر پیشانی یک حصه از خود و اهل خانه اش بخورند
و بهتر است که بخورد بان افطار کند و یک حصه را بخواهنا بکشد و بپزند
و اگر بریشان باشند بهتر است که یک حصه را بفقر و سوال کنند کان بدید
و اگر اکثر اصدق کند شاید بهتر باشد و مستحب است که بوسه کلاه
و جیب اجزای حلال از اصدق کند و تصرف نکند و بقضا بدهد
مگر آنکه قضا بریشان باشد و بصدق با و بدهد و در حد
صحیح وارد شده است که بوسه را میتواند بباغ کند و برخوان نماز
کند و بشیند و اگر کوفه سفید یافت نشود مستحب است که قهقهه
تصدق کند و اگر بکجی برای خود و عیال خود بکشد کافیه است و اگر
یکی از بچا خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعد عیال
بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود و از برای پدر و مادر و اولاد و خوا
که مرده باشند قربانی کردن خوب است و اگر از برای حضرت رسول
و ائمه معصومین قربانی کند ظاهر خوب است منقولست که حضرت
رسول ص دو کوفه سفید قربانی کردند و در اول فرمودند که خداوند
این از من و از هر که قربانی نکرده است از اهل بیت من و در دوم فرمود
خداوند این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت من و حضرت

امیر المؤمنین ع هر سال اول یاک کوفه سفید قربانی میکرد و میفرمود
خداوند این از پیغمبر توست پس یاک کوفه سفید بیکر از بچا خود قربانی
میفرمود و اگر جمعی قادر نباشند که هر یک قربانی جدا بکنند جایز است
که بایکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر و حق تعالی فرمود
که خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روزی چند شکر
شد و در احادیث معتبره منقولست که مراد بکثیر گفتن است در ایام
شکر و پیش هر که در منی باشد عقیب یا زده نماز بگوید که اولش ظهر
روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقیب
ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم و مشهور
است عید است و بعضی واجب است نشاندن و اقلش بعد از هر نماز یک مرتبه
و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوب است
و طریقی تکبیر موافق حدیث صحیح نیست اللهم اکبر الله اکبر لا اله الا
الله والله اکبر الله اکبر والله الحمد لله اکبر على ما هدانا الله اکبر على
ما رزقنا من بهيمة الانعام و الحمد لله على ما ابلانا من افعالنا و فضله
واعمال شب و روز عید غدیر است و عید غدیر هیجدهم اینها است
و عظیم ترین اعیان است و احادیث از طرق عامه و خاصه در فضیلت
این روز و اعمال آن زیاده از حد و احسانست و در این مقام پنج حد
اگناه میباشند پسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که چون روز
قیامت شود چهار روز را بنزد عرش الهی برند بازینست تمام مانند عید

اعمال عید غدیر
فایده شریف

که او را بخانه داماد برند و روز عید اصبیح روز عید فطر و روز جمعه
و روز عید غدیر و روز عید غدیر در میان آنها مانند ما باشد و در
ستارگان و آن روزیست که حق تعالی بر هفتم از اوقات نجات داد و این
روز را روزه داشتند بر شکر حق تعالی و آن روزیست که حق تعالی از نو
کامل کرد این دین را با آنکه حضرت سول حضرت امیر المؤمنین
نصب کرد بخلافه فضیلت او را و وصی بودن او را ظاهر کرد ایند
بر مردم پس روزه داشتند این روز را و این روز کامل شدن دین است
و روزیست که شیطان بر خاک مالیدن شده است و روزیست که
اعمال شیعیان و دوستان محمد در این روز مقبول میشود و این روز
که حق تعالی اعمالهای مخالفان و ستیان را باطل میکند مانند در نما
که در میان هوا بر آید میشود و این روزیست که خدا عزوجل فرستاد
جبرئیل را که نصب کند کعبه را امت خدا را در برابر بیت المعمور و جبرئیل
بر آن کعبه بالا میزود و ملائکه از جمیع آسمانها نزد او جمع میشوند
و ثنا میگویند بر محمد و آل محمد و استغفار میکنند بر شیعیان امیر
المؤمنین و ائمه طاهرين و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این
روزیست که امر میکند حق تعالی ملائکه را که نویسند کار اعمال را که قلم بردارند
از حججنا اهل بیت شیعیان ایشان ناسته روز از روز عید غدیر و
نویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت محمد و علی و ائمه و این
روزیست که خدا مخصوص محمد و آل او و شیعیان ایشان گردانید

و این روزیست که خدا از یاد میگرداند مال کسی را که عبادت خدا کند
در این روز و توبه و سعادت دهد و روزیست که شیعیان خود و برادران و مؤمن خود
و او را از یاد میگرداند از آتش جهنم و این روزیست که خدا شیعیان را
شکر میکند یعنی مزد میدهد و گناه ایشان را بی مزد و عمل ایشان را
قبول میکند و این روزیست که خدا عظمای شیعیان را یل میگرداند
کاهان را که میکنند و روز بخشش است و روز عظیم است و روزیست
کردن علم است و روز بشارت است و روز عید بزرگ است و روزیست
که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقوف بزرگ است و روز پوشیدن
جامه های نیکوست و روز بخشنیدن کاهان شیعیان امیر المؤمنین است
و روزیست که بنیاد صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روزیست
و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمال است و روز طهارت است
ثواب است و روز استراحت و منافات و روز سوداگری ایشان است و روز
دوستی کردن شیعیان است یا یکدیگر و روز رسیدن بر حجت است
و روز ترک کجای و کاهان است و روز عبادت است و روز افطار و روز
روز دارا است پس هر که روزه دارد در این روز افطار فرماید چنانچه
که در مقام و اطعام کرده باشد و هر قنای صد هزار گن است و روزیست
و مبارک باد است پس هر مؤمن که دیگری ملاقات کند چنین بگوید
بگوید الحمد لله الذي جعلنا من المؤمنين بولايمير المؤمنين ولايمير
عليهم السلام يعني محمد و سبطا خداوند بر سر است که گردانید ما را از

انها که چنانکه زده اند در ولایت و محبت پادشاه مؤمنان و ائمه علیهم
 السلام و این روز نبی است و روی مؤمنان پس هر که نبی کند در روز
 برادر مؤمن خود در روز غدیر حق تعالی نظر کند در روز قیامت و
 او بر حجت بر او در هزار حاجت و از او بنا کند در هشتاد هزار فقره
 از مرغان و پرندگان و روی او را نورانی گردانند و این روز زینت است
 پس هر که زینت کند بر او روز غدیر حق تعالی بپوشاند بر او و هر که
 کرده این کار را صغیر و کبیر و بفرستد حق تعالی او را و ملک چند را که بنشیند
 برای او و حسن او بلند گردانند بر او و درجات تا آسمان را مثل این روز
 پس اگر بمیرد شهید مرده باشد و ثواب شهیدان داشته باشد و اگر
 زند باشد سعادتمند زندگانه کند و هر که طعام دهد در این روز و
 چنان باشد که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که
 کند در این روز مؤمنی را داخل گرداند خدا در قبر او هفتاد و چهار
 کشته گرداند و زیارت کند او را در قبر او هر روز هفتاد هزار مرتبه
 بشارت دهند او را بهشت و در روز غدیر حق تعالی اعراض کند ولایت
 و امامت و محبت اهل بیت را بر اهل اسمائیه هفتاد و نه پیشی گرفته
 باقرار بان اهل اسمائیه هفتم پس زینت داد انرا بر عرش پس بعد از آن سبقت
 گرفتند بان اهل اسماء چهارم پس زینت داد انرا به بیت المعمور پس سبقت
 گرفتند باقرار بان اهل اسماء اول پس انرا زینت بخشید بشادگان
 پس حق تعالی اعراض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار

بان مکمل معظم پس زینت داد انرا انکب پس پیشی گرفت مدینه طیبه
 پس زینت داد انرا انکب مصطفی پس سبقت کرد بشادگان شهر کوفه پس
 زینت داد انرا بقیم حضرت امیر المؤمنین پس عرض کرد ولایت ما را
 کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد سه کوه بود کوه عقیق و کوه فیروز و کوه
 یا قوت و باین سبب این جواهر را انها به هم رسید پس کوهها را دیگر سبقت
 گرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر
 یک که اقرار نکردند معدن هیچ چیز نکردند و باز در روز غدیر
 عرض کرد ولایت ما را بر اباها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول
 نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر مرغی قبول
 کرد سخن کو خوش اواز گردید و هر یک که قبول نکرد لال و بد اواز
 گردید مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین در روز غدیر
 مانند مثل ملائکه است در قبول کردن سجده حضرت آدم و مثل انها
 که قبول ولایت انحضرت نکردند در روز غدیر مانند مثل شیطان است
 در قبول نکردن سجده آدم و در روز غدیر باین آیه نازل شد اليوم اكملت
لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام ديني و حق تعالی
 کامل گردانیدم از برای شما این شمارا و تمام گردانیدم بر شما نعمت
 خود را و پسندیدم اسلام را از برای این شما پس حضرت فرمود که شما
 خدا پیغمبر را مگر آنکه وصی خلیفه خود را در این روز نصب کرده است
 و کلمه نبی پسند معتبر و آیت کرده است که از حضرت صادق پرسیدند

که ای مسلمانان از عید می هند غیر جمعه و اصحی و خطر فرمود بلی عید
 هست که از هر خوشتر نیست راست و بی گفت کدام عید است فرمود که
 آن روزیست که نصب کرد رسول خدا امیر المؤمنین را بخلاف خود
 فرمود که هر که من مولا و آقای اویم علی مولا و آقا و پیشوای اوست
 از روز هجدهم ذی الحجه است و بی گفت چه کار در آن روز باید کرد
 که باید روزه بدارد و عبادت کند و محمد و آل محمد را یاد کند و
 برایشان صلوات بفرستد و وصیت کرد رسول خدا امیر المؤمنین را
 که این روز را عید گردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که این
 روز را عید گردانند و بر وایت یکروز فرمود که روزی روز غدیر گناه
 شصت سالکها هست بر وایت یکروز منقولست که مفصل از حضرت
 پرسید که امری که مرا که روز غدیر را روزی بدانم فرمود ای الله
 اربی الله اری الله بد رستی که در این روز را خدا تو به حضرت آدم
 قبول کرد و بشکران این روز را روزی داشت در این روز خدا حضرت
 ابراهیم را از آتش نجات داد و بشکران این روز را روزی داشت در
 این روز حضرت موسی هرون را وصی خود گردانید و این روز را روزی
 این نعمت و روزی داشت در این روز حضرت عیسی و وصیت وصی
 خود شیعوں الصفا را ظاهر گردانید و این روز را بشکر حق تعالی
 روزی داشت در این روز حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین
 خلیفه و جانشین خود گردانید و فضیلت و صابیت او را خلق و

گردانید و این روز را بشکران این نعمتها روزه داشت این روزی
 داشتن است روز عبادت است روز طعام داد است روز نیکی
 کرد است بابرادران مؤمن و روزیست که خدا از مؤمنان خوشود و بیکار
 و بی شیطان بر خاک مالیدن میشود و پسند معتبر از این ایضا
 منقولست که گفت روزی از خدمت امام رضا بودم و جماعتی بیجا
 حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مندرگوشد و بعضی از حاضران
 انکار کردند حضرت فرمود که پدرم از پدرانش روایت کرد که روز غدیر
 در آسمان مشهور تر است از زمین و بد رستی که خدا را در فردوس
 اعلی قصری هست یکشت آن از طلاست یکشت آن از نقره و در
 قصر صد هزار قبه است یا قوت میریخ و صد هزار بنده است یا قوت
 سبز و خاکش مشک و عنبر است در اینجا نهر جاریست نهری از شیرین
 و نهری از آب نهری از شیر و نهری از عسل و در درون درختان
 هست انواع میوهها و برادر خندان مرغان خوش الحان هستند
 بدنهای آنها از مروارید است و الهای آنها از یاقوت و با انواع نعمتها
 خوانند که میکنند چون روز غدیر می شود در آن قصر حاضر
 میشوند جمیع اهل آسمانها و زمین و تقدیر و تعلیل حق تعالی میکنند
 و آن مرغان پرواز میکنند و در میان آب فرو میروند و بر آتش
 و عنبر میغلطند و چون ملائکه جمع شدند پرواز میکنند و مشک و
 عنبر بر سیرایشان می افشانند و در این روز ثنائی حضرت فاطمه را

که در شب فاف انحضرت سید المنتهی و درخت طوبی نثار کردند
 برای یکدیگر صدقه بفرستند و چون آخرین روز میشود نذر از جانب
 و سبب با ایشان میرسد که نزدیک بوی درجه و مرتبه خود پس
 تحقیق که این که دیدید از کجا و خطا و لغزش تا مثل این روزا سال ایند
 برای کرامت محمد و علی پس حضرت فرمود ای هر که باشد چه باشد
 سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیرالمومنین حاضر شوی بدرستی که
 خدا در این روزی مرزدار هر مرد مؤمن وزن مؤمنه کاشا شصت سال ایند
 و در این روزا زاد میکند از افس بختم دو برابر آنچه زاد کرده است در ماه
 رمضان و شب قدر و شب قدر یکدرهم که در این روز به برادران مؤمن
 بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و خان کن بد
 این روز برادران مؤمن خود و شاد کردن هر مرد مؤمن وزن مؤمنه
 بخدا شو کند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه باید دانست
 هر روز در مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و زیارت حضرت امیر
 المومنین در این روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور و
 موافق روایت صفوانی و غیران اگر از دور زیارت کنند دو رکعت
 نماز زیارت بخوانند و در رکعت اول سوره انا انزلنا و نزلنا و در رکعت
 دوم سوره قل هو الله احد بخوانند پس این دعا را بخوانند اللهم
 صل علی ولایتک و اخی نبیک و وزیر و حبیبه و خلیفه و رفیع
 سیر و خیر من امیریه و وصیه و خالصیه و امینیه و ولی

نسخه ای از نسخه خطی

و اشرف عترته الذین امنوا به و لای ذریه و با یحکیمه و الناطق
 بحجبه و الداعی الیه شریعه و الماضی علی سنته و خلیفه علی امته
 سید المسلمین و امیر المؤمنین و قائد الغر المحجلین افضل ماصلیت
 علی اجد من خلقک و اصغیا آتک و اوصیاء آتیا آتک اللهم لای
 اشهد الله قد بلغ عن نبیک ما جعل و رعی ما استخبط و حفظ
 ما استودع و جعل حلالک و حرم حرامک و اقام احکامک و دعا
 الی سبیلک و الی اولیاءک و عادی اعداءک و جاهد الناکثین
 عن سبیلک و الفاسطین و المارقین عن امرک صلیا و تحسبا و غیرا
 غیر مذبولانا جذ فی الله لومه لایم حتی بلغ فی ذلک الرضا و سلم
 الیک القضاء و عبدک مخلصا و نفعک مجتهد الحق انا الیقین
 فقبضت الیک شهیدا سعیدا و لیا قیما رضیا زکاهما و یامهدیا
 اللهم صل علی محمد و علیته افضل ماصلیت علی اجد من انبیاءک
 و اصغیا آتک یا رب العالمین و اگر اشاره کند بانگشت شهادت
 قبر شریف انحضرت این زیارت را نیز بخواند بهتر است السلام علیک
 یا امیر المؤمنین و رحمة الله وبرکاته السلام علیک یا امین الله فی
 ارضه و حجة علی عبادیه اشهد لقد جاء هدی یا امیر المؤمنین فی
 الله حق جهاده و عملت بکتابه و اتبعت سنن نبیه ص حتی دعاک الله
 الی جوارح فقبضک الیه باخیاره لک کرم نوابه و اوزم اعداءک
 انجی فی قتلک اناک مع مالک من الخ البالغة علی جمیع خلقه اللهم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ مَقَرَّكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ
مَوْلَانِي بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ حُجَّةً لَصَفْوَةٍ أَوْلِيَاكَ تَحْبُوبَةٍ فِي رِضَاكَ وَ
تَعَالَى صَابِرَةٌ عِنْدَ نَزُولِ بَلَائِكَ شَاكِرَةٌ لِقَوْلِ نِعْمَتِكَ ذَاكِرٌ لِحُجَّتِكَ
الْأَتَمِّ مُشْتَاكِرَةٌ إِلَى وَحْدَتِكَ مَتَرُودَةٌ الْقَوَى لِيَوْمِ حُرَّتِكَ مُسْتَشْفَعَةٌ
بِحُسْنِ أَوْلِيَاكَ مُفَارِقَةٌ لِأَخْلَاقِ أَهْلِكَ مُشْغُولَةٌ عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ
وَتَعَالَى اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحْسِنِينَ إِلَيْكَ وَالْهَمَّةُ وَسُبُلُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ
شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ الْفَاضِلِينَ إِلَيْكَ وَاصْحَةُ وَأَفْتَدَةُ الْعَارِفِينَ إِلَيْكَ تَارِقَةٌ
وَأَصْوَاتُ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاحِدَةٌ وَأَبْوَابُ الْجَائِبَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةٌ وَدَعْوَةٌ
مَنْ تَأْجَلَكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ مِنْ آثَابِكَ مَقْبُولَةٌ وَغَيْرَةٌ مِنْ بَكَائِكَ مَقْبُولَةٌ
مَرْجُومَةٌ وَإِلَّا غَاثَةً لِمَنْ أَسْتَغَاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَإِلَّا غَاثَةً لِمَنْ أَسْتَغَاثَ
بِكَ مَبْدُولَةٌ وَعِدَايَكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَرَةٌ وَزَلَّاتٍ مِنْ أَسْمَائِكَ مُقَاتِلَةٌ
وَأَحْمَالُ الْعَالَمِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَآزَاقُ الْجَلَّالِينَ لَدُنْكَ نَارِلَةٌ
وَعَوَائِدُ الْمُرِيدِينَ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبُ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجُ
خَلْقِكَ عِنْدَكَ مُقْضِيَةٌ وَجَوَائِزُ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوقِفَةٌ وَعَوَائِدُ
الْمُرِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطِيعِينَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاسِلُ الظَّالِمِينَ لَدَيْكَ
مُتَرَعَّةٌ اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ تَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَايَ
وَاجْعَلْ لِي حُجَّتَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنَ وَالحَسَنَ وَآلَهُمُ الْمُرِيدِينَ
الحُسَيْنَ أُمَّتِي إِلَيْكَ وَبِئْسَ تَعَالَى وَمُنْتَهَى مَنَاسِي وَغَايَةُ رَجَائِي وَمُغْنِيكَ
وَمُتَوَاتِي وَكَرْبَعْدَازِ نَمَازِ أَوَّلِ زِيَارَتِ رَاجِعِ أَوْرَدِ وَأَخْرَجِ دَعَايَ

شعبان غفر

بخواند شاید بهتر باشد و شب غدیر نیز شب دنیا میا و کشت
در شب نیز مناسبت است که این زیارت را بعمل آورد و نمازی در
شب را رد شدن است چون سندن معتبر نبود یا در انهدیم و اما فضیلت
روزن داشتن و تصدق کردن و افطار روزن دار نمودن در این روز
در این ابواب احادیث بسیار است جمله آنها این روایت است که حضرت
صادق فرمود که روزن روز غدیر برابر است با روز عمر دنیا که اگر
کسی بقدر تمام عمر دنیا عمر بیاورد و روزن بداند و روزن این روز برابر
با ثواب او و روزن اش برابر است نزد خدا با صد حج و صد عمره و نیز
عید بزرگ خداست و خدا نفرستاده است پیغمبر را مگر آنکه این
روز را عید کرده است و حرمت از او داشته است و نامش در آسمان
روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق مآخوذ و جمیع
مشهودات و غیره که در این روز و مبنی افطار فرماید ثواب کبیر دارد
که ده قدام و طعام دهد و هر فراخی صد هزار گران است ثواب کبیر دارد
که طعام دهد و ابی هد باین عدد که مذکور شد از پیغمبر و اوصیا
ایشان و شهیدان و صالحان را در سال فطری و یک درهم که در این روز
تصدق کنند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق
کنند پس فرمود که شاید کان کنی که خدا روزی خلق کرده است که هر
انروز روز بیشتر باشد نه والله نه والله و روایت دیگر فرمود
که روزن اش برابر است با شصت سال از ماههای حرام که روز بداند

و فرمود که روز غدیر و سرور و شادی است که بسند معتبر از قبایض
بن محمد منقولست که گفت در روز غدیر در مرو در خدمت حضرت
امام رضا بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصا و خودشان و اصحاب
خود را جمع نموده بود و ایشانرا نگاه داشته بود که در شب اظهار کنند
بجایگاه ایشان طعام و زرها و خلعتها فرستادند و کشتن نیز
فرستاد و بایشان خلعتها فاخر شفقت فرمود ملازمان و خدمتکاران
خود را جامهها نو بپوشانیدند و پوشانیدن بود و فضیلت این روز برای
مردم نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سیاهای خلاف
حضرت امیرالمومنین در روز جمعه با عید غدیر در یکروز جمع شد پیر
بعد از پنج ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت و خطبه طولانی
خواند و فضایل روز غدیر را بپایان فرمود و نامها بپایان
این روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع بزرگ دید بجا نهادن
خود و توسعه کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت به برادران و مؤمن
خود و در خانهها خود برادران مؤمن را جمع کنید و نیکی کنید نسبت
بایشان و یکدیگر را تهنیت مبارکباد بگویند و نیکی و احسان کردن
در این روز مال را و عمر را زیاد میکنند و مهر را با یکدیگر کردند و حق
مزیه رحمت الهی است تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال خود و برادران
مؤمن خود و اطهار شادی و خوشحالی کنید و هر که امید احسان از شما
دارد در حق او تقصیر نکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان و کنیزان

با خود برابر کنید بدو سستی که دادن یکدو هم در این روز برابر است
با دو و یک هزار درهم و حق نگاهداری و نذر عطا میکنند و روز این روز
حق نگاهداری است که در این روز و ثوابش را مانند ثواب کسی که در این روز که از اول
دنیا تا آخر دنیا عبادت کند یا نیک روزها را و نیک بداد و شبها
عبادت بایستد و کس که بر او روز جلالت در مؤمنی را پیش از آنکه او
اظهار کند و از روی رغبت خواهش یا او نیکی کند چنان باشد که
این روز را روز داشته باشد و تمام شبش را عبادت کرده باشد
و هر که در شبش مؤمنی را اطعام نماید چنان باشد که هزار نفر را پیوسته
و صدیق و شهید را اطعام فرموده باشد پس چه گونه باشد ثواب کسی
که متکفل احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود و
هر گاه چنین کند من ضامنم بر خدا که امان یا بداد کار فرشتن و فقیر شدن
و اگر بمیرد در انشب یا در آن روز یا بعد از آن تا عید غدیر بر این روز
آنکه کبیر و بیایدی بکنند البته امر زین است هر که قرض کند در این
روز برای برادران خود من ضامنم بر خدا که اگر او را زند بداد یا
عجز اندان قرض را از او متحمل شود و از دوش او بردارد و چون با یکدیگر
ملاقات کنید مصالحه کنید و بر میانها یکدیگر را تهنیت بگویند و الحق
کهتم حاضران بغایبان بگویند و توانگران رعایت کنند فقیران را و
اقربا دستگیری کنند ضعیفان را حضرت رسول مراد بهمنیها را
فرمود و بدانکه غسل در اول این روز سنت مؤکد است و اما کیفیت

عليهما السلام من جميع خلقك ورسولك شامدا بالانخلاص لك
 والوحدانية والوحيية بانك انت الله لا اله الا انت وان محمدا
 عبدك ورسولك وازعلنا امير المؤمنين جعلته وليك والاولاد
 بولايتهم تمام وحدانيتك وكال دينك وتمام نعمتك على جميع خلقك
 ورسولك فعلت وقولك الحق اليوم اكملت لكم دينكم واتممت
 نعمتي ورضيت لكم الاسلام ديننا فلك الحمد عموما لا اله الا انت
 علينا بالذي جددت من عهدك وميثاقك وذكرتنا ذلك
 وجعلتنا من اهل الانخلاص والصديقين عينا فلك ومن اهل الوفا
 بذلك ولم تجعلنا من اتباع المغيرين والمبدلين والنحريين والبتكين
 اذان الانعام والمغيرين خلق الله ومن الذين استخود عليهم الشيطان
 فانسهم ذكر الله وصدهم عن السبيل والاصراط المستقيم اللهم العز
 المجاهدين والتاكبين والمغيرين والمبدلين والمكذبين بيوم الدين
 من الاولين والآخرين اللهم فلك الحمد على انعامك علينا بالحمد
 الذي هديتنا به الى ولاه امرك من بعد نبيك صلى الله عليه واله
 الامامة الهداة الراشدين واجلام الهدى ومنار القلوب والنقوش
 والعرش الوفي وكال دينك وتمام نعمتك ومن بهم وعموا الانعام
 رضيت لنا الاسلام ديننا فلك الحمد امثا وصدقنا عيتك
 علينا بالرسول النذير المبين والينا ولهم وعادتنا عدوهم ورسولنا
 من المجاهدين والمكذبين بيوم الدين اللهم فلك كان ذلك من شأنا

هذا الحديث في فضل علي بن ابي طالب
 عليه السلام في يوم الدين
 وهو من كتاب نهج علي بن ابي طالب
 عليه السلام في يوم الدين
 وهو من كتاب نهج علي بن ابي طالب
 عليه السلام في يوم الدين

يا صادق الوعد يا من لا يخلف اليعاد يا من هو كل يوم في شأن في نعم
 علينا نعمتك بموا الاله واوليا فلك المسؤل عنهم عبادك فانك قلت
 ثم لتسألن يومئذ عن النعيم فقلت وقولك الحق وقوهم انفسهم
 مسؤلون ومننت علينا بها دة الانخلاص وبولايتهم واوليا فلك
 الهداة بعد النذير المبين والبراهم المبرج فاكملت لنا دينهم الدين ومننت
 علينا البقية وجددت لنا عهدك وذكرتنا ميثاقك لنا بعد ميثاقك
 ابيدوا خلقك ايانا وجعلتنا من اهل الاجابة ولم تنسنا ذكر فلك
 قلت فاذلخذ ربك من بني آدم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على
 انفسهم النش بيومكم قالوا بلى شهدنا عيتك ولطفك فانك انت الله
 لا اله الا انت ربنا ومحمد عبدك ورسولك وديننا وعلية امير المؤمنين
 عبدك الذي اتممت به علينا وجعلته اية لنبينا واوليا فلك الحمد
 وصراطك المستقيم والنبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه
 مسؤلون اللهم فلك كان من شأنك ان اتممت علينا بالهداية
 الى معرفتهم فليكن من شأنك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تبارك
 لنا في يومنا هذا الذي اكرمنا به وذكرتنا فيه عهدك وميثاقك
 واكملت ديننا واتممت علينا نعمتك وجعلتنا عيتك من اهل الاجابة
 لك والبراهم من اعدائك واعدا واوليا فلك الحمد بين يوم الدين
 فاستلك يا رب تمام ما انتفت فان جعلنا من المؤمنين ولا نجعلنا
 بالمكذبين واجعل لنا قدم صديق مع المتقين واجعلنا مع المتقين امثا

هذا الحديث في فضل علي بن ابي طالب
 عليه السلام في يوم الدين
 وهو من كتاب نهج علي بن ابي طالب
 عليه السلام في يوم الدين
 وهو من كتاب نهج علي بن ابي طالب
 عليه السلام في يوم الدين

المؤمنين

یوم تدعوا کل اناس بامانهم واخترنا فی زمره اهل بیت نبیک الائمة
 اصداقین واجعلنا من البراءة من الذین هم دعاة الی النار و یوم القيمة
 هم من المقبوحین وانما علی ذلک ما اجمعینا واجعل لنا مع الرسول
 سبیلا واجعل لنا قدم صدق فی الحجة الهم واجعل غیا الخیر الحیا
 ومما تنال الخیر الممات ومنقلبنا خیر المنقلب علی موالاة اولیائک
 معاداة اعدائک حتی توفانا وانت غنا راض قد واجبت لنا جنتک
 برحمتک یا ارحم الراحمین والمثنوی من جوارک فی دار المقامة من
 فضلیک لا یستأفیها نصب ولا یمسنا فیها ثوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا
 وکفر عنا سبائنا وتوفنا مع الابرار ربنا وانا ما وجدنا علی الارض
 ولا فی سائر ما یوم القيمة انک لا تخلف الیعد اللهم اجسرنا مع الائمة
 الهداة من ال رسولک تؤمن بربهم وعلانیتهم وشاهدتهم وعلانیتهم
 اللهم انی استلک بالحق الذی جعلت عندهم وبالدی ضللتهم
 بی علی العالمین جمیعاً ان تبارک لنا فی یومنا هذا الذی اگر متنا فی
 بالموافاة بعهدک الذی عهدت لانا و بالمشاق الذی واقفتنا به
 من موالاة اولیائک والبراءة من اعدائک ان یم علینا نعمتک ولا
 یجعله مستودعاً واجعله مستقراً ولا تسلیناه ابداً ولا یجعله مستعماً
 وارزقنا مرافقة ولیک الهدای الی الهدی وتحت لوائه
 فی زمرة شهداء صا دقین علی بصیرة من ذبیک انک علی کل شیء
 قدير واکراین علی براودیسوار باشد باین روایت عمل کند که شیخ مفید

و دیگران از حضرت صادق روایت کرده اند که هر که در روز غدیر
 غدير در رکعت نماز بکند هر وقت که خواهد و اگر نزدیک بروالی
 که در آن ساعت حضرت رسول حضرت امیر المؤمنین را در غدیر خم
 برای مردم بامامت خلافت نصب کرد بهتر است یعنی بهتر است که
 خواهد و اگر در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله احد
 بخواند چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده بهتر است پس بعد
 رود و صدمرتبه شکر الله با شکر انها بگوید و چون سر از سجده بردارد
 این دعا را بخواند اللهم انی استلک باین لک الحمد وحده لا شریک
 لک و انک واحد احد صمد لم یلد ولم یولد ولم یکن لک کفو احد و
 ان بحمدک عبدک و رسولک صلواتک علیه و آله یا من هو کل یوم
 شان کما کان من شانک ان تقصت علی بان جعلت من اهل البیت
 و اهل ذبیک و اهل دعوتک و وفقت لذلک فی مبتداء خلقی فضلاً
 منک و کرماً و جوداً ثم اردت الفضل فضلاً و الجود جوداً و الکرم کرماً
 رافقاً منک و رحمة الی ان جددت ذلک الهمد بجهتک بعد جددت
 خلقی و کنت نبیا مذبناً نبیا ساهبا غافلاً فاقمت نعمتک باین
 ذکرتم ذلک و مننت علی و هدیتنی لک فلیکن من شانک بالحق
 و سیدی و مولای ان یم لی ذلک ولا تسلبه حتی توفانی علی
 ذلک و انت غنی راض فایک الحق المؤمنین ان یم نعمتک علی اللهم
 سمعنا و اطعنا و اجبتنا داعیةک و نیک فلک الحمد غفرناک ربنا و

نسخه کاتب

إِلَيْكَ الْمَجِيسُ أَمَّا بِاللَّهِ وَوَعْدُ لَا شَرِيكَ لَكَ وَرَسُولُهُ مُحَمَّدٌ وَصَدَقْنَا وَ
 أَجَبْنَا دَاعِيَ اللَّهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مَوَالِدِهِ مَوْلَانَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآخِي سُلَيْمَةَ وَالصِّدِّيقَ الْكَبِيرَ وَالْحُجَّةَ
 عَلَى بَرِيَّةِ الْمُؤْتَدِيَةِ نَبِيِّهِ وَدِينِهِ الْحَقِّ الْمُبِينِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَخَارِجِيهِ
 وَغَيْبِهِ غَيْبِ اللَّهِ وَمَوْجِعِ بَرَاءِ اللَّهِ وَآمِينَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَشَاهِدِي فِي رَيْبِهِ
 اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مَنَادًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا إِنَّا
 فَاعْتَمَرْنَا دُيُوتَنَا وَكَفَرْنَا سَنَاسِنًا تَوَقَّعْنَا مَعَكَ الْإِبْرَارَ رَبَّنَا وَإِنَّا مَا لَدُنَّا
 عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَخْشَى نَارَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْهَا غَافِلِينَ
 لَطِيفِ أَجَبْنَا دَاعِيكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَقْنَا وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ
 وَكَفَرْنَا بِالْجَنَّةِ وَالطَّاغُوتِ قَوْلَنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَلَجَّعْنَا نَامِعَ آمَنَّا قَوْلَنَا بِصِحِّهِ
 مُؤْمِنُونَ مُؤْمِنُونَ وَهُمْ مُسْلِمُونَ أَمَّا بَرِيَّةٌ مِنْهُمْ وَعَلَانِيَةً مِنْهُمْ وَشَاهِدِهِمْ وَ
 غَائِبِهِمْ وَجَهْتِهِمْ وَبَيْتِهِمْ وَرَضِينَا بِهِمْ أَمَّةً وَقَادَةَ وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيِّنَاتٌ
 وَبَيِّنَاتٌ اللَّهُ دُونَ خَلْقِهِ لَا تَبْتَغِي بِهِمْ بَدَلًا وَلَا تَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيَّةً وَرَبًّا
 إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرَامًا مِنَ الْيَمِينِ وَالْأَيْمَنِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَكَفَرْنَا بِالْجَنَّةِ وَالطَّاغُوتِ وَالْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَشَاهِدِهِمْ وَاتَّبَعْنَا بِهِمْ
 وَكُلَّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْيَمِينِ وَالْأَيْمَنِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ
 أَنَّا نَدِينُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَالْحَقُّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلَنَا مَا لَدُنَّا
 وَدِينُنَا مَا دَانُوا بِهِ مَا لَدُنَّا وَمَا دَانُوا بِهِ وَمَا أَنْكَرُوا وَمَا أَنْكَرْنَا
 مِنْ الْوَالِدَيْنَا وَمَنْ عَادَ وَاعَادَيْنَا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنَّا وَمَنْ بَرَّاهُمْ بَرَّاهُمْ

صورت خود را در این
 چنین قسم بخورند

این را که در عهد خود

بَرَّاهُمْ بَرَّاهُمْ وَمَنْ رَحَّمُوا عَلَيْنَا رَحَّمْنَا عَلَيْهِ آمَنَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِينَا وَتَوَلَّيْنَا
 مَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ قَمِيمُنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَاهُ وَاجْعَلْهُ
 مِنْ قَرَنَانَا بَيْنًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مِنْ قَرَنَانَا وَاجْعَلْنَا مَا الْحَيَّةُ عَلَيْنَا وَتَوَلَّيْنَا
 إِذَا آمَنَّا عَلَيْهِ الْخَلْقَ آمَنَّا بِهِمْ نَأْتِمِرُ وَإِنَّا لَهُمْ نَوَالِي وَعَدُوَّهُمْ عَدُوُّ اللَّهِ
 نَعَادِي فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ الْفَرِّيقَيْنِ فَإِنَّا بِذَلِكَ لَنُصَوِّقُ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رُوِيَ وَصَدَقَ مَرْثِيَهُ مُحَمَّدٌ وَصَدَقَ مَرْثِيَهُ
 اللَّهُ بِكَ يُؤَيِّدُ بِرَجْزِ خَصْرَتِ فَمُودَكَ فَهَرَكَةَ ابْنِ عَلِيٍّ وَاجْعَلْهُ أَوْزَارًا كَجَدِّهِ
 بِأَشَدِّكَ دُرُوزِ غَدِيرِ زِدْ خَصْرَتِ رَسُولَ سَمَاجِ خَصْرَتِ شَدَّ بِأَشَدِّكَ
 خَصْرَتِ رَسُولَ وَآمِينَ الْمُؤْمِنِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِرُؤَايَا خَصْرَتِ بَيْعَتِ كَرَمِهِ بِأَشَدِّ
 وَدَرْجَةً وَدَرْجَةً بِأَشَدِّكَ كَوَايَا وَتَصَدَّقَ بِكَ كُنْدَكَ
 بِأَشَدِّكَ تَصَدَّقَ بِكَ خَلْدًا وَرَسُولَ دَرَارِ وَزَارِ رُؤْيَا خَلَاصَ كَرْدِ نَدَمًا
 سَلَامًا وَابُودَ وَمَقْدَادِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَمَا نَدَّ كَبِيرُ بِأَشَدِّكَ شَهِيدُ
 بِأَخَصْرَتِ رَسُولَ وَآمِينَ الْمُؤْمِنِينَ وَحَسَنَ وَحُسَيْنَ ۢ وَمَا نَدَّ كَبِيرُ بِأَشَدِّ
 كَدَرِ زِرِّ عِلْمِ خَصْرَتِ صَالِحِ الْأَمْرِ وَدَرْجَةً بِرَجْزِ خَصْرَتِ بُوْدِهِ بِأَشَدِّ
 أَزْجِيًّا وَغَيْبًا وَبَرَكَةً بِكَ كَانِ أَصْحَابِ خَصْرَتِ وَابْنِ شَيْخِ مَفِيدِ
 رَوَايَتِ كَرَمِهِ أَيْتُكَ سُبْحَانَكَ دَعَا زَادَ دُرُوزِ غَدِيرِ بِخَوَالِدِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيِّ وَلِيِّكَ وَالشَّانِ وَالْعَدْرِ وَالَّذِي
 خَصَّصَهُمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَأَنْ تَبْدَأَ بِهِمَا
 فِي كُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَقُّ عَلَى الْأَمَّةِ الْفَادَةِ وَالْخَلْدِ

این را که در عهد خود

الْإِشَادَةُ وَالْجُودُ الظَّاهِرَةُ وَالْأَعْلَامُ الْبَاهِرَةُ وَسَائِرُ الْعِبَادِ وَارْكَانُ
الْإِبْلَادِ وَالثَّاقَةُ الْمُرْسَلَةُ وَالشَّيْبَةُ النَّاجِيَةُ الْحَارِيَّةُ فِي الْمَلْجِ الْغَامِرِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خِرَانِ عِيَالِكَ وَارْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمِ دِينِكَ
وَمُعَادِنِ كِرَامَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَفْقِيَا
الْأَفْقِيَاءَ النَّجَاءَ الْآثِرَارَ وَالْبَابِ الْمُنْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ آثَاءِ بَخْسٍ وَمِنْ آثَاءِ
هُوَى اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ هَذَا الذِّكْرُ الَّذِي أَمَرْتُ عَسَاةَ النَّهْمِ وَ
ذَوِي الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتُ عَوْدَتَهُمْ وَفُضِّتْ جَهَنَّمُ وَجَعَلَتْ الْجَنَّةُ عَمَّا
مِنْ أَفْضَلِ أَرْزَقِهِمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَهُوَ
عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَدَلُّوا بِعِبَادَتِكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ
وَبِأَهْلِ بَيْتِكَ وَبِجَنَّتِكَ وَبِصَفْوَتِكَ وَبِأَمِينِكَ وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ
وَبِخَيْرِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَسُوبُ الَّذِينَ وَفَاءُ لِلْعَرِّ الْمُحْتَمِلِينَ وَالْوَصِيِّ الرَّافِعِ
وَالصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالْقَائِدِ لِكَوْنِ الْوَلَاءِ
عَلَيْكَ وَالْإِصْرِ بِإِمْرِكَ وَالْجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْ فِيكَ لَوْ أَنَّ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْ صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَمِدَ
فِيهِ لَوْلَايَاكَ الْعَهْدَ فِي أَعْنَاقِ خَلْقِكَ وَأَكَلَتْ لَهُمُ الَّذِينَ مِنَ الْعَارِفِينَ
مُحَرِّمَتِهَا وَالْمُقَرَّبِينَ بِفَضْلِهَا وَمَنْ عَمِلَ أَثَمَكَ وَطَلَعَا أَثَمَكَ مِنَ النَّارِ وَلَا تَنْفُتْ
بِهِ حَاسِدِي النِّعَمِ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ عِيدَكَ الْأَكْبَرُ يَتَبَيَّنُ فِي السَّمَاءِ
يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْبِشَاقِ لِلْمُاجِدِ وَالْبَعِثِ الْمَسْئُولِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْهُمْ حَيَاتِنَا وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تَضِلَّنَا أَفْعَدْ

در رسد شاد است
 با تو صاع و شاد است
 عید هم در ادبیت که شاد است
 صولت عیش من تب است
 که بر تو نمک شده و بشان که
 هست ایشان می در است
 و آن که بکشد ایشان که
 بپایان ایشان در است
 لاله و پاک است

اِذْ هَدَيْنَا وَاجْعَلْنَا لَكَ نُفُوسًا مِّنَ الشَّاكِرِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي عَزَمْنَا فَضْلَ هَذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرْنَا حُسْنَ وَكَرَمِ نَبَاهِ وَشَرَفِ نَبَاهِهِ
وَهَدَانَا بِنُورِ يَارَسُولَ اللَّهِ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا وَوَلِيَّ عَمْرٍا وَكَامِلًا
بِحَبِيْبِكَ كَمَا مَتَى اَفْضَلَ السَّلَامِ مَا بَقِيَ الْكَلِّ وَالْهَارِ وَبِكَمَا اَوْجَعُ اِلَى اللَّهِ
رَجْمَ وَرَبِّكَمَا فِي حَاجِ طَلِبَتِي وَفَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَبْسِيرِ مُؤَدِّيَ اَللَّهِمَّ اِنِّي
اَسْأَلُكَ بِمَحَبَّتِي مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلِيًّا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَعْلَنَ مِنْ مُحَمَّدٍ
جَوْهَرِ هَذَا الْيَوْمِ وَتَكْرُمَنِي فَصَدَّقَ عَنْ سَيِّدِكَ لِاطْفَاءِ نُورِكَ فَاِنِّي اَللَّهُ
اِلَّا اَنْ يَتِمَّ نُورُ اَللَّهِمَّ فَجْعَ عَنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَكَاشَفَ عَنْهُمْ وَفِيهِ
عَنِ الْمُؤْمِنِينَ اَلْكَرَامَةَ اَللَّهُمَّ اَمْلِكْ اَلْاَرْضَ مِنْهُمْ عَلَا كَمَا مَلِكْتَ ظُلُمًا
وَسُورًا وَاتَّخِذْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ اِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْاِبْعَادَ وَارْعِذْ اَزْوَاجَ دُخُلِهَا لِحُجَّتِهَا
رُودَ وَصَدْرُ مَرْتَبَةِ شُكْرِكَ وَصَدْرُ مَرْتَبَةِ تَحْمُدِكَ لِلَّهِ كَيْدُ وَصَدْرُ مَرْتَبَةِ بَايَا نِكَاحِهِ
فَوَاللَّهِ يَكُونُ بِدَايَةِ تَحْمُدِكَ عَلَى اِكْمَالِ الدِّينِ وَاتِّمَامِ النِّعَةِ وَرِضَى الرَّبِّ الْكَرِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الطَّاهِرِينَ
بِهَرِّ خَوَاهِدِهِ وَبُودِجَانِكَ سَيِّدِينَ بَاقِي وَكَعْتَعِي وَابْتَكَرْهُ اَنْدَانَا شَيْخَ
مُعْتَبِدٍ اَيْنَ زِيَادَتِي وَاقْتُلْ نَكَرْدَةَ اَسْتِ **فصل پنجم** در توضیح
اعمال روزنبا هداست تا آخر ما و در تعیین روزنبا هداست تا
خلاف است و اشهر قوی است که روزیست و چهارم است و بعضی
بیست و نیم و بعضی بیست و هفتم و بعضی بیست و یکم بزرگتر اند و اگر
هر یک از اینها اعمال مستحب بعمل آورند بهتر است از آنچه مشهور است

بیست چهارم است سبب فضیلت و زمبابه اهل بیت که چون حضرت
رسول رسولان فرستاد بسوا و ای نجران که اعظم ترسایان آن
بودند و ایشان بکتاب خود رجوع کردند و اوصاف حضرت و سادات
در کتب جمیع انبیا مشاهده کردند و جمیع انبیا را اکثر علمای ایشان غالب
شد و ایمان بیاوردند و هفتاد نفر از علماء و عظماء خود را فرستادند
که صفایه که در کتب سابقه بر آن حضرت دیده اند مشاهده نمایند
و بمیدان داخل شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت رسول
جتهای شافی بر ایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب حب
ریاست اغراض باطله مضایقه کردند و ایمان آوردند و حق تعالی
این ایه کریمه را فرستاد **فَمَنْ جَاءَكَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ**
فَقُلْ مَا أَدْعُ أَبْنَاءَ نَاوَأَبْنَاءَ نَا وَبَنَاءَ نَا وَنَفْسَنَا وَ
أَنفُسَكُمْ ثُمَّ تَبَتَّلْ فَبَعَثَ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ یعنی پس هر که بانواع
گند در امر عینی بعد از آنچه آمد است بسوا تو از علم و برهان و الفکر دینی
بر ایشان و قبول نکردند پس بگو ای محمد بنیاید بخوانیم پس خود را
و پسران شما را و زنان خود را و زنان شما را و جانهای خود را و جانها
شما را یعنی آنها را که بمنزله جان ما اند و آنها که بمنزله جان شما اند
نضیع کنیم و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت خدا بر دوری از رحمت خدا از آنها
که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسول ص عباقی برد و شهادت
گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین هم را در زیر

عباد داخل کرد و گفت پروردگار اهر پیغمبر را اهل بیتی بوده است
که مخصوص ترین خلق بوده اند با خدا و ندا اینها اهل بیت منند
پس از ایشان بر طرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کرد
پس جبرئیل نازل شد و این ایه کریمه را در شان ایشان آورد و آنرا برید
اللَّهُ يُبْدِ هَبْ عَنْكُمْ **الْإِجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَطَهَّرَهُمْ** یعنی پس
جز اینکه اراده دارد حق تعالی که ذایل گرداند از شما اهل بیت بدی
شک را و پاک گرداند شما را از کاهان پاک گردانید پس حضرت
رسول ص علی و فاطمه و حسن و حسین هم را با خود بیرون برد و از مدینه
برای مباهله و چون نصاری حقیقت آنحضرت را دانستند بودند و بعد
از ایشان حضرت بان بزرگواران در مقام مباهله آثار نزول
عذاب زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا
سود کند که رؤی چند می بینم که اگر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود کند
خواهد شد حیوات نکردند بر مباهله و استقامت مسالمه و مصالحه
کردند و قبول کردند که هر سال خبر بد دهند و حضرت ایشان را تفریق
نکرد و با ملامتی بر ایشان جزیه قرار داد و حضرت فرمود که محال است
که هلاک و عذاب و بخت شد بر اهل نجران و اگر مباهله میکردم فکر
همه انجاعت میبوم و تنویر میشدند و این وادی بر ایشان اقسام شد
و سرایت میکرد به نجران و همه ترسایان نجران بپسوخند و پیش از آنکه
سال تمام شود جمیع نصاری مقرر کردند و یک نصرانی بر روی زمین

زندان نمینانند و باین سبب چندین امر بر عالمیان ظاهر شد اول آنکه
 اینحضرت زیرا که اگر اعتماد بر حقیقت خود ننمیداشت خود را عزیزترین
 اهل خود را در معرض مباهله بدر نمی آورد و اگر انجمن حقیقت
 برایشان ظاهر نشد بود مباهله میکردند و مدلت و خوار و جوی
 بر خود قرار نمیدادند و دوم آنکه ظاهر شد که ال عبا علیهم السلام نزد
 ترین خلق بودند که ایشانرا اینحضرت در دعا با خود شریک گردانید
 سیم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند نزد اینحضرت که بر اظهاری
 خود ایشانرا در معرض فقرین بد را و زدی را که بنیاد است که ادبی
 خود را بمها لک می فکند اما اگر عیال خود را واضح نمیشود که در
 معرض خطر ذرا و در چنانچه صاحب کثافت غیر از معصیان بنیان
 اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین فرزندان حقیقت
 حضرتند و رتبه ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول
 با آن صغرتن پیغمبر آنکه حضرت فاطمه بهترین زنان بوده و از زوجات
 و سایر قربات با اینحضرت اقرب بوده و منزلت او نزد حق تعالی
 از همه بیشتر ششم آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیرالمومنین
 در مباهله داخل بود و داخل بنا و دانستن پس باید داخل نشد
 باشد و حقیقت را انجمن را نمیتواند بود زیرا که اتحاد و نفس حال
 پس مراد است که اختصاص اینحضرت بحضرت رسالت و کمال
 و صفات برتریه بود که بمنزله نفس و جان اینحضرت بود پس هرگاه که

در حضرت رسول بود باید که در اینحضرت باشد بغیر و بغیر پس
 باید که افضل باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر اینحضرت باید
 که مخصوص ترین خلق باشد با اینحضرت و اعز خلق باشد نزد او و در
 مفصله اینقصه شریفه و فوایدی که از آن مستفاد میشود در کمال
 حلق القلوب ذکر کرده ام و این رساله کجایش ذکر آنها نداشت و در
 جمله اموری که در روز بیست و چهارم واقعت و موجب نزد
 فضل آن گردید است که در اینروز حضرت امیرالمومنین در رکوع
 نماز انکیشتری خود را بسایر بخشید و این آیه کریمه نازل شد و اما
 اینحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا گردید اما و لیکنم الله و رسوله
 و الذین آمنوا الذین یقیمون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم را کون
 یعنی بیست و اولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول و شما
 که ایمان آورده اند و نماز را بر پا میدارند و چنانچه باید بخوانند
 و زکوة می دهند در رکوع و این آیه نص صریح بر امامت اینحضرت
 چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در اینروز غسل شست و شوی
 حضرت امیرالمومنین را و در اینروز ذکر کرده اند و خواندن زمار
 جامعه مناسبت است و روزه اینروز مستحب است تا سبی مولای خود
 امیرالمومنین کردن در تصدق بر فقرا و آداب حاجات بالحق
 و میسر باشد مطلوب است اعمال اینروز مبارک بنیاد است اول
 شیخ طوسی از حضرت صادق روایت کرده است که در اینروز

اعمال منتهی اهل

پیش از زوال به نیم ساعت دو رکعت نماز بکنند بزرگتر از شکر نعمت مباحله
 و در هر رکعت بعد از سون حمد هر یک از سون قل هو الله احد و آیه
 الکرسی تا هم فیها خال دون و سون انا انزلنا را ده مرتبه بخوانند اگر این
 نماز را بعد از روز نذر خدا بر او است با صد هزار حج و صد هزار عمره
 و هر حاجتی که از حاجتها دنیا و آخرت از حق تعالی سوال کند البته برآورده
 شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است که در
 اعمال روز عید غدیر بر مکه و کوفه و مدینه و **عراق و مصر** از اعمال این روز غائی
 که شیخ طوسی و سید بن طاووس و بسندها معتبر از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام
 محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که آنحضرت فرمود که اگر گویم در این دعا
 اسم اعظم حق تعالی هست هر تنه را است گفتند و اگر مردم بدانند که این
 دعا در اجابت چگونه تاثیر مینماید البته بهتر شود که مقدور باشد
 نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال کنند و مرا هر حاجتی که
 عارض میشود آیند عار امیخوانم و بعد از آن حاجت خود را میطلبم
 و البته مستجاب گردد و آیند غایتی که در وقت که ایام مباحله نازل
 شد جبرئیل از جانب خداوند جلجل بر حضرت سید رسول ص نازل
 شد و آیند عارا آورد و گفت بزرگوار مباحله بیرون رو و وصی خود علی
 بن ابیطار را و سید بن فاطمه زهرا و دو نور دین و فرزندان پسندید
 خود حسن و حسین را با خود ببرد و آیند عارا بخوان و بابت سالیان

کنند

کن و برایشان نفرین کن پیر حضرت امام جعفر صادق گفت که هرگاه
 آیند عارا بخوانید حمد و سعه کنید در دعا و تضرع و آیند عارا بشنید
 خود کرد آیند در حاجتها و از کسی که اهلش نباشد از سفیها و منافقا
 پنهان دارد و بایشان تعلیم ننماید که از علمهای مخروند و هر
 کس قابل این کوهر کران مایه نیست **دعا این است** اللهم انی
 استسئلت من بھائک یا بھاء وکل بھائک بھي اللهم انی استسئلت
 بھائک کلہ اللهم انی استسئلت من جلالک باجلہ وکل جلالک
 جلیلہ اللهم انی استسئلت جلالک کلہ اللهم انی استسئلت من جلالک
 باجلہ وکل جلالک جلیلہ اللهم انی استسئلت جلالک کلہ اللهم انی
 ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم انی استسئلت من
 عظمتک باعظمتها وکل عظمتک عظمتہ اللهم انی استسئلت
 کلہا اللهم انی استسئلت من نورک یا نور وکل نورک نورہ اللهم
 انی استسئلت بنورک کلہ اللهم انی استسئلت من رحمتک باوسعها
 وکل رحمتک واسعہ اللهم انی استسئلت برحمتک کلہا اللهم انی ادعوك
 كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم انی استسئلت من کمالک
 باکملہ وکل کمالک کامیلہ اللهم انی استسئلت بکمالک کلہ اللهم انی
 استسئلت من کلماتک یا تمھما وکل کلماتک فامنہ اللهم انی استسئلت
 بکلماتک کلہا اللهم انی استسئلت من اسمائک یا کبرھما وکل اسمائک
 کبرئہ اللهم انی استسئلت باسمائک کلہا اللهم انی ادعوك كما امرتني

در روز عید غدیر
 در این دعا

فأستجيب لي كما وعدتني اللهم إني أسئلك من عزيتك بأعزها وكل
عزيتك عزيتك اللهم إني أسئلك بعزيتك كلها اللهم إني أسئلك
من مشيتك بأعضائها وكل مشيتك ما ضيعة اللهم إني أسئلك
بمشيتك كلها اللهم إني أسئلك بقدرتك التي استطعت بها
على كل شيء وكل قدرتك متطيلة اللهم إني أسئلك بقدرتك
كلها اللهم إني أدعوك كما أمرتني فأستجيب لي كما وعدتني اللهم إني
أسئلك من عليك بأفدرك وكل عليك نافذ اللهم إني أسئلك
بعليك كلها اللهم إني أسئلك من قولك بأرضاءه وكل قولك
اللهم إني أسئلك بقولك كلها اللهم إني أسئلك من مسألك
بأجتها وكل مسألك حبيبة اللهم إني أسئلك من مسألك كلها
اللهم إني أدعوك كما أمرتني فأستجيب لي كما وعدتني اللهم إني أسئلك
من شرفك بأشرفه وكل شرفك شريف اللهم إني أسئلك بشرفك
كله اللهم إني أسئلك من سلطانك بأدوميه وكل سلطانك دائم
اللهم إني أسئلك بسلطانك كلها اللهم إني أسئلك من ملكك
بأنفخه وكل ملكك فاجر اللهم إني أسئلك بملكك كلها اللهم إني
أدعوك كما أمرتني فأستجيب لي كما وعدتني اللهم إني أسئلك من
علائقك بأعلاها وكل علائقك عال اللهم إني أسئلك بعلائقك
كلها اللهم إني أسئلك من أياها بكل ما فيها وكل ما فيها من الله
إني أسئلك بأياها كلها اللهم إني أسئلك من منك بأقدريه

بما فيها من الله

وكل منك قد تم اللهم إني أسئلك بمك كلها اللهم إني أدعوك
كما أمرتني فأستجيب لي كما وعدتني اللهم إني أسئلك بما أنت فيه
من الشون والجبروت اللهم إني أسئلك بكل شون وكل جبروت
لك اللهم إني أسئلك بما أجبني به من أسئلك يا الله يا لا اله
إلا أنت أسئلك بيهاء لا اله إلا أنت يا لا اله إلا أنت أسئلك
بجلال لا اله إلا أنت يا لا اله إلا أنت أسئلك يا لا اله إلا
أنت أسئلك إني أدعوك كما أمرتني فأستجيب لي كما وعدتني اللهم إني
أسئلك من رزقك بأعجه وكل رزقك عام اللهم إني أسئلك
برزقك كلها اللهم إني أسئلك من عطايتك بأفندها وكل عطايتك
هبة اللهم إني أسئلك بعطايتك كلها اللهم إني أسئلك من خير
بأجمله وكل خيرك عاجل اللهم إني أسئلك بخيرك كلها اللهم إني
أسئلك من فضلك بأفضله وكل فضلك فاضل اللهم إني
أسئلك بفضلك كلها اللهم إني أدعوك كما أمرتني فأستجيب لي
كما وعدتني اللهم صل على محمد وآل محمد وابعثني على الإيمان بك
والصدق بقرسولك عليه وآله السلام والولاية لعلي بن أبي
طالب في البراءة من عذوق والافتقار بالانتم من آل محمد عليه السلام
فإني قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل على محمد عبدك ورسولك
في الأولين وصل على محمد وآل محمد في الآخرين وصل على محمد
البي في الملاء الأعلى وصل على محمد وآله في المرسلين اللهم أعط

بما

خوشنویس و باید که با آرام دل و آرام تن با شیء فکر در یکا از مشاهد
 با شیء نزد انصاف مقدس حاضر شوی و ای بجای خلوت بروی بار
 بلندی بر آئی یا بر صحرای بروی باید که از منزل خود بیرون رود
 و غسل کند و بهترین جامهای خود را بپوشد و چون غسل و خلوت
 داخل شود دو رکعت نماز بکند با ادب شرائط و بعد از سلام و بعد
 مرتب است غفار کند و در اینست و بجانب ايمان نظر کند و این دعا بخواند
 و بعد از آن فرمود که پس دعا که خواهی کن باز دو رکعت نماز کن و دعا
 بکن **یا ایست** الحمد لله رب العالمین الحمد لله فاطر السموات و
 الارض الحمد لله الذي لم يخلق السموات و الارض الا بالحق و
 خلق السموات و الارض وجعل الظلمات و النور ثم الذين كفروا
 بربهم يعدلون الحمد لله الذي عرفه ما كنت به جاهلا و لولا معرفته
 انما كنت هالكا اذ قال و قوله الحق قل لا ايسئلكم عليه اجرا
 الا المودة في القربى فيمن لي القربة و قال سبحانه انما يريد الله
 ليزيح عنكم الرجز اهل البيت يطهرهم تطهيرا فيمن لي اهل البيت
 بعد القربة ثم قال فقال ميتنا عن الصادقين الذين آمنوا بالكتاب
 معهم و الرزق اليهم يقول سبحانه يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا
 مع الصادقين فاصبح عنهم و ابان عن صفتهم بقوله جل ثناؤه
 نعالوا ندع ابناءنا و ابناءكم و نساءنا و نساءكم و انفسنا و انفسكم
 ثم يقول فنجعل لعنة الله على الكاذبين فلك الشكر يا رب

دری الحجة

دری الحجة

المن حيث هديتني و ارشدتني حتى لم يخف علي الاهل و البئد
 و القرابة فصرمتني نساءهم و اولادهم و رجالهم اللهم اني اتقرب اليك
 بذلك المقام الذي لا يكون اعظم منه فضلا للمؤمنين و لا اكبر حجة
 لهم بغيره فليكن يا قوم شانه و ابائيك فضل اهل البيت عليهم السلام
 باطل اعدائك و ثبتت بهم قواعد دينك و لولا هذا المقام لمجود
 الذي اتقنتنا به و دللتنا على اتباع المحبين من اهل بيتك
 الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو المقال و مداخل الافعال
 بحجهم اهل الاسلام و ظهرت كلمة اهل الاحاد و فعل اولي
 العباد فلك الحمد و لك المن و لك الشكر على نعمائك و يا ابا ذر
 اللهم صل على محمد و آل محمد الذين افترضت علينا طاعتهم
 و عقدت في رفاينا و لايتهم و اگر متنا بغير فهم و شرفنا باتباع
 انارهم و بعتنا بالقول الثابت الذي عرفونا فاعنا على اخذ
 بما بصرنا و اجر محمدك اعنا افضل الجزاء بما نصح بحقوقك بذلك
 و سعة فربنا و رسالاتك و انخطر بنفسه في اقامه دينك و
 على الخيرة و وصيته و الهادي من بعده الى دينه و المقيم بسنة
 على امير المؤمنين صلوات الله عليه و صل على الائمة من ائمة
 الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك و ادخلنا فينا
 دار الكرامة يا ارحم الراحمين اللهم هؤلاء اصحاب الكساء و
 العباء يوم النباهة اللهم اجعلهم شفعا لنا و استلك بحق

دری الحجة

ذَلِكَ الْمَقَامُ الْحَقُّ وَالْيَوْمَ الْمَشْهُودُ أَنْ تَغْفِرَ لَهُ وَتَتُوبَ عَلَيْهِ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ أَرْوَاحَهُمْ وَطِينَتَهُمْ وَلِحْيَتَهُمْ وَبَشَرَتُهُمْ
الَّتِي طَابَ صَلاَتُهَا وَقُرْعُهَا وَأَخْصَانُهَا وَأَوْرَاقُهَا اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ
وَأَجِرْنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَوْمَ لَا يَنْفَعُهُمْ وَأُورِدْنَا مَوْرِدَ
الْأَمْنِ مِنْ هَوَالِ يَوْمِ الْعِقْمَةِ فَحُجَّتْهُمْ وَفَارَدْنَا بِفَضْلِهِمْ وَاتَّبَعْنَا أَتَائَهُمْ
وَأَهْدَيْنَا بَيْتَهُمْ وَأَعِزَّنَا بِمَاعِرِفَتِهِمْ مِنْ تَوْحِيدِكَ وَوَفَّقُونَا
عَلَيْكَ مِنْ تَعْظِيمِ شَانِكَ وَقَدَّرْنَا أَمْنًا لَكَ وَشَكَرُوا الْإِيمَانَ وَنَفَى
الْخِصْفَانِ أَنْ تَحْكُمَ وَالْعِلْمُ أَنْ يُحِيطَ بِكَ وَالْوَهْمُ أَنْ يَجْعَلَ عَلَيْكَ
فَأِنَّكَ أَهْمُهُمْ حُجَّاجًا عَلَى خَلْقِكَ وَذَلَّ أَتْلُ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَهَدَانِيَّةً
عَلَى أَمْرِكَ وَهَدْمِي إِلَى دِينِكَ وَتَوْضِيعَ مَا اشْكَلُ عَلَى عِبَادِكَ وَبَابًا
لِلْعَجْرَاتِ الَّتِي يَحْمِلُ عَنْهَا غَيْرُكَ وَيَهَانُنِ بِحُجَّتِكَ وَتَدْعُو إِلَى تَعْظِيمِكَ
بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَأَنْتَ الْمُفَضَّلُ عَلَيْهِمْ حَيْثُ قَرَّبْتَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ
وَإِخْصَصْتَهُمْ بِبِرِّكَ وَأَضْطَجَعْتَهُمْ لَوَحْيِكَ وَأَوْرَدْتَهُمْ خَوَاصِرَ أَمْرِكَ
رَحْمَةً لَخَلْقِكَ وَلَطْفًا لِعِبَادِكَ وَحَنَانًا عَلَى بَرِّيَّتِكَ وَعِلْمًا بِمَا تَحْوِي
عَلَيْكَ ضَمَانًا لِمُنَاسِكَ وَمَا يَكُونُ مِنْ شَأْنِ ضَعْفِيَّتِكَ وَطَهْرَتِهِمْ
فِي مَنْشَتِهِمْ وَمُبْتَدَأَتِهِمْ وَحَرَسَتِهِمْ مِنْ نَفْسٍ نَافِلَتِ اللَّهُمَّ وَأَرْبَتَهُمْ فُلَا
عَلَى مَنْ عَرَضَ دِسْوَ لَهُمْ فَاسْتَجَابُوا لِأَمْرِكَ وَشَغَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ
وَمَلَّوْا الْجَزَاءَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَجَزَّوْا
أَوْفَانَهُمْ فِيهَا بِرُضِيِّكَ وَاحْتَلَوْا دِجَانَهُمْ مِنْ مَعَارِضِ الْخَطَرِ

[illegible]

الْشَاغِلَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ مَكَامِينَ لِإِدْرَاكِكَ وَعَقُولَهُمْ مُنَاصِبَةً
لِأَمْرِكَ وَتَهْيِئَةً وَالْيَسْتَنْهَمُ تَرَاجُعَةً لِيُسْتَشِيرَكَ ثُمَّ أَكْرَمَهُمْ بِنُورِكَ فَخَرَّ
فَضْلُهُمْ مِنْ بَيْنِ هَذِهِ زَمَانِهِمْ وَالْأَقْرَبِينَ إِلَيْهِمْ فَخَصَّصَهُمْ بِنُورِكَ
وَأَنْزَلْتَ إِلَيْهِمْ كِتَابَكَ وَأَمَرْتَنَا بِالْمَسْكِ بِهِمْ وَالرَّوَدِّ إِلَيْهِمْ وَالْإِسْتِغْنَاءَ
مِنْهُمْ اللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَسَكَّكْنَا بِكَ وَبِعَقْرِيَّتِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
الَّذِينَ أَقَمْتَهُمْ لَنَا دِلِيلًا وَعَلَمًا وَأَمَرْتَنَا بِإِتِّبَاعِهِمْ اللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَسَكَّكْنَا
بِهِمْ فَأَرْزُقْنَا شِفَاعَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَائِبُونَ قُمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ وَلَا
صَدِيقٍ حَقِيمٍ وَاجْعَلْنَا مِنْ الْأَصْدِقِينَ الْمُصَدِّقِينَ لَهُمْ أَلَسْتَ بِظَهِيرٍ
لَا يَأْخُذُ بِهِنَّ النَّاسُ طَرَفًا إِلَى شِفَاعَتِهِمْ وَلَا ضَعْفًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبَ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَهْلِ الْوُفُوقِ وَقِيلَ الْعَارِفُونَ
وَعَلِمُ الْمُتَكِدِّينَ وَنَايِلُ الْجَنَّةِ الْيَابِسِينَ الَّذِينَ تَجَرَّعَهُمُ الرُّوحُ الْأَكْبَرُ
وَبَاهِلُ اللَّهِ تَعَالَى بِهِمُ التَّبَاهِلِينَ فَقَالَ وَهُوَ صَدَقَ الْفَاتِكِلِينَ
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَ نَاوٍ
أَبْنَاءَ كُرٍّ وَبَنِيَّاءَ نَاوٍ وَبَنِيَّاءَ كُرٍّ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ يَنْهَضُ فَيُجْعَلُ لَهُ
اللَّهُ عَلَى الْكَادِبِينَ ذَلِكَ الْإِمَامُ الْمُخْصُوصُ بِمَوْلَا خَائِبٍ يَوْمَ الْخِلَافَةِ وَالْوُفُوقِ
بِالْقُوتِ بَعْدَ ضَرْبِ الطُّوْى وَمَنْ شَكَرَ اللَّهَ سَعِيَ فِي هَلْ أَتَى وَمَنْ شَهِدَ
بِفَضْلِهِ مُعَادٍ وَأَقْرَبَ مَنَافِيهِ جَارِدٍ قَوْلِي الْإِنَامُ وَمُكَبَّرُ
الْأَصْنَافِ وَمَنْ لَمْ يَأْتِ فِيهِ اللَّهُ لَوْ مَعَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ مَا طَاعَهُ

[illegible]

اعمال نبی ص

ثَمِينَ النَّهَارِ وَأَوْزَقَاتِ الشَّجَارِ وَعَلَى النَّهَارِ ثَمِينَ عَشْرَةً
وَأَمَّا الْوَاضِحَاتُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَابْنَدُ عَابَسَتْ وَمَنْ أَحْصَا عَمَلَهُ
وَبَنِي إِزْرَاءَ شَبَابِهِ رُوِيَ فِي نَحْوِ ثَمِينَ عَشْرَةً مَشْهُورًا أَنَّكَ ذَا نِيرُوزِ
سُونِ كَرَمِهِ هَلْ لَيْ فِي شَاخِصَاتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ زَهْرَةَ امَامِ
حَسَنِ وَامَامِ حُسَيْنٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ نَازِلًا لَكَ بِسَبَابِكَ حَسَنٌ وَحُسَيْنٌ عَلَيْهِمَا
الْسَّلَامُ شَدْنَدَ وَخَصَرَتْ رَسُولَهُ بَعِيدَاتِ إِشْيَانِ رَفِيعَةٍ أَمْرُهُ مَوْجِدُ
جُخَرَاتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ وَحُسَيْنٍ وَحُسَيْنٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ نَازِلًا لَكَ
خَدَايَا نَزَاغَاتِ هَدْيِهِ رُوِيَ رُوِيَ بَكِيرًا وَجُونِ خَدَايَا قَدِ
كَرَامَتِ كَرَامَاتِ جَهَانِ زُرْكَوَارِ بَاقِيَةِ خَدَايَا امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ رُوِيَ رُوِيَ كَرَامَتِ
نَدَايَاتِ خَيْرِي كَيْ بَانَ افطَارِ نَمَايَنْدِ كَيْ خَصَرَتْ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ قَدِ
بَشَمِ از شَمْعُونِ يَهُودِي كَرَفَتِ بَاسْتِ صَاعِ از جَوْ كَيْ خَصَرَتْ فَاطِمَةَ هَرُوفِ
ثَلَاثَانَ بَشَمِ زَارِ بَشَمِ وَبَكْصَاعِ از ان جَوَارِ بَزْدِ خُودِ بَرْدِ دَرِ دَرِ
أَوَّلِ خَصَرَتْ فَاطِمَةَ قَدِ رَثَلَانِ بَشَمِ زَارِ كَرَفَتِ رِيشِ بَزْدَانِ
از جَوَارِ دَاشْتِ وَارْدِ كَرْدِ وَبَشَمِ كَرْدِ نَانِ بَخْتِ جُونِ خَصَرَتْ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
رَسُولَهُ نَمَازِ شَامِ كَرْدِ وَبَهَانِ بَرَكْتِ خَصَرَتْ فَاطِمَةَ بَشَمِ كَرْدِ نَانِ
خَاضِرِ كَرْدِ وَخَوَاسْتِ افطَارِ نَمَايَنْدِ مَسْكِينِي بَرْدِ خَانِ نَدَاكَ كَرْدِ
عَلَيْكَ اِي اَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مَنْ مَسْكِينِي از مَسَاكِينِ مَسْلَمَانِ امَامِ
دَهْدِ نَاخِدَا شَمَارِ از مَابِدِ هَاشِمِيَّةِ طَعَامِ دَهْدِ كَيْ خَصَرَتْ امِيرِ
ابْتَدَا كَرْدِ وَفَرَمُودِ كَيْ نَانِ خُودِ رَا بِيَدِهِمْ وَسَايَرِ اَهْلِ بَيْتِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

بَانَ خَصَرَتْ مَوَافَقَتِ كَرْدِ نَدَايَاتِ خُودِ رَا بِيَدِ اِيْلِ دَا دَنَدِ وَبَارِ
افطَارِ كَرْدِ نَدَايَاتِ رُوِيَ رُوِيَ بَكِيرًا رُوِيَ دَاشْتِ وَبَارِ خَصَرَتْ فَاطِمَةَ بَشَمِ
رِيشِ بَشَمِ بَكْصَاعِ دِيكَرِ از بَشَمِ بَكْصَاعِ دِيكَرِ رَا بَرْدَاشْتِ وَارْدِ كَرْدِ وَبَشَمِ
كَرْدِ دِيكَرِ بَخْتِ جُونِ خَوَاسْتِ افطَارِ كَشْدِ سَابِلِي بَرْدِ خَانِ اَمَدِ
وَصَدَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اِي اَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مَنْ بَشَمِ اَمْرِ از اَوَّلِ دَهْدِ
وَبَرْدِ دَرِ رُوِيَ رُوِيَ شَهِيدِ شَدْنَدَ اسْتِ طَعَامِ دَهْدِ نَاخِدَا شَمَارِ
از خَانِ هَاشِمِيَّةِ طَعَامِ دَهْدِ كَيْ خَصَرَتْ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَوَّلِ نَانِ
دَا دَ وَبَعْدَ از اَوَّلِ فَاطِمَةَ زَهْرَةَ وَبَعْدَ از اَوَّلِ كُشَوَارَةِ غَرَسِ خَدَا وَبَعْدَ
اِيْشَانِ فَضْلِ سَعَادَتِ مَنَدِ هَاشِمِيَّةِ نَدَايَاتِ خُودِ رَا بِيَدِ دَا دَنَدِ وَبَارِ افطَارِ
نَمُودِ نَدَايَاتِ رُوِيَ رُوِيَ سِيمِ رُوِيَ دَاشْتِ وَبَارِ خَصَرَتْ سَيِّدَاتِ السَّاءِ
دَرِ رُوِيَ سِيمِ بَقِيَّةِ بَشَمِ زَارِ شَدْنَدَ بَقِيَّةِ جَوَارِ كَرَفَتِ دَرِ اسْبَاخُورِ كَرْدِ
وَبَارِ بَشَمِ كَرْدِ نَانِ بَخْتِ جُونِ خَصَرَتْ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بَرَكْتِ خَصَرَتْ
فَاطِمَةَ طَعَامِ رَا خَاضِرِ سَاخِ كَيْ افطَارِ نَمَايَنْدِ نَاكَ اسْبِيْرِي از اسْبِيْرَانِ
كَافِرَانِ نَدَاكَ كَرْدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اِي اَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مَنْ اسْبِيْرِي مِيَكُنِي
وَمِيَكُنِي دِيَدِ طَعَامِ نَمِيَدِ دَهْدِ جَوَارِ بَشَمِ بَشَمِ هَاشِمِيَّةِ سَابِقِ هَاشِمِيَّةِ
نَا نَا بِيَدِ دَا دَنَدِ وَبَارِ بَخْتِ افطَارِ فَرَمُودِ نَدَايَاتِ جُونِ صَبْحِ شَدْنَدِ
سُونِ كَرَمِهِ هَلْ لَيْ رَا دَرِ شَانِ اِيْشَانِ فَرَسَادِ وَدَرِ ان سُونِ اَشَا
بَارِ فَضْلِ قَضِي نَمُودِ كَيْ فَوْفُونِ بِاللَّحْدِ وَفَوْفُونِ يَوْمًا كَانِ شَرُّ مَسْطَرِ
وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى جَبِيْهِ مَسْكِينًا وَبَشَمِ اَسْبِيْرَانِ اِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ وَبَشَمِ

الله لا نريد منكم جرة ولا شكرا وانما خاف من ربنا يوماء عوسا قاطرا
يعني فامسكند بندرو ميترسد از روزي كه شران اكثر خلق را فاكوتند
و ميخورانند طعام را با خواهر و محبتان يا از بزرگترين محبت خدا ميكنند
و نيم و اسير و ميگويند يعني در دل خود و نيت ايشان اينست كه ما طعام
نميديم شما را مگر از براي رضا خدا اينخواهيم از شما نه جزا و نه يا دانه
و نه شكرو ثناني ما ميترسيم از روز قيامت كه در نهايت شدت و هول
و چون در روز چهارم كه بيست و نهم ما ذی الحجة بود سون هل اند
مدح ايشان نازل شد حضرت رسول بجا ناهل بيت امده ايشان
بال شدت كرسنگي ان حالت غريب مشاهده نمود و كرسي فرمود
كه اين چه حالت اينست كه در شما مشاهده مينمايم و امام حسن و امام حسين
ديده كه از نقاهت بيماري و از كرسنگي مانند چوچه كه از تنم بيرون اند
بيند زنند و حضرت فاطمه در محراب عبادت ايستاده بود و از كرسنگي
شكم مباركش بپشت چسبيده بود و چشمة هائيش فرو رفته بود چون از
نماز فارغ شد حق تعالي خواني از بهشت بجا فاطمه فرستاد كه در انكاسه
و كوشت تر پيد كرم در ان ميان بود كه ميخوشيد و بوني بهتر از بوني
مشك از ان ساطع بود پس حضرت فاطمه ان خوان را بنزد حضرت
رسول آورد حضرت فرمود كه اي فاطمه اين را از كجا آوردي گفت از
جان خدا امده است خدا هر كه را خواهد روزي ميدهد بجز خدا
حضرت فرمود كه الحمد لله كه از دنيا نرفته اند و اهل بيت خود شبيه

منهم ما در عيشي را ديدم پس از ان تناول نمودند و ناهفت روز
از ان ميخوردند و اخير نميشد و حضرت صادق فرمود كه ان كاسه
نزد ماست و حضرت صاحب الامر از اظاهر خواهد كرد و طعام ايشان
از ان تناول خواهد نمود و سنيان بزرگين روايت با نزول مايد
بطريق ديگر نقل كرده اند و تفصيل اين قصه را در ساير كتب ذكر
كرده ام پس مناسبست كه شب عينا اهل بيت در اين ايام تاهيتي
بموالي خود در صدق كردن بر مساكين و يتيمان و سعي نمايند و اطعام
ايشان و شيعه ميقدن گفتار است كه مستحب است كه اين روز را روزه
بدارند بزرگتر اشكر نعمت نزل سون هل اند در شان آل عبا و ايشان
مناسبست غييل زيارت زيارت ائمه عليهم السلام و زيارت ايشان
خواندن در اين روز مناسبست چون بعضي از علماء اين روز را روز
مباهله مينداند دعاهاي مباحه را در اين روز خواندن خوبست
و روز بيست و ششم بنا بر مشهور عمر عليه السلام را بخيرتر شكستن
زده اند و باين سبب نهايت كه دارد و در روز بيست و هفتم
كه آخر خلفاي بني اميه است محتم و اصل شد و دولت ملعونه بني اميه
بطرف شد پس در اين روز شكر اين نعمت بايد كرد و بعضي گفته اند كه
حضرت امام علي نقی در اين روز متولد شده است و در روز بيست
و نهم بنا بر مشهور عمر با سفل درك سفر منتقل شده است و باين
فضيلت عظيم دارد و در روز اخري الحجة كه اخير سال عربيت روايت

کرده اند که سینه است که دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت یک مرتبه
 سوره حمد و ده مرتبه سوره قل هو الله احد و ده مرتبه یا ایها الکرمین
 و بعد از سلام این دعا را بخواند اللهم ما عملت فی هذه السنة من عمل
 تقیته عنی ولم ترضه و نسیته و فرغته و دعوتی الی التوبه بعد الذنوب
 علیک اللهم فانی استغفرک منه فاعف عنی و ما عملت من عمل یقرب
 الیک فاقبله منی و لا تقطع رجائی منک یا کریم **باب ششم در بیان**
اعمال مأجور است در آن سه فصل است فصل اول در اعمال اهل
 محرم است حضرت امام رضا منقول است که حضرت رسول ص در روز اول
 محرم دور کشت نماز میکردند و چون از نماز فارغ میشدند دست بردار
 بر میداشتند و این دعا را سه مرتبه میخواندند اللهم انت الاله القدوس
 و هذه سنة جدیدة فاستئذنی فیها العیة من الشیطان و القویة
 هذین النیس الامارة بالسوء و الا شغل عما یقرب الیک یا کریم یا ذا
 الجلال و الا کرام یا عباد من لا عیاد له یا ذی خیرة من لا ذخیرة له یا
 خیر من لا خیر له یا غیاث من لا غیاث له یا سند من لا سند له یا
 کرم من لا کرم له یا حسن البلاء یا عظیم الرجاء یا عزا الضعفاء یا منقذ
 القصر یا منجی الملک یا منعم یا منجی یا مفضل یا محسن انت الذی سجد
 لک سواد البقل و نور النهار و ضوء القمر و شعاع الشمس و دوی الماء
 و حقیق البحر یا الله لا شریک لک اللهم اجعلنا خیر ما یظنون و غیر
 لنا ما لا یعلمون و لا تؤاخذنا بما یقولون حی الله لا اله الا هو علیه

در اعمال محرم
 در بیان اعمال مأجور است در آن سه فصل است

توکل و هو رب العرش العظیم امین به کل من عند ربنا و ما ینکر الا
 اولوا الالباب ربنا لا ترغ فاولنا بعد اذ هدینا و هدینا من لدنا
 رحمة انک انت الوهاب و چون حضرت سید الشهداء صلاوات
 علیه در دهیم اینها بعد از شهادت فایز گردیدند و در اکثر این دهه
 محزون و غمگین بودند و اخبار موحشہ بایشان میرسید باید که بشنود
 ایشان در مجموع این دهه بلوازم تغیر و انحضرت قیام نمایند و محزون
 و اند و هناك باشند و اخبار و احادیث که مشتمل بر ذکر مصائب
 ایشان باشد بخوانند و بعضی از علما گفته اند که ترک بعضی از لذات
 بکنند و از حضرت امام رضا منقول است که ما محرم ماهی بود که
 کافران در این ماه جنگ کردند و احرام میدادند و منافقان این امت
 در این ماه خون مارا جلال داشتند و هتک حرمت میکردند و زنان
 و فرزندان مارا ابهر میکردند و اقرب ریحها مازدند و اموال و سبای
 مارا غارت کردند و حرمت حضرت رسالت ص را در باطل رعایت
 نکردند بد رستی که مصیبت امام حسین ع چشمها مارا محروم کرد ایند
 و اب از دیدنها ما جاری ساخت و غیر مارا ذلیل گردانید و واقعه
 کربلا کرب بلا برای ما مهیا کرد تا روز قیامت پس باید که بر مصیبت
 انحضرت کمر به کنندگان بکوبند بد رستی که بر بران حضرت کاهان
 بزرگ را بر طرف میکنند پس فرمود که پدرم امام موسی چون ما محرم
 داخل میشد کبکی انحضرت را خندان نمیداد و انحران و اند و انحضرت

ظاهراً میشد در مجموع دهه اول ماه چون روز دهم میشد روز مصیبت
 و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز شهادت حسین است و
 حدیث دیگر فرمود که چون جد حسین شهید شد اسماعیل و
 سرج باز پیدا کردند آن حضرت انقدر گریه کنی که آب بدن بر روی تو حرام
 گردد حق تعالی جمیع کارهای آن کوچه و بزرگ تو را بیاورد پس فرمود
 که اگر خواهی که چون پیغمبر هیچگاه بر تو نباشد زیارت کن امام حسین
 و اگر خواهی که در غرقها بهشت با حضرت رسول و آل او باشی لعنت
 کن فانیان حسین را و اگر خواهی که ثواب شهیدان گریه را داشته باشی
 هر وقت که مصیبت آنحضرت را بیاورد و زنی بگوید یا لیتنی کنت معهما فافو
 قوا عظیمای یعنی ای کاش میبودم با ایشان پس رستگاری یافت
 رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالی بهشت باشی
 از بزرگان و اندوین و هناد و از بزرگ شادی ما شاد باش و بداند که
 روز اول ماه محرم مصیبت است از حضرت امام رضا منقولست که در
 اول محرم حضرت زکریا دعا کرد و از خدا فرزند طلبید و حق تعالی
 دعا او را مستجاب کرد ایند و حضرت یحیی را با و عطا کرد پس هرگز
 روز از روز دارد و دعا کند حق تعالی دعا او را مستجاب کرد و اینچنان
 دعا زکریا مستجاب کرد و شیخ مفید گفته است که روز سیم محرم
 روز مبارک است در آن روز حضرت یوسف از چاه بیرون آمد که
 آن روز از روز دارد حق تعالی کارهای صعب را بر او آسان کرد و

او را زایل کرد اند و بهتر است که روز نهم و دهم را روز نذرند و
 که بنی امیه این دو روز را برای حرکت شمانت بر قتل آنحضرت روز
 میباشند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روز نهم
 بر حضرت رسول ص است و از طبرقی حدیث است که احادیث بسیار
 در مذمت روز این دو روز و خصوصاً روز عاشورا وارد شده
 و ایضا بنی امیه علیه السلام لعنه از برای حرکت ذوقه سال را در روز عاشورا
 در خانه خیر میگرداند لهذا از حضرت امام رضا منقولست که هر
 ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشورا و پی کاری نرود حق تعالی
 حوائج دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا را در مصیبت
 اندوه و گریه و با شد حق تعالی روز قیامت را روز فرج و سرور و شادی
 او گرداند و دیده اش در بهشت بباروشن گردد و هر که روز عاشورا را
 روز ترک نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی بخیر کند خدا آن
 خیر را بر او مبارک نکرده و در روز قیامت بزرگ و عیب الله
 بن زیاد و عمر بن سعد علیه السلام لعنه بخشود و کرد پس باید که در روز
 عاشورا آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نکرده و مشغول گریه و
 توبه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که توبه و آنحضرت را
 بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین و ولاد و
 اقارب خود مینباشند و در آن روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن
 بجز آنکه قصد روز کند و در آخر روز بعد از عصر طعام نکند اگر چه

بشربت بی باشد و روزن تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز و روز
 و اجبی داشته باشد که بند را مثل شب آن بر او واجب باشد باشد که آن
 روز را باید بگذرد و در آن روز از وقت در خانه ذخیره نکند و بخورد و شوی
 لهو و لعب نکند و هزار مرتبه بوقالتان آن حضرت لعنت کند بگوید اللهم
 العن قتل الحسین و در روایت فار شده است که حضرت صادق
 که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه سون قل هو الله احد بخواند خداوند
 رحمن نظر رحمت بسوی او بکند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او کند
 او را عذاب نکند و در شب عاشورا نیز باید که احیا کند بگریه و اندوه
 و حزن برای تاسی حضرت امام حسین و اصحاب او که در آن شب
 کربلا در میان بی هزار نفر از کافران بیجا تا صبح احیا کردند و عجباً
 و بهیئت سعادت شهادت کردند **فصل دوم** در زیارت مشهور آن
 حضرت است در روز عاشورا و فضیلت زیارت آنحضرت در شب
 روز عاشورا است معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که در
 عاشورا نزد قبر شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند
 روز قیامت محشور گردد بخون خود آلوده و بهیئت شهداء کربلا در
 میان ایشان محشور گردد و هر که در شب روز عاشورا زیارت کند
 آنحضرت را چنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهید شده باشد
 و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین را
 در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردد و اما زیارت

مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان روایت کرده اند از شیخ
 ابن عمیره و صالح بن عقبه هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمه بن محمد
 حضرت هر دو از مالک جهمی که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که
 زیارت کند حضرت امام حسین را در روز دهم محرم یا نزد قبر آنحضرت
 کریم شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب و هزار هزار
 حج و دو هزار هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک از اینها را رسول خدا
 و ائمه اطهارین هم کرده باشد مالک گفت غذای تو شوم چه توانی
 برای کسی که در شهر کربلا دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر
 آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا را دید بیرون رود بسوی کربلا
 یا بالا رود بر بام بلند تر در خانه خود و اشان کند بسوی آنحضرت
 و جهد کند در تفهیم کردن بوقالت آنحضرت و بعد از آن دور کند
 نماز بکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پس ندیده
 و نوحه و گریه کند بر حسین و امر کند هر که را در خانه اوست که از او
 تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی بر پا دارد
 باظهار جوع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را
 در خانه خود بگریه کردن و نوحه بگویند بعضی از ایشان بعضی را
 مصیبت آنحضرت پس من ضامنم بخدا که هر یک از این کارها را بکند
 حق تعالی جمیع آن ثوابها را بایشان عطا فرماید مالک گفت تو ضامن
 و گفتم از برای ایشان باین ثواب فرمود که بلی پرسید که چگونه

یکدیگر را تعزیه بگویند فرمود که میگویند عظم الله اجورنا بمصابنا
 بالحقین وجعلنا وایاکم من الظالمین بیارح مع ولیها الامام
 المهدی من آل محمد علیهم السلام و اگر توانی در آن روز از برای هر کس که از
 خانه بیرون مروت که از روز خجسته حاجت هیچ مؤمنی را نرود و زانو
 نمیشود و اگر برآورده شود از برای او مبارک نیست و در آخری
 رشدی خواهد دید و ذخیره ممکن از برای منزل خود چیزی که هر
 در این روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک
 نیست آنچه ذخیره کرده است اهلش که از برای ایشان ذخیره کرده
 مبارک نخواهد بود از برای او پس کسی که چنین کند از برای او نوشته
 شود ثواب هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که هر یک با
 رسول خدا ص کرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت
 هر پیغمبری و رسولی و صلیبی و شهیدی که مرده باشد یا کشته
 باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت علیهم السلام
 محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر که تعلیم نما من دعا فی
 بخوانم در این روز که هرگاه که خواهم که آنحضرت را زیارت کنم از نزد
 و دعا که هرگاه در شهر گمارد و خواهم که ایشان کنم و آنحضرت را زیارت
 کنم بخوانم فرمود که ای علقه هرگاه بگویی آن دو رکعت نماز را بعد از
 آنکه اشاره کرده باشی بخوانی آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از
 اشاره و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی

بود بدغای که ملائکه بخوانند در وقتی که زیارت آنحضرت میکنند
 و مینویسد خدا برای تو بان زیارت هزار هزار حسن و محو میکند
 از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای تو درشت هزار هزار قدر
 و خواهی بود از آنها که شهید شید باشند یا حسین بن علی و آنکه
 شهید شوی یا ایشان در درجات ایشان و نشناستند ترا مگر از آنها
 که بان حضرت شهید شده اند و نوشته شود بر تو ثواب هر پیغمبری
 و رسولی و ثواب زیارت هر که آنحضرت را زیارت کرده است و روزی
 که شهید شده است میگویند السلام علیک یا ابا عبد الله السلام
 علیک یا بن رسول الله السلام علیک یا بن امیر المؤمنین و از پیغمبر
 الوصیین السلام علیک یا بن فاطمة سیدتنا العالمین السلام
 علیک یا ثار الله و ابن ثار و الوتر المؤمنین السلام علیک و علی اولاد
 التي جلت بیضا لک علیکم منی جمیعاً سلام الله ابدلاً ما بقیت و بقی
 البیت و انما زیا ابا عبد الله لقد عظمت الرزیه و جلت المصیبه
 بک علینا و علی جمیع اهل الاسلام و جلت و عظمت مصیبتک فی
 السموات علی جمیع اهل السموات فلعن الله امة استأساس الظلم
 و الجور علیکم اهل البیت و لعن الله امة دفعتکم عن مقامکم و از الله
 عن مراتبکم التي ربکم الله فیها و لعن الله امة قتلتکم و لعن الله
 المهدین هم بالتمکین من قتالکم برشت الله و الیکم منهم من
 استیاعهم و اتباعهم و اولیائهم یا ابا عبد الله یا سلم بن سالم

نماز امام حسین
 در روز عاشورا

بسم الله الرحمن الرحیم
 و انما یتبرک
 و انما یتبرک

وَحَرَّبَ بَيْنَ حَارِبِكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ الْإِزْيَادَ وَالْمُرَّانَ وَ
 لَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ فَاطِمَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ
 وَلَعَنَ اللَّهُ ثُمَامًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ أَسْرَجَبَ وَالْحَجَّتْ وَتَقَبَّلَتْ نَهْيَاتِ لِقَائِنَا
 يَا بِي أَنْتَ وَأَنَا لَقَدْ عَظُمَ مُضَابِي بِكَ فَاسْتَلَّ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ
 وَكَرَّمَنِي بِكَ أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَصْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجْهًا بِالْحُسَيْنِ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي تَقَرَّبْتُ إِلَى اللَّهِ وَآلِي رَسُولِهِ وَآلِي الْبَيْتِ
 وَآلِي فَاطِمَةَ وَآلِي الْحُسَيْنِ وَآلِيكَ بِمَوَالِيكَ وَيَا لِبَرَاءَةٍ مِنْ قَاتِلِكَ وَبَصْبِ
 لَكَ الْحَرْبِ وَيَا لِبَرَاءَةٍ مِنْ أَشْسِ سَاسِ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكَ وَإِنِّي أُرَاكَ
 اللَّهُ وَآلِي رَسُولِهِ مِنْ أَشْسِ سَاسِ ذَلِكَ وَبَنِي عَلَيْهِ بُنْدَانَهُ وَجَرِي فِي
 ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَشْبَاعِهِمْ يَرْتَدُّ إِلَى اللَّهِ وَآلِيكُمْ وَنَهْيَاتِهِمْ وَتَقَرُّوا
 إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوَالِيكُمْ وَمَوَالِيكُمْ وَيَا لِبَرَاءَةٍ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ
 النَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبِ وَيَا لِبَرَاءَةٍ مِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ فِي سِلَاحِهِ
 سَالِكُمْ وَحَرَّبَ بَيْنَ حَارِبِكُمْ وَوَيْلٌ لِي وَالْأَكْثَرُ وَعَدُولِي غَادِ كُفْرِهِ
 فَاسْتَلَّ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكُمْ وَمَعْرِفَتَنَا قَوْلِيَاكُمْ وَرَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ
 مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُدَبِّتَ لِي عِنْدَكَ
 قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاسْتَلَّ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكَ
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَهْدِي ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ
 وَاسْتَلَّ اللَّهُ بِحَقِّكُمْ وَبِالْإِثْرَانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَكَ أَنْ يُعْطِيَنِي مُصَافَاةَ

مختار
 مختار

بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَابَا بِمُصِيبَةٍ مُصِيبَةٍ مَا عَظَّمَهَا وَأَعْظَمَ رَدَّهَا
 فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ أَقْصَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مَقَامًا
 هَذَا مِنْ تَنَالِهِ مِنْكَ صَلَوَاتُ وَرَحْمَةُ وَتَغْفِيرُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَيَاتِي حَيَاةَ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ بَرَكَتْ
 بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ الْكَلْبَةِ الْأَكْبَادُ الْعَيْنُ بْنُ الْعَيْنِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ
 فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
 الْعَنِ أَبَا سُفْيَانَ وَمُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ وَبَنِي يَدِينَ وَمُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمُ
 مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدًا لَا يَدِينُ وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ الْإِزْيَادُ وَالْمُرَّانُ
 بِقَتْلِهِمْ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ ضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنُ مِنْكَ
 وَالْعَذَابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِ هَذَا وَأَيَّامِ
 حَيَاتِي فِي الْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِأَوَالِي لَيْلِيكَ وَالْيَدِيكَ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **بِسْمِ اللَّهِ** صَدْرَتِي **بِسْمِ اللَّهِ** الْعَنِ أَوْلَ ظُلْمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنِ الْعَصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتْ
 الْحُسَيْنَ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنِهِمْ جَمِيعًا **بِسْمِ اللَّهِ**
بِسْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الْأَوْجَاعِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِتْنَتِكَ
 عَلَيْكَ فِي سَلَامِ اللَّهِ مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ لِحُرِّ
 الْعَهْدِ مِثْلَ لَوْنِ بَارِئِكَ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَهْلِ
 الْحُسَيْنِ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ خُصِّ أَنْتَ أَوْلَ ظُلْمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَأَبْدِيهِ أَقْلًا
 ثُمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّالِثُ ثُمَّ الرَّابِعُ اللَّهُمَّ الْعَنِ بَنِي يَدِينَ وَمُعَاوِيَةَ خَائِسًا وَلَعَنَ

بِصِيبَتِهِ

وَتَابَعَتْ
 وَأَنَا خَتَمُ خِلَاك

عبيد الله بن زياد وابن مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَنَهْرًا وَالْأَبِي سَعْيَادَ
 وَالْزِيَادَ وَالْمَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اللَّهُمَّ
 أَتُحَمَّدُ حَمْدًا لِيُشَاقِرُنَ لَكَ عَلَى صَلَاتِهِمْ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي اللَّهُمَّ
 ارْزُقْنِي شِفَاعَةَ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَتَبَّتْ لِي قَدَمُ صِدْقِهِ
 عِنْدَكَ مَعَ الْحَسَنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا أَمْجَهُمْ دُونَ الْحَيِزِ
 عَلَيْهِمْ كُنْتُ أَمَامَ مُحَمَّدٍ بَاقٍ فَرَمُودُ كَذَا كَرَوَانِ هَرُورِ وَخَضِرَ بَابُ كَيْفِيَّةِ
 زِيَارَتِ كُنْ كُنْ كَجَمْعِ بَيْنِ ثَوَابِهَا أَرَى نَوْحًا هَدُودُ وَرَوَايَتِ كَرِ
 مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدِ طِبَا لِبَنِي سَيْفِ بْنِ عَمِيرَةَ كُنْتُ مِنْ بَاصْفَوَانِ جَمَالِ وَ
 أَزْوَاجِ خُودِ رَفِيقِمْ بَسُوءِ نَجَفِ بَعْدَ أَنْ كُنْتُ حَضَرْتُ صَادِقَ بَيْرُونِ
 بُونْدَازِ جِهَرِ مَهْدِيْنِهِ بِشِزْ أَمَا بِشِزْ جُونِ زِيَارَتِ حَضَرْتُ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 فَارِغِ شَدِيدِمْ صَفْوَانِ رُويِ خُودِ أَرَادَ أَنْ يَدُ بَسُوءِ قَبْرِ حَضَرْتُ أَمَامَ حَسْبِ
 وَكُنْتُ زِيَارَتِ كُنْتُ حَضَرْتُ أَمَامَ حَسْبِ رَا أَرَادَ أَنْ يَدُ بَسُوءِ قَبْرِ حَضَرْتُ أَمَامَ حَسْبِ
 امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ كُنْتُ حَضَرْتُ أَمَامَ جَعْفَرِ صَادِقِ حَسْبِ كَرْدِ وَفَقِي كَمِنْ
 خَدَمَتِ لِحَضَرْتُ بَايَمُكَانِ شَهْرِ نَهْرِ مَدِّ بُوْدِمِ بِشِزْ خُودِ صَفْوَانِ أَنْ زِيَارَتِ
 كُنْتُ حَضَرْتُ أَمَامَ مُحَمَّدٍ بَاقٍ بَرَايِ دُورِ غَا شُورِ وَرَايَتِ كَرْدِ وَبَشِزْ
 بِشِزْ وَرَكْعَتِ نَمَازِ كَرْدِ نَزْدِ سِرَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَدَاعِ كَرْدِ بَعْدَ نَمَازِ
 امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ رَا وَرُوحَانِ قَبْرِ أَمَامَ حَسْبِ كَرْدِ وَخَضِرَ نَزْدِ وَدَاعِ
 كَرْدِ وَازْجَمَلِ دَغَا هَا كُنْتُ بَعْدَ أَنْ دُورِ كَرْدِ خُودِ بَايَمُكَانِ بُوْدِ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا حَسْبِ عَوَةِ الْمُصْطَفِيِّنَ يَا كَا شَيْفِ كَرِيْمِ الْكَرِيمِ بَيْنِ الْخَلَاءِ

الْمُسْتَعِينِينَ وَيَا صَبِيحَ الْمُسْتَضْرَجِينَ وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ جَبَلِ الْوَدِيِّ
 وَيَا مَنْ يُجُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ الْمُنْظَرُ الْأَعْلَى وَيَا لَأَفْوَ الْيَنْفَرِ
 وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ الرَّسَّوِيِّ وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ
 وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَيَا مَنْ لَا يُخْفِي عَلَيْهِ خَائِفُهُ وَيَا مَنْ لَا تُشِيبُهُ عَلَيْهِ
 الْأَصْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا تَغْلُظُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يَبْرُمُ الْحَاجُ الْحَاجِزُ
 بِأَمْرِكَ كُلُّ قُوَّةٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا بَارِيَّ السَّمَوَاتِ بَعْدَ الْمَوْتِ
 وَأَمِنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ يَا فَاضِي الْحَاجَاتِ يَا مُنْقِسَ الْكُرْبَاتِ يَا مُطْلِعَ
 السُّؤَالَاتِ يَا وَلِيَّ الرُّعْبَاتِ يَا كَافِيَ الْمَهْمَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي
 مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيِّ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بَيَّتِ
 بِذِيكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ أَوْجَعُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَبِهِمْ
 أَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ أَسْتَفْعِلُ إِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأَقِيمْ وَأَعِزِّمْ عَلَيْهِمْ وَ
 بِالْكَشَاءِ الَّذِي لَمْ يَكُنْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَمْ يَكُنْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ
 عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِأَسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُمْ عِنْدَهُمْ وَبِهِمْ حَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ
 وَبِهِمْ أَبَدْتَهُمْ وَأَبَدْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلَهُمْ فَضْلًا
 الْعَالَمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَكَرْبِي
 وَتَكْفِيَنِي أَلْهَمْ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَتَجْعَلْنِي مِنَ الْفَقِيرِ وَتَجْعَلْنِي
 مِنَ الْفَاقَةِ وَتَعِينَنِي عَنِ الْمَسْئَلَةِ إِلَى الْخَالِقِينَ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مِنْ إِخَافِ
 هَمَّةٍ وَعَشْرَ مِنْ إِخَافِ عَشْرَةٍ وَخُرُوتَ مِنْ إِخَافِ خُرُوتَةٍ وَتَعْمُرَ مِنْ إِخَافِ
 شَرِّهِ وَمَكْرَ مِنْ إِخَافِ مَكْرِهِ وَتَقِيَّ مِنْ إِخَافِ بَغْيِهِ وَجُورَ مِنْ إِخَافِ

السُّؤَالَاتِ

جوره و سلطان من اخاف سلطانك و كيد من اخاف كيدك و مقدرة من
 اخاف بلاه مقدرة على و تردد على كيدا لكيدك و مكر المكره اللهم
 من ارادني فادبه و من كادني فكادني و اصرف عني كيدك و مكره و باسه
 و اما نيتك و امنعه عني كيف شئت و اني شئت اللهم شغلني ففقر
 لا تجبره و يبلاه لا تشره و يفاقه لا تشدها و يسهم لا تعافيه و ذل لا
 تعزه و يسكنه لا تجبرها اللهم اضرب بالذل صلب عبيدك و ادخل
 عليه الفقر في منزله و العلة و السقم في بدنه حتى تشغل عني شغل شاغل
 لا قولغ له و انبه ذكرى كما انبته ذكرك و خذ عني يمه و بصرو و
 لسانه و يده و رجله و قلبه و جميع جوارحه و ادخل عليه في جميع ذلك
 السقم و لا تشغيب حتى يحصل ذلك له شغلا شاغلا به عني و عن ذكرى
 و اكفني ما لا يكفي سواك فانك الكافي الكافي سواك و مفرج
 مفرج سواك و مغيث مغيث سواك و جازي لجازي سواك خائب
 كان جازي سواك و مغيث سواك و مفرج عني سواك و مهمل و ملجأ
 الى غيرك و منجاء من مخلوق غيرك فانك تقني و رجائي و مفرج و مهمل
 و ملجأ و منجاء فيك استفتح و بك استفتح و الحمد و الحمد و الحمد
 و التوسل و التوسل فاستسلك يا الله يا الله يا الله فلك الحمد و لك الحمد
 و لك الشكر و انت المستعان فاستسلك يا الله بحق محمد و آله
 ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تكيف عني عني و كرتي في مضاي
 هذا كما كتبت عن يدك همة و غمة و كربة و كهيئة هول عدوه فاكفني

رجاؤه

عني كما كتبت عنه و وقع عني كما وقعت عنه و اكفني كما اكفنيته و اصرف
 عني هول ما اخاف هولك و مؤنة ما اخاف مؤنتك و هم ما اخافهم بلا
 مؤنة على نفسي من ذلك و اصرفني بقضاء حاجتي و كفايتي ما اصبني
 من امر اخر و دنياي يا امير المؤمنين و يا ابا عبد الله عليه السلام
 الله ابد ما بقي الليل و النهار و لا جعله الله اخر العهد من دنيا و نكا
 لا فرق الله بيني و بينكما اللهم اجني جوف محمد و ذريته و امنني ما اقم
 و توحي علي ملكهم و اخبرني في زمرة بهم و لا تفرق بيني و بينهم طرفة
 عين ابد في الدنيا و الآخرة يا امير المؤمنين و يا ابا عبد الله انبئكما و اكرز
 دور خواند و تحميت الى صبر محكما بخواند زائر و مؤيد الى الله ربي و
 ربيكما و مؤجها اليك بكم و مستشفعا بكم الى الله في حاجتي هذه فانك
 لي فان لك عند الله المقام الجمود و الجاه الوجيه و المنزل الرفيع و الوكيل
 اني انقلب عني كما تنتظر انتجرا الحاجه و قضائها و نجاحها من الله بشفاعتك
 لي الى الله في ذلك فلا اخيب و لا يكون منقلب منقلب خائب خائبا
 يكون منقلب منقلب راجعا مقبلا انتجرا مستجرا بالي بقضاء جميع حاجتي
 و تشفعالي الى الله انقلب عني ما شاء الله و لا حول و لا قوة الا بالله
 مقوضا امرى الى الله ليلا ظهر لي الى الله و مؤيدا على الله و اقول حسبي
 و كفى بجمع الله لمن دعا ليس له و راء الله و و راء كذا سادته مستغنى عنه
 ربي كان و ما لم يشأ لم يكن و لا حول و لا قوة الا بالله استودعكم الله
 و لا جعله الله اخر العهد من دنيا انبئكما انصرف يا سيدى يا امير المؤمنين

انقلب عني
 منقلب منقلب
 راجعا مقبلا
 انتجرا مستجرا
 بالي بقضاء
 جميع حاجتي
 انقلب عني
 ما شاء الله
 و لا حول و
 لا قوة الا
 بالله

وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكَ مُصَلِّيًا
 أَتَّصِلُ إِلَيْكَ وَالْتِمَازُ وَاصِلٌ ذَلِكَ لِيَنَّكَ غَيْرَ مَحْجُوبٍ عَنَّا سَلَامِي
 إِنِ شَاءَ اللَّهُ وَاسْتَلِمْتُ بِحَقِّكَ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّ حَمِيدٌ جِيدٌ
 أَفْقَلْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكَ تَأْتِيَا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِعًا إِلَى رَاجِعٍ غَيْرِ
 أَيْسَ وَلَا قَائِمٍ أَتِيَا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكَ غَيْرَ رَاجِعٍ عَنَّا وَلَا مَزِي
 زِيَارَتِكَ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَاسَادُ
 رَغِبْتُ إِلَيْكَ وَلِي زِيَارَتِكَ بَعْدَ أَنْ زَهَّدْتُ فِي زِيَارَتِكَ أَهْلَ
 الدُّنْيَا فَلَا خَيْبَتِي اللَّهُ مُتَارِعُونَ وَمَا أَتَمْتُ فِي زِيَارَتِكَ أَنَّهُ قَرِيبٌ
 مَحْبُوبٌ سَيْفُ بَنِ عَمِيرَةَ كَفْتُ مِنْ بَصْفَانِ كَفْتُ مِنْ زِيَارَتِكَ
 مُحَمَّدٌ بَاقِرٌ مِنْ بَرٍّ مَارِوَيْتُ كَرْدَانِي عَارِضًا لَكَ وَصَفْوَانِ كَفْتُ مِنْ
 وَارِدِ شَدَمِ بَاسِيْدِ خُودِ أَمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ بَايَنَمَكَانِ كَرْدِ مَشْكَ
 أَيْمَحَ مَا كَرْدِيَمِ دَرِ زِيَارَتِ وَيَنْدِ عَارِ لُخْوَانِدِ دَرِ هَنْكَامِ وَدَاعِ بَعْدَ أَنْ
 أَنْ دُورِ كَفْتُ نَمَازُكَ رَاكِدًا وَدَاعِ رَاجِعًا أَوْ رَدِ بَعْدَ أَنْ صَفْوَانِ كَفْتُ
 كَهَضْرَتِ صَادِقٍ بَمَنْ كَفْتُ تَعَاهِدُ نَمَازِ زِيَارَتِ رَاوِجُوهَانِ بَعْدَ أَنْ
 وَبَايَنِ بَخُودِ زِيَارَتِ بَكَنْ كَهْ مِنْ ضَامِنِ بَرِ خَدَا كَهْ كَرْدِيَمِ زِيَارَتِ تَرَا بَكَنْ
 بَعْدَ عَارِ لُخْوَانِدِ زِيَارَتِ يَادُورِ بَكَنْ زِيَارَتِ مَقْبُولِ بَاشَدِ وَبَعْدِ
 مَزْدَادِ شُودِ وَسَلَامِشِ بَا خَضْرَتِ بَرَسَدِ وَبَحْجُوبِ نَكُودِ وَهَرِ حَاجَتِ
 كَهْ از خَدَا بَطَلِيدِ بَرَاوَرْدِ شُودِ هَرِ چَنْدِ حَاجَتِشِ بَرُوكِ بَاشَدِ لِي صَفْوَانِ
 بِنِ زِيَارَتِ بَاهَيْنِ ضَامِنِ زِيَارَتِ شَبِينِ بَرَاوَرْدِ زِيَارَتِ بَنِ الْحُسَيْنِ

بَاهَيْنِ ضَامِنِ وَأَوَازِ أَمَامِ حَسَنِ وَأَوَازِ أَمَامِ حَسَنِ بَاهَيْنِ ضَامِنِ
 وَأَوَازِ بَدْرِشِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بَاهَيْنِ ضَامِنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَوْ رُسُولِ خَدَا
 بَاهَيْنِ ضَامِنِ رُسُولِ خَدَا زِيَارَتِ بَاهَيْنِ ضَامِنِ وَجَبَرَتِ زِيَارَتِ خَدَا
 عَالَمِينَ بَاهَيْنِ ضَامِنِ وَتَحْقِيقِ كَهْ حَقِّ تَعَالِيهِمْ بِلَاتِ مُقَدِّسِ خُودِ
 كَهْ كَهْ حَضْرَتِ أَمَامِ حَسَنِ رَا بَايَنِ رُوشِ زِيَارَتِ كَنْدِازِ نَزْدِ بَكْ
 يَادُورِ وَبِنِ دَعَا رَا بَخُودِ زِيَارَتِ وَرَا قَبُولِ كَهْ وَهَرِ حَاجَتِ كَهْ بَطَلِيدِ
 بَرَاوَرْمِ هَرِ چَنْدِ بَرُوكِ بَاشَدِ وَهَرِ سَوَالِ كَهْ بَكَنْدِ عَطَا كَهْ وَازِ دَرِ كَاهِ
 مِنْ نَا اَمِيدِ بَرِ نَكُودِ وَأَوَازِ بَرِ كَرْدَانِ شَادِ وَخُوشِ خَالِ بَرَا مَدَنِ خَدَا
 وَفَايَزِ شَدَنِ بِيَهْشَتِ فَا زَادِ شَدَنِ زِيَارَتِ هَرِ كَهْ شَفَاعَتِ
 كَنْدِ شِفَا عَشْرِ رَا قَبُولِ كَهْ مَكْرُوكِي كَهْ دَشَمِنِ مَا أَهْلِ بَيْتِ بَاشَدِ كَوَا
 كَرَفَتِ خَدَا مَا زِيَارَتِ كَوَا كَرَفَتِ بُوْدِ بَرَانِ مَلَانِ كَهْ مَلَكُوتِ خُودِ رَا بَرِ
 جَبَرَتِ كَفْتُ بَارِ رُسُولِ اللَّهِ حَقِّ تَعَالِيهِمْ تَوْفَرِ سَنَادِ هَاسَتِ بَرَا بَشَارَتِ
 وَسُرُورِ وَخُوشِيَالِي تَوْوَبِشَارَتِ وَشَادِي عَلِي بِنِ أَبِي طَالِبِ فَاطِمَةُ
 حَسَنِ وَحَسَنِ وَأَمَامَانِ از فَرْزَنْدَانِ تَوَنَارِ وَزِيَارَتِ بِنِ خَضْرَتِ
 صَادِقِ فَرَمُودِ كَهْ اِي صَفْوَانِ هَرِ كَاهِ تَوَرَا حَاجَتِ دِيُوِي خَدَا بَهْمِ
 بِنِ زِيَارَتِ بَكَنْ هَرِ جَا كَهْ بَاشِي وَيَنْدِ عَارِ لُخْوَانِ وَازِ بَرُورْدِ كَوَا
 حَاجَتِ خُودِ رَا بَطَلِيدِ كَهْ الْبَتَّةِ بَرَاوَرْدِ مِي شُودِ وَحَقِّ تَعَالِيهِمْ عَدَنِ
 خُودِ نَبِيْمَ مَا يَدُ مَوْفَقِ كَفْتُ كَهْ چُونِ عِبَارَتِ حَبِيبِشِ تَشْوِيشِ عَطِيَّةِ
 وَقَابِلِ اَحْتِمَالِ بِنِ جَاهَتِ اَكْرَاوَلِ زِيَارَتِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ

الله وانا قال يديك عليهم السلام بخواند و نماز زیارت را بکند و باز
 نماز زیارت را عاده کند بهتر است اگر بعد از صد مرتبه لغت بار دیگر
 نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام بار دیگر نماز کند و متصل بخد و
 بعد از سجد نیز نماز بکند شاید بمجمیع احتمالات عمل کرده باشد اگر
 اول یکی از زیارات بعید را بعل آورد و نماز بکند و بعد از آن بر عدا
 بعمل آورد ظاهر کافیه باشد و اگر زیارت امیرالمومنین را با این زیارت
 ضم کند بهتر است خصوصا هرگاه این زیارت را در نزد صبح امیرالمومنین
 بعمل آورد و چون در حدیث بخور کردن این زیارت در هر وقت وارد
 شده است اگر در غیر روز عاشورا کند **الحمد لله** هذا يوم يكثر
 به بنوا امية بگوید **اللهم اني يوم قتل الحسين صلواتك عليه يوم**
تبركت به بنوا امية فصل سیم در سایر زیارات این روز است
 از جمله آنها زیارتیست که بشد صحیح عبدالله بن سنان روایت کرده است
 که در پنجاه مرتبه حضرت صادق در روز عاشورا و آنحضرت را شکسته را
 و اند و هناك باقم و ابازیدیدها مبارک آنحضرت مانند مر و این
 گفتیم یا بن رسول الله سبب گریه شما چیست خدا هر که دیدها شما را
 گریان نکرد اند حضرت فرمود که مگر غافل و بیندانی که در مثل این روز
 حضرت امام حسین شهید شده است گفت ای سید من چه میفرماید
 در روزی که فرمود که درون بهار به آنکه شب نیت و روزه بکنی و افطار
 بکن نماز دوی شصت و یک روز تمام روزه بگیر و باید که افطار تو بعد

نماز عصر باشد یک ساعت پیش از آنکه در این وقت جنگ
 بر طرف شد از آل رسول و در زمین بی نفر از اهل بیت و موالی
 ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت را آنها حضرت رسالت بود
 و اگر آنحضرت در دنیا میبود بایست آنحضرت را برای ایشان تعزیه بگو
 پس آنحضرت چندان گریه کرد که ریش مبارکش از آب پاشیده
 پس حضرت فرمود که بهتر کاری که در این روز بکنی آنست که جامه ها
 پاکیزه بپوشی و بندها را بکشانی و استینها را تا مرقی بالا کنی
 بروش مصیبت زدگان پس بیرون روی بسوی بیابانی یا مکه
 که کنی نورانه بیند یا خانه خالی از برای توبه از سببان در وقت
 چاشت پس چهار رکعت نماز بجا آورد با خشوع و خضوع و رکوع و سجود
 و بعد از هر دو رکعت سلام بگوید و در رکعت اول بعد از حمد سون
 قل یا ایها الکافرون بخوانی و در رکعت دوم سون قل هو الله احد
 و در رکعت دیگر در رکعت اول بعد از حمد سون اجزای بخوانی و در
 رکعت دوم سون **اذا جاءك المنافقون** و اگر اینها را ندانی هر سوره
 که توانی بخوانی پس بگردانی روی خود را بجانب وضه فقد استخیر
 و بخاطر و بی شهادت آن امام مظلوم و اولاد و اقارب اصحاب
 آن جناب را و سلام کنی بر او و صلوات فرستی بر او و لغت کنی بر آن
 ایشان و بر روایت دیگر هزار مرتبه لغت کنی بر قاتلان آنحضرت که هر
 لغتی هزار حسنه بر تو نوشته میشود و هزار کما از تو بخور میشود و

كَمَا بَكَ الْمَنْزِلَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَعَدَاةُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
 وَجَاهُوا الصَّالِحَاتِ لَيْسَ تَخْلَفُهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ اللَّهُ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَلَيْمَكُنْ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي رَضِىَ لَهُمْ وَلَيْبَدَلَهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ
 آمَنَّا بِعَبْدِ وَبِئْسَ لَا يَشْرُكُونَ بِشَيْئًا اللَّهُمَّ فَكَشَفْتَ عَنْهُمْ بِأَمْرِ لَا يَمْلِكُ
 كُفْرَ الضُّرِّ إِلَّا هُوَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ
 مِنْكَ وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ لَسَاتَمَلُكَ الْمَقْبِلُ عَلَيْكَ إِلَّا رَجَعُ إِلَيْكَ فَإِنَّكَ
 الْعَالِمُ بِأَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاسْتَجِبْ لِحُجَّتِي
 عَلَانِيَةٍ وَخَوَائِي وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ عَمَلَةً وَفِيكَ وَفِي جَنَّتِكَ
 بِرَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ وَصَلِّ وَلَا وَخَيْرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ بِأَكْبَلِ وَأَفْضَلِ مَا
 صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَ
 جَمَلَةِ عَرَشِيكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ اللَّهُمَّ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ صَلُّوا عَلَيْكُمْ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنِي بِأَمْوَالِي مِنْ شِبَعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
 وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنِ وَالحُسَيْنِ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةِ الْمُتَجَنِّبَةِ وَهَدِجِي النَّاسِ
 بِحُبِّهِمْ وَالرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ وَلَا تَخْشَعْ بَطْنُ نَفْسِهِمْ إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٌ بَرٌّ
 وَدَوَّ طَرْفِ رُؤْيِ خُودِ رَا بَرِّ خَالِكُ بَكَدَارٍ وَبِكُو بَا مَنِّ حَكَمٌ مَا يَشَاءُ وَيَقْعَدُ
 مَا يَزِيدُ أَنْتَ جَعَلْتَ فَلَاكُ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدًا مَشْكُورًا فَجَعَلَ يَا مَوْلَايَ فَرَحَهُمْ
 وَفَرَحَنَا بِهِمْ فَإِنَّكَ خَمِيسٌ اغْرَازَهُمْ بَعْدَ الدَّلَّةِ وَتَكْتَبُهُمْ بَعْدَ الْعِلَّةِ وَ
 اظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْجَوْلِ يَا صَدَقَ الصَّادِقِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَغْنِ

يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي مُنْصَرِّعًا إِلَيْكَ بِحُودِكَ وَكَرَمِكَ بِطَأْمِلِ الْعَالَمِ
 عَنِّي وَقَوْلَ قَلِيلٍ عَمَلِي وَكَبِيرِهِ وَالزَّيَادَةِ فِي آيَاتِي وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ لَشَهَدَةِ
 وَأَنْجَحْ لِي مِنْ يَدِي فَيُجِيبَ لِي طَائِعَتِهِمْ وَمَوَالِيَتَهُمْ وَتَصْرِفَهُمْ وَرَبِّي ذَلِكَ
 قَرِيبًا يَسِيرًا عَالِمًا بِغَايَةِ إِنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَيْسَ خُودِ رَا جَانِبًا
 بَلَدُكَ وَبِكُو أَحْوَدُ بَلَدُكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ آيَاتَكَ فَأَجِدْ فِي
 يَا إِلَهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ جُونِ جَنِينَ كَبِيٍّ عَمَلٍ بَصِيرَةٍ أَنْزِلْ رَأْيِي فِي
 أَزْجِهَاتِي بِنَا وَعَمْرَهَاتِي بِبِنَا كَمَا مَالُ بِنَا دُرَانِهَا صَرَفَ شُكْرًا وَبَدَنُ
 دُرَانِهَا بَتَعَبٍ نَدَا زِي وَآزَاهِلٍ وَعِيَالٍ وَفَرْزندانِ خُودِ جَدُّ شُؤْيِ
 بَدَانِكَ كَبِيٍّ كَبِيٍّ نَمَازِ دُرَانِ رُوزِ بَكَنْدِ وَبِنَدِ عَارَا زِرُؤْيِ خِلَاصِ
 مَحْوَانِدِ وَبِنِ عَمَلِ رَا بَا بَقِيْنَ وَتَضَدِيقِ بِنَا أَوْرِدِ حَقِّ تَعَا دَهْ خَصْلَتِ بَا
 عَطَا كَنْدِكَ أَزْجِهَاتِهَا أَنْتَ كَمَا أَوْرَا زِمْرَتِهَا بِحِفْظِ كَنْدِ مَا شَدَّ غِ
 شَدَنَ وَسُخُونِ وَدُرُوزِ عَارَتِ مَا نَدَنَ وَآمَنَالِ ابْنِهَا وَنَا مَرْدَنَ شَمِزِ
 بَرَاوِ مُسَلِّطِ نَكْرَدِ وَنَكَا دَاوَدَاوَا زِدِيوَانِكِي وَخَرَهْ وَبِسَبِي وَخُودِ شُ
 دُرُوزِ نَدَانِشِ نَاجِهَاتِ بَشْتِ شَبَطَانِ زَاوَدُوسْتَانِ وَبَارَانِ شَبَطَانِ
 مُسَلِّطِ نَكْرَدَانِدِ وَبَرَاوِ وَبَرَسَلِ وَنَاجِهَاتِ بَشْتِ **زِيَارَتِ بَكْرِ** وَبَارَانِ
 كَمَا مَسْقَلِ اسْتِ زِيَارَتِ شَهَدَا وَمَتَقَمِنِ تَعَزُّبِ جَسْرَتِ رَسُولِ خَلَا
 وَائِمَّةِ هُدَى ۴ هَسْبُكَ مِنْهَا سَابِغَتِ كَمَا دُرَانِ رُوزِ خَوَانَدِ شُودِ وَكَوَدِ
 اُخْرُوزِ خَوَانَدِ شُودِ شَايِدَا نَبَلِ شَدِ وَزِيَارَتِ يَدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ

بَرَاءَةُ
 بَرَاءَةُ
 بَرَاءَةُ

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَرْثِهِمْ خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مَوْصِيَّكَ
 اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَيْسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ سَبِيحَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّبِيِّ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا جَدِّ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ
 وَابْنَ ثَارِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْوَرِثَةَ الْمَوْثُورَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِخْوَانِي
 الْهَادِي الْأَكْبَرُ وَعَلَى أَرْوَاحِ جَلَّتْ بَيْنَا أَمْكَلٌ وَأَقَامَتْ فِي جَوَارِكِ وَقَدْ
 مَعَ زَوَارِكِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَتَى مَا جِئْتُ وَبَعَثْتُ الْبَلَّ وَالْهَارَ وَفَقَدْتُ
 عَظَمْتَ يَدَ الرِّزْقِ وَجَلَّ الْمَصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ
 الْقُبُورِ أَجْمَعِينَ وَفِي سَكَنَانِ الْأَرْضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَنَحْمَدُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ النَّجِيِّينَ
 وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمْ الْمُهَيَّيَّاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ
 وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تَرْبَتِكَ وَعَلَى تَرْبَتِهِمُ اللَّهُمَّ لَقِّنْهُمْ
 رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرِيحَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 يَا ابْنَ خَائِمِ الْيَتَامَى وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
 الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ ابْنِ الشَّهِيدِ يَا أَخَا الشَّهِيدِ يَا أَبَا
 الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد وآل محمد
 صلواتك على خير خلقك
 صلواتك على خير نبي
 صلواتك على خير وصي
 صلواتك على خير خلق
 صلواتك على خير أمة
 صلواتك على خير نساء
 صلواتك على خير خلق
 صلواتك على خير نبي
 صلواتك على خير وصي
 صلواتك على خير خلق
 صلواتك على خير أمة
 صلواتك على خير نساء
 صلواتك على خير خلق

وَفِي كُلِّ وَقْتٍ نَجِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةً اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ
 يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الشَّاهِدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مُتَابِعًا
 الْبَلَّ وَالْهَارَ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى الْحَبِيبِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى
 بَرِّ الْحَبِيبِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ
 عَلَى الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ الْحَبِيبِ
 السَّلَامُ عَلَى الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ الْحَبِيبِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ جَعْفَرِ
 وَعَقِيلِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ مَعَهُمُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي نَجِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامَ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا وَرِثَةَ
 اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَبِيبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَبِيبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ
 أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي أَجْنَحِكَ الْحَبِيبِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ جَارٌ قَرِيبٌ
 قَرَأَى فِي هَذَا الْوَقْتِ أَنَّ تَسْلِيَّ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَنْ يَرْزُقَ فُكَاكًا
 وَفَيْقَ مِنَ الشَّرَارَةِ سَبْعَ الدُّعَاءِ فَرُبَّ حَبِيبٍ شَيْخٍ مُفِيدٍ كَتَلْتُهُ
 كَذِبًا وَشَبَّهْتُهُ بِكُمْ مَا جَعَلَ مِنْ فَافِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ وَامِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَأَقْعُدْ بِيَدِكَ دُرُوزًا رَأَى شُكْرَ ابْنِ نَعْتِ عَظَمَى شَيْعَتِي دُرُوزًا
 وَشَيْخَ طَوْسِي كَتَلْتُهُ كَذِبًا دُرُوزًا هَدَاهُمْ مَا جَعَلَ مِنْ أَصْحَابِ فَيْلِ كَهْمِهِ
 جَوَابُ كَرْدَنَ كَبَلًا مَدَنَ بُوْدَ نَدْرُ كَتَلْتُهُ وَعَذَابُ بَرَايْشَانِ نَارُ نَدْرُ

و در روز بیست و پنجم اینما حضرت امام زین العابدین علیه السلام اعلا انما
 نمود **باب هفتم** در اعمال ما صغیر است اینما مشهور است بخیر و دو
 وجه میتوان داشت اول آنکه موافق قول علمای شیعه فات حضرت زین
 بناسه در اینما واقع شد است و هم آنکه در سه مائت و الی که شهر م اند
 چون عرب قتال نمیکردند و در اینما شروع بقتال میکردند و لهذا
 محض شهره اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزی که دلالت بر غیبت
 کند و در روایات غیر معتبر عامه وارد شد و سید بن طاووس از این
 کتب معتبره روایت کرده است که در روز سیم اینما منتخب است که دو رکعت
 نماز بخواند و در رکعت اول بعد از سون حمد سون انا فتحنا انحرنا
 و در دوم سون توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگویند اللهم صل علی
 محمد و آل محمد و صد مرتبه اللهم العین ال ابي سفيان و صد مرتبه تغمغر
 الله و اتوب اليه و روز بیستم اینما مشهور است بر روز از بعین یعنی روز
 حمله شهادت حضرت سید الشهداء علیه السلام و در کتب معتبره از حضرت امام
 حسن عسکری روایت کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز
 پنج و یک رکعت از فرضیه و نافله در شب یک روز و زیارت از بعین و
 انکسار در دست راست کردن و جبین را در سجده شکر بر خاک گذاشتن
 و زینم الله الرحمن الرحيم را بلند گفتن و کفایت زیارت پسند معتبره است
 از صفوان جمال که گفت مولای من حضرت صادق علیه السلام گفت در زیارت
 از بعین که زیارت میکنی در هنگامی که روز بلند شد باشد و بگو

نماز پنج و یک رکعت

السلام علی و علی الله و حیدیه السلام علی خلیل الله و حیدیه السلام
 علی صبی الله و ابن صغیه السلام علی الحسن المظلوم الشهید
 السلام علی اسیر الکربات و قید العبرات اللهم انی اشهد انک
 و ابن ولایت و صبیبت و ابن صبیبت الفاتر بکر امین اکرمه
 بالشفاعة و حیوة بالشفاعة و بحیثیت بطین بالولادة و جعلته
 سید من الائمة و قائم من الفادة و ذالک من الائمة و اعطینیه
 موارث الایمان و جعلته حجة علی خلیف من الایمان و جعلته
 فی الدعاء و فتح النصح و بذل المحبة فیک لیستغفر عبادک من
 انجها له و حیرة الصلاة و قد توارر علیه من غریة الدنيا و باع حظه
 بالارذل الادنی و شرى الخیرة بالقرین الاوکیس و نظرس و تردی
 فی هواه و انحطک و انحط نبیک و اطاع من عبادک اهل الثقا
 و الیقاق و حمله الاوزار المستوحین الثار فاجاهد هم فیک صابرا
 محسبا حتی شفک فی طاعتک دمه و اسبیح حرمته اللهم فالعنهم
 لعنا و بیلا و عذبهم عذابا ایما السلام علیک یا ابن رسول الله
 علیک یا ابن سید الاوصیاء اشهد انک امین الله و ابن امین
 عیسی و عیسی و مصیبت حید و موت فید اظلوما شهیدا و شهد
 ان الله یغفر لک ما وعدک و مهلك من خذلک و معدب من قتلک
 و اشهد انک و فیت بعهد الله و جاهدت فی سبیل الله حتی انک
 البقین فلعن الله من قتلک و لعن الله من ظلمک و لعن الله امة

اینما مشهور است بر روز از بعین یعنی روز حمله شهادت حضرت سید الشهداء علیه السلام و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری روایت کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز پنج و یک رکعت از فرضیه و نافله در شب یک روز و زیارت از بعین و انکسار در دست راست کردن و جبین را در سجده شکر بر خاک گذاشتن و زینم الله الرحمن الرحيم را بلند گفتن و کفایت زیارت پسند معتبره است از صفوان جمال که گفت مولای من حضرت صادق علیه السلام گفت در زیارت از بعین که زیارت میکنی در هنگامی که روز بلند شد باشد و بگو

سَمِعْتُ بِذَلِكَ فَرَضَيْتُ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ إِنِّي وَلِيُّكَ وَالْأَوَّلُ
 عَدُوُّكَ لِيْن عَادَاةً يَا بَنِيَّ وَأَمِي يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ
 فِي الْأَصْلَابِ لِشَاخِزٍ وَالْأَرْحَامِ الظَّاهِرَةِ لَمْ تُجِبْكَ أَجَاهِلِيَّةً بِأَجَاهِلِيَّةٍ
 وَلَمْ تُلْزِمْنَاكَ الْمَذْهَبَاتِ مِنْ بَنِيهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دُجَائِمِ الدِّينِ
 وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمُعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْبَاقِي
 الرَّحْمَةُ الرَّكْبِي الْهَادِي الْمَهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ
 الْقُدْرَةِ وَأَعْلَامُ الْمُدَى وَالْعُرْقُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا
 إِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَّاكُمْ مُؤْمِنٌ فَبَشِّرْ أَتَمَّ دِينِي وَجَوَانِمِ عَلِيٍّ وَفَلْيُحْيِ لَكُمْ
 سَلَامٌ وَأَمْرِي لَا تَرْكُ مُتَّبِعٌ وَخُصْرِي لَكُمْ مُعَلِّجٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ
 مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَلَجَسَادِكُمْ وَ
 شَاهِدِكُمْ وَخَائِفِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدُورَكُمْ
 نَمَازِيكُمْ وَهَرْدَكُمْ خَوَافِيكُمْ وَبَرِيكُمْ دِي وَسَبْدِي طَائِفِي
 كُنْتُمْ أَنْتُمْ مِنْ بَرَايِي زِيَارَتِ وَدَاعِي فَتَدَامُكُمْ مَحْضُوصَاتِي
 زِيَارَتِ بَابِي بِشَرِّ رُؤْيِي وَبُكُورِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بَنِي
 رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي عَلِيٍّ الرِّضِيِّ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 وَارِثَ الْحَسَنِ الرِّكْبِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَشَاهِدَهُ عَلَى
 خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الشَّهِيدَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَا
 وَابْنِ مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ

بَابُ زِيَارَتِهِ

وَنَهَيْتَ عَنِ التَّنَكُّرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَيْتَكَ الْيَقِينَ وَأَشْهَدُ
 أَنَّكَ عَلَى بَيْتِي مِنْ رَبِّكَ أَتَيْتَكَ وَكَرَّزْتُ زِيَارَتِ كُنْدِي بِجَاهِي أَتَيْتَكَ
 تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِكُورِي يَا مَوْلَايَ زَائِرًا وَإِفْدَارًا غِيَا مُقَرًّا لَكَ بِالذُّنُوبِ
 هَارِبًا إِلَيْكَ مِنَ الْخَطَا بِالْعُسْفَعِ لِي غِنْدَرِيكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
 عَلَيْكَ حَيًّا وَبَيْتًا فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً
 لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَرَمَكَ وَعَصَبَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَدَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَاكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَهْدِكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شَرِبِ مَاءِ الْفَرَاتِ لَعَنَّا كَثِيرًا يَتَّبِعُ بَعْضُهُمَا الْآخَرَ
 اللَّهُمَّ فَاطِمَةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَةُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
 عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ
 اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْزُقْنِيهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَحْيِي
 يَا رَبِّ وَإِنْ مِتُّ فَأَحْشُرْ نَفْسِي زَمْرَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَرَّزْتُ زِيَارَتِ
 رُوزِ عَاشُورَا ذَرَايَتِهِ وَزِيَارَتِ مَنْ سَابَتْ وَبَدَا نَكْدُهُ شُهُورَا
 سَبَّ نَكِيدِ زِيَارَتِ مَخْضُورِ دَرَايَتِهِ وَزَانَتْ كَحَضْرَتِ إِمَامِ زَيْنِ الْعَالَمِينَ
 بِأَسَابِرِ أَهْلِ بَيْتِ دَرَايَتِهِ وَرُوزِ بَعْدَا زَمْرَجَتِ زَمَامِ بَكْرِ بِلَايِ مُعَلِّي وَارِدِ
 شَدِيدِ وَسُرْمِهَا مَقْدَسِ شَهَادَاتِ أَبِيدِ نَهَايِ طَهْرَانِ مُلْحَقِ كَرْدِ
 وَابْنِ نَسِيْبَا بَعِيدَا نِسْتِ زِيَارَتِ بَيْتِيَا كَذَكَرَانِهَا مَوْجِبِ تَطَوُّلِ اسْتِ
 وَبَعْضِي كَفْتَانِ دَرَايَتِهِ وَزَاهِلِ بَيْتِ عَامِ وَارِدِ مَدِينَةِ طَبِيبِ شَدِيدِ
 وَابْنِ نَسِيْبَا بَعِيدَا نِسْتِ بَعْضِي كَفْتَانِ كَذَكَرَانِهَا مَوْجِبِ تَطَوُّلِ اسْتِ

با غبار و طغی الارض مخفی بگردانیده باشند از شام و سحرها را بیدار
ملحق کرده باشند و این ممکن است آثار و این در این باب بنظر سید
بلکه بعضی از روایات منافاتی در جمله باین دارند و وجهی از احادیث
ظاهر میشود است که اول کتب از صحابه حضرت رسالت بزیارت
انحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصاری بود و او در این روز
بکر بلا رسید و انحضرت با شهدای یارت کرد و چون جابر از گا
صحابه بود و اسامی این امر عظیم را گذاشت میتوانست بود که سبب
فضل زیارت انحضرت در این روز شده باشد و شاید وجه دیگر
داشت باشد که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که در این روز
کنیم باید کرد و تفحص سیدش ضروریست و مشهور میان علمای امامیه
است که وفات حضرت سیدنا نبی ص در روز بیست و هفتم ماه
صفر واقع شد و شیخ طوسی جمعی دیگر گفته اند که شهادت امام
حسن مجتبی نیز در این روز واقع شد پس قیام بمهرسم تعزیت این
دو بزرگوار و زیارت ایشان از نزدیک و دور مناسبت بدانکه
در میان عوام بلکه خواص نحوست چهارشنبه آخر ماه صفر شهرت دارد
و در کتب معتبره غایبه و خاصه چیزی که دلالت بر این کند بنظر سید
و احادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصاً چهارشنبه آخر
هر ماه وارد شده است و چون اینها بنا بر استنباط مذکور شد
الجملة نحوستی را در ممکن است که چهارشنبه آخران از سایر چهارشنبهها

در این چهارشنبه است

نحوستش بیشتر باشد اگر در این روز از قبیل احترام از طبره است دفاع
بلا یا بصدقات و ادعیه و استغاثات که از ائمه وارد شده است
بکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس الهی که آن کائنات طبره است
و اگر بلائی متوجه باشد باینها دفع میشود نه آنکه بروش جمال عجم
متابعت بخوشا کنند و لعل و سور و سرور و ساز و آواز و غیره
مشغول شوند که موجب فساد است حکام قضاها را استخوان و تقصیرات
ربانی گردد **باب هفتم** در فضایل ایام و اعمال ماریع الاول است
و در آن دو فصل است **فصل اول** در فضیلت اعمال روز اول
تار و شانزدهم است شیخ مفید و شیخ طوسی دیگران گفته اند که
حضرت رسالت در شب اول ماریع الاول اراده هجرت نمود از مکه
معظمه بسوی مدینه مشرفه و در آن شب رفت و حضرت امیر المؤمنین
جان شریف خود را فدای جان مقدس حضرت رسول کرد و در
جای انحضرت جایید و از نقشبتهای کین قبایل مشرکین پروا نکرد
و فضل او بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمینا و بر همه کسان ظاهر کرد
و حق تعالی باملا آنکه سهوات با انحضرت مباهات نمود و این کرمه
و من الناس من یثیری نفسه ابتغاء مرضات الله در شان او نازل
کردید چنانکه تقصیدش در حیات القلوب مذکور است و چون
حق تعالی آن دو جا مقدس دنیا را از یکدگران حفظ کرد گفته اند
که روزش را که روز اول ماریع الاول است مستحب است که برای

ایام ماریع

شکر این نعم عظیمه رؤف بدارند و هر چند علما در این روز زیارت
ذکر کرده اند اما زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیهما در این روز مناسبت بجهانی که مذکور شد
شیخ طوسی در مصباح گفته است که در روز اول اینها حضرت
امام حسن عسکری علیه السلام بقار حلت نمود و حضرت صاحب الامر
بمنصب جلیل امامت بزرگ دیدن زیارتان دو امام عالی مقام
در این روز نیز مناسبت و اما شیخ در تهنیت بکلیتی و محمد
بن جریر طبری و ابن الجشایب شیخ مفید رحمه الله علیهم و غیر ایشان
گفته اند که وفات امام حسن عسکری در روز هشتم اینها بود پس
در این روز زیارتان دو امام علیهما السلام از لبت و اما روز
نهم اینها بدانکه مینا علمای خاصه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب
علیه السلام و العذاب خلافت مشهور مینا فریقین است که قتل
آن ملعون در روز بیست و ششم مادی الحجه واقع شد چنانچه سابقا
اشان بان شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند این قول
نقل مؤرخان است از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه
الحال در مینا عوام شیعه مشهور است قتل او در نهم ماربیع الاول
واقع شد است سابقا مینا جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور
بوده است سید بزرگوار علی بن طاووس در کتاب اقبال اشان
نموده است که این با بویه و روایتی از حضرت امام جعفر صادق

روایتی است

روایت کرده است که انملعون در روز نهم ماربیع الاول بدلت
اسفل حجم متوجه شد است از نقل او چنان مفهومی میشود که
شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هر چند سید خود آن
حدیث را تاویلات نموده است و ایضا سید ذکر کرده است که جمعا
از شیعیان عجم پیوسته این روز را باین سبب تعظیم و تکریم مینمودند
و خلف بزرگوار سید علی بن طاووس در کتاب وایدا القوا ید اینها
تقویت کرده است و روایت معتبری در این باب برادر نموده است
چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن ابراهیم الغلاء همدانی و محمد
محمد بن جریر بغدادی که روزی ما منازعه کردیم در باب عمر بن
الخطاب علیه السلام و العذاب رفیم در شهر قم نزد احمد بن اسحق
قبی که ان خواص اصحاب حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری
بود و محمد مت حضرت صاحب الامر نیز رسیدن بود و چون در
گویندیم دخیتر عراقیه بیرون آمد و احوال احمد را از او پرسیدیم
گفت او امروز مشغول اعمال عید است از روز نهم ماربیع الاول
بود گفتیم سبحان الله عید شما مومنان چنان است عید فطر و عید
اضحی و عید غدیر و روز جمعه ان دخیتر گفت که احمد بن اسحق از حضرت
امام علی نقی روایت میکند که امروز روز عید است بهترین
عیدها است نزد اهل بیت رسالت و شیعیان ایشان ما کنیم
که رخصت بطلب تا نزد او اینهم چون ان دخیتر را خبر کرد بیرون

آمد بسوی ما و لکن بسته بود و عباتی بر خود پهن بود و بوی مشک
 ازاو ساطع بود ما گفتیم که این چه حالت است که در تو مشاهده میکنیم
 گفت الحال از غسل عید فارغ شدم گفتیم امروز مگر عید است گفت نه
 و ما را ندانند خود در او زد و بر روی کمری نشاند و گفت و زنی اجوی
 برادران مؤمن خود بنزد مولای خود حضرت امام حسن عسکری
 رفتیم در ستر من رای در منزل این روز که شما بنزد من آمدید چون
 رخصت یافتیم و خدمت حضرت رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس
 خود را آراسته و مجمره در پیش خود گذاشته است و بدست مبارک
 خود عود در آن مجمره می اندازد و مجلس خود را مزین گردانیده است
 و بر غلامان و خدمتکاران خود جامه ها فاخر پوشانیده است گفتیم
 یا بن رسول الله پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت
 امروز فرجی تازه روداده است حضرت فرمود که کلام روز جزا من
 این روز نزد اهل بیت عظیم تر است بدوستی که خبر داد مرا پدرم که
 حدیث بن یمان در روز نهم ثار بیع الاول داخل شد بر جد و رسول
 خدا و حدیث گفت که دیدم حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام
 حسن و امام حسین هم را که با حضرت رسالت پناه طعام تناول
 مینمودند و آنحضرت بر روی ایشان بستم مینمود و یا امام حسن و یا
 حسین علیهما السلام می گفت بخورید که ابا را باز برای شما برکت و
 سعادت این روز ششمین خود و دشمن جد شما را و مستجاب بشود داند

بدوستی که این روز و نهم ثار بیع الاول می کند در این روز

در این روز عظاما در شما را بخورید که این روزیست که حق تعالی در این روز
 قبول میکند اعمال شایسته و محبتان شما را بخورید که این روزیست که
 ظاهر میشود راستی گفت خدا که میفرماید قُلْ لَّيْسَ بِي مَالٌ وَلَا بِي مَالٌ
 ظلموا یعنی این است خانه های ایشان که خالی گردیدن است بسبب
 ستم های ایشان بخورید که این روزیست که شکسته میشود در این روز
 شوکت دشمن جد شما و یاری کنند دشمن شما بخورید که این روزیست
 که در این روز هلاک میشود فرعون اهل بیت من و ستم کنندگان ایشان
 و غضب کنند حق ایشان بخورید که این روزیست که حق تعالی غلامان
 دشمن شما را باطل و هبایم گرداند حدیثی که من گفتم بار رسول
 الله آیا در دنیا امت تو کبی خواهد بود که هتک این حرمتها نماید
 حضرت فرمود که ای حدیثی از منافقان برایشان سر کرده خواهد
 شد و دعوی یا ستم در دنیا ایشان خواهد کرد و مرد مرا بسوی خود
 دعوت خواهد نمود و ناز یا نه ظلم و ستم را بردوش خود خواهد گرفت
 و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود
 و ستم را تغییر خواهد داد و میراث فرزندان مرا متصرف خواهد
 شد و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و زیادت بر وصی من
 علی بن ابیطالب خواهد کرد و ماله های خدا را بناحق بر خود حلال
 خواهد کرد و در غیر طاعت خدا تصرف خواهد کرد و مرا و برادر من
 و وزیر من علی را بدو غنیمت خواهد داد و دختر مرا از حق خود

مخروم خواهند کرد ایند پس دخترین او را نفرین خواهد کرد و حق تعالی
نفرین او را در این روز مستجاب خواهد کرد ایند حدیقه گفت تا رسول
الله چرا دعا نمیکنی که حق تعالی او را در حیات توفیق کلام کند حضرت
فرمود که ای حدیقه دوست نمیدارم که جرات کنم بر خداوند و از او
طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشت است لیکن از حق تعالی سؤال
کردم که فضیلت هدا نروزی را که در آن روز او بجهنم میرود بر سایر روزها
تا آنکه احترام آن روز سستی که در دنیا و دستان من و دوستان
و شیعیان اهل بیت من پس حق تعالی وحی کرد بپویی من که ای محمد در علم
سابق من گذشت است که در یاد تو را و اهل بیت تو را محنتها و بلاها
دنیا و ستمهای منافقان و غضب کنندگان از بندگان من انما نقا
که تو خیر خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو با ایشان
راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی
و ایشان دشمنی تو را بدل گرفتند و تو ایشان را خوشنود کردی
و ایشان تو را نکذیب کردند و تو ایشان را برگزیدی و ایشان تو را
در بلبه گذاشتند و سوگند یاد میکنند بحول و قوت و پادشاهی
خود که البته بکشایم بر روح کبی که غضب کند بحق علی را که وصی است
بعد از تو هزار دراز پست ترین طبقات جهنم که از اهل بوق میکنند
و او را و اصحاب او را در قعر جهنم باده هم که شیطان از مرتبه خود
مشرف شود و او را لعنت کند و انما نقا را در قیامت عبرتی گردانم

برای فرعونها که در زمان پیغمبر از یکدیگر بوده اند و کرا ساروشه
دین و ایشان را و دوستان ایشان را بسوی جهنم برم باده ها بود و
روکها ترش با نهایت مذلت و خواری و پشیمانی و ایشان را ابدالاباد
در عذاب خود بدارم ای محمد نمیرسد علی بمنزله تو مکر با آنچه نمیرسد
با و از بلاها از فرعون او و غضب کنند حق او که جرات میکنند برین
و کلام مرا بدل میکنند و شترک بمن می آورند و مردم را منع میکنند از
راه رمضان و کوسالماز برای امت تو بر پا میکنند که ان ابو بکر است
و کافر میشود بمن در عرش عظمت و جلال من بد رستی که من امر کرده
ملائکه هفت سمان خود را که برای شیعیان و محبتا دین شما عید
کنند از روزی که ان ملعون کشته میشود و امر کردم ایشان را که کشته
گرامت مرا نصیب کنند در برابر بیت المعور و ثنا کنند بر من و طلب از من
نمایند برای شیعیان و محبتان شما از فرزندان ادم و امر کرده ام ملائکه
نویدندگان اعمال را که ازین روز تا سه روز قلم از مردم بردارند
و نویسدند کاهان ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای محمد این
روز را عید گردانیدم برای تو و اهل بیت تو و براهی که تابع ایشان
باشند از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوگند یاد میکنم بر خود بعت
و جلال خود و جلو منزلت و مکان خود که عطا کنم کبی را که عید کند
این روز را از برای من ثواب آنها که بدو در عرش حاضر کرده اند و قول
کم شفاعت او را در خویشان او و زیاد کنم مال او را اگر کشتاد

بر خود و عيال خود در اين روز و هر سال در اين روز صد هزار هزار
 كن از مواليان و شيعيان شما را از آتش جهنم آزاد گردانم و احوال
 ايشان را قبول كنم و كاهان ايشان را بيا مرزم جديقه گفت كه پسر
 برخواست سول خدا و بخاندان سله رفت من بركشم و صبا
 يقين بودم در كه عجز تا آنكه بعد از وفات رسول خدا ديدم كه
 او چنينها براين گفت و كه اصلي خود را ظاهر كرد و از دين بركشت
 دامن ينجيا و وفات براغصبت خلافت بوزد و قرآن افر
 كرد و آتش در خانه وحى و رسالت زد و بدعيها در دين خدا پيدا
 كرد و ملت پيغمبر را تغيير داد و سيست اخضر را بدل كرد و شهادت
 حضرت امير المؤمنين را رد كرد و فاطمه دختر رسول خدا را بدو
 نسبت داد و فداي را غصب كرد و يهود و نصاري و مجوس را از حق
 راضي كرد و نور دين مصطفى را بخرم آورد و ضاجوبي اهل بيت
 رسالت نكرد و جميع سنتهاي رسول خدا را بر طرف كرد و تدبير
 كشتن امير المؤمنين كرد و جور و ستم را در ميان مردم علانيه كرد
 و هر چه خدا جلالت كرده بود حرام كرد و هر چه خدا حرام كرده بود حلال
 كرد و حكم كرد كه از پوست شتر دينار و درهم بسازند و خرج كنند
 و در بر و وشكم فاطمه زهرا زد و بر منبر حضرت رسالت بغصب
 جور بالا رفت بر حضرت امير المؤمنين افترا بست و بان حضرت
 معارضه كرد و راى انحضرت را بفسادت نسبت داد حديقه گفت كه

پسر حق تعالي دعاي بزرگريد خود و دختر پيغمبر خود را در حوائج ايشان
 مستجاب كند و ايجاد و قتل او را بردست كشدن او رحمت الله عليه
 ساخت پس رفتم بخدمت حضرت امير المؤمنين كه ان حضرت را تهنيه
 و مباركباد بگويم بانكه ان منافق كشته شد و بعد از حق تعالي و اصل
 گرديد چون حضرت مراديد گفت اي حديقه يا در خاطر داري از روزي
 كه امدي بنزد سيد من رسول خدا و من و دو سبط او حسن و
 حسين نزد او نشسته بوديم و با او طعام ميخورديم پسر نور اذلات
 كرد بر فضيلت اين روز گفتم بل اي برادر رسول خدا حضرت فرمود
 كه بنگهدا سوگند كه اين روزيست كه حق تعالي در آن دين ال رسول را
 روشن گردانيد و من براي اين روز هفتاد و دو نام ميدانم حديقه
 گفت يا امير المؤمنين ميخواهم كه ان نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود
 كه اين روز است رحلت است كه مؤمنان از شتر انفاق استراحت كنند
 و روز رايل شدن كعب بن عمير است روز عدي بر دوشم است و روز عدي
 كاهان شيعيان است و روز اختيار نيكو براي مؤمنان است و روز
 برداشتن قلم از شيعيان است و روز برهم شكستن بناي كهروعدا
 و روز عاقبت ايت روز بركت است و روز طلب خونهاي مؤمنان
 و روز عييد بزرگ خدا است و روز مستجاب شدن دعا است و روز قوت
 اعظم است و روز وفای بعهده است و روز شرط است و روز كندن چاه
 سيناء است و روز ندامت ظالم است و روز شكسته شدن شوكت

خالفانست روز نهم است و روز فتح است و روز غرض اعمال
ان کافرانست و روز ظهور قدرت خداست و روز غفوار کاهان
شیعیان است و روز فوج ایشانست و روز توبه است و روز انابت
بسیوی خداست و روز زکوة بزرگست و روز فطر و نیم است و روز
اندوه باغیانست و روز گره شدن اب هان در کلهی مخالفانست
و روز خوشنودی مؤمنانست و روز عید اهل بیت است و روز
ظفرافتن بنی اسرائیل بر فرعون است و روز مقبول شدن اعمال
شیعیان است و روز پیش فرستادن تصدقات است و روز زیارتی
مثنویانست و روز قتل منافق است و روز وقت معلوم است و روز
سرور اهل بیت است و روز مشهود است و روز قهر بردشمن است
و روز خواب شدن بنیان ضلالقت است و روزیست که ظالمان کشت
ندامت بدانند و روز تنبیه است و روز شرفست و روز
خفت شدن دلهای مؤمنانست و روز شهادت است و روز ذکر
ازگاه مؤمنانست و روز زکوة بوستان اهل ایمانست و روز شجر
کام ایشانست و روز خوشی دلهای مؤمنانست و روز برطرف شدن
پادشاهی منافقانست و روز توفیق اهل ایمانست و روز رها
مؤمنان از شر کافرانست و روز مظاهر است و روز مفاخر است
روز قبول اعمال است و روز تجلیل و روز تعظیم است و روز خله
و عطا است و روز شکر حق تعالی است و روز یاری مظلومانست

و روز زیارت کردن مؤمنانست و روز محبت کردن ایشانست
و روز رسیدن بر حمتها الهی است و روز پاک کردن اندک اعمال
و روز فاش کردن زانهاست و روز برطرف شدن بدعتهاست
و روز ترک کاهان کبیر است و روز ندادن بخواست ایشانست و روز عباد
و روز موعظه و نصیحت است و روز انقیاد پیشوایان دینست و روز
گفتن که پس از خدمت حضرت امیر المؤمنین برخواستیم و گفتیم که اگر در
نیایم از افعال خیر و آنچه امیدواران داریم مکر محبت این روز و
داشتن فضیلت این اهرایمه منتهای روزی من خواهد بود پس
محمد و یحیی و یان حدیث گفتند که چون این حدیث را از ائمه
استحق شنیدیم هر یک برخواستیم و سرور را بوییدیم و گفتیم حمد
شکر میکنیم خداوندی را که برانیکت روز از برای ما انانکه فضیلت
این روز را ما را رسانید پس بجا نهای خود برکشیم و این روز را عید
گردیم و صاحب کتاب و ابدا القوا ید گفته است که این حدیث را از خط
بن محمد بن زبیطی نوشتیم و در کتب دیگر که تتبع کردم چندین روایت
دیگر موافق این یافته پس اعتماد بر این روایات نمودم و سرور را راست
شیعیان را که این روز را تعظیم نمایند و اظهار سرور و شادی در
این روز بکنند و شیخ برهم بن علی که صحیح و کتاب صباح گفته است
که صاحب کتاب مسار الشیعه روایت کرده است که هر که در روز
نهم مار بیع الاول چیزی انفاق کند حق تعالی کاهان او را بیامرزد

رسیدند است پس اگر احوال این روز را که نوعش از شایع وارد شد
باشد و مخالفتی با آیات و اخبار نداشته باشد که بی عمل آورد و خوب
بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی میگویند که عمر بن سعد علیه
السلام در این روز بجهنم واصل شد است اگر چنین باشد این شرافت
نیز برای آن کافیه است شیخ مفید گفته است که در روز دهم اینها
حضرت رسول ص و خدیجه کبری بجهنم الله علیها را ترویج نمود و مستحق
برای شکر این مواصلت عظیم البرکت شیعیان را روز به دارند و گفته است
که در روز دوازدهم اینها حضرت رسول ص داخل مدینه طیبه شدند
و شتر دشمنان ایمن گردید و باین جهت روز مبارک است و ایضا در
بنی مروان که از بقیه بنی امیه و از دشمنان اهل بیت ص بودند و این روز
دولت ایشان بنهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر
برای این روز و اکثر سنیان ولادت با سعادت حضرت رسول ص را
در این روز میداند و محمد بن یعقوب کلینی از علمای امامیه نیز ذکر
کافی چنین قایل شده است بعضی از ارباب حساب و افاق نحوای
بعضی از روایات اینرا اظهار میدهند و اگر چه خلاف مشهور میان
امامیه است اما اگر روز و غسل و زیارت و سایر اعمال که در
هفتاد هم مذکور خواهد شد در این روز نیز بعمل آورند با اختیار
اقرب است سید بن طاووس و بعضی از علمای عجم روایت کرده است
که سنت است که در روز دوازدهم اینها دو رکعت نماز بخوانند و در

مستحب است زاین روز را طعام برادران مؤمن و خوشبو کردن ایندن
ایشان و توسع دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن جامه
نور و شکر و عبادت حق تعالی و این روز بر طرف شدن غمهاست و روز
روزه داشتن نیست **مؤلف گوید** که از نقل این بزرگواران معلوم
شد که بر فضیلت این روز و وقوع این قضیه مبارکه در آن لحاظ
بسیار وارد شده است در بعضی سابقه مینا شیعه مشهور بود
و برخلاف روایتی بنظر این قاصر رسید است اتفاق مؤرخان
عامة با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی استماع کند که
واقعۀ عظیمی سبب خرن جمعی و سرور جمعی گرد چون میتوان که
مضبوط نماید جواب اینست که این واقعۀ از واقعۀ وفات حضرت رسالت
و شهادت حضرت امیر المؤمنین عظیم تر نیست و در هر یک از آنها
میان خاصه و عامه هست و در واقعۀ اول اتفاق دارند عامه برخلاف
آنچه مختصا شیعه است و اگر گویند که باعث برافزای ایشان در اینجا نیست
جواب اینکویم که شبهه در هر دو جاریست و باعث قوی در اینجا است
زیرا که ممکن است که برای دفع شماتت شیعیان اخصای آن نموده باشند
و علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عامه بر آنست که در مستحبات
با احادیث ضعیفه مستمسک میشوند بنا بر احادیث صحیح که از امامه
ظاهرین ص وارد شده است هر که ثوابی از خدا با و برسد بر عملی
از اینجا آوردن ثواب با و داده میشود هر چند چنان نباشد که با و

رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم
سه مرتبه قل هو الله احد بخوانند و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی
روایت کرده اند که یزید پلید علیه اللعنه در روز چهارم اینها
با سفل در کجهتم منتقل شد باید که شیعیان این روز را بخود بینا
دانند و شکر حق تعالی برای این نعمت عظمی را کنند و بعضی روزه
این روز را سنت دانسته اند **فصل دوم** در فضایل و اعمال روزه
هفدهم اینها است مشهور میان علمای شیعه است که ولادت
کثیر السعاده حضرت رسالت در روز جمعه هفدهم ثانی ربيع الاول
واقع شد و در بعضی از روایات وارد شده است که عروج آنحضرت
باسمانها نیز در شب هفدهم واقع شده است شب روزه هفدهم
مبارک است در هر دو زیارت حضرت رسالت و حضرت امیر
المؤمنین مناسبت و علما ذکر کرده اند و روزه روزان فضیلت
بسیار دارد و شیخ مفید گفته است که این روز شریفی است بیسته
فرقه محقه شیعه از قدیم الایام الان تعظیم آن میکردند و حتی آنرا
میشناخته اند و روزه میداشتند و از ائمه هدی روایت کرده اند
که هر که این روز را روزه دارد ثواب روزه یکسال برای او نوشته شود
و مستحب است که تصدقات باریاب حاجات بدهند و مؤمنان
و مؤمنات را شاد گردانند و زیارت مشاهد میسر فرمایند خصوصا
مرقد مطهر حضرت رسالت و ضريح منور حضرت امیرالمؤمنین و شیخ

اعمال منتهی

مفید و شیخ شهید و سید بن طاووس رضی الله عنهم گفته اند که چون
در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول را زیارت کنی غسل
بکن و شبیه بقر در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را
بر آن بنویس و بایست که دل خود را متوجه آنحضرت گردان و بگو
اشهد ان لا اله الا الله و احد لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده
و رسوله و انه سید الاولین و الاخرین و انه سید الانبیاء و المرسلین
اللهم صل علیک و علی اهل بیتک الایمه الطیبین **فصل پنجم** التلم
علیک یا رسول الله السلام علیک یا خلیل الله السلام علیک
یا نبی الله السلام علیک یا صبی الله السلام علیک یا رحمة الله السلام
علیک یا خیر الله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا
نجیب الله السلام علیک یا خاتم النبیین السلام علیک یا سید
المرسلین السلام علیک یا قائما بالقیض السلام علیک یا فاتح الحرمین
السلام علیک یا معدن الوحی و التشریع السلام علیک یا مبلغا
عن الله السلام علیک یاها الیترج النبیر السلام علیک یا مبشر
السلام علیک یا نذیر السلام علیک یا منذر السلام علیک یا نور
الله الذی یضاهیه السلام علیک و علی اهل بیتک الطیبین
الطاهیرین الهادین المهتدین السلام علیک و علی عبدک عبد
الطلب و علی امیک عبد الله و السلام علی امک آمنه بذیت و همیه
السلام علی امک حمزه سید الشهداء السلام علی عک و کبیرک

نماز حضرت

نماز حضرت

ابن طالىب السلام على بن عاتك جعفر الطيار في جنان الجليل السلام
 عليك يا احمد السلام عليك يا احمد السلام عليك يا احمد الله على
 الاولين والآخرين والاشياق في طاعة رب العالمين والمؤمنين على السلام
 والخائمين لا يديانهم والشاهدين على خلفهم واليتبعين اليه والمكسبين
 لديه والطامع في ملكوته الاحمد من الاوصاف الحمد لك يا احمد
 الكريم عند الرب والمكرمين وراة العجب الفاقر بالبقاء والفايت
 عن الخلق تسليم عارف بحق معرف بالتحصير في قيامه بواجبه
 غير منك ما انتهى اليه من فضلك موقن بالبريد من ربك موقن
 بالكمال المنزل عليك محليل حلالك محرم حرامك شهد يا رسول
 الله مع كل شاهد وانما هما عن كل جاحد انك قد بلغت رسالات
 ربك ونصحت لامتك وجاهدت في سبيل ربك وصدقت بامر
 واحتملت الاذى في جنبه ودعوت الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة
 الجميلة واديت الحق الذي كان عليك وانك قد روفت بالثمين
 وغلظت على الكافرين وعبدت الله خلاصا حتى انتك اليقين فبلغ
 الله بك امرف محل المكرمين واجل منازل المقرين وارفع درجتا
 المرسلين حيث لا يلحقك لاجع ولا يفوقك فائق ولا ينفك سابق
 ولا يطعم فارد اراك طامع الحمد لله الذي استغفركنا بك من الهلكة
 وهذا ناك من الضلالة وتوزنا بك من الظلمة فجزاك الله يا رسول
 الله من مبعوثا فضل ما جازي نديا عن امتيه ورسولا عن رسل

في سبيل الله
 والحمد لله
 الذي هدانا لهذا
 الذي كنا لنهتدي لاه
 به لو اننا كنا نبر
 اننا كنا نبر
 اننا كنا نبر
 اننا كنا نبر

اليه يا بني انت وامي يا رسول الله زرناك عارفا بحقوقك ومقتضى
 من نصرا بضلالة من خالفك وخالفك اهل بيتك عارفا بالهدى
 الذي انت عليه يا بني انت وامي ونفسي واهلي ومالي وولدي انا
 اصلي عليك كما صلى الله عليك وصلى عليك ملائكته وانبياءه
 ورسله صلوات متنايعة وافرة متواصلة لا انقطاع لها ولا امد ولا
 اجل صلى الله عليك وعلى اهل بيتك الطيبين الطاهرين كما انتم
 اهلها برسنتها راكنا وبكوا الله اجل جوامع صلواتك وتوحي
 برركاتك وقواصل خيرتك وشراقت خجارتك وتسليماتك
 وكراماتك ورحماتك وصلوات ملائكتك المقرين وانبيائك
 المرسلين وائمة النجيين وعبادك الصالحين واهل السما
 والارضين ومن سمع لك يا رب العالمين من الاولين والآخرين
 على محمد عبدك ورسولك وشاهدك ونبينا ونذيرك ونبينا
 ونجيك ونجيك وحبيبك وخليفك وصفيك وصفيك
 وخاصتك وخاصتك ورحمتك وخيرتك من خلفك في الجنة
 وخازن الغفرة وقادر الخيرة والبركة ومفيد العباد من الهلكة بارزك
 وذابحهم الى دينك القيم بارك اول النبيين ميثاقا واجرهم مبعثا
 الذي غسب في بحر الفضيلة والتميز في الجلالة والدرجة الزميمة و
 المرتبة العظيمة واودعته الاصلاح الطاهرة ونقلته منها الى
 الارحام الطاهرة لطفنا منك له ونحننا منك عليه اذ وكلنا لصون

ومكينك

وخير خيرتك

للنيرة

رسول سته وخفته وجا طيه من قد ريك عينا عاصمت حجت بها
 عنه مداين العهر و معارب السجاج حتى رقت به نواظر العباد
 احببت به ميت الابلاد بان كشت عن نور ولا ديه ظلم الاستار
 البت حرمك به جلال الانوار اللهم فكا خصصه بفر هذه المزية
 الكريمة و فخر هذه النقية العظيمة صل عليه كما وفي بعدك وبلغ
 رسالاتك و فاعل اهل المحمود على توحيدك و قطع رحم الكفرة في غلظ
 دينك و ليس ثوب البلوى في مجاهدك اعدائك و اجبت له بكل ادب
 من اوكيد احسن به من الفة التي حاولت قتله فضيلة تفوق الفضل
 و تملك بها الخزي من نوالك و قد ايتت الحيرة و اخي الزرقع و تخرج
 الغصة و لم يخط ما مثل له و جياك اللهم صل عليه و على اهل بيته
 صلوات رضاء اللهم و بلغهم من احييت كثيرة و سلاما و ايتا من لدنا
 من موالا انهم فضلا و احسانا و رحمة و غفرا انا انك ذو الفضل العظيم
 پس چهار كعت نمازيارت يكن بد و سلام با هر سون كه خواهي و چون
 فارغ شوي تسبيح حضرت فاطمه و اخوان دين كوا اللهم انك قلت
 لبيديك محمد و لو انهم اذ ظكوا انفسهم جاؤك فاستغفر الله و استغفر
 لهم الرسول و وجدوا الله نوابا رجيا و لم احضر زمان رسولك عليه
 و الة السلام اللهم و قد زرته و راغبنا تا بيا من سبي علي و مستغفر
 لك من ذنوبي و مقبر لك بها و انت اعلم بها مني و متوجهما اليك
 يديك نبي الرحمة صلواتك عليه و الة فاجعلني اللهم محمد و اهل

بني محمد و آل محمد
 و اهل بيته
 و اهل بيته
 و اهل بيته

بيديك عندك و جها في الدنيا و الآخرة و من المقربين يا محمد يا رسول الله
 يا بني انت و ابي يا نبي الله يا سيد خلق الله اني اتوجه بك الى الله ربك
 و ربي ليغفر ذنوبي و يقبل مني على و يقضي لي حاجتي فكن لي شيعا
 عند ربك و ربي فقم الرسول المولى ربي و نعم الشيع انت يا محمد
 عليك و على اهل بيتك السلام اللهم و اجب لي منك المغفرة
 و الرحمة و الرزق الواسع الطيب النافع كما و جبت لمن اتى بديك محمد
 صلواتك عليه و الة و هو حي فاقوله بدنو و استغفر له رسولك
 عليه السلام فغفرت له برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم و قد ايتت
 و رجوتك فمت بين يديك و رجعت اليك عن سوالك و قد ايتت
 جبريل نوابك و ابي مقبر غير منك و نائيبك لما اقررت و عاقد
 بك في هذا المقام ما قدمت من الاعمال التي قد قدمت لك فيها و اجبت
 عنها و اعدت عليها العقاب و اعود بكرم وجهك ان فيمن مقام
 الخزي و الدل يوم نهتك فيه الاستار و بند و افيبه الاسرار و الفضل
 و ترعد فيه الفرائص يوم الحيرة و الندامة يوم الالفة يوم الارقة يوم
 الثعابين يوم الفصل يوم الحجاز يوم ما كان مقداره جحيمين لثلاثة
 يوم النخعة يوم رجح الراجفة تدعها الرادفة يوم النشر يوم العرعر
 يوم يقوم الناس لرب العالمين يوم يفر المرء من اخيه و ابيه و
 صاحبته و بنيه يوم تنشق الارض و اكفاف السماء يوم تاتي كل شجرة
 بما دل عن فسيها يوم يردون الى الله فيقيمهم بما عملوا يوم لا ينفي مؤل

اقتضوا انك تسبى
 و انت تسبى
 و انت تسبى
 و انت تسبى

بني محمد و آل محمد
 و اهل بيته
 و اهل بيته
 و اهل بيته

شد بعل آورد و علما ذکر کرده اند که زیارت حضرت امیرالمومنین
در این روز سشت است بخصوص این زیارت را در این روز ذکر کردی
و از بعضی از روایات بخصوص این روز معلوم نمیشود و بهتر این است
از جهت لفظ و معنی بنسب بسینا مظهر منقولست که در همه اوقات
و ایام از نزدیک و دور میتوان کرد خصوصاً در این روز چنانکه
مفید و شیخ شهید و سید بن طاووس رضی الله عنهم روایت کرده
که حضرت امام جعفر صادق زیارت کرد حضرت امیرالمومنین را
در هفدهم ماربع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود زیارت را
ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقی فرمود که چون بیای بشهادت المؤمنین
غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامها خود را بپوش و بقدری بوی
خوش خود را خوشبو کن و بر تو باد بارام دل و آرام کن چون برستی
السلام یعنی درگاه روضه مقدسه که ضریح مقدس نمایان میشود کن
رو قبیل بایست می مرثیه الله اکبر لک و بکو السلام علی رسول الله
السلام علی خیر الله السلام علی البشیر النذیر السراج النور و رحمة
الله وبرکاته السلام علی انبیاء الله المرسلین و عباد الله الصالحین
السلام علی ملائکه الله الحاقین بهذا الحرم و بهذا الصریح الاذنب
یا پس نزدیک قبر برو و بگو السلام علیک یا وصی الاوصیاء السلام
علیک یا عباد الاغنیاء السلام علیک یا ولی الاولیاء السلام
علیک یا سید الشهداء السلام علیک یا ائمة الله العظمی السلام علیک

نہایت مختصر اوستی
نیوز و فیلڈ

يا خاوس أهل العباد السلام عليك يا فاعدا لغير المحجابين الانبياء
السلام عليك يا عصمة الاولياء السلام عليك يا زين اوجدين
الجباء السلام عليك يا خالص الاخلاء السلام عليك يا اولد
الامناء السلام عليك يا صاحب الخوص وحامل اللواء السلام
عليك يا قيم الجنة واطى السلام عليك يا من تفرقت به مكة
وبنى السلام عليك يا بحر العلوم وكف الفقر السلام عليك يا من
ولد في الكعبة وزوج في السماء بسيد النساء وكان شهودها
الملائكة الاصفياء السلام عليك يا مصباح الضياء السلام
عليك يا من خصه النبي محمد بن عبد السلام عليك يا من ناك
على فراش خلائم الانبياء وقاه بنفسه شر الاعداء السلام عليك
يا من ردت له الشمس فسامى شعون الصفا السلام عليك يا من
انجى الله سبينة نوح بايمه وامن اخيه حيث نظم الماء حولها
وطى السلام عليك يا من ناب الله به وبأخيه على ادم اذ عوى
السلام عليك يا فاك انقاء الذي من ربه نجا ومن نجا عنه
هو السلام عليك يا من خاطب الثعبان وذنب الفلا السلام
عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا حجة
الله على من كفر وانا بسلام عليك يا امام ذوى الالباب السلام
عليك يا معدن الحكمة وفصل الخطاب السلام عليك يا من
عند علم الكتاب السلام عليك يا ميزان يوم الحساب السلام عليك

گف

[illegible]

يا فاضل الحكم الناطق بالصواب السلام عليك ايها المصدق
 بالخاتم في الحرب السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال بيوم
 الاخر يا سلام عليك يا من اخاص الله بالوحدة وانا بالسلام عليك
 يا قاتل جبر وقالع الباطل يا سلام عليك يا من دعاه خير الانام للهدى
 على فراشه فاسلم نفسه للنبوة واجاب السلام عليك يا من له
 طوبى وحسن مآب ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي المؤمنين
 وعصمة الدين وياسيد السادات السلام عليك يا صاحب الخيرات
 السلام عليك يا من نزلت في فضله سورة العاديات السلام عليك
 يا من كتب انمته في السماء على السرايا السلام عليك يا مظهر
 العجائب والايات السلام عليك يا امير الغر والارباب السلام عليك
 يا مخير ائمة وبنما هو اب السلام عليك يا خاطب ذيب الفلوات
 السلام عليك يا خاتم المحصى ومبين المشكلات السلام عليك يا
 من عجت من حلاله في الوغلا ملائكة السموات السلام عليك يا من
 ناجى الرسول فقدم بين يديه بجواه الصدقات السلام عليك يا ولي
 الائمة البررة السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا نالي
 المبعوث السلام عليك يا وارث علم خير موروث ورحمة الله وبركاته
 السلام عليك يا امام المتقين السلام عليك يا غياث المكروبين
 السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين
 السلام عليك يا طه ودين السلام عليك يا جمل الله النبيين السلام

هذا هو السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال
 يا من اخاص الله بالوحدة وانا بالسلام عليك
 يا قاتل جبر وقالع الباطل يا سلام عليك
 يا من دعاه خير الانام للهدى على فراشه
 فاسلم نفسه للنبوة واجاب السلام عليك
 يا من له طوبى وحسن مآب ورحمة الله وبركاته
 السلام عليك يا ولي المؤمنين وعصمة الدين
 وياسيد السادات السلام عليك يا صاحب الخيرات
 السلام عليك يا من نزلت في فضله سورة العاديات
 السلام عليك يا من كتب انمته في السماء على السرايا
 السلام عليك يا مظهر العجائب والايات السلام عليك
 يا امير الغر والارباب السلام عليك يا مخير ائمة
 وبنما هو اب السلام عليك يا خاطب ذيب الفلوات
 السلام عليك يا خاتم المحصى ومبين المشكلات
 السلام عليك يا من عجت من حلاله في الوغلا ملائكة
 السموات السلام عليك يا من ناجى الرسول فقدم بين
 يديه بجواه الصدقات السلام عليك يا ولي الائمة
 البررة السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك
 يا نالي المبعوث السلام عليك يا وارث علم خير موروث
 ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا امام المتقين
 السلام عليك يا غياث المكروبين السلام عليك يا
 عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين
 السلام عليك يا طه ودين السلام عليك يا جمل الله
 النبيين السلام

عليك يا من صدق في صلاته طائفة على المسلمين السلام عليك يا
 قاتل الصخر وعن قم القبايب مظهر الماء المعين السلام عليك يا خير
 الله الناطق وبك الباطلة وليانة المعبر عنه في ربه اجمعين
 السلام عليك يا وارث عله النبيين ومن ودع علم الاولين والآخرين
 وصاحب لواء الحمد وساقى اوليائه من حوض غارم النبيين السلام
 عليك يا منصور الدين وقائد الغر المحجلين ووالدا الائمة المرشدين
 ورحمة الله وبركاته السلام على ائمة الله الرضى ورحمة الله وبركاته
 القوي وصراطه السوي السلام على الامام النقي الخالص الصفي السلام
 على الكوكب الذي السلام على الامام ابي الحسن علي ورحمة الله وبركاته
 بركانه السلام على امام الهدى وصباح الدين وعلم النور ومنار الهدى
 وذو النور وكفى الورى والعروة الوثقى والنجى على اهل الدنيا ورحمة
 الله وبركاته السلام على نور الانوار وحجج البحار ووالدا الائمة الاطهار
 وقبم الجنة والثار الخير عن الانار المدمر على الكفار ميتة الشيعه
 الخالصين من عظيم الاوار السلام على الخصوص بالظاهرة والنبوة
 ابنه المختار المولود في البيت ذى الاسرار المروج في السماء بالبره
 الظاهرة الرضوية المرتبة ابنه الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام على
 النبي العظيم الذي هم فيه مختلفون وعلمه يرضون وعنه يشلون
 السلام على نور الله الانوار وضياء الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام
 عليك يا ولي الله وحجته وخالصة الله وخاصته انه قد باول الله لقد

هذا هو السلام عليك يا من صدق في صلاته طائفة على المسلمين
 السلام عليك يا قاتل الصخر وعن قم القبايب مظهر الماء المعين
 السلام عليك يا خير الله الناطق وبك الباطلة وليانة المعبر عنه في ربه اجمعين
 السلام عليك يا وارث عله النبيين ومن ودع علم الاولين والآخرين
 وصاحب لواء الحمد وساقى اوليائه من حوض غارم النبيين السلام
 عليك يا منصور الدين وقائد الغر المحجلين ووالدا الائمة المرشدين
 ورحمة الله وبركاته السلام على ائمة الله الرضى ورحمة الله وبركاته
 القوي وصراطه السوي السلام على الامام النقي الخالص الصفي السلام
 على الكوكب الذي السلام على الامام ابي الحسن علي ورحمة الله وبركاته
 بركانه السلام على امام الهدى وصباح الدين وعلم النور ومنار الهدى
 وذو النور وكفى الورى والعروة الوثقى والنجى على اهل الدنيا ورحمة
 الله وبركاته السلام على نور الانوار وحجج البحار ووالدا الائمة الاطهار
 وقبم الجنة والثار الخير عن الانار المدمر على الكفار ميتة الشيعه
 الخالصين من عظيم الاوار السلام على الخصوص بالظاهرة والنبوة
 ابنه المختار المولود في البيت ذى الاسرار المروج في السماء بالبره
 الظاهرة الرضوية المرتبة ابنه الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام على
 النبي العظيم الذي هم فيه مختلفون وعلمه يرضون وعنه يشلون
 السلام على نور الله الانوار وضياء الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام
 عليك يا ولي الله وحجته وخالصة الله وخاصته انه قد باول الله لقد

هذا هو السلام عليك يا من صدق في صلاته طائفة على المسلمين

هذا هو السلام عليك يا من صدق في صلاته طائفة على المسلمين

الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَاسْتَغْلَاكَ بَرْدُ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَاسْتَغْلَاكَ لَذَّةُ
النَّظَرِ فِي وَجْهِكَ الْكَرِيمِ آمِينَ رَبَّنَا الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَغْلَاكَ بِمَنِيَّكَ
الْكَرِيمِ وَفَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي بِالطُّفْلِ الْطُفْ فِي كُلِّ مَا
نَجَّيْتُ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَغْلَاكَ فِعْلُ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكُ الْمُنْكَرَاتِ وَجِبَدُ
السَّائِكِينَ وَخَالِطَةُ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَلِذَا أَرَدْتُ بِقَوْمٍ
فَقِيحِي غَيْرَ مَقْنُونٍ وَاسْتَغْلَاكَ حُبُّكَ وَحُبُّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبُّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي
إِلَى حُبِّكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَبِيِّ
خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَنَبِيِّ مُوسَى كَلِيمِكَ وَنَبِيِّ عِيسَى رُوحِكَ وَاسْتَغْلَاكَ
بِصُغْرِ إِبْرَاهِيمَ وَتَوَرُّبِهِ مُوسَى وَنَجْمِ عِيسَى وَزُيُورِ دَاوُدَ وَفُوقِ قَارِعَةَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْتَغْلَاكَ بِكُلِّ وَحْيٍ وَحَقِيقَةٍ وَفَقِيحٍ كُلِّ قَضَاءٍ مُبْتَلَا
وَبِكُلِّ سَائِلٍ أُعْطِيَتْهُ وَاسْتَغْلَاكَ بِكُلِّ اسْمٍ أُنْزِلَتْ فِي كِتَابِكَ وَاسْتَغْلَاكَ
بِاسْمَائِكَ الَّتِي اسْتَقْبَلَتْ بِهَا عَرْشُكَ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَتْهَا
عَلَى الثَّارِ فَاسْتَنَارَتْ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَتْهَا عَلَى الْبَلَدِ
فَاظْلَمَ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَتْهَا عَلَى النَّهَارِ فَاضْأَتْ وَاسْتَغْلَاكَ
بِاسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَتْهَا عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ
الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ الظَّهِيرِ الظَّاهِرِ
الْبَارِئِ الْخَلْقِ الْقَبُومِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَاسْتَغْلَاكَ بِعَاقِلِ الْغَيْرِ
مِنْ عَرَشِكَ وَبِطَلْعِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَجَدَّكَ الْأَعْيُنِ
وَكَلَامِكَ الثَّانِي أَنْ تَرْزُقَنَا حِفْظَ الْقُرْآنِ وَالْعَمَلِ بِهِ وَالطَّاعَةِ لَكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَغْلَاكَ بِمَنِيَّكَ الْكَرِيمِ وَفَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي بِالطُّفْلِ الْطُفْ فِي كُلِّ مَا نَجَّيْتُ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَغْلَاكَ فِعْلُ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكُ الْمُنْكَرَاتِ وَجِبَدُ السَّائِكِينَ وَخَالِطَةُ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَلِذَا أَرَدْتُ بِقَوْمٍ فَاقِيحِي غَيْرَ مَقْنُونٍ وَاسْتَغْلَاكَ حُبُّكَ وَحُبُّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبُّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَبِيِّ خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَنَبِيِّ مُوسَى كَلِيمِكَ وَنَبِيِّ عِيسَى رُوحِكَ وَاسْتَغْلَاكَ بِصُغْرِ إِبْرَاهِيمَ وَتَوَرُّبِهِ مُوسَى وَنَجْمِ عِيسَى وَزُيُورِ دَاوُدَ وَفُوقِ قَارِعَةَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْتَغْلَاكَ بِكُلِّ وَحْيٍ وَحَقِيقَةٍ وَفَقِيحٍ كُلِّ قَضَاءٍ مُبْتَلَا وَبِكُلِّ سَائِلٍ أُعْطِيَتْهُ وَاسْتَغْلَاكَ بِكُلِّ اسْمٍ أُنْزِلَتْ فِي كِتَابِكَ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي اسْتَقْبَلَتْ بِهَا عَرْشُكَ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَتْهَا عَلَى الثَّارِ فَاسْتَنَارَتْ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَتْهَا عَلَى الْبَلَدِ فَاظْلَمَ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَتْهَا عَلَى النَّهَارِ فَاضْأَتْ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَتْهَا عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ الظَّهِيرِ الظَّاهِرِ الْبَارِئِ الْخَلْقِ الْقَبُومِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَاسْتَغْلَاكَ بِعَاقِلِ الْغَيْرِ مِنْ عَرَشِكَ وَبِطَلْعِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَجَدَّكَ الْأَعْيُنِ وَكَلَامِكَ الثَّانِي أَنْ تَرْزُقَنَا حِفْظَ الْقُرْآنِ وَالْعَمَلِ بِهِ وَالطَّاعَةِ لَكَ

وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ وَأَنْ تُبْدِيَ ذَلِكَ فِي سَمَاعِنَا وَابْصَارِنَا وَأَنْ تَخْلُقَ
ذَلِكَ بِخَيْرٍ وَدَعَى وَنَجَّى وَنَجَّى وَأَنْ تَعْمَلَ بِذَلِكَ بَدَنِي وَفَوْقِي قَارِعَةَ
لَا يَقْوَى عَلَى ذَلِكَ إِلَّا أَنْتَ وَهَذَا لَا شَرِيكَ لَكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَزَلِيُّ
الْقَدِيرُ يَا اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ يَا اللَّهُ الْبَاسِطُ الْوَاسِعُ الْوَاسِعُ يَا اللَّهُ
الْفَتَّاحُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ يَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ الْمُتَعَدِّ الْغَفِيرُ وَالْوَاسِعُ
إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ أَذْهَبَ وَأَصْبَحَ
لَكُمْ فَاسْتَغْلَاكَ يَا اللَّهُ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
لَمَّا نَجَّيْتَهُ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شَيْثَانُ بْنُ آدَمَ فَجَعَلْتَهُ
وَصِيًّا لِبَنِي بَعْدَهُ أَنْ يَتَّبِعُوا دَعَاةَ شَيْثَانٍ وَأَنْ تَرْزُقَنَا إِفْقَادَ كُلِّ وَصِيٍّ لَا يَلِيهِ
عِنْدَنَا وَأَنْ تَقْدِمَ وَصِيَّتَنَا أَمَانًا وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ آدَمُ بْنُ قَوْصَةَ مَكَانًا عَلِيًّا أَنْ تَرْفَعَنَا إِلَى الْحَبِيبِ الْبِقَاعِ إِلَيْكَ
وَتَمُنَّ عَلَيْنَا بِمَرْضَاتِكَ وَتَدْخُلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاسْتَغْلَاكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ فَجَعَلْتَهُ مِنَ الْغُرَقِ وَاهْلَكَتِ الْقَوْمُ
الظَّالِمِينَ أَنْ يَتَّبِعُوا مَنَافِعَهُمْ فِيهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ هُودٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ مِنَ الرَّجْعِ الْعَفِيمِ أَنْ يَتَّبِعُوا مَنَافِعَهُمْ
بَلَاءَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابُهُمَا وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ صَالِحٌ فَجَعَلْتَهُ مِنْ خَيْرِ بَوْمَثِدَانَ يَتَّبِعُوا مَنَافِعَهُمْ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَعَذَابُهُمَا وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَجَعَلْتَهُ مِنَ الْوُفْقَةِ
وَالطَّرِيقَةِ أَنْ يَتَّبِعُوا مَنَافِعَهُمْ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاسْتَغْلَاكَ بِاسْمِكَ

الذي دعاك به شعبت فقيمته من عذاب يوم الظلة ان يتجنى من
العذاب الى روحك ورحمتك واسئلك باسمك الذي دعاك
به ابراهيم فجعلت النار عليه بردا وسلاما ان خلصنا كما خلصته
وان جعل ما نحن فيه بردا وسلاما كما جعلتها عليه واسئلك بهذا
الذي دعاك به عجل عند العطش ولخرجت من زمزم الماء الروي
ان تجعل خمرنا الى خمر وان ترزقنا المال الواسع برحمتك واسئلك
باسمك الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه بصره وولده وقرة
عينه ان خلصنا وتجمع بيننا وبين اولادنا واهلنا واسئلك
باسمك الذي دعاك به يوسف فانجته من السجن ان نجسنا من
السجن وتملكنا نعمتك التي نعمت بها علينا واسئلك باسمك
الذي دعاك به الاسباط فثبت عليهم وجعلتهم اقبية ان تنوب
علينا وترزقنا طاعتك وعبادتك والخلص ما نحن فيه واسئلك
باسمك الذي دعاك به ايوب اذ جعل به البلاء فقال رب اني مسني
الضر وانت ارحم الراحمين فاستجبت له وكشفت عنه ضره ورددت
عليه اهله ومثلهم معهم رحمة منك وفكرى العالدين اللهم اني
اقول كما قال رب اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين فاستجب لنا
وارحمنا وخلصنا ورد علينا اهلنا ومالنا ومثلهم معهم رحمة منك
ولجعلنا من العالدين لك واسئلك باسمك الذي دعاك به موسى
وهرون فقلت عززت من قائل قد اجبت دعوتكما ان تستجيب دعائنا

وتنجسنا كما نجسنا واسئلك باسمك الذي دعاك به داود فغفرت
ذنبه وثبت عليه ان تغفر ذنبي وتنوب علي انك انت الثواب
الرحيم واسئلك باسمك الذي دعاك به سليمان فرددت عليه
ملكه وامكنته من عدوي وسخرت له الجن والانس والطيور ان خلصنا
من عدونا وترد علينا نعمتك وتخرج لنا من ايديهم حننا وخلصنا
منهم انك على كل شئ قدير واسئلك باسمك الذي دعاك به الذي
عند علم من الكتاب على عرش ملكه سبأ ان تجعل اليه فاذا هو من
عنده ان تجعلنا من عامنا هذا الى بيتك المحرم حجابا وزوا القبر
بيتك عليه واله السلام واسئلك باسمك الذي دعاك به يوسف
ابن مرق في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
فاستجبت له ونجيت له من بطن الحوت ومن الغم وقلت عززت من قائل
وكذلك ينجي المؤمنين فلهذا نؤمنون ونقول كما قال لا اله الا
سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجب لي ونجني من غم الدنيا والاخرة
كأصمت ان تنجي المؤمنين واسئلك باسمك الذي دعاك به زكريا
وقال رب لا تدركني فردا وانت خير الوارثين فاستجبت له وهبته
نجي واصطفاه له زوجة وجعلتهم نسا وعون في الخراب ويدعونك
رعبا ورهبا وكانوا لك خاشعين فاني اقول كما قال رب لا تدركني
فردا وانت خير الوارثين فاستجب لي واصلي شاني وجميع ما انتعت
به علي وخلصني مما انا فيه وهب لي كرامة الدنيا والاخرة واولادنا

لك

صالحين يرتقون واجعلنا ممن يدعوك رعباً ورهباً ومن الخائضين
 الطبعين واسئلك باسمك الذي دعاك به يحيى فجعلته برّاً فليمة
 ولم يعمل معصية ولم يهت بهما ان تعصم من اغتراف المعاصي حتى
 نلناك طاهرين ليس لك قبلنا معصية واسئلك باسمك الذي
 دعناك به مريم فقطق ولدها فجعلها ان توفقنا وتخلصنا نجيتنا
 عندك وعند كل ملكة حتى ظهر حجتنا على ظالمينا واسئلك
 باسمك الذي دعاك به عيسى بن مريم فاجبى بالموتى وابره الائمة
 ولا برص ان تخلصنا ونبرانا من كل سوء واقتر واليه ونسجدنا جوده
 طيبة في الدنيا والاخرة وان ترزقنا العافية في ابدنا واسئلك
 باسمك الذي دعاك به احواريون فاجنتهم حتى لغوا عن عيسى بالامر
 به وصرفت عنهم كيد النجاشيين وتوليةهم ان تخلصنا وجعلنا من
 الدعوة الى طاعتك واسئلك باسمك الذي دعاك به جبرائيل
 فرقت عنه امر العذاب ان ترفع عنا امر العذاب في الدنيا والاخرة
 وان لا تبليتنا وان ابليتنا فصبرنا والعافية احب الينا واسئلك
 باسمك الذي دعاك به اخضر حتى اقبته ان تفرج عنا وتصرفنا على
 من ظلمنا وترزقنا الى ما نيك واسئلك باسمك الذي دعاك به جبرائيل
 محمد صلى الله عليه واله فجعلته سيد المرسلين وايدته بعلي سيد
 الوصيين ان تصلي عليهما وعلى ذريتهما الطاهرين وان تبليكم في
 هذا اليوم عشرته وتغير له ما سلف من دنوبه وخطاياي ولا تصرفني

من مقامى هذا الا يسع شكور وذنوب مغفور وعمل مقبول ورحمة و
 مغفرة وتعيم موصول ببعيم الاخرة برحمتك يا احسان يا ذا
 الجلال والاكرام انك على كل شئ قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
 العظيم **باب ثامن** در اعمال ماربيع الثاني وجمادى الاولى وجمادى الثاني
 است در ان سه فصل است **فصل اول** در اعمال ماربيع الثاني
 سيد بن طاوس روایت کرده است که در روز اول اين ماه است
 که اين دعا را بخواند اللهم انت الاله كل شئ وخالق كل شئ ورب كل شئ
 استئلك بالعرف الوثقى والغاية والمستغنى وبما خالفت بين الاله
 والفلکات والجنه والنار والدنيا والاخرة وباعظم اسمائك في
 اللوح المحفوظ واسمائك في التوراة نبلا واطهر اسمائك في الزبور
 عزرا واجبل اسمائك في الانجيل قدرا وارفع اسمائك في القرآن وكرا
 واعظم اسمائك في الكتاب المنزلة وافضلها واسم اسمائك في قديمك
 الذي ليس كسمله شئ واسئلك بعزرتك وقدرتك وبالعرش العظيم
 وما حل وبالكعبة الكريمة وما وسع ان تصلي على محمد وآل محمد و
 تتبعك من عندك فوجلت القريب العظيم الاعظم اللهم انم على
 احسانك القديم الاقدم وما يبع الى معرفتك الدائم الادوم واقض
 بعز وجلالك الكريم الاكرم والمكرم الله الواحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم
 الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم الله لا اله الا
 هو الحي القيوم هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله الا

در اعمال ماربيع الثاني

در اعمال ماربيع الثاني

هو العزيز الحكيم شهدا لله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا الالباب
 بالقبول لا اله الا هو العزيز الحكيم الله لا اله الا هو ليعلمكم ان يوم القيمة
 لا ريب فيه ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شئ فاعبدوه وهو
 على كل شئ وكيل وتبع ما اوحى اليك من ربك لا اله الا هو واعرض
 عن المشركين قل يا ايها الناس اني رسول الله اليكم جميعا الذي له
 ملك السموات والارض لا اله الا هو يحيي ويميت فآمنوا بالله ورسوله
 النبي الامي الذي يؤمن بالله وكلائه واتبعوا احكامه فتدرون وما
 امر الا ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون فان
 تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
 حتى اذا ذكره الفرق قال انت لا اله الا الذي انت به نبوا
 اسر ابيل وانا من المسلمين قل هو ربي لا اله الا هو عليه توكلت و
 اليه متاب يتر الملائكة بالروح من امره على من يشاء من عباده
 ان اتذروا الله والاله الا انا فاقفون وان تحمضوا القول فاني لعنهم
 واتجنى الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى وانا اخبرك فاستمع
 لما يوحى اني انا الله لا اله الا انا فاعبدني وارقم الصلوة لذكرى انما
 الحكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل شئ علما وما ارسلنا من قبلك
 من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون وذا النون اذ هب
 مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات لا اله الا
 انت سبحانك اني كنت من الظالمين فقال الله الملك الحق لا اله الا

بسم الله الرحمن الرحيم
 هو العزيز الحكيم
 شهدا لله انه لا اله الا هو
 والملائكة واولوا الالباب
 بالقبول لا اله الا هو
 العزيز الحكيم الله لا اله الا هو
 ليعلمكم ان يوم القيمة
 لا ريب فيه ذلكم الله ربكم
 لا اله الا هو خالق كل شئ
 فاعبدوه وهو على كل شئ
 وكيل وتبع ما اوحى اليك من ربك
 لا اله الا هو واعرض عن المشركين
 قل يا ايها الناس اني رسول الله اليكم
 جميعا الذي له ملك السموات والارض
 لا اله الا هو يحيي ويميت فآمنوا بالله
 ورسوله النبي الامي الذي يؤمن بالله
 وكلائه واتبعوا احكامه فتدرون
 وما امر الا ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو
 سبحانه عما يشركون فان تولوا فقل
 حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت
 وهو رب العرش العظيم حتى اذا ذكره
 الفرق قال انت لا اله الا الذي انت به نبوا
 اسر ابيل وانا من المسلمين قل هو ربي
 لا اله الا هو عليه توكلت و اليه متاب
 يتر الملائكة بالروح من امره على من
 يشاء من عباده ان اتذروا الله والاله الا انا
 فاقفون وان تحمضوا القول فاني لعنهم
 واتجنى الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى
 وانا اخبرك فاستمع لما يوحى اني انا الله
 لا اله الا انا فاعبدني وارقم الصلوة لذكرى
 انما الحكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل شئ
 علما وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه
 انه لا اله الا انا فاعبدون وذا النون اذ هب
 مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات
 لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
 فقال الله الملك الحق لا اله الا

هو رب العرش العظيم الله لا اله الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا
 اله الا هو له الحمد في الاولى والاخرة وله الحكم واليه ترجعون و
 لا تدع مع الله الها الا هو كل شئ هالك الا وجهه له
 الحكم واليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا نعمة الله عليكم هل من
 خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو فاني توكون
 ذلكم الله ربكم له الملك لا اله الا هو فاني صر فون غافر الذنب و
 قائل التوب شديد العقاب ذي الطول لا اله الا هو اليه المصير لكم
 الله ربكم خالق كل شئ لا اله الا هو فاني توكون ذلكم الله ربكم قبال
 الله رب العالمين هو الحق لا اله الا هو فادعوه مجيبين له الدين الحقا
 لله رب العالمين رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين
 لا اله الا هو يحيي ويميت ربكم ورب آبائكم الاولين فاني شهد اذا
 جاءتهم ذكرتهم فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين
 والمؤمنات هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو العزيز
 الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن
 العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون الله لا اله الا هو على
 الله فليتوكل المؤمنون اللهم اني استملك عفو القيس بعد عفوهم وها
 ليس بعد خطا وعافية ليس بعد هابلا وسعادة ليس بعد هاشقا
 ومدي لا يكون بعد ضلالة واما انا لا يداخلك كفر وقلبا لا يداخلك
 فنة اللهم اني استملك النعمة في القبر والجنة البالغة والقول الثا

وَأَنْ تُزِيلَ عَلَيَّ الْإِيمَانَ وَالْفَرَاحَ وَالشُّرُورَ وَتَضَرَّعَ النَّبِيُّ إِلَهُكُمْ صَلَاحًا
 مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدَ وَغَيْرَ فَنِي بَرَكَةُ هَذَا الشَّهْرِ وَبَيِّنَتْهُ وَأَرْزُقْنِي خَيْرَ مَا أُعْطِيَ
 شَرُّهُ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْغَنَاءِ بَيْنَ بَرَحَيْنِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 وَهَابُ الْخَيْرِ فَهَبْ لِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ وَاشْفَا قَائِمَ عَذَابِكَ وَحِمَاةَ
 مِنْكَ وَتَوْفِيرًا وَأَخْلَا لِي بِحُجَّتِي بِوَجْهِكَ مِنْ ذَلِكَ قَلْبِي وَتَشْمِمْ مِنْهُ جِلْدِي
 وَتَجَاوِزْ لِي جَنْبِي وَتَدْمِمْ مِنْهُ عَيْنِي وَلَا تَجْعَلْ مِنْ ذِكْرِكَ فِي لَيْلِي وَنَهَارِي
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَيْتُكَ وَمَا عَيْتُ أَنْ يَبْلُغَ مَدْحِي وَ
 تَنَاوَى مَعْقِلِي عَلَى قَصْرِ رَأْيِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ
 وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ
 الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا الْتَائِسُ
 وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمُوتُ فَاعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 سُؤْلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَنَحْوِ عَقْبِي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ وَصَفِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
 ارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَكُفِّمْ مَقَامَهُ وَأَجْرُلْ ثَوَابَهُ وَأَقْلِبْ حُجَّتَهُ وَأَظْهِرْ عُدَّتَهُ
 عَظِيمَ نُورِهِ وَأَدِّمْ كَرَامَتَهُ وَأَلْحِقْ بِهَامَتِهِ وَفَرِّتَهُ وَأَقْرِ بِذَلِكَ عَيْنَهُ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا أَكْرَمَ النَّبِيِّينَ تَعَاوَاظُهُمْ مِنْزِلَةً وَأَشْرَفَهُمْ كَرَامَةً
 وَأَعْلَاهُمْ دَرَجَةً وَأَفْخَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مِنْزِلَةً اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا دَرَجَةَ
 الْوَسِيلَةِ وَشَرَفَ بُدْيَانَةِ وَعَظِيمَ نُورِهِ وَبَرَهَانَهُ وَتَقَبَّلْ شُعَاعَتَهُ

فِي أَمَّتِهِ وَتَقَبَّلْ صَلَوَاتِهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَلَغَ
 بِرِسَالَتِكَ وَتَلَا يَا نَبِيَّكَ وَصَحِّ لِي بِأَمْرِكَ وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِكَ حَتَّى
 أَنَا الْبَقِيَّةُ اللَّهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا وَمَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلًا
 وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتَّى يَجْعَلَ مُحَمَّدًا فِي الشَّرَفِ
 الْأَكْثَى مِنَ الدَّرَجَاتِ أَعْلَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَسَهِّلْ لِي
 حُجَّتِي وَبَلِّغْنِي مَنِيَّتِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَاقْضِ عَقْدِي فِي رَوْحِي
 غَيْرِي وَهَوِي وَكَرْبِي وَيَسِّرْ لِي إِرَادَتِي وَأَوْصِلْنِي إِلَى نَيْتِي بِرَبِّكَ عَالِمًا يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَشَيْخَ مَقِيدِي كَفْتَانِيكَ دُرُودَهُمْ مَا يَنْبَغُ الْآخِرِ
 سَالِ دُورِي وَبَيْتِي دُورِي وَدَارَ هَجْرَتِي بِنُورِ حَضْرَتِ مَامُ حَسَنٍ عَسْكَرِي
 مَتَوْلَدُ شَدْنِ اسْتَدْرُودِ شَرِيفِ بَيْتِ مَبَارَكِي كَيْسَتْ وَاسْتَحْبَابَتِي
 بِشَرَاكِ نَعْتِ عَظَمِي دُورِي وَبَارِدِي مَوْلَانِي زِيَارَتِ نَجْصَتِي وَتَنَا
 أَعْمَالِ خَيْرِي رَايِرِي وَزِيَارَتِكَ مَنَاسِلَتِي **فصل في قِيمَةِ** دَرَأَعَالِ مَا
 جَمَادِي الْأُولَى سِتِّ سَيِّدِينَ طَاوُسَاتٍ أَرْبَعِيْنَ كِتَابَ مُعْتَبَرٍ وَقَدْ
 كَرَدَ أَيْتُكَ دُرُودَ زَاوَلِ أَيْمَانِ اسْتَحْبَابَتِي كَهَ ائِنْدَ عَارِ الْخَوَانَتِ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَأَنْتَ السَّلَامُ
 الْمُؤْمِنُ وَأَنْتَ الْمُتَّقِي وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنْتَ الْجَبَّارُ وَأَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ
 الْخَالِقُ وَأَنْتَ الْبَارِئُ وَأَنْتَ الْخَوَّزُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ
 وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَكَ الْأَيْمَانُ الْيُسْنَى اسْتَلَاكَ يَا رَبِّ يَحْيَى
 هَذِهِ الْأَسْمَاءُ وَيَحْيَى سَمَائِكَ كُلُّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَتَنَا

الحمد لله الذي
 جعل في كتابه
 ما لا يحصى

الحمد لله الذي
 جعل في كتابه
 ما لا يحصى

الا انهم في الدنيا احسنه وفي الآخرة حسنه وانهم لنا بالعماده والشهاده
 في سبيلك وعرفنا بركه شهرنا هذا ويمنه وارزقنا خيره واحسنه
 شئره واجعلنا فيه من الفائزين وقنا برحمتك عذاب النار يا ارحم الراحمين
 انك على كل شئ قدير يا ابن اياتنا انما الحمد لله رب العالمين الحمد
 لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين
 كفروا بربهم يعدلون هو الذي يخلقكم من طين ثم خلق اجلا وجعل سمعه
 عندكم ثم انتم تترفون وهو الله في السموات وفي الارض يعلم سر كل
 جهره ويعلم ما تكسبون الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب لم
 يجعل له عوجا قمتا لينذر بها ساشرين الذين لا يهدون الله في
 السموات وما في الارض ولا الحمد في الآخرة وهو الحكم الخبير الحمد لله
 فاطر السموات والارض جاعل الملائكه رسلنا واولى النجى شئى وثارا
 ورباع برهانه في الخلق ما يشاء ان الله على كل شئ قدير ما يفتح الله
 للناس من رحمته فلا ممسك لها وما ممسك فلا مرسل له من بعده وهو
 العزيز الحكيم الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدى لولا ان هدانا
 الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق الحمد لله الذي وهب لي على الكبر
 ايماعيل وابيحق ان ربي لهيب الدعاء الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون
 الحمد لله الذي تجا من القوم الظالمين الحمد لله الذي فضلنا على كثير
 من عباده المؤمنين الحمد لله سميعكم ابانه فغفر عنها وما ربك بظافل
 عما تعملون الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور الحمد

الحمد لله الذي خلقنا من طين
 ثم خلق اجلا وجعل سمعه
 عندكم ثم انتم تترفون
 وهو الله في السموات وفي الارض

الحمد لله الذي خلقنا من طين
 ثم خلق اجلا وجعل سمعه
 عندكم ثم انتم تترفون
 وهو الله في السموات وفي الارض

الله الذي صدقنا وعدنا واورثنا الارض فنبؤ من انجبه حيث نشاء
 فيعلم اجر العالمين وررى الملائكه حاقين من حول العرش يسبحون
 بحمد ربهم وقضى بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين فلو الحمد
 رب السموات ورب الارض رب العالمين وله الكبرياء في السموات والارض
 وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في
 الملك ولم يكن له ولي من الدل وكبره تكبير الله اعظم ما سلف
 من ذنوبي ونذركني مما بقى من غيري وقوض عني الذي خلقتني له و
 حبب اليك الايمان وزينه في قلبي وقد دعوتك كما امرتني فاستجب لي
 كما وعدتني الله اصبت لك عبدا لا ايس طمع دفع ما اكره ولا ابيلا
 ما ارجو واصبت مرهنا بعل فلا فبقر فقرتني اليك يا رب العالمين
 اسئلك ان تيسر علي عني من ايس تيسر حصوا اجله لا بل عمل من قد
 مات فرائ عمله ونظر الي ثواب عليه انك على كل شئ قدير اللهم
 هذا مكان العائدين برحمتك من عذابك وهذا مكان العائدين بما
 من غضبك اللهم اجعلني ممن دعاك فاجبت له وسئلك فاعطيت
 وامن بك فهديت له وتوكل عليك فكفيت له وتقرب اليك فاقربت
 وافقر اليك فغنيت له وايت غفرتك فغفرت له ورضيت عنه
 وارضيت له وهديته الي مرضاتك وايسعته بطاعتك واليك
 قرعته ابدا ما حييت فقب علي يا رب واعطني مؤتي ولا تحرمني
 شيئا مما سئلتك واكفني شر ما يعمل الظالمون في الارض استغفر

وَأَوْسَطُهُ فَلَا شَأْنَ وَاجِرُهُ نَجَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ **مؤلف گوید که**
 کلینی بسند صحیح از حضرت صادق روایت کرده است که حضرت
 فاطمه هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت زند بود پس بنابر
 مشهور که وفات حضرت رسول در بیست و هشتم ماضی بود باید که
 حضرت فاطمه در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم ماجادی اولی
 باشد پس زیارت اینحضرت را این ایام مناسبت خصوصاً در چهار
 که ظاهر تر است شیخ مفید در کتب است که در شب پانزدهم ایما حضرت
 امام زین العابدین متولد شده است و روز شریفیست مستحب است که
 روزه بدارند و اعمال خیر از عبادات و صدقات بجا آورند و شیخ
 طوسی گفته است که فتح بصر برای امیرالمؤمنین نیز در این روز بیدار شد
مؤلف گوید که زیارت هر دو امام علیهما السلام در این روز مناسبت
 و اگر زیارت جامعه را این قسم ایام بخوانند چنانچه مذکور خواهد شد
 انشاء الله تعالی بهتر است **فصل سیم** در اعمال ماجادی الثانیة
 سید بن طاووس روایت کرده است که در اینماد روز هر روز که خواهد
 شد آنکه چهار رکعت نماز بکند یعنی بد و سلام و در رکعت اول
 بعد از سون فاتحه بکند یا ایا الکرسی بخواند و بیست و پنج مرتبه اَللّهُمَّ
 و در رکعت دوم یک مرتبه الحمد للک التکاثیر و بیست و پنج مرتبه قل هو الله احد
 و در رکعت سیم یک مرتبه قل یا ایها الکافرون و بیست و پنج مرتبه قل
 اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم یک مرتبه اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَبِیْنَتُهُ

نماز ماجادی

قل اعوذ برب الفلق و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید بِسْمِ اللَّهِ
 اللَّهُ وَآمَنَّا بِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و هفتاد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 پس سه مرتبه بگذارد و سه مرتبه بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و
 الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس هر حاجتی که دارد از
 حق تعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا خودش را و مالش را و زنا و غیره
 او را و دین و دنیا را و حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت
 بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ بزرگوار محمد بن جریر طبری
 در کتاب لایزال امامه بسند معتبر از حضرت صادق روایت کرده است
 که ولادت با سعادت حضرت فاطمه در بیستم ماجادی الثانیة واقع
 شد و شهادت اینحضرت در سیم ایما نیز واقع شد و شیخ طوسی سید بن
 طاووس و دیگران چنین ذکر کرده اند و اگر چه وفات مشار و ابنت که
 سابقاً ذکر کردیم اما چون مشهور است روایت معتبر دارد باید که در
 روز سیم مراسم تعزیت اینحضرت قیام نمایند و زیارت اینحضرت بکنند
 و لکن بسیار قائلان اینحضرت و غاصبنا حق او بکنند خصوصاً ابوکر
 و غیره و قند غلام عمر و در روز بیستم باز اینحضرت را زیارت کنند
 و چنانکه شیخ مفید گفته است اظهار سرور و خوشحالی نکنند و
 بدارند و صدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت اینحضرت بدو طریق
 وارد شده است اول آنکه سید بن طاووس روایت کرده است که

ههنا انحضرت زيارت كند باين زيارت كه بگويد السلام عليك
 يا سيدنا العالمين السلام عليك يا والدنا اجمع على الناس جميعا
 السلام عليك ايها المظلومة الممنوعة حقها بكونها اللهم صل
 على اميك وابنته نبيك وزوجه وصي نبيك صلوة نزلها فوق
 زلفي عبادك المكرمات من اهل السموات واهل الارضين بر طلب
 امرزش كذا خدا حق شما كاهان اورا بيا مرد و او را داخل بهشت
 كرد اندواين زيارت مختصر معتبر ثبت هه وقت ميتوان كرد و هم
 زيارت مبسوط است كه علما ذكر كرده اند در كتب زيارت و سندش
 بنظر فقير نرسيد و ان زيارت ابن ابي اسحاق السلام عليك يا بنت رسول
 الله السلام عليك يا بنت نبي الله السلام عليك يا بنت حبيب الله
 السلام عليك يا بنت خليل الله السلام عليك يا بنت صفي الله
 السلام عليك يا بنت امين الله السلام عليك يا بنت خير خلق الله
 السلام عليك يا بنت افضل انبياء الله السلام عليك يا بنت خير
 البرية السلام عليك يا سيدتنا العالمين من الاولين والآخرين
 السلام عليك يا زوجه ولى الله وخير خلقه بعد رسول الله السلام
 عليك يا ام الحسين والحسين سيدى شباب اهل الجنة السلام
 عليك يا ام المؤمنين السلام عليك ايها الصديقة الشهيدة
 عليك ايها الرضوية المرضية السلام عليك ايها الصادقة
 الرضيدة السلام عليك ايها الفاضلة الزكية السلام عليك ايها

كسى كه زيارت
 زيارت حضرت زهرا
 يا زهرا و اميرت

در اين كتاب
 در باب زيارت
 در باب زيارت
 در باب زيارت

انحرآه الاذنبه السلام عليك ايها النقية النقية السلام عليك
 ايها الخديعة العليمة السلام عليك ايها المعصومة المظلومة السلام
 عليك ايها الظاهرة المظهرة السلام عليك ايها المضطهدة الغنوة
 السلام عليك ايها الفراء الزهراء السلام عليك يا غاطية بيت
 محمد رسول الله ورحمة الله وبركاته صلى الله عليك يا مولاي وبنات
 مولاي وعلى روحك وبناتك شهدائك مقيمت على بيته من
 ربك وان من سر لك فقد سر رسول الله ومن جفاك فقد جفا رسول
 الله صلى الله عليه واله ومن اذ لك فقد اذى رسول الله ومن صلى
 فقد وصل رسول الله ومن قطعك فقد قطع رسول الله لا ناث
 بضعة منه وروحه التى بين جنبيه كما قال عليه افضل الصلوة
 واكمل السلام اشهد الله وملائكته انى قلبك والاك وعدولين
 عاداك وحربك انما يا مولاي بك وبابيك وبعلبك و
 الائمة من ولدك موقر وبولايتهم مؤمن ولطاعتهم ملتزم اشهد ان
 الذين دينهم واحكم حكمهم وهم قد بلغوا عن الله عز وجل ودعوا الى
 سبيل الله بالحكمة والموعظة الحسنة لا تاخذهم في الله لومة لائم و
 صلوات الله عليك وعلى ابيك وبعلبك وذريتك الائمة الطاهرة
 اللهم صل على محمد واهل بيته وصل على النبوة الطاهرة والصديقة
 المعصومة النقية النقية المرضية الرضوية الرضيدة المظلومة
 الغنوة المعصومة حقها الممنوعة ارثها المكسور ضلعها المظلوم

که این کتاب را در میان شما بفرستد
که به شما بفرستد که به شما بفرستد

والتاريخ في يد صاحبها

سُونِ خَدِ خَوَانِدَنِ بَرایِ فَعِ دَرِ دِجْهَمِ مَنقُولَتِ وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ و بَدَانِکَ از جُمْلَه سَنَتِهایِ مَوَکَلَه
مَسْتَحَبَّاتِ از حضرت صادق مَنقُولَتِ که بِنِکَولَمَه اَیْتِ پَنِیَرِ دَها
 شِیْنِ و خُشْبُو مِیْکَنْدِ و اَنْتِهایِ طَعَامِ هِیْ وُردِ و بَاعْثِ هَضْمِ طَعَامِ
 مِیْشُودِ و هَرِکِه دُرِ اَوَّلِ مَایِخُورِ دِجَاجَتِ وُردِ نِیْمِشُودِ و از حضرت صادق
 مَنقُولَتِ که هَرِکِه دُرِ شَبِ اَوَّلِ مَادُورِ کَعْتِ نَمازِ نِکَنْدِ و دُرِ هَرِ کَعْتِ بَعْدِ
 از سُونِ فَاخِرِ سُونِ اَنعَامِ بَخوانَدِ و اَزَحَقِّ تَکَا سَوالِ کَنْدِ که او را از هَرِ رَکْعَتِ
 و دُرِ دِی اَیْمَنِ کُردانَدِ نِه بَیْنَدِ دُرِ اَنما اَمِرِ اَکَ مَکُورِ او باشد و از حضرت
 امام محمد باقر مَنقُولَتِ که چُونِ مَنازَه دُرِ اَیْدِ دُرِ رُزِ اَوَّلِ مَادُورِ کَعْتِ
 نَمازِ بَکَنِ و دُرِ رَکْعَتِ اَوَّلِ بَعْدِ از حَمْدِ بَیْ مَرْتَبَه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ بَخوانِ و دُرِ
 رَکْعَتِ دُومِ بَعْدِ از حَمْدِ بَیْ مَرْتَبَه سُونِ اَنَا اَنْزَلْنَاهُ و بَعْدِ از نَمازِ
 نَصَلِ بَکَنِ چُونِ چَیْنِ کَی سَلامَتِی اَنما و اَزَحَقِّ تَکَا خُورِیدِ و دُرِ رُزِ
 دِیْکَرِ و اَز دُشَن است که مَسْتَحَبَّاتِ بَعْدِ از اَیْنِ دُورِ کَعْتِ اَیْنِ عَالِ
 بَخوانَدِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و مَافِیْ دَآبِیْ فِی الْاَرْضِ اِلَّا عَلى اللهِ رُفَعَا
 وَ یَعْلَمُ مَسْتَقَرَّها و مَسْتَوْدَعِها کُلِّ فِی کِتابِ بَیْئِیْنِ بَیْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 و اِنْ مَسَّكَ اللهُ بَضِیْعَةً فَلاَ کَافٍ لَها وَ اِنْ مَسَّكَ اللهُ بَضِیْعَةً فَلاَ رَافِعَ لَها
 بَضِیْعَتِ بَیْمِ مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبَّحْ لِلَّهِ بَعْدَ عَمْرِیْ سَلاماً اِنَّمَا شَاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ حَسْبُنَا اللهُ وَ
 نِعْمَ الْوَكِيلُ و اَقُوضُ امْرِئِیْ اِلَى اللهِ اِنَّ اللهَ بَصِیْرٌ بِالْعِبَادِ لا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
 سُبْحَانَکَ اِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ رَبِّی اِنِّی لَمِنَ الْخَاسِرِینَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

لَا تَذَرْنِی فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ و بَدَانِکَ از جُمْلَه سَنَتِهایِ مَوَکَلَه
 حضرت رسول سَراَنِ مَواظَبَتِ نمودَن اَز دُنِیَا رُفَتِ وُزَه سَدُ رُزِ
 دُرِ هَرِ مَنازَتِ اَن موافقِ مَشْهُورِ نَجْشَبَه اَوَّلِ مَایِخُشْبِیْلِ مَواظَبَتِ
 شَبَه اَوَّلِ از دَهه مِیْا مَنازَتِ دُرِ بَعْضِ اَیْاتِ عَکْسِ اَیْنِ نِیْزِ وُردِ
 شَدَن است اَحْمَدِ چَنا شَبَه اَوَّلِ و چَنا شَبَه اَخِرِ و نَجْشَبَه اَوَّلِ از دَهه
 مِیْا و اَوَّلِ اَشْهُرِ بَیْتِ اَیْنِ سِنِ اَلْحَضَرَةِ نَبِیِّ و اَلْحَبِیْبِ اَسْتِ دُرِ
 فَضِیْلَتِ نَکِیدِ و اَلْحَضَرَةِ نَمازِ سَیْتِ را دُرِ هَرِ شَبَه رُزِ دُرِ اَیْرِ
 نَمازِ و اَجَبِ مَقَرِّ مَروءِ هَشْتِ کَعْتِ نَافِلَه پَیْشِ از نَمازِ ظَهْرِ و هَشْتِ کَعْتِ
 پَیْشِ از نَمازِ عَصْرِ و چَنا رَکْعَتِ بَعْدِ از نَمازِ شامِ و دُورِ کَعْتِ بَیْرِ بَعْدِ
 نَمازِ خُشَن و چُونِ فُشْتِ کُردَه مِیْشُودِ بَرِ اَیْرِ کَعْتِ است و اَز دُورِ کَعْتِ
 نَمازِ شَبَه دُورِ کَعْتِ پَیْشِ از نَمازِ صَبَحِ و اَیْنِها مَنتَه فَرِضَتِ اَیْنِ دُورِ
 و تَاکِیدِ مِثَلِ اَنندِ و مَمانَدِ فَرِضَتِ اَکَرِ تَرَکِ کَنْدِ سَنَتِ است که قُضَا کَنْدِ
 و اَز بَرایِ تَرَکِ اَن کَها رَه بَکَمَدِ از کَدَمِ یا جَوِشِ اَنَا فَلَ رُزِ و بَکَمَدِ از بَرِ
 نَافِلَه شَبَه مَقَرِّ کُردَه اَندِ هَمِ چَیْنِ رُزِ سَنَتِ دُرِ اَیْرِ رُزِ و اَلْحَبِیْبِ
 که تَمامِ مَاشَعِبَانِ است و دُرِ دَهه مَادُورِ هَرِ مَنازَتِ رُزِ و اَکَرِ فُوتِ
 شُودِ سَنَتِ است که قُضَا کَنْدِ و اَکَرِ دُرِ نَاشِئانِ دُشوارِ باشد سَنَتِ
 که دُرِ زَسْتانِ قُضَا کَنْدِ و اَکَرِ دُشوارِ باشد بَدَلِ هَرِ رُزِ بَکَمَدِ هَمِ
 بَدِ هَمْدِ که جَسابَتِ رَدَه دُنِکِ سَدِ بَیْسَتِ سَدِ نَارِ باشد و چَنا
 زَرِهایِ نَاقِصِ اَیْنِ زَمانِ اَخُوطِ چَنا دَه غَازِ بَکِ است یا بَکَمَدِ کَدَمِ یا

وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد و اگر صد درم شایه
 اخوط است در هم دادن بهتر است پسند صحیح از حضرت صادق
 منقولست که حضرت رسول مدتی روزه سنتی افتاد که مرد
 گان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و مدتی افطار کرد که گان کردند
 که دیگر روزه سنتی نخواهد گرفت پس مدتی روزه حضرت داود گرفت
 که دیگر روزه میداشت و هرگز افطار نمیداد پس در آخر عمر که
 نمود بر روزه سه روز در هر ماه بخوبی گذشت تا آنکه بر امت ایسان
 باشد متابعت این حضرت و فرمود که این روزه توانش برابر است با روزه
 تمام سال و وسای شیطانی را از سینه برطرف میکند و او میگوید
 که کدام روزها است فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه اول دهه و
 و پنجشنبه آخر هر سید که جز این روزها و روزه میدارند فرمود پس آنکه
 عذاب بر امتهای سابق در این روزها نازل نمیشد است پس امر کرد که
 در این روزها و روزه بدارند برای دفع عذاب در روایت دیگر فرمود که
 پنجشنبه و برای این روزه میدارند که اعمال بندگان را در این روز بخدا
 عرض نمیکند و چهارشنبه میانه را برای این روزه میدارند که آتش جهنم
 در روز چهارشنبه خلع شده است و روز سیزدهم آتش جهنم است و
 دیگر هر عذاب که بر امتهای گذشته نازل شده است در چهارشنبه
 مانا نازل شده است و اگر در دهه اول دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول
 گرفتن بهتر است اگر میسر نشود پنجشنبه دوم را بگیرند و اگر در دهه

آخر دو پنجشنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبه دوم افضل است که
 در حدیث صحیح وارد شده است در روایت دیگر وارد شده است که
 پنجشنبه اول بهتر است بعضی حمل کرده اند بر صورت که محتمل باشد
 پنجشنبه دوم اول ماه دیگر باشد و پسند صحیح از حضرت صادق
 منقولست که کتبی که در هر ماه این سه روز را روزه دارد باید که با هیچ
 کس بخالد نکند و سفاهت تندخویی و پرخوری نکند و مبادا نکند
 بنوکند خوردن بخدا و اگر کتبی با او سفاهت پرخوری نکند و نکند
 و معارضه نکند و اگر در این ایام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن
 شود و او تکلیف کند افطار کردن بهتر است از روزه داشتن بهتر است
 برابر یا نود برابر چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست
 و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر مؤمن
 خود و روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که برادر
 که از حق تعالی ثواب و نیکبختی بخواهد و اگر این سه روز را در
 اول ماه یا میان ماه یا آخر ماه بعمل آورد و خودیست فی الجمله متابعت سنت
 کرده است ثواب و نیکبختی یا بد چنانچه حق تعالی میفرماید من جاء
 بالحقنم قلل عشر امثالها یعنی هر که حسن بد را بخدایا و بد را بربا
 هستی برابران و این مضون در احادیث بسیار وارد شده است اما
 بهتر است که بخوبی باشد که اول مذکور شد و از جمله روزها
 سنت هر ماه و نیکبختی است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم

ما واحادیث در فضیلت این سه روز از طریق عامه و خاصه منقولند
و در بعضی روایات وارد شده است که چون حضرت آدم مرتکب
انگیزشید در بهشت او را بر زمین فرستادند بدش سیاه بود و بعد
از قبول توبه خط سیاهی از سر تا پایی او ماند بود چون ملائکه را
دراویدند خروش برآوردند و گریستند و استغاثه کردند بندگان
حق تعالی منادی از آسمان ندا کرد که امروز را روزه بدار و آن روز
سیزدهم ما بود و چون روزه داشت ثلاث سیاه بر طرف شد پس
در روز چهاردهم ندا رسید که امروز را نیز روزه بدار چون روزه را
یکمالت دیگر بر طرف شد پس در روز پانزدهم باز ندا رسید چون
روزی داشت تمام سیاه بر طرف شد پس با و ندا رسید از آسمان
که ای آدم روزه این سه روز را برای تو و فرزندان تو مقرر کردم هر
در هر ماه این سه روز را روزه بدار چنان باشد که در تمام عمر خود
روزی باشد و این بابویه گفته است که روزه دو پنجشنبه چهارشنبه
بدل ایام البیض مقرر شده است منافات ندارد که هر دو و سنت
باشد و دو پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه میانه بهتر باشد اما
اکثر احادیث ایام البیض از طرق عامه است و ابن طاووس از حضرت
رسول روایت کرده است که جبرئیل بر من نازل شد و گفت که بگو
که روزه بدار از هر ماه سه روز تا نوشته شود بر تو بسم و روز
اول روزه ده هزار سال و بروی روز دوم بی هزار سال و بروی

روز سیم صد هزار سال حضرت امیر گفت یا رسول الله این مخصوص
من است یا برای همه کس است حضرت فرمود که هر که از شیعیان توان این
روزها را روزه بدارد این ثواب بزرگ خواهد بود گفته کدام روزها
از ما فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و است از جمله روزها
مربوب و روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است بزرگترین که حاجت
داشته باشد چنانکه در ربیع الاثنی عشر در ضمن نمازها حاجت
ذکر کرده ام و مشهور میان علما آنست که هر پنجشنبه هر جمعه روزه گرفتن
سنت است مگر آنکه موافق یکی از ایام محرم یا مکره و هه واقع شود و پسند
صحیح از حضرت صادق منقولست که کبکی که اراده عمل خیری داشته
باشد مانند صدق کردن و روزه داشتن و مثل اینها باید که در
روز جمعه عمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعف است
و این چنین گفته است که میسج نیست و جمعه را تنها روزه گرفتن
و اگر ملحق سازد بان یک روز پیش یا یک روز بعد را جایز است گفته است
که استحبنا روزه روز دو و شب و پنجشنبه منسوخ است و روز روز
شنبه نهی از آن وارد شده است **مؤلف گوید** که اگر اینچنین چنین
گفته است خلاف مشهور میان علماست شیخ طوسی در مصلح
گفته است که ترغیب در روزه روز جمعه وارد شده است بهتر
آنست که از آنها روزه ندارند مگر آنکه یک روز بیشتر روزه بدارد
و گمان فقیر آنست که نهی از آنها گرفتن روزه روز جمعه محمول بر

زیرا که سنیان این حدیث را از ابوهریر نقل کرده اند و بعضی از
علمای از روضه روز جمعه را حمل کرده اند بر آنکه کراهت آن در
صورتیکه او را ضعیف گردانند از فرا یض و نوافل و دعاها
روز جمعه و این حمل بد نیست اما روز دوشنبه حدیثی بر
از روضه آن واقع شده است بهتر ترکست خصوصاً هرگاه بقصد
برکت روز دوشنبه باشد مگر آنکه بار روز متبرکه از روزها
ما موافق شود مثل غدیر و مبعث مولود و امثال اینها و نهی از
روز دوشنبه بنظر فقیر نرسیده اما فضیلتی هم در روضه آن
بناظر ندارم مگر آنکه شیخ مفید روایت کرده که هر که در یکی از
ماهها حرام یعنی جمعه ذی القعدة و ذی الحجه و محرم پنجشنبه و
دوشنبه را روزه بدارد حق تعالی برای او ثواب عبادت نهد سال
بنویسد **باب طهارت در زیارت** حضرت رسول خدا و ائمه
هدی صلوات الله علیهم است غیر آنچه سابقاً مذکور شد بلکه
زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی در همه اوقات از نزدیک
و دور مستحبست و اگر بعد از غسل باشد افضل است خصوصاً
در شب روز جمعه و سایر ایام ولیالی متبرکه و در کمال فحشه از آن
بتفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بد که چند زیارت بعد از زیارت
جامعه و دعائان و صلوات فرستادن بر ایشان اکفا می نماید
اما زیارت حضرت رسالت از حضرت رسول منقولست که

در زیارت

خدا را ملکی چند هست بیکر دهند در زمین و هر که از امت من بر من
سلام میفرستد بمن میرسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد
باقر منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سوال نمود که هر چه بندگان
خدا کویند او بشود و حق تعالی با و عطا کرد پس انملک ایستاده است
تا روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید **صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**
انملک بگوید **وَعَلَيْكَ** یعنی بر تو باد نیز سلام پس انملک بگوید
يَا رَسُولَ اللهِ فلان شخص سلام رسانیده است بر شما پس حضرت
میفرماید **وَعَلَيْكَ السَّلَامُ** یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از حضرت
امیر المؤمنین منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که در هر جا
زمین بمن سلام کند بمن میرسد و هر که نزد قبر من بر من سلام کند
میشنوم و در حدیث حسن از حضرت منقولست که حضرت صادق
مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا بسینا نماز کنم تا توانم و فرمود
که همیشه تو را میسر نمیشود که با این مکان شریف بیجا و فرمود که بنزد
قبر رسول خدا میروی گفتم بلی فرمود که بد رستی که سلامی که از تو
بیشکی انحضرت میشنود و اگر دور باشی سلامت با انحضرت میرسد
و در حدیث معتبر دیگر از انحضرت منقولست که بروید بمدینه و سلام
کنید بر رسول خدا هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند
با انحضرت میرسد و در حدیث صحیح از انحضرت منقولست که صلوات
فرستید بر حضرت رسول در پهلوی قبر انحضرت هر چند صلوات

مؤمنان هر جا که باشند با حضرت می رسد و این حدیث احتمال نماز
 هدیه دارد که در نزد یک و دو و نماز کنند و ثوابش را هدیه روح
 مقدس حضرت کنند و احادیث صلوات و سلام بر حضرت زیاد
 حضرت در شهرها و دوربینا است بسند صحیح منقولست که این
 نصر چندست امام رضا عرض کرد که بعد از نماز چکونه صلوات و سلام
 بر حضرت رسول باید فرستاد فرمود که میگوئید السلام عليك
 یا رسول الله ورحمة الله وبرکاته السلام عليك یا محمد بن عبد الله
 السلام عليك یا خیرة الله السلام عليك یا حبيب الله السلام عليك
 یا صفوة الله السلام عليك یا امین الله أشهد أنك رسول الله
 وأشهد أنك محمد بن عبد الله وأشهد أنك قد نضحت لأمّتك و
 جاهدت فی سبیل ربک وعبدتہ بحیث اناک البقین فجزاک الله
 یا رسول الله افضل ما جزی نبياً عن امتیه اللهم صل علی محمد و
 آل محمد افضل ما صلیت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید مجید و
 روایت معتبره از حضرت صادق منقولست که هر که خواهد زیارت
 کند قبر حضرت رسول و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین
 و قبرها و جهای خدا را صلوات الله علیهم اجمعین و او در شهر خود
 باشد پس غسل کند روز و جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون
 رود بصره این چهار رکعت نماز بکند از دها هر سوره که میسر شود بگوید
 بایستد رو بقبله و بگوید السلام عليك أيها النبي ورحمة الله و

نماز و سوره

نماز و سوره

برکاته السلام عليك أيها النبي المرسل والوصي المرتضى السيد
 الزهراء والبطان المنتجان والاولاد الاغلام والامناء المحبون
 حيث انقطعا اليكم ولكم اباؤكم وولداؤكم اختلف على بركة الحق عليه
 لكم مسلم وضرر في لكم معن حتى يحكم الله لدينه معكم معكم لا مع عدا
 الذين القائلين بفضلكم مقرر بعينكم لا انكر الله قدره ولا ازعم الا
 ما شاء الله سبحانه الله ذي الملك والملكوت يسبح الله باسمه اجمع
 خلقه والسلام على ارحمهم واجسادكم والسلام عليكم ورحمة
 الله وبركاته ودر روایت دیگر وارد شده است که این زیارت را در
 خانه خود بکن و زیارت حضرت فاطمه سابقاً مذکور شد و اما
 زیارت حضرت امام حسین پسندتها معتبر از سدر صراف منقول
 که گفت حضرت صادق بمن فرمود که چه مانعت نور اینکه
 زیارت کنی قبر امام حسین را در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز
 یکمرتبه گفتم فدای تو شوم میان من و آنحضرت و سحها بسیار
 هست فرمود که بالا میروی پیام خان خود پس ملتفت میشوی
 راست چه خود پس سر خود را بسوی آسمان بلند میکنی پس رو
 بجانب قبر آن حضرت میکنی و میگوئی السلام عليك یا ابا
 عبد الله السلام عليك یا بن رسول الله السلام عليك ورحمة
 الله وبرکاته تا نوشته شود بر تو ثواب حجی و عمره سده گفت که
 بسینا است که من در روزی زیاده از بیست مرتبه چنین زیارت

الکبری

نماز و سوره

میکنم و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که کسی که نایبش بپید
 خانه شد و در باشد از مایه بالا رود پیام خانه خود و در زکات
 نماز بگذارد و اشاره کند بسلام بسوی قبرهای ماکان سلام نما
 میرسد و در حدیث معتبر منقولست از سلیمان بن عیسی که
 پدرم عرض کرد بخد مت حضرت صادق که چگونه تو زیارت
 کنم هرگاه قادر بر آمدن بخد مت تو نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه
 قادر بر آمدن نباشی چون روز جمعه شود غسل کن با وضو و شستن
 و بالا رود بر پیام خانه خود و در زکات نماز بکن و متوجه شو
 من بدرستی که هر که مرز زیارت کند در حیا من چنانست که مرا
 زیارت کرده است بعد از موت من و کسی که مرز زیارت کند بعد
 از موت من چنانست که مرز زیارت کرده باشد در حیات من **نقل**
کنید که این حدیث دلالت میکند بر اینکه در این زمانها حضرت
 صاحب الامر را در همه موضع زیارت توان کردن و اگر وید
 کند در وقت زیارت بهتر است و بعضی از زیارات مخصوص حضرت
 مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و در حدیث معتبر دیگر مرویست
 که حضرت صادق بسند بر فرمود که بسینا زیارت میکنی قبر امام
 حسین بن علی علیهما السلام را گفت از بسیاری شغل مرا مقدر
 نمیشود فرمود که میخواهی تو را چیزی تعلیم نمایم که هرگاه بکنی از
 برای تو ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود که بلی فدای تو شو

فرمود که غسل بکن در خانه خود و بالا رود پیام خانه خود و شستن
 کن بجانب آنحضرت بسلام کردن تا نوشته شود بر تو ثواب زیارت
 و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حنان بن سدر رفت بخد مت
 حضرت صادق و نزد آنحضرت جماعتی از اصحاب او بودند و پدر
 فرمود که ای حنان زیارت امام حسین میکنی هر مایه بکنی که
 فرمود که هر مایه بکنی که نه فرمود که هر سال بکنی که نه
 فرمود که چه بسا اینجا کار پیدا بسید و آقای خود گفت باین رسول
 الله مانع من کنی توشه و دوری مسافت است فرمود که میخواهی
 که شمارا دلالت کنم بر یاری که مقبول باشد هر چند زیارت کند
 دور باشد گفت چگونه زیارت کنم باین رسول الله فرمود که غسل
 کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی بپوش پاک ترین جامه که
 بالا رود بر بلندترین بامهای خانه خود یا برو صبح او و بخوان
 کن و بگو السلام علیک یا مولای و ابن مولای و سیدی و اینست
 السلام علیک یا مولای یا قنیل بن القنیل الشهید بن الشهید
 السلام علیک و رحمه الله و برکاته انا از آنکه باین رسول الله علیه
 و آله و سلم و جوارحی و ان لم ازلک بنفسی و المشاهدة لعنیتک فیکند
 السلام یا وارث آدم صفة الله و وارث نوح نبی الله و وارث ابراهیم
 خلیل الله و وارث موسی کلیم الله و وارث عیسی روح الله و کلیمه
 و وارث محمد حبیب الله و نبی و رسول و وارث علی امیر المؤمنین

زیارت امام حسین
 علیه السلام

وَوَصَّى رَسُولُ اللَّهِ وَخَلِيفَتُهُ وَوَارِثُ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَصِيَّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
لَعَنَ اللَّهُ فَاتِيْلِكَ وَجَدَّ عَلَيَّهِمُ الْعَذَابُ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
اَنَا يَا سَيِّدِي مُتَقَرِّبٌ بِأَلْفِ جَلٍّ وَعَزَّ وَلِيَّ جَدِّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَلِيَّ ابْنِكَ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَّ اخِيكَ الْحُسَيْنِ وَلِيَّكَ يَا مَوْلَايَ عَلَيْكَ سَلَامُ اللَّهِ
وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ يَا رَبِّ لَكَ بِقَلْبِي وَلِسَانِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِي فَكُنْ
يَا سَيِّدِي شَفِيعِي لِقَبُولِ ذَلِكَ مِنِّي وَأَنَا بِالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدَاؤِكَ وَاللَّعْنَةِ
لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ أَتَقَرَّبُ بِأَلْفِ جَلٍّ وَاللَّحْمَةِ لَجَمِيعِ تَعْلِيْقِكَ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ
وَرَحْمَتِهِ بِأَنْتَ كَيْفَ يَكُونُ بِي بِجَانِبِ خُودِ وَرُوْمِيكَ دَانِي بِسُوءِ فِعْرِي
بِأَخِي الْحُسَيْنِ كَمَا وَرَدَ بِأَيْدِي خُودِ مَدْفُونَتِي سَلَامٌ مِيكَنِي بِرَأْسِكَ
اِنْ سَلَامٌ بِرَأْسِ دَعَا مِيكَنِي وَمِيَطْلُبِي حَاجَتَهُ دُنْيَا وَآخِرَتِ خُودِ رَأْسِي
چهار رکعت نماز مینگزار که نماز زیارت هشت رکعت است یا شش
رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت بهترش هشت رکعت است پس دو
مینگی بجانب قبر امام حسین و میگوید اَنَا مُؤَدِّعُكَ يَا مَوْلَايَ يَا
مَوْلَايَ وَيَسَّيْدِي وَيَا ابْنَ سَيِّدِي وَمُؤَدِّعُكَ يَا سَيِّدِي وَيَا ابْنَ
سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُؤَدِّعُكَ يَا سَادَتِي يَا مُعْتَمِرَ التَّهَمَةِ
فَعَلَيْكَ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ **مؤلف گوید** چون
عبارت بخجده شش و اضطراری دارد و چند احتمال دارد بهتر
است که همین زیارت را با و داع چنانچه رو بقرن شریف بخواند و
قبیل نیز نکند و بخواند تا آنکه بهمه احتمالات عمل کرده باشد و در

در این باب در بعضی کتب آمده است که در زیارت امام حسین باید که در هر رکعت از نماز زیارت هشت رکعت یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت بهترش هشت رکعت است پس دو مینگی بجانب قبر امام حسین و میگوید اَنَا مُؤَدِّعُكَ يَا مَوْلَايَ

زیارت حضرت علی بن الحسین بجای یا وارث در همه جایابن وارث
بخواند یا از وارث قصد و داشت امامت خلافت نکند زیرا که
آنحضرت امام نبوده است بدانکه آنحضرت لالت میکند زیرا که
از دو رکعت زیارت کنند نماز زیارت را بعد از زیارت باید بکنند
پیش دلالت کرد بر آنکه پیش باید بکنند و در نیست که بخیر باشند
و اگر این زیارت را کنند بهمین نحو که وارد شده است بکنند از
این احادیث معلوم شد که غسل از برای زیارت بینه مستحب است
و از بعضی هم مفهومی شد که غسل نیز میتوان کرد و از بعضی هم
مستفاد میشود که بر هر حالی توان کرد چنانچه اگر غلظت اند و اگر
در آب مانده یا خضر واقع سازد اخوط و اولی است و در حدیث
معتبر از حسین بن ثور منقول است که بعد از حضرت صادق عرض
کرد که من پسینا حضرت امام حسین را با یاد مینمزم در آنوقت چگونه
بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صلی الله علیه و آله یا ابا عبد الله که سلا
بر آنحضرت بهتر صد از تزیات و در و شیخ طوسی ذکر کرده است که
زیارت میتوان کرد اتمه و از دو چنانچه از نزدیک ایشان را
زیارت مینکنند تا در جای که آنوقت را از او باشد نکوبد بلکه بگوید
قصدت بقلبی از آنرا از حضرت عن حضور مشهده و وجهت السلام
سلامی اعلی الله بیکم صلی الله علیه و آله فاشفع لی عند ربک
جل و عز و جلالی و بعضی از اکابر علماء روایت کرده است

[illegible]

أَعْلَامُ الْعِبَادَةِ وَمَنَازِلُ الْبِلَادَةِ وَأَدَلَاءُ عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ
مِنَ الزَّلَلِ وَاسْتَكْرَمَ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنْكُمْ
الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا أَفْعَضْتُمْ جَلَالَهُ وَكَثَرْتُمْ شَانَهُ وَجَدْتُمْ كَرَمَهُ
وَأَدْنَيْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَلَدْتُمْ مِثْلَهُ وَأَجَلْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَصَحَّحْتُمْ لِفِي
السُّبُورِ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى مَا صَابَكُمْ فِي حُجَّتِهِ وَ
أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ قَوَاعِدَهُ
وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شُرَائِعَ أَحْكَامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَنَهُ وَجَرَّيْتُمْ
فِي ذَلِكَ مِيزَانِي الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ
مَنْ مَضَى فَالْأَرْغَبُ بِكُمْ مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْقَصْرُ فَجَعَلَهُ
زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْيَكْمُ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ
وَمِيرَاتُ الْبُتُوحِ عِنْدَكُمْ وَأَيَابُ الْحَقِّ الْيَكْمُ وَجَسَائِمُ عَلَيْهِمْ وَجَسَدُ
الْخَطَايَا عِنْدَكُمْ وَأَيَاتُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَعَطَائِمُ فِيكُمْ وَنُورٌ وَبَهَائِمُ
عِنْدَكُمْ وَأَمْرُ الْيَكْمِ مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالِيَ اللَّهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ
عَادَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحْبَبَ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ
اللَّهَ وَمَنْ عَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ عَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ وَالْقَصْرُ
الْأَقْوَمُ وَشَهَادَةُ دَارِ الْفَنَاءِ وَسُقْعَةُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ
الْمَوْصُولَةُ وَالْآيَةُ الْخَرُوتُ وَالْأَمَانَةُ الْمُخَمَّوْطَةُ وَالْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ

أَعْلَامُ الْعِبَادَةِ وَمَنَازِلُ الْإِيمَانِ وَأَدَلَّةٌ عَلَى جِرَاطِهِ وَحَصْمَتِهِ اللَّهُ
مِنَ الزَّلَلِ وَأَمْنٌ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهْرٌ كَرِيمٌ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنْكُمْ
الرَّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا أَفْعَضْتُمْ جَلَالَهُ وَأَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَجَدْتُمْ كَرَمَهُ
وَأَدْنَيْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ وَأَجَمَّكُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَصَحَّحْتُمْ فِي
السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى مَا صَابَكُمْ فِي حِينِهِ وَ
أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَغْلَبْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ قَرَأْتُمُ
وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَزَرْتُمْ شُرَائِعَ أَحْكَامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَنَهُ وَجَرْتُمْ
فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ
مَنْ مَضَى فَالْزَاغِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَالْأَزِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمَقْصُرُ فِي حَقِّهِ
زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْيَكْمُ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدَنُهُ
وَمِيرَاثُ الْبَقْعِ عِنْدَكُمْ وَأَيَّابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَجَبَّاهُمْ عَلَيْكُمْ وَضَلَّ
الْمُخْطَابُ عَنْكُمْ وَأَيَّاتُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَعِظَاتُهُمْ فِيكُمْ وَنُورُ وَبَهَائِهِ
عِنْدَكُمْ وَأَمْرُ الْيَكْمِ مِنْ وَالَاكُم فَقَدْ وَالَى اللَّهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ
عَادَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحْبَبَ اللَّهَ وَمَنْ بَغَضَكُمْ فَقَدْ بَغَضَ
اللَّهُ وَمِنْ أَعْصَمَ بِكُمْ فَقَدْ أَعْصَمَ بِأَهْلِائِهِمُ السَّيِّئِ الْأَعْظَمِ وَالْقَلْبِ
الْأَقْوَمِ وَشَهْدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشُفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ
الْمَوْصُولَةُ وَالْآيَةُ الْخَرُوجُ وَالْأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ

[illegible][illegible][illegible]

جامعه
در بیان فضیلت این کتاب
و در بیان اهمیت این کتاب
و در بیان اهمیت این کتاب

وَنُكَلِّمُ كُلَّ مُطَاعٍ سِوَاكَ وَنَايِمَةَ الدِّينِ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ مَبْتَنِي
اللَّهُ أَبَدًا مَا حَيْثُ عَلَى مَوَالِيكُمْ وَنَحْنُكُمْ وَنَحْنُكُمْ وَنَحْنُكُمْ
وَرَزَقْنِي شِفَاعَتَكُمْ وَجَعَلْنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمْ الثَّابِتِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ
إِلَيْهِ وَجَعَلْنِي مِنْ يَفْضَلِ ثَارِكِ وَبِئْسَ سَبِيلُكُمْ وَنَحْنُكُمْ
بِهَذَاكُمْ وَنَحْنُكُمْ فِي زَمَرِكُمْ وَبِكُرْسِيكُمْ وَبِكُرْسِيكُمْ وَبِكُرْسِيكُمْ
وَيُسْرَفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَنَحْنُكُمْ فِي أَبَاكُمْ وَنَحْنُكُمْ فِي عَافِيَتِكُمْ
بِأَيِّكُمْ وَأَيِّكُمْ وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِدَايِكُمْ وَمَنْ وَحَدَّ
فِيكُمْ عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَ تَوَجُّهَكُمْ مَوَالِيكُمْ لَا أَحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلَغُ
مِنَ الْمَدْحِ كَتَمْتُكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدَرَكُمْ وَأَنْتُمْ تَوَارِ الْأَخْبَارِ
هَذَا الْأَبْرَارِ وَنَحْنُكُمْ فِي الْجَبَّارِ بَكْمُ فَجَّ اللَّهُ وَنَحْنُكُمْ فِيكُمْ وَنَحْنُكُمْ فِيكُمْ
وَبِكُمْ نَحْنُكُمْ أَنْ نَقْعَ عَلَى الْأَرْضِ لَا يَأْذِيكُمْ وَبِكُمْ نَحْنُكُمْ
وَبِكُمْ نَحْنُكُمْ الصَّرَّ وَنَحْنُكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ
مَلَائِكَتُهُ وَلِي جَدِّكُمْ بَعُثَ الرُّوحَ الْأَمِينُ وَكَرَزِيَارَتِ الْمَلَكِ
بَاشَدِ الْجَلِّي جَدِّكُمْ بَعُثَ الرُّوحَ الْأَمِينُ بَكْمُ وَلِي أَنْجِيكَ بَعُثَ الرُّوحِ
الْأَمِينُ **بِكْمُ** أَنَا كَلَّمَ اللَّهُ مَالَهُ يُونَا أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاعًا كُلَّ
شَرِيفٍ لِسِرِّكُمْ وَنَحْنُكُمْ كُلِّ مُنْكَبِرٍ لِبَاعِيَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلِّ جَبَّارٍ
لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَفَ الْأَرْضَ بِنُورِكُمْ وَفَارَ الْفَارُونَ
بِوَلَايَتِكُمْ بِكُمْ بِئْسَ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ جَدَّ وَلَا يَنْتَكُمُ غَضَبُ
الرَّحْمَنِ بِأَيِّكُمْ وَأَيِّكُمْ وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي ذِكْرَكُمْ فِي الدَّاكِرِينَ

وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي

وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي

جامعه
در بیان فضیلت این کتاب
و در بیان اهمیت این کتاب
و در بیان اهمیت این کتاب

وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي

وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي

وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي
وَنَحْنُكُمْ فِي أَهْلِي وَمَالِي

جامع
العلم
الکامل
الجامع
الکامل
الجامع
الکامل

ذَوْنَكُمْ وَكُلَّ
الله ابداما
وَرَزَقْنَاهُ
إِلَيْهِ وَجَعَا
هَذَا كَوْنِي
وَيُسْرَفُ فِي
بَابِي أَنْتُمْ وَأَبِي
فِيْل عَنْكُمْ
مِنَ الْمَدْحِ
هَذَا أَلَا
وَيَكُونُ
وَيَكُونُ
مَلَأْتَكُمْ
بِأَسْدِجَاءَ
الْأَمِينِ
شَرِيفِي
لِفَضْلِكُمْ
يُولَايَتِكُمْ
الرَّحْمَنُ بَابِي

Handwritten marginal notes in Arabic script, including the word "جامع" (جامع) in red ink.

Handwritten marginal notes in Arabic script.

Handwritten marginal notes in Arabic script, including the word "جامع" (جامع) in red ink.

Handwritten marginal notes in Arabic script.

جامع
العلم
الکامل
الجامع
الکامل
الجامع
الکامل

Handwritten marginal notes in Arabic script, including the word "جامع" (جامع) in red ink.

وَدَعَا
اللَّهُ
إِلَى الْبَيْتِ
بِهِدْ
وَيَسِّرْ لِي
الْيُسْرَى
فَإِنِّي أَخَافُ
مِنْ أَلَمِ الْمَوْتِ
هَذَا
وَرَبِّكُمْ
وَكُنْ لَهُمْ
مَلَائِكَةً
بِأَشَارَةِ
الرَّحْمَنِ
لِفَضْلِهِ
يُؤَلِّمُوا

منه و من له
و من به
و من في

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, possibly a list or a detailed description of items.

وَأَسْمَاءُ وَكَرَّمْنَا فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ
وَأَنْفُسُكُمْ فِي النَّفُوسِ وَأَنَارُكُمْ فِي الْأَنَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَطْلَعُ
أَسْمَاءُكُمْ وَأَكْرَمُ أَنْفُسُكُمْ وَأَعْظَمُ شَأْنُكُمْ وَأَجَلُ حَظُّكُمْ وَأَوَّلُ
عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقُ وَعْدِكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَعْدُكُمْ
التَّقْوَىٰ وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمْ الْأِحْسَانُ وَنَجَاتُكُمْ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمْ
الْبَحْثُ وَالصَّدَقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ جَنَّتُمْ وَخَمَّ رَأْيُكُمْ عَلَيْهِمْ وَخَرَّ
إِنْ ذَكَرْتُمْ خَيْرَكُمْ أَوَّلُهُ وَأَصْلُهُ وَخَوَعَهُ وَمَعْدَنُهُ وَمَا وَاهُ وَنَسْتَهَا بِأَيْ
أَنْتُمْ وَأَيْ وَنَسَبِي كَيْفَ صَافٍ حَسَنٌ ثَنَاءُكُمْ وَأَحْسَنُ حَيْدِلٌ بَلَاءُكُمْ وَبِكُمْ
أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الدَّلِيلِ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمْرَاتِ الْكُرُوبِ وَأَقْدَمَنَا بِكُمْ مِنْ شَيْءٍ
جَزَفَ الْمَلَكَاتِ وَمِنْ النَّارِ يَا بَنِي آدَمَ وَنَسَبِي بِمَا آتَيْتُمْ عَلَيْنَا اللَّهُ
مَعَالِدَ دِينِنَا وَأَصْلِحْ مَا كَانَ قَدْ مَرَّ مِنْ دُنْيَانَا وَبِئْسَ الْوَالِدُ الْكَلْبَةُ
وَعَظُمَتِ الشُّعْمَةُ وَاشْتَلَفَتِ الْفَرْقَةُ وَبِئْسَ الْوَالِدُ الْكَافِرُ الْطَاعَةُ الْمَفْتَرَضَةُ
وَلَكُمْ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالذَّرَجَاتُ الرَّبِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْحَمُودُ وَالْمَكَازِ
الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ
الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَسَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِ
رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنِّي
بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكَ فَخَيَّرْتُ بَيْنَكَ
عَلَى سِرِّهِ وَأَسْرَعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَفَرَّ طَاعَتَكَ بِطَاعَةِ مَا اسْتَوْثَمْتُ

در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام

ذُنُوبِي وَكُنْتُ شُغْلًا فِي فَرْقِ لَكَ مَطْبَعٌ مِنْ طَاعَتِكَ فَقَدْ طَاعَ اللَّهُ وَمَنْ
وَمَنْ عَصَاكَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ لَحِقَكَ فَقَدْ احْبَبَ اللَّهَ وَمَنْ ابْغَضَكَ فَقَدْ
ابْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ جَدْتُ شَفْعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ أَهْلَ بَيْتِهِ
الْأَخْيَارِ الْأَتْمَةِ لَأَبْرَارُ لَجَعْتُ فِي شَفْعَائِهِمْ الَّذِي وَجِبَتْ لَهُ
عَلَيْكَ اسْتِثْنَاءُ أَنْ تَدْخُلَنِي فِي جَمْعَةِ الْعَارِضِينَ بِهِمْ وَتُخَيِّرَهُمْ فِي ذِمَّتِ
الْمَرْحُومِينَ شَفْعَاءَهُمْ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الْطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ تَلِيْمًا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **مَوْلَى كَوْنِي**
کتابین زیارت کامل ترین زیارت است از برای نزدیک و دور و چون
منظور عمل در این سال زیارت بعبادت زیارت و داعی را ذکر
نکردیم و چون این زیارت مشتمل است بر جمیع احادیثی که در دنیا
اثبت شده و وارد شده است اگر در هر هفته بلکه هر روز این زیارت را
بنحوانند و تدبیر و تفکر در معانی آن بکنند موافق آنچه فی الجمله از جمله
کرده و والد مرحوم مفصلاً شرح نموده بر احوال معرفت ایشان دنیا
نافع خواهد بود و عند از کان ایمان معرفت ایشان است **فصل بیست و نهم**
حضرت صاحب الامر علیه السلام بطریق نبی منقول شده و در کتاب تحفة الزائر
ذکر کرده ام و در این مقام زیارت حضرت با تحفه بعد عهد امامت و ولایت
انحضرت ابرار می نمایم که امام خود را بیرونسته یاد نمایند و از بركات
هدایات انحضرت بهره مند گردند سید بن طاووس ذکر کرده است
که مستحب است که هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر را بخواند

در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام

صاحب الامر علیه السلام

زِيَارَتِ كُنْتُ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُوَلَّيْ صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَنْ يَحْيَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي سَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَ
سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّمُ وَمِيتَتِهِمْ وَعَيْنِ الدِّينِ وَوَلَدِي وَعَقْبِي مِنَ الصَّالِحِينَ
وَالْحَوَائِثِ زَيْنَ عَرَسِ اللَّهِ وَمِذَا ذِكْرًا لِي وَمُسْتَفْهِ رِضَاءِ وَعَدَدًا لِحُجَّتِي
كِبَارِيَّةً وَلِحَاطِيَّةً عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ ذَلِكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا
وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لِي فِي رَقَبَتِي اللَّهُمَّ كَمَا تَرَفَّقْتَنِي بِهَذَا التَّشْرِيفِ فَتُفَضِّلْنِي
بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ وَجَعَلْتَنِي بِهَذِهِ الْبَيْعَةِ فَصَلِّ عَلَى مُوَلَّيْ وَبَيْتِهِ
صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتَصَارِيهِ وَأَتْبَاعِهِ وَالذَّائِبِينَ عَنْهُ وَ
اجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّبْرِ الَّذِي
نَعَتْ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوعٌ عَلَى طَائِعِيَّةٍ
وَطَائِعَةِ رَسُولِكَ وَاللَّهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لِي فِي عَقْبِي إِلَى
يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَبَسْمِ مَعْبَرٍ انْحَضَرَتْ صَادِقَةٌ مَقُولَتُكَ هَرَكَةُ جَهْدٍ
صَبَاحَ ابْنِ عَهْدٍ رَاجِعًا بِأَوْدَانِ قَائِمٍ مَا بَاشَدَ وَكَرِيمٍ زَاهِدٍ
أَمْخَضَرَتْ بِهَيْزِ خِلَاوَرٍ أَزْ قَبْرِ بَيْرُونٍ أَوْرَدَكَ دِرْخْدَمَتِ انْحَضَرَتْ
بَاشَدَ وَحَقِّ تَعَالَى بِهَرَكَةِ هَزَارِ حَسَنٍ أَوْ رَاكِمَتِ فَرَايِدَ وَفَرَارِ كَمَا زَاوَا
مُحَوِّدًا وَأَنْ عَهْدًا بِنِاسِ اللَّهُمَّ رَبِّ النُّورِ الْعَلِيمِ وَرَبِّ الْكَرْبِيِّ النَّبِيِّ
وَرَبِّ الْبَحْرِ السَّجُورِ وَمَنْزِلِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبِّ الْأَقْلِيلِ
وَالْأَجْمَرِ وَمَنْزِلِ الْقُرْآنِ الْعَلِيمِ وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ
وَالرُّسُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَثْنِيكَ بِجَهْمِكَ الْكَرِيمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْبَرِّ

در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام
در این روز زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام

وَمَلِكِ الْقَدِيمِ يَا حَى يَا قَيُّوْمُ اسْتَغْنِ بِنَيْكَ الَّذِي اشْرَفَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُونَ وَبِنَيْكَ الَّذِي صَلَحَ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يَا حَى قَبْلَ
كُلِّ حَى وَيَا حَى بَعْدَ كُلِّ حَى حِينَ لَا حَى يَا حَى الْمَوْتُ وَبَيْنَ الْأَحْيَاءِ يَا
حَى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْأَمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْغَاثِمَ
بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَرَبِّهَا
وَنَحْوِهَا وَعَنْيَ وَعَنْ وَالِدِيَّ مِنَ الصَّلَاةِ زَيْنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمَذْجُهَا
وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ وَأَسَاطِيرُ كِتَابِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ أَجِدْ دَلَّةً فِي جَنَّةِ يَوْمِي
هَذَا وَمَا عَشْتُ مِنْ آبَائِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي غَنَى لَا أَجُولُ
عَنْهَا وَلَا أَزُولُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالذَّائِبِينَ
عَنْهُ وَالسَّارِعِينَ إِلَيْهِ فِي خُصَاءِ جَوَائِزِهِ وَالْمُتَمَلِّكِينَ لِأَوَامِرِهِ وَالْحَائِزِينَ
عَنْهُ وَالشَّافِعِينَ إِلَى رَأْدِهِ وَالْمُسْتَهْدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ
بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ جَهَنَّمَ فَاجْعَلْنِي مِنْ قَبْرِي
مُؤْتَرِّكِهَا كَيْفَ شَاءَ سُبْحِي حَبِيبِي مَا قَاتَانِي مُلْكِيًّا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاظِرِ
وَالْبَادِي اللَّهُمَّ ارِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْقُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَاجْعَلْ لِي الْخَيْرَ
بِنَظَرِهِ مِنِّي الْبَاءَ وَاجْعَلْ فَوْجَهُ وَسَهْلَ خُرْجِهِ وَأَوْسَعَ مَنَاجِيهِ وَأَسْأَلُكَ
بِحُجَّتِهِ وَأَنْفِقَ أَمْرَهُ وَاشْدُدْ أَرْزُهُ وَاعْبُدْ اللَّهَ بِهِ بِإِلَازِكِ وَأَحْيِ بِهِ
عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ كَانَتْ
أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهَرَ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيَّكَ وَابْنَ بَيْتِكَ الْمُسْتَقِي بِرَأْسِهِ

عَدَدُهُ

سید بن طاووس
در بیان این دعا

رَسُولِكَ حَقِّي لَا يَنْفَرُ شَيْءٌ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرْفُوعٌ وَيُحْيِي الْحَيَّ وَيُجَيِّفُهُ
وَاجْعَلْ اللَّهُمَّ مَقَرًّا لِمَنْظُورِي عِبَادَكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُكَ نَاصِرًا لِي
وَجَعَلْهُ دَالِمًا عَظِيمًا عَنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَتُسَيِّدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ
وَسَيِّدًا بَيْنَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِنْ حَضَنَتِهِ مِنْ
بَابِ الْقُدْرَةِ اللَّهُمَّ وَسَيِّدًا بَيْنَكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤُوسِهِ
وَمَنْ يَتَّبِعُهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَأَرْحَمَ سِتْرًا نَدَانَا بَعْدَ اللَّهُمَّ أَكْثَرُ هَذِهِ
الْعُقَّةِ عَنِ الْأَمَةِ مَحْضُورَةٍ وَجَعَلْ لَنَا ظَهْرَهُ أَنْتَ بَرُّوْنَهُ بَعْدَ وَرُؤُوسِهِ
قُرْبِيًّا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ مَرْتَبَةِ دَسْتِ بَرْزَانِ رَأْسِهِ
خُودِ مِزْنَةِ وَدَرْهَمِ مَرْتَبَةِ مَيْكُونِ الْجَعَلُ بِأَمُولَافِي بِأَصَابِحِ الزَّمَانِ
قَالَ تَائِبًا نَدِيَّةً كَمَا شَمِلَ اسْتِزْعَامُ بَرَقَاتِهِ حَقِّهِ وَتَأْتِي بِرَغْبَتِ حَضْرَتِهِ
فَأَمَّا بِسْمُكَ مَعْتَبَرُ حَضْرَتِ مَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَمَّنْ قَوْلِكَ كَمَا سَمِعْتُ
أَيْدِي غَايِ نَدِيَّةً رَأْسَهُ عِيدُ مَجْهَانَدٍ بِغْنِي دُرُوزِ جَعْدِهِ وَرُوزِ
عِيدِ فَطْرِهِ وَرُوزِ عِيدِ قُرْبَانِ وَرُوزِ عِيدِ غُذْرِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَا
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
تَلِيْمًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ فَضَاؤُكَ فِي أَوَّلِ آفَاقِ الدُّنْيَا
اسْتَخْصَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَبَيْنَكَ إِذَا خَرَبْتَ لَهُمْ جَنَّةً مَا عِنْدَكَ مِنَ الْبَقِيَّةِ
الْمُبْقِيَةِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا أَصْحَالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ
فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَا وَزُخْرُفَاتِهَا وَزِيَارَتِهَا فَسَرَّ طَوَالَكَ
ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَبَقِيَّةُ تَعْلِيمِهِمْ وَقَوْلُهُمْ وَقَدْ تَعْلَمُ الذِّكْرُ

این دعا را در روز پنجشنبه بخواند
و در هر مرتبه بیست و یک بار بخواند
و در هر روز بیست و یک بار بخواند

کتابخانه مجلس

يَا بَنَ الْعَطَارَةِ يَا نَجَّيْنِ يَا بَنَ الْحَضَارَةِ الْمُتَضَيِّعِينَ يَا بَنَ الْقَضَائِمَةِ
الْأَكْرَمِينَ يَا بَنَ الْأَطْيَافِ الْمُطَهَّرِينَ يَا بَنَ الْبُذُورِ النَّبِيِّ يَا بَنَ الشُّرُجِ
الْمُضَيَّعَةِ يَا بَنَ الشُّهْبِ الثَّاقِبَةِ يَا بَنَ الْأَنْجَمِ الزَّاهِرَةِ يَا بَنَ السُّبُلِ
الْوَاحِشَةِ يَا بَنَ الْأَعْلَامِ الْأَمْحَةِ يَا بَنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا بَنَ الْكُتُبِ
الْمَشْهُورَةِ يَا بَنَ الْمَعْلَمِ الْمَأْتُورَةِ يَا بَنَ الْمُجَرَّاتِ الْوُجُودَةِ يَا بَنَ الدَّلَائِلِ الشَّامِتَةِ
يَا بَنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا بَنَ النُّبَا الْعَظِيمِ يَا بَنَ هَوْنِهِ أَمْ الْكِتَابِ لَدَى
اللَّهِ عَلَى حَكِيمٍ يَا بَنَ الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ يَا بَنَ الدَّلَائِلِ الْطَّاهِرَاتِ يَا بَنَ الْبُرْجَانِ
الْوَاحِشَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا بَنَ الْمَحَجِّ الْبَالِغَاتِ يَا بَنَ النِّعَمِ الْكَاسِيَاتِ يَا بَنَ ظِلِّ
وَالْحُكْمَاتِ يَا بَنَ بَيْسِ وَالذَّرَارِيَاتِ يَا بَنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَّاتِ يَا بَنَ مَنْ دَنَى
فَتَدَلَّ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ وَأَدْنَى دُنُوًّا وَافْرًا يَا بَنَ الْعِلَى الْأَعْلَى لَيْتَ
شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِلَا النَّوَى بَلْ أَيْ أَرْضِ تَفْكَالٍ وَالْزُّرَى الرُّسُودَى
أَمْ غَيْرَهَا أَمْ ذِي طَوَى غَزِيرٌ عَلَى أَنْ أَرَى الْجَلْقَ وَلَا تَرَى وَلَا أَسْمِعُ لَكَ
حَبْسًا وَلَا تَجْوَى غَزِيرٌ عَلَى أَنْ لَا يَحْطِي دُونَكَ الْبَلْوَى وَلَا يَنَالُكَ
مَنْ يَصْنِجُ وَلَا يَنْكُفِي يَنْفَسِي أَنْتَ مِنْ مُعْتَبِلٍ يَحُلْ مِنْهَا يَنْفَسِي أَنْتَ مِنْ
فَارِجٍ مَنْ يَنْزَحُ عَنَّا يَنْفَسِي أَنْتَ أَمِينَةٌ سَائِقِي مَعْنَى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ دُكُلًا
فَحْنَا يَنْفَسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدَةٍ لَا يُسَامِي يَنْفَسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلٍ حَمِيدٍ لَا يُجَاهِدُ
يَنْفَسِي أَنْتَ مِنْ يَلَادِ نِعَمٍ لَا تُضَاهِي يَنْفَسِي أَنْتَ مِنْ مُضْئِفٍ شَرِيفٍ لَا
يُسَاوِي عَلَى مَنْ جَاؤَ فَيْكَ بِأَمْلَايَ وَالِي مَعْنَى أَيْ خَطَابِي أَصِفْ فَيْكَ
وَأَيْ تَجْوَى غَزِيرٌ عَلَى أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأَنَا غِي غَزِيرٌ عَلَى أَنْ أَبْكَلَ

المُعْظَمِينَ

الحمد لله

آل قضاة دیوبند
محکم دلائل سے مزین و متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

اَوَامِي نِي

تخطيك دونه

برای این که

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

وَتَحَذِّثُكَ الْوَرَى عَنْ زَعْلَةٍ أَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى عَلَى مَنْ بَعْدَهُ
فَاجْلِسْ مَعَ الْعَوِيلِ وَالْبُكَاءِ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ فَأَسَاعِدْ عِرْصَةَ إِخْلَافِهِ
فَقَدِيتَ عَيْنَ فِدْعَةٍ هَامَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى هَلْ لَيْتَكَ يَا بْنَ أَحْمَدَ سَيِّدُ
مَلَأَنِي هَلْ يَتَّصِلُ بِيَوْمِنَا مِنْكَ بَعْدَ فَخْطِ السَّيْرِ نُرِدُّ مِنْهُ هَلَاكَ آلٍ وَنَقَرُ
مَتْنِي نَدْمُوعٍ مِنْ عَذَابِ مَا لَكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتْنِي نَعَادِيكَ وَرَأَوْجَكَ
فَقَرَّ عِيُونُنَا سَمَى تَرَانَا وَتَرَاكَ وَقَدْ تَفَرَّتْ لَوَاءُ النَّصْرِ تَرَى أَرَأَانَا تَحْفَلُكَ
وَأَنْتَ نَامَ الْمَلَأَ وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَغْدَاكَ هَوَانًا وَحَسَا
وَأَبْرَزْتَ الْعَنَاءَ وَحَمَلَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دَابِرَ التَّكْبِيرِ وَابْجَنَّتْ أَصُولُ
الْعَالَمِينَ وَبَحْنُ نَعْوَالِ الْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كُنْتَ الْكَرِيمُ
وَالْبَاقِلِيُّ وَاللَّيْلُ اسْتَعْدَى فَعَيْدَكَ الْقَدَوَى وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخْيَرِ
الْأَوَّلِ فَأَعِثْ بِإِعْيَاكَ السَّعْيِينَ عَيْدَكَ الْبَنِيَّ وَأَرِ سَيِّدُكَ الْيَسَدَ
الْقَوَى وَارْزُلْ عَنْهُ بِرَأْسِي وَالْجَوَى وَبِرُودِ عَلَيْهِ يَامَنْ عَلَى الْعَرْشِ
اسْتَوَى وَمَنْ إِلَهُ الرَّحْمَى وَالسَّهْلَى اللَّهُمَّ وَتَحْنُ عَيْدَكَ الثَّاقِبُ
وَلَيْتَكَ الْمَذْكُورِكَ وَبَنِيكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَأْتَ وَأَقَمْتَهُ لَنَا عِزًّا
وَمَعَادًا وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِثْرًا إِيَّاهُ مَا بَلَغَهُ مَنَافِعُهُ وَسَلَامًا وَزِدْ
بِيَدِكَ يَا رَبِّ إِكْرَامًا وَاجْعَلْ مِثْقَلَهُ لَنَا مِثْقَرًا وَمَقَامًا وَأَتَمِّمْ
فِعْسَكَ بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَا مَنَاجِي نُورِ دُجَانِكَ وَمُرَافِقَةُ الشُّهَدَاءِ
مِنْ خَاصِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَبِيبِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَصَلِّ عَلَى جَدِّكَ
رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَصَلِّ عَلَى إِبْنِهِ السَّيِّدِ الْفَيْسُورِ وَحَامِلِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

فَنَلَقْنَاهُ

فَقَرَرْنَا عَيْنًا

21

الْوَأَوْفَى الْخَيْرِ وَسَافِي أَوْلِيَانِهِ مِنْ نَهَارِ الْكَوْثَرِ وَالْأَمِيرَ عَلَى سَائِرِ الْعَمَلِ
 الَّذِي مِنْ أَمْنٍ بِهِ فَقَدْ ظَفَرْتُ مِنْ لَمَمَاتِهِمْ بِهِ فَقَدْ ظَفَرْتُ وَكَفَرْتُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَعَلَى آلِهِ وَعَلَى نَجْوَاهُمَا الْمَيَامِينَ الْغُرَّ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا أَضَاءَ قَمَرٌ
 وَعَلَى جَدِّهِ الصِّدِّيقِ الْكَبِيرِ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ الصُّطْفَى وَعَلَى
 مِرْضَاطِ طَيْبَتٍ مِنَ الْبَاقِيَةِ الْبَرَّةِ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ وَ
 أَكْثَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ
 وَصَلَّيْتُ عَلَيْهِ صَلَواتٍ لَا غَايَةَ لِمَدِّهَا وَلَا نَهْائَ لِمَدِّهَا وَلَا نَقَادَ لِمَدِّهَا
 اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِرَأْسِي وَأَدْخِلْ بِي الْبَابَ الْإِلَهِيَّ وَأَذِلَّ لِي الْغَايَةَ
 وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلَّةَ تَوْفِيقٍ إِلَى مُرَافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنَا
 مِنْ بَارِحَةِ خَيْرِ نَحْمٍ وَبِمَكْنٍ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِزَّنَا عَلَى نَارِ بَيْتِهِمْ حَقِيقَةِ اللَّهِ وَالْخَيْرِ
 فِي طَاعَتِهِ وَالْإِجْتِنَابِ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَأَمِّنْ عَلَيْنَا بِرِضَاكَ وَهَبْنَا
 رَافِقَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَقُوَّةً
 عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَواتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَائِنَا بِهِ
 مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ رِزْقَانَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُوْمُنَا بِهِ مَكْنِيَةً وَحَوَائِجَنَا
 بِهِ مُقْضِيَةً وَأَقِيلِ الْبِنَاءَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَقِيلِ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَاطْلُزْ
 الْبِنَاءَ نَظَرَةً وَحِمَّةً تَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَقْصُرْ فَهَاعِثًا
 بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَاسِهِ وَيَبْدُو
 رِيًّا وَبِأَهْلِيهِ سَائِقًا لَا ظَمَأَ بَعْدَ يَأْرَحِمُ الرَّاجِينَ وَأَنَا طَرِيقُ صَلَواتِكَ
 فَرَسْتَادِنِ بَرَايِشَانِ شَيْخِ طُوسِي بِسَمْعِ مَعْتَرٍ وَابْتِ كَرْدِهَ امْتِ

شكره

اغفر

بمكث

كبره

كَعْبُدَ اللَّهُ بِنِ مُحَمَّدٍ كُنْتُ مِنْ سُؤَالِ كَرْدَمِ از حضرت امام حسن عسکری
 که املا نماید بر من کیفیت صلوات فرستادن بر حضرت رسول و آل
 آنحضرت صلوات الله عليهم را و با خود حاضر کرده بودم کاغذ بزرگ
 پس بر من املا فرمود بنی آنکه از کلامی که املا کند باین نحو اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا جَمَلُ وَخَيَّكَ وَبَلِّغْ رِسَالَتَكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 اجْعَلْ حِلَالَكَ وَسَرْمَ حَرَامِكَ وَعَلِّمْ كَلَامَكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
 أَقَامَ الصَّلَاةَ وَأَدَّى الزَّكَاةَ وَدَعَا إِلَى دِينِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 كَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَأَشْفَقَ مِنْ وَعِيدِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
 غَفَرْتَ بِالدُّنُوبِ وَسَرَّتْ بِالْعُيُوبِ وَفَوَّجَتْ بِالْكُرُوبِ وَصَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِالشَّقَاءِ وَكَشَفْتَ بِالْفَقَاءِ وَاجْتَبَيْتَ
 الدُّعَاءَ وَخَيَّيْتَ بِرِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا رَجَعْتَ بِالْإِيمَانِ
 وَاجْتَبَيْتَ بِالْبِلَادِ وَفَضَمْتَ بِالْجَبَابِرَةِ وَأَهْلَكَتَ بِالْفَرِيعَةِ وَ
 صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَضَعَفْتَ بِالْأَمْوَالِ وَحَدَّرْتَ بِمِنْ الْأَهْوَالِ
 وَكَثَّرْتَ بِالْأَصْنَامِ وَرَجَعْتَ بِالْإِنَامِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَغْتَهُ
 بِمِنْ الْأَذْيَانِ وَأَعَزَّتْ بِالْإِيمَانِ وَبَثَّرَتْ بِالْأَوْثَانِ وَعَظَّمْتَ
 بِالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِالْظَاهِرِينَ الْأَخْيَارِ وَبِسَلَامٍ
 تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَحَى نَبِيِّكَ وَ
 وَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ بَيْتِهِ وَبَابِ
 حُكْمِهِ وَالتَّالِطِ فَحْجِنِهِ وَالدَّاعِي إِلَى شَرِّعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أَمْتِهِ

تسبیح صلواتی فرستادن

وآخرت
بثرت

وَمُنْجِي الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِ فَاجِمِ الْكُفْرِ وَمُنْجِي الْفَجْرِ وَالَّذِي جَعَلَهُ
 مِنْ بَيْتِكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالْأَبَدِ وَالْأَبَدِ
 عَادَاهُ وَانْقَضَ مِنْ نَصْرِهِ وَانْخَدَلَ مِنْ خَدْلِهِ وَالْعَنَ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنْ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
 أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ فَاطِمَةَ
 الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَبَيْتِكَ وَأُمَّ أَيْمَانِكَ وَأَصْفِيَا أُمَّتِكَ
 الَّتِي أَنْجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَاخْتَرْتَهَا عَلَى بَنَاءِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كُنْ
 الظَّالِمَ لَهَا مِنْ ظُلْمِهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَكُنْ النَّافِعَ لِلْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْأَنْبِيَاءِ وَكُلِّمْتَهُمْ أُمَّةً الْمَدِينِ وَحَبْلَةً صَاحِبِ الْوَلَاءِ وَالْكَرِيمَةِ
 عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى أَهْلِهَا خَيْرَ صَلَواتِ صَلَواتِ الْكُرْمِ
 بِهَا وَجْهًا بِهَا مُحَمَّدًا وَنَفْسًا بِهَا عَيْنَ ذُرِّيَّتِهَا وَأَبْلَغَتْهُمْ عَنِّي فِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ أَفْضَلَ النِّجَةِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
 عَمْدَيْكَ وَوَلِيِّيكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَسَيِّدَيْ رَحْمَتِي وَسَيِّدَيْ شِبَابِي
 أَهْلِ الْبَيْتِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّهِمْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا بْنَ اللَّهِ يَا بْنَ إِبْرَاهِيمَ عِشْتَ ظُلُومًا
 وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الرَّبُّكَ الْهَادِي الْمَهْدِي الْقَائِمُ
 صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ النِّجَةِ

فصلت كذا
 الله ورسوله
 فصلت كذا
 الله ورسوله

وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الظَّالِمِ الشَّهِيدِ بَيْتِ الْكَرْمِ
 وَطَبِخِ الْفَجْرِ وَالسَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ
 رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مَوْفِقًا أَنَّكَ
 أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ إِبْرَاهِيمَ قَتَلْتَ ظُلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ
 أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الظَّالِمَ بِيَارِكَ وَنَجَّرَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالنَّجْدِ
 فِي هَذَا عَدُوِّكَ وَأَظْهَرَ دَعْوَتَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَقَيْتَ بِعَهْدِ
 اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَجَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَيْتَ الْيَقِينَ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَدَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً لَبَّيْتَ
 عَلَيْكَ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْ أَكْذَابِكَ وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَطَاعَ
 دَمَكَ يَا بْنَ أَنْتَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ وَأَعْيَنَكَ فَلَمْ يُجِيبَكَ وَلَمْ يُنْصِرْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 سَبَّأَ بَنَاءَكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِّي وَمَنْ وَالَاهُمْ وَمَا لَاهُمْ وَأَعَانَهُمْ
 عَلَيْهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأَيُّمَةُ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَبَابُ الْمَدِينِ
 وَالْعَرْشِ الْوَقْفِيِّ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ وَتَقِيُونَ
 مَوْفِقُونَ وَلَكُمْ نَائِبٌ بِذَاتِ نَفْسِي شَرِيعَ دِينِي وَخَوَانِيمَ عَلَى وَمَنْقَلِي
 فِي دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ
 الَّذِي اسْتَخَاصَهُ لِلنَّبِيِّ وَجَعَلَ مِنْهُ أُمَّةً الْمَدِينِ الَّذِينَ يَهْدُونَ
 بِالْحَقِّ وَيَهْدُونَ لَوْ أَنَّكَ لَوْنُ نَفْسِكَ وَطَهَّرَتْهُ مِنَ الرِّجْسِ فَاصْطَفَيْتَهُ
 وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى

فصلت كذا
 الله ورسوله
 فصلت كذا
 الله ورسوله
 فصلت كذا
 الله ورسوله
 فصلت كذا
 الله ورسوله

ائمتنا من ذرية ائمتنا ائمتنا حتى تبلغ به ما نغتر به عنده في الدنيا والاخرة
 ائمتنا عزيز حكيم اللهم صل على محمد بن علي باقر العليم وامام الهدى
 وقائدا قبل التقوى والتجرب من عبادك اللهم وكما جعلته علما
 لعبادك ومناذرا لبلادك ومستودعا لحكمته ومترجما لوجده
 وامرنا بطاعته وحذرت من معصيته فصل عليه يا ربنا افضل
 ما صليت على احد من ذرية ائمتنا ائمتنا واصفيا ائمتنا ورسلك
 وامنا ائمتنا يا رب العالمين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق
 خازن العلم الداعي اليك بالحق النور المبين اللهم وكما جعلته
 معدن كلامك ووجيك وخازن عليك ولسان توحيدك
 وفي امرك ويستخفظ دينك فصل عليه افضل ما صليت على
 احد من اصفياءك ومحجك ائمتنا جئنا بحمدك اللهم صل على
 الامامين المؤمنين موسى بن جعفر البر الوفي الطاهر الزكي النور المبين
 المجتهد الحبيب الصادق على الاذى فيك اللهم وكما بلغ عن ائمتنا
 ما استودع من امرك ونهيك وحمل على الحق وكما بدا من العزة
 والشفاعة فيما كان يلقى من جهال قومهم رب فصل عليه افضل و
 اكمل ما صليت على احد من اطاعتك وصيغ لعبادك ائمتنا
 غفور رحيم اللهم صل على علي بن موسى الذي ارضيت به ورضيت
 به من شئت من خلقك اللهم وكما جعلته حجة على خلقك قائما
 بامر الله وناصر لدينك وشاهدا على عبادك وكما صيغ لهم في الدين

الرضا

والعلاية ودعا الى سبيلك بالحكمة والوعظ الحسنة فصل عليه
 افضل ما صليت على احد من اوليائك وخيرتك من خلقك ائمتنا
 جواد كريم اللهم صل على محمد بن علي بن موسى علم النعم ونور الهدى
 ومعدن الكوفاء وروع الاذكياء وخليفة الاوصياء واميرنا عليا
 وخيك اللهم وكما هديت به من الضلالة واستغفرت به من الخيوة
 وارشدت به من اهتدي وزكيت به من تركي فصل عليه افضل
 ما صليت على احد من اوليائك وبيته واصفياءك ائمتنا عزيز حكيم
 اللهم صل على علي بن محمد وصي الاوصياء وامام الاقبياء وخليف
 ائمتنا الذين واليهم على الجلائق اجمعين اللهم كما جعلته نور ائمتنا
 يد المؤمنون قسما بالجزيل من نوابك واندرا لاليم من عفايلك
 وحدرا باييك وذكر يا بايائك واجل حلالك وحر محرمانك ويزد
 شر افعاك وفر اخصاك وجص على عبادك وامر بطاعتك ونحو
 عن معصيتك فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك
 وذرية ائمتنا ائمتنا بالاله العالمين اللهم صل على الحسين بن علي البر
 النقي الصادق الوفي النور المضي خازن عليك والمذكر بتوحيدك
 وفي امرك وخلف ائمة الذين الهداة الراشدين واليهم على اهل
 الدنيا افضل عليه يا ربنا افضل ما صليت على احد من اصفياءك
 ومحجك واولاد رسلك بالاله العالمين اللهم صل على وليك
 وابن اوليائك الذين فرضت طاعتهم واوجب جهم واذهبت

عَنَّا مِنَ الرَّحْمَةِ وَطَهَّرْنَا قُلُوبَهُمْ بِاللَّهِ أَصْرَهُ وَانْقَصَرَ بِهِ لَدُنَّكَ وَتَوَسَّلَ
 بِهِ أَوْلِيَاءُكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشَبَّعْتَهُ وَأَتَّصَرَّهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ
 أَعِزَّهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَائِعٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاجْعَلْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ
 وَمِنْ خَلْفِكَ وَبَيْنَ يَمِينِكَ وَعَنْ شِمَالِهِ وَأَحْرَسَهُ وَامْنَعَهُ مِنْ أَنْ يُوَصَّلَ
 إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاجْعَلْ فِيهِ رَسُولَكَ وَالْأَمْرَ بِكَ وَالْأَمْرَ بِالْعَدْلِ وَالْأَمْرَ
 بِالنَّصْرِ وَانْقَضَ بِكَ وَأَخَذَ خَازِنَهُ وَأَقْبَضَ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكَفَرِ وَ
 أَقْبَلَ بِكَ الْكُفَّارَ وَالنَّافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمَلَكِينَ حَيْثُ كَانُوا فِي مَشَارِقِ
 الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَطَهَّرَ بِهِ
 دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالسَّلَامُ وَاجْعَلْهُ مِنَ الْأَصْدِقَاءِ وَالْأَعْلَاءِ
 وَأَنْبَاءِهِ وَشَبَّعْتَهُ وَارْتَبِعْ فِي آلِ مُحَمَّدٍ يَا مَلَكُوتٍ وَفِي عَدَدِ وَفهم ما
 جَدْرُونَ إِلَهُ الْحَقِّ آمِينَ **باب نوافل نمازهای واجبست**
 که مخصوص روزی و شبی است نمازهاست که اختصاص بوقتی است
 و اعمالی که بغیر ما هم عاریه تعلق دارند و در آن هشت فصل است
فصل اول در بیان نمازهایی که در این نماز واجبست نزد کیو
 افتاب خسوف یا خوا کل بگیرند و خوا بعضی در زلزله که زمین
 بلرزد و مشهور است که هر آیتی که از جانب آسمان حادث شود که جو
 خوف غالب خلق کرد این نماز واجب میشود مانند بادها بپنا
 شدد که برخلاف عادت باشد خواه زدن باشد و خوانبنا شد
 و صاعقههای عظیم و رعدها بپنا شدد و تار پل شدن هوا

نوافل نمازهای
 واجبست

و امثال اینها و این قول اقوی است که کیفیت این نماز آنست که
 قصد کند که نماز افتاب گرفتن یا ما گرفتن یا زلزله یا ایات میبکند
 از جهت آنکه واجبست بر ارضای خدا یا قربت الی الله پس تکبیر احرام
 بگوید و حمد و یکسوره بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سجد
 که در سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع
 ثانی کند هیچ رکوع بعد از رکوع پنجم سر بردارد و سجد الله اکبر
 بگوید بعد از آن بسجود رود و دو سجده بجا آورد پس برخیزد و بکمر
 دیگر بجا آورد بدستور رکعت اولی و در سر برداشتن از رکوع دوم
 بجای تکبیر سجد الله اکبر بگوید و اگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی
 سوره را بخواند و بر رکوع رود و بعد از سر برداشتن باقی سوره را
 بخواند اعماده حمد نمیکند و اگر سوره که پنج آیه باشد تفریق کنند
 رکوعها بیک حمد که در رکوع اول خوانند اکفا میکنند و همچنین
 در رکعت دوم بیک حمد و سوره چنین که تفریق کند اکفا میتواند
 کرد و بهتر آنست که بطریق اول بکند و بدین حمد و سوره بجا آورد
 اگر وقت تنگ نباشد و اول وقت نماز کسوف خسوف ابتدای
 گرفتن است و آخر وقت بقول مشهور ابتدای منجلی شدن است و ظاهر
 نزد فقیر و جمعی از محققین آنست که تا تمام منجلی نشود و قش نا بینست
 و نماز زلزله و ایات که و قش و فاینا ننگند موافق مشهور در نماز
 عمر است اگر کسی ترک کند نماز مذکور را با حدوث یکی از اینها

مذکور مشهور میان علما آنست که قضا میکند نماز را مطلقا بچه
گفته اند که بر ناسی که فراموش کرد باشد قضا نیست مگر آنکه تمام
قرص نکرده باشد و عمل مشهور اخوط است اگر مطلع نشود تا
وقت بدزد و مشهور میان اصحاب آنست که قضا کوفین واجب نیست
مگر آنکه تمام قرص گرفته باشد و جمعی گفته اند واجبست قضا مطلقا و قول
اول اقوی و ثانی اخوط است و مستحبست که این نماز را جماعت بخواند
و طول بدهند بقدر زمان کوف و خسوف هرگاه از نماز فایز شود
و انجلانشد باشد شهر و اقوی آنست که اعاده نماز مستحبست بجهت
واجب آنست و مستحبست خواندن سوره طویل یا وسعت
وقت و برابر ساختن رکوع و سجود با قرائت و مستحبست قنوت خواندن
پیش از رکوع دوم و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام زلزله
مکرر این آیه را بخوانند منا سبب ان الله یملک السموات و الارض
ان یزولا و لئن زالا ان انکسهما من احد من بعدی این کان حلیما
غفور و از حضرت امام رضا منقولست که هر که در وقت خواب این
آیه را بخواند خانه بر سرش خواب نشود **فصل دوم** نماز استسقاءست
اعنی نماز طلب باران در وقتی که باران نکراید و آبچاهها و چشمهها
که در شود و کیفیت این نماز مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد
و جماعت باید کرد و در قنوتهاش طلب حاجت استغفار از کافران
و طلب باران باید کرد و بهترین دعاها دعای نوزدهمین صیغه کماله

نماز طلب باران

و اکثر گفته اند و قیاس میان طلوع افتابست تا زوال و باید امام امر کند
مردم را که سه روز و سه بارند و روز سیم ایشانرا بیرون برد
بهتر آنست که روز سیم جمع باشد یا دو شنبه و صحرا بیرون رود
پای هر هفت با سکینه و وقار و مؤذنان عصاهای بدست گرفته
پیش روی امام بروند و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر بالا رود
و درازا بگرداند بآنکه بجانب راست ایما پنجپا آورد و بجانب
بجانب راست پس رو بقبله کند و یا واز بلند صد مرتبه الله اکبر
بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه سبحان الله بگوید پس
بجانب چپ بگردد و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید پس بر و بر گرد
و صد مرتبه الحمد لله بگوید و گفته اند مردم در ذکرها موافقت کنند
با او نه در کشتن پس در خطبه بخواند و مبالغه کند در استغفار
و دعا و طلب حاجت و خطبهها منقولست بهتر آنست که در اینست که اگر
آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد **فصل سیم** در زیارت
نماز حضرت رسول است سید بن طاووس بنسبت معتبر از حضرت
امام رضا روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند از نماز
حضرت جعفر طیار حضرت فرمود که چرا غافل از نماز حضرت رسول
شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز
آنحضرت را کرده باشد را و بی گفتن آن نماز را تعلیم کن من حضرت
فرمود که دو رکعت نماز میکنی در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و پانزده

نماز حضرت رسول

اسباب الحمد لله عني واصحبل كل مخلوق عني افردي الله الهنا
 فثبت بين يديك هذا المقام يا الهى بعليك هذا كان كله فثبت
 انت صانع في ولت شعري كيف تقول لدا عني اقول نعم اقول
 لا فان قلت لا قيا ولي يا ولي يا ولي يا عولي يا عولي يا شقوتي يا
 شقوتي يا شقوتي يا ذلي يا ذلي يا ذلي الى من ومن اوعند من وكيف
 او ما ذا اطلب الى شىء الجا ومن ارجو ومن يجود علي بفضل جنت
 ترخصني يا واسع المغفرة وان قلت نعم كما هو الظن بك والرجاء لك
 فطوبى لي انا السعيد وانا المسعود فطوبى لي وانا المرحوم يا مكرم يا
 مرفيع يا معطي يا شفيع يا متملك يا مقسط لا اعمل مع نجاح
 اسئلك باسمك الذي جعلته في مكنون غيبك واستغفرك
 فلا تخرج مني الى شىء سواك اللهم ربك وبك وبك فانه لك
 واشرف اسمائك لا شىء في غير هذا ولا اعد اعود علي منك يا
 كينون يا مكنون يا من عرفني فقيه يا من امرني بطاعته يا من نهاني
 عن معصيته ويا مدعو ويا مستنول يا مطلق بال اليه رفضت منك
 الهى اوصيتني بها ولا اهلك ولو اهلك فيها امرتني لكتبتني
 ما قمت اليك فيه وانا مع معصيتي لك راجع فلا تكل بيني وبين
 ما رجوت يا مخرج الى اعزني من بين يدي ومن خلفي ومن فوق
 ومن تحتي ومن كل جهات الاحاطة في اللهم محمد سيدى وعلي
 وليي واولادهم الراشدين عليهم السلام اجعل علينا صلواتك

این دعا را در هر روز بعد از نماز شب بخواند
 و در هر روز در هر وقت که بخواهد بخواند
 و در هر روز در هر وقت که بخواهد بخواند
 و در هر روز در هر وقت که بخواهد بخواند

مترجم

ورائتك ورحمتك وارفع علينا من رزقك واخص عنا الدين
 وجميع حوائجنا يا الله يا الله يا الله انك على كل شىء قدير
 فمودك مكره اين نماز را بکند و اين دعا را بخواند هيچ کاهي ميان او
 و خدا نماند مگر آنکه از نيز شود **فصل پنجم** در بيان فضيلت
 و کيفيت نماز حضرت فاطمه است صلوات الله عليها سيدن طاووس
 بسند معتبر از حضرت صادق روايت کرده است که فرمود که کذا
 فاطمه دو رکعت نماز ميکرد که جبرئيل تعليم او کرده بود و در هر
 اول بعد از سون خدا صد مرتبه سون قدر و در رکعت دوم بعد
 مرتبه سون توحيد ميخواند و چون سلام ميگفت اين دعا را ميخواند
 سبحان ذي العرش العظيم سبحان ذي الجلال والابهار العظيم
 سبحان ذي الملك الفائق القديم سبحان من ليس اليه وجه ولا حال
 سبحان من تردى بالثور والوقار سبحان من يرى اثر القليل في القفا
 سبحان من يرى وقع الطير في الهواء سبحان من هو هكذا لا هكذا
 غيره وسيد كنهه است که در روايت ديگر وارد شده است که بعد از
 اين نماز تسبيح مشهور حضرت فاطمه را که بعد از هر نماز خوانده ميشود
 بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد
 شيخ در مصباح اين نماز را مرسل روايت کرده است و گفته است
 که چون سلام بگويد تسبيح فاطمه را بخواند و اين دعا بخواند يعني دعا
 که پيش مذکور شد پس گفته است که سزاوارست بخواند که اين نماز

نماز حضرت فاطمه

این دعا را در هر روز بعد از نماز شب بخواند
 و در هر روز در هر وقت که بخواهد بخواند
 و در هر روز در هر وقت که بخواهد بخواند
 و در هر روز در هر وقت که بخواهد بخواند

بکند و از این دعا فارغ شود زانوها و ذراعها خود را برهنه کند
و بپوشد و در جمیع مساجد سبعمائة سالک برساند که جامه درین
مانع نباشد و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده
این دعا بخواند یا مَنْ لَيْسَ غَيْرُ رَبِّ يَدْعِي يَا مَنْ لَيْسَ قُوَّةُ اللَّهِ يَخْفَى
يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مَلَأَتْ يَتَقَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَبَرُّ يَتَّقِي يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ
يُرْسِي يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ ثَوَابٌ يُغْنِي يَا مَنْ لَا يَزِدُّ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا
كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ إِلَّا عَفْوًَا وَصَفْحًا صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَافْعَلْ بِكَ كَذَا وَكَذَا بِسْمِ اللَّهِ وَافْعَلْ بِكَ كَذَا وَكَذَا حَاجَتُهَا خُودَ رَا بَدَلْ
فصل ششم در بیان فضیلت کیفیت استکام نماز حضرت جعفر طیار
بدانکه این نماز از جمله متواترات است و خاصه بندگان ما
روایت کرده اند و مخالفان نیز این نماز را مستحب میدانند مگر نادری
از ایشان ما اکثر ایشان باغبان عداوت باطنی که با امیرالمومنین و
افاربان حضرت دارند این نماز را بعباس عم پیمبر نسبت دادند
و بعد از نوافل شبانه روزی نمازی محسوب میدادند و کثرت ثواب این
نماز نمیشد و بسند معتبر از حضرت امام زین العابدین منقولست
که چون جعفر طیار برادر حضرت امیرالمومنین از هجرت حبشه آمد
نمود در روزی آمد که فتح خیبر بود و امیرالمومنین شده بود و
رسول بعد رسالت بکثیر ثواب با استقبال او شتافت چون جعفر
نظرش بر جمال عظیم المثال آنحضرت افتاد مشتاقانه بجانب آنحضرت

نماز جعفر طیار

دوید حضرت او را در بر گرفت و دست زد و آن او را آورد و ساحتی با
او سخن گفت پس بر نامه غضبنا سوار شد و جعفر را در پاف خود ساخت
چون نامه بر افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر من میخواهی چنانچه
بزرگ کم نسبت بنویس خواهی تو را عظیمه کرانهای بد هم میخواهی تو را
برگزنم مردم گمان کردند که مال جزایی از غنائم خیبر باو عطا خواهد
فرمود جعفر گفت بپدر و مادرم فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح
باو تعلیم نمود و حضرت صادق فرمود که صفته این است که آنچنان
رکعت است بدو تشهد و بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد و
افا از زلّت میخواهند و در رکعت دوم سون و العادیات و در رکعت
سیم سون اذاجاء نصر الله و در رکعت چهارم سون قل هو الله احد
و در هر رکعت بعد از فراغ از قراءت یا زده مرتبه میگوید سبحان
الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در رکوع همین تسبیحات
ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع بر میدارد ده مرتبه و در سجده
اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه
و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت
چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود و هزار و دویست تسبیح
بوده باشد و بر روایت معتبر دیگر حضرت رسول فرمود که اگر
هر روز بکنی بهتر است از برای تو از دنیا و آنچه در آن هست و اگر
در هر روز و روز یکبار بکنی کاهانی که در میان دو نماز کرده ام زبید

المبدئ المبدئ

عن جعفر بن محمد عن الصادق عليه السلام قال في صلاة النوافل

من عندك
السؤال

وَعَدَلَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الظَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْمَعَ بَيْنَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَعْدَ عَمْرِ طَوِيلٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
 الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْحَيُّ الْمُبِيتُ الْبَدِيعُ لَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ
 الْمُنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا هَدَّ
 يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا أَهْلَ الثَّقَوَى
 وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا غَفُورٌ يَا وَدُودٌ يَا شَكُورٌ
 أَنْتَ أَزْهَى مِنْ لَيْلِي وَأَرْحَمُ بِي مِنْ نَفْسِي وَمِنْ النَّاسِ أَجْمَعِينَ يَا كَرِيمُ
 يَا جَوَادُ اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءً مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ
 نَائِلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ وَرَبَّاءُكَ وَجَاءُزَتِكَ وَعَظِيمَ عَفْوِكَ وَقَلْبِي
 غُفْرَتِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرْفَعْهُمْ فِي عِلِّيِّينَ وَفَضَّلْهُمْ
 فِي بَنِي وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَمَعْرِفَتَكَ وَرَبَّاءُكَ مَا أَرْجُو مِنْكَ فَكَانَ رَفِيقِي
 مِنَ النَّارِ وَالْقَوَى بِالْجَنَّةِ وَمَا جَمَعْتَ مِنْ أَنْوَاعِ النِّعَمِ وَمِنْ حُسْنِ الْجُودِ
 الْعَبِيرِ وَاجْعَلْ جَائِزَتِي مِنْكَ الْعِشْقُ مِنَ النَّارِ وَغُفْرَانُ ذُنُوبِي وَذُنُوبُ
 وَالِدَتِي وَمَا وَلَدَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
 وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتَرْحَمَ صَخْرَتِي
 وَتُبْدَأَنِي وَلَا تُرَدَّنِي خَائِبًا خَائِرًا وَأَقْلِبْنِي مُفْلِحًا مَرْحُومًا مُسْتَجَابًا
 دُعَائِي مَغْفُورًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ قَدْ عَظِمَ لَدُنِّي
 مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْكَ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَسِيعَ الْمَغْفِرَةِ يَا أَمِيرَ
 الْبِدْيَنِ بِالرَّحْمَةِ يَا نَفَّاحًا بِالْخَيْرَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْئَلَاتِ يَا فَكَاحًا لِرِقَابِ

مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَكَ رَفِيقِي مِنَ النَّارِ وَأَعْطِنِي سَوْ
 وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَرْحَمَ صَخْرَتِي وَنَضْرَتِي وَتُبْدَأَنِي وَأَقْلِبْنِي حَافِظِي كُلِّهَا
 لَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَذَنْبِي مَا ذَكَرْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَذْكُرْ وَاجْعَلْ لِي فِي ذَلِكَ
 إِجْرًا وَلا تُرَدَّنِي خَائِبًا خَائِرًا وَأَقْلِبْنِي مُفْلِحًا مَرْحُومًا مُسْتَجَابًا يَا دُعَائِي
 مَغْفُورًا يَا مَرْحُومًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ كَلْبٍ وَمَوْلَا كَلْبٍ غَيْرِ مُسْتَكْبِرٍ لَا اسْتِكْبَارَ بَلْ
 خَاضِعٌ ذَلِيلٌ عَبْدٌ مُقِرٌّ مُتَسَيِّئٌ يُجِلُّ لَكَ مَعْتَصِمٌ مِنْ ذُنُوبِي وَلَا يَنْفِكُ
 أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَلَامِكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَى اللَّهِ بِكَ وَأَقْدُمُكَ بَيْنَ يَدَيَّ
 حَافِظِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَاسْتَعِزَّ بِي فِي كَلَامِكَ رَفِيقِي مِنَ النَّارِ وَغُفْرَانُ
 ذُنُوبِي وَإِنَّمَا بَدَعُ دُعَائِي اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقَبَّلْ دُعَائِي وَغُفْرَانُ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وَأَمَّا الْحُكَمَاةُ** مِنْ نَمَازِ جَعْفَرٍ رَابِعًا بِرَأْسِهَا
أَوَّلُ بِذَلِكَ مَشْهُورٌ مِنْهَا عِلْمًا وَأَقْوَى أَنْتَ كَمَا نَمَازِ جَعْفَرٍ رَابِعًا بِرَأْسِهَا
 شَبَابُ رُوزِي مَيُونِ كَرْدُكَ بَهْرُوحِ سَابِثُودَ وَهَمَّ جَنِينَ بَدِيتُ فَتَنًا
 نَافِلَةً مَيُونِ كَرْدُكَ وَاحِدًا دِثْ بَرَايِنِ مَضَامِينِ وَارْدُ شَدَّةِ اسْتِغْفِرُ
 تَجَوُّزُ كَرْدُكَ نَمَازُ فَرِيضَةٍ رَاوَاذُ قَضَائِكُمْ بِكَيْفِيَّتِ نَمَازِ جَعْفَرٍ رَابِعًا بِرَأْسِهَا
 اَزْ قَوَى نَدِيسْتِ لِيَكُنْ إِخْوَتُكَ تَرْكُتِ **دُومِي** رَوَايَاتُ وَارْدُ شَدَّةِ اسْتِغْفِرُ
 وَكَثْرُ عِلْمًا كَثَرَتْ لَكَ كَبِيْرُ وَرَنِي وَتَجِبَلِي هَاشْتِ بَاشْدِ مَيُونِ نَمَازِ
 جَعْفَرٍ رَابِعًا بِرَأْسِهَا رَاوَاذُ نَمَازِ جَعْفَرٍ رَابِعًا بِرَأْسِهَا **سَمِعْتُ** حَدِيثَ جَعْفَرٍ وَارْدُ
 شَدَّةِ اسْتِغْفِرُ كَبِيْرُ كَرْدُكَ تَرْكُتِ نَمَازِ جَعْفَرٍ رَابِعًا بِرَأْسِهَا وَارْدُ نَمَازِ جَعْفَرٍ

رودهد میتوانند بی انکار برود و در رکعت دیگر را در وقت دیگر بکنند
و اگر بدون عذر چنین نکنند و همه را با هم بکنند بهتر است **چهارم**
روایت معتبری از حضرت فایم و از شدن است که کبی که تسبیحات
نماز جعفر را در موضعی فراموش کرد هر وقت که بخاطرش یاد بخواند
و از علما کبی متعرض این حکم نشده است و اگر باین روایت عمل کند
ظاهر این نباشد **پنجم** خلاف است در تعیین سوره ها که مستحب است
که در این نماز خواندن شود و مشهور است که در رکعت اول از سوره
و در رکعت دوم و ثانی و ثانی و در سیم از الجاء نصر الله و در چهارم
قل هو الله احد بخواند و این بابویه و پدرش در رکعت اول و ثانی
و در رکعت دوم از زلزله گفته اند و در روایتی در اول از زلزله
و در دوم از الجاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید و از
شدن است در روایتی صحیح وارد شده است که در هر رکعت قل یا
ایها الکافرون و قل هو الله احد هر دو را بخواند و در روایتی وارد
شده است که هر سوره که خواهد بخواند و این بابویه گفته است
که همه را با سوره توحید میتواند کرد و ظاهر همه خوب است اگر چه
و سیم افضل است **ششم** مشهور است که تسبیحات بعد از نماز
دویم رکعت اول و سیم را نشتنه بخواند و بعضی گفته اند بعد از
برخاستن بر رکعت دیگر پیش از قراءت بخواند و عمل مشهور و
هفتم بعضی گفته اند که چهار رکعت با بیات سلام میکند و مشهور

و اقوی دو سلام است چنانچه گذشت **هشتم** مشهور بینا علما است
که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قراءت میباشد
خواند و این بابویه موافق بعضی از روایات قایل شده است که چهار
مینا آنکه پیش از قراءت بخواند یا بعد از قراءت و عمل مشهور و اقوی
و اولی است **فصل هفتم** در بینا فضیلت و اعمال روز نوروز است
بدانکه بینا علما در تعیین روز نوروز اختلاف بسیار است بعضی
گفته اند دهم ایار است از ماه ها رومی و بعضی گفته اند نهم شوال
و مشهور است که اول انتقال شمس است بیروج حمل چنانچه در این
از منته مقبول است این مطلبی دو کتاب بخارا و الا نوار ببط عظیم
دادام و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بکمان فقیر همین بود
که در این از منته مشهور است اقربست بصواب اضبط است
حساب اگر بنای اعمال را برین بگذارند ظاهر این نیست **و اما**
فضایل و اعمال این روز با سائید معتبره از معلی بن خنیک از خواص
اصحاب حضرت صادق بوده است منقولست که گفت در روز نوروز
بخدمت حضرت امام جعفر صادق رفتم فرمود ایابشنا سنی این
روز را گفتم فدای تو شوم این روزیست که عجم انرا تعظیم میکنند و
در این روز تخمها و هدیه ها برای یکدیگر میفرستند حضرت
فرمود که سو کنید یا دینکم بحق خانه کعبه که در مکه معظمه است که
این تعظیم کردن نیست مگر برای امر قدیمی که تفسیر میکنم انرا از ان

برای فضیلت

تا بفهمی ترا گفتم ای سید و آقای من دانستن این را بزرکت تمام میجو
 تراست نزد من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند
 حضرت فرمود که ای معلی بد رستی که روز نور و روز نیست که حق
 سبحانه و تعالی در این روز پیمان بندگان را گرفت از و اوح ایشان
 در روز است که او را بیکانگی پیرستند و برای او شریکی قرارند
 و در بندگی و پرستیدن هیچ چیز را شریک او نگذاهند و ایمان
 بیاورند پیغمبر او و سولان و حجتها او و خلق و امانان و پیشوایان
 دین و ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین و این اول روز است
 که در آن آفتاب طلوع کرده است با دها آفتاب تن کشنده درختان
 و زمین است و کاهها و شکوفهای زمین افرید شده است و در
 این روز کشتی حضرت نوح بعد از طوفان بکوه جودی قرار گرفت
 و این روز نیست که حق تعالی حیوة بخشید چندین هزار کس را که از مرگ
 گریختند یعنی از طاعون و بیک دفعه خداوند قهار همه را میراند
 پس بعد از مدتها که استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران خدا
 بر این استخوانها گذشت از پروردگار خود سوال کرد که یا رب من
 که چه کونی این استخوانهای پوسیده را زنده میکنی و اند پس حق تعالی
 وحی فرستاد بسوی او که اب بریزند بر این استخوانها ایشان در همان
 جاهای خود که هستند پس چنین کرده همه بقدرت الهی زنده شدند
 و این اول سال فرس و جم است باین سبب سنت شد که در این

روز اب بر یک دیگر بریزند یا اب بر خود بریزند و غسل کنند و حق
 تعالی در قرآن مجید اشاره باین قصه نموده است و آنجا که فرمود
 اَلَمْ نَرِ الْاٰلِ الْاٰدَمِ الْخَوَاصِ دِیَارِهِمْ وَهُمْ اَلَوْفُ حَدَّ رَاْمُوْتٍ فَقَالَ لَهُمْ
 اَللّٰهُ مُوْتُوْا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ وَمَفْسَرَانِ كَفَتَا اَنْدَکَا اَنْ پيغمبر حضرت عقیل
 بود و حضرت فرمود که ایشان بنی هزار کس بودند و فرمود که در
 روز جبرئیل بر حضرت رسول خدا ص بوحی نازل شد یعنی نوروز
 موافق روز مبعث بوده که بیست و هفتم ماه مبارک رجب است و
 فرمود که این روز نیست که حضرت رسالت پناه بنهای کاه و قیصر
 در مکه شکست حضرت ابرهیم نیز در این روز به کاه و قیصر شکست
 و اول اشاره است بآنکه شی و شیعه روایت کرده اند بطریق
 که شبی حضرت رسالت امیر المؤمنین را بخود میبرد
 آورد و حضرت امیر را امر کرد که بود و شرا حضرت بالارفت و بنگاه
 کاه و قیصر بر آورد و شکست پس مراد این است که در شب این روز
 بود و فرمود که در این روز حضرت رسول ص امر کرد اصحاب خود را
 که بیعت کنند با امیر المؤمنین و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنانند
 یعنی روز غدیر این روز بوده یا آنروز که سر گردنها احاطه بر اکت
 بر وید و بر علی سلام کنید و بگوئید السّلام عَلَیْکَ یا امیر المؤمنین
 این روز بوده و فرمود که در این روز حضرت رسول حضرت امیر
 فرستاد بوادی جَنین که از ایشان بیعت او را بگیرد و فرمود

که در این روز حق خلافت با امیرالمومنین برکشت و بار دیگر بعد از
کشته شدن عثمان با آنحضرت بیعت کردند و در این روز حضرت
امیرالمومنین با خا رجیا نهضت کرد و برایشان طغیان یافت
و سر کرده ایشانرا که ذوالشاید میگویند کشت و در این روز قائم
ال محمد صلوات الله علیه ظاهر خواهد شد و در این روز امامان
دیگر بدینار حجت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظاهر خواهد
یافت بر دجال و درگاه سیه که علی است از عملات کوفه او را بزدار
خواهند کشید و در هیچ روز نو و وزی نیست مگر آنکه ما انتظار
فرج می کشیم زیرا که آن از روزگامان و روزگامها شیعین ما است
و وزیران حجت حفظ کردند و حرمت از رعایت کردند و شما را
انرا ضایع کردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز نوروز شود
غسل کن و پاکیزه ترین جامه ها خود را بپوش و بهترین بوها خوش
خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین
و پیشین و نافله های آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بکند از بغیر
دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سُبْحَ
اَنَا اَنْزَلْنَا بِخَوَان و در رکعت دوم ده مرتبه سُبْحَ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس بخوان و بعد از نماز بیست و شکر بگو و این دعا را بخوان اللهم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمُرْتَضِينَ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَ
رُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ
عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ
اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِمَا أَنْتَعْتَ بِهِ عَلَى حَقِّي لَا أَشْكُرُ أَحَدًا غَيْرَكَ وَ
وَسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا
يَعْنِي عَنِّي عَوْنُكَ وَخِفْتُكَ وَمَا قَدَّرْتَ مِن شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْ فِي عَوْنِكَ
عَلَيْهِ حَتَّى أَتَكَلَّفَ مَا لَا اخْتِاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ^{چون}
کمی گاهان پنجاه ساله تو امر زمین شود و بسینا بگو یا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل
ایند عمارا بسینا بخوانند و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه
گفته اند یا تحویل الحول و الاحوال حول حالنا الى احسن الحال
و بروایت دیگر یا مقلب القلوب و الابصار یا مبدی الدنیا و الدنیا
یا محول الحول و الاحوال حول حالنا الى احسن الحال و این دعا
روایت کرده اند که این دعا را نیز در روز نوروز بعد از اتمام سال
بخواند اللهم هذه سنة جدیدک و انت ملک قدیم استملک
خیرها و خیر ما فیها و اعوذ بک من شرها و شر ما فیها و استعینک
مؤننها و شغلها یا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ و اگر چه منع ردعا نیست
اما آن دعا اول را خواندن هر چند نماز کرده نشود چون سند

در این روز حضرت امیرالمومنین با خا رجیا نهضت کرد و برایشان طغیان یافت و سر کرده ایشانرا که ذوالشاید میگویند کشت و در این روز قائم ال محمد صلوات الله علیه ظاهر خواهد شد و در این روز امامان دیگر بدینار حجت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظاهر خواهد یافت بر دجال و درگاه سیه که علی است از عملات کوفه او را بزدار خواهند کشید و در هیچ روز نو و وزی نیست مگر آنکه ما انتظار فرج می کشیم زیرا که آن از روزگامان و روزگامها شیعین ما است و وزیران حجت حفظ کردند و حرمت از رعایت کردند و شما را انرا ضایع کردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه ها خود را بپوش و بهترین بوها خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پیشین و نافله های آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بکند از بغیر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سُبْحَ اَنَا اَنْزَلْنَا بِخَوَان و در رکعت دوم ده مرتبه سُبْحَ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بیست و شکر بگو و این دعا را بخوان اللهم

در این روز حضرت امیرالمومنین با خا رجیا نهضت کرد و برایشان طغیان یافت و سر کرده ایشانرا که ذوالشاید میگویند کشت و در این روز قائم ال محمد صلوات الله علیه ظاهر خواهد شد و در این روز امامان دیگر بدینار حجت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظاهر خواهد یافت بر دجال و درگاه سیه که علی است از عملات کوفه او را بزدار خواهند کشید و در هیچ روز نو و وزی نیست مگر آنکه ما انتظار فرج می کشیم زیرا که آن از روزگامان و روزگامها شیعین ما است و وزیران حجت حفظ کردند و حرمت از رعایت کردند و شما را انرا ضایع کردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه ها خود را بپوش و بهترین بوها خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پیشین و نافله های آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بکند از بغیر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سُبْحَ اَنَا اَنْزَلْنَا بِخَوَان و در رکعت دوم ده مرتبه سُبْحَ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بیست و شکر بگو و این دعا را بخوان اللهم

در این کتاب

معتبر دارد بهتر است **فصل هشتم در اعمال ماهها و میمنت**
سید جلیل علی بن طاووس روایت کرده است که روزی جمعی از
صحابه نشستند بودند حضرت رسالت پناه داخل شد و برایشان
سلام کرد و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخوا
نمعلم تمام شما را دعایی که جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج
بدوای اطباء نبوده باشد پس حضرت امیر المؤمنین و سلمان فارسی
و دیگران سؤال نمودند که آن دعا چیست حضرت رسول مجتبر
امیر المؤمنین خطاب نمود و فرمود که در میانان روی آب با
پنیکری و سون فاعله الکتاب ابدا الکرمی و قل هو الله احد و قل
اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر
یک از هفت مرتبه بخوانی و روایت دیگر سون انا انزلنا فی لیلۃ القدر
نیز هفت مرتبه بخوانی و هفت مرتبه الله اکبر و هفت مرتبه لا اله
الا الله میگوئی و هفت مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی
هفت روز در بامداد و پسین از آن می شامی بحق آن خداوندی
مرا برستی بر خلق مبعوث گردانیده است سو کند یا میگویم که جبرئیل
گفت که حق تعالی بر دار از کبکی که این آب را بیا شامد هر در را که در
بدنش باشد و غایت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن
او و استخوانها او و اگر در لوح دردی برای او مقدر شده باشد
محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزندان داشته

باشد و فرزندان خواهد اب نیشان را باین نیت بیا شامد او را
فرزند روزی گردد و اگر زن عقیقه شد و فرزندانیا و در این آب
باین نیت بیا شامد فرزندان او بوجود آید و اگر مرد و زن بخواهند
یا دختر و از این آب بیا شامد مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حق
تعالی میفرماید یهب لمن یشاء اناثا و یهب لمن یشاء الذکور و یزید
ذکر انا و اناثا و یجعل من یشاء عقیما یعنی حق تعالی میبخشد هر که را
خواهد دختران و هر که را خواهد پسران یا بخت میگرداند بخوا
پسران و دختران را یعنی هر دو را بایشان عطا میکند و هر که را
خواهد عقیقه و بی فرزند بگرداند پس حضرت فرمود اگر کبکی
سر داشته باشد و از این آب بیا شامد صداع او ساکن گردد
بقدرت الهی و اگر در چشم داشته باشد و در چشمها خود قطره
از این آب بچکاند و بیا شامد و چشمها خود را باین آب بشوید یا از
خدا شفا یابد و اشامیدن این آب بن دندان را محکم گرداند و دها را
خوشبو گرداند و لعاب بن دندان را که کند و بلغم را که کند و تخم و
امثال بسبب خوردن طعام و اشامیدن آب بهم نرساند و از آید
قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرسد
و از زکام از آن نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و ک
معده را زایل گرداند و محتاج بجماعت نکردد و از مرض بواسیر و
خارش بدن و ابتله و دیوانگی و خوره و پیسی و زخاف و فی نجات

یابد و کور و لال و کور و زمین گیر نشود و آب سیلاب بر دیده اش نزول
نکند و دزدی که موجب افطار روزه و نقص نماز او باشد و از
عارضه نکرده و از وسوسه شیطان و شیطانی متاثری نکرده
پس حضرت رسالت پناه فرمود که جبرئیل گفت که هر که از این آب
بپاشد و هیچ دزدی در دهان مردم بیندازد مبتلا باشد موجب شفا
از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خدا و ندی که تو را برانستی
فرستاده هر که این آیات را بر این آب بخواند حق تعالی دلدش را مملو کند
از نور و روشنی و الهام خود را بر دل او وارد سازد و حکمت بر
زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینایی با و عطا
کند از کرامتها آنچه با حدی از عالمین عطا نکرده باشد و هزار
معصرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و غیبت
و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب از دل او بردارد و از
عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد و موجب شفا
جمیع امراض او گردد **مؤلف گوید** که این روایت مشهور بعبدالله بن
عمر علیه السلام منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف است و غیر
بخط شیخ شهید دهم که این روایت را از حضرت امام جعفر
روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها اما آیات و اذکار را باین
روش روایت کرده است بخوانی بر آب باران نیت غافل الکابر
وایة الکریه و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربك الاعلی و قل

اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و یکر
هفت مرتبه و میگوید هفت مرتبه لا اله الا الله و هفت مرتبه الله
اکبر و هفت مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفت مرتبه سبحان
الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است
که اگر در زندان باشد و از آن بیاشامد از خمس نجات یابد و سر
بر طبع او غالب نکرده و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روز
نیز مذکور است آب باران مطلقا مبارک است منفعت دارد و بخور
در نیت بیارد و بخورد و غیر آن چنانکه در حدیث معتبر از حضرت
امیر المؤمنین منقول است که بیاشامد آب آسمان را که پاک کنندین
شماست و در دهان را دفع میکند چنانچه حق تعالی میفرماید و یزید
علیکم من السماء ماء لیطهیرکم به و یذهب عنکم رجس الشیطان
و لیربط علی قلوبکم و یثبت بها اقدام یفرستد حق تعالی بر شما
از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بان و ببرد از شما و وسوسه
شیطان را و دل های شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بان قدم شما
شما را و در عمل نیت بهتر است که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع
آن سوره ها را و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که
میخوانند فایده اش عظیم تر و ثوابش بیشتر است و درین سالها
بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیت
مارومی میشوند و ما نیت سه روز است از حضرت صادق

منقولست که در هفتم خزان البته حجامت بکن و اگر مبر نشود در
چهاردهم بکن و اول خزان تقریباً هشتاد و چهارم نوروز است
و آن نیز بی روز است و خزان ما نحس است چنانچه در حدیث
معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق علیه السلام حاضران مذکور
شد حضرت فرمود که این ماهیست که حضرت موسی علیه السلام در اینماه
نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یکشنبه بکروز سیصد هزار کس ایشان
مردند و باز پسند معتبر از آنحضرت منقولست که حق تعالی اجلها را
در ماحزبان نزدیک میکند و اند یعنی موت در آن ماه بسیار میشود
و بدانکه ماهها روی بنایش بر حرکت افتابست و عدد آنها در
این ترتیب ششترین الاول ششترین الاخر کانون الاول کانون الاخر
شباط اذار نيسان ايار خريزان تموز اب ايلول و چهار ماه را بی
میگیرند که آنها ششتر الاخر و نيسان و خريزان و ايلول اند و هفت
دیگر غیر شباط را بی و یک میگیرند و شباط را در سه سال
بیست و هشت میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشان
بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و
ربعی است ششترین الاول که اول سال ایشان است و این سالها
موافق نوزده درجه مبر است و تفصیلش در کتاب بخارا انوار
مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است
مجمعی در اینجا ابراد نمودیم **باب سیزدهم** در بیان احکام اموات

در بیان احکام اموات

و در آن پنج فصل است **فصل اول** در بیان احکام حال الحیات
و برداشتن میت است باید که چون در بینا آثار موت ظاهر شود
متوجه احوال خود گردد و از کاهان خود توبه کند و بر کدشتهها
نادم و پشیمان گردد و عازم گردد اگر زنده بماند مرتکب حصیعت
الهی نگردد پس وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمت او باشد
ادا کند و بدینکاران نکند از پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند
که بخودشان برایشان و فقرا و مساکین و سایر وجوه بر صرف نمایند
پس ابراء ذمما برادران مؤمن بطلبند و هر که را غیبت کرده باشد
یا از بیقی رسانند باشد اگر حاضر باشند از ایشان التماس نماید
که از او عفو کنند و اگر غایب باشند از حاضران التماس نماید که
ایشان را از او راضی گردانند و از برای ایشان استغفار نمایند
امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب مقدس الهی
بامینی گذارد و وصی برای اولاد صغیر خود تعیین نماید پس کفن
خود را حاضر سازد و شهدا دین و اقارب بائمه و اذعیه که وارد
شد است که سنت است که بر کفن نوشته شود و بفرماند که بهتر
حضرت امام حسین علیه السلام بران بنویسند اگر بیشتر کفن را مهیا نکرد
باشد اما مؤمن را سنت است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که کفنش را اولش در خانه باشد
او را از غافلان ننویسند و هرگاه که نظرش بران کفن افتد بران

حسن نوشته شود باید که در آن وقت امیدوار رحمت حق تعالی
و شفاعت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم بود باشد
و بسند معتبر از حضرت رسالت پناه منقول است که هر که در وقت
مُرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص مروت و مرد
اوست گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود که چون
نزدیک وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید اللهم فالمر
السموات والأرض عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم فی اعمده
إلیک ایتی اشهد ان لا اله الا انت وحدک لا شریک لک اشهد
ان محمداً صلی الله علیه و آله عبدک و رسولک و ان الساعة
آتیة لا ریب فیها و انک تبعث من فی القبور و ان الحساب حق
و ان الجنة حق و ما وعد الله فیها من النعم من الماکل و الشریر
و النکاح حق و ان النار حق و ان الايمان حق ان الذین کما وصف
و ان الاسلام کما شرعت و ان القول کما قلت و ان القرآن کما انزلت
و انک انت الله الحق المبین و انی اعمده الیک فی دار الدنیا الی
رضیت بک رباً و بالاسلام دیناً و بمحمد صلی الله علیه و آله
نبیاً و بعلى اماً و بالقرآن کتاباً و ان اهل بیت یدیک علیه
و علیهم السلام ائمتی اللهم انت تقبی عند شدتی و رجائی عند
کربتی و عندی عند الامور الی تنزل بی و انت ولی فی نعمتی و الهی
والله ابائی صلی علی محمد و آله و لا تنکب الی نفسی طرفة عین بعد الوتر

محمد نام مرتب است

فی قبری و حتی و اجعل لی عندک عهداً یوم القاءک من شوالیر
حضرت رسول فرمود که این عهد و پیمان میت است خداوندی
که می خواهد وصیت کند و وصیت لازم و واجب است بر هر مسلمانی
و صحیفه اعتقادات را چنانچه در کتاب حلیۃ المتقین ذکر کرده ام
درست کند و همه کواهان برسانند تا در میان کفن او بگذارند
چون آثار احتضار ظاهر شود این دعا را مکرر بخواند اللهم اغفر
لی الکثیر من معصیتک و اقبل منی الیسیر من طاعتک تا جان
کندن بر او آسان گردد و باید که اولاد و خویشان و برادران و
در این حالت و راتنها نگذارند و نزد او قرآن و دعا بخوانند و
سویس و الصافات نزد او بخوانند و اعتقاد بوحدانیت خدا و
صفات کمالیه الهی و رسالت حضرت رسول و امامت ائمه هدی
علیهم السلام بنفصیل و اعتقاد بمعاد و بهشت و دوزخ و سوال
قبر و سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین و کنند که بگوید و بیایا
او او زند و اگر نتواند خواند نزد او بخوانند و دعا بخوانند و بیایا
بخوانند و اگر عجز نمایند مضافاً بر او القا کنند که در این
وقت شیطان بر او دست نیابد که او را از دین بر گرداند
و باید که کلمه طیبه لا اله الا الله بسپار بگوید و مکرر تلقین و کند
زیرا که در حدیث معتبر وارد است که هر که التوحید و لا اله الا
الله باشد داخل بهشت شود و در حدیث معتبر از حضرت امام

محمد با قوه مرویست که تلقین بکند مردگان خود را لا اله الا الله
 بد رستی که کاهان را در هم میشکند و مومن است در حال
 حیوة و نزد مردن و نزد مبعوث گردیدن و هر که در هنگام
 این کلمه طیبه را بگوید داخل بهشت گردد و احوط آنست که در
 اینحال پای و را بجانب قبله بگردانند تا ملائکه رحمت بآوردند
 و در این وقت حایض و جنب نزد او نیایند که ملائکه از ایشان
 نفرت میکنند و اگر بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که برای
 ضرورت پرستاری و نمایند و چون نزدیک شود که جان
 برآید بیرون روند و در احادیث معتبره وارد شده است که اگر
 جان کندن برآورد سوار شود و را ببرند یا بخایند که همیشه نماز
 میکرده است یا بخوابانند و را بروی جای نمازی که بران نماز
 میکرده است زیاده اگر امید شفا هست شفا مییابد و الا بخوابانند
 یا سافی برمی آید و از حضرت امام رضا منقولست که زنها در
 حال احتضار دست برآوردند و اگر دست پا حرکت دهد
 مانعش مشوید چنانچه جاهلان میکنند و نزد اقران بخوابانند
 و یا دخلا بکنند و صلوات بر رسول و آل او بفرستید و در
 حدیث دیگر منقولست که فرزندی از حضرت صادق علیه السلام
 بود و حضرت امام محمد باقر در کنار خانه نشسته بود هر که نزد
 او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست برآورد که از یاد او

کلمات فوج
 اینست

اینحال در نهایت ناتوانیست و هر که دست برآورد بکنار دستان
 که او را کشته است در حدیث صحیح از حضرت باقر منقولست
 که هر که کسی را در وقت جان کندن بگوید کلمات فوج را تلقین
 او بکند و کلمات فوج اینست لا اله الا الله الحکیم الکرم لا اله
 الا الله العالی العظیم سبحان الله رب السموات السبع و رب
 الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن و رب العرش العظیم و الحمد
 لله رب العالمین و در حدیث دیگر منقولست که چون این کلمات را
 تلقین کسی بکند حضرت امیر المؤمنین میفرمود که بزرگوار
 بر تو باکی نیست و حضرت رسول ص این کلمات را تلقین شخصی کرد
 و چون او خواند حضرت فرمود که الحمد لله که خدا او را از آتش جهنم
 نجات داد و از حضرت صادق منقولست که هیچ کس نیست مگر
 آنکه شیطان در وقت مردن جمعی از شیاطین را مومل میکند
 بر او که او را بشکند از دین خود تا جانش مفارقت کند
 و اگر مومن کامل باشد نمیتواند برآورد دست یافت بر دران وقت
 تلقین ایشان بکنند کلمات فوج و شهادت بوحده الله خدا
 و اقرار حضرت رسالت ائمه طاهرين و بایک مخصوص نا
 از سخن گفتن باز ماند و ایضا سنت است که برای اسباجان کندن
 این دعا را تلقین او کنند یا من یقبل الیسیر و یعفو عن الکثیر
 اقبل یحیا الیسیر و اغفر عنی الکثیر انک انت الغفور الرحیم

و بر وایست بکرانک انت العفو الغفور و چون روح او مفارقت کند
 میثاق است که دهانش را بر هم گذارند و چنانچه را ببندند و چنانچه
 بهم آورند و دستهایش را بر پهلوهایش بکشند و او را بجا در شب
 یا جامه بپوشانند و قرآن نزد او بخوانند و زودش بردارند مگر
 بقدر جمع شدن مؤمنان اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر شبیه
 باشد تا یقین نشود مرگش بر ندارد و از حضرت صادق علیه السلام است
 که سزاواران نیست که برادران مؤمن را بخر کنند بمردن و تا اینجا
 او حاضر کردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و
 میت ایشان همه ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که چون مؤمن را بفرستند از دنیا و از آنجا
 که اول عطای که تورا دادیم بهشت است اول عطای که دادیم
 آنها را که با جنازه تو آمدند امرزش کاههاست در حدیث دیگر
 فرمود که اول نخه که بمؤمن میدهند در قبر است که بیامرزند و هر
 کس را که همراه جنازه او بوده است در حدیث دیگر فرمود که هر که
 همراه جنازه مؤمنی کند تا او را دفن کنند حق تعالی در قیامت هفتاد
 ملک بر او بکارزد که همراهی و نمایند و استغفار بر او کنند از
 قبر تا موقف حساب فرمود که هر که یک طرف جنازه را بگیرد
 و پنج کما کبیره اش را بر زمین شود و اگر چنانچه طرف را بگیرد از کاهها
 بیرون آید و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر است بر

کسی که تسبیح جنازه کند که اول دست راست میت را که جانب چپ
 جنازه است بدوش راست خود بردارد پس پای راست میت را
 باز بدوش راست بردارد پس از پشت جنازه برود و پای چپ
 بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ میت را که در جانب راست
 جنازه است بدوش چپ بردارد و چون خواهد که باز دیگر
 ترتیب کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه نرود
 و باز همان روش ترتیب بجای آورد و اکثر علما بر عکس گفته اند
 که اول ابتدا بدست راست جنازه میکنند پس بپای راست چپ
 چپ پس بدست چپ اول موافق احادیث معتبره اولی است
 و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است افضل است که عقب جنازه
 یا پهلوها را برود و پیش جنازه نرود و ظاهر اکثر احادیث است
 که اگر جنازه مؤمن باشد پیشان راه رفتن خودست در جنازه
 خلاف مذہب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبالی بعباد
 میکنند و با جنازه سواره رفتن مکروه است و از حضرت رسول
 منقولست که هر که جنازه را بپند و آیند عا بنحوان الله اکبر قلنا
 ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم زدنا
 ایمانا و تسليما الحمد لله الذي نفعنا بالقدره و قهر العباد
 بالنبوت هیچ ملکی در آسمان ندارد مگر آنکه گریه کنند از برای تحم
 بر او و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در حال برداشتن جنازه

این دعا بخوانند بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَنْ قَوْلُكَ كَحَضَرَتِ امَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ
هرگاه جنازه را بمیدید می گفت اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الَّذِي لَمْ يَحْمِلْنِي مِنَ التَّوَلَّى الْفَخْرُ
و زنا نواتش بیع جنازه سنت نیست بعضی گفته اند که جنازه را بیایا
تند بردن مکروه است و مجمره بردن با جنازه کراهت دارد و در
جراغ بردن خوب نیست اسرافست در شب خوبست مکروه است
کسی که جنازه حاضر شود چندیدن و حرف باطل گفتن **فصل در غسل**
در غسل دادن میت است بدانکه احکام میت از غسل دادن و
کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش همه واجب است
بر همه و اجابت و اگر یکی بکند از همه ساقط میشود و اگر همه ترک
کنند همه معاقب میشوند و مشهور میان علما آنست که ولایت این معصوم
تعلق بوارث میت دارد و بی رخصت او دیگری منوجه اینها نمیشود
شد و مردان و رثه اولاد از زنان و شوهر اولیست از دیگران و
اخو است که بضرورت خود غسل ندهد و غسل و نماز و سایر
احکام میت واجبست بر میت شیعه ثنی عشری در سنی و سایر
فرق خالفان خلافت ظاهر واجب نباشد مگر در حال تقیه
و شهیدیه که در جمعا با امام زمان کشته شده باشد و در معرکه
مرده باشد و را غسل نمیدهند و کفن نمیکند بلکه نماز میکنند
و با جامها که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند که در هر

تسبیح
تسبیح
تسبیح

از غیبی

چنانچه که کشته شود چنین است خالی از قوتی نیست مشهور
میان اصحاب آنست که هرگاه از میت عضوی یافت شود که در آن
استخوان باشد میسوزند و کفن میکنند و دفن میکنند و بعضی
سند کفن را در اینجا واجب دانسته اند و اگر نضیی باشد که دل در
باشد نماز هم میباید کرد و اخوط آنست که اگر پسین را تنها بیایند
باز چنین کنند و هم چنین اگر جمیع استخوانها میت را بیابند و
کسی استخوان باشد مشهور آنست که در لته میپسند و دفن میکنند
و بعضی لته پیچیدن را واجب دانسته اند و چه که از شکم ساقط
شود هرگاه چنانچه از ماده داشته باشد غسل میدهند و کفن
و دفن میکنند و بر او نماز نیست بعضی گفته اند که پس چنانچه
میت کنند و حنوط میکنند و هرگاه چنانچه مانده باشد مشهور
آنست که در لته میپسند و دفن میکنند و در روایت دیگر در لته
پیچیدن مذکور نیست بعضی تمام شدن خلقت طفل را اجنبیا
کرده اند در غسل و کفن نه چنانچه اما و این اخوط است اگر عضو
داری از زن بردند یا شد اخوط آنست که غسل و کفن و دفن نکنند
اگرچه اظهار عدم وجوبست و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد
و مادر زن باشد یا شد اگر تواند درست بیرون می و زنند و اگر پا
پاره میکنند و بیرون می و زنند و اگر مادر بمرده و طفل زن باشد
شکم مادر را می شکافند از جانب چپ و طفل را بیرون می و زنند

و بهتر است که شکمش را بید و زنده و واجبات است که مرد را مرغسل
دهند و زن را زن الا چند موضع اول زن و شوهر که بقول اشهر
واقوی هر یک دیگر را غسل میتوان داد و احوط است که از روی
جامه غسل دهند و نظر بقورت نکند و بهتر است که بدون خنجر
غسل دهند خصوصاً مرد و زن را و چه جایز است که افاکنیز خود را
غسل دهند هرگاه زن کبھی و ذرعی کبی نبوده باشد و در غسل
کبیز افا و اخلافت سیم جایز است که غسل دهند مرد اجنبی هر
سه ساله را برهنه و زن اجنبیه پسر سه ساله را برهنه و بچه
در پنج سال نیز بخون کرده اند چهارم هرگاه مردی فوت شود و مرگ
نباشد که او را غسل دهند زن محرم او را غسل میتواند داد از روی
جامه و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر در حال
اختیار نیز محرم یک دیگر را غسل میتواند داد اما احوط است
که تا ممکن باشد زن را زن و مرد را مرد غسل دهند اما کیفیت غسل
بهتر است که پیش از غسل کفن را مهیا کند و اول خنجر را و بعد از آن
سری و بعد از آن پیراهن را بپهن کند و نصف بالای پیراهن
برگرداند و لنگ را و بعد از آن ران بپنج و بجای خود پهن کند پس
متوجه غسل شود و اگر میسر باشد که میت را در وقت غسل بر روی
تختی یا تخت بخوابانند بهتر است و مستحب است که در وقت غسل
دادن پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضاً و بعضی واجب

داشتند و در سایر احوال باید چنین باشد مگر در حال نماز
دفن و باید که رختهايش را بکند و اگر خواهد یا پیراهن غسل دهند
و اگر خواهد لنگ بپندد و پیراهن را بکند و بر هر تقدیر واجب است
که در وقت غسل دادن عورتین میت را بپوشانند و مشهور است
که واجب است که اول از لنگهاست از بدن میت بکند و مستحب است
که برای حرمت میت پیراهن را از طرف پای بیرون کند و اگر تنگ
باشد باذن و ریشه بشکافد و سنت است که در زیر سقفی یا خیمه
غسل دهند که بر سر آسمان نباشد و سنت است که دو نفر باشند
غسل دهند یکی آب بریزد و دیگری گرداند میت را و مستحب است
که انگشتان میت را بمدا رانم کند و اگر دشوار باشد و خوف
شکستن باشد دست بردارد و واجبات است که میت را سه غسل
بدهد اول بآب سرد و بعد از آن بآب کافور و بعد از آن بآب
خالص و سنت است که اول دستها میت را تا نصف راجع
بشوید بنا بر بعضی از روایات پس عورت میت را بشوید و احوط است
که چون خواهد عورت را بشوید لنگه بردست بپندد که دستش
بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنت است
که اول عورت میت را بکف سرد و آشنان سه مرتبه بشوید و اگر
بسیار برزد تا خوب پاک شود پس دست بر بالای شکمش بگذارد
و برمی و همواری پایین کشد که اگر فضله باشد بیرون آید و اگر

خیزی بیرون آید باز مخرج را بشوید و اگر زن حامله باشد وضو
افتادن فرزند باشد دست بر شکمش نکشد و علما گفته اند که
سنت است که سر و ریش را پیش از غسل بکشد و در بشوید
سنت است که دستهای خود را تا مرقق بشوید یعنی آنکه
بر میت بیندازد پس وضو دهد میت را بر و شوی و ضوی زندگان
باب خالص و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که وضو میگیرم
این میت را قربت الی الله پس رو و دستهایش را بشوید و سر و پاهایش
مسح کند پس ابتدا کند بغسل و اخوط آنست که آب بزند و گرداند
اگر دو کس باشد هر دو نیت کنند و بهتر آنست که نیت هر سه را در
اول بکنند و از برای غسل کا فور و قراح نیز نیت جدا بکنند پس
اول نیت میکنند که این میت را غسل میدهم باب سد و کا فور
و قراح از جهت آنکه واجب است از برای رضای خدا یا قربت الی الله
پس سر میت را با آب سرد میشوید و اخوط آنست که اول بجانب
راست سر را بر نزد و بعد از آن بجانب چپ سنت است که سر را
و هر جانب را سه مرتبه بشوید پس میت را بر پهلو چپ بخوابانند
و جانب راست را بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید و هر
سبب را که میبزد قطع نکند تا بپا برساند و اگر آنکه میت را بیندازد
در هنگام آب ریختن دست بر پشت و شکم بمالد بهواری که آب
خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلو جدا کند تا آب بر آن

برسد و چنان کند که آب بر نرینک و عورت و زان و سایر اعضا
خوب جاری شود پس میت را بگرداند و بر پهلو راست بخوابانند
و پهلو چپ را بهنای طریقی که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در
سدر مستحی کا فیت و مشهور آنست که حدی ندارد و بعضی گفته اند
که باید هفت برك سدر باشد و بعضی برك طل و بعضی برك طل و تم
گفته اند که نزدیک به بیست و پنج درم و زیاده بوده باشد و کذا
این زیاده ها برای شستن قیج و سایر اعضا پیش از غسل بوده
باشد و اخوط آنست که در آب غسل مقدار داخل نکند که فضا
شود و آبش نکوبند و در بعضی روایات در شستن هر جانب شستن
نصف سر نیز وارد شده است و شاید بد نباشد اگر چه خلاف
مشهور است پس میت را بر پشت میخوابانند و ظرفها را میبشوید
که اثر سید را زانها بر طرف شود و آنکه کا فور بر آرزو میکنند
و داخل آب میکنند و غسل دهند دستها خود را تا مرقق
شوید و بهتر آنست که دست میت را نیز تا نصف راع سه مرتبه
با آب کا فور بشوید و قیج را نیز سه مرتبه بشوید بهنای نحو گفته
یاد نمائی بردست بپچید و دست بر شکم میت بکشد بهواری
و بهتر آنست که در وقتی که دست بر شکم میکند سر میت را بلند کند
که فضلات از آن طرف بیرون نرود پس احتیاطا آب بزند و
گردانند هر دو نیت کنند که این میت را غسل میدهم باب کا فور

از برای آنکه واجب است از برای رضای خدا پس سر را بشوید و
 سست است که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا با چنانی است
 می کند و گردانند به موارى دست بمالد پس چنانی است
 سه مرتبه و چنانی چپ سه مرتبه بخوی که در غسل سدر مذکور
 شد بشوید پس میت را بر پشت بخواباند و باز دست خود را تا مریز
 بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثری از سدر و کافور در آنها
 نماند و اگر سبوی دیگر بر آب قراح مھیا کند بهتر است و قراح
 آنست که غسل قراح را از خوضی که آب سدر و کافور در آن ریخته
 شده است بر نهند و از آن بردارند که اینها مطلقا در آن
 داخل نشد باشد پس دستها میت را تا نصف راع سه مرتبه
 باب خالص بشوید استحبابا با فرج میت را نیز با ب خالص سه مرتبه
 بشوید و اگر در این وقت نیز یار دیگر میت را وضو دهند شاید
 بهتر باشد پس احتیاطا نیت کند که غسل میدهم این میت را با ب
 قراح از جهت آنکه واجب است قربت الی الله پس سر را سه مرتبه و چنانی
 راست سه مرتبه و چنانی چپ سه مرتبه بشویند که بیک مرتبه واجب است
 و دو مرتبه سست است بهتر آنست که گردانند بمدا را در وقت
 آب بختن دستی نکند بر بدن میت و پیش از این غسل و در آنجا
 این غسل دست بر شکم میت نمیکند و چون از این غسل غسل
 فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد قدری از پندخیز

دبرش داخل کند و همچنین در دهان و بینی و قدری پندخیز
 کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاستی بوده باشد پس سست
 که بدنش را با چنانی خشک کند و بعد از آن او را بر روی جامه ها
 کفن نکند و سست است که هر مرتبه که میت را از چنانی چپ
 گردانند چنانی چپ را اللهم ابدن هذا بدن عبدك المؤمن و قد
 اخرجت روحه منه و قررت بينهما فعفوك عفوكم و اگر زن باشد
 بگوید اللهم ابدن هذا بدن اميت المؤمنة و اگر دو شخص بگویند
 و در سایر احوال غسل مکرر بگویند رب عفوكم عفوكم تا خدا او را
 بیامرزد و سست است که هر چه از عیوب میت بر او ظاهر شود بکند
 نقل نکند تا حق تعالی کاها ن او را بیامرزد چنانکه از مادر متولد
 شده و مستحب است که غسل دهند از چنانی است بایستد
 کوفتی در زیر بر قبیل بکنند و تحت سر از بر باشد که آب غسل در آن
 رود و مکروه است که آب غسل را با چنانی که در آن بول و غایب باشد
 بریزند و اگر چنانچه باشد که کافات خانه را در آن بریزند قصورند
 و مکروه است میت را با بکرم غسل دادن مگر در حال ضرورت
 و مکروه است که میت را در میان پا های خود بگیرد و ایضا مکرر
 که ناخن میت را بگیرد یا موی او را بگیرد یا موی او را بگیرد یا شانه
 کند و اگر بگیرد ناخن و موی او را موی در اثنا ی غسل جدا شود باید
 که در میان کفن گذارد و با میت دفن کند حتی منقولست که دندانها

از حضرت باقره کند شد بحضرت صادق داد و فرمود که با من
 دفن در قبر و اگر سدر و کافور بهم نرسد بکبرتیه باب قراح غسل
 دهند و اخوط داشت که سه مرتبه غسل دهند و اگر پیش از دفن هم
 رسد اخوط داشت که مرتبه دیگر او را سه غسل دهند و اگر آب بهم
 نرسد یا میت را غسل نتوان داد که خوف آن باشد که بدن میت از بیم
 بپاشد یا میت دهند او را وظاها را یک تیمم کافی است سه تیمم اخوط
 و بهتر است که تیمم را چنین بدهد که نیت کند که تیمم میدهم
 این میت را بدل از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهت آنکه
 واجبات است از برای رضا خدا و تیمم دیگر را قصد کند که تیمم میدهم
 این میت را بدل از غسل کافور احتیاطا قربة الی الله و همچنین قراح
 و چون نیت کند دست خود را بر خاله زند و بر پیشانی میت کشد
 و دیگر بر پشت میت است میت کشد و بعد از آن بر پشت میت
 چپ اگر بد و ضرب تیمم دهد یکی بر او و یکی بر او دستها خویست
 و اگر میت محرم باشد او را غسل کافور دهند و اخوط نکنند
فصل تیمم در کفن کردن میت است واجبات است که میت را سه کفن
 کنند و اکثر علما گفته اند که اول آنها لنگ است که از ناف تا بعضی
 ساق را بپوشد و بعضی گفته اند که سنت است که سینه را بپوشد
 و تا پاها برسد و دوم پیراهن است سیم ستر تا سری که جمیع بدن
 بپوشد و بعضی از علما گفته اند که پیراهن اینست و دوسر تا سری

نویسنده

و جایز است که بجای پیراهن بکسر تا سری دیگر بکند که مجموع سه
 ستر تا سری باشد و این قول اظهر است احادیث معتبره بر این
 دلالت دارد و اخوط داشت که با اینها لنگ نیز نکنند و با ضرورت
 بکسر تا سری کافیست باید که کفن جوهر محض نبوده با و اخوط داشت
 که کفن زنان نیز جوهر محض نباشد و اخوط داشت که کفن از پوست نباشد
 باشد و بهتر است که از پشم و مویز نبوده باشد و مستحب است
 که از پنبه سفید نبوده باشد و سنت است که ستر تا سری بالا از جمله
 دوسر تا سری جیره باشد و آن جامه نبوده از عنقی و رده اند و
 معلوم نیست که دور نیست که اگر بجای آن قطعی سفید بکنند بد
 نباشد و علما گفته اند که سنت است که اول جانب چپ لقاف را
 بر جانب راست میت اندازد و بعد از آن جانب راست لقاف را بر
 جانب چپ میت و بهتر است که چنین کنند اگر چه مستند منظر
 نرسید و سنت است که خرقه طویلی که عرضش یکسرو نیم و طویلی
 اقلا سه ذراع و نیم باشد بدراع دست یاده کنند بر او از پنج تا نیک
 ستر او را بشکافند و بر کمر میت بپندند و پنبه بسینا در دبر و فرج
 بگذارند و اگر زن باشد پنبه پیشتر بگذارند و اگر بر پنبه قدری
 کافور بپاشند شاید بد نباشد و سرب دیگر خرقه را از میان پاها
 بدراورد و از زیر پانجه بر کمرش بسته اند بیرون آورند و محکم
 بکشند که فرج را و پنبه که گذاشته اند فرا گیرد و پاها را بهم آورد

و زانها را با یاک دیگر بان خرقه سخت به بندند و به پیچند تا زانو
و بهر جا که منتهی شود و سرش را در آنچه پیچید اند فرو برند و
سنت است که عمامه را برای مرد زیاد کنند که بود و سرش را بگردانند
و موافق مشهور بر زرج حاکم بگردانند و سرها عمامه را هر دو طرف
بدان و زنند و بر سینه میت ببنند از ند چپ را بر جانب راست و
راست را بر جانب چپ بدل از عمامه مردان برای زن مقتضای زیاد
کنند و با پیچ بر سینه زن ببنند از ند که پستانها او را بگیرد و بیشتر
کره زنند و مکره است که کفن از کتان باشد یا پیراهنی که تازه کند
استین داشته باشد اما اگر میت را در پیراهن خودش کفن کنند
دو کار نیست بریدن استین و با استین باکی نیست اما تکمها و
بند هایش را ببرند و سنت است که میت را کفن کنند در پیراهنی
که در آن نماز میکرده است اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا
نیز کفن کنند شاید بد نباشد و مستحب است که در جامه که در آن
احرام بسته است در حج یا عمره کفن کنند و مستحب است که کفن خوشبوی
و صاحب قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که نیکو
کفن کنید کفنهای مردگان خود را که زینت ایشانست و بان کفن
در قیامت مبعوث میشوند و سنت است که در قیمت کفن مضاعف
و مبصری نکنند و کفن از مال بسینا حلال بیشبیه باشد و سنت است
موافق مشهور که بر کفن شهدا دین و اقرار با ائمه ۴ بنویسند و دعا

بخشن و غیران در بعضی روایات وارد شده است سنت است
که بر میت حضرت امام حسین بنوید و علما گفته اند که سنت است
که کفن را بر نیمان که ازان بیرون آورده اند بد و زند و بایه ها
نزن کنند و سنت است که در وقت که غسل دهد و خواهد که
میت را کفن کنند دستهایش را تا دوش یا تا مرقق بشوید و بعد از آن
شروع کنند در کفن کردن و واجب است خطوط کردن میت با نانکه
بر هفت موضع بچند او یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشت
مپین پاها کا فور عا لدا اگر چه اندکی باشد و بهتر است که سرش را
نیز بمالند و بر سینه اش بریزند و اگر کودال پایین کردن و بندها
پا و بندها دست و مرفقا و زربغها و پنج زان و بند انگشتان
و سایر بندها را بمالند احوط است بهتر است که کا فور خطوط
کا فور خام جودانه باشد و مقدارش بقدر یک شرف باشد که
چهار دانگ و نیم مثقال است بهتر ازین آنست که سه مثقال باشد
و بهتر ازین آنست که سیزده درهم و نعلبی بوده باشد موافق خط
حضرت رسول سه که تقریباً هفت مثقال صیر بوده باشد و بهتر
آنست که کا فور غسیل از این مقدارها نباشد و سنت است که موکداً آنست که
دو جوبند تازه با میت بگذارند و در اخبار بسینا وارد شده است
که تا این چوبها تراست میت را عذاب نمیکند و بهتر است که چوب
درخت خرما بوده باشد و اگر یافت نشود چوب سد رکند و اگر

یافت نشود چوبه رخت پدید و اگر یافت نشود چوبه رخت ناز و اگر
 بهم نرسد هر چوب تری خوبست باید تر باشد و ناز از درخت
 باشند و چوب خشک هر چند از درخت مرگه اما کن شهرت برید
 باشند فایده نمیکند و باید هر یک بقدر یکشیر بوده یا یکدراع
 دست بعضی گفته اند که بقدر استخوان ذراع که از یک شیر بیشتر
 و ظاهر هر خوبست بعضی گفته اند که پنبه بر آنها بر پیچند تا از
 بیشتر بماند و یکبار از جانب است بگذرانند و سرشرا بچرخ کردن
 بگذرانند و ملصق ببدن سازند و دیگر بر از جانب چپ میان
 پیراهن و سرتا سری بگذرانند و سر از این چرخ کردن گذارند و بعضی
 گفته اند که سنت است که بر جودین شهد بین بنویسد بر تری
 شریف اگر تقیه باشد و جریدن توان در کفن گذاشت و میان
 قبر بگذرانند و اگر بعد از بر کردن قبر خطا طریشان آید در میان قبر
 برند و بدانکه کفن واجب میت از اصل مال اوست مقدم بر دین
 و وصیت میراث و اگر چیزی نداشته باشد رختهای او را تطهیر
 کنند و با آنها کفن کنند و اگر انهم نباشد برهنه دفن کنند و بعضی
 گفته اند که از زکوة واجب کفن میت میتوان کرد و بخا از فوق نیست
 سنت و گفته است که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر از
 حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر که کفن کند مؤمنی را چنانچه
 که ضامن جامد او شده باشد ناز و زیارت هر که بگذارد برای

مؤمنی قبری را چنانست که او را در خانه موافق نیکو جا داده باشد
 ناز و زیارت کفن زن بر شوهر واجب است هر چند زن مالدار
 باشد و همچنین کفن بندگان بر صاحبش واجب است اگر از میت نجس
 بیرون آید بدن او را بشویند و اگر کفن الوده شده باشد ناز و قبر
 نکذاشته اند از این شویند و اگر بقیه برده باشند مشهور است که
 انموضع را مقراض نمیکند و کفن را از یک دیگر میکنند و آنند تا بدن
 میت پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن
 در اندرون قبر با نکه طشت افتاب برینند و بشویند بهتر است
 هرگاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم شده باشد و
 کفن را نیز با آن عنوان بشویند و این اخوط است جمعی گفته اند مگر
 کفن را با آن بر بدن و گفته اند از مشایخ چنین شنیده ایم و در حاکم
 کفن کردن نیز سنت است که پاهایش بجا نباشد یا شد و کبکی که
 در غیر چها با امام گشته شدن باشد جراحتهای بدنش را از الیهی کند
 و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در هر غسل اول سر را میروشند
 و اندر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بدن نشود کل رست میریزند
 تا بند شود و از حضرت صادق ع منقولست و حکم چنین کبکی
 اول خون را میروشند و آب بر آن میریزند در غسل و دست بر بدن
 نمی مالند و بر جراحتهایش پنبه و کا فور میکنند و محکم مینمایند
 و همچنین اگر کفن بر بدن شده باشد و جدا نشده باشد کا فور

بر موضع جراحت پنبه بران میگذارند و بخرقه میبندند که خون
 بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را
 میشوند و بعد از آن بدن را و پنبه بر بالای کردن میگذارند و بعد
 از آن سر را بر روی کردن میگذارند و در میان کفن می پیچند و در
 هنگام دفن سر را با بدن نمیکنند و در محراب میگذارند و در پیشانی
 بجانب قبله میگذارند **فصل چهارم** در نماز میت است این نماز
 واجب است بر همه مسلمانان که علم بفوت شخصی بهم رسانند و اگر
 یکی از ایشان بجا آورد از دیگران ساقط میشود و واجب است
 بر هر شیعه اثنی عشری که بالغ باشد به خلاف اشتهر اقلی است
 که بر طفلی که شش سال تمام شده باشد نماز واجب است و ظاهر
 بقصد قربت گفتا توان کرد و کمتر از شش سال را اگر زنده متولد شد
 باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت اخوط نماز نکردند
 و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیا که خدا و اهل
 بیت هم داشته باشند و غالبان که ائمه هم را خدا دانند یا گویند
 که خدا در ایشان حلول کرده است بر مرتد و آنها که خدا را بهم
 میدانند و بر غیر ایشان از مخالفان خلاف است ظاهر بخیر باشد
 میا آنکه نماز نکنند یا بکنند و چهار تکبیر بگویند و در تکبیر چهارم
 نفی زن و لعنت کند بر او و در موضع تقیه ترك نماید کرد و سزاوار
 مردم بنماز میت را و است بنا بر مشهور و بعضی گفته اند که خبر

روایت نماز میت

ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و با نفراد میتواند کرد و اخوط آن
 که تا توان از ایشان رخصت گرفتن بخصت نکنند و شوهر از
 همه خویشان اولی است نسبت بزن و مردان اولایند از زنان و
 وارث اگر خود قابلیت پیشمیزی نداشته باشد هر که را اعتقاد
 داشته باشد و بهتر دانند مقدم دارد و جایز است که زن پیشمیزی
 زنان بکند و با مامونان در یکصف بایستد و مرد باید که پیش
 بایستد اگر چه ماموم یک نفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند
 زنان در عقب مردان بایستند و اگر حایضی باشد سنت است
 که در صف جدا بایستد و واجب است نماز گذارند و بقیله
 بایستد و سرچنان بجانب است و باشد اگر امام باشد و در
 ماموم در کار نیست اخوط در منفرد است که از برای بر جنان و بیرون
 نباشد و واجب است که میت را بر پشت بخوابانند و در این نماز
 طهارت حادث شرط نیست و جنب و حیض و یوضو این نماز را
 میتوانند کرد و اخوط است که سایر شروط نماز بومیته را در این نماز
 رعایت کنند از پوشانیدن عورت و نجس نبودن جامه بدن و
 نبودن جامه و غیر اینها اگر چه ظاهر است که هیچیک از کار نیست
 مگر چیزی چند که حرام باشد و از آنها منافی افعال نماز باشد
 مانند طلا و حرم برای مردان و جامه مخفی و سنت است که با وضو
 باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ بشود

سنت است که تنه کند و ظاهر بعضی است که بدون غدر نیز تنه مستحب
و میباید که از جنازه بسپارد و در بنا شد مگر آنکه در نماز جماعت بنا
و صفها در میا باشد و نماز بر میت نمیتوان کرد تا او را غسل و کفن
نکنند اگر ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد او را بقیه گذارند و
عورتش را بپوشانند و نماز کنند و سنت است که پیش نماز بر او میا
مزد بایستد و سینه زن بنا بر مشهور و سنت است که کفش نکند
و اگر موزه در یاد داشته باشد در کار نیست کردن و اگر با برهنه
باشد بهتر است و واجب است که نیت کند و بهتر است که چنین نیت
کند که نماز برای میت حاضر میکنم از برای آنکه واجب است قریه ای الله
و پنج تکبیر بگوید و سنت است که در هر تکبیر دستها را بردارد و تا غا
کوشها و بعضی در غیر تکبیر اول سنت نمیدانند دست برداشتن
و اول اقوی است در وجوب غادر میا تکبیرها خلافت و احوط
و وجوب است ظاهر هر دو عا مجری باشد و مشهور است که بعد از
تکبیر اول اگر بگوید اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول
الله و بعد از دویم اللهم صل على محمد و آل محمد و بعد از سیم اللهم
اغفر للمؤمنین و المؤمنات و بعد از چهارم اللهم اغفر لهذا
المیت و تکبیر پنجم را بگوید و فارغ شود مجزئ است و موافق مشهور و بهتر
است که چنین کند بعد از نیت بگوید الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله
و اشهد ان محمدا عبده و رسوله اللهم صل على محمد و آل محمد

از سله یا حی یا قیوم و از برای این بدی الشا عین بگوید الله اکبر
اللهم صل على محمد و آل محمد و بارک على محمد و آل محمد و ارحم محمد و
آل محمد کافضل ما صلیت و بارکت و ترحت علی ابرهیم و آل ابرهیم
انک حمید مجید و صل على جميع الانبياء و المرسلین پس بگوید الله
اکبر اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات الاحیاء
منهم و الاموات تابع بدینا و بینهم یا محجرات انک حبیبة الدعوات
انک علی کل شیء قذیر پس بگوید الله اکبر اللهم ان هذا عبدک و
عبدک و ابن امیک نزل بک خیر منزول یا الله انما لا نعلم منه
الا خیر و انت اعلم به میا اللهم ان کان عسنا فرد فی احسانه فان
کان مسیئا فحقا و زعنا و اغفر له اللهم اجعله عندک فی اعلی درجات
و اخلف علی اهله فی الغابرین و ارحمه برحمتک یا ارحم الراحمین
پس بگوید الله اکبر و فارغ میشود و اگر زن باشد میگوید اللهم
ان هذا امیک و ابنت عبدک و ابنة امیک نزلت بک و انت
خیر منزول بها اللهم انما لا نعلم منها الا خیر و انت اعلم بها میا اللهم
ان کان محنة فرد فی احسانها و ان کان مسیئة فحقا و زعنا
و اغفر لها اللهم اجعلها عندک فی اعلی درجات و اخلف علی اولیها
فی الغابرین و ارحمها برحمتک یا ارحم الراحمین و اگر بعد از هر جمعا
تکبیر انداخته باشد و بنویسد اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان
له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله اللهم صل على محمد و آل محمد

نیت از این است
است از این است

در این روز و شب
در این روز و شب

در همه آنست که دعا های سه تکبیر اول را میخوانند بخوی که گذشت
و این دعا ها را بعد از تکبیر چهارم میخوانند و بر سستی اگر نماز کند تکبیر
پنجم را بخواند و سنت است که بر جناح خود بایستد تا جنازه را بردارد
خصوصاً پیش نماز و نماز جنازه را در مسجد میتوان کرد و مشهور است
که اگر در مسجد نکند بهتر است بر یک جنازه دو مرتبه نماز کردن خلافت
در جوانان و در ورنیست که کسی که نماز نکرده باشد تواند کرد و کسی که
در اشای نماز برسد بقصد وجوب ملحق میشود و دعا های که باید
خواند میخواند و چون پیش نماز فارغ شود بقیه را با دعا های مختصر بخواند
اگر چه جنازه را بردارد و اگر دور شود یا بکورد تکبیر ها را با دعا های
بگوید و اگر میتی بانی نماز دفن کرده باشد انحوط است که بر قبر او نماز
کند هر چند مدتی گذشته باشد و همه وقت نماز جنازه میتوان کرد مگر
آنکه وقت خاضره تنگ شود که خاضره را مقدم بدارد و بهتر است
که با وسعت وقت نیز اول خاضره را مقدم دارد مگر آنکه خوف فوت
نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن میت **فصل پنجم**
در ادای غنیمت است و ادب بعد از آن سنت است که تا میت را
در قبر نکند و نشیند و واجب است که دفن کردن میت قدر واجب
است که میت را در کودالی پنهان کنند بجوئی که بوی بد او از مردم
مستور گردد و جسد او در دکان ایمن باشد و خوابانیدن او بر
جانب راست و قبیل و اجبا است بقول مشهور و بعضی مستحب است

نماز غنیمت

و مستحب است که دفن قبر بقدر قاعقه یا تا چنبر کردن و سنت است که
لحد از طرف قبله و مستحب است که اندک فراخ باشد که کسی در آن توان
نشست و اگر زمین سست باشد و نتوان کند بعضی گفته اند که
مانند تحدیسا زند و اگر نتوان قبر را شق کنند یا نکند از میان قبر بگذرد
جسد میت فرو بردند و اندک که توان نشست و دو طرف اش باشد
که خشت بر روی آن توان گذاشت که خالک بر میت بچسبند و شود و
است که در مانند سر دایره و تابوت و صندوق و نکر از بد و شخص کسی
در یا بیدار اگر ممکن باشد بخشکی برسانند و الا در مانند نم گذارند
و سر را بپوشانند و در دیوار اندازند اگر ممکن باشد و الا او را بپوشانند
کنند و در و قبیل یا بپوشانند و چون جنازه نزدیک قبر رسد سنت است
که او را نزد پای قبر بگذرانند اگر مرد باشد و اگر زن باشد بر او قبیل
قبر بگذارند و مشهور است که زمانی پیش گذارند و سه مرتبه او را بفر
میکشند و مرتبه چهارم او را بقبر میبرند و آنچه در روایات معتبره وارد
شده است که چون میت را بنزدیک قبر رساند انرا ناگاه بقبر برکارد
بر او سه تکبیر مکن و باین تراز قبر بد و ذراع یا سه ذراع بگذارد
ساعتی صبر کن تا هتیه خود را بگیرد برای سؤال قبر زیرا که قبر را هتیه
عظیم هست و خاک که خدا او را پناه دهد از احوال قبر و سنت است
که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر سر را شیب قبر بزنند و جمعی اعلا
گفته اند که زن را از پیش قبله میگیرند و بعضی بقبر میبرند و سر را شیب

چنانکه در بعضی از روایات وارد شده است سنت است که شخصی
 بقیه می رود که میت را بقیه گذارد بندها را بکشد و با لایوس و
 ردا را بپندارد و سر و پایش برهنه باشد و جایز است یک کس برود
 یا زیاد خواه طاق باشد و خواه بخت و اکثر علما گفته اند که مکروه است
 که اگر میت مرد باشد خود را او را بقیه برد و آنچه از احادیث ظاهر
 میشود است که پدر را مکرون است که در قبر فرزند داخل شود و فرزند
 و سایر اقارب باکی نیست که اگر میت زن بوده باشد داخل است که عمر
 او را بقیه برد و اگر حرم نبوده باشد زن صالحه بیرون و اگر زن نبوده باشد
 مرد صالح بیرون و در رفتن و بیرون آمدن سنت است که از پیش پا بقیه
 باشد و سنت است که چون میت را نزد یک قبر بگذارد بگوید اللهم
 عبدك وابن عبدك وابن اميك نزل بك وانت خير منزول به اللهم
 اميتك في قبره ولفنته جنة ولفنته جنة ولفنته جنة
 ميت را بردارد که بقیه برد بگوید بسم الله و بالله و علی میله رسول الله
 صلی الله علیه و آله اللهم ارحمک لا الی عذابک اللهم افرح
 فی قبره ولفنته جنة ولفنته جنة ولفنته جنة ولفنته جنة ولفنته جنة
 و چون در قبر بگذارد سنت است که بندها را بکشد و ردا
 میت را باز کند و طرف راست روی او را بر زمین برساند و اگر بر سر
 از خاک بلند تر کند بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت
 نیفتد و سنت است که مهری از تربت حضرت امام حسین در برابر
 روی او بگذارد و اگر تربت حضرت در کفن نیز بگذارد بهتر است

در بعضی از روایات
 آمده است که اگر میت
 را بقیه گذارد و او را
 بکشد و ردا را بپندارد
 و سر و پایش برهنه
 باشد و جایز است یک
 کس برود یا زیاد
 خواه طاق باشد و
 خواه بخت و اکثر
 علما گفته اند که
 مکروه است که اگر
 میت مرد باشد
 خود را او را بقیه
 برد و آنچه از
 احادیث ظاهر
 میشود است که
 پدر را مکرون
 است که در قبر
 فرزند داخل
 شود و فرزند
 و سایر اقارب
 باکی نیست که
 اگر میت زن
 بوده باشد
 داخل است که
 عمر او را
 بقیه برد و
 اگر حرم
 نبوده
 باشد زن
 صالحه
 بیرون و
 اگر زن
 نبوده
 باشد
 مرد
 صالح
 بیرون و
 در رفتن
 و بیرون
 آمدن
 سنت
 است
 که
 از
 پیش
 پا
 بقیه
 باشد
 و سنت
 است
 که
 چون
 میت
 را
 نزد
 یک
 قبر
 بگذارد
 بگوید
 اللهم
 عبدك
 وابن
 عبدك
 وابن
 اميك
 نزل
 بك
 وانت
 خير
 منزول
 به
 اللهم
 اميتك
 في
 قبره
 ولفنته
 جنة
 ولفنته
 جنة
 ولفنته
 جنة
 و چون
 در
 قبر
 بگذارد
 سنت
 است
 که
 بندها
 را
 بکشد
 و ردا
 میت
 را
 باز
 کند
 و طرف
 راست
 روی
 او
 را
 بر
 زمین
 برساند
 و اگر
 بر
 سر
 از
 خاک
 بلند
 تر
 کند
 بد
 نیست
 و خشتی
 بر
 پشتش
 بگذارد
 که
 بر
 پشت
 نیفتد
 و سنت
 است
 که
 مهری
 از
 تربت
 حضرت
 امام
 حسین
 در
 برابر
 روی
 او
 بگذارد
 و اگر
 تربت
 حضرت
 در
 کفن
 نیز
 بگذارد
 بهتر
 است

و بگوید اعوذ بالله من الشیطان الرجیم پس سون فایده و قل اعوذ
 الفلق و قل اعوذ برت الناس و قل هو الله احد و اینها را بکشد و بگوید و اگر
 حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید بسم الله و بالله و فی سبیل
 الله و علی میله رسول الله صلی الله علیه و آله اللهم افرح
 فی قبره ولفنته جنة ولفنته جنة ولفنته جنة ولفنته جنة ولفنته جنة
 ان کان عسینا فرد فی احسانه و ان کان مبینا فاعف عنه و ان کان
 عنه پس بگوید اللهم جاف الارض عن جنبيه و صاعد عنه و لقمه
 نیک رضوانا پس بگوید اللهم عبدك وابن عبدك وابن اميك
 نزل بك وانت خير منزول به اللهم افرح فی قبره ولفنته جنة و
 لقمه بنیدیه و فیه شرمیک و بکیر و ایضا بگوید بسم الله و بالله و فی
 سبیل الله و علی میله رسول الله صلی الله علیه و آله اللهم عبدك
 ابن عبدك نزل بك وانت خير منزول به اللهم افرح فی قبره ولفنته
 بنیدیه اللهم انا لا نعلم منه الا خیر وانت اعلم به و روایت معتبره
 بگوید اللهم یا رب عبدك ابن عبدك نزل بك وانت خير منزول به
 اللهم ان کان عسینا فرد فی احسانه و ان کان مبینا فاعف عنه و
 لقمه بنیدیه محمد صلی الله علیه و آله و صانع شیعیه و اهدنا الی
 الی صراط مستقیم اللهم عفوک عفوک و روایت معتبره دیگر اینست
 بخواند اللهم هذا عبدك فلان و بنی فلان نام او را بگوید و ابن
 عبدك قد نزل بك وانت خير منزول به فدا خواجه الی رحمتك اللهم

وَلَا تَعْلَمُ مِنْهُ الْآخِرَ وَأَنْتَ اعْلَمُ بِهِ رَبِّهِ وَنَحْنُ الشُّهَدَاءُ بِعِلَالَتِهِ
 اللَّهُمَّ فَجَافِ الْأَرْضَ عَنْ جَنَبَيْهِ وَلِقِنَهُ جَنَّةً وَاجْعَلْ هَذَا الْيَوْمَ حَبْرِي
 أَتَى عَلَيْهِ وَاجْعَلْ هَذَا الْغَبْرَ حَبْرِي نَزَلَ فِيهِ وَصِيْرُهُ إِلَى خَيْرٍ مَا كَانَ فِيهِ
 وَوَصِيْعُهُ لَيْسَ فِي مَدْخِلِهِ وَأَنْتَ وَحْشَتُهُ وَغَفِيرُ ذَنْبِهِ وَلَا تَحْرِمْ نَا أَجْرَهُ وَلَا
 تَضِلَّنَا بَعْدَهُ وَسَنَّتْ سَنَتَكَ ذَوَا نِفَالٍ عَفَا يَدْحِي وَأَتْلَفَنِي وَأَكْنَدَ خُصُومِي
 وَلَا يَتِ أُمَّةٌ مَعُصُومِينَ مَعَهُ وَبَهْتَرَانَتِكَ بَدَسْتُ دَاسَتَكَ وَشَرَّاسَتِكَ
 مَيِّتٌ رَا بَكْرِي دَوْدُ بَدَسْتُ جَعْدِي وَشَجِبْتُ مَيِّتٌ رَا وَوَالْحَرْكَتُ دَهْدُ بَلَقِي
 كُنْدُ وَكَرْبَانِ نَحْوِي كُوَيْدُ جَامِعَتَا سَتَا سَتَا سَتَا سَتَا سَتَا سَتَا سَتَا سَتَا
 يَا فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ نَامِ أَوْ يَدْرُسْ رَا بَكُوَيْدُ هَلْ أَنْتَ عَلَى الْوَعْدِ الَّذِي
 فَارَقْتَنَا عَلَيْهِ مِنْ شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
 أَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَيْدُهُ وَرَسُولُهُ وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمُ
 الْمُرْسَلِينَ وَأَنْ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَآمَامَ أَفْرَاضِ
 اللَّهِ طَاعَتُهُ عَلَى الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَحْسَنَ وَالحَسَنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ
 مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ
 بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْفَاتِمَةَ الْحُجَّةَ الْمَهْدِيَّ صَلَوَاتُ
 اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَئِمَّةُ الْمُؤْمِنِينَ وَحُجَجُ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَأَعْتَمَكَ أئِمَّةُ هَذَا
 أَبْرَارُ يَا فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ إِذَا أَنْكَ الْمَلَكُ الْمَقْرَّبَانِ رَسُولَيْنِ مِنْ عِنْدِ
 تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَسَأَلَكَ عَنْ رَبِّكَ وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ
 كَلَامِكَ وَعَنْ قِيْلَتِكَ وَعَنْ ائِمَّتِكَ فَلَا تَخَفْ وَقُلْ فِي جَوَابِهِمَا اللَّهُ

بني بكر بن حشمت

جَلَّ جَلَالُهُ رَبِّي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّي وَالْإِسْلَامُ دِينِي وَ
 الْقُرْآنُ كِتَابِي وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتِي وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِمَامِي
 وَالحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُنُبِيُّ إِمَامِي وَالحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الشَّهِيدُ بِكَرْبَلَاءَ إِمَامِي
 وَعَلِيُّ بْنُ الْعَلَاءِ بْنِ إِمَامِي وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ عِلْمُ النَّبِيِّينَ إِمَامِي وَجَعْفَرُ
 الصَّادِقُ إِمَامِي وَمُوسَى الْكَاطِمُ إِمَامِي وَعَلِيُّ الرِّضَا إِمَامِي وَمُحَمَّدُ بْنُ
 إِمَامِي وَعَلِيُّ الْمَدَائِي إِمَامِي وَالحَسَنُ الْعَسْكَرِيُّ إِمَامِي وَالحُجَّةُ الْمُنْتَظَرُ
 إِمَامِي هُوَ لَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ آمَنَ بِي وَيَا دَنِي وَقَادَنِي وَ
 شَفَعَانِي فِيهِمْ أَتَوَلَّى وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرَّأُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ثُمَّ اعْلَمْ يَا فَلَانُ
 بْنُ فَلَانٍ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى نِعَمُ الرَّبِّ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 نِعَمُ الرَّسُولِ وَأَنْ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَوَّلَ الْأَئِمَّةِ الْأَخِي
 عَشْرَةَ نِعَمَ الْأَئِمَّةِ وَأَنْ مَا جَاءَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَقٌّ وَأَنْ الْمَوْتَ
 حَقٌّ وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثُ حَقٌّ وَالنُّشُورُ حَقٌّ وَالصِّرَاطُ
 حَقٌّ وَالْمِيزَانُ حَقٌّ وَتَطَاوُرُ الْكُتُبِ حَقٌّ وَالحُجَّةُ حَقٌّ وَالتَّارُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ
 آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ بِنُكُودٍ أَفْهَمْتَ يَا فَلَانُ
 دَرْجَتِي سَأَلْتُكَ مَيِّتٌ دَرْجَابُ مَيِّتٍ كَيْفَ بَلِي فَهَيِّدْ مَيِّتٌ بِنُكُودٍ
 تَبَيَّنَكَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّانِي هَذَا اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ عَزَّ اللَّهُ
 بَيْنَكَ وَبَيْنَ أَوْلِيَائِكَ فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ بِنُكُودٍ اللَّهُمَّ جَافِ
 الْأَرْضَ عَنْ جَنَبَيْهِ وَاصْعَدِ رُوحِي إِلَيْكَ وَلِقِنَهُ مِنْكَ بَرُهَا نَا اللَّهُمَّ
 عَفْوُكَ عَفْوُكَ بِنُكُودٍ بَرُهَا نَا اللَّهُمَّ بَرُهَا نَا اللَّهُمَّ بَرُهَا نَا اللَّهُمَّ

بني بكر بن حشمت

خام بهتر است و اگر خشت بزرگ باشد راست بگذارد و بر رخنه‌های
خشتها خشت دیگر بگذارد یا بگل رخنه را محکم کند که خالت بر میت نریزد
و در وقت چیدن این دعا بخواند **اللَّهُمَّ صَلِّ وَحَدِّثْهُ وَأَقِمْ وَحْشَتَهُ**
وَأَمِنْ رَوْعَتَهُ وَاسْكِنْهُ مِنَ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً تَغْنِيهِ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ
مَنْ سِوَاكَ فَارْتَقِهَا لِلطَّالِبِينَ و روایت دیگر **رَحْمَةً تَغْنِيهِ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ**
مَنْ سِوَاكَ وَأَحْسِرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ و مکرر است **فَرَسْ قَبْرِ يَوْمَ**
خُتْمِ كَرْدَنِ يَامِيتَ اَبَا نَابُوتَ گذاشتن مکرر آنکه زمین آب بر او دریا نام
بسیار داشته باشد و چون از پیش پای قبر بیرون آید بگوید **اِنَّا لِلّٰهِ**
وَ اِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ و الحمد لله رب العالمين اللهم ارفع درجته في اعلى
عليين و اخلف على عقبه في القابرين و عندك شفيعه يا رب
العالمين پس سنت است که حاضران پشت کف خاک در قبر بزنند
و اگر بشکم دست کفها را بزنند و بریزند نیز خوب است و سنت است
که سه مرتبه بزنند و در وقت ریختن بگویند **اللَّهُمَّ اِنَّا اِلَيْكَ وَ**
تَصَدَّقْ بِقَابِهَا بِكَ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُوْلُهُ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُوْلُهُ
وَ مَا زَادَنَا اِلَّا اِيْمَانًا وَ تَقْوًى و در حدیث است که هر که چنین کند و این
دعا بخواند حق تعالی بعد از هر زره از خاک حسنه بخواهد و بنویسد و مکرر
که خویشان میت خاک بر قبر بزنند که مژده قنات قلب است و در
از رحمت الهی و سنت است که از غیر خاک قبر بر میت نریزند که باز است
بر میت و سنت است که قبر را بقدر چنانکه انکشت بلند کنند بعضی

انکشت کشاده و بعضی تمام آورده گفته اند و ظاهر هر دو خوب باشد
و در نیست که یکش بر نیز مجوز باشد و مستحب است که قبر را چنانکه گوشه
کنند و رویش را پهن کنند و خورشید نکند بخوی که ستیان بینکنند
و بعد از آن آب بر قبر بزنند و در خبر است که تا تری در قبر هست
میت را عذاب نمیکند و سنت است که آب بزنند و بقبله بایستد
و ابتدا از پیش سر کند و بر یکایک قبر بزنند تا پیش پای دیگران بگذرد
و دیگر بزنند تا پیش سر و بعد از آن بر مینا قبر بزنند و سنت است
که اگر آب قطع نکند و متصل بزنند تا تمام شود و مستحب است که بعد
از آب ریختن دست بر قبر گذارند در حالی که انکشتان ایشان گذاشته
باشد و قوت کند تا اثر انکشتان ایشان در کل بماند و در قبله
باشند و از بعضی آیات مفهوم میشود که نزدیک سر او بنشینند
و آیند دعا بخوانند **اللَّهُمَّ جَا فَا لْاَرْضِ عَنْ جَنَّتِهِ وَ اصْعِدْ لَيْلِكَ**
رُوحَهُ وَ لَقِّهِ مِنْكَ رِضْوَانًا وَ اسْكِنْ قَبْرَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَغْنِيهِ
بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَ هَفَّتْ مَرْتَبَهُ سَوْنًا اِنَّا اَنْزَلْنَاهَا اَنْزِلْ
مِيتَ زَنَ بَا شَدَ دَرَجَتِهَا که گذشت ضمیر مؤنث بیاورد
و سنت است که ولی میت یعنی اقرب خویشان او بعد از آنکه مردم
بر گردند نزد سر میت بنشینند و با او از بلندایان تلقین کند که گذشت بار
دیگر بکنند و اگر دیگر بر آنا نباشد نیز خوب است در اخبار وارد شده
که چون این تلقین را بکنند منکر بیکدیگر بنویسد بیا برویم تلقین بخش

کردند احتیاج بر رسیدن نیست پس بر میکردند و سوال نمیکند و
مکروه است عمارت بر سر قبر کردن و بر سر قبر دنیا ماندن و کج مالیدن
بر قبور مکر قبور انبیا و ائمه ^ع و بعضی گفته اند که قبور علما و صلحا نیز
این حکم دارد و مکروه است تازه کردن قبر بعد از مندرس شدن و
در خبر است که حق تعالی دوست میدارد دلهای شکسته و قبرها
مندرس شده را و مکروه است در حال احتیاج و میت را در یک قبر
گذاشتن و میت را از بلد بی که در آنجا مرده است بشهرها دیگر بردن
مکرر مشاهده مشرفه ائمه معصومین ^ع و بعضی استثنای کرده اند که
بمقبره صلحا و علما و شهدا را نیز و مکروه است بر روی قبر نشستن
و راه رفتن مکرر با سطر یا رت قبور که ضرر شود و مشهور است
که جایز نیست شکافتن قبور مکرر در چند صورت یکی آنکه در قبرها
صاحب قبور افتاده باشد دیگر آنکه در زمین غصبی دفن کرده باشد
یا در کن غصبی دفن کرده باشند دیگر آنکه او را بی غسل و کفن در خاک
کرده باشند و از هم پناشید باشند و مشهور است که جایز نیست نقل
مردگان بعد از دفن و بعضی استثنای کرده اند نقل بمشاهد مشرفه
حضرت ائمه معصومین ^ع را و مشهور است که جایز نیست که میان
چاک کردن و جامه دریدن بجا غیر برادر و پدر و برایشان جایز است
بلکه از بعضی اخبار ظاهر میشود که مستحب است که خصوصاً بر پدر و
بعضی تجویز کرده اند زن را از مطلقا و احوط ترک است جایز نیست که

رو و کندن و بریدن موی احوط است که طباخچه بر روی او و غیر آن
نزنند و بعضی از علما موافق روایتی قایل شده اند که زنی که موی سر
خود را در مصیبتی ببرد واجب است که گناه بداند چنانچه در
مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و بعضی گفته اند گناه دارد و
بنا نیست و دور نیست که سنت باشد و احوط دادن گناه است
و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق کرده اند ببردن در خوب گناه
و همچنین اگر علما قایل شده اند که واجب است که گناه قسم بر زنی که
موی سر را بکند در مصیبت یا روی خود را بخراشد که خون بر او
و بر مردی که در مرگ فرزند خود یا زن خود جامه چاک کند و گناه
بین انشاء الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب دانند و احوط
عمل بمشهور است و لازم است اصحاب مصیبت را که صبر کنند بلکه
بقضای الهی راضی باشند و بدانند که حق تعالی صابران را اجر بخت
کرامت میفرماید و باید که صاحب مصیبت دنیا بگوید یا الله
و انا لله و ارجو ان یتوفی الله کما هان کذا شئ و امر بید شود و هر گاه که
ان مصیبت بخاطر شایند این کلمه را بگوید تا کما هان ما بین این دو کلمه
امر بید شود و پسند معتبر منقول است که هر که مصیبتی را بخاطر آورد
اگر چه بعد از مدتی باشد و بگوید یا الله و انا لله و ارجو ان یتوفی الله
یا الله رب العالمین اللهم اجرني على مصیبتی و اخلف علی افضلها
ثواب همان مصیبت را بار دیگر یا داده میشود و سنت است که

بجایز از دست انداختن
بجایز از دست انداختن

دیگران تعزیه ایشان بکنند و ایشان را بصبر و شکیبایی امر کنند پیش
از دفن و بعد از دفن و مبالغه در بعد از دفن بیشتر است و اقل تعزیه
آنست که بروند تا صاحب تعزیه ایشان را ببینند و منقولات از حضرت
رسول ص که هر که صبر نماید و هنگامی را در صحرائی محشر که
کن برهنه اند خدا او را حله نیکویی از حلهای بهشت بپوشاند
که موجب سرور او گردد و هر که مصیبت فده را صبر نماید حق تعالی
او را ثوابان صاحب مصیبت کرامت فرماید بجهانکه از اجواب جزو
گردد و فرمود که ثواب تعزیه و صبر فرمودن بهشت است و مستحق
که صاحب مصیبت تعزیه وضع خود بکنند تا او را بشناسند و طایفه
کریه و ندبه کردن که نیکبهای میت بشمارند و نوحه کردن بحق طایفه
که دروغ نگویند و چیزهای بدان برای میت اظهار نکنند و بهتر است
که نوحه گریا و ندب و مستحبات است که تا سه روز دیگران خصوصاً
همسایگان برای صاحبان مصیبت طعام بفرستند و زیاده از سه
روز مایه نیکرند مگر زن که چها ماه و ده روز برای شوهر ماتم نیکرند
یا نکه جامهها و نیکین نمپوشد و زینت نمیکند و سنت مؤکد است
زیارت قبر مؤمنان خصوصاً خودشان و چون داخل قبرستان
شود بگوید السلام علی اهل الدیار من المؤمنین و المستلین انتم لنا
قوت و نحن انشاء الله بکم لاجنون و بر وایت دیگر السلام علی اهل
الدیار من السلیین و المؤمنین رحم الله المستقیدین بیننا و المستأجنین

و انا انشاء الله بکم لاجنون و بر وایت دیگر السلام علیکم اهل الدیار
من قوم مؤمنین و رحمة الله و بركاته انتم لنا سلف و نحن لکم تبع
رحم الله المستقیدین منکم و المستأجنین و انا لله و انا الیه راجعون
و در احادیث بسیار وارد شده است که هر که نزد قبر برادر مؤمن
خود هفت مرتبه سون انا انزلنا بخواند از ترس بزرگ روز قیامت
ایمن گردد و بر وایت دیگر خدا او را صاحب قبر را بیامزد و سنت است
که در وقت خواندن دست بر قبر گذارد و رو بقبله باشد و مستحب
که این دعا بخواند اللهم جاف الارض عن جویهم و صاعده الیک ارواحهم
و لقیهم منک و رضوانا و اسکن الیه من رحمتک ما تصلیه و حدیثهم
و توفیه و خستهم انک علی کل شیء قدير و بر وایت معنی دیگر این دعا
بخواند اللهم ارحم غریبه و صلی و حدته و افس و خسته و امیر و غریبه
و اسکن الیه من رحمتک ما یستغنی بها عن رحمة من سواک و رحمة
بین کان یولاه و بر وایت دیگر مستحب است که نزد قبر سون حمد
و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و ایه
الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سون انا انزلنا و اهفت مرتبه
و از حضرت رسول ص منقولست که هر که در قبرستان بگذرد و سون
قل هو الله و یا زده مرتبه بخواند و ثوابش را بمردگان قبرستان بخشد
بعد دانی مردگان اجر و ثواب یابد و بر وایت دیگر هر که ایه الکرسی
بخواند و ثوابش را هدیه اهل قبور کند حق تعالی بعد هر جزئی ملک

چند خلق کند که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت در عصر روز
پنجشنبه و جمعه زیارت قبول مستجاب است در احادیث معتبره وارد
شده است که هر که مصیبتی وارد شود مصیبت حضرت رسالت
بیاید که صعبترین مصیبتهاست در اخبار دنیا وارد شده است
که هر که در وقت مصیبت دست بر زان خود زند ثواب و جبط بیرون
و نیاید شیون و فریاد کند و وایلا و وایلا بگوید و در حدیث
معتبر منقولست که هر که یک فرزند از او برود و صبر کند بهتر است
از برای او از آنکه هفتاد فرزند از او بماند که همه سوار شوند و در
خدا جهنم کنند و منقولست که هر که را خدا دوست بیدارد بهتر است
فرزند او را بیکدزد و منقولست که ثواب مؤمن از مردن فرزندش
بهشت است خواه صبر بکند و نخواهد و بستد معتبر منقولست که
حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت این دعا میخواند الحمد لله الذي
لم يجعل مصيبتني في ديني والحمد لله الذي لو شاء جعل مصيبتني عظيم
فما كانت والحمد لله على الامر الذي شاء ان يكون فكان و باید که
مردگان را فراموش نکنند زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه
گردید و از جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمنان بیدارند
و احسان ایشان را چشم بر راه اند خصوصاً دعا کردن در نماز شب
و بعد از نمازها فريضة و در مشاهد مشرفه و پدر و مادر و زنای
از دیگران باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد که در

که بسا فرزندى که در حال حیات پدر و مادر عاقا ایشان باشد
بعد از فوت ایشان نیکو کار کرد بسبب اعمال خیری که از برای ایشان
بعمل آورد و بسا فرزندى که در حال حیات پدر و مادر نیکو کار باشد
و بعد از فوت ایشان عاق کرد بسبب آنکه اعمال خیر برای ایشان کم
بعمل آورد و غم خیزات برای پدر و مادر و سایر خویشان اند
که قریب ایشان را دادا کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند
و حج و سایر عباداتی که ایشان فوت شده باشد سعی کند یا سنج
یا بدرج بعمل آورد و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق
در هر شب برای فرزندان خود و در هر روز برای پدر و مادر خود
دو رکعت نماز میگرداند و در رکعت اول انا انزلنا و در رکعت دوم
انا اعطينا میخوانند و بسند صحیح منقولست از حضرت صادق
که بسا باشد که میت در تنگی و شدتی بوده باشد و حق تعالی بر او وسعت
دهد و تنگی را از او بردارد پس با و گویند که این فوج که نور او را
بسبب نماز پست که فلان برادر مؤمن برای تو کرد راوی پرسید که
دو میت را در دو رکعت نماز شهر یک میتوانم کرد فرمود بلی و فرمود که
میت شاد میشود و فوج میباید بدعا و استغفاری که برای او کنند چنانچه
زنده شاد میشود بهدیه که برای او برند و فرمود که بر میت داخل
میشود در قبرش نماز و روز و حج و صدق و سایر اعمال خیر
و دعا و ثوابان اعمال برای کفایت کرده و برآمده هر دو نوشته میشود

و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمانان برای میتی عمل صالحی بکند
خدا ثواب آنرا مضاعف بپسنداند و میت را باین عمل منتفع میشود و در
و در روایتی وارد شده است که هرگاه شخصی میتی صدقه بکند
حق تعالی جبرئیل را امر مینماید که با هفتاد هزار و مائت بنزد قبر او میرود
و هر یک طبق در دست دارند از نعمتها الهی هر یک با و میکنند
السلام علیک ای دوست خدا این هدیه فلان مؤمن است بفرستد
قبر او روشن میشود و حق تعالی هزار شهر در بهشت با او گرامی بدارد
و هزار حوری با و تزویج مینماید و هزار حله با و میپوشاند و هزار
حاجت او را روا میکند و در حدیث معتبر منقولست که شش چیز
مؤمن میرسد بعد از وفات اول فرزند می که از جنت است غنا کند
دویم مصحفی یا کتابی از کتب علی که از او بماند و مردم بعد از او بخوانند
سیم درختی که بکارزد و مردم از او رفع یا بند چهارم ابی که جاری سازد
پنجم چنانچه نماید که خلق خدا منتفع گردند ششم سنتی است که مردم
بان عمل نمایند از ارشاد و هدایت خالق یا تصدیق کتب مانند آن
باب چهارم در مجلی از احکام زکوة و خمس و اعتکاف و غیره
سه فصل است **فصل اول** در زکوة است و آیات و احادیث
بر وجوب آن و عقاب ترک کنندگان بسیار است از جمله حق تعالی
میفرماید **وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَتَّبِعُونَ نَهْيَ اللَّهِ**
فَلْيَرْجُمْهُمْ بَعْدَ بَأْسِ اللَّهِ يَوْمَ يُخَيَّرُ عَلَيْهِمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيَكُونُوا فِيهَا

از این نوع است

جناهمم و جؤنهم و ظهورهم هذا ما كثرتم لا نفسكم قد وقوا ما
كنتم تكفرون یعنی و انكافی که جمع میکنند طلا و نقره را و حقوق الهی
نمیدهند و در اخلاص صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشان از بعد
درد ناک در آن روزی که سرخ کنند این طلا و نقره را در آتش جهنم
و داغ کنند با آنها پیشانیها و پهلوها و پشتها ایشان را و بایشان
گویند ایست مالهای که از برای خود جمع کرده بودید حال چه شد
عذاب آنها را و از حضرت صادق منقولست که هر که ندهد صدقه الهی
از زکوة را که پست و یکدینار است او نه مؤمن است و نه مسلمان و
در وقت مردن استغاثه نمیکند که مرا برگردانید بدینا تا زکوة را
بد هم چنانچه حق تعالی فرموده است حتی اذا جاء احدكم الموت قال
ربی ارجعونی لعلی اعمل صالحا فیما ترکت یعنی تا وقتی که بیاید احد
از ایشان مرگ را گوید بزور دکان برگردانید بدینا مرا شاید عمل
شایسته بکنم در آن مالی که بعد از خود گذاشته ام و از حضرت عید
المرسلین و ائمه طاهرین ع بطریق صحیح منقولست که کس که طلا و
نقره داشته باشد و زکوة آنرا ندهد حق تعالی او را در روز قیامت
حشر خواهد نمود در زمین لغزند که پابند نشود بر آن و مسلط است
بر او مار پیسته را که زهرش از مارها دیگر عظیم تر است و در عقب
او دود و آوازی که بنزد ناچون با و رسد و داند که از آن خلاص
دست خود را بدینا او دهد پس بدندان بگیرد او را مانند شتر

که بر چیزی دندان فرو برد پس طوق کرد در کردن او این است معنی
 قول حق **طَوَّقُوا مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ** یعنی بزودی طوق
 کردند در کردن ایشان انچه بر آنکه بخل ورزیدند در دنیا بان و
 در راه خدا ندادند در روز قیامت و هر کس شتر یا گاو یا کوسه
 داشته باشد و زکوة از آن هدیه حق نکند او را در صحرائی
 و یا مال کند او را هر حیوان شکافه سعی بهم خود و کند او را بدندان
 و نیش هر صاحب هری بنیش خود و هر که ذراع داشته باشد یا
 باغ خرما و انگور داشته باشد و زکوة آنها را نداده باشد این
 قطع از زمین را تا طبقه هفتم طوق کرده در کردن او اندازند و آن
 آتش کرد تا روز قیامت و بر وایت معتبر دیگر هر که زکوة مالش را نهد
 حق تعالی آن مال را از دهنها گرداند در کردن او که دماغش را خورد و در
 بدندان کند تا از حساب جلائق فارغ شوند و در حدیث دیگر حضرت
 صادق فرمود که هیچ مال در صحرا و ذریا تلف نمیشود مگر دندان
 زکوة و حق نکند مگر مانند مثل الذين ينفقون أموالهم في سبيل الله
 كمثل حبة أنثنت سبع سنابل في كل سنبله مائة حبة والله يضاعف
 لمن يشاء یعنی مثل جماعتی که صرف مینمایند مالهای خود را در راه خدا
 از زکوة و خمس و جهات و حج و غیر اینها مانند دانند این که بر ویدازان
 هفت خوشه و در هر خوشه صد دانند بوده باشد که مجموع هفتصد
 برابر میشود و حق نکند مضاعف مگر دانند با ضاعاف این از برای هر که

خواهد و آیات و اخبار درین باب بسیار است انچه مذکور شد
 برای کسی که ایمان بفرموده خدا و رسول داشته باشد کافیه است
 اجناسی که در آنها زکوة واجب میشود پس نه جنس است **اول** غلات
 هرگاه مقدار بیست اشرفه باشد و سکه داشته باشد و یکسال
 بماند که بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار چهل یک از زکوة میباشد
 داد و بعد از آن هر چها اشرفه که زیاد شود بعد از سال چهل یک
 میباشد داد **دوم** نفرو است هرگاه بدوشت و هم برسد تخمینا داد
 هزار و شصت دینار و عجمی باشد موافق زرده دنگی و سکه داشته
 باشد و یکسال بحال خود بماند بعد از سال چهل یک میباشد داد
 و همچنین هر چند چهل درهم زیاد شود که دو هزار و پانصد و بیست
 دینار باشد چهل یک از آن میباشد داد **سوم** شتر است و نصاب
 دوازده است **اول** پنج شتر است و در آن یک کوسه سفند است **دوم**
 ده شتر است و در آن دو کوسه سفند است **سوم** پانزده شتر است
 و در آن سه کوسه سفند است **چهارم** بیست شتر است و در آن چهار
 کوسه سفند است **پنجم** بیست پنج شتر است و در آن پنج کوسه سفند
 است و کوسه سفندی که دهند بهتر است که هفت ماهه یا در هشت باشد
 و کمتر نباشد اگر کوسه سفند دهند و اگر نر دهند یکساله یا در دو باشد
ششم بیست و شش شتر است و باید که یک شتر ماده یکساله یا در
 دو باشد و اگر ندانسته باشد شتر نر دو ساله یا در سه باشد

هفته سی و شش است و باید شتر ماده دو ساله یا در سه بد هد
هشت چهل و شش است و باید شتر ماده سه ساله یا در چهار بد هد
نهم شصت و یک است و باید شتر ماده چهار ساله یا در پنج بد هد
هفتا و شش است و باید دو شتر ماده دو ساله یا در سه بد هد
یا نهم و یک است و باید دو شتر ماده سه ساله یا در چهار بد هد
دو و اربع صد و بیست و یک است و هر چه زیاد شود در هر پنج شتر یک
 شتر ماده سه ساله میدهد و در هر چهل شتر یک شتر ماده دو ساله
 میدهد **چهار** است و در هر بیست و یک ساله ماده یا نر یک
 یا در دو و در چهل ساله ماده دو ساله یا در سه میدهد **پنج**
 کو سفند است در چهل کو سفند یک کو سفند واجب است و در
 و بیست یک کو سفند دو کو سفند و در دویست یک کو سفند
 کو سفند واجب است و در سیصد و یک کو سفند اخوط است که
 چنان کو سفند بد هد و چون بچهار صد برسد هر چه زیاد شود از هر
 صد کو سفند یک کو سفند میدهد و در زکوة هر یک از شتر و گاو
 و کو سفند شرط است که در علف مباح چرید باشد در تمام سال
 پس اگر علف مملو نخورده باشد زکوة واجب نیست اگر بعضی سال
 چرید باشد و بعضی علف ملک خورده باشد اخوط است که اگر
 چرید نش بیشتر باشد زکوة بد هد و بچهار سال شتر بخورند حنا
 نمیناید کرد بنا بر مشهور و احتیاط در آنست که از روزی که متولد

میشوند حساب کنند و در طلاق و نفقه و حیوانات هر شرط است
 که سال برایشان بگذرد و سال زکوة یا زده ما است چون ماد و زکوة
 داخل شد زکوة واجب میشود و در گاو و شتر شرط است که کار کن
 نباشند پس اگر بار کنند یا خویش کنند زکوة واجب نیست کو سفند
 بز را بر سر هم حساب میکنند و گاو و گاو میش را بر سر هم حساب میکنند
 و شتر و نمایه و لول را بر سر هم حساب میکنند **ششم** و **هفتم**
هشتم و **نهم** کنند و جو و خوما و مویز است و شرط است که هر
 بنصاب برسد و نصاب سیصد و هفت من و پنجاه درم است پس
 نیز و انکور هر گاه نهصد و بیست یک من باشد اخوط است که زکوة
 بد هدند و شرط است که این غلات در ملک و بحد نصاب رسید
 باشد پس اگر کنند و جو را بعد از در و کردن بخرد زکوة بر فرو شدن
 واجب است و اگر زمین را با جاره گرفته باشد زکوة بر مستاجر واجب
 و اگر بمزارع بکشد بنصف یا ثلث یا ربع یا ده چنانکه زکوة حصه
 مالک بر مالک واجب است و زکوة حصه عامل بر عامل اگر حصه هر
 یک بقنهای بنصاب رسید باشد پس اگر زراعت و باغ اب بازان
 یا اب روان یا آب قنات یا آب بیشه خورده باشد ده یک میدهند
 و اگر آب ست یا گاو یا شتر یا خر اب خورده باشد بیست یک میدهند
 و اگر از هر دو خورده باشد بیشتر اعتبار دارد و اگر هر دو مساقی
 باشد یا زده یک میدهند و اخوط و اقوی آنست که بغیر از خر یا گاو

چیزی از خرج زواعت با بدر نکند در دادن زکوة و چون اکثر علما
بر آنند که تعلق زکوة با نکور در وقت غوره شدن است پس اخوط
آنست که اول او یا بخرم و یا بیاورد که تخمین کنند میوه باغ و اگر
چه مقدار است و با خود مقترن سازد که بان نسبت کوة خواهم داد
تا آنچه خورد از غوره و انکور حلال باشد یا آنکه آنچه بردارد بکشد و
حساب نکند از دیا آنچه بردارد غوره بدهد و هم چنین کند
و بگو وقت که دانسته بندد و بعضی از علما گفته اند که زکوة واجب
در جوب مانند برنج و ماش و نخود و عدس و امثال اینها هرگاه
بنصاب جوب و کدم برسد همان شرایط و مقداری که گذشت و
مشهور آنست که زکوة اینها سنت است و در مادیان که در حلقه
مباح چرا کنند و سال بر او بگذرد زکوة سنت است پس اگر پذیرد
مادرش عربی باشند در سال او و اشرفی چنانک و نیم میدهند
و اگر یا بوب باشد که یکی از پدر و مادرش عربی نباشند در سال او
اشرفی میدهند و در زکوة تجارت جمعی بوجوب قایل شده اند و مشهور
آنست که سنت است و انما مالی است که مالک شود انرا بعنوان معاوضه
و در وقت مالک شدن قصد اکتساب تجارت بان داشته باشد
و میباید که قیمت آن یکی از نصاب طلا و نقره برسد و در تمام سال
بر نصاب باقی باشد و در تمام سال از مایه که نشود که یا بمایه یا بخر
بخرند و اگر چند سال بگذرد که مایه در کی باشد سنت است که زکوة

بکمال را بدهد و اگر بر مایه باقی باشد هر سال چهل یک را بدهد
و اگر معاوضه کند در اثناء سال بقصد تجارت خلاف است و اخوط
آنست که باز بدهد و سنت است که در وقت رو کردن اگر فقره
باشند هر فقیری بر او بسته کندم بدهد هر قدر در دستش در آید
و در وقت چندین خرما و انکور یکشت بدهد و زکوة حساب میکنند
و بعضی واجب آنستند و اخوط آنست که ترک نکنند **فاما مستحق زکوة**
پن هشت طایفه اند اول دوقیم فقرا و سائکین و ایشان گنایند که
قوت سالیانه خود و عیال خود را نداشته باشند و قادر بر کسبی
که معاش خود و عیال خود را بان توانند گذرانند و اخوط آنست که
صالح باشد و کذا و سایل بکف نباشد **سیم** کسی است که امام
نصب میکند برای گرفتن زکوة و حصه با و میدهد و در این زمان
آن نمینباید شد غالباً و همچنین **چهارم** که مؤلفه قلوبهم اند و این زمان
تمینباید شد غالباً **پنجم** صرف کردن در آزادی بندگان است مثل آنکه
افاقی غلام خود را مکاتبه کرده است که مالی بدهد و آزاد شود و او
عاجز باشد از دادن آن اگر نرا قازکوة واجب شده باشد باید که قدر
از زکوة را بمال کاتب بدهد و حساب کند و الا دیگران از زکوة حصه با و
بدهند که با قاید هد و آزاد شود یا غلامی که از دست افتاد در قعب
و شدت باشد و از مال زکوة بخرند و آزاد کنند **ششم** قرضه از
که قرض کرده باشند و در مصیبت صرف نکرده باشند و از او

قضاياشان ميتوان داد **فقه** في سبيل الله استيعني صرف زكوة
 خدا مانند چنانچه سبيل الله و ياري حاجيان و زياران ائمه معصومين
 و بنا مساجد و پلها و امثال اينها و بعضي گفته اند كه مخصوص چنانچه
 در زمان كه جماعتي باشد و اين اخوط است **هشتم** اين السبيل
 وان كهي است كه بغيرت افتاده باشد و خرج رفتن بچانه خود نكند
 باشد بمقدار يا و ميدهد كه بچانه خود برسد اگر بغيرش مصدق
 نباشد و بايد كهي كه با و زكوة ميدهد غير مؤلفه شيعة اثنى عشر
 باشد و اخوط است كه اجتناب از كاهان كبري و كند خصوصاً شراب
 خوردن ديگر شرط است كه واجب الفقهاء مالك نباشند مثل پدر
 و مادر و جد و جد هر چند بالا روند و فرزندان و فرزندان زادگان
 هر چند پايين روند و زن و بنده و بهتر است كه زكوة را بخويشان
 پريشان بدهند غير آنها كه مذكور شدند اگر شراب را داشته باشند
 و غير سبيد زكوة بسيد نميتوان داد اما سبيد زكوة خود را بسيد
 غير سبيد هر دو ميتوان داد و غير سبيد اخوط است كه بشرفهمند
 و بهتر است كه زكوة را بنزد مجتهد يا عالمي كه معارف زكوة را دانسته
 كند و مصرف برساند **فصل نهم** در خمس است بدانكه خمس در هفت
 چيز واجب ميشود **اول** غنيمي كه از كافران در جنگ بگيرند بخواند
 جنگ كاه باشد و خواه در يرون **دوم** معادن است مانند طلا و
 مس و سرب و يا قوت و زبرجد و سمرمه و عنبر و قير و نطف و كبريت

مردی نجیب است

بعد از آنكه خرج بيرون آوردن بدرود پنج يك انرا بايد داد
 و مشهور است كه نصاب ندارد و بعضي گفته اند كه نصاب بشيك
 دينار است تا بيك دينار و نرسد خمس واجب نميشود و بعضي بيشه
 دينار گفته اند يعني بيست شريفه كه نصاب اول طلاست و اكثر
 متاخرين اينرا قایل شده اند و خالي از قوتي نيست اگر چند كس
 شريك باشند بايد حصه هر يك جدا بنصاب برسد **سوم** كلج
 يعني مالي كه در زمين پنهان كرده باشند پس اگر كلج را در بلاد كاه
 بيايند كه در انجا مسلمان نباشد هر چند سكنا سلام داشته
 باشد يا در دار الا سلام بيايند و سكنا سلام نداشته باشد
 به بيست دينار يعني بيست شريفه برسد اگر طلا باشد خمس انرا
 ميدهد و باقي از اوست اگر نقره باشد بدو شريفه و هم برسد كه
 موافق زرده دانكي دوازده هزار و ششصد دينار است اگر غير طلا
 و نقره باشد قيمت ان بيكي از ان دو مقدار برسد و اگر سكنا سلام
 داشته باشد يا علامتي كه دلالت كند بر آنكه از مسلماني بوده است
 مشهور و ميان علما است كه حكم لقطه دارد ميبايد يكسال تعريف كند
 اگر صاحبش پيدا شود بصاحب بدهد و الا مختار است ميان مالك
 شدن و تصدق كردن و بامانت نگاه داشتن و اگر در دو صورت
 اول صاحبش پيدا شود و راضی نباشد عوض بدهد و ظاهر
 اينجا است كه اگر از روی زمین یافته است لقطه است و اگر در زیر

زمین بوده است کجاست خواه اثر اسلام داشته باشد و خواه نداشته
 باشد و جمعی باین قایل شده اند و خالی از قوت نیست اگر کج را در
 زمین خود بیابد کما در پدران باور سپید باشد از اوست و اگر
 خسر از ابد هدا خط است و اگر زمین را خرید باشد تعریف نکند
 بنایع نزدیک و دور اگر نشانی بدهند که ظن صدق ایشان حاصل
 شود بایشان میدهند علی المشهور و الا از اوست باز احوط است
 که خسر از امید دهد و هم چنین اگر حیوانی بخرد چون شتر و گاو و در
 شکم آن چیزی بیابد تعریف نمیکند بنایع اگر نشان ندهند از اوست
 و احوط اخراج خسر است اگر در شکم ماهی بیابد خسر میدهند
 احتیاطا و باقی از اوست باین ملحق کرده اند حیوانات شکار را
 مانند اهو و اگر محتمل باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد
 احوط است که تعریف با و بکند **چهارم** چیزی نیست که بغوص از دریا
 بیرون آورند مانند مروارید و مرجان و نصابه و آن معتبر است
 مشهور است که نصابش یک دینار است یعنی یک اشرف تمام وزن
 و بعضی بیست دینار گفته اند و اگر چند مرتبه در آورده همه را در نصاب
 با هم حساب نمیکند هر چند در مابین ترک غوص کرده باشد علی
 الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک میباشد بنصاب
 برسد و غیره اگر از دریا بغوص را ورنه حکم مروارید دارد و اگر
 از روی آب یا ساحل بردارند و مشهور است که حکم معدن دارد

و احوط است که بهر حال خسر را بدهند و رعایت نصاب را نکنند
پنجم فاضل مؤنت سالیان از ارباب تجارتها و زراعتها و جمیع
 و مشهور است که در میراث بخشش و هدیه خسر میباشد و خرج
 سالیان را که بیرون نمیکند قدر وسط مناسب حال افقخص و العیا
 کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خسر آنچه اسراف کرده است بیرون
 نمیکند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد از اهرم بیرون نمیکند علی المشهور
 و احوط است که از هر چه زیاده آمد باشد بدهد بلکه نهایت احتیاطا
 است که هر چه حاصل شود و خرج بگذرد زیادتى را روز بروز ببرد
 بدهد و اگر در اثنای سال اخراجات ضروریه واقع شود مثل خرج
 کدخدای حج بیت الله و زیارات رسول و ائمه هم و امثال اینها
 بقدر وسط بیرون نمیکند و هم چنین تعديات و زیادتها که ظلم
 کنند جمیع را بیرون نمیکند و خسر بقیه را میدهند و ابوالصلاح
 قایل شد است که در میراث و هبه و هدیه نیز خسر واجب است
 در حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی جایزه عظیمی بآورد
 یا میراثی از جای که گمان نداشته باشد با و برسد یا مالی از دست
 دین با و برسد خسر میباشد داد و عمل باین روایت احوط است
ششم زمینى که یهودیان و نصرانیان و مجوسون از مسلمانان بخرند
 خسر از زمین را با خسر قیمت آن را با رضای ذمی میگیرند و اگر خانه
 یا باغ را بخرند مشهور میان علما است که خسر زمینها را نمیکند

و اکثر قضاة علما متعرض این نوع خمس نشده اند **فصل** مال حلال نیست
مخلوط شده باشد بحرام و صاحب آن نداند و مقدار حرام را نداند
آنرا میدهد بفقیری سادات و غیر ایشان و بعضی آنرا مخصوص
سادات میدانند و بعضی گفته اند بسادات نمیتوان داد و ظاهر
بهره و توان داد و اگر بشیریف بدهند بهتر است و اگر مقدار حرام را
دانند و صاحبش را نیز ندانند مقدار را واجب است بصاحبش بدهد
و اگر صاحب را نداند و مقدار را نداند با صاحب میباشد صلح کند
بعضی گفته اند که در این صورت خمس را بصاحب میدهد و بعضی
گفته اند که مقدار را که علم دارد بصاحب میدهد و مابقی را با
صلح میکند احتیاطا و این احوط است اگر مقدار را نداند و صاحب را
نداند سعی میکند تا صاحب را بهم رساند و اگر بهم نرسد آنرا او
تصدق میکند و این صورت و صورت اول مستحب است بر مظلوم و اگر
خمس را بدهد یا تصدق کند کل را یا بعضی را و بعد از آن صاحب پیدا
شود خلافت که آیا باید یا نه بصاحب بدهد یا نه و احوط آنست که
بدهد **اما مستحق خمس** مشهور میان علما آنست که شش حصه میشود
چنانچه ظاهر هر یک بر ماست و حصه خدا و رسول و ذوی القرب که
نصف خمس است بعد از حضرت رسول ص از امام زمان ع است
و نصف یکرست حصه میشود که بقیه میان سادات و مسکینان
و ابناء سبیل سادات میدهند و مراد از سید موافق مشهور

کینست که منصوب باشد از جانب پدر و بعد از اطلبه تفسیر میکنند
و این سبیل در زکوة گذشت و در بیتیم احوط آنست که پریشان باشد
و این سبیل را نقد میدهند که بشهر خود رود و از احادیث معتبره
ظاهر میشود که در زمان حضور امام جمیع خمس را بخدایت حضرت
میشورده اند و حضرت نصف را خود بر میداشتند و نصف را بان
سه فرقه سادات میداده اند که مذکور شد و بهر یک بقدر کفایت
ایشان در یکسال میداده اند و آنچه زیاده از حد خود بر میداشتند
و اگر وفا نمیکرده از حصه خود تقصیر میداده اند و ایشان بمنزله
عیال امام بوده اند و در زمان غیبت احوط آنست که حصه سادات
بعالم عادل اثنا عشری بدهند که بسادات رسانند بقدر احتیاج
ایشان و اما نصف یکرست حصه حضرت است در زمان غیبت
خلافت مشهور آنست که بعالم عادل باید داد که بر سبیل تقصیر
بنیابت حضرت بسادات بدهد اگر چیزی نیاید باید حفظ کند و بعد
از خود بعالم دیگر بدهد که اگر سید پریشان بیاید بدهد و الا
از برای حضرت ضبط کند و این فرض در این زمانها بسیار نادراست
زیرا که سادات پریشان بسیار اند و خمس دهندگان که اند و جمعی
گفته اند در زمان غیبت ائمه ع این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند
و این سخن بیوجه است زیرا که از حضرت صاحب الامر ع روایت میرسد
نرسیده است که بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلاف ظاهر

زیرا که در زمان غیبت ضعیفی که هفتاد سال و کثری بود نایبان
حضرت ابغی عثمان عمری و پسر او محمد و حسین بن روح و علی بن محمد
سمری رضی الله عنهم حصه حضرت را بلکه جمیع خسرها از شیعیان
مینگرفتند و بفرموده حضرت مردم میدادند و ظاهر است که در
این زمان نیز نایب عام آن حضرت که علمای بانی و محدثان و حاملان
علوم ایشانند باید بگیرند و بسادات که عیال آنحضرت اند برسانند
و الا باید که سادات که اشرف خلائق اند با از کسکی بمیزند یا اسلای
بگف شوند و از همه کس ذلیل تر باشند زیرا که زکوة و صدقات و
برایشان حرام است و خسرها بعوضان بایشان داده اند و بسبب
که در دنیا علمای بهر سینه است بعضی از علمای عصر اغیار اجرات
داده اند بر منع خسرها و باعث این شده است که اکثر سادات بفقیر
مینگردانند و حقوق ایشان و اجداد ایشان بر ذمت اغیار میماند
و بر تقدیری که امام برایشان رحم کرده باشد در زمانها تقیه و
و تعذبات که از خلفا جور برایشان واقع میشد و حلال کرده باشد
ایشان چگونه بر خود هنوز میکنند که عیال و خویشان و اقارب آنها
خود را در فقر و اضطرار ببینند و برایشان رحم نکنند و باز در
قیامت امید شفاعت از ایشان داشته باشند و حال آنکه فرموده اند
که بدترین احوال مردم در قیامت قبیح خواهد بود که صاحبان خسرها
برخیزند و بگویند پروردگار را خسرها را میخواهیم و حضرت صادق

فرمود که من بگذرهم خسرها از شما نمیگیرم و حال آنکه مال من از همه
اهل مدینه بیشتر است نمیگیرم مگر از برای آنکه شما پاک شوید از
کثا و از حقوق ما و حضرت رسول فرمود که هر که احسا با حدی
افضل بیت من بگذرد من مکافات میدهم انرا در قیامت و اکثر علما
بر آنند که اگر صاحب مال خود حصه امام را بسادات بدهد بری الله
میشود مگر آنکه دیش بعاله حدث عادل برسد و بجان فقیر هیه
خسرها این حکم دارد **فصل سیم** در بیان فضیلت و کیفیت احکام
و اعتکاف مکینت در مسجد جامع جهت عبادت و ان سنت و کذا
بمقتضای آیات و اخبار نسبتا خصوصا در دهه اخر ما رمضان
حضرت سید المرسلین همیشه در دهه اخر ما رمضان اعتکاف فرموده
مگر یکسال که در اجکت بدر واقع شد و در سال بعد از آن بیست روز
اعتکاف داشتند و در روز قضای سال گذشته و ده روز او را از عمر
منقول که اعتکاف در دهه اخر ما رمضان بر آن است با دوج و در عمر
و اعتکاف بند و شبستان مانند عهد و قسم و اجاره دادن خود غیر
واجب میشود و اگر بر پدر واجب شد باشد و نکرده باشد اخوان
که پدر بزرگ قضا کند و بعضی گفته اند بعد از نیت و شروع کردن
واجب شود و بعضی گفته اند روز سیم واجب شود و همچنین ششم
و نهم و دوازدهم و پانزدهم و هر چه بالا رود باین نسبت و بعضی
گفته اند مطلقا واجب نمیشود تا آن اسباب خوب بعمل نیایند این

در بیان احکام

قول اقوی است و احوط آنست که در اول شبها مذکور تجدید بنیت
 بکند بقصد قربت و مستحب آنست که معتکف شرط کند بر پروردگار
 که اگر او را مانعی عارض شود بیرون تواند رفت از اعتکاف ظاهر جمیع
 آنست که جایز است اشتراط رجوع با اختیار به تقیید بعارض و مانع
 و بعضی در این مضایقه کرده اند و ظاهر عارض و مانع اعم از عذر
 ضروریست محل این شرط در اعتکاف سنت نزد نیت اعتکاف است
 و دخول در آن و جماعتی از اصحاب ذکر کرده اند که محل آن در اعتکاف
 واجب بند و نزد گفتن صیغه نذر است و خالی از اشکالی نیست و باید
 شرط آنست که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد رجوع تواند کرد اگرچه
 در روز سیم باشد و باید دیگر آنکه اگر با شرط رجوع کند قضا او
 واجب نیست **و اما** مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند که در
 مسجد مکه و مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف نمیباشد
 بعضی بخلاف مسجد بصره و مسجد مدینه را گفته اند و بعضی هر دو را گفته اند
 و خلافت در این باب بینا است مسجد مدینه در این زمانها کما
 معلوم نیست مسجد بصره در این اوقات در بیابان واقع است
 و اعتکاف در آن مشکل است گفته اند مراد مسجد مکه و مدینه اند
 قدریست که در زمان حضرت رسول ص مسجد بوده نه آنچه بعد از آن
 کرده اند و ظاهر از هر مسجد جماعتی اعتکاف توان کرد و مراد مسجد
 جامع مسجد بزرگ است و بلکه در اینجا نماز جماعت کنند و مخصوص

حله نباشد و از اکثر محلات شهر یا بخایای قامت جمعه یا جماعت
 حاضر شوند که متعدد باشد مثل مسجد جامع عباسی و مسجد جامع
 قدیم در اصفهان و سایر آنها مثل مسجد آقا نور و مسجد عباس آباد
 محل تأمل است احوط آنست که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشند
 در غیر آن مساجد مخصوصه واقع سازند و در بلاد دیگر احوط آنست
 که در مسجد کبیر بیلد که مشهور بخایای باشد یا او زند و اگر مسجد
 شهر باشد احوط است غایت احتیاط آنست که قصد کند که اعتکاف
 میکنم در این مسجد اگر مطلوب شارع باشد بعنوان اعتکاف غیر
 فیهما و الا در مسجد عبادت میکنم از برای رضا خدا یا قربت الی الله و
 شرط آنست که اعتکاف بلبث سه روز یا بیشتر و مشهور آنست که در
 شب میان داخلند و بعضی گفته اند شب اول نیز داخل است قهرا
 آنست که نزدیک بغروب آفتاب نیت اعتکاف بکند تا شام و سیم
 و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند نهایت احتیاط است و شرط آنست
 در اعتکاف که معتکف روزه باشد و روزه واجب و خواستند در
 سنت باید بر رخصت کسانی باشد که رخصت ایشان در روزه سنت
 شرط است مانند شوهر زن و مالک بند و احوط آنست که فرزند
 بر رخصت پدر و مادر اعتکاف سنت نکند و مهمان بر رخصت مهمان
 دار و بر عکس واقع سازند و نیت اعتکاف شرط است و ظاهر
 قصد قربت کافیست و واجب آنست که بیرون نرود از مسجد یکی که در

اعتكاف میکند بدون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد
کنند یا عیادت بیمار مؤمن یا حاضر شدن بر جنازه مؤمن یا قضاء
حاجت مؤمن یا برای حاجات ضروری خود مانند بیت الخلا رفتن
و غسل جنابت اگر محتمل شده باشد و در غسل جمعه بنا بر قوی احتیاطا
آن و سایر اغسال مستحب اگر در مسجد نتوان کرد اشکالی هست و
مشهور است که نمیتوان کرد و همچنین جایز است بیرون رفتن از مسجد
تجسس آب بنوعی و سایر ضروریات اگر کسی ندانسته باشد که برای او
تجسس نماید و همچنین جایز است بیرون رفتن از مسجد کراهت دارد
و گواه شدن اگر دیگری نباشد و نتوان در مسجد بجا آوردن و چون
بدرود بجا می نشیند تا بر کرد مسجد و بهتر است که در زیر
سقف راه نرود تا ممکن باشد و از راهها نزدیک تر بطلب برود
و بنیت اخلا نزدیک تر برود اگر ممکن باشد و توقف بسیار زیاد
از ضرورت واقع نشازد و چون وقت نماز شود نماز در جای دیگر
غیر آن مسجد که محل اعتکاف است نکند مگر در مکه معظمه که در همه
جای میتوان کرد و اگر وقت تنگ شود در جای دیگر میتواند کرد و اگر
سهوا از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه زیادهای
بگذرد که او را معتکف نکویند و همچنین اگر جبر او را از مسجد بیرون
برند و احوط است که جری بدن را نیز از مسجد بیرون نکند و بعضی
منع کرده اند از رفتن بیام مسجد و ظاهر اگر داخل مسجد باشد و

ندارد و بدانکه حرام است بر معتکف جماع کردن با زنان در روز و شب
و همچنین حرام است بوسیدن بیهوش و دست بردن او و مالیدن
بیهوش و احوط اجتناب است از هر دو و اگر چه بیهوش نباشد و اگر
طلب منه کردن اگر چه بکشتن باشد هرگاه حادثش آن باشد که از
او منی به دست بیاید و احوط است که بعبث دست بردن نماید و حرام
بوی خوش کردن و کل بوشیدن هر گاه که باشد علی المشهور و باطل
و نزاع با کسی نکند و احوط است که مباحه علی نیز نکند مگر بقدر احتیاط
حق و خرید و فروش نکند مگر بر ضروریات خود و عیال خود و حوط
است که و یکی از برای خود قرار دهد کاینها را بکند و احوط است
که مطلق معاملات خود را واقع نشازد حتی عقد نکاح را و جمیع آنها
که در اعتکاف حرام است در روزها و شبها همه حرامست مگر خوردن
و آشامیدن که در شب جایز است نه در روز و هر چه روز و شب
میسازد اعتکاف را نیز باطل میکند اگر در روز بفعل آوردند در
افطار میتواند کرد و مفطرات غیر جماع و استمناء واقع میتواند
و افلی اجتناب است از غیر اکل و شرب اگر جماع کند اعتکاف باطل
میشود و گهواره میدهد اگر اعتکاف واجب باشد و در روز اول
و دوم اعتکاف سنت است خلافت احوط گهواره است اگر چه جماع
در شب واقع شود و احوط است که هر چه روز و شب باطل میکند
اگر آنها را در روز واقع سازد گهواره بدهد احتیاطا و گهواره بند

ازاد کردن است اگر تواند والا دو ماهی در پی روزه گرفتن و الا نه
 مسکین باطعام دادن و بعضی گفته اند مخیر است میان اینها و اولی
 بلکه اظهار این که جماع در شب واقع شود یک کفاره میدهد و اگر
 در روز ماه رمضان واقع شود دو کفاره میدهد یکی مرتبه دیگر
 مخیر و بعضی گفته اند اگر در روز غیر ماه رمضان واقع شود باز دو کفاره
 میدهد و آن بی جد است بیع و شرا و سایر محرمات غیر از جماع سبب
 بطلان اعتکاف نمیشود و کفاره بانها واجب نمیشود و در بطلان
 با ستمنا و کفاره بسبب آن خلاف است و اخوط اتمام است و کفاره اگر
 در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود استسنا باطل نمیکند اعتکاف
 البته و کفاره میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف بیست است و با آنچه
 ضرور بود اکتفا کردیم **در بیان کفارات** بدانکه کفاره بر دو
 نوعست **اول** کفارات احرام حج و عمره است و آنها را در رساله
 حج بیان کرده ام **دوم** سایر کفارات است و آنها بیست است بعضی متفق علیه
 و بعضی مختلف فیه بعضی واجب و بعضی مستحب بعضی ترتیب و بعضی
 بتخیر و همه را باید یکدیگر ترتیبی اجمال بر اطلاق بیان ادراک سعادت
 ابدی و محصلات نجات عقوبات اخروی بیان مینماید **اول** کفاره
 افطار روزه ما مبارک رمضان است و آن واجب میشود بخوردن
 و آشامیدن چیزی که خوردن یا آشامیدن آن متعارف و معتاد
 باشد اتفاقا و در غیر معتاد خلافت است شهر و اقوی جویت و در

در بیان کفارات

جماع کردن در قبل زن اتفاقا و در بر زن علی الاقوی و قیما ماند
 بر جنابت عمدا تا طلوع صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت بی نیت
 غسل تا صبح علی الاخط و بخوابیدن بعد از بیدار شدن یک مرتبه یا
 زیاده تا صبح علی الاخط و برسانیدن غبار غلیظ بمحلق بنا بر قول
 جمعی و طلب منه کردن و دست بازی کردن و مکرر نظر کردن بزنی تا
 منی بیاید علی الاخط و بقی کردن غذا بنا بر قول بعضی و بجهنم کردن
 و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ گفتن برخدا و رسول
 و ائمه هدی **م** بنا بر قول بعضی و بسر فرو بردن عدا در آب بنا بر قول
 بعضی هرگاه یکی از این امور عمدا بعمل آورد مسئله دانند کفاره باید
 داد در بعضی اجماعا و در بعضی احتیاطا و اگر از روی سهو باشد
 کفاره ندارد و اگر مسئله ندانند در کفاره خلافت و اخوط کفاره است
 و اگر اخطا بخلال باشد کفاره یک بند ازاد کردن یا دو ماه پیاپی روزه
 گرفتن یا شصت مسکین طعام دادنت و بعضی ترتیب قبل شدنند
 یعنی اگر قافرا باشد بر بند ازاد کردن یا تقدم است و الا دو ماه روزه
 و اگر از این عاجز باشد و شصت مسکین را طعام بدهد و قول اول
 اقوی و ثانی اخوط است اگر افطار محرام کرده باشد مانند شراب و غیره
 خنزیر و مال مغضوب است و زنا و لواط بعضی از علما قایل شده اند
 که هر سه کفاره بر او واجب شود و بعضی مانند افطار بخلال میدانند
 و اول اخوط است **دوم** هرگاه در رمضان بعد از زوال افطار

کند مشهور است که کفاره واجب است و بعضی سنت میدانند
 و اشهر اقوی است که کفاره طعام دادن ده مسکین است و اگر عاجز
 شود سه روز روزه بگیرد و بعضی بخیرین این دو میدانند و بعضی
 کفاره قسم و بعضی کفاره افطار ماضی لازم میدانند **سیم**
 کفاره ظهار است که کسی با زن خود بگوید انت علی کظهر اخی یعنی
 تو بمن مانند پشت مادر منی یا خواهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر
 اینرا بگوید در وقتی که زن حایض نباشد و در آن طهر او جماع
 نکرده باشد و در حضور دو عادل بگوید پس اگر خواهی جماع کن
 باید که کفاره بدهد و اگر بدو کفاره جماع کند و کفاره بر او واجب
 میشود بنابر مشهور و کفاره یک بند ازاد کردن است و اگر عاجز
 شود دو ما بینای روزی داشتن و با عجز شصت مسکین طعام کردن
چهارم کفاره ایلاست یعنی قسم بخورد که زوجه دائم خود را چنان
 مایا زیاده و طعنی نکند و زن او را بنزد حاکم شرع برود و حاکم حکم کند
 که او را طلاق بگوید یا و طعنی نکند و اختیار و طعنی نماید باید که کفاره
 بدهد و کفاره اش کفاره قسم است که بعد از این مذکور میشود
 انشاء الله **پنجم** کفاره مخالفت قسم است بآنکه قسم خورد با شما
 مقدسه خدا بزرگ کردن فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد یا نکردن
 فعلی که فعلش رجحان نداشته باشد و مخالفت آن قسم نماید و کفاره
 آنست که یک بند ازاد کند یا ده مسکین را جامه بپوشاند یا ده

مسکین را طعام کند و اگر از هر سه عاجز شود سه روز بیایی روزه
 بدارد **ششم** کفاره مخالفت نذر است بآنکه نذر کند فعل امر را که
 راجح باشد یا ترک امر را که مرجوح باشد و مخالفت نماید کفاره اش
 و بعضی گفته اند مانند کفاره قسم است و بعضی گفته اند که مانند کفاره
 افطار ماضی است یک بند ازاد کردن یا دو ما روزه گرفتن
 یا شصت مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر تعلقی بود
 داشته باشد کفاره اش کفاره افطار ماضی است و اگر تعلقی
 بغیر روزه داشته باشد کفاره اش کفاره قسم است و این قول خالی
 از قوت نیست و احوط کفاره ماضی است **هفتم** کفاره عهد
 که با خدا عهد کرده باشد که امر را چنان یا غیره مرجوحی را بعمل آورد یا ترک
 کند امر غیر راجحی یا مرجوحی را و مخالفت آن عهد نماید و در کفاره اش
 مانند کفاره نذر خلاف است و احوط آنست که در نذر و عهد شود
هشتم قسم خوردن بعنوان بیزارئی از خدا و رسول و ائمه هدی علیهم السلام
 و در حرام بودن چنین قسمی خلاف نیست لیکن در وجوب کفاره چنانچه
 قسمی را در کردن خلاف قسم بعضی گفته اند که کفاره اش کفاره ظهار است
 اول بند ازاد کردن و با عجز آن دو ما روزه داشتن و با عجز آن شصت
 مسکین طعام کردن و اگر عاجز شود ده مسکین را طعام یا کسوف دهد
 و اگر عاجز شود سه روز متوالی روزه بدارد و بعضی گفته اند کفاره
 کفاره نذر است و این با بویه گفته است سه روز روزه بدارد و

مسکین را طعام بدهد و بعضی گفته اند که اگر ده است که هزار نداد
و در حدیث صحیح وارد شده است که صفای حضرت امام حسن عسکری
نوشت که مردی سوگند یاد کرد به بیاری از خدا و رسول و ائمه
کرد تو به و کفار او چیست حضرت فرمودند که ده مسکین را طعام
بدهد هر مسکینی را یک مد و طلب امرزش میکند از خدا و بعضی از
علمای ما این مضمون قابل شدن اند و خالی از قوتی نیست و ایضا خلا
کرده اند که این کفار برای اصل سوگند خوردنست یا برای مخالفت
سوگند کردن و باید که چنین سوگندی یاد نکند و اگر یاد کند بعض
سوگند عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهرا نیست که عمل بر وایت بخیریت
نهم بعضی از علمای قابل شدن اند که زنی که در مصیبت موی بری
خود را ببرد کفار و افطار نماز مضامین دهد بترتیب بر قول بعض
و بتخییر بر قول بعضی و بعضی گفته اند که اگر دزد و کفار ندارد و بگوید
وارد شده است که کفار افطار نماز مضامین لازم است و اخوط عمل
بر وایت است و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق کرده اند ببردن
در وجوب کفار **دهم** هر گاه زنی در مصیبت موی خود را بکند یا در
خود را بخراشد یا مردی جامه خود را در ملک فرزند خود یا زوجه
چال کند کفار قیم لازم میشود بنا بر قول بعضی و بر این مضمون
وارد شدن است و اخوط است هر چند واجب ثابت نیست یا **یازدهم**
مردی که زن یا متعه یا کنیز خود را در ایام حیض جماع کند در قتل

بعضی کفار و واجب است اند و بعضی نیست و مشهور میان علمای است
که اگر دزد را و ل حیض باشد یک اشرفه صدق میکند و در وسط
حیض نیم اشرفه و در آخر حیض ثلث اشرفی و اخوط عدم ترک کفار است
دوازدهم کبکی که بخوابد و در نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب
بگذرد بعضی گفته اند که واجب است آن روز را روزه بدارد و اشهر
و بعضی علمای ما سببی نیز ملحق کرده اند و مشهور است که بر تقدیر
اگر روزه ندارد کفار کرده است کفار ندارد و بعضی لازم دانسته اند
کفار و اما مضامین قول ضعیف است و اخوط است که بگوید و مضامین
بگوید **سیزدهم** کفار قتل عدا نیست که دانسته کسی بکشد یا کاری که قتل
کشد باشد نسبت بکسی واقع سازد و او کشته شود کو قصد کشتن
نداشته باشد کفار است که یک بند از او بگذرد و او ماتم
روزه بدارد و شیصت مسکین را طعام دهد **چهاردهم** کفار قتل است
که کسی را بنا دانی بکشد یا نکند قصد قتل نداشته باشد و کاری کند
که غالباً کشته نباشد و او کشته شود مانند آنکه طفلی را برای ناپدید
برند و او بمیرد یا نیری بسوی الهوی بیندازد و بعضی خورد و کشته
شود یا در را بر کسی بخورد و او بیفتد و بمیرد و اگر خود بنا بر قتل
نباشد و کاری کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه چادر را بکند
و کسی را چا بیفتد و بمیرد یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل
کسی شود مشهور است که کفار لازم نمیشود هر چند دیت لازم شود

و کفاره بند ازاد کردن است بعد از عاجز شدن از ان دو مأمور
 روزه داشتن است و بعد از عجز از ان شصت مسکین طعام دادن
 یا نذر **همه** اگر کسی بی زاد و عدل دیگری تزیین کند میناید از ان زن
 مفارقت کند و بقول بعضی از علما پنج صاع از د صدق بینکند و
 آنست که اگر زن دیگری را عقد کند نیز این کفاره بد همد یا پنج درهم
 تصدق کند **شانزدهم** کسی که مملوک خود را زاده از حد شرعی زند
 بعضی از علما گفته اند موافق بعضی از روایات واجبست که آن مملوک
 بکفاره ان عمل ازاد کند و این احوط است و اگر او را بکشد بعد کفاره
 جمع نمیدهد و اگر بخطا بکشد کفاره قتل خطا میدهد و واجبست
 قیمت ان غلام را تصدق کند بنا بر مشهور **هفدهم** کسی که روزه ماه
 مبارک رمضان را افطار کند بسبب بیماری اگر تا ماه رمضان دیگر بیما
 باشد شهره و اقوی آنست که قضا ساقط میشود و بر هر روز یکصد
 یا دو صد طعام میدهد علی الخلاف بعضی گفته اند قضا میکند و این
 جنیند گفته است احتیاطا هر روز را بینکند و اگر در مابین دو
 از ان طرف شود و قاذر بر روزه باشد و بدون عذری تلخیر
 کند تا آنکه ماه رمضان دیگر بیاید شهره و اقوی آنست که بعد از ماه رمضان
 هم قضا میکند و هم بر هر روز یکصد یا دو صد میدهد و بعضی گفته اند
 واجبند آنستند و بعضی گفته اند که کفاره در صورتیست که عذر
 بر قضا نداشته باشد اگر عازم بر قضا باشد و بعد از تنگ شدن

وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود قضا باید کرد و کفاره نیست
 و قول اول قوی تر است **هجدهم** نواد کفار است از حضرت صادق
 منقولست که کفاره عمل سلطان قضا حوالیج مؤمنان است و کفاره
 غیبت آنست که برای ان شخصی که او را غیبت کرده است استغفار
 کند و کفاره مجلس آنست که چون از مجلس برخیزد بگوید سبحان ربک
 ربنا العزیز غیا یصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله ربنا العالمین
 و کفاره بنده آنست که بگوید اللهم لا تمکن منی خداوند مرا از بندگی
 مدار و بر من غضب مکن و در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین
 منقولست که هر کس بد دیگری بگوید لا اب لك ولا اثم لك یعنی تو را
 پدر مینماید یا تو را مادر مینماید چیزی تصدق کند و کسی که بگوید نه بنی
 پدرم یا بچان پدرم کفاره اش آنست که بگوید لا اله الا الله و خلافت
 در این نوع از قسم مثل بچان خود یا بچان تو یا بنی پدرم بعضی حرام دانسته
 و اشهر که اهت است و احوط ترکست **منا** احکام کفارات مذکور پیش
 در چند فصل بیان میشود **اول** هرگاه بند بایدا زاد کرد در کفاره قتل
 مینماید ان بند مؤمن باشد و در باقی کفارات خلافت و احوط رعایت
 ایمانست و در کفاره قتل احوط آنست که بالغ باشد و در غیر ان مرد
 وزن و بالغ و نابالغ مجزئست و باید که ان بند کور و صاحب خرد
 زمین گیر نباشد و موی جراحی با و نرسانید باشد که موجب عقی
 او باشد و بعضی گفته اند که خنثی لال و کر نباشد و ولد الزنا نباشد

و مشهور است و اخوط ترک است و غلام که نخه را شهو را نشت
 که ازاد میتوان کرد تا علم بمرک اش بهم نرسد و بعضی شرط کرده اند
 که خبری از آن رسد و بعضی شرط کرده اند که ظن حیات او باشد **و**
 در کفاره مرتبه تا از بند ازاد کردن عاجز شود بروزه منتقل نمیشود
 و هر جا که روزه دو ما باشد میباید متوالی بگیرد و توالی بیجا و یک
 روزه متصل بگیرد بعلی اید یا نه معنی که اگر بعد از آن بدو نغذ
 افطار کند نباید از سر بگیرد و یا تا فیهنق جایز است به غدیری حرم
 اول اظهار است و ثانی اخوط است اگر پیش از یکا و یک روزی غنک
 افطار کند از سر میگیرد و اگر بعد از آن باشد تا ند حیض و نفاس و
 بیهو شی و دیوانگی و بیماری و سفر ضروری بعد از زوال غدر بنا
 بینک ازاد و تمام میکند و همچنین اگر مجبور شود در افطار روزی بنا
 بر اقوی و هر جا که کفاره دو ما متوالی باشد اگر کفاره دهند بند
 باشد یکا به پی در پی بینک و علی الاقوی **سیر** هر جا که اطعام لازم
 شود مشهور است که بهر یک آن قدر طعام بخوراند که سیر شود
 بهتر است که نان خورشیدی با نان خم کند مانند خرما یا کواشت یا
 سرکه و بعضی گفته اند که میباید که چاشنی شام هر دو بهر مسکین
 بخوراند انقدر که سیر شود و اخوط ایست اگر چه اظهار است که بیک
 وقت اکتفا توان کرد و اگر خواهد طعام را بمسکین میتوان داد و
 در مقدار آن خلافت بعضی یکم گفته اند و بعضی دو مد و اخوط

دو مد است و بهتر است که با آن نان خورشیدی نیز بد هد چنانچه بعضی
 واجب است اند و در طعام دادن کوچک و بزرگ تفاوت نمیکند
 و اخوط است که حصه طفل را بولی شرعی ایشان بد هد و اگر طفل
 خوراند ظاهر صغیر و کبیر را با هم تواند ضم کرد و اگر دو طفل را بجا
 مرد حساب کند اخوط است و در یک کفاره دو حصه را بیک مسکین
 نمیتوان داد مگر آنکه مستحق یافت شود و اخوط است که تا ممکن باشد
 بغیر مؤمن ند هد و پیرایشان بسینا پیرایشان بد هد که مسکین بر او
 صادق باشد و مد چنانکه صانع است و صایکن بریز و چهارده
 مثقال و ربعی است بنا بر مشهور و چون در احادیث اختلافی در حد
 صاع و مد هست اخوط است که بجای دو مد نیم شات تقریباً بد هد
چهارم در آنجا که کسوت باید داد در زن پیراهن و مقنعه با هم مجزئ است
 و در مرد بعضی بیک جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند و بعضی دو
 جامه لازم میدانند و بهتر است که پیراهن و قبا بد هد یا قبا و کلاه
 پوش و بهتر است که نو باشد و جامه طفل را بهتر است که بر خصصه
 ولی بر او پوشانند **پنجم** هرگاه از عتق رقبه عاجز شود و شروع کند
 در روزه و بعد از آن قادر شود بر بند ازاد کردن روزه او را بخیر
 و بهتر است که ترک کند روزه را و بند ازاد کند خصوصاً هرگاه کمتر
 از یک ما و یک روز روزه داشته باشد و جمعی از اصحاب قایل شده اند
 که هرگاه بر کسی دو ما روزه واجب شود و عاجز باشد از گرفتن آن

هیچ روز و روزه پیدا رد و اگر نتواند برای هر روز مذی از طعام
 پندهد و اگر نتواند استغفار میکند و آشهر قوی است که از هر
 کتاره که عاجز شود استغفار بدل او میشود مگر کتاره ظهار که بعضی
 گفته اند که تا کتاره ندهد و طین بر او مالان نمیشود و هر چند نما
 باشد و اگر بعد از عجز و استغفار بر کتاره قدرت بهم رساند لوط
 است که باز کتاره را بعل بیاورد و چون اکثر مردم جاهلند بکتاب
 و احکام انها و برایشان لازم میشود و نمیدانند و مشغول الذمه
 بحق الهی میمانند قدری از احکام انها را در این رساله کثیر الفایده
 نمودم ملتفت از بزرگان ایمانی است که هر که از این رساله مستفید
 در حال حیات و بعد از وفات این شکسته بدعای رحمت و مغفرت
 این مستحق دعا و یا داند کند و ختم بفضل الله و سبحان و تائید فی شهر
 الله المعظم شهر رمضان سنه سبع و ثمان و الف من الهجرة المقدسه علی
 يد مؤلفه الزاجی حیدر اکرم الله فی محرم سنه اصفهانی صیبت عن طوبی

الحمد لله مع وفور الأشغال واختلال الأحوال توفيق
 الیال والحمد لله أولاً و آخراً والصلاة علی
 سید المرسلین محمد و آله
 الأطهرین الأقدسین و
 لعنة الله علی الأعدائهم
 اجمعین

هر که این دعا را در شب نیمه شعبان بعد از نماز مغرب پست و بکشد
 بخواند در آن سال اجل مستحق او نمیکشد و الله الرحمن الرحیم
 اللَّهُمَّ أَنْتَ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ذُو أَنْفَاءٍ وَلَا طَافَةَ لَنَا بِحُكْمِكَ بِعِلْمِكَ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْإِيمَانُ الْإِيمَانُ الْإِيمَانُ مِنَ الطَّاعُونَ وَالْوَبَاءِ وَمَوْتِ
 الْفِتْرِاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَتَمَانِيَةِ الْأَعْدَاءِ رَبَّنَا كَيْفَ عَمَّا الْعَذَابِ
 إِنَّا مُؤْمِنُونَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

این کتاب را از استاد فخرای...
 تدا و حاشی...
 و بهر حقین...
 شد شفیق...
 روز شنبه...

۱۳۳۶...
 یکم در...
 و جو خودی...
 ۱۹۱۸...

